

உ

1766

செவ்வாயம்.

திருக்கோவையார்.

சைவ சமயாசாரியராகிய

மாணிக்தவாசகசுவாமிகள்

அருளிச் செய்தது.

மதுரையாசிரியர் பாரதிதவாசி

நச்சினார்க்கினிய நூ லாயே யாடு

இராமநாதபுர ஜமிந்தாரவர்களின்

மாநேஜரவியை ம-ரா-III-ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

மேட்டுக்கொண்டபடி,

யாழ்ப்பாணத் திருநல்லூர்

ஆதிமுகநாவலரால்

பலபிரதிருபங்களைக் கொண்டு

பரிசேதித்து,

சென்னைப்பட்டணம்

முத் தமிழ்விளக்கவச்சுக்கூடத்திலு

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரொளத்தினி (வரும்) ஐப்பசிமீன்

Registered Copyright.

உ.

சிவமயம்.

நப்பியாண்டார்நம்பி.

வருவாசகத்திலின்முற்றுணர்ந்தோனைவண்டி ஸ்லமஸ்னேத் *
 திருவாதவூர்ச்சிவபாதீதியன்செய்திருச்சிற்றம்பலப் *
 பொருளார்நருதிருக்கோவைகண்டேயுமற்றப்பொருளைத் *
 தெருளாதவுளாதத்தவர்கவிபாடிச்சிரிப்பிப்பமே. *

அபியுத்தர்.

உருவாருந் தமிழ்ச்சங்கத் தடம்பொய்கைத் தோன்றி *
 யுயர்ந்தோங்கு மெய்ஞ்ஞான வொளியையுடைத் தாதி *
 மருவாருங் கிளவியிதழ் நன்னூறுதி *
 மதுப்பொருள்வாய் மதிப்புலவர் வண்டா யுண்ணத் *
 நருவாரும் புலியூரி னுலகுய்யக் குனிப்போன் *
 நடங்கருணை யெனுமிரவி தன்உதிரா லலருந் *
 திருவாதவூரானி திருச்சிற்றம் பலவன் *
 திருவடித்தா மரைச்சாத்தூந் திருவளர்தா மரையே. *

இலக்கணக்கொத்துரை.

“ பஸ்காந் பழகினுந் தெரியா ளுளவேந் *
 ரொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் சொண்பாரர் *
 மூன்றினு முழங்கு மாண்டினு மிலபேல் *
 வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க. *

திருவைக் கோவைக்குங் கூட்டிசு. மாணிக்கவாசகர். அறிவாற்கி
 வனெயென்பது தின்னம். அன்றியும், அழகியதிருச்சிற்றம்பல
 முடையார் அவர் வாக்கிற்கலந்திருந்து அருமைத் திருக்கையா
 வெழுதினார். அப்பெருமையை நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்ப
 திகாரம், மணிமேகலை, சங்கப்பாட்டு, கொங்குவேண்டாக்கதை மு
 தலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாகுதல். அந்

ஐயமுமமைபாது, இலக்கணமாகவது தொல்காப்பியமொன்று
மே செய்புனாவது திருவள்ளுவரொன்றமே இவ்விரண்டும் நீங்
கள்ள இலக்கணவிலக்கியமெல்லாம் ஒன்றற்கொன்று பெருமை
சிறுநம் இணைப்பென்று கொள்வாரொன்பது தோன்ற, இம்முறை
வைத்து அடைபப் பொதுவாக்கினும் அவர் அதுமட்டோ,
இறைபொருள் பொருள் முதலான இலக்கணங்களுய்ந்தேவாரம்,
திருவாசக, திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாணி, பெரியபுராணம்,
சுலோகநெபாதி, சிவஞானசித்திராரி, சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்
தந்திரஞ் சாரபாபாட புகழிய இலக்கியங்களையும் ஓரம்பொருளா
க வகையாக, திருவாய், சிவஞான, அகல்பொருள், காரிகை, அல
கையுமுடைய இலக்கணங்களையும், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொ
கை, பாலையுடைய இலக்கணங்களை, நளபரிபாட, அரிச்சந்
திரையுடைய முதலான இலக்கியங்களையும் ஓரம்பொருளாகவண்ணி
யுடையவற்றினைக் கழிப்பார். இவைகள் நுகர்தல் அவைகளை விரு
ட்டாகவல்லவெனினும், பாறகடலுட்பிறந்து அதனால் வாழ்மீக்க
ள் ஆப்பாலை விருப்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல்மேலை
அவரெட்டிற்செய்யென்க.

பிழைகிருத்தல்.

பக்கம்	வரி	பிழை		கிருத்தல்	
		பிழை	கிருத்தல்	பிழை	கிருத்தல்
	ய	விருருமுளவழி	விருவருமுளவழி		
௨	௪	விருமுளவழி	விருவருமுள்வழி		
௬	௬	விருவருமுள்வழி	தாதலாடு, திரு		
௩௬	௬	மடமரவை	மடம் மரவை		
௬௪	௬	மலோடு	கடலோடு		
௬௬	௬	மல்காலல	மல்கொல்ல		
௬௭	௬	வழிறுக்கரிப்ப	வழிறுக்கரிப்ப		
௬௮	௬	வழியோடு	வழியோடு		

முற்றிற்செய்ய.



செறப்புப்பாயிரம்.

தேரிஷசயா சிசியப்பா.

நிலமகன் முகத்தி னிலவுறு மியாணர் தீ
திலகமென் றுரைக்குந் தென்னு டதனிற்
சீர்மலி புகலிச் சிவபிரா னருளா
லேர்மலி சிவையி னிணை முலைப் பாலெனும்
பாளு னந்தனைப் பரிவொடும் பருகி
புரவுநீர் ஞால முருந்திய தவத்தாற்
றோடெழு வாயிற் றோன்றுபு ஹலங்கும்
புரிசால் பதிகப் பெயர்பெற வுமிழ்ந்த
ஞானசம் பந்த நற்றமிழ்ப் பெருமா
னீனசம் பந்த விருட்சமண் பொருட்டா
லருடருப் பாசா வருந்தமிழ் மறையினைத்
தெருள்படப் பயின்று தெய்வவை திகமுஞ்
சைவமு முலகிற் றழைந்திட நிறுத்த
வையைவார் நதிசூழ் வாத ஓர்நீர்
மறையவர் குலத்திலா மாத்தியர் மாபி
லிறையவ ணருளென வெழில்பெறத் தேரன்றி
வளர்தரத் தாதையார் வரத ஓரனென்
துளமகிழ் சிறப்பா னுதவுமொண் பெயருநீஇ

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேதமாகமம் வேறுமற் றுள்ள
 வோதுதூற் பகுதியு முனங்கொளக் கற்று
 வாழ்நாட் கூடல் மனைரி மருத்தனப்
 பூழிபன் விளித்துப் புகன்முக லமைச்சுந்
 தென்னவன் பிரம ராபுனென் சிறப்பு
 மன்னபி தானமும் வழங்குறப் பெற்றவ்
 வண்ணலுக் கென்று மணிமணிக் கவசமுங்
 கண்ணுமென் றுணாட்பக் காரியம் புரிந்து
 வதியறா னாழிதும் வளர்சிவ புண்ணியப்
 பொதியினற் றாய்மை புந்தியிற் பொருந்த
 நிலைநிலை யாடையி நிலைமையை யளவிட்
 டலைவுதும் பிறவியி னருந்துயர்க் கஞ்சி
 வீழி பேற்றின் மிகவிருப் பினராய்க்
 கூடுமெய் யடியார் குழாத்தொடுங் குலாவிச்
 சிந்தையைச் சிவபிரான் நிருவடிக் கமைத்துத்
 தந்தொழி லுங்கொடு சாரவோர் ஞான்று
 குணநிலைக் கலித்துறை குறிநாகு குறுகலை
 மண்புரி தண்டார் மன்னவன் மெரிந்தெம்
 பொன்னறை திறந்து பொருள்பல கவாந்துபோய்க்
 கொன்பரி வாங்கிக் கொணாட்கனக் கூறி
 விடைதரப் பொருளொயிம் விமலனை வணங்கி
 நடைகொடு வருமிவர் நடைமுத லனைத்தும்
 பரசிவன் நிருவுளம் பற்றியோர் பனவக்
 குரவாழ்ப் பெருந்துறைக குருந்தடி நீழலிற்
 போரறிமா ணவர் குழாம் புடையுற நாப்பண்
 லீற்றிருந் தருளவல் வியனக ரண்மி
 யாலபம் புகுந்தன் பால்வலம் வருவார்
 கோலமாச் குருந்துறை குருமணி தண்ணைக்
 கண்ணிள முருகிக் கண்ணீர் பெருகித்
 தெண்டனிட் டெழுந்து சிவதே சிகனே
 யடிய நேனைபு டாண்டருள் செங்கென
 முடியிசை யஞ்சலி முகிழ்த்துநின் திரப்ப,
 வேதியர் மலபரி பாக வினைவினை
 பாதிதே சிதனநிற் தியாக்கைபர ருயிர்பொருண்
 ழுன்றையும் புனலொடு முளழியல் காத்தா
 ழுன்றருட் கண்ணு விருண்மல மகத்திச்

சிறப்புப்பாபிரம்.

சென்னிமேற் செங்கரஞ் சேர்த்திவைந் தெழுத்தான்
 மன்னிப பாச வலிகெழித் தின்பப்
 பூரண வடிவம் புரிந்தவப் போதுபே
 ராரண மறியா வருட்டே கினை
 மாணிக்க நிரர்க்கு மதுரவா சகத்தாற்
 பேணிப் பரவப் பிராணனி மகிழ்ந்தவ்
 வாகிலகா ரணத்தா மமலமா ணிக்க
 வாசக னெனப்பெயர் வழங்கினன் மறைதலும்
 வியந துயின் நெளிந்தவ் விரிபொரு ளனைத்து
 நயந்தா னுலப தற்பணி தனக்கு
 மணிவிழா னிற்ருமர்ச சணக்குமங் கணங்கண்
 மணிகொண்மெய் யடியார் மாண்பு சணக்கு
 மமைத்தரு டந்த வாரிய னடிக
 டமைப்பணிந் தங்குனஞ் சார்ந்தன ரிருப்ப
 ளெழுதியீ தறிந்து வரவழைத் தெம்பொருண்
 முழுதுயி யலனமா முறையினிற் கொணர்ஜியென்
 தண்டரு மஞ்ச வல்லலகெய் மலலராற்
 தண்டனே செயவது சங்கிலி ருகிக்
 கூடலங் கோனரி குறிசாயாக் கியதிரு
 வாடலா திகளா லரசனைத் தெருட்டக்
 தெருண்டவவ் வரசனிச் சிவனடி யாசை
 மருண்டபுன் மதியான் வரு ளின் னெனவவ்
 வன்பரை யடைவுந் தடிசளிற் பணிநகே
 பென்பிழை பொறுத்தருள் வீரென் நிரப்ப
 வகமகிழ்ந் தன்பரவ் வரசனாக கலகில
 முகமணன் குரைத்து முளைமதி முடியோன்
 சன்னிதி சார்ந்து தாழ்ந்துபின் புறம்போந்
 தென்னிதி பேயென வெய்துபாண் டியனை
 நிற்கப் பணித்து நின்மல மாக்கிய
 வற்களத் தைய ரம்பெருந் துறையை
 யடைந்து முன்பேரல வாரியந் காணவுள்
 னுடைந்துதைந் துருகி புலப்பிப்பே ரன்பூந்
 பற்பல விதமாப் பாமா லுகள்புனைந்
 தற்புதல் செவடிக் கணிந்தவு னிருப்பந்
 தில்லையில் வருகெனச் சிவபர னெருளு
 மொல்லையி னிறைக்கி பகனினிங் கியாந்

செவ்வுழிச் சிற்சில சிவநகர் அழித்துப்
 பவ்வாழ் படைத்த பரமர் காய்
 பண்டை புரந்தலிற் பொருந்தி
 பாண்டிமம் பெருமா னருண்டங் குப்பிட்
 டாரா உயி னருட்டி யிபநிச்
 திரை, செவயோ க்விதிறந் திருப்ப
 மலி - திற் கூடலில் வளந்தமிழ்ச் சங்கத்
 தலிநு - த் புலவரு யுயர்தரும் போது
 கூறரு கின் பொருட் கூறிறந் துதிதலின்
 மாறனும் புலவரு மடங்குது காலை
 யிறைபு ரு ரகப்பொரு ளெனப்படுங் பருவ
 முறைமையிற் மொழிந்த முதிர்நரு வாகா
 லெந்நினைத் தீகாவை யலங்கரித் து டாக்
 சூற்றைத் தாண்டவந் தோன்றலார் பவிர்பக்
 கருணையை யுலகிக் கண்கலிபே ரிப்பிட்
 பொருணயந் தழுவிப் புனிதநல் வாக்காற்
 திருக்காவை யுலகிநீந் தேவரும் பரகத்
 திருக்காவை யாடுகைச் செய்தின ரெல்லா
 யிருக்கினுந் திறந்நா வேற்றெம் பெருமாண்
 திருக்காந் கொண்டு தீட்டிய தல்திபு
 மழகய திருச்சிற் றம்பல முடையா
 நெழுதிப தெனநெட் டெழுதுயிட்ட டருளின
 னதலா விந்நா ளரும்பொருட் பயனை
 போதவுங் கேட்கவு மொருவரான் முடிமோ
 காமச் சூறையினைத் கட்டுணாத் திடுதலாந்
 காமாகா காமநா லெனக்களித் துணாப்பவு
 மிலக்கியக் கடனில் நேறுதற் கீதோ
 நிலக்கிய நூலெனக் கவிஞர்க ளிசைப்பவு
 மிலக்கண விதியெலா மெளிதினிற் பயில
 விலக்கண நூலென வியல்வலோ ரியம்பவு
 மன்பினைப் பெருக்கி யானடி யளித்தலா
 லன்புநா லெனமெய் பன்முன ரறைபவும்
 வேதமெய்ப் பொருளின் விளக்கலோ அதுலால்
 வேதமே யெனவே தியர்விபந் துணாப்பவுஞ்
 சைவசித் தாத்தத் தனிப்பொரு டருதலிற்
 சைவா கமமெனக் சைவரீகங் சாற்றவும்

சிறப்புப்பாயிரம்:

பலபட விங்ஙனம் பாருளோர் புனைந்து *
 சொலதனி விளங்கித் தோன்று மித் தூலிற் *
 குச்சிமேற் புலவர்கொ ளுபர்நூற் குணாகள்செய் *
 நச்சினூர்க் கிணியார் நயத்துரை செய்வெலி *
 மற்றைய பொருளெலா டனக்குமெட் டாமையைத் *
 தெற்றென வுணர்ந்து கீர்சா லகப்பொரு *
 ணூலினு ணுதலிய நுண் பொருட் கிணங்க *
 வரலிதிற் றேர்ந்து வகுத்தபே ருணாயின *
 பெளிதினிற் கற்றிய விருநிலத் தோளாக *
 களிபெறும் பபனைக் கருத்திடை யுண்ணிக் *
 கரலிடி தங்களிற் கரணிகள் கீளாதே *
 புரமொறி மச்சிட் றிதவுக வெய்நா *
 நதியணி சமூல நம்பனேர் முனியுற *
 பொதியமென் னுணாக்கும் பொருலின்மா மலையின *
 னுணாயர் கொடியின னருளிநூற் போதலின் *
 வரணுளோர் கரும்புகழ் வைபவவா ராநுநின் *
 னம்பினோர்க் செல்லா நலங்களுந் கொடுத்தபர் *
 செம்புகழ் படைத்த செம்பிறன் னட்டினன் *
 விதுவைபூர் மரமூ மேடையு மினங்கும் *
 பொதுவையுந் கொண்டொளிர் புதுவையா நகராண் *
 கற்றவர் புனைபா மாலையி னொழிகனி *
 னுற்றதண் டளவ வொன்ற பூ மாலையான் *
 பண்பரி யிப்பரி பாகவுட் பதியவும் *
 னிண்பரித் திசைப்பவும் விளங்கும்வெண் பரிபாண் *
 றிகைக்களிற் றினமுஞ் சென்றெதிர் டலைநடுநீர் *
 றிகைக்குமா நிகல்டரி சேமவெந் தளிற்றினன் *
 மாண்டபி மாற்றல ரன்றிமற் றையருந் *
 காண்பரே லச்சுதங் காணியந் கொடியினன் *
 வம்மினென் றெவனாயும் வரச்செயுந் கொடைமுதன் *
 மும்மைகொண் டென்று முழங்குமும் முரசினன் *
 பொங்கொளிக் கதிரோன் போற்றுகாண் புனியிட *
 மெங்கணு நடாத்து மிசைச்செந் கோலின *
 னொழுக்கமும் வாய்மைபு முயர்குடிப் பிறப்பு *
 மழுக்கலா வன்பு மடக்கமு மருளுந் *
 சலவியுந் கொடையுந் கணக்கிலக்ப ராற்றலுந் *

சிறப்புப்பாயிரம்.

செல்லமு மியல்பாச் சிவனுறச் சிறந்தோ
 னருந்தமி ழுளக்கரை யறிவெனு யம்பியாற்
 நிருந்துறக் கடத்தலாற் சீர்பெறத் திகழ்வோன்
 சாந்த சமூத்திரம் தருமமா ணிக்கம்
 வாய்ந்தபொற் பேழை வரகுண மேரு
 சீரிட புலவர் திறந்தெறிந் தொண்பொருண்
 மாரியம் வெள்குற வழங்கிடும் வள்ளன்
 டேவுடைய யறிவால் மேம்பாடுற்று
 யாவருள் ளத்து மரசுவீற் நிருப்போ
 விராசாங் கதழ்னை ஈரோப் பியரும்
 பராவுறா செந்தத்தம் பண்புகொள் பார்த்திவன்
 சேது பங்கடஞ் செங்கோற் சோமை
 தீதுட்பா டெய்து நிலவுறச் செய்வோன்
 பூகல்காளே ரம்பனாய்ப் பொருந்தியிற் புனியோர்
 மாககொண்டன் னிபமுக வானவ னெனவுந்
 தெய்வப் பிடிபொய் சேர்வெத் தேவர்கட்
 சூய்வை தருவே லுத்தம னெனவு
 மின்னார் பசுபாதா மேவலில விண்மிளிர்
 பொன்னு டளிற்கும் புரந்தர னெனவு
 மம்புய மேவி யமர்தவி ணுவகொ
 மும்பரும் வியக்க வுதவுவோ னெனவு
 மீகையுடையன யிருத்தலிற் நிருவொடு
 மோகையுற் றுறைதரு முபேந்திர னெனவும்
 புலவர்கள் கவிஞளாற் புணந்தேத் தெடுப்ப
 நலமலி வாழ்வினா னண்ணு நனோந்திரன்
 பரிதிகள் பலவெண் பாற்கட லுத்திதாங்
 கரிமுரல் செந்தா மரையலர்ந் தொளிரும்
 பூம்புணற் பொய்கையும் புதுமணம் பரப்பந்
 தேம்பழச் சோலையுஞ் செறித்துகுழந் திலங்கிப்
 புகழ்தரு மீராம நாதபூம் புரத்திற்
 நிகழ்தரு சேது பதியெனு மிராணி
 பாசசீர் பெற்றுயர் பருவத வர்த்தனி
 நாச்சிபுரீக் கினிய நற்ககோ தரிபு
 மவஞா னந்தனை யகற்றிநல் லறிவுகொள்.
 சிவஞா னப்பெயரீத் தேவரும் புரிந்த
 சூற்றவப் பேற்று னாலெழுந் ஞாலத்

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆற்றொளிர் உின்ற வயர்குணத் தூலோ	✽
னோரிடத் தனக்கோ வரியமா னேசரிப்	✽
பாரிடத் தனக்கெலாம் பகருமா னேசரென்	✽
றெம்மனோர் புகலவெண் செல்வமு மெய்திச்	✽
செம்மையி னோங்கிச் சிறந்திடுந் தீமான்	✽
பொன்னுசா மிப்பெயாப் பாவலன் மகிழ்ந்து	✽
நன்னய மோடு நலின்றன றுக	✽
மூலமு முறைய முறைமுறை நோக்கி	✽
பேலவை திருத்தி யெழுதா வெழுத்திற்	✽
பதிப்பித் தவிர்த்தனன் பாகிவ தலங்களுட்	✽
கறிப்பெயி மிரண்டிதன் கண்ணுறக் காட்டு	✽
மீழ்நாட் டைச்சேரிந் திலங்குபல வளங்களுந்	✽
தாழ்விலா ஆற்றுத் தயங்குப்பாழ்ப் பாண	✽
நகர்தனி னல்லூர் நாமமார் புரத்திற்	✽
பகர்தரு சைவ பரம்பரைக் குலத்தூத்	✽
றோன்றிய கந்தவே டொல்லையிற் செய்த	✽
வேன்றந் தவத்தா லெழில்பெற வுறுத்தோ	✽
னிபற்றமிழ்ப் பகுதியி னியல்பெலாந் தெள்ளி	✽
நயத்தக வுணர்ந்த தற்றமிழ்க் குரிசி	✽
நிருக்குற ஞ்ஞாமுதற் சிறந்தரு ளாபெலாட்	✽
சுருக்கமின றறிந்த னுகனிப்பே ரநிலிஞ்ஞன்	✽
கதிதரு சைவா கமங்கனிற் கழறும்	✽
பதிமுதன் முப்பொருட் பகுதியி னியல்பெலாட்	✽
சங்கையொன் றிசுநித் தவனிசெ டத்தா	✽
லங்மையி னெல்லிபேர லளவிட் டறிந்தோ	✽
னானடி யருச்சனை யன்றிமற் றொன்றுந்	✽
திரமுறு பவநோய் தீர்த்திடா தெனவச்	✽
சுப்பவின் பூசனை தண்ணநா டோறு	✽
தம்பி மெய் யன்பா னடாத்திடு நல்லோ	✽
னயிட்டிகப் பிரம சாரிதன் னிலையிற்	✽
நியக்கற நிற்குஞ் சீர்மைபெற் றடைபோன்	✽
சங்கர னடியவர் தமைச்சகண் பணிந்நே	✽
யிங்கியான் செப்பணி பெண்ணை வியற்றுவோன்	✽
செவிரான் மகிமைவயச் சீவர்க டமக்துப்	✽
பவமறப் போதனை பண்ணுபாக் கெய்ததோன்	✽
திரிபையான் ஞானங் கிடைக்கும துன்பி	✽

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரியமெய்ம் முத்திக் குபாயமன் றென்றுஞ்
 சார்கே வலமுதற் சாற்றுமு விடத்து
 மாருயிர் சிவனுக் கடிமையே பென்றும்
 பகலிவா கமவாக் கிப்பப்பொரு டன்னே
 யிகலறத் தேர்வுற் றிதயத் திருத்தினோன்
 கல்லியிற் காலங் கழித்தலீந் திவல் கணென்
 றல்வில குளத்தவ ரறைதா வமைந்தே
 யாறு முகனென வவனி
 கூறு மியற்பெயர் கொண்டநா வலனே.

திரிசிரபுரம்,

ம-நா-ந-ஸ்ரீ-மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளவரர்

இயற்றிய

நேரிசையாகிரியப்பர்.

திருவளர் மாப்பதி தருவளர் கோவுந்
 தாமரை வாழ்க்கைக் காமரு சேவு
 நண்ணுதற் கரிய கண்ணுதற் பெருமா
 னுடையொரு பாசத் தன்மதர நாளும்
 பெற்றும் விகாரஞ் சற்று மிலாதவ
 னொருவா வைந்தொழின் மருவா நின்றந்
 தொழிலென் நிலலா வெழிலென் னொருவன்
 மண்ணுரு வாதி பெண்ணுரு வெட்டி
 மேவுரு வத்து வரவுரு வாறுஞ்
 சாலவைந் தொழிற்கு மூல மாகிய
 வொன்பா னுருவு மன்பான் மருவியு
 முருவொன் நிலலான் கருவொன் நிலலான்
 றுனிமி மலரைக் கானிமி மலரென்
 றன்ன னுருவுற முன்ன முதல்வன்
 முத்தி விரும்புநர் பத்திமை பென்னும்
 பொருணயந் தமருக் கருணையெம் பெருமான்
 செந்தளி ரீன்று பைந்துணர் கான்று
 கனிபல பழுத்து முனிவறப் பிழிந்து
 தறவுவட் டெடுத்திற் சுறவமக் கழி

செற்புப்பாயிரம்

யோருவப் பெய்த நீருவர்ப் பகற்றி	✽
புயிர்மல மகற்றுஞ் செயிரதல் (ஏரவர்	✽
தன்மை தெரிக்கு நன்மையிற் பொலியுந்	✽
தேமாம் பொழிநூல் வாமாஞ் செயலும்	✽
பொற்ப வுரித்த கற்பமெண்ணி லெரி	✽
குருந்துறை தெய்வப் பெருந்துறை மேவித்	✽
திருவுரு வென்னுந் குருவுருக் காட்டி	✽
வருடா நன்று மருடப் நின்று	✽
னூரியங் கடந்து டிரியம் படர்ந்த	✽
பேரா னந்த மாரா நின்று	✽
வேதஞ் சொனவு நாதஞ் சொனவு	✽
போத ளு சொனவு மோதஞ்ச் சிர்க்கி	✽
வாகஞ் ரடிதள் வாய்மலர்ந் தருளிப்	✽
திருக்கோவை யாரொணுந் தெய்வமா மறைபைப்	✽
பழமறை தெரிந்த பாரத்து வரசு	✽
தச்சினுர்க் கினியர் நலின்று பேருநாபொடு	✽
கரலிக் தங்களிற் காண்டி னுழ பார்த்திச்	✽
கிரலிக் தம்போற் திருந்துற வாற்றி	✽
வச்சிற் பதிப்பித் தமைகரத் தருகென்	✽
திசசகம் புகழு மிராசரு ளாமணி	✽
நலந்தரு மிராம நாத புரத்தில்	✽
வலந்தரு செங்கோன் மாண்டி னடாத்தி	✽
வரசுவீற் திருக்கு மண்ணெந் குணமே	✽
விரசுமா மேரு வினாநறுங் கமல	✽
மாதுபதி பென்று வானவர் துணிபுந்	✽
நோதுபதி பற்ப லுயிர்க்குறல் லருட்கடல்	✽
கோதுபதி பாத குலகிந் தாமணி	✽
சேதுபதி ராணி திரைக்கடல் வரைப்பிற்	✽
முன்னுமா ருயிர்க்கெலாந் தோன்றுதா பேராய்	✽
மண்ணுசீர்ப் பருப்பத வர்த்தனி நச்சிபார்	✽
தமக்கினி தாப சகோதரி பாரு	✽
தமக்கினி தாஞ்சிவ ஞாநத் தேவரு	✽
யிபற்றருத் தவத்தா விருநில மகிழறு	✽
மயறறவை புகுத்தா வண்டமிழ் துழைவுந்	✽
திகழ்தரு பற்பல சிவாலயம் விளங்கவும்	✽

சிறப்புப்பாயிரம்

புகழ்தரு தருமம் பொலிந்து முழக்கவு	✽
மறக்கடை பாவு மஞ்சியோட் டெடுக்கவும்	✽
மிறக்கடை ஞானப் பெருவின லோங்கவும்	✽
கவிதரு நாகக் கடுங்கத வடைக்கவும்	✽
பொலிதரு மின்பப் புதவந் திறக்கவு	✽
முணருந் திறத்தர்க் கொளிபா மொருவன்	✽
புணருந் திருவருள் பேரலவ தரித்தோ	✽
னற்புறத் தயிமோ டளாய்நறுஞ் சாந்தம்	✽
பொறபறக் கமழும் பொகியமால் வண்பா	✽
னணிபல கொழிகரு மருந்தமிழ்ச் சுவைதெரீஇ	✽
மணிபல கொழிக்கும் வைபவமா நதியான்	✽
கன்னலுந் கமுகுந் கதலியும் பலவுஞ்	✽
செந்நெலும் பொலிபுஞ் செப்பிறன் னாட்டான்	✽
றன்னெயி லெனமேற் றலங்கொண் டுவககப்	✽
பொன்னெயி லோங்கும் புதுவைமா நகரா	✽
னிணிபெயல் பொய்மை யினுலே மால்கொ	✽
டனியரு வென்று சாற்றுவாம் பரியா	✽
னுற்றுள வெருகோட் டொன்றனை வணங்கி	✽
மற்றுள வெவையும் வணக்குமால் களிற்றான்	✽
கண்டுநிகர் மொழிபார் கண்ணொடு காடர்	✽
வண்டுபழந் துழக்கும் வாகைமா லிகையான்	✽
றண்டார் புனைந்து தடஞ்சில குனிக்கு	✽
மண்டார் நடுங்க வதிந்தரு முரசான்	✽
மயலுக் கொடியா வருந்தவே ருபர்த்த	✽
கபலுக் கொடியாக் காவிக் கொடியான்	✽
றுய்ப்புகு மான்றேர்த் தாணிபொன் செங்கதிர்	✽
போய்ப்புகு மிடமெலாம் போய்ப்புகு மாண்பான்	✽
மேவிக் குடையான் விறக்கொரி தொடுக்கும்	✽
காவிக் குடையான் காவிக் குடையான்	✽
சோரார் மணிமுடி தேய்க்குந் தாளான்	✽
காரா ரிருநிதி காம தேனு	✽
கற்பகத் தையும்புறங் காணுந் கையான்	✽
பொற்பக் மலர்ந்து பொலிதிரு மார்பா	✽
னென்றல மேருவென் றுணைசெய்தின் டோளான்	✽
மன்றமறு வில்லா மதியெனு முகத்தா	✽
புருண்மடை திறந்தா லண்பசெங் கண்ணன்	✽

சிறப்பப்பாயிரம்.

பொருணபத் தெரிந்து புக்கொருஞ் செவிபான்
 கனவினுங் கயிஞ்சொற் கரைதலில் வாயா
 னனவினுங் கனவினு நள்ளார் நயிந்த
 விபைதரும் படிசிறி தெழுங்குறு மூலான்
 றபைகுடி யிருந்து தனழககு மனத்தான்
 வெள்ளிய நீறு விளக்குதிரு றதலான்
 வள்ளிய வதற்கலால் வணங்கா முடிபான்
 பயன்மா முள்ளூர்ப் பழுத்தற் றுணன்
 னயதுடை யான்ச ண்ணிய செல்வமென்
 றுன்றோ ருரைத்த வதற்கொரு சான்றாய்த்
 தோன்றா நின்ற சந்தரக் குரிசி
 னுளன்ம போகிப் புள்ளிடை தட்பப்
 பதனயறு புக்குது கிறனன்று மெழியினும்
 வறிது பெயர்குற ரல்லரிநின் மாட்டென்
 றறிதர முன்னு ளான்றோ ருரைத்த
 துவண்செய னொக்கி பெறிது போற்றி
 யன்றே யென்றுபே ரறிஞ ரூர்ப்ப
 றன்றே நாளு நடாத்திவரு வள்ள
 லெனென்னு மெவ்வ மெனுந்திருக் குறட்குப்
 பலர்பல விதமாப் பகர்ந்தபே ருளையு
 ளிரப்பவ னிரக்கப் படுவோ னாக
 சாக்குங் கொடையே சொல்லின் முதற்ற
 வக்கொடை யிவன்பா லமைந்ததயல் பேபென்
 றெக்கொடை வல்லரு மியம்பப் பொலிவோ
 னருந்தமி ழாகர வாரிய முழுதுங்
 பெருந்தமி ழாமொழி பெயர்ப்பது குறித்தேர
 னிகழே யுரொழித் துயம்புவ வெலாத்தன்
 புகழே யாக்கிய புண்ணிய மூர்த்தி
 யரியமா நேச ரதிகா ரத்தைத்
 தெரிய நடாத்தித் திகழ்புரு டோத்தமன்
 மன்னு சாமிநன் மாதவத் சாமி
 பெரன்னு சாமியேள் புகன்றன னாக
 வண்டமிழ்ச் செய்புண னூறுமவா யுடையுட
 னொன்பது மாதன னொருதலை கொண்டது
 னெழுத்தே யாமென் றியாவரு மகிழ

வழுத்தே யச்சில் வயச்சி முடித்தன்ன
மன்னுகோ ளுசல மாகே தீச்சா
மென்னு மிரண்டு மிரண்டு கண்ணாகப்
பெற்றவீ ழத்திற் பிறங்கும்பாழ்ப் பாணத்
துற்றடல் வன்னுக் குறையிட னுகிச்
சொல்லூர் சமுனி சூழ்தாக் கொண்டு
செல்லூர் பொழிலாற் சேணுந் தளந்து
வில்லூர் மாட மிகக்கொப் பொலியு
தல்லூர் வாழ்க்கை நயந்தரு னறிகுன்
கத்தவே டவத்திற் கருதான் பான்முன்
வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ
னீற்றொடு கண்மணி நிறைபப் புண்பார்ப்
போற்றொடு பொலியும்புண்ணிய புருட
னவநெறி யாய வணத்துந் களைந்து
செவநெறி வளர்க்குந் திப்பிய குணத்த
னெழுத்துமுத லாக விடம்பிலக் கணமுந்
வழுத்திலக் கியமும் வரம்புகண் டெழுந்தோன்
சுமயம் விசேடந் தருதிரு வாணமென்
றமையுமுத் தீக்கையு மடைவுறப் பெற்றோன்
சுமங்கல விசேடக் கருதியா முலா
சுமங்கலின் முப்பொருள் கருதுபே ரருளான்
யுத்தியி னமைத்துணர்ந் தொங்கனு புகி
சித்தியுற் றமைந்த செவிகற் தாமணி
சென்றுணர் புலவருட் களிக்கு
முற்றுண ராறு முகநா வலனே.

சிவமயம்.

தி நி ரு ர ம்,

ம-ந-ந-ஸ்ரீ-மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணிக்கரும்

சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாவிய

தி ய ர க ர ன் ன ச் செ ட் டி ய ர்

இ ய ந் தி ய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி சந்தனப் பொழிலிடை யுலாவுந் *
 சேமலி கருங்குழற் சிறுகுற மடவார் *
 மீ பிசைந் தொழுத்த வினமுற விருலை *
 யிருள்குடிந் செழுந்து மருவுதக் காதலர் *
 வரவு தகைந்த மாபதி யெனநினைந் *
 தங்கைக கவனுறு மலிர்கதிர் மணியார் *
 ருக்குறச் சிவையா மீககிளர் புலமைபோர் *
 தனிவருத் துறர்க்கு நன்கு புரிந்தாக் *
 கிழுமென வொழுக்குஞ் செழுமன வொழுக்கந் *
 தம்முள மகவாத் தலைவர்தோ டழுவு *
 மாவொடு புரியுங் காவலை யோவ *
 விளைவநீறு யியற்றிய வுளைவுறு பகையெனப் *
 பளிக்கறை வகுத்த வொளிக்கறைக் குழிப்பெய் *
 தமிகரி மருப்பி னதிரீவுற வவைத்த *
 பைந்தினை யிடியிற் பாய்தாத் திரட்டிக் *
 கடவுள ரமுதமுங் கைப்பவரீந் துவக்கும் *
 பொதியப் பொருப்பிற் பொலிந்தினி திருக்குந் *
 தெய்வப் பெருமைச் சைவமா முனிவர *
 னன்புளம் பெருக விர்புட னளித்த *
 செந்தமிழ்க் கன்னியைச் செவிலிபோல் வளர்க்கு *
 மங்கலப் பாண்டி வளநா டதனுள் *
 விண்ணர சனிக்ரும் பண்ணவர் பெருமான் *
 தன்பகை மறையிடந் தந்தபகை நினைந்தென *
 வளதெழ வளக்க ரார்புனல் பருகி *
 புவர்கழித் திவிய வுதக மாக்கிப் *

பெருநிலஞ் செழிக்கப் பிழையறப் பெய்தென்
 றுணையா றெழுரு மாணமொழிவினைய
 யேவுபே ருதவினையினிதுளத் துன்னா
 வெதிர்செயுந் தகம்மா நேய்ப்ப வர்புருந்
 தன்னவ னமர்தரு மணிவசந் தத்தின்
 மூன்னர் மேவி முகநனி மலர்ந்து
 தலைவனைத் தின்கனி தளிர்க்கை தாங்குபு
 தின்றற விளங்குந் துன்றலர் பொதுளிய
 தன்பொழி லுமிழத் வண்டினன் மருந்
 வளம்பொலிந் தொளிர்கிரு வாத பூரிந்
 காமாரி யன்றிக் கனவினுந் கருகர்
 ளாமாத் தியொணு மருமறைக் குலஞ்செய்
 தொல்லைமா தவப்பயன் றேன்றிய தென்ன
 வேத மாகடி யினிர்நலை பெயிப்பப்
 பாதகப் பிடகம் படுகுழி வீழ
 மெய்யுறு சைவம் விளங்கிதனி செழிப்பப்
 பொய்யுறு பெளத்தம் போய்மாய்ந் தொளிப்ப
 வுன்னுபே ரன்பா முருக்கொயி தோன்றிய
 மன்னுபே ரருட்டிரு வாதஞ் ரடிகள்
 கதிர்மணி மாடந் கருவொளி காலு
 மதுரை யாளரி மருத்தன பாண்டியன்
 முதலமைச் சரிமை யுதவுறப் பெற்று
 வதிதரு நாளில் வாசுகொள் வானச்
 செழிய னேவச் சென்றிடு காலிக்
 கரும்பவ சாகரந் கடந்தினி தேறும்
 பெருந்துறை பெறுத்திருப் பெருந்துறை பதனில்
 வண்டுண் மதுப்பெய் மலர்க்குருந் தடியிந்
 தழைதரு சத்துவந் தழீஇக்கொண் டெண்ணப்
 புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனியஞ்
 சிரமு முாமுந் சாமுந் காதுந்
 கண்டமும் பொலிதரு கண்டிகை யழகுந்
 கொண்டொளி ரடியார் குழாங்கள் குழ
 தலிமலத் தெறுசெவ ஞான போதந்
 சாமலர் பொருந்தக் கனிதிரு வுனத்தொடு
 ப்க்கைவ கோக்கிப் பகரிம கையார்த்

செய்யப்ப்பாயிரம்:

ஞாலுறு தன்னொழி லுலகையறி விக்ஷப்
 பொருந்திய சென்னவீற் திருச்சுருள் பாகிவ
 ஞான சற்குரு நானனை முன்கண்
 டெதுர்சென்று வணங்கி யிருகணீர் வார
 நெஞ்சதெக் குருகி நிற்பவத் தேசிக
 னுடல்பொரு ளாவிமூன் றதகமொடு அவரடி
 வருட்டிரு நோக்கா லாம்பரி சத்தாற்
 பொருட்டிரு வாக்காற் பொலிவுற வருணி
 யறிவுரு வாக்க வானந்த வெள்ளப்
 பெருக்கிட மூழ்கிப் பேருலகு வாழத்
 திருவாய் மலர்ந்து செப்பிய சிற்சபைத்
 தேவையே பரவுச் திருச்சிற் றட்பலக்
 கோவைபா ரென்னுங் குலவரு ணூலை
 தச்சினூர்க் கினியராய் தலம்பல பயகரு
 தச்சினூர்க் கினியர் தலைபறச் செய்த
 செறிசுவை யுரைபொடு தேர்த்துணர் வோர்க
 ளாரண முணர்பய னாகம முணர்பயன்
 சீரண வியபல் செழுங்கலை யுணர்பயன்
 பாவு மெளதி னினிதுணர்ந் தடைபப்
 பாவுறு மச்சிற் பதித்துத் திருகெனப்
 பனிக்கு படுத்த பன்மலர் வரவிழைக்
 கயவாய்ச் செங்கட் கவைபடிக் கவரி
 கன்றுள்ளிப் பொழிந்த துன்றுளவைத் தீம்பால்
 பாய்ந்து பெருகலிற் பபோதறி யென்று
 மதனிகை யாட வவாவிப் புக்குத்
 தாமரை நாளந் தனைதா நிற்குந்
 கறையடிப் புக்கீழாகக் கவுட்கடாக் கலிற்றை
 வாசுகி பிணித்த மந்தா மென்றும்
 வெள்ளொளி விரிக்குந் வள்ளிதழ்க் கமலச்
 செறிவினை யமுதத் திரள்வினை வென்றும்
 பொற்றாறு பொதிந்த பொற்புடை மாரளந்
 தடமுலைச் செறிநீட்டித் தாக்கணங் கென்றுந்
 திரைபெறி மணியுஞ் செம்பொறு நிறைந்த
 குடக்கண் சங்கையுந் கோகன தந்தையும்
 பெருநிதி யளிக்கு மிருநிதி யென்றுந்

சிறப்புப்பாயிரம்:

தேவருண் மதித்துச் சேந்தரப் பொலிந்து *
 பம்புவளன் காக்குஞ் செம்பிறன் னுடன் *
 ஸ்ரீ ரித வுயர்ந்த வாடகக் குன்றம் *
 புலவருக் கொண்டு நிலவிய தென்னைச் *
 சேயோள் ளிரிக்குஞ் செப்பொன் மாடத் *
 தொளிரர மிபகழின் மிளிர்ந்த மேனிக் *
 கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணலைப் பைந்தொழிக் *
 ஞானியுத னெருங்கட் கொடியிடைக் கோதையர் *
 நினைவக் குயிற்றிப தத்தொளி யட்டின *
 செந்தொடிக் கரங்கொர தெய்வநன் னுடிக் *
 கடவுள் வேழங் கவளமென் னுன்னித் *
 னுதிக்கை நீட்டத் துறைத்தினி தாயிம் *
 புனைவளஞ் செறியும் புதுவைமா நகரான் *
 கனியினும் பாகினும் கண்டினும் தேனினு *
 மிலியதென் ளமுதினு டினிக்குஞ் சுவைத்தமி *
 மேலெதி றோற்ற பாடுறு நதியான் *
 ஸ்ரீரொடி கயற்கொடி புற்கொடி யிவைசட் *
 காவிக் கொடியெனுந் காவிக் கொடியா *
 னல்லெழி லிராம நாத புரமெனும் *
 பதியான் சேறு பதிமகி ழிராணியார் *
 தருமவா கரமாய் பருவத வர்த்தனி *
 நாச்சியா ருடன்வரு நற்சகோ தரியும் [ஞ்
 பெறுபெரு நலனெலாம் பெயரொன்றின் விளக்கு
 சிவஞானத் தேவருஞ் செய்தமா சுவத்திற் *
 புண்ணிய மென்னும் பொலிபயிர் தழைப்பக் *
 கண்ணுறு பாவக் காஞ்சிரந் தருவிழச் *
 செவ்வ மென்னுஞ் செழுங்கிரி வளர *
 வல்ல மென்னு மார்கிலி வறப்ப *
 வேதமி லறிஞ ரெண்ணில ராக *
 வாதுல ரவனியி லரிப ராகச் *
 காற்கந் கருணை கார்தரு மண்பு *
 வாய்ந்தநற் சீல மாண்புகந் தேற்றம் *
 வாய்மை படக்க மலிதரு நீதி *
 யின்னை குணமெலா மெழின்றுப் பாகக் *
 கொடைபொரு நல்லுருக் கொண்டு வந்ததென் *

செப்புப்பாயிரம்

நிரும்புவி வியப்புந் திசைப்பத் தோன்றியோன் *
 லனையாழி வரவ்வில் வயங்குகரஞ் சமர்ந்து *
 தலைசீர் கொள்வனந் ததைதொடை தாங்கி *
 மாயக் கலைபொழித் தேப்பொற் கலைசூழிவித் *
 தானுனை யேந்தித் தனர்பசு விடச்சூழிவித் *
 கான முவந்து கலிஹ வாய்ந்து *
 வானாறு புலவர் மெய்க்தப் பெற்று *
 மிளிர் தலின் லனசு மென்மலர் வதியும் *
 பொன்னுச் சாமியே யெனப்புல வோர்சொலப் *
 பொன்னுச் சாமிப் பூம்பெயர் புனைந்த *
 பூபுரி யினிது புகல் றன ஞ்சு *
 நன்றுநன் மென்று நலிபுள மகிழ்ந்தே *
 புயம்பிர ணவப்பொரு ளொருதா னென்றே *
 நலநறி வுறுத்தக் கொன்றைமலர் முடித்த *
 புராணப் பெருமான் ஔபாவிற்றினி தமரு *
 மருக்கொள்பூஞ் சோலைத் திருக்கோ னுசலங் *
 கருக்கோ கதற்றுந் திருக்கே திச்கர *
 மென்னுநித் கலங்களைத் தன்னகத் தடக்கிய *
 தென்னிழ நாடடிண் மன்னுயாழ்ப் பாணத்துப் *
 பல்லூர் புகழு நல்லூர் வாணன் *
 சந்தகமுஞ்சிவ சிந்தனை யகலாக் *
 கந்தவே டவசினிச் சந்தவ தரித்தோன் *
 ஞ்றல்காப் பியமுத னெலிலக் கணங் ஞ்ற *
 மொல்காப் பபன்றருப் பங்காப் பியங்குஞ் *
 தவநெறி காட்டுஞ் சிவபுரா ணங் ஞ்ற *
 பதிபசு பாசப் பகுப்பினி னுணர்ந் துஞ் *
 செய்தவர்க் கேயுறுஞ் சைவசாத் திரங் ஞ்ற *
 மையந் திரிபற மென்று தெளிந்து *
 பெயரா வறிவிற் பெரியோ ளுதி *
 வீறுகொண் மியர்ந்த வாறுமுள நாலலன் *
 காலிவி தங்களாற் காணுறு மெய்க்களைந் *
 தானடி யவர்க்கின் பரும்பப் *
 பாவுறு மச்சிற் பதிப்பித் தனனே. *

செந்திபரம்

18-11-1951, மதுரைவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணிக்கராசிய

சோடசாவதரணம்

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

மூண்திகழ் பஃறலை வாளரா உணந்த
மூண்திகழ் செஞ் குட்டை மிசைக் கிடக்குங்
கடல்விளிம் புதித்த நெடுநிலப் பரப்பின்
மீமிசைப் போர்த்த விரியிருட் குப்பை
பாம மார்கடற் பணிநிறா முகட்டெழீஇக்
கதிரீவா னோச்சுங் கனலொளிப் பரிதிக்
கதிரீவகத் தடைருற் றடைக்கலம் புக்கெனத்
கூணங்கற விவந்த மணங்கடும் பொனும்பர்
புடைதெழ் பாண்டிப் பொருவினச் சூட்டிற்
கடையகற் நெழுந்த காரிக்குல மென்ன
மகத்தெழு புக்கெனவால் வாய்முகழ் துவன்றி
மிகப்பருட் சீர்த தெழுந்தெனியொருத்தல்
கனல்கொப் புனிக ழுந் கண்கம் புளிப்பப்
பனலுநற் திவ்வெதாறும் படர்ந்து போர்ப்பப்
புரிநூல் கிடந்து புரளு மாப்பினர்
திரியெனப் தொழுது இருக்குழி வாக்குஞ்
சீர்சால் வாழ்வுச் செய்தவப் பேற்றாற்
பேர்சா னுன்மறைப் பிணக்கற வந்த
மாதவர் குழம்புகழ் வாழ்வு ரடிசு
விருவகைப் பந்தத் திரையினு வெற்றுண்
டடலரும் போதத் தடஞ்சுழி வாய்ப்பப்
டொழுவில்வெம் பிறவிக் கடலிற் துளைந்துளோ
ரொன்றிரண் டுகந்த பொன்றலின் முத்தி
வியல்கரை காணுபு நயன்றரு மின்பிற்
நெற்றெனத் துளைத்துத் தேக்கெறிந் துவப்பக்
குற்றமின் மதலைபக் கொடுத்தளித் தென்னப்

இப்ராஹீம் சகலருட் புணர்ப்பினையுரிக்கீர் நந் *
 திருவா சகமருள் செழுந்தவ மாமணி *
 செய்வதுந் தன்னிவதும் பெறுவது முறுபது *
 முய்வது மாய வொருநாள் விவந்து *
 ஞானவசே பேரின பதுதலா மென்ன *
 மாயிரு ஞான மேவ மன் பதைக *
 ளகத்தடைத் துயிற்சாய் புகுத்துபந் சருளிய *
 திருசுகிற் றம்பலத் திருத்தகு மகாண்டா *
 ரநம்பொரு வொருநதும் பெருப்பயி யீது *
 கைத்தலத் தயர்சரு கருமணி கருது *
 வித்தக ஞானத்தெளி வித்தகை விட்ப்பக் *
 தள்ளாரும் புலமைத்தலைமகால் சிறப்பி *
 னைசெய்யாக் கரணிகர் தஞ்செனாக் கினிய *
 ரிலக்கண நெறியின் டவகையாக் கையெனத் *
 திருவுளம் பற்றிய பொருளின டவகையின *
 யறுகாத் புள்ளின் மறுகாத் துறைய *
 யறித்துக் கணத்துக ஞானமுயி மெய்ப்ப *
 புரிமுறக் கவிழ்த்து நறுமது வாக *
 மம்போ ருசவயல வெம்போ ருசவத *
 வனங்கவே டுறது மனங்கவ டுறதுதும் *
 பாசனா திகரிப்பப் பாசனாக் கையெனத் *
 லிமைசரு மிளக்கைக் கையெனத் வனங்கும் *
 பம்பிய வளஞ்சேர் கெம்பிறுநா ஞான *
 கையெனப் பொருதுந் தினா கையி கையிப்ப *
 வதுவையின் முழக்கார் புதுவைய நக ராவி *
 புங்கலர் குடைவாய் கங்கையிற் திடாபடத் *
 தேந்துகள் கொட்டிம் பூந்துணா பொதுளிய *
 சேருவ வாக் கினிச் செஞ்சாந்து செறிந் *
 போசுபர் குமிழிப் பொதியப் பொருப்பன *
 கரிமுசை சக்கினஞ் சூதுரைத் துயிர்த்த *
 விரிதில வெறிக்கும் வெண்மணிக்கு குவையின் *
 யிருகையஞ் சிந்தி யெகை ராக்கும் *
 பெருநதி லையைப் பிழிபெரு துறைய *
 னன்றின ருனத்துக் துணைமா யுறைய *
 மேவித் திழிக்குங் காலிக் கொடியிசென *

சிறப்புப்பாயிரம்

கலியருப் பகத்தில் சஞ்ஞபல் ஹயிரீகட்	✽
கோவற நிழற்றங் காணிக் கவினையன்	✽
தடமருப் பிருக்கவுட் கடவுள் யானே	✽
வினையுமின் விடியெனப் புழைக்கை நீட்டி	✽
மூழு மணி யினங்கண் முகிழ்ச்சுறும் பித்திகை	✽
கெழுமிய மாடமீக் கிளர்நரு மாமியத்	✽
திந்துறொற் றுயிர்த்த பைந்தர ளம்போன்	✽
மறுவில்வாண் முகத்திற் குறுவெயர் வரும்பச்	✽
சொலரிச் சிலம்பொர் பொல்லென வெலிப்பச்	✽
சிறிதெட மறுகச் செறிசூழல் மடவியர்	✽
நிச்சிலந் தாயிற் பொற்கழங் குந்தும்	✽
பாரைய சூசா விராம நாத	✽
புரந்திசுப் புறவருள் காந்து புரக்குஞ்	✽
சேது பதியயிற் சேது பதிய	✽
னில்லறக் கிழை பூண் டலலை மழுக்கு	✽
மருந்துதிக் கற்பிற் பெருந்துதி யிராணி	✽
நங்கையொடு வந்த உங்களை தம்பாற்	✽
பஞ்ஞா னந்தெறு பாண்மையிற் படிந்த	✽
செஞ்ஞா ன தேவர் செய்தவச் செப்பான்	✽
வெம்புரி பயந்த நலம்புரி முக்தின்	✽
வந்தநாள் புலமைச் செந்தமிழ்க் குரிசி	✽
லைவகைப் பகையு மெய்வகை யுயிரீகட்	✽
கணுகா வண்ண நணுகா உளிக்கும்	✽
புரவு பூண்ட வுரவதி காரன்	✽
மெய்முனை யடுபோர்ச் சேற்றதி துப்பின்	✽
வெய்முனை யவுணர் வெளிக் கொடுத்த திரியத்	✽
திரிமருப் பிரலை செருமுகத் துகைக்குங்	✽
கொற்றவைக் காங்காங் கொற்றப் புபத்தினன்	✽
கோத்திரா மிகைவேர் வீழ்த்தெழுந் தகைந்	✽
திகைதொறும் படர்ந்து செல்லிட மின்றிப்	✽
புகைநிறத் தங்கட் புட்காழ் போரித்துக்	✽
கண்ணகன் ஞாலத் தண்ணிய கலியிரு	✽
மிண்ணென வெள்ளிப்ப வெண்ணில வெறிக்கும்	✽
பகழ்ப்படாம் போரித்த தகைப்பெருஞ் செம்ம	✽
தன்பா லேற்றாந் தம்பா லேற்ப	✽

செறப்புப்பாசைச்.

ஸ்ரீராமாநு கொடுக்கும் வள்ளன்மை சற்றேற
 னுணர்சால் கலைபயி னுணர்ச்சியின் மிக்கோன்
 னுன்னுந் பல்வதத் துறையிற் தீரம்பாப்
 பொன்னுச் சாமிப் புண்கழ னரேற்றிரன்
 பெருகிய லச்சிற் றருகென வுணப்பத்
 தோன்றிய பலரும் வேண்டிய வாறே
 வணாதலின் வலவரும் வல்லா ராகி
 நினைதளர்ந் தயி:த்து நெட்டுயிர்ப் பெறிய
 மிக்குக் குறைந்து முறந்தும் பிறந்தும்
 தொக்கபல் பிரதியிற் றரிசொருங் ககந்தி
 யெளியரு மினிதுணர்ந் துளறனி வியப்பக்
 கனிவகத் தரும்பி நனிபெறப் பதித்தனன்
 முழுமணி சூயின்றபொன் மோலிக னுரிஞ்சிப்
 பழுதறு பொற்றுகட் புழுவி பறிப்ப
 நறுமணங் கமழுந் துறுமலர் சொரிந்து
 விண்ணவ ருச்சியி லண்ணிய கரங்கூய்க்
 கெழுமிப நிகேதனக் கேதீச் சுரமுந்
 தொழுதகை யடியவர் தொல்பவத் தொடக்கைக்
 காணு வகைசெய் கோளு சலமுந்
 தன்னிடை தழுவ மன்னிய சிறப்பாற்
 முழுவதழை மழவரிசொல் புணந்த
 காழிந் பொழில்சூ தீழநன் னுட்டின்
 முகிறுமா மிலாங்கனி மருமிட னுமிழந்த
 முற்றிய முப்புடை நெற்றிளங் கமுனின்
 படுகுலை சாய்த்துத் துமிமென விழ்கலின்
 வானயாற் தகவயின் மீனினை மொளிப்பக்
 கானிமிர்த் தினவரால் கெழுதாய்த் திருமு
 நீர்கால் பாத்த சீர்சால் படப்பை
 புறந்தழிஇ யோங்கிச் சிறந்தறல் லூரன்
 சூர்முத மடிந்த கூர்துதி வேற்கைக்
 கந்தவேட் கன்பாரீ கந்தவேட் பெயரியோன்
 சொவியன் நவத்தாற் கவ்வியங் குரித்தென
 விடலரும் பல்லுயிரீ மிடனற வற்றோ
 னிலக்கண விலக்கிய தருக்கவே தாற்கப்
 பெருக்கமுந் துணர்ந்த ஸ்ரீமது பெரியோன்

பதிபசு பாசப் பகுத்திற் றுமெனப்
 பொதிவறத் தெரித்துப் பொருளின் புறத்துஞ்
 சைவசித் தாந்த மெய்வரு பனுவன் *
 முற்றொருங் குணர்ந்தருள் பொத்திய வசத்தாற் *
 சிவமே பொருளெனத் தேர்ந்த புத்தியோ *
 னவநிதி சமழ்ப்ப நல்கருட் கொடையினேன் *
 சதுவிப புலமைக் கதிர்ப்பின் *
 முதுபுக ழாறு முகநா வலனே. *

திரிசிரபுரம்,

முத்துச்சாமிப்பிள்ளைகுமாரர்

முருகையப்பிள்ளை

இயற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவளர் மலர்க்கணயன் மாற்கரிய திருமுடியு மலரமுடியும் வையை நதியின்
 வாங்கரைம னெளிதுணர மலிய டு வாய்த்ததிருவாதலு ரடிக ளருள்செய்
 திருவளா திரு கோவை யார்ந்தசசி ரு க்கவியர் செய்தவுனாசேர்த்தெழுதவுஞ்
 சிற்றமப லந்தத்தை நீனையின வகாமவர் சிவக்குமென் னுகவே *
 னுருவரு மோருரு வெடுகதள முவந்ததற் குரியதிரு நாம னாண் [ய்வத்
 யோக ழார் தனிலவந்த தெனவாறு முகனென்னு மொண்டியர் சுமந்துதெ
 தருவளர் கரத்தினு னருளன்பு முதலாய சுற்குணஞ் சார்ந்த பொன்னுச *
 *சாமிவேன் கொண்டாட வடியர்கட் கின்பந் தழைப்பவச் சிட்டனனாரோ.

சூசீபத் திரம்.

எளவிக் கொத்து.

பக்கம்.

ச	இயற்கைப்புணர்ச்சி.	உ	உ
உ	பாங்கற்குட்டம்.	உ	உ
க	இடந்தலைப்பாடு.	ரு	ரு
ச	மறுபுடம்படுத்தல்.	ரு	ரு
ரு	இருவருமுளவழியவண்வாவுணர்ந்தல்.	ரு	ரு
க	முன்னுறவுணர்ந்தல்.	க	க
எ	குறைபுறவுணர்ந்தல்.	க	க
அ	நாணநாட்டம்.	க	க
க	நழிங்கறாட்டம்.	எ	எ
ய	மடந்துறை.	எ	எ
ய	குறைநயப்பித்தல்.	அ	அ
ய	செட்படை.	அ	அ
ய	பசற்குறி.	ந	ந
ய	இரவுக்குறி.	ந	ந
ய	ஒருவழித்தணைத்தல்.	ந	ந
ய	உடம்புபாக்கு.	ந	ந
ய	வரைவுமுழிக்கம்.	உ	உ
ய	வரைபொருட்டிரித்தல்.	உ	உ
ய	மணஞ்சிறப்புணைத்தல்.	உ	உ
உ	ஒதற்பிரிவு.	உ	உ
உ	காவற்பிரிவு.	உ	உ
உ	பண்கதணிவினைப்பிரிவு.	உ	உ
உ	வேந்தற்குற்றழிப்பிரிவு.	உ	உ
உ	பொருள்வழிப்பிரிவு.	உ	உ
உ	பாத்தையிற்றிரிவு.	க	க



கணபதி நான்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார்

என் கின்ற

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகவணக்கம்.

எண்ணிறந்ததில்லை பெருகோபுரத்திசழகி *
கண்ணிறந்ததில்லை பெருகோபுரத்திசழகி *
சேனாறுசெஞ்சொற் திருக்கோவையென்கின்ற *
நானாறுமென்மனத்தேறல்கு. *

நாற்சிற்றம்பலம்.

ஆரணங்காணென்பரந்தணர்யோகியராகமத்தினி *
காரணங்காணென்பரந்தணர்யோகியராகமத்தினி *
ரோணங்காணென்பரந்தணர்யோகியராகமத்தினி *
சேனாறுசெஞ்சொற் திருக்கோவையென்கின்ற *
நானாறுமென்மனத்தேறல்கு. *

இவ்விரண்டு செய்யுளும்

பிற்காலத்தால் நோர்ந செய்யப்பட்டன.

அதிசாரவரலாறு.

இயற்கைபாங்க விடந்தலைமதிபுட, நிருவருமுளவழி யவன்
வரவுணர்ந்தன், முன்னுறவுணர்ந்தன் குறைபுறவுணர்ந்தன், எண்ணிலநா
ண நறிக்கதாடன், மடல்குறைமயப்பு வழிச்செட்டியித்த, விடமி
குபகற்குறி யிரவுக்குறியோ, டொருவழித்தணத்த லுடன் கொண்

* என்னென்பது தருக்கமாலும், எழுத்தென்பது இலக்கணாலும்
கும்பெயர். அது “என்னுமெழுத் தங்கண்ணியையாய்ந்தித நாற்பயனை” க
ண்ணகாரண பார்ந்த கதி. காண்டலனு மானங் கதைபுருந்தா பத்தியிவை-யீ
ணகதைத வெண்ணெனவே யெண். உழுப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றிவா
மாக்கு-மெழுத்தெழுவா யெந்து மெழுத்த.., என்னும் பரமத தியிரபாதுத்
திருக்குறள்பொன்னுணர், ஏரணமெனினும் என்னெனினும் அளவையெனினும்
தருக்கமெனினும் நியாயமெனினுமொக்கும். வடநாலாறும் தருக்கம வியாகா
னமெனினும் இரண்டையுமே மக்கட்குருகண்ணெனக்கூறுமாறுகேட்டுணர்.

டேகல், வரைவுமுடிக்கம் வரைபொருட்டிரிதல், மணஞ்சிறப்போ
தல் வார்ப்புகாவ, விணங்கவர்ப்பொருத்தல் வேந்தற்குற்றுழி,
பொருள்வயிற்பிரிதல் பரத்தையிற்பிரிதலென், நருள்வயிற்பெற
த வசத்தினைமருங்கி, னிருளாறுநிகழ்ச்சி யிவையெனமொழிப.

இதன்பொருள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி- பாங்குக்கூட்டம்- இடந்தலைப்பாடு- மதி
புடன்புரித்தல்- இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்தல்- முன்னுறவு
ணர்தல்- குறைபுறவுணர்தல்- நாணநாட்டம்- நடுங்கநாட்டம்- மடல்-
குறைநயப்பித்தல்- சேட்படை- பசற்குறி- இரவுக்குறி- ஒருவழித்த
ணத்தல்- உடல் போக்கு- வரைவுமுடிக்கம்- வரைபொருட்டிரிதல்-
மணஞ்சிறப்பரைத்தல்- ஒகற்பிரிதல்- காவற்பிரிதல்- பகைதணிவி
ணப்பிரிதல்- வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிதல்- பொருள்வயிற்பிரிதல்- ப
ரத்தையிற்பிரிதல் எனவிவ்விருபத்தைதந்தும் இந்நூற்குக் கிளவி
க் கொத்தெனப்படுமதிகாரங்களாமென்றுகூறுவா அகத்திணையி
லக்கணமுணர்ந்தோரென்றவாறு. அவற்றுள்,—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இயற்கைப்புணர்ச்சியென்பது- பொருளதிகாரத்திற் கூறப்ப
ட்ட தலைமகளும், தலைமகனும், அவ்வாறொரு பொழிவிடத்தென
தப்பட்டுத் தெய்வமிடைநிற்பப் பான்மை வழியோடி ஓர்வா
கிருகோய்தோன்றினாற்போலத்தம்முள்ளாதவன்பினராய் அவ்
விருவரொத்தாரி தம்முட்டாமே கூடுங்கூட்டம்.

அது நிகழுமாறு- காட்சியையற் தெளிதனயப் பேயுட்கோ
டெய்வத் துணிதல்கைகிளைபொடு, கலவிபுரைத்த விருவயிடுதெத்
தல், கிளவிலேட்ட னலப்புணர் துரைத்தல், பிரிவுணர்த்தல்வொடு
பருவரலிதல், வருட்குணமுரைத்த லணிகைகூற, லாடிடத்துய்த்த
லருமையறிதல், பாங்கியையறித லெனவிரொன்பா, லீங்காவியற்
கை நேறிபெனமொழிப.

(இ-ள்.) காட்சி-ஐயம்- தெளிதல்-நயப்பு- உட்கோள்- தெய்வத்
தைமகிழ்தல்- புணர்ச்சி துணிதல்- கலவிபுரைத்தல்- இருவயிடுதெத்
தல்- கிளவிலேட்டல்- நலம்புணர் துரைத்தல்- பிரிவுணர்த்தல்- பரு
வரலிதல்- அருட்குணமுரைத்தல்- இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்
தல்- ஆடிடத்துய்த்தல்- அருமையறிதல்- பாங்கியையறிதல் என வி
வைபுகினைட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியாம். எ-று. அவற்றுள்,—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

காட்சி.

காட்சியென்பது-தலைமகளைத் தலைமகன்கண்ணுற்று இஃதென்கருவிப்பென்னென்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருவளர்நாமனாசீர்வளர்காவிகள் சரிதில்லைக் *
 குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குடைங்காந்தள் கொண்டோங்குதெய்வ *
 மருவளர்மாலையோர்வல்லியினொல்கியனறடைவாய்த் *
 தருவளர்காமன்றன்வென்றிக்கொடிபோன்றொளிர்கின்றதே(க)

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சிபைக்
 கதிரவேலவன் கண்ணுற்றது.

திருவாதவூரடிகள் இத்திருக்கோவை யை
 என்னுதலியெழுத்துக்கொண்டாரோவெனின்,
 அறிவோனறிவில் தெனவிரண்டாரு *
 நெறியினிற் றொகைபெற்று நிரல்படவிரிந்த *
 மண்புனலனல்வளி மாவிகட்பெனாஅ *
 வெண்மதிசெஞ்சுடர் வேட்போனெனாஅ *
 வெண்வகைநிலைய வெவ்வகைப்பொருளுந் *
 தோற்றநிலையிறுதி கட்டுவிடென் னு *
 மாற்றருஞ்செயல்வழி மாறுதுசெயப்பட்டு *
 வெருவாவுள்ளத்து வேட்போன்றான்செய் *
 யிருவினைப்பயன்றுய்த்து மும்மலனொரீஇப் *
 பொருவறுசுவகதி பொற்பினிற்பொருந்தவு *
 மேனையனதத்தங் குணநிலைபுணர்வு *
 நிலைஇயவ்வயி னியித்தமாகி *
 யவகுதவிர்ந்த பலவகையண்டமு *
 மின்னுழைவெயினின் னுன்னுண்புரைந்து *
 தன்னுளடங்கவுந் தானவற்றுள்ளு *
 னுன்னுணர்வாயு நோக்கருதுழையிற் *
 சிறுமைபெருமைக் கிருவரம்பெய்திப் *
 போக்கும்வரவும் புணர்வுமின்றி *
 பாக்கமுங்கேடு மாதியுமந்தமு *
 நயவுமிகந்து ஞானத்திரளா *
 யடியுமுடிய மளவாதயர்ந்து *
 நெடியோனும்முக னன்மறைபோற்ற *
 வெளியுடர்க்கணவியி னீங்காதுவிளியுடர் *

திருக்கோவைபார்.

வெப்பமும்விளக்கமு மொப்பவோர்பொழுதினிற்
 னாப்புறவிபற்றுவ தெனவெப்பொருளுங் *
 காண்ட னுமிபற்றலு மியல்பாமாண்டென் *
 றன்னீனி. காது தானவின் றுவிளங்கிய *
 வெண்புண்கலையுள் சிலம்புஞ்சிலம்படிப் *
 பண்ணமைத்தொழிப் பார்ப்பதிகாண *
 வையாறதன்மிசை பெட்டுத்தலையிட்ட *
 மையிலவாண்கலை மெய்யுடன் பொருந்தித் *
 துல்லாமுதார்ப் பொதுவு னிற்றோன்றி *
 பெயலையினாந்த நடப்புரிசின்ற *
 பரமகாரணம் திருவருளதனம் *
 திருவாதவூர்தமகிய் செழுமறைமுனிவர் *
 ஐயபொறிக்கையிற் தறிவாயறியாச் *
 செம்புலச்செவ்வ ராயினராசலி *
 னநிலனூற்பொருளு முலகநூல்வழக்க,மென *
 விருபொருளுதலி பெயித்துக்கொண்டனர் *
 ஆங்கவ் றேரண்டனூள்
 ஆகமநூல்வழியி னுதலியரு-ன *
 போதுண்டொருளின யுணர்த்து கற்கரி *
 துலகநூல்வழியி னுதலியபொருளெனு *
 மகிழ்ந்தபாற் பரவைக்கண்ணெம் *
 புலனெனுந் கொள்கலன் முகந்தவகைசிறி *
 னுலையாமரபி னுரைக்கற்பாற்று. *

அஃதுயாதோவெனின், எழுவாய்க்கிடந்தபாட்டின் பொருளு
 னாக்கவெனின்கூம். அஃதே, இப்பாட்டென் னுதலிற் றோடுவ
 னினா, அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னு நான்குபொருளினு
 ம், இன்பத்தை முதலி இத்திருக்கோவையின்க ணுநாக்கின்ற கள
 விபற பொருளின துபொழிப்பிலக்கணத்தையும், அதற்கு அப்பா
 கிய கைககினைத்திணையின்கண் முதற்கிடந்த காட்சியென்னும் ஒரு
 ருக்கலக்காமத்தினையும், உடனிலச்சிலேடையாக வுணர்த்துத்தனா
 ன்றும்.

திருவளர்தாமரை—போன்றோளிர்கின்றதே.

மதிவாணுதல்—கண்ணுற்றது.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இசைப்பொருள் திருவளருந் தாமரைப்பூவினையும், அழகு வளரு நீலப்பூக்களையும், ஈசர் நிலைவரைப்பின் கணுண்டாகிய பூங்குமிழினை அறிந்தவனருப் பூவினையும், கோங்கருமபுகளைவும், செவ்விகாந்தைபூக்களையும் உறுப்பாகக்கொண்டு, மேம்பட்ட கெய்வமணம்வளரும்மாலை ஒருவலவிபோலறுடங்கி, அன்னத்தினாடை போலநடைவரப்பீது, வடிவுவளருங்காமனை வெற்றிக் கொடி போன்று விளங்கா நின்றது, எண்ணியப்போ! என்றவாறு.

திருவெண்பது-கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைதோக்கம். ஏ-று திருமகடக்குந் தாமரைமௌனமடையும் பூங்குமிழன் பது முகவாகிய தன்பொருட்சேற்ற அடையித்த நின்றதோரா குபெபா ஈசர்நிலையென்பதனை எல்லாவற்றோரங்கூட்டிச், பலநிலங்கட்டுமுரிய பூக்களைக்கூறியவதனால், நிலையக்கூறியவா னாயிற்று ஆகவே, பலநிலங்களினால் சென்று அங்குமின்பமெ லவாந்நிலையி ன்வாழ்வார் ஆண்டிருந்தே ஆய்ப்பொலபதுபோ தரும். போதா, நுமையின்பசுதிர்குத னுடையகாரணமென் பது கூறியவாறாயிற்று ஆகவே, ஈசர்நிலையென்றதனால், மனமையின்பதிற சங்காரணபாதல் சொல்லாமையால் அங்கும் செ ட்பட ளாதலாற் செவ்வெண்ணின்ருகைதொக்கநின்றது. ஓங்கு பர லையெனளியையம் செய்வமருவளர்மாலையென்றதனால், தாமரை முகையின் வற்றாணியன்றபிற லையோடு இதற்கு வேற்றுமைகூ றியவாறு 1. உடம்பு நென்பது நடையினவினைபாடலாற் சினைநனை ப்பாறப்பட்ட முகவலினைமையுமுடிந்தது உருவளர்வாய்மன்றன் வெனறிக் கொடியவன்றது ஹவலிழிகுத்தமோதல் உருவிழிப்ப தன்முன்மடிபாவாணையால் நின்றுயர்த்தகொடியுட. அந்நடை வாய்ப் பெண்பந்தற்கு அவ்வவ்விதவடிவாய்ப்பப் பெற்றெனினும மையும.

திருவெண்பது கண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைதோக்க மென்றது அழக. 200 தென்சொல்லியவாரோவெனின், பாவனெ ருவன் பாதொருபொருளைக்கண்டானே அக்கண்டவற்கு அப் பொருண்மேற்சென்ற விருப்பத்தோடேகூடியவதற்கு. அதன் மேலவற்கு விருப்பத்தோறல் அதனிற்சிறந்தவருவும் தலனுய் ஒ ளிபுமெவ்வகையானும் பிறிதொன்றற்கெல்லாமையால். திருவென்றது அழகுகமேபெபராயிற்று அக்ஷணமாயின் இதுசெய்யுளினொழிப உழக்கினும்வருவதுண்டோவெனின், உன்மி, கோயிலைத்திரு கக்காயிலெனும், கோயிலவாயிலைத்திருவாயிலென்னும், அல்ல

திருக்கோவைபார்.

த்திருவல்லென்றும், பாதுகையைத்திருவடிநிலமென்றும், வழங்கும் இத்தொடக்கத்தனவெல்லாந் திருமகளோரோக்கியெழுந்தனவல்லி. அது கண்டவனுடைய விருப்பத்தானேயெழுந்தது. ஆதலானாற் திருவென்பது அழகென்றேயறிக. அதனாற்றிருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்பெற்ற தன்மைநோக்கமே. அல்லது உந்தான் கண்டவடிவின் பெருமையைப்பாராட்டிவாழாதலான், ஒருத்திரிந்த தவிசை இவளுக்கமுக்கமாகக்கூறுதல்வழுவாம். ஆதலாற்றான் கண்டவடிவினுயாசையை யே கூறினானெனக்கொள்க.

வளரொன்பதற்கு வளருமென்றும்மைகொடுத்து உரைவாய்பா கோட்டியுமெழ் விறகு மேலாலோ வளர்க்கடவதென்பது கடாஅதற்குவிடை. வாய்நீந்ததாமரை வளராரின்றதாமரையென்றுகழிகாலைத்தையும் திகழ்காலத்தையுக்கூறுது, மேல்வருங்காலத்தைக் கூறவேண்டியது. கழிவாலத்தைக்கூறினாற் கழிந்ததனைக்கூறிற்றும். திகழ்காலத்தைக்கூறினால் மூன்றுபின்னுமின்றி இப்பொழுதுள்ளதனைக்கூறிற்றாம். ஆதலான் வளருமென்று வருங்காலங்கூறிப்பாராது. மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிய சொற்றோன்றவேகூறினாற். ஆயின் உம்மைச்சொல் மூன்றுகாலத்திற்கும்பொதுவாகியந்தவாறெண்ணை - இது செய்யுட்சொல்லாதலால்வந்தது. செய்யுளினொழிய வடக்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உண்மி. அது ஞாயிறு திங்களியங்கும் - யானொழுகும் - மலைநிற்கும் என்றற்றொடக்கத்தனைவற்றானறிக. அன்றியும், “முந்நிலைக் கால்முந்தோன்று மியற்கை - பெம்முறைச் சொல்லு திகழுந் காலத்து - மெய்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்மி” என்றாராகலின், உம்மைச்சொல் வருங்காலத்தையே காட்டாது மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றேயறிக.

இனித்திருமகடங்குந் தாமரையெவினுமமையுமென்று அமைவுரைத்ததெண்ணை இதனையுமையாக்கக்குறையெண்ணை யெனின், திருமகளாலே தாமரையுயர்ந்ததாம். தாமரையினது சிறப்புக்கூற்றில்லைபுறம். எண்ணை, எல்லாராலும்விரும்பப்பட்ட அழகுஅவட்குண்டாகையாலே திருமகளென்று பெயராயிற்று. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளும் இதன்சிறப்புநோக்கியேயிதனினிருந்தாளல்லது தன்னாலேயிதற்குச் சிறப்புப்பெறவேண்டியிருந்தாளல்லள், ஆதலாற்றாமரைக்கொத்ததும் மிக்கதுமில்லை. அங்ஙனம் பெருமையுடையவளா லும்விரும்பப்பட்டதாதலால், திருவெண்

இறக்கைப்புணர்ச்சி.

பது கண்டாரால்விரும்பப்படுந்தன்மை நோக்கமென்பது பெற்றும்.

இனித்திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவியென்றனபோல இஃனையுந் தருவளர் குமிழென்னுது புகுக்குமிழென்றதெற்றிற்கெனின், முன்னும்பின்னும் வருகின்ற எண்ணிற் புவைநோக்கியன்று, ஈண்டுச் செய்புனின் பத்தைநோக்கியும் இதற்காருபெயரை நோக்கியுமெனவறிக. அஃதெனப் போலவெனின், “தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பின்று-முளிமுதற் பொதுளிய முட்டறப் பிடவமும், என்பதுபோல. கோங்கென இஃனையொழிந்த நான்கிற்கு மடைகொடுத்த இத்தகைடகொடாதது பாலைநிலஞ் சொல்லுதலுக்கி, என்னை, பாலைக்குநிலமின்றதுதலான். ஆயின் மற்றையநிலம்போலப் பாலைக்கு நிலமின்மையாற் கூறினாராகின்றார் மகளிர்க்குறுப்பிற்சிறந்தவுறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணர்க்கப்பட்ட கோங்கிற்கு அடைகொடுக்கக்கடவதன்றோவெனின், அடைகொடுப்பிற் பிறவுறுப்புக்களுடன் இஃனையுமொப்பித்ததாம். ஆகலான் இதற்கடைகொடாமையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்கிநின்றது. அஃது முற்கூறியவகையில் திருக்கோயில் திருவாயில் திருவகை என்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாநாத் திருநாயனாரென்னுதுபோலவெனக்கொள்க.

இனியுடனிலைச் சிலேடையாவது ஒருபாட்டிரண்டிவகையாற் பொருள்கொண்டிற்பது. அவ்விரண்டனுள்ளும் இத்திருக்கோவையில்கணுரைக்கின்றபொருளாவது காமனதுவென்றிக் கொடி போன்றுவிளங்கி அன்னநடைத்தாய்த் தாமனாயே நெய்தலே குமிழே கோங்கே காந்தளே யென்றிப்பூக்களாற் றொடுக்கப்பட்ட கோங்குந் தெய்வமருவளர்மாலையின் வரலாறு விரித்துரைக்கப்படுகின்றதென்பது. என்றது என் சொல்லியவாறோவெனின், தாமரை மருதநிலத்துப்பூவாதலான் மருதமும், நெய்தல் நெய்தனிலத்துப்பூவாதலான் நெய்தலும், குமிழ் முல்லைநிலத்துப்பூவாதலான் முல்லைபும், கோங்குபாலைநிலத்துப் பூவாதலாற் பாலைபும், காந்தள் குறிஞ்சிநிலத்துப்பூவாதலாற் குறிஞ்சியுமென இக்கைவந்துபூவினும் ஐந்துநினைபுஞ் சட்டினார். ஆகலாற் றுமெடுத்திக்கொண்ட அகத்தமிழின் பெருமைகூறாது தில்லைநகரின் பெருமைகூறினார், நில வயக்கங்கூறுதலான். அற்றன்று அஃதேகூறினார். என்னை, சொல்லின் முடிவினப்பொருண்முடித்தலெண்ணற் தந்திரவுத்தியாற் புணர்தலும் புணர்தனியித்தமுமாகிய குறிஞ்சியேகூறினார். என்

நீர், நபங்காந்தளென்று குறிஞ்சிக்குரிய பூவிலே முடித்தலான். அன்றியும் பூவினானே நிலமுறைததிட வறு இத்திருக்கோவையின் கண்முன்னிட்டு குறிப்பாகவநின்றுமுடிவெங்கையம்பொதொடு கோங்கம்விராய், என்னும்பாட்டுவன்க்குவி கொள்ள அல்லதூஉ டுஞ்சின்னையக்கற முடிவறிகளவியெய்ந்து மாசுபெயராணுமாப். ஆயிற் குறிஞ்சியே கூறவண்மயாதோ நிலமயக்கக்கறவேண்டிய து எற்றிற் பெருகினி, ஒரிடத்தொரு கலியாணமுண்டானுள் எல்லா ரிடத்து முண்டாகிய ஆபரணங்களுெல்லாம் அவ்விடத்து கூ டி அகற் பரணங்ககச் சிறப்பித்தாற்போலப் பலநிலங்கனும் இங் குறிஞ்சியையே சிறப்பித்து நின்று உருவளர்காயன்றன்வெ ன்நிற்கொடியெய்ந்தமயமின், அன்பினானே திரும்பத்தாமல்பொ ளுள்ளசுட்டினார் யாருங்கேட்டோரின்நிர் தன்னெஞ்சிற்குச் சொன்னமயமின், கந்தருவொழுங்கத்தையெயொத்த களவொ ழுங்கத்தையேபுகட்டினா ஈசரினில்பெய்ந்தமயமின், வீரபேற்றி ன் பயத்தென்குகட்டினார்.

களவொழுங்கமென்னும் பெயர்பெற்று வீரபேற்றின் பயத் ததாய் அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருணதலிக்கந்தருவொழு க்கத்தொடொத்துக்காம துவென்றிக்கொடிபொன்று ஐந்திணை யில்கண்ணும் வென்று விளங்காநின்ற கடி மலர்மாலையின்வரலா று இத்திருக்கோவையின் கண்ணாகப்பதங்கின்றதெய்வவாறு. க ளவொழுக்கத்தினை ஓர் மாலையாகவுட்கொண்டு உருவகவாய்பாட் டா ணுணர்ந்தனரொன்பது. இன்பத்தை துகலியதென்றாராயினு ம், இன்பநதல்க்கிடாக அறம் பொருள் இன்பம் வீரபேற்றான் குபொருளைபறுகலிற்று. அவற்றுள், வீரபுத்தலியவாறு பேலே சொல்லிற்று. ஒழிந்தமுதற்செய்யும் துகலியவாதென்றையெனிற், ஈண்டிக்கலமகனார் தலமகனாமென்றுநாட்டினார். இவனுக்கு ஆண்குழவினுள் பிக்காருமெப்பாருமில்லை இந்நித்தரல்லது இ வளுமன்னன். இவரீ ஒருவர்க்கென்றொருவர் இன்றியமையாத அன் புடையாதலான், இவர்கண்ணே அம்முன்றுமுளவாம். இவ்வொ ழுங்கத்தினது சுவையி குதிக்கேவெனிகழவுவிடுத்தவிழுமிச்சா ருள்ளமும்விநதயி சீகட்டாழு மாதலிற், காமனதுவென்றிக்கொ டியெனவே வென்றிகொள்ளா நின்றுதென்றென்க்பது. முதற் கெட்டிடந்த இப்பாட்டிக் காட்சியிச்சேற்றது இப்பாட்டால் வேட் கைஇவன்க வண்டாயவாதெய்னைபெறுமாறெனின், உருவளர்க் காமன்றன்வென்றிக்கொடியெய்ந்தமயமிற் பெற்றும்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

உவமைமிகுதியாற் சொன்னாளுகலின், இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பு பாடி-உவமை. உவமையாவது சிறுங்காரம், அது மாம்பல்பொருண் முதலாயினின்பத்தின்கேற்ற உவமையென்பது காரணத்தால், உவப்பித்தலினுவமையாயிற்று. உயர்த்தெஞ்சினனாய் அவனையோர் தெய்வப் பூ மாலையாகவு நவகாசகொண்டு காணாது வெவ்விடக்கொடியோடுவமித்துச் சொன்னாணென்பது. எல்லையுமாலையாமாறு, “பூப்பினை மாலையு மாலையுனை மாதருர், மேலதபுனை வின்னாண் டொடர்கைக் கட்டியுங், கோச்சேரன் பொருந் கோலதெய்வன் குருந், என்பதருந் பெண்ணுக்கு மாலையெ றுட்பொராயிற்று. ஆயின் யாரொருவரையுங் கேசாநிபாதமாலை பாதா நிமேகமாதல வருணிக்கவேண்டும். அவற்றுள், இது கேசாநிபாதமாகவருணிக்கப் பட்டது. எவ்வை, திருவளர் தாமரையென்று மூ முதலாகக் கவி துக்கக்கொண்டு அன்னநடையென்று பாதத்திலேமுடிந்தலான். ஆயின், இதுநடைகண்டாயின் மேல் ஐயதிலையுணாதல வடிவா மெனின், இவன் நடைகண்டானல்லன், இம்மாதல் நடக்குமாயின் அன்னநடையை யொக்குமென்றான். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினையாகலிற் சினையினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடு முடிந்த தென்றது-அன்னத்திற்குச்சினை கால், காலிற்குச்சினை நடை, ஆகையால் முடிவெ றுதது அன்னத்தை.

அங்ஙனமுவமித்துச் சொன்னதனுற்பயன் மகிழ்தல். எவ்வை, “சொல்லெழிர் பெறாஅன் சொல்லியின் புதுதல், புல்லித்தோன் னுங் கைக்கினைக் குறிப்பே , என்று அகத்திணையிற் குத்திரத்திற் சொன்னார்களெனென்பது. அஃதேவ உவமையென்னுமெய்ப்பு பாட்டானே மகிழ்ச்சிபெற்றும். இவ்விதிக் கொட்பன் னிசேடினா மகிழ்வித்தவாறெய்வையெனின், பெருஞ்செய்திக்கு வாய்கொடுத்த தானவேட்டபொருள்வயிற் றன் குறிப்பெய்தியயரு கொண்ணி கழும். நிகழ்ந்தோது மகிழ்ச்சி தீதான்னுமென்பது, எவ்வோல வெனின், ஒருவன் தான்வழிபிற தெய்வதீவதப்பரவியசெய்யுட் கையோபுயணர்ந்திருந்தானெனினும், அவற்றான் அந்தெய்வத் தை வழிபடும்போது எண்ணிவாரிந்து மெய்ப்பொரு சிளிப்ப க்காணும், அல்லலானு ஏற்றத்தானு சாக்காமுற்றவுணர்ந்தா னெயெனினுஞ் செத்தாரிடஞ் உவமையானபொருது கூன்ப மீதானக் கடிதக்காணும், இவையோலவென்பது, ஆகலின் நினை ப்புவிவழிபதுரையாயினும் நினைப்பின் உவப்பிய வ வித்தடமு

டைத்தீதன்பது நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து சொன்னிசையு
மென்பதனை திருக்கோவையின் எண்வகையெய்ப்பாட்டின்கண் ணு
ந் கந் துரைத்துக்கொள்க. பபனென்பது நெஞ்சினடுதததோர்
மெய்ப்பாடி-ராணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லா மெய்து
பது மெய்ப்பாடென்பது பறத்துக்கண்டதோர்பொருள் காரண
மாக நெஞ்சின்கட்டோன்றிய விகாரத்தின்விளைவு எழுவாய்க்கிட
ந்த இப்பாட்டுறுதலியபொருள் பொழிப்பின லுலாததாம், துண்
ணிதாக வுரைப்பான்புகின் வரம்பின் நிப்பெருகுமென்பது. (ச)

ஐயம்.

ஐயமென்பது- கண்ணுற்றபின்னர் இங்ஙனந் தோன்றாநின்ற
இம்மாறு திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளா
ள் கொல்லோவென் றையுறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

போதோவிசும்போபுனலோபணிகளதுபதியோ *
யாதோவதிருவதேதுமரித்யமன்விடுத்த *
தூதோவனங்கன்றுணையோலிணையிலிதொல்லைத்திலில்லை *
மாதோமடமயிலோவென்றின்றுவரவாழ்ப்பதியே. (உ)

தெரியவரியதோர் தெய்வமென்

அருவரைநாட னேயுற்ற

(இ-ள்.) யமனூல்விடுக்கப்பட்டதூதோ, வகித்தற்கரியாரை வகி
த்தற்கு அனங்கநற்குண்டாயிற்றோர் துணையோ, ஒப்பில்லாதானது
பழையதாகிய இ-தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர்மாதரோ, மடப்பத்
தையுடைய மயிலோவென்று சொல்லும்வண்ணம் தின்றவரதுவா
ழ்ப்பதி தாமரைப்பூவோ, ஆகாயமோ, நீரோ, பாம்புகளதுபதியா
கிய நாகருலகமோ, யாதோ சிறிதுந் துணிதலரிது எ-று.

யமனூதும், அனங்கன்றுணையும், மடமயிலும், ஐயதிலை யுவு
மைக்கணுவமையாப்பிற்றன. தில்லைமாறு உஷ்ணிகப்பயம்பொ
ருள். ஐயநிகழ்ந்தது திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ மக்களுள்
ள்ளோவென்றென்க. மக்களுள்ளாளாதல் சிறுபான்மையாதலிற்
கூறிற்றிலர்.

தில்லைமாதோ வென்பதற்குத் தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர் மா
றுடமாதரோவென் றுரைப்பாருமுளர். தில்லைமானுடமாறு மக
ளர்க்குவமையாகப் புணர்க்கப்படுவனவற்றி னென்றன்மையால்
உவமையாகாக உவமிக்கப்படுங் பொருளுளனின், ஐயமினறித்

துணிவாம். அதனால் தில்லைமாதோவென்பது மாணடம் தெய்வமென்றும் வேறுபாடுகருதாத மகனிரென்னும் பொதுமைபற்றிநின்றது தில்லைநின்றவனாகக் கூட்டிணைபயம்.

தெய்வமென்ன- தெய்வமோ அல்லலோவென. மெய்ப்பாடு உவகைவயச்சாரிந்தமருட்கை. என்னை, “புதுமை பெருமை கூறுமை யாக்கமொழிமகிமை காலா மருட்கை நான்மீக. என்னாராகலின். நான்யி வனப்பினதுபெருமைகைய விபந்சாடுனென்பது அவ்விபப்பி மருட்கைப்பாறபயிம் பயல்-ஐயந்தீர்தல். (உ)

தெளிதல்.

தெளிதலென்பது- ஐயுற்றயின்னர் அவயவாபியங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லளென்று தெளியாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பாயும்விடையான் திலையன் னுள்படைகண்ணி நமக்குத் *
தோயுநிலத்தடிதூமலர்வாநிந் துயரமெய்யி *
பாயுமனனையணங்கல்லளம்மா முழுமெய்யு *
தேயுமருங் குற்பெரும்பணைத சோளிச்சிறுதுநிலே. (ங)

அணங்கல்லளென்று தயில மெய்வ

குணங்களை மேல்க்கி குறித்துரைத்தது.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லும் விடையாயுடைய அரனது தில்லையெயரப்பாருடைய படைபோலுங்கண்கள் இரமையாநின்றன. நிலத்தின்கண் அடிதிண்டாநின்றன. தூயமலர்கள் வாடாநின்றன. ஆகலின், துயரத்தையெய்தி ஆராயுமனனே, அழகிப்பெரியவாடியமுலைகளைச்சுமந்து தேயாநின்ற மருங்குடைய பணையோலும் பெரியசோள்களையுமுடைய இச்சிறுதுநிலை தெய்வமல்லளென்று.

துயரமெய்தியாயுமனனே யொன்றதனால், தெளிவுகூறப்பட்டதாம். மெய்ப்பாடு - மருட்கையினிவ்வெ பெருந்தம். என்னை, “கல்வி தறுக ணிசைமை கொடையெனச், சொல்லப்பட்ட பெருமித நான்மீக. என்னாராகலின், தெளிதலுங் கல்வியின்பாற்பயிம். பயன்-தெளிதல்.

அவ்வகை தெய்வங் கொல்லோவென் றையிற்றினின்றான் இவ்வகை குறிக்கி தெய்வமல்லள் மக்களுள்ளாளெனத் துணிந்தானென்பது. எனவே தெய்வமல்லளாதற்குக்காரணம் இனையுணகுறிப்பே வேற்றுமை யில்லையென்பது துணிவு.

நயப்பு.

நயப்பென்பது-தெய்வமல்லளென்று தெளிந்தயின்னர் மக்களு

ள்ளாளென்று நயந்து இடையில்கொலென்ற தெஞ்சிற்கு அல்
குலும் முலைபுக்காட்டி இடையுண்டென்று சென்றெய்த நினைபா
நிற்றல். அநற்குச்செய்யுள்.

அகல்கின்றவல்குற்றடமது கொங்கையவைவநீ *
புகல்கின்ற தென்னை நெஞ்சுண்டேயிலையடையார்புரங்க *
ளிகல்குன்றவில்லிற்செற்றோன்றில்லைச்சென்மாமனெதிர்த்த *
பகல்குன்றப்பல்லுருக்கோன்பழனம்மன்னபல்வளைக்கே. (ங)

வண்டமர்புரிமுழ லொண்டொழிமடந்தையை
நயந்தவண்ணல் வியந்துள்ளிய

(இ-ள்) அகலாநின்ற வல்குலாகிய தடம் - அது, முலை அலை, நெஞ்
சே, காணாயின்பிற் செல்லுக - நதென்! அடைபாதார் புரங்கள
து இகல்கு ன்றமாகிய விலை லாற்சென்றவன், தில்லைக்கணுள னாகிய
விசன், எம்முடையவிறைவன், மாறுபட்ட ஆதித்தனது பெருமை
ஞன்றப் பல்லைபுகுத்தோல், அவனது திருப்பழனத்தை யொக்கு
ம் பல்வளைக்கு இடையுண்டு. எ-து.

தடம்-உயர்ந்தவிடம். அல்குற்றடமது கொங்கையவை என்பு
ழி அல்குற் பெருமையானும் முலைப்பெருமையானும் இடையுண்
டு என்றவாறு. அல்குறும்முலைபுமுண்ணுமயான் இடையுண்டு
என்றவாறு. அல்குற்றடமதுவென்றும் முலையவைவென்றும் பெ
ருமைகூறியது அவை விளங்கித் கொன்றுகொடுக்கி. இகல்குன்ற
வில்லிற் செற்றோனென்பதற்கு இகல்குறைய வில்லாற்செற்றோ
னெனினும் அனையும். நயந்தவண்ணல்- மக்களுள்ளாளென்று து
ணிதலால் நயந்தவண்ணல். உள்ளியது - கூட்டத்தை நினைந்தது.
மெய்ப்பாடி- உவகையைச்சார்ந்தமருட்டை, வியந்துநாதத்தலின்.
பயன் ஐயந்தோந்துகூழ்த்தல்.

இந்நான்குபாட்டிற் ஒருவருள்ளக்கருத்தை யொருவரையிபாதி
வொருநிலைக்காமமாதலிற் கைக்கிளைப்பால். அமத்திணையின்கட்
கைக்கிளைவருதல் திணையக்காரம் பிறவெனின், கைக்கிளை முதற்
பெருந்திணையிறுவாயெழுதிணையினுள்ளுந் கைக்கிளையும் பெரு
ந்திணையும் அகத்தைச்சார்ந்த புறமாயினும், கிளவிக்கோவையின்
எழித்துக்கோடற்குட் காட்சிமுதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடை
மைநேரக்கி கைக்கிளைதழீஇயினார். பெருந்திணைதழுவுதல் சிறப்
பியுணையிலிளினார். இது நலம்பாராட்டல். (ச)

• உட்சொள்.

உட்சொள்ளென்பது-மக்களுள்ளுள்ளென்று நயந்துசென்றெய்த நினைபாநின்றவகை தல்லிடத்து அஞ்சுக்குண்டாயகாதல் அவன் கண்ணிற்கண்டு தன்னுட்கொள்ளுநிறுபல. அதற்குச்செய்யுள்.

அணிபுமயின்றுமென்றையு ராயவல் நிலைச்சிந்தா *
மணியும்பாரதிபாமலையோன உயர்த்தலரிற் *
பிணிபுமகற்குமருந்துப்பிறழப்பிறழல் ஸ்ரீரம் *
பணியுப்புரைமருந்துநீடுபெருந்ஞோளிபடைசுகண்களே. (௫)

இறைநிநுக்கரத்தா மறிந்நுக்க இ
யள்ளக்கருத்து வள்ளலரிபுகை . து.

(௫) மிண்ணையும் பாமலையு மாக் க மி லையி ன் புந் பெரு ந்ஞோளினையமுடையாளது பாடபோலியகண்கள் பிறழ்ந்ஞோ லும் பிறழ்ந்ஞோலும் பொதுநெருக்கதகாற பிணிபுட்டவளக்கரு த்து வெளிப்படுகது நானோடுகடிய நோக்ககதால் அதற்குப்ரு ந்துமாகாநின்றன. எ-று எனக்காபரணமும அமிழ்தும் என்ரு யிருமாயவல், நிலைக்கடன்ற மாமணிப்பால் அன்பரிக்குறி, உ வைகொடுப்போன், அன்பரலாநசெவரிசளறியாதவந்ரை, து னுடையதிருவடிகளை வருத்தாதவரைப்போல உட்ப்பணியுடன க்கூட்டிக.

அணிபென்றார் அழகுசெய்கலான் அணிபென்றார் பிபெரு ன்ருவையோ மறுதிபயந்தலுடமைமான். து யொருநா என் லிக்கப்படும் பொருள்களெல்லாவற்றினுட் டுநந்தமைமான். ரி லின்பம்பயக்கு மிறைவனோடுசாரிந்த அணிபுட் அமிழ்தும் ஆவி யும் இறப்ப விழித்த எவையாபினை, “பொருது புறாவே பு ணரிப்போன் குறிப்பினி, புருள்ம உருமகமிதிபுருள்ம, எம்ப தருண் சுணியிசுரொல்லுவாண்ட கருதுவகையாது, உலகத்து ப்பொருள்களுள் அவற்றி லுபுரு பகண்களினையபாடிப்பயர்ந் தனவாயுடை யயின. உப்பராவென்பது பாடமாயிற், உப்பரா னறிப்பப்பாதவெனவுணர்க. பிறழப்பிறழ்வுமன்பது பாடமா யின், பிணிபுமருந்தும் மாநிமாநிவரப்படைக்கண்கள் பிறழ்மெ ன்வுணர்க. இஃதுட்சொள் இவையையந்நுந்கக்கிள்ள.

திணை-குறிஞ்சி. கககோள் - களவு கூற்று - தலைமகன்கூற்று. கேட்பது-நெஞ்சு. நெஞ்சென்பது பாடடி ந்கண் இல்லையாவோ

திருக்கோவையார்.

வெனின் எஞ்சிற்றென்பதாம், வந்திசைகூறினானென்னுமையுமா? இடம்-மூன்னிலை. காலம்-நிசங்காலம். எச்சம்-இப்பெருந்தோளி படைக்கண்களென்புழி இவ்வென்னுஞ் சுட்டுச் சொல்வெஞ் சிற்பு. மெய்ப்பாடி-உவகையைச்சார்ந்தபெருமீதம். ஈண்டு மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்கோள் - கண்ணினுள் பாப்புறவறிதல். என்னை, “கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணருமுணர்வுடை மாந்தரிக் கல்லது தெரியி, என்னையப் பெருள்மீகா மெனாணருங் குறைததே” என்றாராகலின். பயன்-தலைமகளது குறிப்பறிந்தும கிழங்கு பிணியுமதற்கு மருந்துமாம் பெருந்தோளி படைக்கண்களென்றமையின், அவளுடம்பாட்டுக்குறிப்பு அவள் நாட்டத்தா னுணர்ந்தானென்பது. எனனை, “நாட்ட மிரணயி மறிவுடம் பறி தீதற்கு, கூட்டி யுலாக்குங் குறிப்புலாபாரும்” என்றாராகலின்.

தெய்வத்தை மிகுந்தவ,

தெய்வத்தை மகிழ்த்தலென்பது - உட்கொண்டிருப்பது, என்னிடமிருப்பதை யுடைய இவ்வொத்தந்த செய்வதென்பவற்று வேறொரு தெய்வத்தை யாசை வியவேனெனத் தெய்வத்தை மகிழ்த்து கூறாதிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

உண்பயில்கீழ்க் கடனின்றிடமேல்கடல்வாணாகத்தின் *
 ஸுணைவழிநேர்கழி கோத்தெனத்திடுகிடைத்தொர் லோல்கயிலைக் *
 கிணையினிகியிக்குகண்டையங்கண்ணியயர் கொண்டுநீத்த *
 விளைவையல்லாற் றியவேனயவேல் றெய்வங்க்குணவே. (கூர்)

அண்ணாமலைநாட்டியரினையெய்தித் த
மன்னிநூற்றெய்வத்தை மடுநீர் ஓடாக்கித் த

(இ-ன்.) சங்குதெருக்கின சீழ்த்திவசக்கடலிலேநின்றுஇட,அவ்வொத்தகழி மேற்றிவசக்கடலிலிட்ட பெரிய துத்தினது துளைக்கட்டுசென்று கோத்தாற்போல, திவையிடத்துப் பழையோனது கைலைகண் ஆயத்தாரிடத்துநின்றுநீக்கி இவசென்னடபோலுங்கண்ணையுடையானைக் கைக்கொண்டதந்த நல்லனையில் விளைவாகிய தெய்வத்தையல்லது,மிக்கனவாகிய பிறதெய்வத்தை வியப்பது ஞ்செய்யேன் நயப்பதுஞ்செய்யேன். எ-று.

கைலக்கட்கொண்டு தந்த வெவ்வினையும். இவனைத் தந்த தெய்வத்தை யல்லீனா நயவேனென்று அவளா துறவீதை மிகுத்தமையினின்று, இதுவும் தலம்பாராட்டல். பயந்தோர்ப்பழிச்சற்பாற்படுத்தினுமனையும். மெய்ப்பாடி - உவகையைச் சார்ந்த மருட்டை. பயன் - மகிழ்தல்.

புணர்ச்சி துணிதல்.

புணர்ச்சி துணிதலென்பது-தெய்வத்தை மகிழாநின்றவர் இது நமக்குத் தெய்வப்புணர்ச்சி யெனத் தன்னெஞ்சிற் குச்சொல்லி அவனோடு புணரத் துணியாநின்றல் அதற்குச் செய்புள்.

எழுந்தையான் பொழிலெட்டு நடையான் பயமென்னை முண்டி *
 எழுந்தையான் புலியூர் னென்பான் விடியர் பொழிலவாய்ச் *
 எழுந்தையாய்த் தந்தைக்குப் பித்தினையா மணமே *
 பாழுந்தையார் மணங்காணை பாராய்வந்தகப்பட்டதே. (எ)

தெய்வத்தைச் செய்வாய்க் கொடியிலெட்டேயைத்
 தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மதுணிந்த

(இ-ள்.) பொழிலே எழுந்தையான், பாராய்மட்டு நடையான், எனக்கு ஆட்படுத்தல் மையுண்டாவதற்கு முன் மேன்மையானவன் வந்தாற்போலத் தாகிய முறைமையையுடையது, அவனது புலியூரை மொகும் பொண்ணையான் இவ்வயாந்த பொழிலிற் று ஒரு பொழுதும் விடாது சூழ்தலையுடைய ஆயத்தநீக்குதற்குக் காரணமாகிய விதி துணையாக, மனமே, சந்தையார் மணங்காண முன்வருந் துவதாய் வந்து அகப்பட்டது, இனிக்கூட்டத்துக்குடன்படுவாயாக. எ-று.

பொல்லிக்குமெனவியையும். ஆகவென்பது ஆவென நின்ற செய்புன்முடிபு பறண்டையாற்கொள்க. அணவகாய்வதென்றான், உள்ளஞ்செல்லவும் இதுதகாதென்று விலக்குவதால் முன்வருத்தமாயினமையின் தெய்வத்தன்மை யுடைத்தாய் வந்ததனினுமையும். அகப்பட்டதென்று இறந்தகாலத்தாற்குறிஞ்சு, புணர்ச்சி துணிந்தமையான் இதுவுமுட்கொடாற்படியும்.

இவையிரண்டும் ஒருதலைக்காமமல்லவெனினும் புணர்ச்சி நிகழாமையிற் கைகவினாப்பாற்படும். புணர்ச்சி நிகழாமை தெய்வப் புணர்ச்சி செம்மதுணிந்த தென்பதானுடிக பேதையைப் புணர்ச்சி துணிந்தது, விதி துணையாகச் சந்தையார் மணம் ஒர்பென்வடிவுகொண்டு எனக்கெய்துற்றென்றமையின். இவ்வுருவவிகையுண்டாய் அன்பிற்ருக்காரணம் விதியல்லாமை நண்ணப்பெற்றும், பாங்குக்கூட்டந் தோழியிற்கூட்டமென்றிவற்றில் அவர் துணையாவாறுபோல விதியும் இவரை ஆயத்தினிக்கிக்கூட்டினமாத் தியமாயேயன்றி அன்பிற்ருக்காரண மன்றென்பது. அவ்வாறும், விதி

பாலது செயப்படும் வினையினது நிபந்தியன்றே, அதனையென்பு
தொன்றிப்புணர்ந்தாரொனின், அதுவுஞ்செடற்கைப்புணர்ச்சியா
ய்முடியுந், அது உறுத்தற்பொருட்டன்றே தொல்லோரினையி
ற்கைப்புணர்ச்சியென்றுருநியிட்டது. அல்லதூஉம், நல்லனைதாய்
த்தக்கால முடிவெய்தும் இவர்களைப்பு துய்த்தாலு முடியெய்தா
து எஞ்ஞான்று மொருபெற்றியே நிற்குமென்பது ஆ. ஸ. உ
ம், “பிறப்பா னம்பிணும் பின்னாந் துன்னத்தும் பெறநிபு”
என்றாலும் இவாகளும் பிற்குக்காரணம் விதியை மெய்ப்பதால்
பிறப்பிவெய்து அன்பென் றாகலின், பலபிறப்பி ப்பாந்
து நிறப்பொருளினயி னையென்பது அலெச்சு, பேட்டசெய்யு
ளிய அலெச்சு, வினையே கூட்டி நக விசேடிசுதுச் சொட்டெய்யு
யசென்னையெ ின், இவையிற்பாங்கு நயுந் தோ பூதி யடங்குந
புற அவர்கள் தங்கலிருகிய கூட்டங்கூட்டினார்கள். உண்மை
வினையைக் குறையுந் துணைவத்து இம்மையுடைய மறந்தாய், உறப்பு
யியும், அதுதான் மறவாது இவர்களைபுங் கணனுறுதிது இவர்க்
குத்துப்புமாயிற்றாகலான், விசேடிக்கப்பட்டது. அல்லதூஉம்,
“பாங்களை யானன்ன பண்பனை” என்று அவனை விசேடித்தும்
“முத்தகஞ்சேர் மென்னகைப்பெருந்தோளி” என்று அவனை
சேடித்தும், அவர்களினால் கூட்டத்திற்கும் கூற்றினமையில், நல்
வினைப்பயனும் அம்மாத்தினாயே விசேடித்ததென்பது. (எ)

கலவியுணர்த்தல்.

கலவியுணர்த்தலென்பது-மேய்ப்புணாச்சி புணர்ந்த தலைமக
ன் புணர்ச்சியின்பத்தியப்பு கூருயிற்றல். அதுந் துச் செய்யுள்.

சொற்பாலமு றுவள்தாலை சுவையென்ன துணிந்திடுவனே *
நற்பால்வினைதொலைந் துநின் னநானிவளாப்பகுதிப் *
பொற்பாரிவாரிபுலியூ ர்ப்புனிதன் பொது யிலெவற்திற் *
சற்பாவிபவலாவய்க்கடிதோட்டகளவசத்தே. (அ)

கொலைவேலவன் கொடியிடைபொரு

கலவியின்பங் கட்டுணர்த்துது.

(இ-ள்.) சொற்பால்-தந்து. எ-து சொல்லும்பகுதியில் அமுநி
வன் பாணதன்னைவென்று துணிந்துகொல்ல இவ்வண்ணமே நல்
லகூற்றின்வினையாகியதெய்வந்தா எ-று. என்று துணையையுடை
யபொருட்டுஞ் சுவைக்கும் வேறுபாடில்லாதவாறுடோல எனக்
கும் இவட்கும் வேறுபாடில்ல- எ-று. இன்று நானிவளாப்பகுதி

ப்பொற்பாரதிவாரி. எ-து இவ்வாறு வேறுபாடிக்கொளியினும், புணர்ச்சிபால் வரும் இன்பத்துயித்தற்பொருட்டாக இன்றுயானென்றும் இவனென்றும் வேறுபாட்டோடுகூடிய அழகை யாரதிவாரி இதனைப்பண்புவிக்கின்ற யானே யறியினல்லது! எ-து. புலியூர்- களவகத்தே. எ-து. புலியூர்க்கணுளாகிய தூபோனது பொதுபிரகாரிப லெற்பிற கற்பரந்த தாழ்வரையிடத்துக் காவலைவாங்கிய களவிடத்து எ-து.

களவகத்துப்பொற்பெணக்கூட்டுக. தந்தென்பது தாவெனத்திரிக்கப்பட்டது. தந்தின்மென்பது தந்தென்னும் பொருள்படாமையறிந்துகொள்க. தந்தின்மென்பது உம்பாடம்போலும். கடிதோட்டவென்பதற்குக் கடியப்பட்ட தொகுதியையுடைய களவென்றுரைப்பினுமையும்கூட்டவென்று தலைமகளாயதையுந்தலைவினாளுரையும். கடிதோட்டவென்பது பாடமாயின், மணந்தோடங்கிய களவென்றுரைக்க. கொடியிடைபொடுகலவி- கொடியிடைபொடுதிகழ்ந்தகலவி. மெய்ப்பாடி- உவகை. பயன் - மகிழ்ச்சி, தலைமகளோமகிழ்வித்தலுமாம். நல்வினத்தெய்வம் இவளைக் களவின் கட்டகட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்துநின்ற சுவையுமென்ன என்னெஞ்சும் இவள்கண்ணே பொருக்க யானென்பதோர்தன்மை காணுதொழிய இருவருள்ளும்களும் ஒருவேமாயாறுகரப்ப ஒருவேமாயிய ஏகாந்தத்துன்மட்டிறந்த புணர்ச்சிப் பேரின்பவெள்ளம் யாவரானறிப்பாடி மென்றுமகிழ்ந்துரைத்தான், உரைப்பக்கேட்டதலைமகளும் எம்பெருமான் என்கண்வைத்த அருளிஞனன்றோ இவ்வகையருளியதென்று இறப்பவு மகிழ்வாளாம். (அ)

இருவயிஞ்சுத்தல்.

இருவயிஞ்சுத்தலென்பது - புணராதமுன்னின்றுகைபன் பு புணர்ந்தபின்னும் அப்பெற்றியே நியுறுவளர்ந்து சேறலால் தலைமகளோமகிழ்ந்து கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன் நிலைச்சிற்றம்பலத்தொருத்தன் * குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாயிட்டு நடிப்பிடத்தோள் * புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும்பெரும்போகம்பின்னும்புதிதாய் * மணந்தாழ்புரி குழலாளக்குவ்போவைளரிக்கின்றதே. (க)

திருக்கோவையார்.

ஆராவில் பத்தன்பமீதா

வாரார்முலையை மகிழ்ந்தனாத்தது.

(இ-ள்.) ஒருகாற்றம்ணையணர்ந்தவர்கட்குப் பிள்ளுணர்கற்குக் கருவியாகிய சித்தவிருத்தியுமொழிக்குதலால் மீட்டயல் வரிபோன், திலையிற் சிற்றம்பலத்தில்கணுள்ளாகிய ஒப்பிலாதான், அவனது குணமாகிய ஆனந்தம் வெளிப்பட்டாற்போலும் கொல்வனவக் கனிப்பாலுஞ் செவ்வாயையுடைய இக்கொடியிடைத் தோலாகக் கூடினாலும், கூறித்தோறும் பெரிதாகியவின்மீடம் முன்புமீடால் பிழிணும் புதிதாய், மணந்தங்கிய கருண்ட முழுவையுடையானது அல்குல்போல வளராநின்று. எ-று.

உணர்ந்தார்க்குக் குணந்தான் வெளிப்பட்டவென இயைத்துரைப்பினுமடையும். உணர்ந்தார்க்குணர்வரிமையானவாதற்குத் தவறாநூற் தியானததானும் எல்லாப் பொருள்வொடி முணர்ந்தவர்க்கு உணர்வரியொனினுமடையும். இப்பொருட்டு உணர்ந்தாகருமென உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொடியிடைமென்புரி உவமையோடு பொருட் கொறுமைகருதி உவமைவினை உவமிக்கப்படுபொருண்மேலேற்றப்பட்டது புணர்ந்தாற் புதிதாயெனவியையும். புணர்ந்தாலுமென இஃதும் உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது இன்பத்தின் பு-இன்பத்தான் வந்தசெய்தனகடல் பு-மெய்ப்பாரும் உயனும் அவை. புணர்ச்சிக்கட்டோன்றி யொருகாலுக்கொருகாற் பெருகாநின்ற பேரின்பமென்னத்தைத் தாங்கலாற்றாத தலைமகன் ஆற்றாதல் பயனெனினுமடையும்.

வளர்கின்ற தென்றமையிற் புணர்ந்தகனூற் பயனென்னையெனின், புணராதமுன்னிற் வேட்கை புணர்ச்சிக்கட்குறைபடும், அக்குறைபாட்டைக் கூட்டத்தின்கட் டப்பிற்பெற்ற குணங்களினாலாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும் ஒரு பெற்றித்தாய் நிற்குமென்பது. அல்குல்போல வளர்கின்றதென்றவழி ஒருகாலுக்கொருகால் வளருமென்றால். என்ன, குறைபாடுள்ளதற்கன்றே வளர்ச்சியுண்டாவது, அல்லது உம் எஞ்ஞான்றும் வளருமெனின், அக்குற்கு வரம்பின்மையுந்தோன்றுது, பற்றென்னையெனியதெனின், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்கின்றகாலத்து இவள் பறிஞ்சோன்றும் பத்துத்திங்குளும் புக்காள், ஆகலின் இவளது அல்குல் இலக்கணக்குறைபாடின்றியே வளராநின்றது. வளர்

இயற்கைப்பணர்ச்சி.

நீதுபன்னீரான்நி நிரம் டினால் ஒருபெற்றியேநிற்கும். அதுபோல இவன்நாதனும் உள்ளமுள்ளவநிதறந்து பின்னாகுறைபாடினநி ஒருபெற்றியே நிற்குமென்பது. (க)

கிளவியேட்டல்.

கிளவியேட்டலென்பது - இருவயிடுஞைநின்புறநின்ற தலைமகள் உறுதல்முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும்பெற்றுச செவிப்புணர்ச்சிபெறுமையின் ஒருவெட்டிலேட்டி வருந்தாநின்றல அசற்றசுசெய்யுள்

அளவியைபாரிக்குமறிவரிபோன்றிலையட்டலம்போல் *

வாவிபவாங்கொங்கவாட்டடங்குணறுதல்மாமழியின் *

பிளவியன்மின்னிடைபேரணமதோளிதுபெற்றியென்றாற் *

கிளவியையெய்ஞ்ஞையினிச்சிள்ளையார்வாயிற்செகட்குத் தக்த. (க)

அண்ணமன்னவளவயவங்கல் (இ)

மென்மொழிதெட்க வுருப்பற்றல்.

(இ-ள்.) அளவை பாரிக்குமறிவரியவனது தலைவர்பலம்போலப் பெருங்கொங்குககள் என நன்குமுடையவ பெரியவகங்கள் வானோடொக்கும். முதல் பெரிய மத்தியிப்பொதுபிப்பிப்பையுடைத்து. இடை மிண்டுறொடொக்கும். கொள்கர் பெரியவையொடொக்கும். இவற்ற தகன்மை இதுவாற்றி விளக்கபாலவாள் வாயின் மொழியை இனிச்செகட்கவேண்டுகின்றமென்! விப்பெற்றிக்குத் தக்தேபிருக்கும். எ-று.

தறவு தறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியெனநின்றது. மொழி கிளி மொழிபோடொக்குமென்பது போதாக் கிள்ளைபாசொன்றுன். வயினைன்பது பாடமாயிற், வாயினென்பது குறுகிநின்றதாகவுணர்க்க, வயின் இடமெயினு மமைபும். அவயவங்கன் டென்புழி உறுதல் முதலாகியநான்கையுங்கண்டெய்நூர்.மெய்ப்பாமி- உவகை பயன்-நம்புணர்ந்துதல். (ங)

நலம்புலிந் துரைத்தல்.

நலம்புலிந் துரைத்தலென்பது -கிளவியேட்டி வருந்தக்கண்ட தலைமகள் மூரன்முறுவல்செய்ய, தலைமகன் அது பெற்றுச் சொல்லாடாமையா னுண்டாகிய வருத்தந்நிக், துமதகன்மருதநிலத்துக் குறிஞ்சிநிலத்து இவன்வாப்போல நானும் ஆம்பட்டிக் கருளவோவென அந்நிலத்துவண்டோமி வினவாநின்றல. அதற்குச் செய்புள்.

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பொன்புருகக்குனிக்கும் *
பாம்பலங்காரப்பரன்றில்லைம்பலம்பாடலரிற் *
தேம்பலஞ்சிற்றிடைநீக்கிவடங்கனிவாய்கமழு *
மரம்பலம்போதுளவோலனிகரணும்கண்பணையே. (யக)

பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்த்
தங்கதிர்வேலோனயர்வுநீங்கியது.

(இ-ள்) வண்டிகார், நாமதகன்ற மருகநிலத்துத் தேம்புஞ் சிறி
யவிடைபயபுடைய இவளது இனியதாகிய கனிந்தவாப்போல நா
றும் ஆர்ப்பற்றுகளுளவோ? சொல்லுமின். எ-து கூம்புநகைத்
தலத்தன்புடைய அன்பரது என்புமுள்ளுருகக் கூத்தாடாநீன்ற
பாம்பாகிய அனியபுடைய பரமனது நிலையம்பலத்தைப்பா
டாதாராப்போலத் தேம்புமெனக்கூட்டிக.

அல்லும் அடமும் அல்லழிச்சாரியை. பாம்பலங்காரம் மெலிந்
துநின்றது. ஈங்கிவளென்பது ஒருசொல். கனிவாய்- கனிபோலு
ம் வாயெனினுமமையும். புனைநலமென்றது புனைப்பட்ட விய
ற்கைநலமென அயர்வுநீங்கியது- சொல்லாடாமையி னுண்டாகிய
வருத்தநீங்கியது. மெய்ப்பாடி-உவமை. பயன்-நயப்புணர்ததுதல்.
இயற்கையன்பி னுறும் அவள் குணங்களாற்றோன்றிய செயற்கை
யன்பினுனும்கடாவப்பட்டி நின்ற தலைமகன் தனதன்புமிகுதியை
புணர்த்துதல் நயப்புணர்த்துதலென்பது. (யக)

பிரிவுணர்ந்தல்.

பிரிவுணர்ந்தலென்பது - ஐவகைப்புணர்ச்சியும்பெற்றுப் பு
ணர்வதன் மூன்றும் புணர்ந்தபின்னும் ஒத்தவன்பின்னாய் நின்ற
தலைமகன் பிரிபுமாறெண்ணெயெனிற், இப்புணர்ச்சி நெடுங்காலஞ்
செல்லக்கடவதாக இருவரையுட்கட்டியதெய்வத் தானே பிரியாம
ற்பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு, தலைமகன் தனதாதவினா
லம்பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் மூண்ணின் வாய்நிறந்து
பெரியதோர்நாணின்மைசெய்தேனெனத்தலைமகள் நாணிவருந்தா
நிற்ப, அதுகண்டு இவள்வருந்துகின்றது யான்பிரிவேனாக நினை
ந்தாக வேண்டுமென்றுட்கொண்டு, அவளுக்குத் தான் பிரிவிண்
மை கூறுநிற்பல், அதற்குச்செய்ப்புள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

சுந்தாமணிதென்கடல்மீர்தத்தில்லபாநருளால்
வந்தாவிசுழப்பிமேமடமான்விழிமயிலே
பந்தாமரைபன்னமேநின்னைபாணகன்றாறுவனோ
சுந்தாகுலமுற்றென்னோவெண்ணவாட்டந்திருத்தவதே. (௮௨)
பணிவளரல்குலைப் பயிர்ப்புறுத்தி ப்
பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.

(இ-ள்.) ஒருவன்வஞ்செய்து பெறுஞ்சுந்தாமணிபும் தெளிந்தகடலினமீர்தமும் வருத்தமின்றித் தில்லபாநருளாற் றாமேவந்தால், அவை அவனாவிசுழப்பிமோ? மடமான்விழிபோலும் விழிபையுடைய மயிலே, அழகிய தாமரைக்கண் வாழுமன்னமே, நின்னை பாண் பிரிந்தாற்றிபுளனவனோ? சுந்தையின்மயக்கமுற்று எண்ணவாட்டுவதெனனோ? எ-று.

அந்தாமரையன்னம் திருவென்பாருமுளர் நினைபென்புழி உயிரினுஞ் சிறத்தநினைபென்றும், பாணென்புழி இருதலைப்புள்ளினோருயிசோனாகிய பாணென்றும், அச்சொற்களான் விளக்கின. வாட்டந்திருத்தவதே பென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய், வாட்டுவசேயென்று பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வாட்டத்திருத்தவதென்று பாடமாயின், வாட்டத்தின்கணி ருத்தவதென்றுணர்க்க. பயிர்ப்பு-பயிலாத பொருட்கண்வந்த அருவருப்பு. ஈண்டுப்பயிலாத பொருள் பிரிவு. பிரிவுணர்த்தல்- அகன்றாறுவனோவெனப் பிரிவென்பது மொன்றுண்டென்பதுபடமொழிதல். மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம் பயன்- பிரிவசமுணர்த்துதல். (௮௨)

பருவரலறிதல்.

பருவரலறிதலென்பது- பிரிவின்மைகூறக்கேட்டதலைமகள் பிரிவென்பதுமொன்றுண்டுபோலு மெனவுட்கொண்டு முன்னுணிரைச்சென்றெய்திய வருத்தநீக்கிப்பெரியதோர் வருத்தமெய்த அனுகூலி, இவள் மேலுமேலும் வருந்துகின்றது பிரிந்தாற்குநிதல் நினைந்துநினைந்தோ நெயிம்பொழு திவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத் தாக குடிப்பழியாமென்று நினைந்தோ அதிகலேனென அவள் வருத்தமறிபாற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோக்கிற்பொலிபரும்பேய்கொக்கைபங்கன்றாறுகலரூர் *
நீங்கிநுக்குச்செற்றகொற்றவன்சிறம்பலமனைபா *

திருக்கோவைபார்.

ஊக்கிற் புணர்வரிதென்றோ நெடிதிக் கனையிருந்தோ *
 ஊக்கிற் பழியாமெனவோவறிவேனபர்கின்றதே. (யக)

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்
 பருவரலின் பரிசுதினைந்த னு.

(இ-ள்.) கோங்கிண்கணுண்டாகிய பொலிந்தவரும்பைபொச்சு
 முலைபுடையாளது பங்கையுடையான், குறுகாதார்புரங்கள் பா
 சண்ட தருமமாகியதீங்கிலே புருதலான் அவற்றைக்கெடுத்த வெ
 ற்றியையுடையான், அவனது திருச்சிறந்தம்பலத்தை யொப்பான்
 வருந்துகின்றது பரிந்தாற்கூய்தலரிதென்று நினைந்தோ! நெடும்
 பொழுதுவாழிருந்தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நி
 னைந்தோ! அறிக்கேல். எ-அ.

தீங்கிற் புகவென்பதற்குத் துன்பமறியாதார் துன்பத்திற் புகவெ
 னினுமடையும் ஆங்கென்றது - சுற்றத்தாரிடத்துப் புகலாரிடத்
 துப் புகுபுகு அகத்திலேயெனினுமடையும். பிரியனுக்கிற் குறுகலி
 ன், இடப்பழியாமென துறவேறுபட்டாளாயின் நன்மென்பதுகருத்
 து. மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பயன் - ஐயத்திற்
 தல். அவ்வகை தலைமகளது ஆற்றாமைத் தன்மைதலைமகற்குப் புல
 னாயிற்று, புலனாகத்தலைமகன் இவ்வகை தன்னைஞ்சோயிசாவி ஆற்
 ருளாயினென்பது. (யக)

அருட்குணமுரைத்தல்.

அருட்குணமுரைத்தலென்பது - இடப்பழியாமென்று நினைந்
 தோவென்று கூறக்கேட்டகலைமகள் இது நன்கோழியறியின் எ
 ன்னாங்கொல்லோவென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாது வருந்தா
 திற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள்பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் த
 லைமகன் பாப்பிரிந்தேமாயினும் பிரிவினையெனத் தெய்வத்தின
 ருள்குறறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேவரிற் பெற்றதஞ்செல்வக்கடிவடிவார்திருவே *
 யாவரிற் பெற்றினியார்கிதைப்பாரிமைபாதமுக்கண் *
 மூவரிற் பெற்றவர்கின்றம்பலமணிமொய்பொழில்வாய்ப் *
 பூவரிற் பெற்றசூழலியென்வாடிப்புலம்புலதே. (யச)

கூட்டியதெய்வத் தின்னருட்குணம்
 வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்த னு.

(இ-ள்.) முயற்சியும் உளப்பாடுமின்றித் தேவாரலேபெற்றதம
 சூட்சியமணத்தை, வடிவார்த்த திருவே, இனிச்சிதைத்தற்கீடாகியத

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

ன்மைபை யாவராலேபெற்று யாவர் சிதைப்பார்? இமையாத மூன்றுகண்ணையும் மூவராலேபெற்றவானு சிற்றப்பலத்தையழகு செய்க செறிந்தபொழிவிடத்துளவாகிய பூக்களது பிணக்கத்தைப் பெற்ற மூலையுடையாய், நீ பொலிவழிந்து ஆண்டப்படுகின்ற தென்னோ! ஏ-று.

மூவர்-சந்திராதித்தர் செந்திக்கடவுள். பிரிவுணர்த்தினாலாகவி ன் பிரிந்தாலென்ற மண்ணும் ஐயநீங்கக்கூறினான் இக்கடியை யாவரார் பெற்றெண்ணுமையுட. மெய்ப்பாதி- பெருமிதம் ப யன்- வன்புறை. பெரியத்தாருவகைமீதார இவ்வகை வற்புறியி னானென்பது. (மௌ)

இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்.

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தலென்பது - அருட்சுணமுணாதி அவற்புறுத்தவும் ஆற்றுகமநீங்காத தலைகட்டு, அம்மூரிடத்திற் குளம்மூரிடம் இதகண்ணைத்தெனத் தண்ணரி னணியைக்கூறி வற் புறுத்தாதிற்ற. அதற்பூச்செய்யுள்.

வருங் குன்றமொன்றுரித்தோன்றில்லையம்பலவன்மலபத் *
திருங்குன்றவாணரிளங் கொடியேயிடொய்தலெம்மூரிட் *
பருங்குன்றமாளிகைகூண்களபத்தொளிபாயறுட்டமூர்க் *
கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சுகமேய்க்குங்கனங்குளையே. (மௌ)

மடவரலை வற்புறுத் தி
இடமணித்தென் றவனியம்பியது.

(இ-ள்) இயங்கு மலைபொன்றை யுரித்தவன், இல்லையம்பலத்தை யுடையான், அவனது பொதியின் மலையிடத்துப் பெரியகுன்ற த்தி ன்கண்ணவாழ்வாருடைய மகமே, வருத்தத்தையிழி. கனங்குழாய், எம்மூரிடத்துப் பெரியகுன்றம்போலு மாளிகைகளின் கூணணி தாகிய சாந்திடுளபாந்து அம்மூர்க்கணுண்டாகிய கரியகுன்ற ம் வெள்ளை நிறத்தையுடைய சட்டையிட்டதனோடொக்கும். ஏ-று.

கருங்குன்ற வெண்ணிறமென்பது பாடமாயின், கூண்களபத் தொளிபரப்ப அவ்வொளி அம்மூர்க் கருங்குன்றத்திற்கிட்டவெ ண்ணிறக்கஞ்சுகத்தோடொக்குமென்றுணர்க. ஈண்டிறத்தவாற் றான், தலைமகன்மிக்கோ ஓதலவேண்டும், வேண்டவே ஒப்பு என் னைபொருந்துமாறெனின், “மிக்கோ னுயினுக் கடிவனாயின்மே,, என்பதோத்தாகலிற் பொருந்துமென்க. வற்புறுத்தி-வன்புறுத்தி.

இடமணித்தென்றகே வற்புறுத்தலாக வுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-இடமணித்தென்று வற்புறுத்தல். (1)

ஆடிடத்துய்த்தல்.

ஆடிடத்துய்த்தவென்பது- அணிமைகூறி பலராதின்றவன், இனிமீழும்பட்டிவிளைபாடி யான் இங்ஙனம்போய் அங்ஙனம் வீரராதின்றேனென அவனை ஆடிடத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெளிவளர்வான் சிலைசெங்கனி வெண்முத்தந்திக்கனின்வாய்த் *
தளிவளர்வல்லியுன்னாப் முன்னியாழிபிசியானளவா *
வொளிவளர்நிலையொருவன்கயிலையுருபெருந்தேன் *
துளிவளர்சாரத்கரத்துங்ஙனெவந்துதோன் துவேன். (108)

வன்புறையின் வற்புறுத்தி
அன்புறுமொழியை யருககன்றது.

(இ-ள்.) காணியிர்ந்த பெரிபசிலைகளும் சிவந்தகொங்கைகளும் வெள்ளியமுத்தங்களும் ஒருநிலைகளின்கண்ணே வாய்ப்ப அனிகள் தங்கும் வல்லியையொப்பாய், யான்சொன்னவற்றைத் தெளிவாயாக, இனிமுற்பட்டி விளைபாடியாக ஒளிவளராதின்ற நிலைக்கணுளாகிய அளக்கப்பட்டாத ஒருவனது கையிடத்து உகாநின்ற பெருந்தேன்றுளிகள் பெருகுஞ்சாரம் பொதும்பரி கொளித்து யான் பின்னும் உவ்விடத்தேவந்து தோன்றுவேன். எ-து.

தெளிவளர்வான்சிலை என்பதற்கு ஒளிவளருஞ் சிலையென்றுரைப்பினுமமையும். திங்களை வல்லிக்கண்ணதாகக்கொள்க. வாய்ப்பென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிபாகவின், அளிவளரொன்னும் பிறவினைகொண்டது. சாரலென்பது- ஆகுபெயர். வன்புறையின்-வற்புறுத்துஞ்சொற்களால். மெய்ப்பாடி அது. பயன்- இடங்குறித்துவற்புறுத்தல். (108)

அருமையறிதல்.

அருமையறிதலென்பது-ஆடிடத்துய்த்த அகலாதின்றவன் ஆயவெள்ளத்தையும் அங்ஙனிடத்தையும் தேக்கி, இவனை யானெய்தினெனென்பது மாயமொகனவோ இன்னதென்று அறிவேன் இனியிவள் நம்சுக்கு எய்தற்கு அரிபவனென அவளது அருமையறித்துவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இயற்கைப்பூணர்ச்சி.

புணர்ப்போனிலனும்விசும்பும்பொருப்புநீதன் பூநீதழலின்
 அணர்ப்போதெனக்கணியாக் குநீ தெரவ்வோன்றில்வஞ்ஞபொழில்வா
 யினர்ப்போதணிஞழலேஐழதன்வீரமையிநீநீனை மயென்றும்
 புணர்ப்போனை சவாபிதிதோவறியென்புருந்ததுவே. (௨௭)

சுற்றமுமிடனுஞ் சூழலுநீநாக்
மற்றவளருமை மண்ணன்றிந்த

(இ-ள்.) பூங்கொத்துக்களை அணிந்த குழல்படைய எழுகன
துநீர்மை இதத்தன்மைபாயின், மண்ணையும் வின்னையும் மண்ணி
ன்கணுள் ளமலைபையும் படைப்போன், தன்னுடையபொலிவினை
புடைய திருவடிபாகிய துணர்ப்போதுகளை எனக்குமுடியனியா
க்கும் படைப்போன், அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய குழ்பொழி
விடத்தி லவள் 'புஞ்சுத்தது, மாயமோ' கனவோ! இரண்டிமணி, வே
றொன்றோ! இன்னவதன்றியேயில். எ-து.

பூங்கழல்வெண்பது பூப்போலும் கழல்வெண் உவமைத்தொகையாய்க் கழல்வெண்ணுந் துணையாய் நின்றதெனினுமமைபும். வீரகீதம் லேபுடைப துணைப்போதென் னுரைப்பினுமமைபும். பொழிச் ஸாயிணைப்போதென்பாருமுளர். பிறிதோவென்புதற்குநனவே வொன்பாருமுளர். புருந்ததுவேயென்பதில் வதாரம் விகாரவகை யான்வந்தது சுற்றம்-ஆயம் இடம்-அந்நிலம். குழல்-அந்நிலத்து ள்ளும்புகுதற்கரிய அப்பொழிச்-மெய்ப்பாடு-மருட்டைக. பயன்-தலைமகளதருமையுணர்தல். (யௌ)

பாங்குடையறிதல்:

பாங்கியைப்பறிதலென்பது - அருமைப்படுத்து வருந்தரநின்ற தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லாநின்ற தலைமகளைநோக்கி, அந்திலைமைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்கும்புலனாகக்கொல்லோவென உட்கொண்டு எல்லாரையும்போலன்றித் தன்காதற்றோழியைப் பலகாத் கடைக்கண்ணாற் பார்க்கக்கூங்கி, இவள்போலும் இவட்குச்சிறந்தாள் இதுவும் என்க்கோரிசார்பாரமெனவுட்கொண்டி அவன்காதற்றோழியை அறிபாதிற்றல் அறித்கூச்செய்யுள்.

உபிரொண்டுகளும் மொன்ட்ரோன் தேசத்திலிருந்து வந்தவர்களைப்
பயில்கின்ற சென்று செலியுறநீர்ப்பாடகங்கள் விண்வாய்ச்
செயிரொண்டும் புரன் செற்றவன் திண்சித்திரம்பலத்துப்
பயில்கின்ற கூத்தனருளெனலாகும் பணிமொழிக்கே. (யசு)

கடல்புளையாயத்துக் காதற்றேழி யை
மடவரல்காட்ட மன்னனறிந்த னு.

(இ-ள்.) என்னோடு இவட்கு உயிரு மொன்று மனமுமொன்று
ராவர்களாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்புக்களுமொன்றென்று சொல்
லி, தாழ்ந்த மொழியையுடையாட்கு, செலியுறம்வண்ணம் நீண்ட
படைபோலுங்கண்கள் இவள்கட்சென்று பயிலா நின்றன. அத
னால் இவள் போனும் இவட்குச்சிறந்தாள். எ-று விண்ணிடத்துக்
குற்றத்தொடர்பொருந்தின மூன்றுபுறத்தினையுங்கெடுத்தவன், தில்
லைச்சிறம்பலத்தினைக் கண்ட இடைவிடாதாடுகின்ற கூத்தையுடையா
ள், அவனதுருளென்று துணிபலாம்பணி மொழிக்கெனக்கூட்டுக.

அருளென்றது - அருளால்வரும் ஆனந்தத்தை மெய்ப்பாடு
டெருமிதம். பபன் - ஆற்றாமையுடையது.

இப்பதினெட்டிப்பாடற்ம் இயற்கைப்புணர்ச்சியையும் அது
நிமித்தமாகப் புகளையையும் நுகலின இதனை இயற்கைப்புணர்ச்சி
யெனினும், தெய்வப்புணர்ச்சியெனினும், மூன்றுப்புணர்ச்சி
யெனினும், காம்புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும். (யஅ)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முறறிற்று.

பாங்குந்கூட்டம்.

இனிப்பாங்குந்கூட்டம்வருமாறு - தெய்வப்புணர்ச்சிபுணர்ந்த
தலைமகன், தெருண்மிவரைதலைதெருளானாயின், தன் பாங்குந்கூ
ல் இடந்தலைப்பட்டாளுதல இரண்டனுள்ளொன்றைச் சென்றெய்த
ல் முறைமைபெண்ட. அஃதென்று, -

பாங்குந்கூட்டமாவது - நினைதல் வினாது ஸ்ரீத துரைத்தல், கழ
றன் மறுத்தல் கவுன்று ஸாத்தல் லே, வலியழி வந்ததல் விநியா
டுவெறுத்தல், நொந்து கூற னோத லீங்கி, யிபலிடங் மேட்டலிய
லிடங் கூறல், வற்புறுத்தல், குறி உழிச்சேறல் காண்டல், விபந்து
ரைத்தலம் மெல்லிய றன்னைக், கண்டமை கூறல் கருத்துக் கேற்ப
ச், செவ்வி செப்ப லவ்விடத் தேச, லீங்கிவை நிறக விடந்தலை த
னக்கு, மழைகவண் மெலிதல் பொழிலகண்டு மகிழ்த, லீங்கா மகி
ழ்வொடு நிலைகண்டு விபத்த, தளர்வுகண் றுரைத்தன் மொழிபெற
வருந்தல், கண்புனை வுருத்தங் காவ னுண்ணிட, னண்வொடு செ
ன்று றன்மருந் கண்ணத, லின்நிபமை யானம் யாயத் தய்த்த, லி
ன்று வருந்த லிகழா னறந்துந், துன்று பாங்குந்கூறுறையென மொ
ழிப.

(இ-ள்) பாங்கனை நினதல்- பாங்கன் வினா தல்- உற்ற துறா தல்- கழறிப் பறா தல்- சுடற் றெஜிரமறுத்தல்- கவண் ணறா கதல்- வளியழி வுறா தல்- மித்ர யொழி வெறுத்தல்- பாங்கெனத் துறா தல்- இயலி டங்கே டல்- இயலிடங்கூறல்- வற்புறுத்தல்- குறிக்கிறா டல்- குறிவழிக்காண்டல்- தலைவனை யிறத் துறாத்தல்- கண்டைய கூறல்- செவ்வி செப்பல்- அய்ரிடத்தீர்க்கல்- இப்பதினெட்டுக்களை விபரித்தல், இடந்கலைதனக்கும், மின்னிடைமெலிதல்- பொழில்கண் றிடங்கூறித் தல்- உயி ரொன் றியத்தல்- தளர்வகண் றுறாத்தல்- மொழி பெறவருந்தல்- நான்கெண்புதைத்தல்- கண்புதைக்கவருந்தல்- நான்கிடவருந்தல்- மருங்கனைதல்- இவ் வியமையானமகூறல், ஆபத் துயர்தல்- திண் றுவருதல் என விவைமுட்பதும் பாங்கற் கூட்டமாம், எறு. அஃ வற்றாள், -

பாங்கு வொநிவொதல்.

பாதினை நினைகலென்பது-தெய்வப்பணர்ச்சியற்றதென்கெட்டு
 ன்றென்பது-சுருமநினைந்துவருந்தாதி-மறலைமகன் அவன் க
 ண்னு-வியப்பட்ட வசதற்குமுதிய நயந்து, இவன் அவட்டிசெ
 றம்-ஆனைபற்றே லுக்குணா என்கு-சிறந்தாளல்லன் என்கு-ச
 சிறந்தான் கண்ணிப்பினிசுரத்தாற் பிணனியனைசென்-மெய்த
 க்-மறியலெயனந் தன்காதற்பாங்கென நினைய-நிறைவு. அதற்
 குசெ-...

புத்தனை யா ரீபுனற் றெ ன்பு ளியூ ரீபுரி ந்கம்பலத் து
 ளாகி ிகனை யுண் டி கொ ண்டா ரும்கொ ண்டா டிசு காட ளா கீசு
 பா ன்தனை யா ளா ன்பண் பனை க்கனை டிப்பரி ளா ரத்தா
 ளீங்கெனை யா ரீந் திப்பா ரிமடப் பா ளை வய வெப் புதுற் றே. (யகூ)

எய்துதற்கருமை யேனழிற்றோல் த
பையருற்றவல் பாங்குளதினைத் த

(இ-ள்.) பூங்கனையுடைத்தாய் முழங்குகின்றதைப் புனையுடைத்தாகிய தென்டனியூரம்பலத்தின்கண்ணிருப்பி அவ்வாறெல் னையாண்டு கொண்டு ஆரம் பிராணுடைய அடிபாகிய தாமசாகட்டுசை பாங்காயுள்ளானை என்னை யொக்கு மியல்பையுடையானைக் கண்டு நிகழ்ந்த பீடபரிசையுடைத்தால், டிடப்பிசைவன்மை பெற்றுத் துறந்த இவ்வுலகத்தின்கண் என்னை தீரடிப்பார்வரவர்? ஒருவருமில்லை. எ-று.

அம்பலத்துளாயும் பிரானேனவியையும். தென்புலிநீர்புரித்த
ம்பலத்துளாய்கெனே யாண்டு கொண்டு உன்பதற்குப் பிறவும்

ரைப்ப. ஆங்கென்றார் ஆண்டவாறுசொல்லுதற்கருமைபான். எ
 ன்முயி னென்புழி இச்-எழுநூறுபு, அது பறனடையாற்கொள்ள
 ப்பட்டது பையுள்-தோய் மயக்கமெண்ணுமையுமெய்யும் மெய்ப்பா
 டி-அருகவுபற்றிவந்த அழுக்க என்னை, “இனி மீவயிழுவே யசை
 வே வறையென, வினியில் கொள்கை யழுக்கை நான்கே,, என்
 றாராகலின் பயன்-ஆற்ற நமதிக்குதல் மேற்றோடுபால என்ரு
 றைமுடிக்கலாமென்றுகருதுப் பெயாந்த தலைமகன் பாங்கனா
 முடிப்பெனக்கருதினென்பது. என்ன, தமரான்முடியாக்
 கருமமுளவாயினன்றே பிறவாக் குறைபற வேண்டிவதென்பது.

பாங்கன்வினாதுல்.

பாங்கன்வினாதுலென்பது தன்னைநினைந்து வாராநின்ற தலைமக
 ணைத் தானெதிர்ப்பட்டி அடியிற்கொண்டு முடிசூறுதோக்கி,நின்
 னுடையதோள்கள் மெலிந்துநீயிவ்வாறுதற்குக்காரணமென்றே
 வென்று பாங்கன்முந்துற்று வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.
 சிறைவான்புன்றி லைச்சிற்றம்பலத்துமென்றிதைபுள்ளு *
 முறைவாணுயர்ப்புந் கூடலினாபந்தவொண்டந்தமிழிற் *
 னுறைவாய்து நனும் உணையோவன்றியேழிசைச்சூழம்புக்கோ *
 விறைவாதவலாநீதோட்கென்கொலாட்புகுந்தெய்தியதே. (உய)

கலிகெழுநூலோடு மெலிவது ண் ட
 இச்சூழியிப்பாங்கன் மன்னனைவினா து.

(இ ள்.) காவலாயுள்ளமிக்க நீராயுடைய திஃலைச்சிற்றம்பலமா
 விய தல்லவிடத்தும் என்னெஞ்சமா விய தீயவிடத்தும் ஒப்பத்தங்
 குமவனது உயர்ந்த மதிபுடைய கூடலினைகனாராந்த ஒர்விய
 வினிய தமிழின்றுறைகளிடத்து துறையுந்தாயே? அன்றி எழிசை
 யினது சூழலில்குட் புகுகலானே, இறைவனே, பெரியவனாபோ
 னுநின்றோளகட்கு மெலியப் புகுந்தெய்தியதென்னே? எ-று.
 தமிழின்றுறைகளாவன ஈண்டகமும் புறமுமாகிய பொருட்
 கூறு. எழிசையாவன குரல் முதலாயின. சூழலென்றது அவற்றா
 னியன்ற பண்ணும் பாடலுமுதலாயினவற்றை கொல் - கொலா
 மென வீறுநிரித்தது. ஆம்-அசைநிலையெனினுமையுமெய்யும் கலி-பு
 கழாண்வருமாரவாரம், தலைத்தென்னினுமையுமெய்யும் மெய்ப்பா
 டி-அணங்குபற்றிவந்த அச்சம். என்னை, “அணங்கே விலங்கே கங்
 ற்தம் மிசையெனப், பின்னங்கல் சாலா வச்ச நான்கே,, என்றார
 கலின். பயன்-தலைமகற்கு உற்றதுணர்தல். (உய)

[4]

உளமாம்வகைநம்மைபுப்பவந் தாண்டு சென்று ம்பருப்பகி *
 களமாம்விடமடிக் தாங்கியநிலைத் தாலலோன் சயிலை *
 எளமாம்பொதுப்பரி வ்வஞ்சித் துறிச் சேரூர்வஞ்சிம்மருங்கு *
 விளமாண்விழித்ததென் றோவின்தெம்மண்ண விரங்கியதே. (உஉ)

பெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்க ன்
 கற்பனையிற் கழறிய து.

(இ-ள்) உளமாயும் இலமாயும் மாறிவாராது நாமொருபடியே உளமாம்வண்ணம் பிறவித்தூங்கிப்பதிற் பிழைக்கத் தால்வந்து நம் வாயாண்டு உம்பொள்வாந்தன்மெய்சென்று பிழைக்க மிடற்றிவகை னுட்பாருநஞ்சையமிர் தமாக்கிய நிலைக்கணுளனாகிய பழையோனது மகையிவ வளவிய மாஞ்சிவலைக்கண் வருகதுவதென் றறி யாப்பதினது வஞ்சிவோடாடாந் துலையுடையகோரிளமாண் விழித்ததென் றோமெய்மண்ணல் இன்றிரங்கியது! இது நின்றபொருமை க்குத்தொது எ-து.

நம்மைமெய்ந்து நம்மைப்போல்வாரா. களமார்விடமென்ப தூஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு-எவ்வளவற்றிவந்தநகை. என்னை, “எ ள்ள விளமைபேதைமை மடனென், றுள்ளப் பட்ட நகைநான் கொள்ப,” என் றாகவின. டயல்-கழறுதல். (உஉ)

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

கழற்றெதிர்மறுத்தலென்பது-காதற்பாங்கன்கழறவும் கேளா டுய்ப் பின்னும் வேட்கையததனும் நின்று, என்னுந்காணப்பட்ட டவழுவை நீக்கமுலை கண்டனையாயிற் கழறவென்று ஆவனோடு மறுத்துகாதது வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சேணிற் பொலிசெம்பொன்மாளிகைத் தில்லைச்சிற்றம்பலத்து *
 மாணிக்கக்கூதலய்வடவாண்சயிலையிலைமயிலைமயிலைம *
 பூனிற் பொலிகொங்கையாயியையோவியப் பொற்கொழுந்தைக்
 காணிற்கழறலைகண்டிலைமென்றோட்கரும்பினையே. (உஉ)

ஆங்குயிரன்ன பாங்கன்கழ
 வளந்தருவெற்பனுளந்தளர்த்துரைத்தது.

(இ-ள்) சேய்மைக்கண் விளங்கித்தோன்றாநின்ற செம்பொரு ளியின்ற மாளிகையையுடைய துலலைச் சிற்றம்பலத்தின்பகணுளனாகிய மாணிக்கம்போலும் கூத்தனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரிய கைலைக்கண்வாழாமையிலை, பொருந்திய பூண்களாற் பொலிவி

ன்ற கொங்கையையுடைய என் துறியினாலுரிய மாவியபொற்கொழுந்தைக் கண்டனையாயிற் கழறாய், மெய்க்கொழுந்தையுடையகரும்பைக் கண்டிலை எ-று.

மாணிக்கங்குத்தனென்புழி மாணிக்கத்தைக் கூத்திற்குவனம்பா கவுரைப்பினுமமையும் பொற்கொழுந்து - பொன்னைவண்ணமா கக்கொண்டெழுதியகொழுந்து. மெய்க்கொழுந்தையும்பின்னெயென்ப தற்கு மெல்லியமேதாளிலெழுதிய கரும்பையுடையானெயெனினு மமையும். மெய்ப்பாபி- அருகையைச்சார்ந்துவருததம்பற்றிவந் தவிளிவரல். எண்ண, "மூப்பே பின்னிமேய வரு"த மெய்க்கொழுந் தியாப்புற வந்த விளிவர னுக்கே, என்னுராகலின். பயன்-பாங் கையுடம்பற்றித்தல். பாங்கன் கழறவும் இவ்வகமறுத்துரைத் தானென்பது. (உரு)

கவன்றுரைத்தல்.

கவன்றுரைக்கலென்பது- மறுத்துரைத்தன வருந்தாநிப்பாக்கி டபாங்கன் ஒருக கத்துக்கலங்காதவுள்ளம் இவ்வாறு கவன்று கழறக் காரணமென்பது வெவ்வேறு தலைவனுடன் கூறுநிறைவு. அந்நாற்சு செய்புள்.

விவங்கலைக் காட்டினாநிமே மண்மேலிடவிண்ணு ண்ணுமுந்நீர்க் கலங்கலைசெய்தவன் கவன்றுகலங்காய்ப்பாற்கொன்றைதுண்டி *
மலங்கலங்குந்நீர்க்கிற்றம்பலத்தானருளிவலவர்போற் *
துவங்கலைசெய்தவன் தென்னுள்ளுள்ள ந்துயர்கின்றமே (உரு)

கொலைக்களிற்றண்ணல் குறைநயந்துரைப்பி க்

கலங்கலங்குச்செய்பாங்கன் கவன்றுரைத்த

(இ-ள்) மலைகளைக் காற்றுப்பிளந்து மேலுமேலாய் வரணலு கும் மண்ணுலகும் முந்நீராற்கலங்குதலையுடையவனிடத்துங் கலங் குந்தன்மைமையலலை, கமழாநின்றவொன்றைப் பூர்ந்தருங்கிய மர லைய முடிமாலையாகச் சுற்றிப் பிற்றம்பலத்தானது அருளையுடைய வல்லாதாநாம்போலத் துளங்குதலையடைந்து, வள்ளலே, நீயானு ள்ளந்துயர்கின்றது இஃகென்கேளு-எ-று.

விண்ணென்பது பிளந்தென்பதுபோலச் செய்வதென்றொழிற் குஞ் செய்விப்பதன். மெழுதிற்கும் பொறு. இவனது கலக்கதற்கு ருக்காரணமாய் அதற்கு முன்னிகழ்த்துகேளுகநிச் செய்தவனது பெ மனயிறந்தகாலத்தாற்குநின்று. வள்ளலென்பது நன்றிமுல் னிலை

சண்வந்தன. இதென்றேவென்பது வினாவுகல் கருதாது அவனது கவறசிறைபிளக்கின்றது. கலக்கஞ்செய்பாங்கன்-கலங்கியபாங்கன். தலைமகனைக் கலக்கிய பாங்கனெனினுமையும். மெய்ப்பாடி-இளிரா பயன்-சமுதாதல் மேற்பொதுவகையாழ்கழறினான், ஈண்மிவிசேடவகையாழ்கழறினென்பது. (௨௪)

வலியழிவுரைத்தல்.

வலியழிவுரைத்தலென்பது- பாங்கன் கவன்றுரையாநித்புழுள் பு இத்கன்மைபெருகிய யான் இன்று ஒருசிறுமான் விழிக்கு இவ்வாறாயி னெனெனத் தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறிவருந்தா நிறறல். அதற்குச் செய்யுள்.

தலைப்படுசால்பினுக்குந் தளரேன் சித்தம் பித்தென்று *
மலைத்தறிவாரில்லையாயுந் தேற்றுவெனென்றணையுந் *
கலைச்சிறுநுக்கண் மிலத்திசிற்தம்பலவன்கயிலை *
மலைச்சிறுமான்விழிபாலழிவுற்றுமயங்கினென். (௨௫)

நிறைபொறைதேற்ற நீதியொய்சால்

மறியுறுநோக்கற்கு வாடினெனென்றது

(இ-ள்.) முன் தலைமையாய அமைதயானுமுள்ளந் தளரேன், பிறழவுணர்ந்தாயென்று மாறுபட்டறிவாருமில்லை, பிறழவுணர்ந்தார் யாவராயும் மிகவுந் தெளிவிதாநித்பேன், இப்பொழுது ஒருகலையாகியசிறிப்பிறைபைச்சூடியசிற்தம்பலவன்கைகலையென்கணுண்டாகிய சிறுமானினது விழிபால் அழிந்துமயங்கினென் என்று.

சால்பழிந்துள்ளந் தளரேனென்பான் சால்பினுக்குந் தளரேனென்றான். தலைப்படு சால்பென்பதற்கு எல்லாப்பொருளுஞ்சிவனைத்தலைப்பட்டுச் சென்றொடுக்கும் உழியிதுதியென்றுரைப்பினுமமைபம். நிறையும் பொறையுஞ் சால்பும் தலைப்படு சால்பென்றதனாற்பெற்றும். பித்தென்று மலைத்தறிவாரில்லையென்றதனால் தேற்றம்பெற்றும்-பாராயுந் தேற்றுவென்றதனால் நீதிபெற்றும், கலக்கினுரைத் தெளிவித்தல் நீதியாகலான். ஈண்மித்தலைபுயர்த்தலென்னுந் குற்றந்தக்காது, சால்புதலாயினவற்றை இப்பொழுதுடையெனென்னுமையின் சால்பு. “அன்புநா னெப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மைபோடாந் துசூட்பூன்றிய தூண்”, என்பதனுடைய. நோக்கிற்கு-நோக்கினால். மெய்ப்பாடி-அழகை, பயன்-ஆற்றாமையுணர்ந்தல், இதுவும் மேலதேபோலமறுத்துரைத்தானென்பது. (௨௫)

விதியோடுவெறுத்தல்.

விதியோடுவெறுத்தலென்பது - வலியுழிந்தமைகூறி வருந்தா நின்ற நிலைமகன் பாங்கனோடுபுந்து வெள்கியான்செய்த நல்வி னையும்வந்து பயன்றற்கதி லையெனத் தன் விதியோடு வெறுத்து க்குறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நலவினைபுந்தயநாந்தல் னுவந்துநடுகூட மின்மேற்
கொலவினைவலனைகொந்தரும்பாடென றுபாடுகொச்சொல்ல
வினவினமே நடுவினைவத்தவன்றிலலைதெ ழாரிலமென்கித்
தொலவினையாறுயரும்மெனதாருபிரா துபுறவே. (உங்)

கவலியுறுபாங்கன் கழறென் கி

செல்லமிசூலம்பன நெரிந்துசெப்பிய து.

(இ-ள்) கொல்லுந்தொழிலைவலனை நடுகூட மின்மேலுண்டக கியம்க கிகநடபுகளாமென்று யான் பற்றுக்கோடாக நினைந்திரு ந்த பாங்கனாருமீன இகழ்ந்துகொல்லுதலால், நாணிப் பழையநா கிய தீவினையாற்றுயருறுநின்ற எனது அரியவுயிரி வலியுறும்வண ணைய, யான் உயிர்ப்பாசெய்த நலவினையும் வந்து பயன்றத்தின் லை என்று வினவிந்றொழிலினை மேருவின்கண்வைத்தவனது தில் லைவதாழாதாடைப்போல வெள்கியெனக்கூட்டுக

உயிரை-எச்சவுடைய, கவலியேயுமன்றியென்றவாறு. நல்வி னை தீவினையக்கெடுக்குமாயினும் யான்செய்த நலவினை அது செய்கதிலையென்பது சுருந்த. நாணிநு பேணி வெள்குதலான், வெள்கியென்றல். துப்புறவென் னுமெச்சும் தற்றிற்றென்பதில் தருதென்பதனோடு முடிந்தது. துப்புறத்துயருமென்றியதத் துமிகவுந் துபருமென முற்றுவதுரைப்பினு டமையும். நலவினையு ந் நயந்தந்ததென்பது பாடமாயின், குறிப்பிலையாகக்கொள்க மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (உங்)

பாங்கனொந்துரைத்தல்.

பாங்கனொந்துரைத்தலென்பது- விதியோடுவெறுத்து வருந்தா நிற்பக் கண்டபாங்கன், அமிர்தமும் மழையும் தங்குணங்கெழு னும் திங்குணங்கெடாதநீ ஒருத்திகாரணமாக தின்பலத்தைய நினை யாதவாறு இவ்வாறுகிய எனது தீவினையின்பயனும் இத்தனைப ன்றோவெனத் தானும் அவதூறுகூட வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

திருக்கோவைப்பாடி.

ஆலத்தினுமயிர்தாக்கியகொன்றிலையம்பலம்போற்
கொலத்தினுள்பொருட்டாகவயிர்தாக்கிணை. செழுணுந்
காலத்தினுன்மலுமாறினுமாறுகூவினதின்மொற்
சிலத்தைநீயநினையாதொழிவுதென்றின்பேயே. (உ௭)

இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையேச்சுட்
நின்ன துதன்மை நிறைந்தியெயனற

(இ-ள்.) நஞ்சால் அமிர்தத்தையுண்டாகிய இறறனது திப்
 லையெல்லப்போலும் அழகையுடையாளொருத்தி காரணமாக, அ
 மிர்தம் தங்குணங்கெழுநும் பெய்யுந்காலத்து மழை பெய்யாது
 மாறினும் மாறாத வண்மையையுடைய தின்று பொன்போலப்
 பெறுதற்கரிய ஒழுக்கத்தை, அறியதிற்தநீயும், அறியாதொழிநி
 ன்றது எனது தீவினப்பயல். எ-று.

நஞ்சிற்றன்மைபொழிந்து அமிர்தஞ்செட்புந் காரியத்தைச் செய்தவன், அமிர்தாக் கியவனன்றார் ஆவத்தினால் என்று மூன்றாவது பாலாற்றியிராக் கியவன் பதுபோல நின்று தது. நஞ்சினாலோர் போனகதையுண்டாகிய வெண்ணுரமைபும், அம்பலம்போலுமென்னு முவமை பட்டாங்குஞ்சொல்லுதற்க்கொந்தது புதழ்த்தனை வந்ததென்பார் அம்பலம்போற் கொலத்தினுள் பொருட்டேயாயினுமாகவென முற்றுகவுலாப்ப. பாரதக்கவியென வன்மை மிகுத்துக்கறிஞன், தானுமொன்றாகியன்றானின் மாளுக்கவிகைநீயுமெனக்கூட்டினுமமைபும். மெய்ப்பாயி - இளியால், பயன்-தலைமகன் த்தெருட்டல். (உள)

இயலிடங்கேட்டல்

இயலிடங்கேட்டலென்பது-தலைமகனுடன் கூட வருந்தாதின
றபாங்கன் பாணும் இவனுடன் கூடவருந்தினால் இவனை ஆற்றுவ
ப்பாபில்லையென அது பற்றுக்கோடாகத் தாளுற்றிற்று, அது
கிடக்க நின்றாணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் பாது இடம் பாது
கூறுவாயாகவென அவளுடைய இயலும் இடமூங்கேளாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

தின்னாடைநீர்மையநீயுமீவ்வாறுநினைத்தெழுட்டு
மெல்னாடைநீர்மையிதென்னென்பதெதிலையேர் கொண்முக்கண
மன்னாடைமால்வறையோமலரோவிசும்போசிலம்பா
வென்னிடம்பாதுயனின்னயின்னெதெய்தவீரீங்கொழுக்கேஉய

பரங்கஜ்ஜட்டம்.

கருமஸெய்திய காதற்சொழி

செழுமலைநாடனைத் தெரிந்துவிடுப அ.

(இ-ள்.) நின்றுடைய வியல்பாயிருணமும் இவ்வாறாயிற்று, ஒருகாலத்துக்கலங்காதநீயும் இத்தகன்மையைப்பாடியும், இனி நினைத்தெளிவிற்கும் என்னுடையவியலுபயாதென்று சொல்லுவதோ! அதுவிடக்கிடையிலும் பாதிப்போரிடத்தன்மையைபாக்கச்செய்த இவியகொடிக்குத் தில்லைகண்ணுளமுடிய அழகுபொருந்திய மூன்றுகண்ணைபுரையாமன்னனது பெரியகைவிடையோ தாடணாப்பூவோ உடையது இடம் யாது? இடம் யாது? கூறுவாயாக. எ-று.

என்னென்பதென்பது மேகாரம் விஞ்ஞ, அசைநிறையெனினு
மனையப். பிறர்கண் போலாது மும்புறியிருந்தனவாயினும் அவை
சீரம் ஓரமுதலையெனினுங்கருத்தாய், எரிகொண்டுகொண்டென்
றார். அழுமல் - மயக்கம். மெய்ப்பாடு - அச்சம், பயன் - தலைமகன்
பாற்றுவித்தல். (உரு)

(உத)

இயலிடங்கூறல்.

இயலிடங்குறலென்பது-இயலிடங்கெட்டபாங்களுக்குத் தான் அவனை பெய்தினாற்போலப் பெரியதோ ராற்றாடையுடையனாய் நின்று, எவ் குறகாணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் இவை இடம் இது என்று இயலும் இடமுங்கூறுநிற்பா. அதற்குச் செய்யுள்.

விழியாற்பிணைமாம்விளக்கிபலான்மயிலாமிழற்று *
 கொழியாற்கிளிபாருதுவானவர்தமுடித்தொலககள் *
 கழியாக்கழற்றுலிலைக்கூத்தனாகயிலைமுத்தம்மலைத்தேன் *
 கொழியாத்தகமுய்கொழிந்கெழிலாமெய்வலதெய்வமே. (உக)

அழுங்கொய்திய வாருயிர்ப்பாங்கற்கு ச

செழுந்தழிர்வேலோய் நெரிந்துசெப்பிய த.

• (இ-ள்.) தலைவரவர்களே இத்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடைய முடித்திரங்கள் நீங்காதசமுதேயமுடையது. லைக்கத்தனது லைலைமிட்டித்து முத்துக்களைப்பெருந்தேன்கொழித்து விளங்கும்பொழுத்கு அழகாம் எம்முடைய நல்லதெய்வம் விழிகளாற் பிணையாம், விளங்காநின்ற இயலான் டயிலாம், கொஞ்சமொழியாற் கிளியாம். எ-று.

இயல் இன்னவென்றும் இடம் கைலைப்பொழிலென்றும் கூறப்பட்டனவாம். முத்தம் - பாணக்கோட்டினும் வேயினும் பிறந்த முத்து. அழுங்கல் - இரக்கம். செழுமை - வளமை. மெய்ப்பாடு - உவமை. பயன் - பாங்கற்றணர்த்தல். (உக)

(உ.க)

வற்புறுத்தல்.

வற்புறுத்தலென்பது-இயலிடக்கூறக்கேட்டபாங்கன் நீ சொன்ன கையிலிடத்தே சென்று இப்பெற்றியாளைக்கண்டு இப்பொழுதேவருவான் அவ் ளவும் நீ யாற்றவாயாகல வேண்டுமெனத் துணைகளை வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச் செட்டியுள்.

குயிலைசிலம்படிகொம்பினைத் திலையெங்குத்தப்பிரான் *
கயிலைசிலம்பிற் பிழைப்பூப் புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய் *
மயிலைசிலம்பகண்டியாற பொய்க்ருகன் னெழுந்கொழிகள் *
பயிலைசிலம்பெடதிரகூப்பிபனை நனைநுழம்பளிகககறம்ப. (கய)

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை

வயக்கமுடிகமோன் வற்புறுத்தியது

(இ-ள்.) சிலம்பனை, குயிலை, சிலம்படிவையுடையதோர் கொம்படை, திலைக்கண்ணுளாகிய எம்முடைய கூத்தப்பிரானது கையிலையு சிலம்பின்கட் பைப்பூப்புனத்தைக்காக்காந் கரிபகண்ணையுந் சிவந்தவையையுமுடையதோர்மயிலை, வளவியபு வையுடைய கொழிகன்போலும் ஆயத்தார்தெருங்க அவரோர் சிலம்பிற்கெதிரகூவித் தான் விளையாட்டைப்பொருந்தும் டளிகககறக்கண் யான்கென்று, கண்டிவருவேன், நீ யாற்றவாயாக. ஏ-று.

கூத்தப்பிரான் என்பதுகூத்தனாபினும் பிராணியுள்ளான்.ஈ-று. பெயர்ந்துரைத்தல்-கழற மறுத்துரைத்தல். ஆற்றுத்தன்மையாய்ப்பெயர்ந்து இயலும் இடனுக்கறிபவெனினுமமையும். வயவென்னுமுரிச்சொல் விகாரவகையால் வயமெனநின்றது. சிறுபான்மை மெல்லெழுத்துப்பெற்றதெனினுமமையும்.கெழு-சாரியை. மெய்ப்பாடு-மெருயிதம். பயன்-வற்புறுத்தல். (கய)

குறிவழிச்சேறல்.

குறிவழிச்சேறலென்பது-தலை மகன்வற்புறுத்தி அவன்குறிவழிச் செல்லாநின்ற பாங்கன் இதன்மையாலே யான் அவ்விடத்துக்காணலாக்கொல்லாவென அந்நிலையோமி செல்லாநின்றல் அதற்குச்செப்யுள்.

கோயின்கால்குலவனாயேழேழ்பொழிலெழில்குன்றமன்று *
நடிகாதவனைநடிகதாடங்குநடுவுடைய *
விடங்காலயிற்கண்ணிமேவுந்கொலாந் திலைபிச்சல்வெந்திற் *
நடங்கார்தருபெருவான் பொழினிழலந்தண்புனத்தே. (கக)

பாங்கற்கூட்டம்.

அறைகழலண்ண வருளிவழி பே
நிறைபுடைப்பாங்கனி னவொடுசென்றது.

(இ-ள்) கொடியகாற்றாற் குலகிலைகளேழும் பொழிலேழும் அழகுசெயிற் ஊழியிறுதியாகிய அன்றும் நற்கூதவனை நரக்குவிசுக்கும் இடைபையுடைய நஞ்சைக்காழும் வேடபோலங் கண்ணையுடையாள் நிலைக்கணுளாகிய காணா வெற்பிடத்துப் பெரிய முகிப்போலும் மிகவும் பெரிய பொழிலினிழையுடைய குளிர்ந்தபுனத்தின்சண் மேவுமோ மேவாளா! எ-து.

கொடுங்காலெனச் சந்தேககிசு நிரியாதுநிசு நது. கொடுங்காலென வண்ணினுமமைபு உட்குடங்குமென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொல்லி வாய்நிசு மண்ணும் பொருள்பட்டு இரண்டாக நொடிமுடியாயின ஐயும் அகைநிலையெனினுமமைபும். நருவென்பது ஒருவனையுடைய தடங்கார் நருபெருவான்பொழிலுண்பதற்குக் கார்க்குப்பொழிலுணினுமமைபும். நிறம- ஐயம்பொழியுமடக்குதல் மெட்ப்பாடு-பெருமிதஞ்சார்ந்த மருட்டைக். பயல்-உசாவியுணர்ந்தல். (கக)

குறிவழிக்காண்டல்.

குறிவழிக்காண்டலென்பது - குறிவழிச்சென்றபாங்கன்தன்னை அவள் காணாது தானவளாக் காண்பதோரணினமககணித்து, அவன்சொன்ன விடமும் இதுவே இயலும் இவையேஇவளா அயளேயென்று ஐயமறத் தெரியக்காணுநின்றல். அதற்குச்சொல்லா. வடிக்கனிலவெஞ்சிவஞ்கமிடைபிதுவாய்ப்பள்ளந் *
துடிக்கின்றவனவற்பன் சொற்பரிசேயான்றோடரிந்துவிடா *
வடிச்சந்தமாமலர்சண்ணலின்னோர்வணக்கம்பலம்போற் *
படிச்சந்தமுமிதுவையிவளையப்பணிமொழியே. (கஉ)

குளிர்வரைநாடன் குறிவழிசென்று
தளிர் புணாமெல்லடித் தையல்ககண்டது.

(இ-ள்) அவன்கூறிய வடுவென்போலுங்கண்ணும் இவையே, வஞ்சிக்கொம்பஞ்சு மிடையும் இதுவே, வெற்பன் சொற்பரிசேவாய்பவனந்துடித்தார்போலத் துடிக்கின்றவாறெஃ! அதனால், ஒருணர்வுபிலவாதயுளும் பற்றி விடமரட்டாத அடியாகிய சந்தமாமலையுடைய தலைவனது விண்ணோர்வந்துவணங்கும் அம்பலம்போலும் ஒப்பும் இதுவே, அப்பணிமொழியும் இவளே! எ-து.

தருக்கேசரவேயாழ்.

வேற்பல்சொற்பரிசேயென்றது - இதனையவன் தப்பாமற்கு
 நியவாமெல்லை. ஏ-று வடிவென்பது வடுவெருக்கோர்பெயர்.
 அதாத்திறுத்துடித்தல் இயல்பாகக்கூறுப படிளந்துடிக்கின்றவா
 ளன்பதற்குப் புலளம்போலப்பாடஞ்செய்கின்றவா ளன்னெ
 றுணர்ப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது வடமொழித்திரியாமெ
 ய்ப்பாடி- பெருமீதம். பயன்-தெளிதல். (கஉ)

தமிழ்வணவியந் துணாத்தல்.

நிலைவாசியைத் துணைத்தலென்பது - குறிவழிக்கண்டபாக்கள் இவ்வறுப்புக்களையுடைய இவ்வாக்கண்டு பிரிந்து இருநின்று அந்நிலைவாசியைப் பார்க்கமுறவும் ஆற்றி அதிதனைப் தப்பாமற் சொன்ன அண்ணலே துண்ணியானெனத் தலைமகளை வியந்துகூறுதிற்றால் அதற்குச் செய்துள்.

குவளைக்களத்தம்பலவன் குரைகழல்போற்கமலத்
 தவளைப்பயங்கரமாகதிறீஞ்ஞண்டவவயவத்தி
 னிவளைக்கண்முகஞநின்றுநகரவந்தததுணையும்பகர்ந்த
 கவளக்களிற்றண்ணலேதிண்ணிபாணிக்கடலிடத்தே. (கக)

தயந்தவருநு நலனுங்கள் ௩
விபந்தவனையே மிகுத்துகாத்தது.

(இ-ள்.) குறளைப்பூப்போலுந் திருமிடற்றையுடைய அம்பல
வளையைய ஒலிக்குந் சமுதையுடைய திருவடிபோலுந்தாமரைப்பூ
விலிநககுந் திருமகளைத் தாமவட்குப் பயத்தைச்செய்வனவாகநி
ன்று அடிமைக்கொண்ட உறுப்புக்களையுடைய இக் குறையைக் கண்டு மிரி
ந்து இங்ஙனியும் அவ்விடத்துவந்து யான்சுழற்றவும் ஆற்றி அங்
வள வெவலாக் கூறிய கவளக்கனிற்றையுடைய அண்ணலே இங்ஙன
கத்துத் திண்ணியால் . எ-று.

இவ்வாக்கண்டென்றது இவளுடைய நலத்தைக்கொண்டாடிய
வாறன்று, மூன்னகை தலைவனுடைய பொலிவழிவுகண்டு இங்கே
வந்தவன் இங்கு இவளுடைய பொலிவழிவுகண்டு கிலேசித்து இவ
ளித்தன்மையளாக இங்கே யிவளைப்பிடுகின்ற அக்கேவந்து அச்சு
ணையும்பகர்ந்தவனே திண்ணியபொன்று இருவருடைய அனூர
கமூகூரியவாறு. கவளக்களிறு- தான்றிருப்புகளும்பெற்று வ
ளர்த்தகளிறு. நயந்த-தலைமகனயந்த. மெய்யுப்பாடு- மருட்கைபு
ச்சாரந்த அச்சம். பயன்-தலைமகனைவித்தது. (௬௬)

புணர்ந்தோர் அன்பு

புணர்ந்தோர் அன்பு - தலைமகன் வயந்தோர் தபாங்கு
நீறுசென்று, தானவனைக்கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடிமி
வைத்துக்கூறுநிற்பல். அதற்குச் செய்துள்.

புணர்ந்தோர் அன்பு - தலைமகன் வயந்தோர் தபாங்கு
புணர்ந்தோர் அன்பு - தலைமகன் வயந்தோர் தபாங்கு
மணந்தோர் அன்பு - தலைமகன் வயந்தோர் தபாங்கு
நிறுத்தோர் அன்பு - தலைமகன் வயந்தோர் தபாங்கு. (கூறு)

பிடிமிவைத்துப் பேரையதுநிலை மை
அறிதிறவண்ணம் கறிபவனாத் து.

(இ-ள்.) வாய்க்கணின்தக்கிய கூடநிலைவேலுபுடையாய், புணர்
தாழ்ந்த அரவையணிந்த அரவையுடைய சிறம்பலவரது பசு
ம்பொன்னையுடைய கைலக்கண், கூடி ஆய்விடத்துநின்ற துமகன்
றபொருளின் வயநின்றது, புணத்திற்புயலே மணந்தக்கிய பொழி
ந்தண் வயவகிழ்பொலுங் கண்களைப்பரப்பி மடப்பிடிபொன்றுநி
ன்றதனைக் கண்டேன் எ-று.

புணந்தோர் அன்பு - முடிந்தோர் அன்பு - தலைமகன் வயந்தோர் தபாங்கு.
தங்குதலெனினு மையுட. ஆங்ககன்றவென்புநி நின்றென ஐந்
தாழ்வேற்றுமைப் பொருளுணர்நிற்பதோடுகைச்சொல்வருவித்
துரைக்கப்பட்டது, புணத்தயலேயென்றான், புணத்துவிடாயி
ம் ஆயத்தநீங்கிநின்றவின் வடிக்கண்பரப்பியென்றான், இன்னி
சையால்வருமன்றிற்பாது சுற்றெங்குதோக்குகலின். கைலக்க
ணைப்பதாஉம், புணத்தயலென்பதாஉம், பொழிந்தணைப்பதா
உம், நின்றதென்னுற்பொழிற்பெயரோடுமுடியும் நின்றதுவே
யென்புநி வகாரஞ்சுந்ததோக்கி வந்தது விரிக்கும்புநி விரிதந்
பாற்படும். மெப்பாடு உவகை, பயன்-தலைமகனையாற்றுவதித்தல்;

செவ்வீசெப்பல்.

செவ்வீசெப்பலென்பது-பிடிமிவைத்துக்கூறக்கேட்ட த
லைமகன் அது தனக்குச்செவ்வீசெப்பலையிற் பிண்தும் ஆற்றா
மைநீங்காதுயினான், அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவிப்பதுகாரணம
க அவனுக்கு அவளவயங்கூறுநிற்பல் அதற்குச் செய்துள்.

திருக்கோவைபாரி.

கயலுளவேமலத்தலர்மீ துணிபவளத்
சயலுளவேமுத்தமொத்தநிலாபரணம்பலத்தி
னியலுளவேயிணைச் செப்புவெற்பாறினதீரங்கொடிமேற்
புயலுளவே மலர்சூழ்ந்திருடுக்கிப்புரள்வனவே.

அற்புதன்னைகலை உற்பொலிசிலம்ப த்
சவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பிய த.

(இ-ள்.) வெற்பா, நினது நரீங்கொடிக்கண் தாமரைப்பூயின்மே
ற்கிடப்பன சிலகயங்களுளாவே, கனிந்தபவளத்திற்கயல லுளவொ
த்தநிலாயாகப் முத்துக்களுளாவே, இணைபாகியசெப்பு அரணது
அம்பலத்தி னியல்பையுடையனவுளாவே, மாலைசூழ்ந்து இறள் செ
றிந்துகிடந்து புரள்வன புயலுளவோ, உளவ யின் யார்கண்டவு
ருவம் நீ கூறிபவு நயமாம். எ-று

அரணம்பலத்தினியல்-ஆறும்வேற்றுமைப் புறத்துப்பிறந்தஅ
ன்மொழித்தொகை. சூழ்ந்த சம்பளாலும், தூங்கியென்பதாலும்,
கிணைனி னாம்பூற்படப முகலிணைகொண்டன. மலர் கிணைபோல
கொழுந்தி செறிபலையாடைபிற கிணைப்பாற்பட்டது. புயல் திரண்
டாறம்போலுடையனபது போதாப் புரள்வனவெனப் பன்மைபாற்
கூறினான். பெய்ப்பாறும் பயனும் அவை. (கூறு)

அவ்விடத்தேகல்.

அவ்விடத்தேகலென்பது - செவ்விசெப்பக்கீட்ட தலைமகன்
இவ்வாறு காணப்பட்டதுண்டாயின் அது என்னுயிரொன்றி தானவ்
வோடேதொகைச் செல்லாதிற்றல். அஃதற்குச் செய்புள்.

எயிற்சூலமு விழிந் தியெய்தவெய்தவன் திலைலயாத்தனக் *
சூழிற்சூலம் கொணர் தொண்டைக்கனிவாய்க்குளிர்முத்தநிலாத் *
பயிற்சூலமே கமலம் திறகிடத்தியனநடக்கு *
மயிற்சூலங்கண்டதுண்டேலதுவெண்ணுடைமண்னுயிரோ. (கூறு)

அநிலையதுநிலைமையறிந்தவனுரைப் ப
எரிதறிவேலோ னெனிய த.

(இ-ள்.) எயிற்சூலமு என்றும் பெரியதிலையெய்த அவற்றையெ
ய்தவனது திலைலையெய்த்துக் குயிலாகிய சாதினையக்கொண்டு
தொண்டைக்கனியிடத்துக் குளிர்ந்தமுத்தங்களை நியாதுகூர்
மைபையுடைய நல்லனெலைக் கமலத்தின்கட்கிடத்தி அன்னம்பொ
லரடப்பதோராயிற்சூழி காணப்பட்டதுண்டாயின், அது என்
து நிலைபெறுமுயிர் எ-று.

பரகதற்கூட்டம்

எயிற் குலமூன்றென்றார், அவை இரும்பும், வெள்ளியும், பொன்
 னுமாகிய சாதிலேறு பாமிடைமையிற். குயிற் குலங் கொண்டெ
 ன்றான், மொழியாற் குயிற்றன்மையை யுடையதானிற். தொண்
 டக்கனிவாயென்பதற்குத் தொண்டைக்கனிப்போலும் வாயென்
 னாருமுளர். மெய்ப்பாடி-உவமை. பயன்-ஆற்றாமையிற் நகல். (1)
 இவைநிறக இடந்தலைநனக்குமாமாறு சொல்லுமாறு.

மிஸ்ஸிடைமெலிதல்.

மி ற்ணி நடபுல்தலென்பது- தெருநல்லநாளில் சலையளி செய்
து நினைப்பிரியேயும் பிரியிலும் ஆற்றெனவாங்குநிபு பிரிந்த
வாழ்வைக்கமிகுபுயல டுடையியாது ஆயத்தியடவருபாரீகொர்
லோவெண்ணும் பெருநாளினுணர், ஆற்றையமயம் இறந்துப
ட்டார் கொலலோவெண்ணுபுட்டராகச்சொன்னு, யாருமிடைய
ருகிறதைத் தனியேயறிந்து, சலைமக்கள் திடீர்த்து, சலைமகள் பெலிபா
திறறல் அசுந்குசெட்டியர்.

ஆவியன் குப்பைவெலலை சீலமன்றளித்தொளித்த	✱
பாவியன் குரங்குகவான் ஊராய்க் கொழுநாழிநிலம்	✱
நாழியன் ஊர்மன்னிபாடிடஞ்சேர்ப்பகலாடபலத்தெய்	✱
புறவியன் ஊர்ப்பினுந்கடிலாபுகதருவவாய்.	(கூ)

மருணனை நினைந்

பிப் பினைடை மெலிந்தது

(இ-ள்) தலைவனிடமிருந்து ஆவியைப் பெறப்பாப் கவலாதொழி நினைந்தே தீர்ச்சிமென்றுகொள்ளி மறைந்த எஸ். குமாரியைப் பெற, மிக்கவிருப்பத்தை யுடையாய் கெழுமுக்காரணமாக நெஞ்சு நிதலான், இடமறியாது, அப்பலாபிசேகரணமுடைய எம்மாவியைப் பெறப்பான் அறித்துவாழ்ந்து கையாள்வதென பிறராவனப்புகழ் கரிய தாழ்வரையிடத்து, ஆவியைப்பெறும் ஆபத்தார் நிலைபற்றி வினையாயிம் அங்கிடத்து, அவர்களை வந்துபெருந்துவோம்! எ-து.

அளித்தல். பிரிசின் தகாலத்துச் செய்த தலையளி பெய்னி மமை
யும். மிக்கவெற்பது கண்டக்குறைநாற்றுந் துதித்தது ஆயத்திடைவரு
வர்கொலவென ஐயப் பூள் ஒருதலைபேசுநிறுந், பெருநாணினை
தலிசி. மெய்ப்பாடு- அச்சதலைச்சார்த்த பருடனை பயன் உசா
னிபாற்றுகைநீங்குதல். ஆபவெள்ளத்துள்ளே வருவர்கொலவோ
வென் றும் பெருநாணினை, ஆற்றுகை வயான் இறத்திபட்டனர்

கொல்லோவென்னும் பேரச்சத்தினுந் மீதாரப்பட்டுத் தன்ற
ன்மையளன்றிநிலு இவ்வகை உசாவினொளென்பது. (௬௭)

பொழில்சண்முகமிகழ்தல்.

பொழில்சண்முகமிகழ்தலென்பது-தலைமாறே

நிறைந்தலைமகன் மூன்றைஞான்று அவனைக்கண்
சென்றனைந்து, உப்பொழிலிடை அஞாறுப்பா,
ப்பொழில் என்சிந்தனைக்கு அவன்தானென்பதை
தென்று இன்புறுநிற்பல் அதற்குச்செய்யுள்.

காப்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கழிர்மாணியால் *
வாப்பிணையா வல்லியொரு தலைமகன் னுமம்பலவன் *
பாப்பிணையாருளமுதொடை மீடானையிலைப்பாயிலபுனமுந் *
தேம்பிணையாருழலொளெனத் தோன்றுவல்லிநீர்க்கணைக்கை. (௬௮)

பணங் காப்பொழிலின் வடிவுக ண்
டணங்கெனநினைந் தயர்வுநீடவப் பு.

(இ-ள்.) வேயிணையானும், களிப்பையுடைய கரியமயிலானும்,
ஒளியையுடைய பெரியநீல-ணியானும், வாவுப்பிணையானும், வல்
லிமுடையவனானும், வல்லியொரு தலைமகன் னுமம்பலவன்
பாப்பிணையாருளமுதொடை மீடானையிலைப்பாயிலபுனமுந்
தெம்பியாருழலையுடையாள் என்ற தோன்றி - தலைமகன் னுநிலைபெ
றுமம்பலத்தையுடையவன், பாம்பு ஒன்று மொவ்வாத குழையாக
க்கொண்டவன் அவனது வலலைவெவ்வகூட்டாக.

பம்பையிணைத்துக் குழையாகக்கொண்டவனென்னுமையு
ம். தேம்பிணை-தெய்யுடையதானது. தேம்பிணையாருழலொள
னத்தோன்றுமென்பதற்கு அவளைப்போலப் புனமும் யானிசுபு
றத்தோன்றிநின்றதென்பாருமுளர். மெய்ப்பாயி-உயகை. பயன்-
பகிழ்ச்சி. நெருநிலநாளில் தலைமகனைக்கூடின பொழிலிடம்பகு
ந்து இவ்வகை சொன்னவென்பது. (௬௮)

உயிரொனவியத்தல்.

உயிரொனவியத்தலென்பது-பொழில்சண்முகமிகழ்ந்து அப்பொ
ழிலிடைச்சென்றுபுக்கு, அவனாக்கண்டதுணையான் என்னுயிர் இ
வ்வாறு செய்தோநிற்பதென வியந்துகூறுநிற்பல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

நேபத்ததாப்பென்னலெண்ணெப்புணர்ந்துநெஞ்சந்தெகப்போக
யாயத்ததாபமிதிதாயனங்காயானமபலம்போற

நேபத்ததாபென்றல் கிந்தையதாய் தெனியிறப்பரிது

மாயத்ததாபெனிகோவந்தூறினறதெ. மய் ௨௫ ௫௫. (கூக)

தெனியுறபொழிலிற் விபலம்பொதுபபரி

மய் ௨௫ ௫௫. திசைமகமகமக

(இ-ள். நெருங்க உரினதெகப்புகி யுடைத்தாய் என்வோக
மயிற் கிந்தையதாய்போல வாயனதக உயர் வண்ணம்
போகி, மயிற் கிந்தையதாய், இப்பொதுதெய்யுளில் அமித
பாயது உபத்ததாய்செய்தனி உண்ணாரி, அப்பொதுதாய்
தாய்பலப்போலும் ஒளிபட மயிற், புலப்பொதுவந்து என்
கிந்தையதாய் தாயிற (மயிற்) மய் ௨௫ ௫௫. மயிற் கிந்தையதாய்
தாயிறது இதுமோ எனது உணர்வின வது.

நேபமுடைமையும் நேபமில்மையம் இவபஞ் செய்கும்
விபலம்பொதுதாய் புலப்பொதுதாய் உபப - டாய்மயும் ஒருபொரு
ட்டாய்மையின, பெரிதாய்மையதாய்மையொரு. உபப - டாய்மயும்
மொழிபுகி உதய. அப்பொதுதாய் மயிற் கிந்தையதாய்
தாய்பலப்போலும் ஒளிபட மயிற், புலப்பொதுவந்து என்
கிந்தையதாய் தாயிற (மயிற்) மய் ௨௫ ௫௫. மயிற் கிந்தையதாய்
தாயிறது இதுமோ எனது உணர்வின வது.

தளர்வகன் றுரைத்ததல

தளர்வகன் றுரைத்தலென்பது - உயிரென விபந்துசென்று, பூ
க்யெய்தன்முதலிய வினாயாடையொழிந்து யாருமல்லொரு
கிறைத்தனியநின்று இவர்கெய்யநின்று பெரியதலம் யாதோ
வென அவனைப் பெரும்பான்மைகூறித் தளர்வுநீங்காநின்றம். அந்
ந்குச்செய்யுள்.

ருக்கோவைபார்.

சாதிவர் போதுகொய்பார் தையலாங்குக கூப்பறிந்து *
 சோதிவரிப்பந்தையார்க்குனப்புனலாடல்செய்பார் *
 டோதிவர்கற்பகநாடுபுல்லென்னதீசம்பொன்னாடிப்பா *
 யாதிவர் நாசவம்பலந்தான் லையெய்துதற்கே. (சுமீ)

பனி மிதவலியைப் பைம்பொழிவிட
 தனிநிலைகண்டு தளர்வகன்றுரைத்த

(இ-ள்.) தாதுபரந்த பூக்களைக்கொய்வனிலர், ஆயகதாராகி
 யதையலார் அங்குகளைக்கூப்பறிந்து ஒளிமயமுடையபுழு
 டைய பந்தையடிகளின்மீலர், கண்ணெழுலாடுகலைசெய்துநில
 ர், அதனைப் போதுபரந்த கற்பகநாடுபுலையுடைய தேவநாட்டிபொ
 லிவழிபநிலந்தோயாக தமதுபொன்பொய்மையைநிறுத்தின்க
 ட்பாவி அம்பலத்தானது கைலாய பெய்துதற்கு இவாசெய்யக்
 கருதுகின்றபெரியதவம் யாது! ஏ-து.

தவஞ்செய்வார் புறத்தொழில்களைவிட்டு அகத்தானொன்றையு
 ன்னி மல்க்கட்டங்குவரன்றே, இவனாந் பூக்கொய்தல் முதலாகிய
 தொழில்களைவிடப் பணத்தாற்றல்நின்றதன வரையிடத்து நிற்
 தலால் பாதிவாயாதவமென்றால். பெய்ப்பாட்டியமனும் அமலம்.

மொழிபெறவருந்தல்.

மொழிபெறவருந்தலென்பது - தளாவுநீங்கியபின்னர்ச் சார்த
 னுருநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற்சென்று சாரவேண்
 டிப்பின்றும அரைப்பெரும்பான்மைகூறி ஒருசொலவேண்டி
 வருங்காறிதல். அதனஞ்செய்யும்.

காலிநின் றோர் ஒருகண்டர்வண்டில்லைக்கண்ணுந் தவத் *
 வேலியென்றேயெயஞ்சென்றதன்றேயறிபுகழிது *
 மாலபன்றன்ன வென்னுககிறீர்வாய் திறவாவிதுனென் *
 னுடையன்றேயம்முதேயணங்கேயின்றுநினைந்தே. (சுக)

கூடற் கரிதென
 வாழியுரைத்தன.

(இ-ள்.) மாடுகூக்கத்தான் இயன்றாற்போலும் மெல்லியநோ
 க்கையுடையாய், நஞ்சாகியநீலப்பூ நின்று அழகைக்கொடுக்கும்
 மிடற்றையுடையவான வளவிப தில்லைக்கண்ணாடாகிய கண்ணிற்
 குழைநஞ்சாமரைப்பூவின்வாழ்ந் தேவிபோலவென்று இயற்கிழந்
 தது, வெளிநீயிபுகழிந்நாயினும் நின்றுவாய்நிறவாமொழியின்,

அமிதம்மே, அணங்கே, இப்பொழுதுகூட சிறந்து என்னுமிரன்றே, இன்ன நீ கருதாதொழிவின்றதெவ்வை! எ-று.

தேவியென்பது பெரும்பான்மைமயாதலின், தேவியென்றே யையஞ்சென்றதென ஐயத்துள் ஒருகல்மேயபதிக கூறினான். அந்நியமென்னும்வினையெச்சமும் சிறிதென்றும் வினாவெச்சமும் நிறவாவிடினென்னுமென்றிமற்றையிற் நிறக்கமொழி முடிந்தன. அமிதம்மே, அணங்கேயென்றான், இப்பொழுது கூடவும் ஒருநிகழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. மெய்ப்பாடி- அருகை பயன்-ஆற்றையுணர்த்துதல்.

நாணிக் கண்புதைத்தல்.

நாணிக் கண்புதைத்தலென்பது-தலைமகன் பருந்தலின், இவ் பெரும்பான்மைகூறக்கூட்ட தலைமகள் பெருந்தலின் பாதலின் அவன்முன் நிற்கலாகாது நாணி, ஒருகொடியிடுகுதுவகி, தல்கண்புதைத்து வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செப்பும்.

அகலிடந்தாவிபவானேன்றிற் றறஞ்சம்பலத்தி *
விடமிடந்தாவிடையிசற் றுழநிலின்னற்கிடமா *
புகலிடந்தான்சென்றெனதுயிர்தைபாவகையொதுங்கப் *
புகலிடந்தாபொழிலவாயிபழிலவாய்தருபூங்கொடியே. (சுஉ)

ஆயிடைத்தனியின் றுற்றாழிந் *
வேயுடைத்தோளிமயார் மெய்கொடிமறைந்த *.

(இ-ள்.) உலகத்தைத்தாவி யளந்த வானவன் வணங்கப்படுவதென்றறிந்து வணங்கும் அம்பலத்தின்மேலானுள்ளபெருமையுடையபெருங்களிலே தாவுவனிடையுடையபெருமையுடையதொழாதாரைப்போலத் துன்பத்திற்கிடமாய் அழிபுமானவந்தாரைடைந்து எனதுயிர் ஐந்தாயவண்ணம், பொழிலிடத்தளவாயிப பூவாயிதாழிபூவையுடையகொடியே, யாடுகுதுவகுதற்குப் புகலிடம் ஒருபயக. எ-று.

உகலிடம்- உகுத்தற்கிடம். உகுதலைபுடையவிடமெனினுமையுடைய ஆயிடை-தலைமகள் அவ்வாறுகூறியவிடத்து. தனியிசன்- ஆற்றியிப்பரையினிற்றின்று ஆற்றாது-நாணிதுறாறாது. மேய்-மேய்த்தல். மெய்ப்பாடி- அச்சம். பயன்- ஆற்றாமையுடையது.

கண்புதைக்கவருந்தல்.

கண்புதைக்க வருந்தலென்பது- தலைமகள் நாணிக் கண்புதைப்பாநிற்ப, இவள் கண்புதைப்பாநின்றது தன்னுடையகண்கள் என்ன

வருத்தத்தைச் செய்யுமென் றாகாதெயென உட்கொண்டு, யான்வ
ருந்தாதொழியவேண்டுவையாயின் நின்மேனி முழுதும் புதைப்
பாயாகவெனத் தலைமகள் தன்வருத்த மிகுதி கூறுநிற்றல். அதற்
குச்செய்யுள்.

தாமச்செய்தாநீமுடிதன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவிண்ணோர் *
சூழாசெய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந் துளங்கப் *
போழச்செய்யாமல்வைவெற்கண்புதைத்துப்பொன்னெயெண்ணீ
வாமச்செய்தாய்குற்றுமுற்றுப்புதைநின்னைவாணுதலே (சக)

வேற்றருங்கண்ணினை பிளிரவனவன்றுநி ன்
கூற்றருமேனியே கூற்றெனக்கென்ற து.

(இ-ள்.) தன்கட்டாழிந்தவர்களுடைய முடிக்கீழ் தன் திருவடி
க்கீழ்வைத்து அவர்களை விண்ணோர் பரிவாரமாய்ச் சூழும்வண்ண
ஞ்செய்தவனது அம்பலத்தைக் கைதொழாதாணாப்போல நெஞ்
சந்துளங்கப் போழாமற் கூரிய வேல்போலுங்கண்களைப்புதைத்
து, பொன்னே, நீ என்னைவாமுழும்வண்ணஞ்செய்தாய், வாணுகலை
புடையாய், என்னுள்ளந் துளங்காமவெண்டின் நின்னைச் சுற்று
முழுதும் புதைப்பாயாக. எ-று.

தாமச்செய்தாரென்பதனை ஒருசொல்லாக்காது தாமுழ்வண்
ம் முற்றவஞ்செய்தாரொன்றானும், தம்மைச்செய்தா ரொன்றானும்
ஒருசொல்வருவித்துப், போழச்செய்யாம வென்புழியும் போ
ழும்வண்ணமொருதொழிலைச்செய்யாம வென ஒருசொல்வருவித்
தும், யிரித்துரைப்பினுமமையும். வாமச்செய்தாயென்பது குறிப்
பநில. புதைத்தவென்பது உம்பாடம். வேற்றருங்கண்-வேல்போ
லுங்கண்-மெய்ப்பாடி-அழகை-பயன் - ஆற்றமைபுணர்ந்தல் ()

நாண்விடவருந்தல்.

நாண்விடவருந்தவென்பது- தலைமகள் தனது ஆற்றமைமிகு
திசூறக்கேட்டு, ஒருஞான்றுந் தன்னைவிட்டுநீங்காதநாண் அழலைச்
சேர்ந்த மெழுகுபோலத் தன்னைவிட்டுநீங்காநிற்ப, தலைமகள் அ
தற்குப் பிரிவாற்றாது வருந்தாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

குருநாண்மலர்ப்பொழிக்குழிதில்லைக்கூத்தனை மயத்தலரிபோல் *
வருநாள்பிறவற்கவாழியரோமற்றென்கண்மணிபோன் *
நெருநாள்பிரியாதுயிரிற்பழகியுடன்வளர்ந்த *
வருநாணளியவழல்சேர்மெழுகொத்தழிவன்றதே (சச)

பரிசுத்கூட்டம்.

ஆரூர்தி நகரம் டாற்றா
நீர்நிலைநாடு நேரிடைநிலை

(இ-ள்.) இன்றியமைவாமைமால் என் கண்மணியைப்போத்து உயிர்போவசுகிறப்படைத்தாய்ப் பழவி ஒருபொழுதும் பிரியாது என்னுடனேவளர்ந்த பெறுதற்கரிய அளித்தாகி நான் அழகிச் சேர்ந்தமெழுநிலையாதது என் கண்ணில் அழிபாறியற்றது, அந்நான், நிறத்தைப் படவாகிய நான்மலர்களுடைய பொழிகளாற் சூழப்பட்ட நிலைக்கணுளாகிய கூகத்களையத்தொடர் அனபுறம பிறக்கியிற் பிறப்பாரன்மே அவர் போய்ச் சீயல் மேலவரக்கடவநாளிற் யான் இவ்வாறு பிறவாதொழி. எ-று.

வருநாள்பிறவற்கெவன்பதற்கு - ஏத்தாதாணாப்போல வருந்த
இவ்வாறு பயிலுநாப் பிரியவரு நாடகன் உள்காண தொழிகவெ
னிணுமமைபு. வாழியென்பது இந்நகன்மததாயி இயக்கணின்
பு இந்நாண் வாழ்வகாகவென்றவாறு. அமோவும மற்றும் அசைநி
லை. ஆங்கனநீக்கணி - அவ்வாற்றுகக் கணி பெய்ப்பாய் - அழு
கை. பயன் - ஆற்றுகைநீக்கதல். (சுச)

மருங்கு விரிந்தல்.

மருங்கிணைதலென்பது - தலைமகள் நாணிமுற்று வருந்தாதிற்பு,
சென்றுசார் தலாகாடையின், தலைமகன் தன்னுதாவினாய் அவ் வருத்
தந்தணிப்பான் போன்று முலைபொயிமுனிந்து, ஒருகையால் இறு
மருங்குருங்கியும், ஒருகையால் அளிஞல் மல்லக்கி அளகந்தொட்
டும், சென்று அணையாதிற்றல், அதற்குச் செய்யுள்.

கோலத்தனிக் கொம்பு நும்பர்ப்புக்கல்தேருநைப்பவரிதஞ்
 சேவத்தன சொவநகதேற்றிக் கிலஞ்சிவன் றிலைய னுரு
 னூவிலாத்தேநரிடை நொய்ம்மையெண்ணு னுறுண் டேனசையாற்
 சூலத்தகா னுகண் டூர்வன் றுகாள் கொண் டசார்வ னுயே. (சுரு)

ஒளிதிகழ்வார்முடி லளிஞ்சுலம்விடைகி

கருங்களிற்றண்ணன் மருங்கிணைந்தி

(இ-ள்.) அழகையுடைய தனியாகிய கொம்பின்மேலேறி அதன்மேல் அடிக்கக் குறைப்பார்தமது தன்மையை யுடையவராயிருந்தன கொங்கைகள், இவை இத்தன்மையவராயிருந்தலான் இதுவீழுமென்றியாந்தெளிக் கிறிலம், அதனால், வண்டுகள், சிவனது திலையை யெயர்ப்பாளுடைய நூல்வெய்தத் தோரியனிடையினது நொய்ம்மையைக் கருதாது நுண்ணிய தேன்மேலுண்டாகிய நரசயால் நீயிர் கொண்டையெச்சார்தல் மிகவுந்தகாது. எ-று.

செற்றகிலமென்பது “செற்றாப்புன்சொனேற்றிசெ” என்பது பாவத தெளிதற்கண்வந்தது. முலைகளைத் தொலிவிக்கமாட்டேமென்பாருமுளர். பின்வருந் மதத்தைநோக்கி அபிப்பிராயமாக நிகழ்கின்ற இஃது இறப்பதற்கு உதவியாகும். மலர், அம்மேலென்னாள், கண்டவன்பதா முன்னிலையன் என்பது. அளிஞலும் உடமொழிமுடிபு விவகலனானது - அங்கு நிற் றனக்கு உடம்ப்பாட-உவமை. பயன்-சார்த்தம். அங்குநிலைமை குறிப்பினுணர்ந்த மலைகண் இவ்வகை சொல்லிச்சொந்தாவென்பது.

இஃ நிபமையாமைகூறல்.

இந்நிபமையாமைகூறலென்பது - புணர்ச்சியிற்றுககண் விசம்பும், நிலனும் ஒருகுபெறவரினும் இக்காங்கககளை மறந்து அங்கு முயல்வெனப் பிரிவுநின்றதென்ககண் தனது இந்நிபமையாமைகூறாநின்றல் அந்நிபமையாமைகூறல்.

நீங்கரும்பொந்தமறசுற்றம்பலவர்நெய்விசம்பும் *
வாயவருந் தெண்கடல்வையமுடிபுநிலைமையானமறவென் *
நீங்கரும்பும் மரித்துஞ் செழுந்தேனும் பொறித்துசெப்பும் *
கோங்கரும்புநெய்க்கைதென்கையுமாடகொண்டபொங்கைகளை.

வென்றிவ்வயன் மொலிபறன்

இந்நிபமையாமை பெய்க்குணத்தது.

(இ-ள்) விழுந்தாரிப பொன்னுணியின்ற கழலைபு நடத்தாகிய இருவடிபையுடைய சிற்றம்பலவான நெய்க்கையிற் தேவருலகையும் விளைந்தபெரிப தென்கடலாக் முதப்பட்ட நினைதையு ஒருகுபெறவரினும் இஃபகருந்நெய்க்கையு அங்குநிலைமைய கொழுநியநெய்யும் உள்ளககிச் செப்பபுந் கொங்குமீட்டையும் வென்று என்னையு அடிமைக்கொண்ட கொங்கைகளை யாழ்மறவென். எ-று.

விம்பும் நிபமையு ஒருகுபெறவரினும் இக்காங்கககளை மறந்து அதன்கண் முயலுமாநிலைமையெனத் தன்னினை மையாமைகூறிவவாறுயிற்று என்னையுமென்றவுமைய எச்சவுமைய. தொழிற்படுத்தலொற்றுமைபால தன்னினை யாயிற்று மிமயப்பாடி-அது. பயன் நயப்புணர்ந்துதல்.

(சுரு)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது - இந்நிபமையாமைகூறிப் பிரிபனுந்நிபமையு, இனித்தலென்ககண் என்னுயிர் நினக்கடிமை

பாயிற்று இனிச்சென்ற நின்றுபத்திடைச் சேர்வாயாகவென;
ன் பிரிவினமை கூறித் தலைமகளை ஆபத்துச்செலுத்தாநின்றல் அ
தற்குச்செய்யுள்.

சூளாமணிபம்பரிக்காயவன் சூழ்பொழிற்றிணையன்னாய்க் *
காளாயொழிந்ததென்னுருயிராமிழ்தேயணங்கே *
தோளாமணிமீயபிணையபலகொல்லியெய்னைதூண் *
நாளாரீமலர்ப்பொழில்வாயெழிலாயநணுகுகவே. (சுள்)

தேங்கமழ் சிலம்பன்

பாங்கிற்குட்டியன்.

(இ-ள்.) வானவர்க்கு முடிமணியாயவனது சூழ்நீர் பொழில்பு
டைய திலையைபொக்கும் நினக்கு எனதாருயிர் அடிமைபாயிற்
று, ஆதலாற் பலசொல்லிப் பெறுவதென்! நிறைந்தவயிர் தே, அ
ண்க்கே, தூண்க்கப்படாதமாணிக்கமே, மான்பிணையே, நீ பலகா
லுஞ்சேர்ந்துவினையாயும் நிறைந்தநாண்மலையுடைய பொழிற்
கண்வினையாயும் அழகிய ஆபத்தை இனிச்சேர்வாயாக. எ-று.

அறிக்கிய விளிகளாற் காத்தெடுப்புவினக்கும். பலசொல்லியெ
ன்னபென்றது உயிர் நினக்கு ஆளாகியபின் வேறுபல சொல்லு
தல் பயனில் கூறவன்றேயென்றவாறு சொல்லியென்னும் வினை
யெச்சக்கிற்குப் பெறுவதென ஒருசொல்வருவித் தூண்க்கப்பட்
டது. பொழிலாயப் நணுகுவென இயைப்பினுமமையும். மெய்
ப்பாயி-பெருமிதம். பயன்-பிரியலுறுந்தலைமகன்வற்புறுத்தல். ()

நின்றுவருந்தல்.

நின்றுவருந்தலென்பது- தலைமகளை ஆபத்துப்பத்துத் தானவ்வி
டத்தேறின்று அட்புனத்தியல்புகூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாதுவ
ருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொய்யுடையாரீக்காய்போலதனும்மகன்றற்புணரின் *
மெய்யுடையாரீக்கவன்மெலம்போலமிகறணுகு *
மைபுடைவாட்கண்மணிபுடைப்பூண்முல்வாணுதல்வான் *
பையுடைவாளாவத்தல்குல்காக்கும்பைம்பூம்புனமே. (சுஅ)

பாங்கிற்குட்டிப் பதிவயிற்பெயர்வோன்

நீங்கற்கருமை நின்றுநினைந்தன்.

(இ-ள்.) மைபையுடைய வான்போலுங்கண்ணையும் மணியையு
டையபூணணிந்த முலையையுமுடைய வானுதல், பெரியபடத்தை

படைத்தாகிய ஒளியையுடைய அரவுபோலும் அல்குலையுடையாள், அவள் காக்கும் பூக்களையுடைய பசியபுனம், தன்னை பாணகன்றால், பொய்யையுடையவர்க்கு, அரன்றுன்பத்தைச்செய்து சேயனாமாறுபோல, மிக்கதுயரத்தைச்செய்து, எனக்குச்செய்ததாம். அண்ணந்தால், பெய்யையுடையவர்க்கு அவனது அம்பலம் பேரின் பக்கமாகச்செய்து அணித்தாமாறுபோல, கழியுவகைச்செய்து, எனக்குமிகவும் அணித்தாம். ஆலான் நீக்குதல் பெரிதும் அரிது. எ-று.

வாணுலையுமென்றெண்ணினும் அமைபும். மெப்ப்பாடு-அருகை. பயன்-ஆற்றாமை நீக்குதல். (சஅ)

பாங்கற்கூட்டம் முற்றிற்று.

இடந்தலைப்பாடு.

சூத்திரம் பொழிலிடைச்சேற விடந்தலைசொன்ன, வழியொருகூட்டி வகுத்திசு னோரே.

(இ-ள்.) பொழிலிடைச்சேறவொன்றும் இடந்தலைப்பாட்டிற்கேயுரியது. இகையுட்குமேலைப் பாங்கற் கூட்டமுணர்ந்திய சூத்திரத்தில் “நங்கிலவற்றிக் விடந்தலைதனக்கும், எனக்கூறியவாற்றி னீனி நாடமெலிதல் முதல் நின்றவருந்துகலீராகக் கூறப்பட்ட கிரகிக் கோடுகூட்டி இடந்தலைப் பாடாமென்றவகுத்துரைத்துக் கொள்ள. அவை பாங்கற்கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும், உரியவாறு என்ன பெயரிச், பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற் கூட்டநிகழும் ஆகலிள்.

பொழிலிடைச்சேறல்.

பொழிலிடைச்சேறவென்பது - இயற்கைப்புணர்ச்சியறிதிறிக் கூட சென்றெய்துதற்கருமை நினைந்து வருந்தாநின்ற தலைபுகன் இப்புணர்ச்சி நெருறலும் என்னதிவோடுகூடிய முயற்சியான்வந்ததன்று பெய்வந்தா வந்தது இன்னும் அத் பெய்வந்தானே தருய் யாம் அப்பொழிலிடைச்செல்வெமெனத் தன்னெஞ்சொடு கூறுநின்றல். அகற்கூசெய்யுள்.

என்னிவால்வந்ததன் றிதுமுன்னுமின்னும்முயன்றான் *

மன்னெறித்தந்தி நுந்தன்றுதெய்வம்வருந்தனெஞ்சே *

மின்னெறி செஞ் டைக்கூத்தப்பிரான்விபந்தியலைமுந்நீர் *

பொன்னெறிவார்துறைவாய்ச்சென்றுமின்றோய்பொழிலிடத்தே

ஐயபரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசென்
மெட்டு வண்ணநின் தேந்தல்சென்றது.

(இ-ள்.) இப்புணர்ச்சி நெருநலும் என்னறிவோம் கூடிய முயற்சிபாணவந்ததன்று, தெய்வந்தர வந்தது இன்னுஞ் சிந்திது முயன்றான் மண்ணிய மிநறிபாகிய இவ்வொழுக்கத்தைத் தந்ததாகிய தெய்வம் இன்னுமிருந்தது, அது முடிக்கும் அருஞ் நெஞ்சமே, வருங்காபதாழி, மின்னவல்லகின்ற சிவந்தகடையையுடைய கூத்தப்பிரானது அகன்ற திவலைபாச ரூபந்தக் கடந்திராபொண்ணைக் கொணர்ந்தறிக்கின்ற நெடிய துறையிடத்து மின்னையுடைய மூங்கல்த மீதாயம் பொழிற்கடசெல்லுதும். என்று

இன்னுமிருந்ததன்மேன்கூட்டி மூப்பன்ற மலன்னுமின்னியெச்சததற்கு முடிக்குமென ஒருசொல் வருவித்துணாககப்பட்டது. மிம்மொனுவற்றித்த சடையெனினுமமையும். கரைப்பொண்ணை தறையெறிபுந்துறையெனினுமமையும். இருந்திள மென்பது பாடமாயின், இருந்தி மீளேவென ஓராரம் வருவித்து இருந்தி மீளே மீயாவெனவுணாக்க. மெய்ப்பாற- பெருமிதம். பயன்- இடந்தலைப்படுத்தல். (சக)

இதற்கு மின்னிடமெலிதன் முதலாக நின்றுவருந்தலிருக்க வருங்கிளவியெல்லாம் எடுத்தனாததுகொள்க. என்ன, இவ்விண்ணுள்ளும் ஒன்றே நின்று நாகலின்.

இடந்தலைப்பாடு முற்றிற்று.

மதியுடம்படுத்தல்.

மதியுடம்படுக்கல்வருமாறு - இரண்டனள் ஒன்றைச் சென்றெய்தியபின்னர் க் கெருண்டியரைதலைத் தெருளானபின் அவள் கண்ணார் காட்டப்பட்டகாதற்றேழியை வழிப்பட்டுச் சென்றெய்து தல் முறைமைபென்ப, வழிப்படுமாறு-தெற்றெனத் தன்குறைகூருது யாந்துவத்துக் காரந்தமொழியாற்ற நன்கருத்தறிவித்து அலைஐயபுணர்வினளாககி அதுவழிபாசநின்று தன்குறைகூறுதல். கு நிரம். சேற முனிதல் வேழம் வினாகல், கலைமான் வழிபதி பெடாரினு கல்லே, மொழிபெறு துறைத்தல் கருத்தறி வித்த, லிகடாரி னாகலோ டிவையி னாந்து, மடவாற் றேழிக்கு மதியுடம்படுத்தல்.

(இ-ள்) பாங்கிபிடைச்சேறல்- குறைபுறத்துணிதல் - வேழம்வினாகல்-சலைமான்வினாகல்- வழிவினாகல்-பதிவினாகல் - பெடார்வினாகல்

தல்- மொழிபெறு தகூறல்-சுருத்தறிவித்தல்- இடைவினாதல் என
விவைபத்தும் மதிபுடப்படுதலாம்.எ-று. அஃதன்றி,--

பாங்கியிடைச்சேறல்.

பாங்கியிடைச்சேறலென்பது-இரண்டனுள் ஒன்றும் சென்றெ
ய்திப் புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் இனியிடனைச் சென்றெய்துத
லெனினன்று யாம் அவன் கண்ணாற்காட்டப்பட்ட காத்தெழுதித்
து நங்குறையுள்ளது சொல்வெனென்று அஃதெனறோக்கசெல்லா
நிறமாம். அகற்ருச் செய்யும்.

எனினதல் நினைக்கனிவாய்வல்லிபுல்லெழின்மதிக்கீற் *
மெருளிச்சென்றசெஞ்சடைகூத்தப்பிராணையுள்ளரினென்கட் *
மெருளிச்சென்றவேற்கண் வருவித்தசெல்லெல்லாந்தெளிவித *
தனிச்சென்றபூநாழந்மெருழிகருவாழியறிவிப்பனெ. (௫௦)

காந்துணைகிளவிபிற் காத்தெழுதி வய

இரந்துகுறையுறவெனென்றேந்தல்சென்றது.

(இ.ள்.) தொண்டைக்கலிபோலும் வாயையுடைய வல்லியைப்
புல்லுதல இனியெயினிதன்று,அதனால் எழிலையுடைய மதியாகிய கீ
ற்றிபெருளிபாந்த சிவந்தசடைகையுடைய கூத்தப்பிராணை நிகர்பா
தாராப்போல வருந்த என்னிடத்துத் தெளிதலையடைந்த வேல்
போலுக்கண்கள் வருவித்த இன்னுமை முழுனையுப், இரண்டை
ந்தபூநாழநையுடைய தோழிகருகுறிப்பினால் தெளிவிப்பாறின்
து சொல்வெனெ. எ-று.

இரண்டாவது விகாரவகையற்றொக்கது. எல்லெது டல்லெ
னிணுமமையும். வருந்தவென கொருகொல வருவித ஆணாககட்டி
ட்டது. கண்ணோடாது பிறர்கருத்துண்டொழியின், உலகுதா
ந் கண்ணிற்கு உவமையாகவுடைப்பினுபமையும் செல்லெல்லாந்
தெளிவித்தென்பதற்குச் செல்லெல்லாவற்றையுநீக்கியென்பாரு
முளர். வாழி-அசைநிலை. காந்துணைகிளவி- உள்ளக்ருறிட்டக்கரந்
துறையுமொழி. மெய்ப்பாடி- அருகையைச்சார்ந்தெருமிதம்.
பயன்-தோழிக்குணர்ச்சி அவளான முடிப்பெனக்கருதி ஆற்றா
டைநிக்குதல். (௫௧)

குறையுறத்துணிதல்.

குறையுறத்துணிதலென்பது- பாங்கியைநனைந்துசெல்லாநின்
றவன் தெய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத்தெதிரிநிற்பக் க
ண்டு, இவள் இவட்குச் சிறந்தாள் இனியென்குறையுள்ளது சொ
ல்லுவெனெனத் தன்குறையுறத்துணிப்பாநிற்தல். அச்சற்குச் செய்
புள்.

குவளைக்கருங்கட்கொடியேரிடையிடுகொழுகடைக்கை *
 னுடனே ததனதுயிர் கொள் மதுதன்னே யுடையயிலரை *
 தவளைத்தம்பாடி யவத்தசிறமட்பலத்தானருளில்லிப்போற் *
 ழுவளத்தலைவந்தவின்னலிங்னேயிலிசொகாலலுவமன். (104)

ஓரி, தவளை பொருங்குகண்டித ன்
 பெரிடாடி 'ருந்தனை பேசத்துணிந்த து.

(இ-ள்) குவளைப் பூப்போலுங் கரியகண்ணினையுங் கொழுனைய
 பொத்த இடையிலையுமுடைய இக கொடியினது கடைக்கண் உவ
 னைத் தன்னுடையயுயிரி கொன்று சொலவிற்று அகநாட, தனக்கொப்
 பிலவாதவன் தத் தன்னொரு கூற்றின் கண்ணைவத்த சிறமட்பலத்தான
 னு அந்நாயுடையரல்லாதாணாப்போல உரான வருந்தும்வண்ணம்
 ளன்னிடத்துவந்த இன்னொமையை, இவட்கு இனி யிப்பொழுத்த
 சொல்லுவென். - ன-று.

கடைக்க னுடையுயிரி கொன்றதென்றது - எனக்கியிடர் செய்த
 கடைக்கண் இடர் நீர்தும் வாயிலு * தானே கூறிட ிறம்வாறு *
 இன்னேயென்பது இவர்கூடிய இப்பொழுதே ள்றவாறு இனி
 பென்றது இவளிடம் ன்றியமைமயாலமயறிந்தபின்னென்பது ப
 டறின்றது ஒருங்குகண்மி-ஒருகாலத்துகண்மி. பெய்ப்பாய்-சமு
 ளைகைஉச்சாரந்த பெருமிதம் புயன் - மதியுடம்பித்தற்கொருப்
 பித்தல். (105)

வேழம்வினா தல்.

வேழம்வினாதலென்பது - குறைகூறத்துணியாநின்றவன் என்
 குறையின்னதென்று இவ்ருக்கு வெளிப்படக்கூறுவல்லாயின் இ
 வள மறுக்கவுங்கூயமென உட்கொண்டு, என் குறை இன்னதென
 ற இவடானேயுணருமளவும் கரந்தமொழியாற் சிலசொல்லிப்பி
 ன்குறைபுறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச சென்றாலு
 அங்விருவருமழச்சென்று நின்று, தன்காதோன்ற, இங்விடத்தென
 ருமதபாணவரக கண்டிரோவென வேழம் வினாவாநிற்றல். அதற்
 குச்செட்டி.

இருக்களியாயின் நியாணி றமாப்பவின் பம்பணிவோர் *
 மருங்களியா உனலாடவல்லோன் னிலையாண்டியேன் *
 கொருக்களியா ட்பவுயிற் றும்மதத்திருகோடடாருநீள் *
 கருங்களியார்மதபாண புண்டோவரககண்டதுவே. (106,

ஏழையறிருவரு மிருந்தசெவ்விபு ள்
வேழம்வினாஅய் வெற்பன்சென்ற து.

(இ-ள்.) அடியவரிடத்தே அவரோடுகூடிப்பெரிய களிப்பையு
டைபெறாய் பான் இன்றிறுமாக்கும் வண்ணம் இன்பத்தை யென
கூறிக் கதுத் தீபாடவல்லோன், தில்லைபான், அவனது மலையின் இ
டையிலே அளிகொளருநீகார்ப்ப உமிழ்ப்படாநின்ற மூன்றாம
படியும் இரண்டு கோட்டையுமுடைய நீண்ட கரிய களியார்த்த
புருமதயானை வாராநிற்பக் கண்டதுண்டோ? உராமின் ஏறு.

மருந்திறுமாப்பவெனக் கூடிற்று. அனலாடவென்பது அன
லோடாடவெனவிரியும். ஆர்ப்ப வரவெனக்கூட்டுக. ஆர்ப்பவுமி
முடையனினுமமைபும். நீட்சி - விலங்குண்டாகியநெடுமை களி-உ
ள்ளசெருக்கு. மதயானை-மதமிடையறாத யானை. (இஉ)

கலைமான் வினாதுல்.

கலைமான்வினாக வென்பது- வேழம்வினாவி உட்புகுந்தபின்னர்,
தான் கண்ணாடர்ப்பட்டடைம தோன்ற நின்ற, தும்முடைய க
ண்கள்மேலாக் கணைபொருதலா னுண்டாகிய புண்ணாழி இப்பு
ண்தீதில்கண் ஒருகலைமான் வரக கண்டோவென்று கலைமான் வி
னாவாநிற்பது. அதற்குச் செய்து.

கருங்கண்ணையறிபாமைநி லீழைநிலக்கார்ப்பொழில்வாய்:
வருங்கண்ணை பவண்டாழிவளரிளவடிவியக் கனி *
மிருங்கண்ணை வயகணைபொருப்புணரிப்புணத்தின் *
மருங்கண்ணையதுண்டோவந்ததீங்கொருவரண்கலையே. (இரு)

கலைமா னண்ணை ல்
கலைமான் வினாது ள்.

(இ-ள்.) கரியமால் அவனறிபாமற் றண்ணை யொளித்துநின்றவ
னது தில்லைவகாப்பி னுண்டாகிய கரியபொழிலிடத்துப் புறப்ப
டாநின்ற கள்ளாற் றம்மேனிநனையும்வண்ணம் வண்டிகளாகும் வ
ளராதின்ற இளைபவல்லியை பொட்டிர், தும்முடைய பெரியக
ண்கள்மேலாக் கணைபொருதலா னுண்டாகிய புண்ணாழி
த ஒருவரண்கலை அத்தன்மையது இப்புணத்தின்கருக்கு கங்கு வ
ந்ததுண்டோ? உராமின் ஏறு.

கண்ணென்பது கரிமையென்னும் பொருளு தோர்பாகக
ச்சிதைவு. அஃது அப்பண்புருவியது கண்டுப்பெயராய்நிச்சு

மதியுடம்படுத்தல்.

மையின், கருங்கண்ணென்றார், சேற்றிற்பங்கயமென்றும் போல அறிபாமை தின்றோ வென்றனாஞ் சொற்கள் ஒரு சொல் னீரவாய் ஒளித்தோனென்றும் பெருள்பட்டி, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐதாரம் அசைதிலபெனினுமமைபும் வருங்கண்ணையென்பதற்கு உண்டாகக்கடவ கண்ணையுடைய அரும்புகளை யுடையபரன் வண்டு காலம்பார்த்த ஆழிமாறுப்பால, அம் முள்ளத்த தெவிழ்ச்சிபுண்டாமளவும் அமதுபக்கம் விடாது உழலகின்றே னென்பது பப்பப்பவருங்கண்ணையையுடையவென்றுரைப்பிதறுமமைபும். மருங்கென்பது மருங்கண்ணென கூறுதிரி, அந்நிறை. அனிக் தாகவல்லும்பொருட்டாய், அணி அண்ணெனக்குறைந் து திற்தெனினுமமைபும் மருங்கண்ணைய துண்டோ பென்பதற்கு அண்ணல் நையதென்று, புனத்திம்மருங்கு தலைமை, உலையுடையதெனினுமமைபும்.

வழிவினாதுதல்.

வழிவினாதுதலென்பது- கலைமான்வினாவாநின்றவன், இவன்கருங்குணவென்று தோழியநிப, அதனோடு மாறுபடநின்று, அதகூறியாயின் துரமூர்க்குச் செல்லுதெறி கூறுமினென்றுவழிவினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலம்பணி கொண்டசெஞ்சிறுபங்கன்றன்சீரடிபார் *
குலம்பணி கொள்ளவெண்க்கொடுத்தோன் கொண்டு தானணியுந் *
சலம்பணி கொண்டமம்பலங்கொண்டவன்கார்ககயிலைச *
சிலம்பணி கொண்டதுஞ்சிறுநர்க்குராயின்கள் சென்னெறியே..)

கலைமான்வினாப கருத்துவெற்றி ய

மலைமானண்ணல் வழிவினாப து.

(இ-ள்.) சிலம்பு தானழகுபெற்ற செய்ய சிறிய அடியையுடையாளது கூற்றையுடையான், தன்மெய்ப்படியாரலுக்கட்டல் குற்றேவல்கொள்ள எண்ணக்கொடுத்தவன், தான்கொண்டணியும் அணிகலம் பாம்பாகக்கொண்டு அம்பலத்தையிடமாகக்கொண்டவன், அவனது முகில்களையுடைய கைலக்கட் சிலம்பழகுபெற்ற துமது சிறியபூர்க்குச் செல்லு தெறியை உராயின். எ-று.

கொண்டுகொடுத்தோனென இயைப்பாருமுளர். தனக்குத்தகிதையலை இடத்து வைத்தானென்றத் தன்னடியார்க்குத் தகாத எண்ண அவர்க்குக் கொடுத்தானென்றும், அணிதற்குத்தகாத பாம்பை அணிந்தானென்றும் தனக்குத் தருமம்பலத்தை இடமாகக்

திருக்கோவையார்.

கொண்டாநென்று, மாறுபாட்டொழுக்கங் கூறிப்பவாறும். கற
சிறுபெற்றிய- வினாபதற்கு மறுமொழிபொறுது பின்னு கொண்
றை வினாவுதலான் இவர்களுட்கு வேறென்று சொழியிய. சி
னெறிபென்றுபாடமாயி, சிறிபெற்றிபென்றுணைக்க. சின்ன
றியென்பது அந்நிலத்தப்பண்பு. (சே)

பதிவினாசல்.

பதிவினாசலென்பது- மாறுபடநின்று வழிவினாவும் அதற்
கு மறுமொழி கொடாதாரா எதிர்முகமாகநின்று, வழிகுறியாயி
ன்னுப்பதி கூறுதல் பழிபன்றே அது கூறுவீராயினென்று
அளிப்பதி வினாவாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஒருங்கடமு வையி லொற்றைக்கொள்கொள்கின்ற பல்வன் *
ஒருங்கடமு ற்றுநூலாய்க்கரியுரித்தோன்கயிலை *
யிருங்கடமு ற்பொழி லெழிற் கொம்பான் னீர்கனிச்சே *
வருங்கடமு ற்பகர்ந்தாற்பழியோலிஞ்ஞாழ்பலாக்கே. (குரு)

பதியொய்மிறவினாய் மொழிபலமொழிந் து
மதியுடப்பரிக்க மன்னவிலிந்த து.

(இ-ள்) ஒருவையிலுயும் ஒருங்கே அடவேண்டித் தனிபம்பை
க்கொண்ட சிறப்பலவன், உரிய மதமுற்றுமொழாநின்றநா
ன்றவாயையுடைய கரியையுரித்தவன், அவனது வகலக்கட் பெரி
யகாட்டான் மூடப்படுந் பொழிற்கணிந்கின்ற எழிலையுடைய
கொம்பைபொட்டிராகிய நீங்கள் இங்கே வாரு, நூலாராயுரை
த்தால் இம்மலைவாழ்வாரீககுப் பழிபாடோ? பழிபாயின் உணர்க்க
ற்பாலீரலீர். எ-று.

இரண்டிமதந் கடத்திற்பிறத்தலிற் பன்மைபற்றிக் கடமென்
றார் கொம்பான் னீர்களைன்பது முன்னிலப்பெயர் இன்னேவ
ருங்களைன்பது எதிர்முகமாக்கியவாறு. வாருமென்பதுகுறுகி
நின்றது.

பெயர்வினாதல்.

பெயர்வினாதலென்பது-பதிவினாவும் அதற்கொன்றுங்கூறா
தாரா, நும்பதிசூறுதல் பழிபாயின் அதனைபொழியின் நும்பெ
யர்கூறுதல் பழிபன்றே இதனைக்கூறுவீராயினென்று அவரது
பெயர் வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாரொண்ணவோங்குஞ்சனடமுடிமேற்றனித்திங்களைவைத்த
தாரொண்ணவா ருங்கறையிடற்றம்பலவன்கயிலை

பூரென்னவென்னவும்வாய்திறவினியுழிநீர்மெய்யெந்
மேரென்னவோவுரையிர்வினியிச்சுழற்பெதைபரே. (இள)

பேரமைத் தேளிய

ர்

பேர்வினிய

து.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சடையானியன்ற முடிமேல் தாராக ஒருகலை
யாகிய திங்களை வைத்த கொண்டலென்று சொல்லும்வண்ணம் நி
றைந்த கறுப்பையுடைத்தாகிய மிடற்றையுடைய அம்பலவனது
கலைக்கண் தும்முடைய ஊர்கள் பெயர் முதலாயினவற்றான் எ
த்தன்மையவென்று சொல்லவும் வாய்திறக்கின்றிலீர், ஊர் கூறு
தல் பழியாயின், அதனையொழிமின். தும்முடைய பெயர்கள் எதி
தன்மையவோ? தறுநாற்றத்தைபும் நெய்ப்பையு முடையவாகிய
குழையுடையபேசையிர், உரைப்பிராமின். ஏ-து.

தனித்திங்கள் ஒப்பிலாத திங்களெனினு மமையும். ஒருகரம்-
வினா. தலைமகளுந் தோழியும் ஒருராரல்லவொன்று கருதினும்போ
ல ஊரென்னவெனப் பன்மையாற்கூறினான் என்னை, “இரந்தரு
றையுறது கிழவியுந் தோழியு, மொருந் சதலைப் பெய்க வெய்வி
மோககிப்பறியும் பெயரும் பிறவும் வினாஅய்ப், புதுவோன்
போலப் பொருந்துபு கிளந்து, மதிபுடம் பறித்தற்கு முரிய னெ
ன்ப, என்பதிலக்கணமாதலின். பேதையமேயெனச் சிறுபான்
மை ஏகாரம்பெற்றது. ஊருஞ்சொல்லாதாரைப் பெயர்கேட்க
வே வேறுகருத்துடையனென்பது விளங்கும். வாய்திறவாசொழி
வீரென்பதாஉம் பாடம். (இள)

மொழிபெறுதுகூறல்.

மொழிபெறுதுகூறவென்பது- பெயர்வினாவும் வாய்திறவா
மையின், இப்புனத்தார் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வா
ய்திறவாமையை விரதமாகவுடையராதல் அதுவன்றி வாய்திறக்கி
ன் மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையராதல் இவ்விரண்ட
னுள்ளொன்று தப்பாதென்று கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
இரதமுடையநடமாட்டுடையவொம்முடையர் *
வரதமுடையவணிதில்லையன்னவரிப்புனத்தார் *
விரதமுடையர்விருந்தொடுபேச்சின்மைமீட்டதன்றேற் *
சரதமுடையர்மணிவாய்திறக்கிற்சலக்கென்பவே. (இள)

தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறு

மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுகாத்த

[௨௫]

(௧௨-ள்.) வினாமையபுடைய கூத்தாட்டையுடையவர், எட்டு
டையதலைவர், அவரது வரதமுடைய அழகியநிலையையொப்பா
ராகிய இப்பனத்தூதிர்தொடர் எதிர்கொள்ளக்கூக விருத்தின
ரோடு பேசாமையை விரகமாவது உடையர், அதுவன்றாயில், பின்
வாய்திறக்கிற சலக்கென விழுவன மூத்தமணிகளை மெய்ப்பாவு
டையர். எ-று.

இரதமென்றது நாட்டியச்சுவையையன்று, கட்டுகினிமையை.
நடமென்றது நாட்டியத்தையன்று, கூத்தென்னும் பொதுமை
யை. மீட்டென்பது பிறிதுமொன்றுண்டென்பதுபட வினையா
ற்றாய்திறப்பதோரிடைச்சொல். இவையாற்றற்கும் மெய்ப்பாடு இளி
வரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-மதியுட்படுதல். (௫௪)

கருத்தறிவித்தல்.

கருத்தறிவித்தலென்பது-நீயிர் வாய்திறவாமைக்குக் காரணமு
டையீர் அதுகிடக்க இத்தலை நும்மல்குற்றத்தருமாயின் அணி
வீராயினதைத் தலைகாட்டி நின்று தன்கருத்தை அறிவியாற்றற்
ல். அந்நஞ்செய்யள்.

விண்ணிறவாணுகலவேணிற் கண்கண்மெல்லியலைமல்லற் *
றண்ணிறமொன்றிலிருத்தி நின்று நோன்றனத உலகம்போன் *
மிண்ணிறமுண்ணிடப்பெழுநிலைவண்ணைகப்பைந்தொழியீர்.
பொண்ணிறவல்குலுக்கா மோமணிநிறப்பூந்தலையே. (௫௫)

உரைத்தனாயாது
கருத்தறிவித்தன.

(இ-ள்.) வில்வினியல்பையுடைய வாணுகலையும் வேலினியல்
பையுடைய கண்களையுமுடைய மெல்லியலை அழகையுடையதன்
நிருமேனியொன்றின்கண் இருத்தி நின்றவனது அம்பலத்தை
யொக்கும் மின்னினியல்பையுடைய நுண்ணிய இடைசுயயும்
பெரியவெழிலயும் வெள்ளியமுறுவலையுமுடைய பைந்தொழி
யீர், மணியினது நிறத்தையுடைய இப்பூந்தலை நம்பொண்ணிற
அல்குலுக்குத் தருமோ தருமாயின் அணிவீராயின். எ-று.

பொண்ணிறத்திற்கு மணிநிறம் பொருத்தமுடைத்தென்பது
கருத்து. பொண்ணிறவல்குலென்று அல்குலின்றன்மை கூறியவத
னான், முன்னமே புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமையுமுண்டென்பது கூறிய
வாறாயிற்று. ஆமோவென்ற ஓகாரம் கொழிப்பாரதுண்டகிழ்ச்சி
யையும் கொள்வாரது தலைமையையும் விளக்கிநின்றது. மெய்ப்
பாடும் பயனும் அவை. (௫௫)

இடைவினாத்தல்.

இடைவினாத்தலென்பது - தனதுகாட்டித் தன்சுருத்தறிவித்த அதுவழிபாடுநின்ற அம்மல்குளும் முலையும் அதிபாரமாயிராநின்ற ன இவ்வ இவ்வாறுநின்றற்குக்காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினாநின்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

கலை : மேலக லுக்குந் பாரமதாரங்கண்ணாநீர்நீலங்கு *
முலைகீழ்ச் சிறிதின்நிறற்றன்முற்றுகண்நிலங்கையர்கோன் *
மலைகீழ்ச்சிழ்ச்செற்றசிறற்றம்பலவாவன் பூங்கயிலைச் *
சிலைகீழ்ச்சுண்ணையன் கண்ணீர் அதுவங்கன்சிறநிடையே. (௫௯)
உழிபதி பிறவினா ய்
மொழிபல மொழிந்த து.

(இ-ள்) மேலக்குக் கீழாகிய அகன்றவல்குலாகிய பாரமது முக்துவடம் கண்ணிற்கு ஆர்நீர்நிலங்காநின்ற முலைபி கீழ் இடை சிறிதின்நிறத்தானே நின்றல் முடிவுபெறாது இவ்வணையபயந்த த அன்று இலங்கையர்கோன் இவ்வணையமே விழுமவண்ணாரு செ ற்ற சிறற்ற பவலாது வளையிப்பொலி வபுடைய லகையினிந்நி ன்ற சிலபின்கீழ் வவந்த சுண்ணோடைய புருவத்தின்கீழுளவாகிய கண்ணையுடைய அம்முடைய சிறநிடையாது? கடவுலருகின்ற தில்லை. -எ-று

பாரமது நின்றவெனவியையும். பாரம் அதுவென எழுவாயும் பயனிலையுமாகக், முலைகீழ்ச் சிறிதாயினும ஒன்றின்நி இவ்வுரு வ நிறறல் முற்றுகண்ணுரைப்பாருமுளர் அதுவென்றும் எதுவெ ன்றும் சாதிபற்றி ஒருமையாற்கூறினான். மெய்ப்பாடி-அது. பய ன்-விசேடவண்கயால் மதியுடம்படுத்தல்.

மேலைப்பாட்டாறனுளும் வம்புமாக்கள் வினாவும்பெற்றியே : அமெனத் தன்னு ளுறைதோன்றாவகை வினாவினான், இப்பாட்டி ண்டினுளும் இலங்குறை நங்கண்ணதேயென்பது தோழிக்குப்பு லப்பட, இததததததத கொள்ளிவென்றும், அம்பிடை யாதென் றும் வினாவினானென்பது. (௫௯)

மதியுடம்படுத்தல் முற்றிற்று.

இருவருமுள்வழியவன்வாவுணர்தல்.

இருவருமுள்வழியவன்வாவுணர்தலென்பது - தலைமகளுந் தோழிமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் கரந்தமொழியார் தன்சுருத்து அறிவிக்க, தோழி அவனின்வழியாநின்றல்.

அதுவருமாறு, குத்திரம் - ஐய நாட லாக்வை யிரண்டு, மைய
று தோழி யவன்வர வுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) ஐயுறுதல் - அறிவுநாடல் எனவியைபிரண்டும் இருவரு
முள்வழியவன்வரவுணர்ந்தலாம். ஈ-று அவற்றுள், —

ஐயுறுதல்.

ஐயுறுதலென்பது - தலை மகன் தழைக்கொண்டு நின்று காந்தமொ
ழியாற் றன்கருத்தறிக்கா, மேனியொளியிலுறப் இப்புணத்தினி
ன்றும் போகாது யானையோடு எனவ்வினாவி இவ்வாறு பொய்கு
றாநின்ற இவன் யாவனோவெனத் தோழி அவனையெய்த்ந்துக் கூறு
நிற்பல். அதற்குச் செய்துள்.

பல்லிலனாகப்பகலெவென்றோ நீல்லபாடலர்போ *
வெல்லிலனாகத்தொடேன ன்வினாவின்யாவன்கொலாம் *
விலவிலனாகத்தழைக்கையில் வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர் *
சொல்லிலனாகற்றவாகடவானிச்சுணப்புனமே. (சூய)

அடற்குறிவேலோன் றொடர்ச்சிநேக்கித் த்
சையற்பாக்கி யையமுற்ற து.

(இ-ள்) பல்லிலனாவண்ணம் பகலோனைவென்றவனது தில்லை
சையப் பாடாதாணாப்போல ஒளியையுடையனல்லன், ஆயினும் வி
னாவப்படுகின்றன. யானையும் எனமுமாயிருந்தன, வில்லைபுடைய
னல்லல், கையின் நாகமரத்தின்றிழைகளாயினும், கொண்டாடப்
பய்கின்றது வேட்டை, கண்டவாற்றாள் மெய்யாயிருப்பதொரு
சொல்லுபுதுடையனல்லன், இவன் பொய்யுரைப்பக்கற்றவாறு எ
ல்! பொய்யுரைத்து வறிதுபோவானுமல்லன், ஈண்டொருகுறை
யுடையான்போல இச்சுணப்புனத்தைக் கடவான், இவன் யாவ
னோ! ஈ-று.

வினாவென்பது ஆகுபெயர். 'ஆ- வியப்பிச்சக்குறிப்பு. ஆகத்
தொனெனமென்றுபாடமோதி, ஆகத்தொளியில் செனவுரைப்பா
ருமுளர். வினாய் என்பதுபாடமாயின், வாராநின்றவென ஒருசொ
ல்வருவித்து முடிக்க வினாய்க் கடவானென்று கூட்டுவாருமுளர்.
சையல்- புணையப்பரிதல். மெய்ப்பாடு- மருட்கை. பயன்- உசாவி
யையுத்திர்த்தல். (சூய)

அறிவுநாடல்.

அறிவுநாடலென்பது - இவன் யாவனோவென்றையறாநின்ற தோ
ழி பேராராய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்
துதங்குளிடைக்கேமுடிதலின், இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றா

ன் ஆழமுடைத்தாயிருந்ததென்று அவனினவறிபாற்றில். அதற்குச் செய்பள்.

ஆழமன்னொவுடைத்திவ்வையர்வார்த்தைபனங்கினைந்து
வீழமுன் லொக யவமபவத்தான்வெற்பிணிப்புனத்தே
வேழமுன்னுய்க்கலையாய்ப்பிறவாய்ப்பின்னுமென்றழவாய்
மாணமுமன்னொக்கியிசுடயாய்க்கழிந்ததுவந்துவந்தே. (௭௧)
வெறபய்வினாப சொறபதநோக்
நெறிசுழற்பாங்கி யறிவுநாடியது.

(இ-ள்.) முற்காலத்து அனங்கன் அழிந்து பொடியாய்வீழ நோக்கிய அடபலத்தானதுவெற்பின் இப்பனத்தின்கண்ணே கூறுவது முன் வேழமாய், பின் கலையாய், பின் வேறுசிலவாய், பின் னும் மெல்லியதனழமாய், வந்துவந்து, முடிவிற்பேதமைமைய யுடைய மெல்லிய நோக்கத்தையுடையானது இடையாய்விட்டது, அதனால் இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்து. எ-று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. இப்புனத்தேயென்றது இவளிருந்தபுனத்தேயென்றவாறு. மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையான் இடைபோலப் பொய்யாய்விட்ட தென்பாருமுளர். பின்னுமென்றது முன்னினினாலே ஐயந்தாராநிற்பப் பின்னுமொன்று கூறினென்பதுபட நின்றது. தங்கண்வந்த முடிசலின் வந்துவந்தென்றான். சொற்பதம்-சொல்லளவு. அறிவுநாடியது- அறிவானாடியது. மெய்ப்பாடி-மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். பயன்-ஐயந்தீர்தல். (௭௧)

இருவருமுள்வழியவன்வாவணர்தல் முற்றிற்று.

முன்னுறவுணர்தல்.

சூத்திரம்- வாட்டம் வினாதன் முன்னுறவுணர்தல், கூட்டியுணருந் குறிப்புணாயாகும்.

(இ-ள், வாட்டம்வினாதல் எனவிலிதொன்றும் முன்னுறவுணர்தலாம். எ-று.

அது தலைமகன் இடையன்னவினாபதற்கெல்லாம் தோழி மறுமொழி கொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடலே தலைமகனும் அது கண்டு வாடினான், ஆதலால் இருவரது வாட்டமும் வினாவட்டமுதல் அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாபதுபோலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி வினாதலாம். முன்னுற்றதனுபுணர்தலானே இதற்கு முன்னுறவுணர்தல் என்று

[௮௪]

பெயராயிற்று அக்கோவை தலைமகனைப் பாங்கள் வினாபவாறு
பொலத் தலைமகனையம் பாதுஞ்ஞ இவள்வாடியதென ஐயுற்று
ணர்ச்சி. இவன் தலைமகளை வினாவுவது இயற்கை யிதாதி இடந்தலை
யிற்றுதியினைக்கொள்க. என்னை, தோழியும் பாக்கனைப் பொல
ப் பிற்புறஞாங்கே தலைமகனைவினாவப் பெறாளோவெனின், வி
னாவான். ஏதறிந்த? தலைமகளை ஒருபொழுதும் விடாத தோழி இ
வளை இத்தலைவகா றங்காணுமோவெனின், காணும் காணின், இய
ற்கைப் பணர்ச்சியை நீக்கத்து இவளதுவாட்டம் தோழி காண
தோழியாட்சை என்னின், இவரைக்கூட்டி முடித்த விதி தோழிக்
கோ தலைமகளை வாட்டம் புலனாகாமையறைக்கும், என்னை, பா
ல்கற்கூட்டமுட இடந்தலைப்பாங்கிறடக்கவேண்டி. அல்லதூஉம்,
தலைமகனாகுந் தலைமகனாகும் வாட்டம் ஒகாநிகழினும் இயற்
மைப்பினர் செயது இறுதிக்கூட்டலைமகனைப் பாங்குகூடியும்,
தலைமகளைப் பாங்குகூடியுஞ்செய்தாராயினும், தலைமகனது வாட்ட
த்தைப் பாங்கள் வினாவுதல் தலைமையாகலான முன் வினாவப்படு
ம். பாங்கள் வினாவியபின்னர் பாங்கி வினாவப்படும். ஆகலால்
இடந்தலைப்பாட்டினாறுதியே தோழிக்கு வாட்டம்வினாதற்கு இட
மாயிற்றெனவறிக.

கூட்டியுணர்நி குறிப்பனாயாகுமென்றது இந்நவாட்டம் வி
னாதற்குப் பக்கக்கிளவியாகச் செறல் அணிதல முதலாக முன்னு
ரைக்கப்பட்ட கிளவியெல்லாங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்ளப்படு
மென்றவாறு. என்னை பக்கக்கிளவியாமாது? தலைமகன் தனதுவா
ட்டத்தால் அகவனம்பலவும் வினாபனவெல்லாம் தலைமகள் தனது
வாட்டத்தாலுரைத்தாற்போலாயின. என்னை, அகவனவெல்லாம் அ
யன்வினாபதற்குத் தோழி மறுமொழி கொடாது நிற்பலானென
வறிக.

வாட்டம்வினாதல்.

வாட்டம்வினாதலென்பது - தலைமகன் மதிபுடம்படுத்தவருந்
தாழிப்பக்கென்று, எம்பெருமான் என்பொருட்டான் இவ்வாறு இ
டப்பட்டாநின்றனெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்றுவருந்தா
நிற்க, அதுகண்டு, அனையாடிச் சிலம்பெநிரைழத்தோ பிரிதொன்
நியுனே நீ வாடியதென்னெனத் தோழி தலைமகனது வாட்ட
ம் வினாவ நிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருத்தம்பயின்றவன்சிற்றம்பலத்துநெற்றித்தனிக்க

*

வினாருத்தம்பயிலுங்கயிலைமலையினுபர்குமிநிற்

*

குறைபுறவுணர்தல்.

திருத்தம்பயி லுஞ்சுணகுடைந்தாடிச்சிலம்பெதிர்கூய் *
வருத்தம்பயி னுஞ்சொல்லோவல்லி மல்லிபவ்வாடியதே. (௭௨)

மின்னிடைமடந்தை சன்னிபனோக் கி

ஈங்குமென்முலைப் பாங்குபசுந்த னு.

(இ-ள்) கிற்றம்பலத்தின்கண் திருத்தத்தையிடைவிடாதேயாடி
பவன், தெற்றிபிலுண்டாகிய தனிககண்ணையுடைய ஒப்பினாதான்,
அவன் பயிலுங் கையாகிய மலையினது உயர்ந்தவுசுகிபிற் புணர்
ணிபநீர் இடையறுகுநிற்குஞ் சூனையைக் குடைந்தாடிச் சிலம்பு
ற்கெதிரழைத்து இய்வாறு வருத்தத்தைச் செய்பும் வினாவுடைய
ப் பயின்றோடு மிதிதொன்றிடுவோ வல்லிபோதும் மெல்லிபவ்வா
ய்வினையுடையான் வாடியது! என

வருத்தம்-ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பவன்-தலைமகன்
ட்குற்ற வாட்டமுணர்தல். (௭௨)

முன்னுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

குறைபுறவுணர்தல்.

குறைபுறவுணர்தலாவது தலைமகன் குறைபுறத் தோழி அந்நை
தி னுணர்ந்துணர்திற்றல்.

அதுவருமாறு-குந்திரம். குறையுற்று தீற்ற வலக்குறிப் பநிசு,
லவள்குறிப் பநிகலோடவர்தின வெண்ணல், கூறிய நாவற்குப் கு
றைபுறவுணர்வெனத், தேறிய பொருளிற் றெளிந்திசு னோகோ.

(இ-ள்.) குறையுற்றுதிற்றல்- அவன்குறிப்பநிசு - அவள்குறிப்
பநிசு- வருவர்தினவுமொருவழியுணர்தல் எனவிலைநாற்கும் கு
றைபுறவுணர்தலாம். என. அவற்றுள்,—

குறையுற்றுதிற்றல்.

குறையுற்றுதிற்றவென்பது-தலைமகன் துவாட்டங்கண்ணி ஐயுறு
தின்ற தோழியிடைச் சென்று, பான் உங்களுக்கெல்லாத் தோழினு
க்கும் வல்லென் நீயிர் வேண்டவதென்றது மொருவழியின் பான் அ
து செய்பக்குறையிலலைபென இழிந்தசொல்லால் தலைமகன் தன்
னின்னவுதோன்ற ஐயறக்கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மயிககோகடலின்விடுதிவிவன்றிமறிநிறாமீன் *

படுக்கோபணிலம்பலகுளிக்கோபரன்நில்லைமுன்றிற் *

கொடுக்கோவனைமற்றுநம்மைபர்க்காயகுற்றேயுல்செய்கோ *

தொடுக்கோபணியிரணியீர்மலர்நுஞ்சுகிமுழந்தே. (௭௩)

கறையுற்ற வேலவ

குறையுற்ற

திருக்கோவைபார்.

(இ-ள்) விடப்படுந்திமிலைக் கடவின்சட்செலுத்துவேனோ? அந்நிக் கீழ்மேலாந் திரையையுடைய கிளர்ந்தகடலிற்புக்து மீனைப்படுத்திப்போனோ? ஒருகுளிப்பின்சுட்பலபணிலங்களையுடையுடையோ? பரனது தில்லைமுற்றத்திற்சென்று எல்லாருக்கிணைச் சங்கவளைகளை விற்பேனோ? அன்றி நுழைமையன் மாரீர்க்குப்பொருந்தின குற்றேவலகளைச் செய்வேனோ? அணியப்பெற்ற தேனாலியமலையை நஞ்சரிசுமுற்குத் தொயிப்பேனோ? நீயிர் சுவண்டியது சொல்லுமி-எ-று.

மற்று-வினைமாற்று. இவன் உயர்ந்ததலைமகனாகத் தன் அவர் தன்னைவேறுபடவுணராமையாகுறிப்பவாறு. நுழைநிரந்து குறையுறுதற்கிடங்காட்டிக் குறையுறுவணர்சுற்றி இயைபுபடக் குறையுறுமாற்றை நுழைக்கூறினான். இது திணைமயக்கம். எனனை, “உரிப்பொருள் எல்லையையங்கவும் பெறுமே,, எ-ம். “புனவர் உட்கட படைப்பினையலதிர் சங்குகதிரலமருங்கழனியு ம் பிறங்குநீர்ச சேர்ப்பினும் புள்ளொருங்கெழுமே,, எ-ம் சொன்னாராகலின். உயிப்பாடி-இளிவரல். பயல்-குறையுறுதல். (சூக)

அவன்குறிப்பறிதல்.

அவன்குறிப்பறிதலென்பது-குறையுறுநின்றவன் முகத்தே தலைமகனதுசெயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்ததெனத் தோழி தலைமகனது நினைவு அணிந்துணராநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளியமல் னும்மொன்றுடைத்தண்ணிலண்ணரன் லில்லையன் னார்
கிளியை மன்னுங்கடியச் செல்லநிற்பிற்கிளரளகத் *
தனியமர்ந்தேறினவநிதேயிருப்பிற் பளிக்கறித்த [த்தே.

மொளியமர்ந்தாங்கொன்றுபோன்றொன்று தோன்றுமொளி முக

பொற்றொடித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங் கி

வெறிப்பூஞ்சிலம்பன் குறிப்பறித்த னு.

(இ-ள்.) அரனது தில்லைபையொப்பாள் புனத்துமன்னுங்கிளியைக்கடியவதற்குச் சிறிதகலநிற்பினும், இவளுடைய விளங்குநின்ற அளகத்தின்கண் வண்டிகள் மேலியேறினும், இவள் வாளாவிருப்பினும், இவன்தொளியையுடைய முகத்தின்கண்ணே பளிக் குதன்னிறத்தைவிட்டுத் தண்ணையடுத்த நிறத்தை மேலினுற்போல முன் வேறொன்றுபோன்றிருந்து பின்னிவள்குறிப்பாங்கிய வேறொன்று தோன்றுநின்றது. அதனால் அளிய அண்ணலது குறிப்பு மன்னுமொன்றுடைத்து, அஃகிவள்கண்ணதேபோலும். எ-று.

கிளியைமன்னுமென்புழி மன்னும் அசைநிலையெனினுமமைம
பம். ஒன்றுபோன்றொன்றுதோன்றுமென்றது - கிளியைக்கடியச்
சிறிதுபுடைபெயரின் நெட்டிடைசுழிந்த - ந்போல ஆற்றுகலா
னுய், வண்டிமுசப் பொருளென்று வருந்தி வண்டையோச்சுவா
ன்போலச் செறலாணுய், வாளாவிருப்பித் கண் முன்புறுதலாணு
ய், இவள் கண்ணிசழ்ச்சி இவன் முகத்தே புலப்படாநின்றது. எ-று.
ஈறி வறிதேயிருப்பினைன்பது பாடமாயிற், அளியேறி அளகத்
தின் கட்டிநிறுப்பினுமெனவுணர்க்க. ஒளிர் முகமேயென்பது உ
ம்பாடம். (௬௪)

அவள்குறிப்பறிதல்.

அவள்குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகனது நினைவறிந்த தோழி
இ-ளிடத்து இவனினைவேயன்றி இவனிடத்து இவள் நினைவு மு
ண்டோவெனத் தலை மகளை நோக்கி, அவன் முகத்தேயும் அவன் செ
யல் புலப்படக்கூடாது, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்புமொன்றுடைத்
தென அவனின் வந்த துணிந்துணராநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
பிழைகொண்டொருவிக்கெடாதென்புசெய்யிற்பிறவிபென்னு
முழுகொண்டொருவன் செல்லாமைநின்றம் பலத்தாடுமுன்னோ
னுழைகொண்டொருங்கிருநோக்கம்பயின்றவெம்மொண்ணுதன் மாந்
தழைகொண்டொருவனென்னமுன்னமுள்ளத்தழைத்திடுமே. ()

ஆங்கவள் குறிப்பு ப்
பாங்கி பகர்ந்தது.

(இ-ள்.) பிழைக்கலைப்பொருந்தித் தன்கட்செல்லாதுநீக்கி இவ்
வாறுகெடாதே ஒருவர் அன்புசெய்யு மாயிற் அவன் பிறவிபெ
ன்னுநின்ற பாழியையடைந்து செல்லாதவண்ணம் அம்பலத்தின்
கணின்றுநிம் எல்லாப்பொருட்கும் முன்னுயவனது உழைமாண
மருனோக்கத்தாலொத்து வெள்ளைநோக்கமும் அவ்வுழைக்கில்லா
த எள்ளநோக்கமுமாகிய இருநோக்கத்தையும் ஒருங்கே செய்யக்
கற்ற எம்முடைய ஒண்ணுதல், மாந்தழைபைக் கொண்டொருவ
னென்று சொல்லுவதன்முன், உள்ளத்தழையாநின்றாள், அதனால்
இவள்குறிப்பு இவன் கண்ணதேபோலும். எ-று.

அடைந்தார்பிழைப்பிற், தலையாயினார் பிழைபையுட்கொண்ட
மைதலும், இடையாயினார் அவரைத் துறத்தலும், கலையாயினார்
அவரைக்கெடுத்தலும் உலகத்துண்மையின், அம்மூவகையுஞ் செ
ய்துநெனினுமமையும். பிறிதுணர்ப்பாருமுளர். ஒருவியென்னும்

வினையெச்சம் கெடாதென்னு மெந்நீர்மறைவினையெச்சத்திற் கெ
டுதலோடுமுடிந்தது. (சுரு)

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர்தல்.

இருவர் நினைவுமொருவழியுணர்தலென்பது - இருவர் நினைவுக்க
ண்டு இன்புறுநின்றதோழி இவ்விருவரும் இவ்விடத்துவந்தகாரிய
ம் இவன்முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகிய வண்டு இன்ப
த்தேனையுண்டு எழில்பெறவந்த இத்துணையல்லது பிறிதில்லைபெ
ன அவ்விருவரது நினைவுநுணிநுணராநின்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

மெய்யேயிவற்கில்லைவேட்டையின்மேன்மனமீட்டவளும் *
பொய்யேபுனத்தினைகாப்பதிறபுலியூரையான் *
மையேர்குலனைக்கண்வண்டினம்வாழுஞ்செந்தாமரைவா *
யெய்யேமெனினுங்குடைந்தின்பத்தேனுண்டெழிறருமே.

அன்புறுறோக் காங்கறி ந
தின்பறுதோழி யெண்ணிய து.

(இ-ள்.) இறைவனதுபுலியூரை யொப்பாருடைய மையமுறைய
யுடைய குவளைபோலுங்கண்ணாகிய வண்டினம், தான்வாழ்ந்தற்குத்
தரும் இவன் முகமாகிய செந்தாமரைமலர்க்கண், யாமறியேமாயி
னும், குடைந்து இன்பமாகிய தேனையுண்டு, எழில்பெறுநின்ற
து! அதனால் இவற்கு மெய்யாகவே வேட்டையின்மேல் உள்ளமி
ல்லை. இவளும் புனத்தினையைக் காப்பது பொய்யே. ஏ-று.

மீட்டென்பதற்கு மீட்டதன்றேலென்பழி உரைத்ததுரைக்க.
எர்குலையென்னுமியலபு புரண்டையாற்கொள்க. வண்டின்மெ
ன்றான், தோக்கத்தின் பன்மைகருதி. எய்யேமெனினுமென்பதற்
கு ஒருவனையொருவரறியேமென்றிருப் பினுமெனினுமமையும்.
எழிறருதல் - எழிலப்பலப்படுத்துதல். இன்புறுறோழி - இருவர்
காதலையுங்கண்டின்புறுறோழி. ஐயநீங்கித்தெளிதலான் இன்புறு
மெனினுமமையும். அன்றியும் இவளுடையநலத்திற்கேற்ற நலத்
தையுடைய தலைமகனைக் கண்டின்புறுறோழி. என்னை, களவொ
ழுக்கத்தில் எழினல முடையானொருவனைக்கண்டு இன்புறுக்கடவ
மொவெனின், எழினலமேயன்று, பின் அறத்தொடுநிலைநின்று கூ
ட்டியகை அகத்தமிழினதிலக்கணமாதலால் தன்ருரவர் வினைவத் தா
னறத்தொடுநிற்குமிடத்துக் குரவர் தாமேசென்று மகட்கொழிக்
குங்குடிப்பிறப்பினால் உயர்ச்சியையுடையனாகலானும் இன்புற்ற

நாணநாட்டம்.

ள். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாமி- பெருமிதம். பயன் - துணிந்
துணர்தல். இவைமூன்றும் குறையுறவுணர்தல். என்னை, “இருவரு
முள்வழி யவன்வர வுணர்தன், முன்னுற வுணர்தல் குறையுற வுண
ர்தலென், மம்முன் நென்ப தோழிக் குணர்ச்சி,, என்பவாகலின்.
குறையுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

நாணநாட்டம்.

இனிமுன்னர் “நன்னிலநாணம்,, என்றோதப்பட்டநாணநாட்
டமென்பது- இருவரிநினைவு ம் ஐயமறத் துணிந்ததோழி அவரது
கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலை மகளை நாணநாட் நிற்
றல். நன்னிலநாணமென்றது நல்லநிலபெற்றநாணம் நல்லநிலை
யாவது-நாணவு ம் நயிங்குநாடுதல் அகத்தமிழிலக்கணமன்றாகலா
ன் இக்கோவை இஃதாமென்னுமிடம்பெற்றதாம். என்னை, தலைம
கள் கணக்குத் தலை மகளுேடு இனடாகிய புணர்ச்சியொழுக்கத்துக்கு
இவள் காவற்றோழிபாகையான் இடையூறு மென்னும் உள்ளத்த
ளாய்நின்று, இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழிபறியின் நன்மென்னும்
நினைவு வாராநிற்க, அவ்விடத்திலே இவள் நாணநாடுகையின், நன்
னிலை நாணமென்றார். என்னை. “நாணவு நயிங்கு நாடா தோழி,
காணும் காலத் தலைமக டேத்து,, என்பவாகலின்.

சூத்திரம். பிறைதொழு கென்றல் பின்னு மவளை, யுறவென
வேறுபடுத்தி யுரைத்தல், சூனையாடல் கூற நோற்றல் கண்டு, பண
ர்ச்சி யுரைத்தல் பொதுவெனக் கூறி, மதியுடம் படுதல் வழிநா
ண நயிங்கல், புலியிசை வைத்தல் புகலுங்காலே.

(இ-ள்.) பிறைதொழுகென்றல்- வேறுபடுத்துக்கூறல்- சூனையா
டல். கூறிநகைத்தல்- புணர்ச்சியுரைத்தல் - மதியுடம்படுதல் என வி
வையந்நும் நாணநாட்டமாம். புலியிசைவைத்தல் எனவினேதொ
ன்றும் நயிங்கநாட்டமாம். ஏ-று. அவற்றுள்,—

பிறைதொழுகென்றல்.

பிறைதொழுகென்றலென்பது- பிறைபக்காட்டிக் தான்றொ
ழுதுநின்று, நீயும் இதனைத்தொழுவாயாகவெனத் தோழி தலைம
களது புணர்ச்சிநினைவறிபாறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
மைவார்க்குக்கண்ணி செங்கரங்கூப்புமறந்நுமற்றப்
பொய்வானவறிற்புகாதுதன்பொற்கழற்கேயடிபே

திருக்கோவைபார்.

னுய்வான்புகவொளிர்நிலைநின்றோன்சடைமேலதொத்துச் *
செவ்வானடைந்தபுகங்கதிர்வெள்ளைச்சிறுபிறைக்கே. (௬௭)

பிறைதொழுசென்று பேதைமாத ரா
நறறுசுற்பாங்கி நானநாட்டிய து.

(இ-ள்.) மறந்தும் பொய்ம்மைபையுடைய அவ்வானவரிடத்து
ப் பகாதே தன்னுடைய பொன்னுணியன்ற சழலையுடைய திருவ
டிகளிலே அடியேன் உய்யவேண்டிப் புக விளங்குந் தில்லைக்கட் க
ட்டிலுநாடின் தவனுடைய சடைக்கண்ணதாகிய பிவறையையாத்
துச் செக்கர்வானையடைந்த செவ்விக் சிறையுடைய வெள்ளையா
கிய சிறியபிறைக்கே, மைபையுடைய நெடிய கரிய கண்ணையு
டையாய், தினதுசெய்ய கைகளைக் கூப்புவாயாக. ௭-று.

மறந்துமென்பது ஈண்டு அறியாதுமென்னும்பொருட்டாய்த் தி
ன்றது. மற்று- அகசநிலை. மற்றையென்பது பாடமாயின், அல்
லாத பொய்வானவரென்றுணர்க்க. இனமல்லராயினும் இண்
பாக உலகத்தாரார் கூறப்படுதலின் அவ்வாறுகூறினார். “மூவரொ
ன் நேயெம் பிரானொடு மெண்ணி, என்பதூஉம் அக்கருத்தெப
ற்றிவந்தது. பிறர்கூறும்பெருமை அவர்க்குண்டையிற் பொய்வா
னவரென்றார் எனக்குப்பொறிபுணர்வல்ல தின்மையிற் கண்கவரு
ந்திருடேனிகாட்டி எண்ணவெத்தானென்னுங்கருததால், உய்வான்
புகத்திலைநின்றோனென்றார். சடை செக்கர்வானத்திற்குவமை.()

வேறுபடுத்திச்சுறல்.

வேறுபடுத்திச்சுறலென்பது - பிறைதொழுது தலைசாய்த்து
நாணி நிலங்கிளைபாற்றிப் பக் கண்டு,பின்னும் இவள்வழிபேறொழு
கி இதனையறிவோடென உட்கொண்டு, நீபோய்ச் சூனையாடிவா
வென்ன, அவளும் அதற்கிசைந்துபோய் அவளொடு தலைப்பெய்
வைவா,அக்குறியறிந்து அவளை வரையணங்காகப் புனைந்து வேறு
படுத்திச் சுறுநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

அககிசைநவாமணிகோர்கண்டனம்பலவன்மலயத் *
திக்குன்றவாணர்கொழுந்திச்செழுந்தண்புனமுடையா *
ரக்குன்றவாறமர்ந்தாடச்சென்றாங்கமவ்வவையே *
யொககிசைநவாறணங்கேயிணங்காகுமுனக்கவளே. (௬௮)

வேய்வளைத்தோளியை வேறுபாடுக ண்
டாய்வளைத்தோழி யணங்கென்ற து.

(இ-ள்) அக்காகிய நல்லமணிபொருந்திய மிடற்றையுடையா

தரணநாட்டம்.

ன், அம்பலவன், அவனது பொதியின்மல்தீன்கணுளாகிய இக்ஞாந்தரவாணருடைய மகளாகிய வளவிய இத்தண்டுகை காவலுடையாள் அக்குன்றத்தின்கணுண்டாகிய ஆற்றைமேவி ஆடப் போயினாள், நின்றுறுப்புக்கள் அவளுறுப்புக்களாகிய ஆவரணையெய்யொக்கிற்படி, எண்ணங்கே, நினக்கு அவளினங்காடும், அதனால் அவளைக் கண்டு போவாயாக. எ-று.

இன் - அல்லாதிச்சாரிபை. மலயத்திக்குன்றமென்று இயைப்பா
ருமுளர். (சு.அ)

சுவையாடல்கூறிநகர்த்தல்.

சுனையாடல்கூற்றைக்கத்தலென்பது - வேறுபடுத்திக்கூற நான் ல்கையி, சுனையாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குறிஞ்சுமரமும் அ ளகச்சுத்தப்பித தா தும் இற்றிறமுந்தருடாயின் யாணாரு சுனையாடித் தாண் ப்பென்னத தோழி தலைமகளோடு தனையாடாற்றில். அத ற்குச்செய்யுள்.

செந்திறமேனிலெண்ணீரணிவோன் தில்லையம்பலம்போ
லத்திறமீடனிநின் கொங்கையிலங்கழிசூங்குமமு
டைந்திறவார்குழன்மாலையுந்தாதுவளாய்மதஞ்சே
ரிந்திறமும்பெறின்பாணங்குடைவணிஞஞ்சனையே. (௬௯)

மாணநாட்டிய வாரீசுழற்பேதை

(இ-ள்.) செய்யுறத்தையுடைய மேனிக்கண் வெள்ளியநீற்றை அழகியொன்று திலகமும்பலத்தையொக்கும் அழகிய நிறத்தையுடையதாகிய மேனியையுடைய திண்ணுடைய கொங்கைகளில் அங் விடத்தழிந்த குங்குமத்தையும், மையப்போலுநிறத்தையுடைய நெடியகுழலிற் மாலையையும், அளகத்தப்பியதாதையும், மேனி முழுதையுஞ்ஞான்ற மதத்தைச்சேர்ந்த இந்நிறத்தையும் பெறுவெனவிரும்புநீருடைந்த பெரியஎனைய யாதுங்குடைவேல்.எ-று.

அம்பலம்போன்மேனியெனவியையும். அங்கதிகுங்குமமென்றது முயக்கத்தான் அழியும் அவ்விடத்தழிந்த சூங்குமம். ஏ-று. மைந்திறவாரீசுமுற்கண் மாலையுந் தாதும் வளாவ இதனையும் இதனையும் பெறினென எச்சந்திரித்தனாப்பினுமமையும். வளாவதல்-புணர்ச்சிக்காலத்தில் மாலையின் முறிந்தமலரும் அளகத்தப்பி

யதானது சிதறிக் குங்குமத்தினமுந்தி வாங்குதற்கருமைபாக விர
ஜதல். மதமென்றது காமக்களிப்பா லுண்டாகிய கதிர்ப்பை. ()

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

புணர்ச்சியுரைத்தலென்பது-சுணையாடல் கூறி நகையாடாநின்ற
சோழி, அடங்குநீயாடிய அப்பெரியகண்ணதான் கண்ணிவப்ப
லாடிகிட்டுப்பா ளுள்தொடரும் வரைமலரைச் சூட்டவற்றோ சொ
ல்லாபாகெ டுப்ப புணர்ச்சி உரையாற்றறல். அதற்குச்செய்யுள்.

பருங்கண்மலர் கொலைவேழப்படையோன்படப்படந்தித் *
தருநி னாறு நிழிலையம்பலத்தோன்றடபால் வளாவாய்க் *
கருங்கண்ணியப்பகலினாயினரிப்பக்கண்ணொளிபுண் *
வருங்கண்மலையெல சூட்டவற்றோமுற்றவீவால் சுண்ணிய. (எஃ)

மருககுறி நோக்கி ப்

டனாகச் சபுரைத்த து.

(இ-ள்) பரியகண்ணியும் விரும்பப்பெற்ற கொலையையுமுடைய
கருப்புச் சிவையெ படையையுடையவன் மாளச் செல்லுந் தி
யைத்தருநி கண்ணையுடைத்தாகிய துதலையுடைய தில்லையம்பலத்
தானது பெரியமாலவரையிடத்து நீயாடிய அப்பெரியகண்ணைய
கண்ணிவப்ப, தொண்டைக்கனிபேரனும் வாய் விளர்ப்ப, அளிகள்
பின்னொடாந்துவருந் கண்ணிற்கு ஆருங்கள்ளையுடைய மலை மல
ரைச்சூட்டவற்றோ? சொல்லாயாக. ஏ-று.

பருங்கண்ணென் மெலிந்துநின்றது. தடமும் மாலும் பெரு
மைபாகலின் மிகப்பெரியவென்பது விளங்கும். தடம்-தாண்டா
யெனினுமமையும். வருங்கண்வரைமலரென்பது பாடமாயின், அ
ளித்தொடரு மிடந்தையுடைய வரைமலரென்க. இடமென்றது பூ
ணினேகதேகத்தை. இன்னும் வரைமலரென்பது- ஒருபூவை முழு
துஞ்சுட்டி ஓடியின் தலை அடியையறிந்து பேண வேண்டி வா
ங்குதலுக்கூடும். ஆசையால் ஓவளிக்கறியாமற் றோழியறிவது ப
யனாக ஒருபூயின் முறித்த தொருசிறியபித்தமைச் சூட்டினால் ஆ
சையான் வரைந்தமலரென்றா ளாட். மற்று-அகசநிலை இவைநான்
கும் நானநாட்டம். மெய்ப்பாதி-நகைப்பயன்-காவரையுணர்த்தல்.

இவை முன்னுறவுணர்ச்சியில்கற்பம். இவைநான்கும் பெரு
ந்நினைப்பாற்படும். என்னை, அகத்தமிழ்ச்சிதைவாகலாய். என்னை,
கைக்கிளை பெருந்நினை யகப்புற மாகும், இவற்றுள், கைக்கிளை

யென்பது ஒருதலைக்காமம். பெருந்திணையென்பது பொருந்தாக்காமம். எனவே “ஒப்பிய கூட்டமு முடிந்தோர் முடிக்கமுன், செப்பிய வகத்தமிழ்ச் சிவதவும் பெருந்திணை, எப்படியாகும். நாணநாடலாகாமை - இவன்பெருநாணினைளாமலாய், சாப்பிடிவற்றது செய்தகாரியத்தைப்பிறாழியிற் இறந்துபடுமா தலால், நாணநாட்டமாகாது. நசிங்கநாட்டமுமாகாது, இருவர்க்கும் உயிரொன்றாவான் இறந்துபடுமாதலின். ஆகலால், அகத்தமிழிநாடு இவை வமுவாயின. இனி இதற்கு வருவனமறி “நட்சிணநாட்டம், என்பது எனறி.

(எம்)

மதியுடம்படுதல்.

மதியுடம்படுதலென்பது - பல்படியும் நாணநாட்டக் கூட்டமுண்ணுமயுணர்ந்ததோழி இம்மலையிற் துது இயிற்றும். பூம் “பெய்ததுன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன அதனால் புவியிருவாக்கும்கு உயிரொன்றையென வியந்துகூறுநிற்பல் அதற்குச்செய்யுள்.

காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணிகலந்தாங்கிருவ *
 பாகத்துளோருயிர்கண்டளம்பாயின்பிபாவையுமா *
 மேகத்தொருவணிநும்பொழிபம்பலவன் மலையிற் *
 ரோகைக்குந்தோன்றற்குமொன்றாய்வருமின்பத்துன்பங்களே.()

அயிலவேற்கண்ணியொடாடவன்றனக்குயிரொன்றென
 மயிலியற்றோழி மதியுடம்பட்டது.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருள்களுமாய் விரியும் ஒன்றையுடையவொருவன், பெரியபொழியில்களாற் குழிப்பாட்ட அப்பலத்தையுடையான், அவனது மலையில் இத்தோகைக்கும் புகத்தோன்றற்கும் இப்பத்துன்பங்கள் பொதுவாய் வாராநின்றன. அகலால், காகத்திரைணி கண்ணிற்கும் மணியொன்றே கலந்தாற் பிபால இருவர் பாக்கையுள் ஒருயிகா யாயின்று கண்டேம். எ-று.

யாவையுமா மேகம்-பாகத்தி. அப்பலவன் மலையில் இன்றுபாங்கண்டனமென்றுகூட்டி, வேறொரிடத்து வேறொருபலத்து வேறொருவர் இதுகண்டறிவாரிலையென்பது படவுணர்ச்சிநூலமையும். கலந்தாரிருவரென்பது பாடமாயிற், காகத்திருகண்ணிற்கொன்றேமணியென்பதனை எடுத்துக்காட்டாகவுணரக்க. மெப்பப்பாடி-பெருமிதம். பவன்-மதியுடம்படுதல்.

(எச)

நாணநாட்டம் முற்றிற்று.

திருக்கோவைபாற்.

நடுங்கநாட்டம்.

மேல் “நடுங்கல் புலிமிசைகைத்தல் புகலுங்காலே, என்றோசு
பட்ட நடுங்கநாட்டமென்பது கூட்டமுண்மை யுணர்ந்தனளா
யினும், கலை மகள் பெருநாணிள்ளாகலானும் தான் அவள்குற்றே
வன்மகளாகலானும் பின்னும் தான் சொல்லாடாது அவடல்னைக்
கொண்டே மெட்பது காரணமாக நெருங்கிநின்ற, ஒருபுலி ஒரு
வனை பெய்திர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவளை நடுங்கநாட்டாநின்றல்.
அதற்சொசெய்யுள்.

ஆவாவிருவா மியாவடிதில்லைப்பலத்து *
அடியொருவரவணங்கதிறின்றோனையுன்னின்முன்னித் *
தீவாயமுநவகிழித்தகங்கோசிறி மெயிழைப்பித் *
தாவாமணியென்பணி மகாண்டவாநின்றொராண்டகையே. (எஉ)

நடுங்கிடைப் பாங் கி

நடுங்க நாடிய து.

(இ-ள்) அயனும் அரியுமாகிய இருவாறியாத அடியை மூவா
யிரவாந்தணர் வணங்கத் தில்லைப்பலத்து எளிவந்து நின்றவனை
நினைபாதாநாப்போல வருந்த, எதிர்ப்பட்டித்தகல் கொடியவரையை
உழுநவ அங்காந்தது, அங்காப்ப, அதனைச் சிறிதே தப்புவித்து
இன்றோராண்டகை மணியையுடைய வேலைப்பணிகொண்டவா
றெம்! என்று

அயனும் அரியந் தில்லைப்பலத்திற்கென்று வணங்குமாறநிற்
திலவெண்ணுங்கருக்கினராகலிச், ஆவாவென்பது அருளின்கட்கு
றிப்பு. இரககத்தின்கட்குறிப்பாய்க் தீவாயமுநவகிழித்ததென்ப
தனை நோக்கிநின்ற நெனினுமமைபும். வருந்தவென ஒருசொல்
வருவித லுணர்க்கப்பட்டது. கொடியவுள்ளத்தராகலின் உன்னு
தார்புலிக் குவாயாக வுணாப்பினுமமைபும். தீவாயையுடையவு
முநவ அவன க்கிழிகத்தெனத் செளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்
கூறப்பட்டவ னிஹுமமைபும் அந்தோவென்பது இரக்கத்தின்
கட்குறிப்பு. இறுதிக்கண் ஆவாவென்பது விபப்பின்கட்குறிப்பு.
இகலாள் தலைமகளை நடுங்கநாடியதெவ்வாறெனின், தன் கொடிய
வா னி அங்காந்தது, உழுநவயினது தீவரையை வேறென்
றுக ட்கு, உழுநவயினது தீவாய் பிறிதொன்றைக் கிழித்தது
என மூன்றுபொருளுடையகையான், இது நடுங்கநாட்டமாயி
தது. என்ன, கலை மகள் இங்ஙனம் நடுங்கியாராயும்வண்ணம் தோ
ழி நாயிகையாள். தீவாயமுநவகிழித்ததென்ற இம்மூன்றுபொரு

மடற்றிறம்.

ஊம் வினா. இங்ஙனம் தோழிபடைப்பத் தலைமகள் நாடி நடுக்காநி
ற்கக்கண்டு, ஓராண்டை வேலைப்பணி கொண்டவாறென்னை ந
டுக்கத் தீர்த்தகாரியிற்று. இது கரவுநாடுதல். அஃதாவது வெளிப்ப
டச் சொல்லுஞ் சொல்லென்றிப்பிதி தொன்றன் மேல்வைத்தல்
சொல்லுதல். இதுவும் பெருந்திணைப்பாற்படும். மெய்ப்பாடு-
தகை. பயச்-நடுக்கநாடுக் கரவுநாடுபுணர்தல்.

நிருத்தம்பயிற்றவனென்பதுதொட்டி மெய்பேயிலற்கில்லை
மெய்பதன்கூறும் வர ஐந்துபாட்டினும் முன்னுறவுணர்தலையும்
ஐபறவாக்கி, இருவருமுள்வழி பவன்வர வுணர்வினைத் துணிந்து
ணர்வாக்கினார். மைவாறென்பதுதொட்டி இதற்கூறும்வர இவை
பாறியும் முன்னுறவுணர்தல் குறைபறவுணர்தல் இருவருமுள்வ
ழிபவன்வர வுணர்தலென்னும் மூன்றனுபுற்றுணிந்துணர் வாக்கி
னார். நண்டியிசைதற்பங்கண்டு கொள்க. (எஉ)

நடுக்கநாட்டம் முற்றிற்று.

மடற்றிறம்.

மடற்றிறமென்பது-நடுக்கநாடவும் பெருநாணிள்ளாதலின், த
லைமகள் தன்குறைசொல்லமாட்டாது நிற்பு, இனி இவளிறந்துப
டவுக்கடுமென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொ
டக்காநிற்ற தோழி, தானும் பெருநாணிள்ளாதலிற் பின்னாற் த
லைமகன் குறையுறவேண்டிநிற்பு, அந்நிலைபக்கட் தலைமகன் செ
ன்று, இந்நாளெல்லாம் என்ருறை நின்னான் முடியுமென்று நின்
னை வந்திரந்தேன் இது நின்னான் முடியாமையின் பான்மட லூரி
ந்தாயினும் இக்குறைமுடித்துக் கொள்வேனெனத் தோழிக்குக்
கூறாநின்றல் என்னை, “முன்னுறவுணரினு மவன் குறையுற்ற, பி
ன்னரல்லது கிளவிதோன் றுது,” என்பவாகலின்.

குறிநிரம். ஆற்றா துறைத்தல் லுலகின்மேல் வைத்தல், தன் னுணிபு
ரைத்த லொடுவகை யுரைத்தல், லருளா லரிதென னடைபா லரிதெ
ன, லவயவ மெழுத லரிதென விலக்க, லுடம்படாது விலக்க லுட
ம்பட்டி விலக்க, திடம்பட வெளிப்பதுஞ் செப்புந் காலை, வடம்
படு முலைமேன் மடலா குமமே.

(இ-ள்.) ஆற்றா துறைத்தல்- உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்- தன்
னுணிபுரைத்தல்-மடலேறும்வகையுரைத்தல்-அருளாலரிதெனவின
க்கல்-மொழிநடைமெழுதலரிதெனவிலக்கல்-அவயவமெழுத லரி

செனவிலக்கல் - உடம்படாதுவிலக்கல் - உடம்பட்டுவிலக்கல் என்
விவை ஒன்பதும் மடத்திறமாம். எ-று. அவற்றுள், —

அறநாதுணைத்தல்.

ஆற்றாதுணைத்தல் என்பது - தலைமகன் மேல் மடத்திறங்குறுகி
ன்றாதுணை அதுங்கியவடிவ அவிநாருவருள் முகசென்றுநின்
று, நீயிர் அருளாபையின என்னுயிர் அநியாநிற்றது இசைஅ
நியினைநத் தலைமகன் தனது ஆற்றாமை மிகுதிசுறாநிற்றல். அ
தற்குச் செய்யுள்.

பொருளாடுவோடுபுருந் தாண்டிபுரந்தரன்மாலையன்பா *
விருளாயிநுகவுமொளியின்றசீற்றம்பலமெனலாஞ் *
சுருளாநுகுங்குடும்பலவாசலகசெவ்வாய்த் துடியிடைபீ *
ரருளாதொழியிடுவழியாபுழிபுமென்றருயிமா. (எஃ)

மலலறநிரள வரைத்தோளவ ன்
சொல்லாற்றாது சொல்லிய னு.

(இ-ள்.) தானேவந்து புழுந்து எண்ணப்பொருளாக மதித்தா
ண்டு இந்திரன் மால் அயனென்னும் அவர்களிடத்து இருளாயி
ருக்கின்ற ஒளி தங்கிய சிற்றம்பலமென்று சொல்லத்தகுஞ் சுரு
ளாந்த கரியகுழலியையும் வெள்ளியநகையினையஞ் செய்யவாயி
லையமுடைய துடியிடைபீர், நீயிர் அருளாதொழியின் எனதாரு
யிர் தப்பாமலழியுத், அதனை அருளத்தரும். எ-று.

தொலையினையிற் பாலெல்பதனை எல்லாற்றோநிங்குட்கி
க. சிற்றம்பலம் துடியிடையார்க்குவமை. மடத்திறங்குறுகின்ற
னாகலின், அதற்கிகையவடிவ என்மந் குறைபுறுதல்குறிஞன். சொ
ல்லாற்றாது - சொல்லாற்றும் ஆற்றாது. மெய்ப்பாடு - அருகை. ப
யன் - ஆற்றாமைபுணர்ந்ததுதல். (எஃ)

உலகின்மேல்வைத்துணைத்தல்

உலகின்மேல்வைத்துணைத்தல் என்பது - ஆற்றாமைகூறி அதுவ
ழியாகநின்ற, ஆடவர் தம்முள்ளமாகிய மீன பகளிந்து கண்வலை
ப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்வாதவிடத்து ம
டலார்ந்தும் அதனைப்பெறுவதோன உலகின்மேல் வைத்துக கூறு
நிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

காய்கின வேலன்னமில்லியல்கண்ணின்வலைகலந்து *
லிகென்பொதுள்ளமீனிழந்தாரீவியன்மென்புலிபூ *
ரீகசைந் துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப் *
பாய்கினமாவெனவேறுவரீதுர்ப்பனைமடலே. (எஃ)

புலவேலண்ணல் புனைமடலே

யானுகிம்மேல்வைத் துயித்துரைத்த து.

(இ-ள்) காயினி நதி நதபுடைய வேல்போலும் ஒளியியலும் கண்ணாகிய வலிமையுடைய கலந்துவிசினபோது அவ்வலைப்பறிதலான் உள்ள மாகிய மீன யிழந்தவர்கள், பெரிய தென்புலியூங்க னுளமுடிய நசுநாடைய நீற்றையும் எருக்கர் பூவையும் அணிந்து, ஒருகிழியைக் கையிற் பிடித்து, பாயவல்ல சினசகையுடைய மாவெனப் புனை மடலாக சீறாகக் கிணறுவர், தம்முள்ளம் பெறுதற்கு வேறுபாயமில்லாதபடித்தது. ௭-௧.

மீனயிபுலவேலென்று கூட்டி னுமமைபும். இச்-சுல்லழிசுசா ரியை. கண்ணென்கலை வலிப்பதாம் பாடம் மகளிரொரு ஒரு சொல்லாருளியாது சுருதி கருதாவாக உணர்ப்பிண மையபு. உள்ளமிழந்தவா உள்ளம்பெறுமளவும் தவ்வயமசுநி மடலிற் வர தீதாய் திறமல்ல சுருதிகருத்காவாகக் கொள்க. சாந்தும எடுக்கா மென பிரண்டாகவின நசுனவெனப் பன்மைபுருபுகாமுடையா. பாய்சினமென்பதிக சினம்- உள்ளமிகுந். உய்த்துரைத்தது-ருதி ப்பாலுரைத்தது. (௭௪)

தன்னுணிபுரைத்தல்

தன்னுணிபுரைத்தலென்பது-முன்னுலகிம்மேல்வைத்துரைத்த தி அதுவழியாக நின்று, என்மையு ிருபெண்கொடி பிறரிடைய மடலேறப்பண்ணாதிற்றதென முன்னிலப்புறமொழிபாகத் தன்னுணிபு கூறாதிற்றல். அஃதற்குச் செய்யுள்.

விண்ணை மடங்கவிரிதீர்பார்த்துவெற்புக்கரப்ப *
மண்ணை மடங்கவரு மொருகாலத்துமன் லிற்றிற்று *
மண்ணை மடங்கலதன் பவ்வனருளிலர்போற் *
பெண்ணை மடன் மிசையாந் வரப்பண்ணிற் றொ ிபெண்கொடி *
மாணவேலவன் மடம்மாமி சை
யானுகிமேலவை சென்னவுரைத்த து.

(இ-ள்.) விண் மடங்கவும் விநிதீர் பரத்தலான வெற்பொளிப் பவருமண் மடங்கவும் வரும் ஊழியிதுதியாகிய ஒருகாலத்தின்க ண்ணும் நிலைபெற்றுநிற்கும் அண்ணல், சிவசுந்தரனது மகையு டைய அம்பலவன், அவனநருளிலலாதாரைப்போலப் பிறரிகழப் பன்மடம்மேல் பான்வரும்வண்ணம் அறிவின்கையையச் செய்த து ஒருபெண்கொடி. ௭-௨.

விண்ணை மண்ணை என்புழி ஐராரம்-அசைநிலை மடகிருதல்-த
ந்சங்காரணங் களிஞ்ஞெருதல். மடக்கல்-டலிபெனினுமபைடம்
மானம்-கொண்டாட்டம். வேலைபுடையவனது மானமாகியபுண
ம் வேண்மேலேற்றப்பட்டதெனினுமமையும். இவை யிரண்டற்
கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரல்-டயன்-ஆற்றாபையுணர்ந்துதல். ()

மடலேறும்வகையுரைத்தல்.

மடலேறும்வகையுரைத்தலென்பது- துணிபுகறவும் பெருநா
ணிள்ளாதவிற் சொல்லாடாத தோழிகு வெளிப்பட்டத தான் நா
ணிமுந்தமைதோன்ற நின்று, யான் நாளை நின்னூத்தெருவே ம
டலுங்கொண்டி வருவேன் பின்வருவது காணெதை தலைமகன்தா
ன் மடலேறும்வகை கூறுநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

சுழிகு ஏற வெண்ணைபநிச் சிறநிற் காரீமயிறண்ணையுப் பான் *
கிழி யொன்றா டுபெழு நுகைக்கக் கொண்டென் பிறவிகெட்டின் *
றழிவ ிறகாக்கிபதாளம்பலவய்ச் சயிலைபந்தேன் *
பொழிகின் றசாரனுஞ்சீ தூர்த்தெருவிடைப்போ துவனே. (எஃ)

அடல்வேலவ னழிவுந் து

மடலேறும் வகையுரைத்த டு.

(இ ள்) சுழிபாநிற் ற எண்ணையும் பாணித்தன்மையஞ்சவுந் து
ன்றன்மையளாய்நிற் ற தின்னுடைய காரீமயிறண்ணையுங் கிழிக்க
டபொருந்த ஆராய்ந்தெழுதி, யான் அதனைக்கையிற் கொண்டு,
என்பிறபிவை இன்று கெட்டழிபாநிற் றதாசச் செய்ததானையுடைய
அம்பலவனது கைலரின் அழகிப மேன் பொழிபாநிற் றசார
றகணுண்டாகிய றுமதுசீ தூர்த்தெருவின் கட்டிநிவேன், பின்வரு
வதுகான். ஏ-று.

தனக்க அளவெண்ணுங் கருத்தினனும், நின்காரீமயிலெண்
றும். என்ண்யம் நிற் காரீமயிறண்ணையும் மடலிடத்தெழுதுவே
பென்ற தெண்ணை காரீமயிலை பெழு துவதன் றித்தர ணையுமெழுது
மேடாவெனிற், மடலெழுதிக்க் கையிற் கொண்டால் உரையாற் கை
யின் றி இவனும் ஓயியமாகலின், மடலிற் றலையிலே தன்னுரை
யந் தன்பேரையும் அவனாரையும் அவள் பேரையும் எழுதுகைபா
ல் எணையமென்றான். காரீமயில்-காரீகாலத்துடையில. அழிகின்ற
தென திகழ்காலத்தாற்கூறினார், பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மலந்
கெட்டும் யாகைக்க்குக் காரணமாகிய மலத்துடனே வினைநிற் ற
றையின். மெய்ப்பாடும் -பயனும் அவை. (எஃ)

அருளாலரிதெனவிலக்கல்.

அருளாலரிதெனவிலக்கலென்பது - தலைமகன் வெளிப்பட நின்று மடலேறுவெனென்று கூறக்கேட்டதொழி இனியிவன் மடலேறுவற்கு மென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நானினெனவிட்டுநின்ற எதிர்தின்று, நீர் மடலேறியால் உட்கொண்டப அருள் யாரிடத்தகாமென்று அவனதருளை பெயித்துக்கூறி, விலக்கா நின்றல். அதற்குச் செய்துப்.

மடனும்வணங்குந் கொல்லோனெல்லையாநி முகன்மாலயிபாக் *
கடனமுருவத்தாந் திலைமல்லற்கண்ணூர்ந்தபெண்ணை *
யுடனும்பெடையொடொண்ணேசெவ்வமுட்டையங்கட்டழித்து *
மடனும்புனைதரிசுயார்கண்ணதோமன்னவின்னருள்ள (என)

அடல்மலண்ணை வருநுடைமையி ன்
மடலேற்றனக் கரிதென்ற து.

(இ-ள்.) கூத்தன், நாம் வணங்கும் பழையோன், நான்முகனும் மாறும் முடியும் அடியுமாகிய எல்களை அறியாத இயல்பாகிய வடிவையுடைய அரசன், அவனது தில்லைக்கண்ணுண்டாகிய வளத்தை யுடைய கண்ணிற்கார்ந்தபெண்ணைக்கண் உடனாகும் பெடையோயும் ஒள்ளியசேவலையும் முட்டையையுங் காவலையழித்து மடலை நாம் பண்ணின், மன்னனே, இனிப அருள் இவ்வுலகத்தில் யார்கண்ணதாப்? என்று.

அறியாவருவமென விரையபும் அறியாத அக்கடனுளதா முருவமெனினு மமைபும். மடலவிலக்கித் தழீஇக்கொள்கிலு றுளாதலின், நாமென உறப்படுத்துக்கூறினான் நின்றுருளென்பது, பாடமாயி ன், யார்கண்ணருருவையென்றுநாகக. அண்ணல் - முன்னிலைக்க ண்வந்தது. (என)

மொழிநடையெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

மொழிநடையெழுதலரிதென விலக்கலென்பது - அருளெடுத்தி லெலக. வும் தல்கழி நிலைமைகண்டு அவன்வழியாய் முகி விலக் குவாளாக, அமதருள்கிடக்கமடலேறுவார் மடலேறுதல் மடலேறுப்பவர ருருவெழுதிக்கொண்டன்றேறு மக்கு அவள் மொழிநடையெழுதல் முடியாதாகலின் நீயிர் மடலேறுமாறென்றோவென விலக்கா நின்றல். அதற்குச் செய்துப்.

அடிச்சந்தமாக்கண்மலாதனகாட்டிலுந்தாண்டு கொண்டுடன் *
முடிச்சந்தமாமலாதருமுன்னுன்புலியுர்புடையது *
[உய]

சடிச்சந்தபாழ்சுற்ற மென்மொழிக்கல்லியனநடைக்குப் *
படிச்சந்தமாக்கும்படமுளவோறும்பரிசுகததே. (௮௮)

அவயவ பரிதி னண்ணறீட்டினு ம்

இவையிவைத்திட வியலாதென்ற து.

(இ-ள்.) மறையும் மாணும் கண்டறியாதனாகிய அடிகளை என
க்குச்சாட்டித் தானே வந்தாண்டுக்கொண்ட அவ்யடிகளை என்முடி
யுந் திறத்தையுடைய பெரியமலராகச் செய்யும் முன்னோனது பு
னையுந் தாழ்வாக முடிந்த நிறத்தையுடைய பாழோசையிற்றன்
னையைச் சற்ற மென்மொழியையுடைய கண்ணிபுற அச்சுத்தி ன
டைபோன்ற நடைக்குப் படிச்சந்தமாகப் பண்ணப்படும் படங்க
ள் உளவோறு மறு சித்திரசாலையின்கண் ௪-று.

சடிச்சந்தபாழ்சுற்ற மென்மொழியென்பதற்குச் சிறந்தவோ
சையையுடைய பாழுவற்றினிதாகவொலித்தலைக் கற்ற மென்மொ
ழியென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது ஒன்றன்வடி
வையுடைத்தாப் அதுவல்லதே கருதப்படும்பலவடையுடையது ப
டிச்சந்தமென்பது பிரதிச்சந்தமென்னும்வடமொழிச்சினைதவு.()

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

அவயவமெழுதலரி தெனவிலக்கவென்பது- அவளது மொழி ந
டைகிடக்க இவைதாமெழுதமுடியுமோ முடியுமாயின் யாங்கொ
ன்னபடியே தப்பாமவெழுதிக்கொண்டி வந்தேறுமென்று அவ
வதவயவங்கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

யாழுமெழுதியொழிச் சமுத்தெழுந் திருக்க மென்முச் *

ருழுமெழுதியொதொண்டையுந் தீட்டிவென் றொடிறவி *

யேழுமெழுதாவகைகிதைத்தேரன்புள் புரிளமாம் *

போழுமெழுதிற்றொர்கொம்பருண்டேற்கொண்டி போதுகவே.

அவயவ மான என

யிவைவியவை பெற்ற து.

(இ-ள்.) மொழிபாக மொழிபோடொக்கும் ஓசையையுடைய
பாழையுமெழுதி, முறவலாக எழியையுடைய முத்துக்களையு மெ
ழுதி, குழலாக இருளின்கண் பெயலிய பூவானியன்ற குழையு
மெழுதி,வாயாக ஓர் தொண்டைக்கனியையு மெழுதி, கண்ணுக்
கையோடைய மாவறியுடையபுள் எழுதப்பட்டதொர் கொம்பருண்டா
யின், அதனைக் கொண்டு எம்முர்க்கண் மடலேற வாரும். ௪-று.
என்னுடைய பழையவாகிய பிறவிகளெழையும் கூற்றுவன் தன்க

ணக்கிலெழுதாதவண்ணஞ் சிதைத்தவனது புலியூரினமரட்பேர
முமெனக்கூட்டுக.

முத்துமெனது மும்மை விகாரவகையாற்றொக் கூறின்றது. மு
தென்றது சூழ்ச்சமாலைய. செய்கெனெச்சய்கள் எழுதிற்றென
துந்தொழிற் பெயரிற் ஏழுதுகொயி முடிந்தன எழுதிற் பென
பது செயப்படுபொருளைச் செய்கதுபோலக் கூற்றில்றது. னீ
னையெசகம் ஞர் உய்வாறு நின்றவெனினு மடையும் தொடரியு
ம் இவளதாக்கிய, அவபவமென்றான். இவ்வ மூலம் றற்றுப்பெட்ட
பாபி தகை பயல- மடவாபி உககுல. (அக)

உடம்படாது விலக்கல்.

உடம்படாது விலக்கவொட்பது- எழுதவாசனமகூறிக் காட்டி,
அது உககுலம் யாம் விலக்கி நின்றமூலம் பான் சென்று
அவனின்வாறுது வந்தாற் பின்பு நீயிராமெனடிற்றைச் செப்பும்
அவ்வாறு நீயி வரும்வாறொழிபுமெனத் தானுடம்படாது வி
லக்காதி றவாசனத்திற் செய்புள்.

உளவாய்வு முடிபுபாபெண்ணை வினாமடனின் குறிப்புச் *
கூர்வாய்க்குட்பட்ட நுதனினிநந்திலைச்சாதினிலை *
வாய்வாய்குட்பட்டனானுதல்கொடுக்கறதித்கககககக *
வாய்வாய்தரினநிவாயின வசசெய்கவதிதகவமே. (அய)

அதிபமடயண்ண லுநிதுயமொழிபிதென

மடநகடத்தொழி மடவனிலக்கியது.

(இ-ள்) உயர்ந்தபெண்ணையினது தின்மையிமடவெழுநாய், அ
ன்றியொழிவாய், அழகு வாய்தத விலக்கபட்டையாய், தின்சுருத்
தை யாற்றிருத்த விருந்திதமலமெட்டசுசாது தின்மையெனான வப
சுருமவாய்த்த குழல்குடையாட்டி உட்கு விருப்பதைக கொல
வி, இவ்ரு அயளுடம்பட்டுவண்ணைத் திலகநிறைக கபதித்துப்பா
ந்ககால, இடநதருமாயினும் யாரநிவா! இடநதாராவாயிற் பின்
நீயறிந்தவற்றைச் செய்வாயாக. என.

கார்போலங் குழலெனினு மடமையும். வாய்க்கினென்பதற்கு
வாய்ப்பினெனினுமமைபுட. தின்மையெனவென்றது- நீகுறித்த
து செய்வாயாயினும் என்குறிப்பிதுவென்றவாறு. (அய)

உடம்பட்டு விலக்கல்.

உடம்பட்டுவிலக்கவென்பது உடம்படாது முன்பொதுப்பட
விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர்த் தன்னோடு அவளிடையே வந்து
மையின்மைகூறி, யான் தின்சுறையமுடித்துத் தருவேன் நீயருந்த

வேண்டாவெனத் தோழி தானுடம்பட்டுவின்காதிற்றல். அதற்குச் செய்தல்.

பைந்நாணரவன்புகடவ்வாய்ப்பிறஞ்சமுதா *
பைந்நாணமணிவண்டன்மன்னும்புலியூர்மணந்தொன்னி *
மொய்த்நாண்முதுகிணாவாயானமுந்தினுமென்னிம்முன்னு *
பிறநளிதுமதுவாரசமுலாட்கென்கணின்னருளே. (அக)

அரவருதுண்ணிதடத் குரவருகூந்தெனல்

ஊர்ளாக்கருத்துவிள்ளாளென்றது.

(இ). பையயபுடைய அரவாகிய நாணபுடையான், ஒலிக்குங்கடவிட உடம்பட்டதஞ்சம்அமுதாகும்மைநாணநீலமணிப்பாணந்தண்டத்தையுடையான், அவன் மன்னும் புலியூரப்பொருந்திய பொன்போர்வாள், நாட்காலத்தாரிம் பெருமைபுடைய இம்முதுபகடற்கண் யானமுந்தினேனாயினும் தான் என்னிம்முந்தட்டமுந்தும் வேண்புடைய நெடியகுமலாடரு என்னைண்டாகிய இலியஅருள் இப்பொழுதித்தன்மைத்தாயிராறித்தது. எ-து.

அமுதாமென்னும் பெயரெச்சம் கண்டமென்னு நின்பெயரிக்கொண்டது. மைந்நாணந் கண்டமெனவியையும் மணிகண்டனென்பது உடமொழிபிலக்கணத்தாற்றொக்குப் பின்நிறிந்துநிலித்தது. மொய்-வலி, ஈண்டுப் பெருமைமேனித்தது. குற்றேவலெசய்வார்ப்பட பெரியோர்செய்யும் அருள் எககாலத்துமொருதலினைத்தய் நிகழாதென்னுங்கருத்தான் இந்நாளிதுவென்றான். எனவே தலைமகளதுபெருமையற் தன்முயற்சியது அருமைபுக்கூறிப்பொறுபிற்று. அரா குராமென்பன குறுகிநின்றன. வருமென்பது. மாசொல. இவைவிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- பெருமியித்த. பயன்-தலைமகன்யாற்றினித்தல். (அக)

மடநிறம் முந்திற்று.

குறைநயபபுக்கூறல்.

குறைநயப்பக்கூறவென்பது-தலைமகனை மடல்வின்க்கிக் குறைநேர்ந்தெய்த புதிதலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறைகூறாநின்றல்.

அதுவருமாறு, -சூத்திரம். குறிப்பறித லோடு மென்மொழி கூறல், வரவிக கூற வறியாள் போறல், வஞ்சித் துறைத்தல் புலந் து கூறல், உன்மொழி கூறல் மனத்தொடு நேர்நல, சொன்ன விரு நான்குந் துறைகுறை நயப்பென, மன்னிய பொருளில் வருத்திவி ன்றோம்.

(இ-ள்.) குறிப்பறிதல்-மென்மொழிபாற்கூறல்-வீரவிக்கூறல்-
அறிபான்போறல்-வஞ்சித்துரைத்தல்-புலந்துகூறல்-வென்மொழி
பாற்கூறல்-மனத்தொழிநேர்தல் என வினவுவெய்தமங் குறைநயப்
பித்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது-கலைமகனது குறைகூறல் துணியாநிற
கோழி கொற்றனக் கூறுவேனாயின் இவள் இதனை மறக்கவுட்கூ
றுமென உட்கொண்ட நம்பனகதிக்கட்கேளினது வடிவையுடைய
யாபிச்சி எவ்விலைந்து ஒருவர் பலகாலும் வாழாநின்றார் நன்றி
ன்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ்செய்திநின்றார் அவரிட்குதுயரஞ் செய
ப்புகழ்க்கிறபாடுதனத்தான் அப்பாது ஸ்ரீபாவக தலைமகனார்
உரையி, அவனினவறிபாநின்றார். எ-று. “ஆந்ரணம்” என்ற
கிழ்வொடேதனது, தான்ருவையுறுத ஸ்ரீவிந் திலை, எ-று. வர
கலி. அதற்குச்செய்யும்.

சீரகேய்மலாக நஞ்சிபாடு சிறைவண்நிகண்டேன்பருகித் *
தேம்தெயனாந்நிலைபோன செயெனசெய்வெவொருவர் *
மாமபு புனத்திடையாளாவருள் நதிபாதுஞ்செய்வார் *
யாம்தெயனத்தக்கது மதுவார்புற மலைநிழையெ. (அ-உ)

நகைவளர்கோதைதையக் குறைநயப்பித்த ந்
ஞன்னறிஞற்ற வெவாளினிழைபுணத்தக ளா.

(இ-ள்) மாதே, தாதுபொருந்திய உலாயுடைய குறையினி
ன்கண் உழகிய சிறைகையுடைய வன்முனங்கள் தன்மேல்செய்தருகி
த்தேம்தெயனப்பாநிந் திலையைபடையாணுடைய புதுவெய்ய
முருகவேளென்றே சொல்லும்வண்ணம் சீரகேய்யுடையா ரொ
ருவர் நம்புனத்தின்கண் வாளா பலகாலும் வாழாநிபாடு, உத்தரி
ன்று ஒன்றுமுடியாடார், மதுவார்த்து குழலையுடைய நதிநிழை,
அவரிடத்து நஞ்செய்த நகைகது யாதெனறநிகண்டேன். எ-று.

குஞ்சி-திலைவாழ்வார் குஞ்சி, மலரினது குஞ்சியெனவிரிந்து,
அலலியென்றுரைப்பினுமையுள். சேயோடொத்தல்-பண்பு வ
டிவு முதலாயினவும், சின்னவேலேதது வரையிடத்து வருகலுமாம்.
வேடடைமுதலாகிய பயன்உருதாது வருவொனபாள், எ-று. வஞ
வென்றா. முகப்புகுதி ஸ்ரீநாரதலின், பின்னும் எச்சிநிழைய
பென்றா. சேயெய்ப்புழி எண்ணெகார்த்தொருநினைந்து, என

னை, மேலே “புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள்
கொல்,, எனவருதலான். யாதேயெக் னுமேகாரம் விட. யாதே ஏ
ந்நிழையே என்டழி ஏகாரம் விளியுருபு. அநிசுந்தலென்பது அ
நியவேண்டியவென்னும்பொருட்கண்வந்த ஒருமொழிமுடிபு.

மென்மொழியாற்கூறல்.

மென்மொழியாற்கூறலென்பது-நினைவறிந்து முகங்கண்டு, அ
து வழியாகநின்ற, ஒருபெரியோன் வாழிய மேனயனும் வாடா
த தழையனுமாய் நமடனத்தை விட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றி
லைய தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச்சொல்லுவதுஞ் செய்
ய்கின்றிலன் இவ்வென்னமாயங்கொல்லோ அறிகின்றிலென்ன
த தோழிநாள் அதற்கு நொந்து கூறுகின்றல். அதற்குச்செட்டியள்.
வரிசேர்தடங்கண்ணிமம்மர்கைட்டிககென்னமாயங்கொல்லோ *
வெரிசேர்தளிரன்னமேனியனீர்த்தழையன்புலியூர்ப் *
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள் கொலென்னத்
தெரியேமுகாயான்பிரியாநொருவனித்தேட்டபுனமே. (அக)

ஒளிருறுவேவவன் தளர்வுறுகின்ற மை
இன்மொழியவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) வரிசேர்ந்த பெரியகண்ணையுடையாய், ஒருவன் மயக்
கந்தகம்மிக்கு, எரியைச்சேர்ந்த தளிரையொக்கும் பேனியயு
டையனுமாய், வாடாத தழையையுடையனுமாய், இத்தேட்டபுனத்
தைப் பிரிகின்றிலன், ஒன்றுணர்ப்பதுஞ் செய்கின்றிலன், அவன்
னைப் புலியூர்க்கணுளாகிய புரிதலைச்சேர்ந்த சடையையுடை
யோனுடையபுதல்வனோ பூவாகிய அம்பையுடைய காமவேளோ
வென்று யாந்துணிகின்றிலெம், என்னென்னமாயமோ! எ-று.

அவ்வாறு இறப்பப்பெரியோன் இவ்வாறு எளிவந்தொழுகுதல்
என்ன பொருத்சமுடைத்தென்னுங் கருத்தாள், என்ன மாயங்கொ
லெனவென்றுள். புலியூர்ப்புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொலெ
ன்றதனால் நம்மை உழிக்கவந்தானோவென்றும், பூங்கணைவேள்
கொலென்றதனால் நம்மைக்காக்கவந்தானோவென்றும் கூறியவாறு
யிற்று. புரிசேர்சடையோன் புதல்வனென்றதனை மடற்குறிப்பெ
ன்றுணர்க. கொல்-ஐயம். பேனியன் தழையனென்பன வினையெ
ச்சங்கள். மென்மொழிமொழிந்தது - மென்மொழியான்மொழிந்
து.

(அக)

குறைநயப்பித்தல்.

விரவிக் கூறல்.

விரவிக் கூறலென்பது-வன்மொழிபாற்கூறின் மனமெவியுமென்றஞ்சி, ஓரலவன் தன்பெடைக்கு நாவற்கனியை நல்கக்கண்டு ஒருபெருமதனை பேய்கண்டாற்போல நின்று அந்நிலைமையை நீகண்டாயின் உபிர்வாழ மாட்டாய் யான் வன்கண்மையேனாலான் ஆற்றியுள்ளோய்ப் போற்கேனைனென்மொழியோயி கிதிது வன்மொழிபடக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நீகண்டனை யெனின் வாழ்வுநேரி ஈழப்பவத்தான் *
செய்கண்டனையன் சென்றாங்கொலவன் றன்சீர்ப்பெடையின் *
வாய்வண்டனையதொர்நாவற்கனிநனிநல்கக்கண்டு *
பேய்கண்டனையதொன்றுகிநின்ருனப்பெருந்தகையே. (அச)

வன்மொழியின் மன மெலிவதஞ் சி
மென்மொழிவிரவி மிகுத்துரைத்த து.

(இ-ள்) நேரிழைய், அம்பலத்தான் புதல்வனைக்கண்டாற்போன்றிருக்கும் ஒருவன் அவ்விடத்து ஓரலவன் தனதழகையுடைய பெடையினவாயின் கண் வண்டனையதொருநாவற்கனியைச் சென்று மிகவுங்கொயிப்ப அதனைக்கண்டு அப்பெருந்தகையேயாற் காணப்பட்டாற்போலவந்தோர் வேறுபாட்டையுடையனாகி நின்று, அந்நிலையை நீகண்டாயாயின் உபிர்வாழமாட்டாய். யான் வன்கண்மையேனானேன், அதனைக்கண்டும் ஆற்றியுள்ளோயினென்-எ-று.

பேய்கண்டனையதென்பதற்குப் பேரைக் கண்டாற்போலி நோர்வேறுபாடென்றுகாப்பினுமையும் பேய்கண்டனையதொன்றையுடையனென்னுது ஒற்றுமைநயப்பற்றி ஒன்றாகியென்றான். நாவற்கனியை நனிநல்கக்கொரி தன்னுணர்வு மூழ்ப்போயினுள் இன்றுவந்தினென்னுது பேய்கண்டனையதொன்றுகிநின்றனென்று கூறினமையான் மென்மொழியுள், செய்கண்டனையனென்றதனால் வன்மொழியும் விரவியதாயிற்று மிகுதல்- ஆற்றுமைமிகுதல் இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாறு-இனிவரலைச்சாந்ந்தபெருமிதம். பயன்-தலைமகளை மெலிதாகச்செய்வதிக குறைநயப்பித்தல். (அச)

அறியாள் போறல்.

அறியாள் போறலென்பது-பேய்கண்டாற்போல நின்றுணைத் தலைமகனிலைமகேட்ட தலைமகள் பெருநாணினைரதலின் இத

பொதுநலவாகாணம் போல, இவ்வொருசுடல்வழிநாந்தவாறு காண
பொதுநலவாகாணம் போல, இவ்வொருசுடல்வழிநாந்தவாறு காண

சங்கந்தருமத்தியாயம்பெறவான்கழி கார் செழுமிப் *
பொங்கு மடினற்சங்கநாடுகிப் பொலிகனிப்பா அலைவு *
அங்கம்மேலே பைச் சகி மீனந்தி னாழை தொலைப்பண்மா *
வடிகமலிநலிநீர்திடுகிலைவாண மோலாயநடுமே. (அரு)

அறியாள் போய் ந

சுறிபாள் கூறிப து.

(2-ள்.) எ. தி.மா. இ.த.க.ம.உ.த.க.வி. பல்வாப்பெரி மவா
யெ மரககல.தகா மிகப் பெற்ற பலமுதலிய கடல திலலைவாணவ
து மகாப்பாப் எ-று

சங்கராஜன் முதலியவர்களை யாமபெறப் பெரிய சிறிகளைத் தரின்
பொருத்திப் பொறுப்பு பண்டியை கங்கையாக தாங்கப்பெற
விடக்கூடாது என்று உடைய பாளையம் மரச்சுவைக்களியைத் தான் திறை
களி மிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. எனக்கடலித்தேவரவரும், திருவடிக
கங்கையாடைய பறந்ததும் முதலிய யாமபெறும்வகையி
வெல்லப்பொருளையும் அகப்படுத்திற்றதும் ஆகாயத்தையும்சுடந்
திறை தான் உருவாக்குகொண்டவன் பொருத்திப் பொருளும்
புனையுடைய சங்கையினைத் தாங்கி ஆரவாரத்தையுடைய பா
ளையம் படல் தாங்கித் தயார்வுமிக்க தலையோட்டையேந்தித் து
வன் எனக்கடலித்தேவரவரும், உரைக்க

[illegible]

ஓ பெரியகழிகையவந்து பொருங்கிறுப்போல், ஓ ஓ உணக்கு வேண்டியது செய்யாபாகவேண்டி மட்டையாயிற்று மெய்ப்படாதி-
மருட் கை, நொழி சொன்னருமையதிராள்போறன்றி படி - - -
யாள்போறல். (அரு)

வருகிறதொத்தல்.

வஞ்சிச் சூரைச்செயல்பது - நாலடியும் (நைநேரமாட்டாது
வருமக நிகழ்த்தல்மகள் இன்னுடைய நயவளவாழ்வில் எல்லாம்
கவனமீட்ட சொல்லுதி உடையதன் முதல் பாரமாரிதாநீசுமுன் இ
தமிழ்பாடு நிறைஞ் சொல்லா சொல்லிய நயவளவாழ்வார் இதந்
சூபறிவெய்வ உட்கொண்டு, உலிடத்தொறா டெவட்டி, பாங்க
ற்கூட்டம்பெறதுக்கீழாழிட்டு கூட்டத்துக்குதுவளாநின்றுமுனை
ன்பதுதோன்ற, பிள்ளை வெளிப்படக் கூறமாட்டாது, மாயவ
ன்மே மலையவது வர் சித்திக்குறநிர்யா. அஃதேசெய்யுள்.

புரங்கு ந்தானடிதல் பாடி புண்ணி பு
 தூங்கி வெந் தாலயித்தாட்பதால் னீரடிக்கெட்டுவிரண்டு
 கரங்கடந்தாடு நூறுகூட்டமரிநூறு பூங்காட்டிவிட்டு
 வரங்கிடந்தாடி விலை பலமுதல்தலம்மாறாணை. (அகநா)

செஞ்செந்தமிழ் நகர வளமுதினவயி வை
செஞ்சடைபோனபுன் வர் சிகழ்நோத்த த.

[illegible]

வினா: சென்னை நகரில் உள்ள பல்வேறு கட்டிடங்களைப் பார்வையிட்டு, அவற்றின் நிலைமைகளைப் பற்றி அறியும் பொருட்டு, கட்டிடக்கலைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்டவற்றைத் தயார் செய்து கொடுக்க முன்வருமா?

ஊர் ததிகநிலைப்பரிசே தேடுதல். இவ்வாறுதேடாது தமதகங்காநீ
நினால் மாறப்பட்டுப்பன்றி தாமதமாயும் அன்னங் காடுமாகப் பட
ந்நது தேடுதலாகண்டுகள். இது தெரியல்லாதெறியாயினவாறு.
இனி இது தொழிற்முத தலைவி மறமொழியாகக் கூறியவாறென்
னா? ஒன்று காட்டவென்றது- மூன்னர்ப் டாங்குக்கூட்டம் பெற்
ருண் அதன்பின் நிண்ணியுக்கூட்டம் பெறுகை காரணமாகநின்றி
டத்து வந்திரந்து சிறையுருநின்றி, அஃகென்மொலவெனின்,
மற்றாங்கு காட்டிவென்று மால் வரக்கிடந்தாற்போல. எ-று.
வெஞ்சித்தலை- மறமொழியை வெளிப்படையாகக் கொடாது பிறி
தொருருக்கூறுதல். இவையிவை-மூன்னர்ப்பாட்டும் இப்பாட்டி
ம். இதன் 5 தொழிற்முதவுணாப்பாருமுள் இவையிவைவென்
ன்று மயிசகாரும் இனி “உள்ளப்படுவன வுள்ளி” எனத் தலைமக
னோடு புலந்தகூறுகின்றமைபாணும், இவ்விரண்டுதிருப்பாட்டும்
தலைமகள் கூற்றாகவே பொருத்தமுடைத்தென்பதற்கு. (அள்)

புலந்தகூறுதல்.

புலந்தகூறுதலென்பது- வெளிப்படக்கூறுது வஞ்சித்துக் கூறு
தலாம். எழுத்துமுனை வெளிப்படக்கூறுவாயின் திண்காநீரோ
ழியார்சூடு வெளிப்படக் கொல்லி அவரோடு சூழ்ந்து திண்கூறற
து உப்பாய் பான்சொன்ன அறிபாடமைய திண்ணுள்ளதகூ
கொள்ளு மறப்பாயாக யான் வேண்டிய துதுவேயெ ரத மீதா
ழி தலைமகனோடு புலந்தகூறுது கூறுநின்றல். அதற்குச்செடியுள்.

உள்ளப்படுவன வுள்ளியகைக்கவர்க்குநாதது *
மௌளப்படிதுது அதுணியேலி லுவெண் டிவல்யான் *
கள்ளப்படிதாருளவாநிறி லைகாணலன்போற *
கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிவென்கூற்றுக்களே. (அள்)

திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெரு

வருதியசொல்லிற் வஞ்சித்துநாதது.

(இ-ள்) இதன்கண் ஆராயப்படுவனவற்றை ஆராய்ந்து இதனை
வெளிப்படவுணாத்தற்குத் தகை திண்காநீரோழியர்க்குநாது
அவரோடு சூழ்ந்து நீபடுவென்று கருதிய இதன் மெள்ளத்து
ணிவாய், அன்றித் துணிபா தொழியாயி, வெஞ்சிற் கள்ளத்தைபுடை
யவஞ்சகர்க்கு அருள் செய்பதாத அரணது தில்லையை ஒருகாற் கா
ருதாணாட்போல அறிவில்லாதென் சொல்லிய சொற்களை உள்
ளத்துக்கொள்ளத்தகாது, அவற்றை மறப்பாயாக, யான் வேண்டு
வதிதுவே. எ-று.

குறைபயப்பித்தல்.

திருவிகாணவர் கோழிகூற்றிற்குவரை. கொள்ளப்பட்டசென்
பது வினாமுகன்மேலுஞ் செயப்பயிப்பொருள் மேலும்கி
வினமேனிற் றமுற்றுசொல்ல, “அகத்தின்று வஞ்சகம் உப
பயிப்பி” என்பதுபோல. மறப்பதென்பது விபங்கம். உப
யசொல்லின்-வருத்தத்தை வெளிப்படுத்திஞ் சொல்ல. உப
விபயன்பது உற்பாடம். வருத்தனாதத்து - வெளிப்படல். உப
ல்லியன்றஞ் சொற்கேட்குமளவுஞ் சொல்லுஞ்சொல். அஃகா
வது நீ சொல்வதென்காதற்குறிப்பாக்கு வெளிப்படச் சொல்ல
ன்று புலந்துகூறியது. (அஅ)

வன்மொழிபாற்கூறல்.

வன்மொழிபாற்கூறவென்பது - புலந்துகூறுதிறமோழி. அ
க்கொடிபோன் அருளுறுமையான் மெய்யிற் பொடியுந் கையிற்
கிழியாய் மடலேறத்துணிபாநின்றான் அக்கிழிதான் திர்ஷ்டை
பவடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது இனி நீயும் திண்கூற்ற
து செய்வாயாக யானறியேனென வன்மொழிபாற் கூறுதிறல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

மேவிபற்கோலுந்க்குந் திருவையன் பொடியெய்யிற் கையி *
லோவிபற்கோன்றுக்கிழிநின்றெழி வென் னுறையுநாதற் *
றாவியற்கோகையன்றையென்னபாஞ்சொல்லாட்செய்யான்
பாவிபற்கோபனைமாமடலேறக்கொலடாவித்ததே. (அஅ)

கடலுலகறியக் கமழலந்துறைவன்
மடலேறம்மென வன்மொழிபொழிந்தான்.

(இ-ள்) பெயர்க்கட்புகியது விருப்பிற் றவர்க்குந் தி
ல்கையாறுடையதீறு, கையின் டெறுண்டாகியது கிழிதான் வளங்கு
ங்கிழி, அக்கிழிதான் திர் வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது,
துவியையுடைய வடிகியதோகையைப்பொப்பாய், இவற்றுகார
ணமாகிய திவினயாதென்றதீயேம்! ஒன்றுமுறையாடாய், இருந்
தவாற்றான் அக்கொடியோன், அந்தோ! பன்னினது பெரியமட
லேறத்தற்குப்பொலுநிணந்தது. எ-று.

கிழியென்றது கிழிக்கொழுதியவடிவை. தன்குறையறவுகண்
டு உயிர்தாங்கல்லது அத்தன்மேலும் மடலேறக்கூறுந்துணிபா
நின்றான் னுறையுநாதன், பாவிபென்றான். எனவே, அவனாற்
றுமைக்குத் தானுற்றானாகியுறமை கூறினான். கமழலந்துறை
வென்பதற்கு, கூம்பலந் கைத்தலமென்பதற் குரைத்தது உ

ரைக்க. இவை மூன்றற்கும் மெய்ப்பாடி-இளிரலைச்சார்ந்த பெருமிதம், பயன்-வலிதாக்கச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தலு. (அஅ)

மனத்தொடுநோர் தல.

மனத்தொழிநேர்தலென்பது- ஆற்றாமைபாடு மடலேறத் துணிபாறில் றுவெனத் தோழியால் வரப்பாடுபுகழக் கேட்ட தலைமகள் அகறகுத்தொழிந்றாமை, தலைமகனைக் காண வேண்டித் தலைமனத்தொழிந்றேராதிறல் அகறகுத்தொழிந்றேராதிறல்.

பெரிய துர்சுவை மீபாறியுள் உலகம் நொதபடநிறை

மென், வயிளியைப் பாடு இறு வாகுகள் இம் நீதயவார் *

[illegible]

பெண் குழந்தையாகல' உபேதகசாலஜிநாமைப்பிபவர்தகே' அக)

அடல் வேலவ் அழ்ஞ னன க்

கடலவழித்தொடர்ச்சிகள் காணப்பற்றினன.

(இ-ஈ.) பொன்போலும் நிறந்த சடையபுடையவனது பு
லியூரைப் புழாநாணாப்போல வருந்த எனக்குப் புரிந்தேநாய்
எட்டுலரியப்படுவது இல், ஆரினும் பெரிநித்த யாமொன்று
நாககமாட்டேன், எனக்குத் துணையாகிய மனம், அயலா சொ
ன்னொன்றை இவள்வந்து சொல்லுகின்ற இக்குற்றம் எடகண்வா
ராமல் அவரார் துமை கூறக்கேட்டலாது ணடாகிய எனதாழ்துய
ரை உள்ளவாறு சொல்லவல்லையாயில், தீரமைப்பபுடைய இனிய
ரிக்கு நீ சொல்லவாயாக. என்று

புரிதல்-பிஞ்சு. அயலார் சென்றொன்றை ஒரேயங்கோர்
 னுங்கிழி நினைத்தென அனாடலதாம் எய்ததனைப்பற்றி. அய
 லார்சொன்னொன்றைப் பதற்ற யானத்பாதிருப்ப அலரா, நுமையை
 அயலார்வந்து சொன்னொன்றை நெய்நெய் னுமையினை
 மையும். இப்பொருடறு அயலாற்றொரு தோழியை நோக்கி.
 ஆழ்தயர் - ஆழ்ந்திடமாந்துயர். இப்பொரு அபரந்தர மகக்கு
 ஆற்றாளாய் நின்றலின், தோழி குறைநோங்கமை யுணருமென்ப
 னுபெற்றும், ஆகவே இது கோழிகு டெளிப்பட மறுமொழி
 கூறிவராராபிற்தம். சொல்லுநீர்மையின்பவர்க்கென்றவதனால்
 னுயர்மும் டெளிப்படகல் நி மடனான் வருகுற்றமுந்தலினிடத்
 துவாராமல் விலகக்கூடென்னாளாயிற்று மெய்ப்பாடி - அச்சம்.
 ஆற்றாநெனக்கேட்டலிற் பட்டிருந்தநேர்தல. (அகம்)

குறைநபப்பித்தல முற்றிற்று.

சேட்படை.

சேட்படை.

சேட்படையென்பது-தலைமகளைக் குற்றப்படுத்தித் தலைநாயகுட்டக் கூட்டனுற்றிச் சோழி தலைமகனாகத் தென்படாமல் தனது முயற்சியதருமையும் தோல்வியைக் காரணமாகவும், இத்தனை யருமையுடையாள் இவற்றைச் செய்கிறார் என்பதையும் உடையவளான இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டியாது விரைய வொத்தேனோடல் காரணமாகவும், தலைமகனாக வல்லயம் மறுத்துக் கூறுகிறதல்.

அதுவாறுமாறு-குத்திரம். தலைமகனாகிச் சேறறகால் "சிறுமனுக்க, நிலத்திற்செல்லக் கூற நினைவறிவு கூறல், பல்லித்து பொழிதல்கள் பனிமனிதரல்லியை, செய்கததா னுரைத்த லிவர்பா உமகூறல், செவ்வியில் வென்றல் சேட்பட நிற்கல், வல்லிய பொழிந் தவட்டுகா பொன்றல், தலைமுறை கிளக்கல் கொடையத் தொழில், வலிவொலி மறுத்தல் பற்றைப் பிளக்கல், சிற்ப்பென்மை கூறல் சிறியவென் னுரைத்தல், பறைதலைமகன் தலைமுறை செய்தல், சைகைகள் பிழிந்த னுரைவ டவரை, யறிவியல்வரை வையவ் கூறல், கண்ணபந் துரைத்தல் கையுற வெழிற் றி, டுசம்புக விரைந்தல் முகங்கண் ப கூறல், வந்தது வரைத்தல்கள் வண்டாழ் பவடா, பிழைத்துச் செய்து விருட்டக் கொடுக்கல், சிறைமுற்றுப் புரைத்த னுலிருபத்தா, நிலமுறை முய்யா யிலவ சேட்படையே

(9-வ்.) கைமுகொண்டுசேறல்-சந்தனத்தாழ்நகரத்தென்று, நுத்தல்-நிலத்தின்மைகூறிக் கைகூறல் திரைவெழுவதற்கு உடையதெனப் பிழிபாண்டிதான்-நாடுவந்தது-மே-தலைமகனாகக் கூறாமலும் செவ்வியில் வென்றதல்-காப்புவந்ததென் னுமறுத்தல்-நீயெகுவென்றது மறுத்தல்-முடிபுந்தகெழிமகந்தல்-நகையாழ்மறுத்தல்-இரகைத்தொழிற்செல்-செவ்வியில் வென்றல் மறுத்தல்-இளமைகூறாமலும்-பறை தலைமகன்-சந்தனத்தை தல்-நகைகண்டுபிழிந்தல்-அழியாள்போன்றதெனவு ள்கட்டல்-அவயவவ்கூறல்-கண்ணபந் துரைத்தல்-தலைமகன்-சூழிப்பதித் தல்-சூழிப்பதித் தல்-வருந்துரைத்தல்-தலைமகன்-செய்த லிருப்புரைத்தல் எனவிரையிருபத்தாறுச் சேட்படைபாட்டு-ஆ-அவற்றால்,

தலைமுகொண்டுசேறல்.

தலைமுகொண்டுசேறலென்பது-மேற்சேட்படைகூறல் தனி யாழிற்ற தோழியிடச்சென்று, அவளது குறிப்பறிந்து, பின்

திருக்கோவைபார்.

ஊங் ஈறையுறவு சோன்றநின்று, நும்மாலுளுத்தக்காரை அலைபா
சே இத்தகைய வாங்கிக்கொண்டு என்ருறை முடித்தருள விராமெ
ன்று, மறத்தற்கிடாற, சந்தனத்தனிழுகொண்டு தலைமகன் செல்
லாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தேமென்கிளவிதன்பங்கு துறைபுறையில்லையன்னீர் *
பூமென்றையுமட்போதுங்கொள்ளீர்தமியேன்புலம்ப *
வாமென்றருங்கொயிட்பாடுகள்செய்து நுங்கண்மலராங் *
காமன்னைகொண்டலைகொள்ளவே முற்றக்கற்றதுவே. (கூய)

கொய்ம்மலரிஞ்ஞழி ஈறையந்தயி ன்
கையுறபோடு காளைசென்ற து.

(இ-ள்.) தேம்போலும் மெல்லிய மொழியையுடையாடனது
கூறல்புறையுடைய ிறையதுறையுந் தில்லையெயாட்டிர், பாண்
கொணர்ந்த பூவையுடைய மெல்லியதையுடைய அழகிய பூக்க
ளையுந் கொங்கிற்றிலீர், உணர்விழந்த யான்றனிமைப்படச் செய்
யத்தகாத பொறுத்தற்கரிய கொடுமைகளைச் செய்ததற்குமென்
று துணிந்துசெய்து நுங்கண்மலராகின்ற காமன்னைகொண்டு
அருளத்தக்ககாவா அலைதலையோ முடியக்கற்கப்பட்டது, நும்மா
ல் அருளுமாறு கற்கப்பட்டதில்லையோ! எ-று.

பங்குத்துறையிறையென்பதூஉம் பாடம். தமியேன்புலம்ப
வென்பதற்குத் துணையிலாதேன் வருந்தவெனினுமமையுந். மே
ற்சேட்படை கூறுகின்றதையின் அகற்கியையுபட ஈண்ங் கு
றையுறவுகறிஞ்ச். பெய்ப்பாடு-அழுதை. பயன்-ஆற்றையுண
ர்ந்ததுதல். உவ்வகை தோழிக்குக் குறைமேற்றந்த நோத்துத் தலை
மகன் கையுறையோடுஞ்செய்து இவ்வகைசொல்லென்பது. ()

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தல்.

சந்தனத்தழைதகாதென்றுமறுத்தலென்பது. தலைமகன் சந்த
னத்தழைதகொண்டு செல்ல, அது வழியாக நின்று, சந்தனத்தழை
இவர்க்கு வந்தவாறென்றேவென்று ஆராயப்படுதலால் இத்த
ழை எமக்காகாதெனத் தோழி மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

ஆரத்தழையராப்பூண்டம்பலத்தனலாடிபன்பரிச் *
காரத்தழையன்பருளிநின்றேன்சென்றமாமலயத் *
தாரத்தழையண்ணறந்தாவிவவபவளல்குந்தண்டா *
லாரத்தழைகொய்வந்தாரொனவருமையுறவே. (கூக)

சேட்படை

**இறைமறுதற்பேதையைக் குறைநயப்பித்தபி ன்
வாட்படையண்ணைச் சேட்பமிதழ து.**

(இ-ள்.) ஆரமாகிய தழைந்த அரவைப்பூண்டு அம்பலத்தின்கண் அனலோடாடி அன்பராயினுக்குத் தானும் மிகக் அன்பைப் பெருக்கச்செய்துநிறைவன் சேர்ந்த பெரிய பொதியின் மலையிடத்துள்ளாகிய சந்தனத்தழைகனோ அண்ணல் தந்தால், இத்தழைகனோப் பிறர் அவன்குறக்கட்காணின் ஈண்டில்லாத அத்தழைகொண் டீவந்தார் யாவொன ஐயமுண்டாய், அதனால் இவை கொள்ளேம். எ-து.

ஆரத்தழையர- பூண்டகாலத்து ஆரத்தழைத்த அரவெனினு மமைபும் அன்பர்க்காரத்தழையன்பருளினின்றோ வன்பதற்கு அன்பர்க்கு அளித்துக் கரும்வண்ணம் மிகக் அன்பைக்கொடுக்கோ னெனினுமமைபும். அன்பான் வருங்காரியமேயன்றி அன்புதானும் ஓரின்பமாகலின் துகர்ச்சியாயிற்று அண்ணல்வென்பது ஈண்ட முன்னிலக்கண்வந்தது. அத்தழையென்றது : அம்பலயதீசையுள் என்றவாறு. (கக)

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்

நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தலென்பது-சந்தனத்தழை தகாதென்றதல்லது மறுத்துக் கூறியவா றன் றென மறொருதழை கொண்டு செல்ல, அது கண்டு, இக்குன்றிலில்லாத தழைய எமக்கு நீகந்தால் எங்குமுக்கு இப்பெழுதே பழியாம் ஆகலான் அத்தழையெமக்காகாதென்று மறுத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள் முன்றகர்த்தெல்லாவிமையோரையும்பின்னைத்தகண்முத்தீச் சென்றகத்திலலாவகைகிதைத்தோன்றிருந்தப்பலவன் *
என்றகத்திலலாத்தழையண்ணறந்தர்கொடிச்சியருக் *
கின்றகத்திலலாப்பழிவந்துமூமிமென்றென்குதுமே. (கஉ)

கொங்கலர்க்கோய் கொணர்ந்தகொய்த எழ
எங்குலத்தாருக் கேலாதென்ற து.

(இ-ள்.) முன் வேள்விக்குச் சென்ற எல்லத்தேவர்களையும் புடைத்துப் பின்சென்று தக்கனுடைய மூன்றநீயையும் குண்டத்தின்கண் இல்லையாம்வண்ணம் அழித்தவன, திருந்தியவம்பலத்தையுடையான், அவனுடைய இம்மலையிடத்திலலாத தழைய அண்ணல் தந்தால், கொடிச்சியருக்கு இல்லின்கண் இலலாகபழி இன்றுவந்தமூமிமென்றுகூளும், அதனால் இத்தழை கொணர்ப்பா லீரல்லீர். எ-து.

திருக்கோவைபார்.

குன்றத்திலில்லாததழையென்றது- குறிஞ்சிநிலத்தாரீர்க்கு உரிய
வல்லாத தழையென்றவாறு. அண்ணலென்பது முன்னிலைக்கண்
ணுப், கொடிசையென்பது தன்மைக்கண்ணும் வந்தன. இல்லா
வென்பது பாடமாயின், இல்லையாம்வண்ணம் முன்றகர்த்தென்ற
மைக்க. (கூஉ)

நினைவறிவுகூ-றிமறுத்தல்.

நினைவறிவுகூறி மறுத்தலென்பது - இத்தழை தந்திலத்துக்கு
ரித்தன்றென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றன உட்கொண்
ம், அந்நிலத்திற்குரிய தழைகொண்டிசெல்ல, அதுகணி தானுட
ம்பட்டாளாய், யான் சென்று அவணியாவறிந்தால் நின்னெதிர்
வந்துள்ளேன் அதுவல்லது கொள்ள அஞ்சவேனென மறு
த்துக்கூறுநின்றல். அதுநடக்கெய்யுள்.

யாழார்மொழி மங்கையகத்திறவனெறிநிறைநீ *
யோழாபெழுபொழிலாயிருந்தோனின் தில்லையென் *
யோழார்முழுவெழிற்றொண்டச்செவ்வாய்தவ்விசொலவறிந்தார் *
யோழாதெதிர்வந்துகொய்க்கிவம்பதருந்தழையே. (கூக)

மைதழைக்கொணர் மனமறிந்தல்ல

கொய்க்குமதந்தார் கொள்ளேமென்றது.

(இ-ள்.) யாழாசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது .
கூற்றையுடைய இவ்வகை, எறிபாநின்ற திரையையுடைய கடலே
முமாய் எழுபொழி, மொழியிருந்தவன், அவனின் தில்லையை ஒக்
கூள் சுருண்ட நிரந்த குழவினையுந் தொண்டைக்கணிபோலும்
எழில்புடைய செவ்வாயினையுமுடைய நவ்விபோல்வானது மாற்
றறிந்தார், யின் சிலம்பனே, நீ தருந்தழைபைத் தாழாது நின்
னெதிர்வந்துகொள்வேம், அவள்கொள்ளுவது அறிபாது கொள்ள
வஞ்சகம். எ-று.

யோழாபெழுபுதிச் சூழ்தல்- சூழ்த்துமுடித்தலென்னுமமையும்.
தில்லையென் நவ்விபெனவியையும். (கூக)

படைத்துமொழியான்மறுத்தல்.

படைத்துமொழியான்மறுத்தலென்பது - நினைவறிந்தல்லது
லெமென்றது மறுத்துக்கூறியவாறன்று நினைவறிந்தால் ஏறபே
மென்றவாறாமென உட்கொண்டுநிற்ப, கிறிதுபுடைபெயர்ந்து
அவணியை வறிந்தாளாகச்சென்று, இத்தழை யானேயென்றி அவரு
ம் விரும்புமாயினும் இது குற்றாலத்துத் தழையாதலான் இதத

சேட்படை.

நம இவர்க்கு வந்தவாறு என்னோவென்று ஆராயப்படுமாதலான் இத்தகையபெயர்க்காதென்று மறுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

எழிவாயினவஞ்சியும்விரும்பும்மற்றிதைகுறையண்
உழல்வாயினொளியம்பலத்தாடுநஞ்சோதியந்திங்
சுழல்வாய்மொழிமங்கைபங்கன்குற்றலத்துக்கோலப்பிண்டிப்
பொழிவாய்தடவனாவாயலதிலையிட்டுந்தழையே. (கூச)

அருந்தழைமேனிமேற் பெருந்தகலகாணா ப்
படைத்துமொழிவிளையிற் றறி : கவண்மொழிந்தது.

(இ-ள்.) நின்பாற்றாழ்கோடற்கு யானேயன்றி எழில்வாய்த்த இனையவஞ்சியைப்பொப்பாறும் விநம்பும், ஆடிறஞ் சிறிதுகுறையுண்டு, அழைபுத்தள பிப வ். நாகுமொளியாயுள்ளான், அம்பலத்தின்னையும் அழகிய மீசாங், அழகியவனியகுழலோகை போலும் மொழி வையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான், அவனது குற்றாலத்தினைகனாநாகிய அழகையுடைய அசோகப் பொழிவவாய்தட பெரியதாழ்வரையிடத்தல்லது வேறொரிடத்து இட்புந்தழையிலை, அகனால இத்தகைய இவர்க்கு வந்தவாறென்னென்று ஆராயப்பட்டு, ஆதலான் இவை கொள்ளேம் என்று.

இத்தகைய யினவஞ்சியும் விரும்புமெனினுமமையும். அவி ரொளியையுடைய அஞ்சோதியென்றியைப்பினுமமையும். பிறவி டத்துமுள்ளகளை ஆவ்ரிடத்தல்லது இல்லையென்றமையின், படைத்துமொழியாயிற்று. (கூச)

நாணுரைத்துமறுத்தல்.

நாணுரைத்துமறுத்தலென்பது - பலபடியந்தழைக்கொண்டு செல்ல மறுத்துக்கூறியவழி, இனித்தனமுயொழிந்து கண்ணியைக்கையறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும்வகையில்லைபெனக் கழுநீர்மலரைக் கண்ணியாகப் பறைந்துகொண்டுசெல்ல, அதுவண்ட, செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின்பேமல் யானொன்று சூட்டினும் நாணுநிற்பள் நீர்கொணர்ந்த இந்தக்கண்ணியை யாங்ஙனஞ் சூடுமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து மறுத்துக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உறுங்கண்ணிவந்தகணையுரவோன்பொடியபொயிங்கத்
தெறுங்கண்ணிவந்தகிற்பலவன்மலைச்சிறிதிலின்வாய்

[உச]

திருக்கோவைமார்.

தறுங்கண்ணிகுட்டி நூநாணுமென்வாணுதலுக்கத்தொன்புங் *
குறுங்கண்ணிவேய்ந்தினமந்திகளுணுமிக்குந்நிடத்தே. (௬௫)

வாணுதற் பேனையைய

நாணுத லுரைத்தது.

(இ-ள்.) எல்லார்கணையினும் உபரித்த மிகுந்த கேண்டியுடைய மலர்க்கணையையுடைய பெரிபவலியோன் நீராய்க்கெடத் தெறவல்ல கண்ணோங்கிய சிற்றம்பலவனது மலைக்கணுண்டாகிய சிறநிலி உத்துச் செவிலியர் குட்டிய கண்ணிமேல் யானோர் தறுங்கண்ணி பைச் குட்டினும் அத்துணையானே என்னுடைய வாணுதற் புதி தென்று, நாணுநிற்கும், மகளிநாச் சொல்லுகின்றதென்! இக்குன் றிடத்து நாகமாகினை ஒள்ளிய பூக்களாலியன்ற குறுங்கண்ணி பைச் குடி அச்சுமிதலான் இளமந்திகளும் நாணுநிற்கும். ஏ-று, கண்ணிவந்தவென்பதற்குக் கண் மிக்க கணையெனினு மமையும். தெறுங்கண்ணிவந்தவென்றார், அக்கண் மற்றையவற்றிற்கு மேலாய் நின்றவென். மேனோக்கி நின்றலானென்னுமமையும். முதலொடு சிணக்கொற்று மையுண்டையான் நிவந்தவென்னும் பெயரொச்சத் திற்குச் சிற்றம்பலவனென்பது வினை முகந் பெயராப்தின்றது. மந்திகளு ணு மன்பது பெயரொச்சமாக மலைக்கண் இக்குன்றிட துத்துச் சிறநிலிய்வாயெனக் கூட்டியுரைப்பினுமபையும். இப் பொருட்டுக் குன்றென்றது சிறுகுடைடை யானென்று குட்டி ணும் நாணும் பெருநாணியுள் நீர்கொணர்ந்த இவ்வண்ணியை யா ள்வனஞ்ஞர் மென்பது கருத்து. நாணுதலு ராதல் வகையனுஞ்சொ ற்கள் ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டி இரண்டாவகையையமத்தன. ()

இசையாமைகூறிமறுத்தல்.

இசையாமைகூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகளுரைத்து மறுத்ததோழி அவளுணங்கிடக்க யாங்கள் வேங்கைமரல்லது தெ ப்வத்திற்குரிய வெறிமலர்கூட அஞ்சுதும் ஆதலான் இக்கண்ணி வங்குதைகிற இசையாதென மறுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செ ய்யுள்.

தறமணவேங்கையின் பூப்பயிப்பாறையநாகநண்ணி *

மறமணவேங்கையெனநனி பஞ்சமஞ்சாரிசிலம்பா *

குறமணவேங்கைசகனங்கொடணங்கலர் கூட்டிபவோ *

நிறமணவேங்கைபதளம்பலவனெழுவராயே. (௬௬)

வகைநீர் குலத்தி

இசையா தென்ற

சேட்படை

(இ-ள்.) கேனிற்கிடமாகிய வேங்கைகட்பூக்கள் பயிற்ற பாறையை யானை சென்றணந்து அதனைத் தறுகணைமக்கிடமாகிய புனியென்று மிகவுமஞ்சும் மஞ்சாடுஞ் சிலம்பைபுண்டாய், நிறந்த கிடப புலிபசையுடைய அம்பலம் எனது நெடிய இவ்வகாக்கட்கு நவரம்மையிலுள்ளவாகிய வேங்கையினது சுணங்குபோலும் பூமொயி கொய்வததிருரிய சமுநீர முதலாகிய பூக்களைக் கூட்டுவனோ? கூட்டார். ஏ-று

நறமனை வேங்கையென்பதற்கு நறுமிக்கபுவெனினு மமைபும். நறமனைகூட்டிப்போ வென்பதற்குக் குறககுடிதன் அவ்வாறு கூட்டிப்போவென்றுணர்ப்பாடுமுளர் நிறம்பென்புழி ஐகாரம் அகசுநிலை, விப்பென்பாடுமுளர் நிறம். அத்தன்மைததாகிய அதனொழிபு மமைபும். ஒன்றன் ஒன்றாக ஒர்க்குறாடனாகலான் அனர்கலர்குடாக எம்மைச் சூடுவேமாக ஓந்தாயென்பது நிறைச்சிப்பொருள். ஒப்புமைபாய் அஞ்சப்பட்டாததிலையம் அஞ்சும் நிலமாகலாந் எங்குலத்திற்கேலாத அணங்கலா யாமஞ்சுதல்கொல்லவேனற் சீமாடுகென்பது இறைசகியெனினுமமைபும். இப்பொருட்டு ஒருநிலைத்துத் தலைமகளாகக் கொள்க. வேங்கைகட்பூகிற்குச் சுணங்கணிற்கிருத்தல் குணமாதலால் சுணங்கணியப்பட்டதனைச் சுணங்கென்றே கூறினார். (கூன)

செவ்வியிலளென்றுமறுத்தல்.

செவ்வியிலளென்றுமறுத்தலென்பது- அணங்கலர் தங்குலத்திற்கி ரசயாதென்றசெல்லது மறுத்துக்கூறிப்பவரன்றென மாந்தழையோடு மலர் கொண்டுசெல்ல, அவை கண்டு உடம்படாளாய், அன்னம் பிணை கிள்ளை தந்தொழிப்பயில இன்று செவ்வியெற்றன விலலை அதுகிடக்க என்னுந் நிரீவந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநெற்றவாறும் இன்னுமறிந்திலன் அதனாற் செவ்வியெற்றாற் கொணருமென மறுத்துக்கூறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கற்றிலகண்டன் னுமென்னடைகண்மலர்நோக்கருளப் *
பெற்றிலவென் னிணைபேச்சுப்பெருகி ன்னோபி ன்மையின்ருண் *
அற்றிலனாற்றத்தறிந்திலவாரகத்தொளிபிளிரும் *
புற்றிலவாளாகுன்புலிபூரன்னபூங்கொடியே. (கூன)

நவ்வி நோக் கி

செவ்வியில ளென்றது.

(இ-ள்.) புடைபெயர்ந்து விளையாடாமையின் நடைகண்டு அன்னங்கள் மெல்லியநடையைக் கற்கப்பெற்றனவிலலை, தம்மாற் குறிக்கப்படுங் கண்மலர்நோக்குக்களை அவள்கொடுப்ப மென்பி

திருக்கோவைபாடி.

களைகள் பெற்றனவில்லை, உதாரணமாக மையின் தாங்குதலொழிந்த
 னைக் கிளிகள் பெற்றனவில்லை, இருந்தவாற்றான் எப்பிள்ளை இன்
 றொரு விளையாட்டின்கணுற்றிலர், அதுவேயமர்நி ஆகத்தன்க
 ட்கிடந்தொளிவிளங்கும் புற்றில்கண்ணவாகிய ஒளிப்பயுடைய
 பாம்பையடையவனது பவிழ்நாடொக்கும் பூக்கொடி என்னு
 னைநீர்வந்தவாறும் யானுடைய குறைநெற்றங்கவாறும் இன்னு
 மறித்திலர், அதனும் செவ்வி பெற்றுச் சொல்ல வேண்டிய். எ-று.

கண்டென்பது கற்றலோயிம், அருளென்பது பெறுகலோ
 யிம் முடிந்தன. புற்றிலென்பதற்கு வேள்வி, தீயிற்றேறது தி
 ருமேனிக்கண் வாழ்தலாற் புற்றையுடையவல்லாத அரவண்ண
 னாப்பினுமமையும் ஆரத்தொளி பென்பது உம்பாடம் இவையே
 பூற்றும் மெய்ப்பாறி - அச்சத்தவகசார்ந்தபெருமிதம். முடியா
 தெனக்கருதுவாளாயின் இறந்துபடுமென்னும் அச்சமும் முடி
 க்கக்கருதலிற் பெருமிகமு மாயிற்று. பயன் - செவ்வி பெறுதல்.
 மேற்றலைகளைக் குறைநயப்பித்து அவனது கருத்துணாந்து தன்
 னினாகிய கூட்டக்கூட்டலுறுந்தோழி தலைமகன் நெருந்நி வரை
 ந்தெய்துதல்வேண்டி, இவைமுதலாக முன்னர் விண்ணிறந்தாரொ
 ன்ணும் பாட்டொரு இவையெல்லாக்கூறிச் சேட்படுத்தப்பெறு
 மென்பது. (கௌ)

காப்புடைத்தென் றுமறுத்தல்.

காப்புடைத்தென்று மறுத்தலென்பது - செவ்வியிலுள்ளது
 செவ்விபெற்றுற் குறையிலையென்றாருமென உட்கொண்டுநிற்
 ப, கதிரவன் மறைந்தான் இவ்விடம் காலவுடைத்து னுட்டிமு
 ள்சேய்த்து எம்மையார் மாநுந் கடியர் யாந்தாழ்ப்பின் அன்னைபு
 முனிபும் நீரும் போய் நாளாவாருமென இசைய மறுத்துக்கூறு
 நிற்றல் அர்த்தம் செய்யுள்.

முனிசுரு மன்னைபுமந்நையர்சாலவுழர்க்கெரின்னே *
 சனிசுருமிந்நிலக்தன்சைநபகுன்றமுந்நாழ்சடைமேற் *
 பனிசுருந்நன்னைபம்பலவர்பகைசெகுக்குந் *
 குனிதருநின்னிலக்கோடுசென்றான்எடர்க்கொற்றவனே. (கௌ)

காப்புடைத் தென் று

சேட்படுத்த னு.

(இ-ள்.) எடர்களுட் டலைவன் தாழ்ந்த சடைமேற் குளிர்ச்சியை
 த்தருந் திங்களேச் சூடிய அம்பலவர் பகையைச்செகுக்கும்உன
 ன் திண்ணிய இலையாகிய மேருவினது சோட்டையடைந்தான்,

செட்டியலு.

இனித்தாழப்பின் அன்ணையும் முனியும், என்ணையன்மாறும் மிகவு
மாராபாது ஏதஞ்செய்புந்தன்மைபர், இவ்விடமும் இனி யிப்பஞ்
வாரியின் அமயின் இப்பொழுதேதனிமைபத்தரும். ஐயனே, தின
து குன்றமும் இந்நிலத்தின் கண்ணதன்று, அதனால் நண்டுநிற்கத்
தகாது எ-று.

அம்பலவர் பகைசெருத்தற்குத் தக்க தின்மை முதலாகிய இயல்பு அதற்கெக்காவலத்து முண்மையால், செருக்குமென நிகழ் காவல்தாற்குடறினார். இந்நிலைத் தன்மென்பது பாடமாயிடு, இக்குன்றமும் இவ்வாறு மகளிரும் ஆடவருந் தலைப்பெய்து கொள்ளாடு நிலைமததன் மெனவுகாக்க. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அமை. இவ்விடம் மிக்க காவலுடைத்து இக்குவராண்மின்னென்றானென, இவ்விடத்தருமைபை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது எய்க்கிடந்த பரிவினானன்றே இத்துணையும் பரிவுடையாள் எனதாநின்றமைக்கிரங்கி முடிக்குமென ஆற்றும்மென்பது. (கஉ)

நீயேகூறென நும நுத்தல்.

நீயே கூறென்ற மறுத்தலென்பது - இவள் இவ்விடத்து நிலைமையை மறையாது எனக்குரைப்பாளாயது என்க்கிடந்த பரிவினுனன்றே இத்துணைப் பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமை யிடுவெனத் தலைவன் உட்கொண்டுபோய்ப் பிறரைஞான்றுசெல்ல, தோழி யாள் குற்றேவன் புகளாகவிந் துணிந்துசொல்லமாட்டமென்றிலேன் இனி நீயே சென்ற நீங்குறையுள்ளது சொல்லெனத்தானுடம்படாது மறுத்துக்கூறு நின்றல். அதற்குச் செய்யுள் அந்தியின்வாயெழில் மலத்தெம்பரானம்பொன் வெற்பிற் பந்தியின்வாய்ப்பலவின் சுளைபைந்தேனொழிப்கடுவென் மந்தியின்வாய்க்கொடுத்தோம்புஞ்சிலம்பமனைனிய மூந்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழிசென்றம்மொய்குழந்தே. ()

அஞ்சுதும்பெரும பஞ்சின்மெல்லடியை க்
கூறுவநீயே கூறுகென்ற து.

(இ-ள்) அந்தியின் அணுண்டாயிப் செவ்வானையுடைய அம்பலத்தின் கணுளாகிய எம்முடைய எல்லாப் பொருட்கும் அப்பாலாயவனது அழகிய பொன்னையுடைய வெற்புடனாகிய பாகிய நிராயின்சட் செவ்வித்தேனோடும் பலாச்சுவையக் கரிவன் மந்தியி ல்வாயின் அருந்தக்கொழித்துப் பாதுகாக்குஞ் சிறப்பையுடையாய், அவன் மனநெகிழ விரைந்து இவ்வினிய வாய்

திருக்கோவைவாரி:

மொழிகளை அம்மொய்த்தகுழலையுடையாட்கு நீயேசென்றுசொல்லுவாயாக. எ-று.

எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தானாயினும் எமக்கணியனென்னுந் கருத்தான், எம்பரனென்றார். வெற்றிற்சிலம்பலெனவியையும். பந்தி பலாநிறையென்பாருமுளர் சிலம்பென்றது வெய்யினொரு பக்கத்துளதாயிய சிறுஞவட்டை. வாய்மொழி-மொழியென்னுந் னுணையாய்நின்றது. மனக்கணியுமென்பதூஉம், நின்வாய்மொழி யென்பதூஉம் பாடம். மந்தி உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகியவற்றைக்கவியன் தானெனொடுக்கு மனமகிழ்வித்தாற்போல உளர் உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகிய நில்வார்த்தைகளை நீயே கூறி அவளை மனமகிழ்விப்பாயாகவென உளருறையுடமங் கண்கொள்க. மெய்ப்பாறும் பயனும் அவை. (ஈஈ)

குலமுறைகூறிமறுத்தல்.

குலமுறைகூறிமறுத்தலென்பது - நீயேகூறெனச் சொல்லக் கேட்டி, உலகத்து ஒருவர்கண் ஒருவர் ஒருகுறை வேண்டிச்சென்றால் அக்குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளுனபாரி. இல் அவ்வாறன்றி இவளிந்தராளெல்லாம் என் குறைமுடித்துத் தருவேனென்று எனையவமேயுதற்றி இனமு நின் குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென் னுநின்றுளெனத் தலைமகள் ஆற்றாதிதீட, அவனைபாற்று விப்பது காரணமாக, நீர்பெரியோ யாடுகிறியேயம், ஆர்வான் எம்மோடு துமக் ச சொல்லாபுதல் தகாதெனக் குலமுறைகூறி மறுத்துணையாற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெங்கம்பழங்கமுகின் குலசாடிக்கதலிசெற்றுக்
கொங்கம்பழனதொளிர்குளிரீநாட்டினைநீயுடைகூர்
பங்கம்பலவன்பாங் குன்றிற்குன் றன்னமாதைப்பச்
செங்கத்திரிதருசீதூர்ச்சிறுமியெந்தேமொழியே. (ஈ)

சொழுஞலதீர் சொற்காகே
இயிசுலத்தே மெனவுகாத்தது.

(இ-ள்.) மூக்கூத்துவிழுகின்ற தெங்கம்பழம் கமுகினது குலையை உதிர மொழி வாழைகளைமுறித்துப் பூந்தாண்டியுடைய பழனத்துக்கிடந்து விளங்குந் குளிரீந்தராட்டினுள்ளாய் நீ, எம் முடைய தேமொழி உணம சிறந்த பாசத்தையுடைய அப்பலவனது பரங்குறிடத்து மலைபோலும் பாணிகள் நயிங்கச் செங்கங்கள் வேட்டந்திரியுஞ் சீதூர்க்கணுள்ளாள் ஓர் சிறியாள், அதனால் எம்மோடு நீ சொல்லாபுதல் தகாது. எ-று

நாட்டினை யென்பதற்கு நாட்டையிடமாகவுடைமையென இரண்டாவதன்பொருள்பட உணர்ப்பினுமமையும். பாக்குன்றிற் சீறா ரொன வியையும். பெருங்காட்டிற் சிறு குரம்பை யென்பது போதா, சிங்கத்திரிதரு சீறா ரொன்றன் மெய்ப்பாழும் பயனுமாவை.

(ரா)

நகையாடி மறுத்தல்.

நகையாடி மறுத்தலென்பது- இவள் குலமுறைகிளத்தலான் மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மனமகிழ்ந்துநிற்ப, இனியிவனாற்றுவா னென உட்கொண்டு, சிவனுந்தழையெதிராது, எம்மையன்மா ரோவுங்கண்டவிடேவம் இவ்வையர் கையிலேப்போலக்கொலையாற் றின்னியிபது கண்டறிபேமென அவனேவாடல்சொல்லிநகையொ டி மறுத்துக்கூறுநிற்ப. அதற்குச்செய்யுள்.

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிறற்பலவன்கயிலை *

மலைபொன்றுமாமுகத்தெம்மையமொய்க்கணமண்குளிக்குங் *

கலையொன்றுவெங்கணையோடுகயிகிட்டதென்னிற்கெட்டேன் *

கொலையொன்றுதீண்ணியவாறையர்கையிற்கொடுஞ்சிலையே (ராச)

வாடடையெதிராது சேட்பயித்தற் கு

மெண்ணகத்தோழி யின்னகைசெய்தது.

(இ-ள்) சிலையொருங்கும் வாணுகலை யுடையானது கூற்றை யுடையான், சிறற்பலவன், அவனது கலைக்கண் மலையை யொ க்குதும் யானமுகத்தது எம்மையன்மார் எய்யுங்கண அவற்றையரு வி மண்ணின் ட்குளிப்புக்காண்டும், உய்வாறாதி ஒருகலையவொ ய்த வெட்டியபயி சூழி னொன்றோடிற்றாயிற், இவ்வையர் கையி லவனைக்கலை, கெட்டேன், கொலையாகியவொன்று திண்ணியவா றென! எ-று.

கலைக்கண் மண்குளிக்குமெனவியையும். கொடுஞ்சரமென் பதூஉம் பாடற்.

(ராச)

இரக்கத்தொடுமறுத்தல்.

இரக்கத்தொடுமறுத்தலென்பது- இவள் என்னுடனே நகையா டிகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டென உட்கொண்டுநிற்ப, பி ண்புந் தழையேலாது, இவ்வையர் இவ்வாறுமயங்கிப் பித்தழை யாற்றற்றற்குக் காரணமென்னேவென்று அதற்கிரங்கி மறுத்துக் கூறுநிற்ப. அதற்குச்செய்யுள்.

ஓடத்தழைபாநிசிற மாமிடற்றம்பலவன்கழற்சே *

மெய்த்தழைபாநிசிறவன்பிணர்போலவிதிராவிதிர்த்துக் *

திருக்கோவைபரம்.

கைத்தொழியேற்றிக்கடமாவிருய்க்கையில்லிள்லித் தியே
பித்தொழியாதிற்பாரவென்னபாடம்பெரிபவரே. (௩௨)

செய்யுறைபெய்திராது காதற் று மு
பையநீபெரி தயர்த்தனைபென்ற து.

(இ-ள்.) கருமை மிகாநின்ற கரியமிடற்றையுடைய அம்பலவனது கழற்கண்ணே பெருகாநின்ற மெய்யன்பையுடையவரைப் போல மிகநெருங்கிக் கைக்கண்ணே தழைய ஏற்றி, இதனோடுமூறுபடக் கடமாவை வினாவி, தங்கையில் விளையின்றியே, இப்பெரியவர் பித்தழையாநின்றார், இஃதென்ன தீவினையோ! எ-று.

மா-சுருமை மாமிடறெப்பது பண்புத்தொலையாய் இன்ன
திருவென்னுந் தணையாய் நின்றலானும், மைததனழபாநின்ற
வென்பது அக்கருமையது மிகுதியை உணர்ச்சிநின்றலானும், கூ
றிபதுகூறலாகாமையறிசு அது “தாமமாமீயிசை, எனவும், “கு
ழிந்காழ்ச்சகண்ண, எனவும், இத்தன்மையபிறவும் வருவனபொ
ல. பெய்கதனழபாநிற வவன்பென்பதற்கு பெய்பாற்றனழபாநி
யிற அப்பென்னுமனமபும். பித்தென்றது ஈண்டுப் பித்தாற்பிற
ந்த அனழப்பெ. அனழப்பு-பொருள்புணராவோசை. (மஉ)

சிறப்பினமேகூறியறுத்தல்.

சிறப்பில் ஐரக்கறி மறுத்தென்பது- என்வருத்தந்திற்குக் கவ
லாநிஸ் நனன் இவளாதலில் எனக்கிதுமுடியாமையின்பெயன உ
ட்கொண்டுநித்ப, நோழி இக்குன்றிடத்து மாவஞ் சுணையும் இவ
ள்வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தறிபாவாதலான் நண்டில்லாதனவற்றையா
மணியிற் கண்டார் ஐயுறுவரென மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்கு
ச்சொல்புள்.

அககுமரவுமணி மணிக்கூத்தன் சிற்றம்பலமே
யொகீகுமிவளதொளிநுருவஞ்சிமஞ்சார்சிலம்பா
கொக்குஞ்சுனையுக்குளிர்நளிநுங்கொழும்போதுகளு
ம்குஞ்நிலென் னுமலர்ந்தநியாதவியல்பின வே. (நாக)

மாந்தளிர் மலர்நீலமு ம்
ஏந்தலிம்மலை யில்லைபென்ற னு.

(இ-ள்) மஞ்சார்ந்த சிலம்புபுடையாய், அச்சையும் அரவையு
மணியும் மாணிக்கம்போலும் கூத்தனது சிற்றம்பலத்தையொக்
கும் இவளது விளங்காநின்ற வடிவையஞ்சி மாக்களுஞ் கணைஞ்
சூளரிந்தநுளிர்களும் கொழுவிப்போதுகளும் இக்கூன்தில் எச்

பெரும்பலகை.

காவத்தும் விநிந்தறிபாத தன்மைபுடைய, அத்தால் சுண்டில்லாத இவற்றை யாமணியிற் சுண்டார் ஐயுறுவர். எ-று.

தளிர்மலர்ந்ததியாதவென்னுஞ் சினைவினை முதன் மேலேறியு
ம், போதுமலர்ந்ததியாத வென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின்
வினை இடத்துமேலேறியும், நின்றன. (நாக)

இளமைக் கூறி மறுத்தல்.

இளமைக் கூறி மறுத்தலென்பது - அவளது வழவுக்கஞ்சி மலர்நீ
தறிபாவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறிப்பவாற்று சிறப்பின்மைக்
கூறிப்பவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத் தழை கொண்டுசெல்
ல, அதுகண்டு, குழலும் முழையும் குவிபாத சூதலைச்சொல்லிக்கு
நீ சொல்லுகின்றதாரிபம் சிந்திதுயிப்படைத்தலைநென அவளது
ளமை கூறி மறுத்துரைப்பாநிற்கல். அதற்குச்செய்யுள்.

உருகுதலைச்சென்மங்கள் எத்தனும்பலத்தும்மொளியே
பெருகுதலைச்சென்முதிர்ச்சிமுன்பெருந் துறைப் பிள்ளைகளாநீ
முருகுதலைச்சென்மகழைமுடியா முலைபொடியா
வொருகுதலைச்சின்மமுலைக்கண் ணெவையவோ துவதே. (நாசு)

முனையெயிற் துரி வை
வினாவில ளென்ற ன்.

(இ-ள்) அன்பருடைய உருகுதலையடைந்த உள்ளத்தின்கண் னும் அம்பலதனின்கண் னும் இரண்டிடத்தினுமொப்ப ஒளிபெரு குதலையடைந்து நின்றவனது பெருந்துறைக்காணுளளாகிய எம் பிள்ளையுடைய தேயுந் தநறுநாற்றம் தம்மிடத்தடைந்த சூழல் கள் முடிக்கப்படா, முலைகள் தோன்றா, ஒரு குதலைச் சிண்டியலை மொழியாட்டு, ஐயுனே, நீ சொல்லுகின்றவினா யாதாம்! சிந்துமி யையுடைத்தன்று. எ-று. .

ஏகாரம்-அசைதில், எள்ளார் கூடையெனவினையும். குதலைமை-
விளங்கமை. மழல்-இளஞ்சொல். சிசுமழலைத் திறத்தென நான்
காவது ஏழாவதன்பொருட்சண் வந்ததெனினும்மையும். இவைநா
ன்கதற்கும் மெய்ப்பாறும் பயனும் அவை. (ம)

மறைத்தமைமகூறிநகைத்துரைத்தல்.

மறைந்தமை கூற்றைக் துரத்தவேண்டது - இவள்தன்மை கூறுகின்றது தன்மாவற்றதற்பொருட்டின்கருவேண்டும் அதுவன்றி

திருக்கோவையார்.

இந்நாளெல்லாயியைப் பறத்து இப்பொழுது இவளினையென் னு இயைபாமைகூறி மறுக்கவேண்டியதென்னை இனி யிவ்வொரு சீக்கம் இவளைப்பொழியவொழுக்கடவேனென உட்கொண்டுநிற்ப, நீயென்னையுறையதாரியம் இனி நினக்கு முடியாதென அவனோ டி நனைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பண்டாலியலுமிலைவளர்பாலவன்பார்கிழித்துத் *
தொண்டாலியலுஞ்சுடர்க்கழலோம் ப்ருவலைத்திலையின்வாய் *
வண்டாலியபுறவளர்பூந்துறைவழிதறவகவென்னென் *
கண்டாலியபுறவகடனிலைகொல்லெகருதியதே. (௩௫)

என்னமறைந்திடு நெண்ணியதரிதெ ன
நன்னுதற்றோழி நனைசெய்த து.

(இ-ள்.) முற்காலத்து ஆலிந்தணுளதாம் இல்லியிச்சுட்டுயின்ற பாலகருதிய மாபோன் நிலத்தைத்திழித்துக் காட்டாமையிற் பிள்ள ரொண்டாலியொழுக்கு சுடர்க்கழலையுடையானது பண்டையதாயிப திலைவரைப்பிழுவண்டாகிய வண்டிகளா ஆலிப்போயி திரிகரும் மி க்க பூக்கையுடைய துறையைபுடையாய், ஆராய்ந்தால் எவ்வை ம றைப்பின் நிகருதியது முடியுமுறைமையிலைபோலும். எ-று.

பண்டிதொண்டாலியலுமெனவும், திலைவரைப்பிற்றுறையெ னவுமியையும். திலைக்கட்டுறைவென்னினுமனையும். மெய்ப்பா யி- அச்சத்தைச்சார்ந்த நனை, இவள் நகுதலான் என்னுறையின்ன தென உணர்ந்த ஞான்றுதானே முடிக்குமென நினைந்து ஆற்றா வானுவது-டயன். (௩௫)

நனைகண்ணிமகிழ்தல்.

நனைகண்ணிமகிழ்சலென்பது - இவள் தன்னை மறைத்தால் முடி யாதென்றது மறையாதொழிந்தால் முடியுமென்றாளபெனத்த லைமகல் உட்கொண்டு நின்ற, உன்னுடைய சதாப்பாட்டைச்சே ரீந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணை யல் லது வேறு துணையுண்டோவென அவளது நனை கண்டு மகிழ்நி ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மத்தகஞ்சேர்நணிநோக்கினன்வான்றிந்நாறமுதே *
யொத்தகஞ்சேர்ந்தென்னையுய்யநின்றோன்நிலையொத்திலக்கு *
முத்தகஞ்சேர்மென்னகைப்பெருந்தோளிமுகமதியின் *
வித்தகஞ்சேர்மெல்லென்னுக்கமன்றோவென்விழுத்துணையே

சேட்படை.

இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண் ௮

வண்ணக்கிழிவே லண்ணலுனாத்த து.

(இ-ள்.) நெற்றியைச்சேர்ந்த தனிக்கண்ணையுடையான், சொல்லளவைக் கடந்து ஊறுமுழுதத்தையொத்து மனத்தைச்சேர்ந்து என் னையுய்யநின்றவன், அவனது தில்லையையொத்திலங்கும் முதிருப்போலும் எயிறுகளுள்ளடங்கிய முரன்முறுவலுடைய பெருந்தோளியது முகமாகிய மதியில்கணுண்டாகிய சதுரப்பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனது சிறந்ததுணை, அதனால் ஆற்றக்கூடும். எ-று.

வாக்பெறந்தென்பதானும், அமுதொத்தென்பதானும், அகஞ்சேர்ந்தென்பதனோடையுடையம். உய்யநின்றோமென்றதற்குச் சொற்கள் உய்வித்தோமென்னும் பொருளவாய், ஒருசொல்லீர்மைப்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. இலங்குமுகபதியென வியையும். மறுத்தாளாயினும் நங்கண் மலர்ந்தமுகசகலென்றுவருத்தால் இலங்குமுகபதியினென்றான் உள்ளக்குறிப்பை நுண்ணிதிவ் விளக்கலின், எத்தகஞ்சேர்மெல்லெனோக்கமென்றான். உள்ளக்குறிப்பென்றவாறெனின், முன்னர்ச் சிவமழலைக்கென்றோவையவொதுவதென்று இளையனென மறுத்தவிடத்து இந்நாமொலையியையாமறுத்து இப்பொழுது இவளினையென்று இயையாமை மறுத்தான் இவ்வொழுக்கம்இனி இவளை பொழிய வொழுகக்கடவேனென்று தலைமகன் தன்மனத்திற் குறித்தான் அக்குறிப்பைத்தோழி அறிந்து கூறினமையின் வித்தகஞ்சேர் மெல்லெனோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்ததுணை யிநிலையெனத் தனதாற்றாமதோன்றக கூறினான். மெப்ப்பாடு-உவமை. பயன்- ஆற்றாமதீர்க்குதல்.

(௩௭)

அறியாள்போன்றுநிறைவுசேட்டல்.

அறியாள்போன்றுநிறைவுசேட்டலென்பது - தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவன் வாடாமற் றழைவாங்குவேனென உட்கொண்டு, என்னுடைய தோழியர் எண்ணிறந்தாருளர் அவருள் தின்னுடைய நிறைவு யார்கண்ணதோவெனத் தானறிபாதாள் போன்று அவண்ணவு கேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்ணிறந்தார்திலம்விண்டவொன்றுமிக்காரிருவர் *

கண்ணிறந்தார்தில்லையம்பலத்தாரீகழுக்குள்நினின்று *

தண்ணறுந்தாதிவரீசந்தனசேரலைப்பந்தாடுகின்ற *

கொண்ணிறந்தாவுர்பார்கண்ணதோமன்னநின்னருளே. (௩௮)

திருக்கோவைப்பாதி.

வேந்தன்சொன்ன மாந்தளிர்மேனி யை
வெறிபார்க்கோதை யறிபெனென்ற டு.

(இ-ள்.) விண்ணக்கடந்தவர் நிலத்தைப்பிளந்தவரென்று சொல்
வப்படும் பேரியோரிருவருடைய அண்ணக்கடந்தார், தில்லையம்
பலத்தின் கண்ணார், அவரது கழுக்குள் நினைவின்று தண்ணிதாடி
வநறிய தானு பரந்த சத்தனச் சொலையிடத்துப் பந்தாடுகின்றார்
இறப்பப்பலர், மன்னனே, தினதருள் அவருள் யார்கண்ணதோ?
கூறுவாயாக. எ-று.

விண்டவரென்பதற்கு முன்னுணர்த்துணாக்க. அன்றோர்க்கு அரிபராயினும் எம்மெனார்க்கு எளிபொருளாகருத்தால் தில்லையம்பலத்தாரென்றார். சோலக்கணிற் றென்று கூட்டினு மமைபு ம். எண்ணிறந்தாபலரென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு - மருடிகையைச்சார்ந்த பெருமிதம் தும்மாற் கருதப்படுவானே அறியேனென்றாக எங்குறை இன்னொங்கண்ணதென அறிவித்தால் இவள் முடிக்குமென நினைந்து ஆற்றவாலென்பது -பயன். (ரர)

‘அவயவங்கூறல்.

அவயவங்கூறலென்பது-இன்னும் அவளை யிவள் அறிந்துலள் அறிந்தாளாயிற் றழைவாங்குவாடுன உட்கொண்டி நின்று, என் னாற்கூறப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவையெனத் தோழிக்குத் தலைமகன் அவளுடைய அவயவங்கூறுதிறல். அசிறுச்செய்யுள்.

ஞானின்கொங்கைக்ரும்பைகுழல்கொன்றதொகைவசவியாய் *
 சுவனினவாணைசுவெண்முத்தங்கண்மலர்செங்குநூதீர் *
 சுவலினைதீர்ப்பவன்சூழ்பொழிற்சிற்றம்பலமனையாட் *
 ஞானினநாண்மதிபோன்நொளிர்கின்றதொளிமுகமே. (௩௮)

அவயவ மவளு . க்
கிவையிவை பென்ற .

(இ-ள்.) விரதங்களான் வறுந்தாமற் தவத்தொழிந்தீர்கி அன்ப நீக்கு இன்புறு தெறியருளியவனது தாழ்ந்தபொழிபுடைய கி ழ்மற்பலத்தைப்பொப்பாட்டுக்கு வித்தகொங்கைகள் குரும்பையை யொக்கும், குழல் கொன்றைப்பழத்தை யொக்கும், செய்யவாப் கொவ்வலக்கனியையொக்கும், அதனகத்திடப்பட்ட வாணகை வெ ண்டுத்தையொக்கும், கண்டலங்கள் செங்கழுநீரைப்பொக்கும், ஒளி முகம் உலாவின்னதுதாடிய செவ்விமதிப்பொன்றொளிராநின்ற ன். எ-து.

சேட்பண்டி

தவவினைதீர்ப்பவனென்பதற்கு மிகவுங் வினைகளைத் தீர்ப்பவன் எனினும்மையும. உவவினநாண்மதியென்றது “காலகுருஞ்சு என்பதுபேரல் பன்மைபொருமைமயக்கம். எப்பொழுத்த் தன்னுள்ளத்திடைபுறது விளங்குதலிற், ஒன்றினிற் தத்தென நிகழ்கல் தத்தாற்குறிஞன் உவவினமதி-பலகலைகன்சுடி நிறைத்த தன்மைபையுடைய மதி. நாண்மதி-உவாவான நாளின்மதி. (ராஅ)

கண்ணாயந் துரைத்தல்

கண்ணயந் துரைத்தலென்பது - அவயவங்குறியவழிக் கூறியும் அமைபாது, தனக்கு அன்று தொழிற்பக காட்டினமை நினைந்து பின்னுங்கண்ணயந் து கூறாநின்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

ஈசற்கியான்வைத்தவன் பினகன்றவன்வாங்கியவென் *
பாசத்திற்காரொன்றவன் லில்லையின்னொளிபோன்றவன்றோன் *
பூசத்திருநீறெனவெனாத்தாக்வன் பூக்கழல்பாம் *
பேசத்திருவார்த்தைபிற்பெருநீளம்பெருங்கண்களே. (ராங்)

கண்ணினை நெழ்வன
வண்ண முரைத்தன.

(இ-ள்) ஈசனிடத்து பான் வைத்த அன்புபோல அகன்று, அவனில் வாங்கப்பட்ட எனது பாசம்போலக் கறுத்து, அவனது தில்லையினொளியைப்போத்து, அவன்றோள்களிற்சாதனம் அத்திருநீறுபோல வெளுத்து, அவனுடைய பூப்போலும் திருவடிகளை பாம்பேசம் அதிருவார்த்தைபோல மிகவுநெடியவாயி ருக்கும் என்னுற் காணப்பட்டவளுடைய பெரிய கண்கள். எ-று.

அன்பின்கன்றென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். தில்லையினொளிபோல - தில்லையினொளிபேரலும் ஒளியையுடைத்தாதல்; ஆகவ தில்லையே உவமைபாம். பூசத்திருநீறு வெள்ளி நாய்த்தோன்றுமாறுபோல வெளுத்தென்றும், பேசத்திருவார்த்தை நெடியவாயினுற்போல் பெருநீளமாமென்றும், வினையெச்சமாக்கி, சிலசொல் வருவித்துரைப்பினும் அமையும். பெருநீளமாமென ஆக்கம் வருவித்துத் தொழிற்படவுணர்க்க. கண்களாற்பெரிது மிடர்ப்பட்டானாகலானும், தொழிற்பத்தனக்குக்காட்டின பேருதவினையுடையனவாகலானும், முன்னர்க்கண்மலர் செங்கழுநீரென்றும் அமைபாது, பின்னும் இவ்வாறுகூறிஞன். கண்ணிற்குப் பிறிது வகையான் உவமங்கூறுது இவ்வனது அகழைதலாயின கூறவேண்டியது ஏற்றிற்செனின், அவை கண்ணிற்கிலக்கணமுந் காட்டியவாரும். என்ன இலக்கணமாய்மறு? “கண்ணிற் கிவம்பு சசடற்க்

கிளப்பிச், வெண்மை கருமை செம்மை யகல, நீள மொளிபெண்
நிகழ்த்துவர் புலவர்,, ஆயின் இதனுட் செம்மை கண்டிலேமெ
ன்பார்க்குச் செம்மைபுந் கூறிற்று. அவன்றோளின்பூசத் திருநீறெ
ன்றதனால் சிவப்புஞ்சொல்லியதாயிற்று. அதுசெம்மைபாற் றோ
ன்றும் வரிபெனவறிக. பான்பேசத்திருவார்த்தைபெண்ணுது யா
மென்ற தென்னைபெனின், திருவார்த்தை பேசுமன்பர் பலராகலா
ன் யாமென்று பலராகக்கூறினார். இவையிரண்டற் றும் மெய்ப்பா
டு- உவகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-ஐயமறுத்தல். (௩௯)

தழையெதிர்தல்

தழையெதிர்தலென்பது-கண்ணயந்தூரைப்பக்கேட்ட தோழி
இவ்வாறு ஏற்றல் எக்குடிக்கேலாவாயினும் நீ செய்தவுதவிக்கும்
நின்போன்புக்கும் ஏலாநின்றேனெனக் கூறித் தலைகன்மாட்டி
த் தழையெதிராற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தோலாக்கரி வென்றதற்குந் துவள்விற்குமில்லின்றென்மைக் *
கேலாப்பரிசளவேயன்றி ப்பலேமிருஞ்சிலம்ப *
மாலார்க்கரியமலர்க்குழல் பவவன்மலையிற் *
கோலாப்பிரசமன்ருடையநீதந்தகொய்தழையே. (௩௮)

அகன்றவிடத் தாற்றாமைகண் டி

கவன்றதோழி கையுறைபெதிர்த்து. து.

(இ-ள்.) இருஞ்சிலம்பா, எம்மையேதஞ்செய்யவருந் தோலாக்க
ரியை நீ வென்றதற்கும் பாண் குறைமறுப்பவும் போகாது பே
ரன்பினைபுடையபாய் நீவிடாது துவண்ட துவட்சிகளும் எமது
குடியின்பழமைக்கேலாத இயல்பையுடைய வென்று எம்மாற்செ
ய்யப்படாதனவுளவே! ஐயனே, மாலார்க்குமரிப மலர்போலுந்
கழலையுடைய அம்பலவனது மலையின்கண் வைக்கப்பட்டாத தே
னைபொப்பாட்டு நீ தந்த கொய்தழையைப் பிறிதோராற்றாந்
லேம். எ-று.

உளவேபென்னுமேனாரம் எதிர்மறை. அஃதென்போலவெ
னின், “தூற்றுதே தூர விடல்,, என்றது தூற்றுமென்று பொரு
ள்பட்டவாறுபோலவென்றறிக. அன்றியும், ஏலாப்பரிசளவேயெ
ன்பதற்குநாங்கள் இத்தழை வாங்குவதன்றென்றது கருத்தது. எம
துகுடிப்பிறப்பின் பழமைபற்றி அது சுற்றத்தார்க்குடிவாங்குவ
தொழிந்து நாங்களாக வாங்கினுந் குடிப்பிறப்புக்குப் பழிவரு
மென்பதனைப்பற்றியென்றவாறு. வழிபட்டுக்காணலுறுமையின்,
மாலாரொன இழித்துக்கூறினானினுமமையும். உளவேவென்றி
யேலேமென்பது பாடமாயின், தழைவாங்குகின்றழி என் பொரு
ட்டால்நீர் துங்குடிக்கேலாதனவற்றைச்செய்யாநின்றுநின்றதலை

மகன்கூறியவழி, நீ செய்ததற்குக்கிணைம்மாறுசெய்யவேண்டுமென
தவிநீ இற்பழிபாக்குற்றம் இதற்குளவாயினல்லது இதனபேலே
மென்று கூறினாரகவுணாக்க என்றது-இற்பழிபாக்குற்றம் இதந்
குளவாகலான் ஏற்றினதேம் நீ செய்தவுதவிபைப்பற்றி அல்லதே
வேமென்றவாறெனவறிக. கோலாற்பிரசமென்பதுபாடமாயின்,
கோலிடத்துப்பிரசம் - என்றது - கோற்றேன். இது சுவையிசு
தியுடைமைகூறியவாறெனவுணாக்க.தோலாக்கரிவென்றது முதலா
யின் நிகழ்ச்சி செய்யுளின்கட் கண்டிலேமென்பார்க்கு இயற்கை
ப்புணர்ச்சிபது நீககத்தின்கண் நிகழ்ந்தனவெனவுணாக்க. அன்றியு
ம்படைத்துமொழி வகுத்துணையென்பனவற்றானுமறிக. அகறல்-
அவன்சருத்திற்ககறல். மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமித
ம். பயன்-குறைநேர்தல். (ரய)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகன் மாட்டுக் தழை யெதிர்த்த
கோழி இவருக்குத் தெற்றெனக் கூறுவேறாயின் இவள் மறுக்கவு
கூறாமென உட்காண்டு, இந்நாள்காறுந் தழையேலாமைக்குத்
தக்க பொய்ச்சொல்லி மறுத்தேன் இன்று அவனது நோக்கங்கண்
டபின் பொய்ச்சொல்லுநெறி அறிந்திலேன் இனி பவனுக்குச் சொ
ல்லுமாறென்றேவெனத் தழையேற்பித்தற்குத் தலைமகனது குறி
ப்பறிபாற்றல். அகற்குச்செய்யுள்.

கழைகாண்டலுஞ்சுளியுக்களியாணையன்னாந்திற் *
றழைகாண்டலும்பொய்தழைப்பமுன்காண்பனின்மம்பலத்தா *
னு மழைகாண்டலுநினைப்பாருமென்றோக்கிமன்றோக்கங்கண்டா *
விழைகாண்பணமுலையாயறியேன்சொல்லுயீடவற்கே. (ரயக)

தழையெதிரா தொழிவதற்கோ

ர்

சொல்லறியேனெனப் பல்வளைக்குரைத்த னு.

(இ-ள்.) குத்துகோலைக் காண்டலும் வெகுளுங் களியாணைய
யொப்பானுடைய கையிற் றழையையக்காண்டலும் அப்பொழுது
சொல்லத்தரும் பொய்யை முன்பெருகக் காண்பேன், அம்பலத்
தானுடைய கையி லுழைமாணக்காண்டலும் நினைவுண்டாம் மெ
ல்லியநோக்கத்தையுடையாய், அம்மன்னனுடைய புன்களோக்கத்
தைக் கண்டால் இனது விரும்பிக் காணப்படும் பெரியமுலையையு
டையாய், இன்று அவற்குப் பொய்சொல்லுநெறி யறிவின்றிகே
ள், இனி பாது செய்வாய்! எ-று.

குத்துகோல்வரைத்தன்றி பாணை களியரைத்தாயினும்போலக் க

திருக்கோவையார்.

முதுவாரி சொல்லவத்தனன்றி வேண்டவயத்தனாமின்னென்பது
போதாக்கைமுதலாண்டனுஞ் சுளியுங்களியாணை யன்னுன்னென்றார்.
ஈண்டுக்கமுதுவாரொன்றது மோழிதன்னை. உலோகவது கையுறைபல
வற்றையும் ஆகாவென்று தான் மறுக்கதனைநோக்கி. தலைமகனின் மு
கங்கோடற்று இறைமுகாண்பனைமுலைபாபெனப் பின்னும் எதிர்மு
கமாக்கினார். தலைபெய்திர்நாளாயினும் தலைமகளது குறிப்பறி
பாடமையின், அவனைக் கண்டமுல்சம்போலக் கண்டாலென எதிர்கால
தீதாடகூறினாள். இதனை முகம்புகவுரைத்தவெனினும் குறிப்பறித
வெனினுமொக்கும். (நயக)

குறிப்பறிந்துகூறல்.

குறிப்பறிந்துகூறவென்பது-குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அது வழிபாடுநின்ற, பாணை கடிந்த பேருரலியார் ஸகயிற்றகழ்ந்து வளத்தகுமோ அது துவளாமல் யாம் அவரது குறைமூடிக வேண்டாவோவெனத் தோழி நயப்பக கூறுநின்றல். அதற்குஞ்சியுள்.

தயவளத்தநீறணிபுந்தடந்தோளண்ணறன்ஞெருபா
 லவளத்தஞமகளுந்நிலைபானல் ஹரித்ததன்ன
 கவளத்தபனைகழந்தாரகரத்தனண்ணரிதழபுந்
 துவளத்தஞவனலோகரும்பாரிஞ்ஞழந்தாமொழியே. (நாயுட)

ஏழைமிக் கிருந்த லை

தோழியெகாண் மொத்தி து.

(இ-ள்.) சுரும்பார்ந்த குழலியுடைய தாமொழியாய், வெண்மையையுடைய நீற்றைச் சாத்தும் பெரிய தோள்களையுடைய அண்ணல், தனதொரு பாகத்தினுளாகிய அவட்குத் தந்தையுமாய் மகனுபாந் தில்லைபான், அவன் அன்றிரித்த யானையெொக்குந் கவளத்தையுடைய யானையை றத்மேல் வாராமற் கடிந்தவருடைய கையவாகிய சுண்ணிற்காரந் தனையும் வாடத்தகுவனவே! தகா. ௭-று.

தவளத்தீற்று கவளத்தயாணையென்பன பன்மைபொருமைமய
க்கம். சிவதத்துவத்தினின்றுஞ் சத்திதத்துவத்தோன்றலின் அட
த்தொடென்றும், சத்திதத்துவத்தினின்றுஞ் சதாசிவதத்துவத்தோ
ன்றலின் மகத்தொடென்றும், கூறினா. “இம் வான்மகத்துத் தன்னு
டைக் கேள்வன் டகன் தகப்பன், என்பதூஉம் அப்பொருண்
மேல் வந்தது. கவளத்தயாணையென்பதனால் தாணியும்புங்களை
முன்று வளர்ந்த யாணையென்பதூஉம் கூறப்பட்டதாம். அது ஒ
ருவார்த்துக்கட்டப்பட்டி மிகுபட்டதன்றாகலான், அதனை வெவ்வேறு

சேட்படை

‘து அப்படிப்பட்டபாணையையும் வென்றவர், அங்ஙனம் பாணை
முந்த பேருதவிபார்க்கையவர்த் துவளத்தருவனவோ வென்றதனா
ல், அவருள்ளுந் துவளாமற் குறைமுடிக்கவேண்டிமென்பது
குறிப்பாறகறிஞள். உம்மை-சிறப்புப்மை எனமுடிநாத்ததென
வினயயும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி-அருகையைச்சார்ந்
தபெருமியும், பயன்-குறைநயப்பித்தல். (ளயஉ)

வகுத்துணர்த்தல்.

வகுத்துணர்த்தலென்பது- உதவிகூறவும் பெருநாணிணளாதவி
ன் தலை வாங்க மாட்டாது. இப்படி, அக்குறிப்பறிந்து, இருவகையா
னும் நமக்குப்பழிப்பதும் அதுகிடக்க நமக்குகவி செய்தாற்கு
நாமுமுதலிசை பாறாறென்றேயுணர்த்தலைமகள் தலைமையேற்கு
மாறு வகுத்துக்கூறுநின்றல் அகற்றிச்செய்யுள்.

ஏறும்பழி காழ்ப்பற்றின்பற்றேலாவிடனமடன்மா *
மெறுமவனிடபங்கொடியேற்றியந் தப்பலதது *
ளேறுமரண்மன்னுமீங்கொய்கலைநடவி முடிபுணர்காய்ந் *
தேறுமலைதொலைநதாற்கெண்ணையாளுசெய்வதென்றழையே. ()

சுடிச்சுழிகொணர்ந்த காத்தரு முதி

மடகொடியுமாநர்க்கு வகுத்துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், தலைமையேற்பிய காமையொரு நட்பை
செய்கொண்டு பிறரிடத்து நமக்குப்பழிப்பதும், அதனையேலா
தொழியின் பிறிதொருபாடமிடையென்று அவன் மடலாகிய மா
வையேற்பும். கருமவடிவாகிய இடபத்தைக கொடியின்கண்ணைவி
து நமது பிறனித்துண்பத்தை நீக்க ஒருப்பட்டிவந்து அப்பலதி
தின்கணையும் அரண்மன்கும் ஈங்கொய்கலையின் நமதுபெரியபு
ணத்தையழித்து நம்மைநோக்கி எந்தேறும் மலைப்பாறும் யானை
யைத்தோற்றிதவற்கு பாஞ்செய்வதென்றோ! அங்ஙன யானாகி
ன்றிலேன். எ-று.

மற்று- வினைமாற்று. மடன்மாவெறுமனென்று தலைமையேலா
விடனும் பழியேறுமென்பது படக்கறினமைபானும், ஏறுமலை
தொலைத்தாற்கென அவன்செய்த உதவிகு தினமைபானும், தலை
மையேற்பதே கருமமென்பது படக்கறினளாம். அன்றியுந் தலை
மையேற்றால் நமக்கேறுமபழியை அறத்தொடு நிலைமுதலாயினகொ
ண்டு தீர்க்கலாமென்றும், ஏலாவிடின் அவன் மடன்மாமையேறு
தலான் வரும்பழி ஒன்றினுந் தீர்க்கமுடியாதென்றும், கூறியவா

திருக்கோவைபார்.

முயிற்ற. வகுத்துணர்த்தல்-தழையேற்றலே கருமமென்று கூறு
பயித்துச்சொல்லுதல். (நாயக)

தழையேற்பித்தல்.

* தழையேற்பித்தல்வென்பது - தழையேலாதொழியினும் பழி
பேறுமாயிற் தழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டுநிற்ப,
அக்குறிப்பறிந்து, இத்தழை நமக்கெளிபதொன்றன்று இகனை
பேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பி
பாற்றிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெவ்வனாமெய்யெரிசாய்சிலையாண்டென்னையாண்டுகொண்ட *
செவ்வனாமேனியன்சிற்றம்பலவன்செழுங்கயிலை . *

தவ்வனாமேலன்றியிலலைகண்டாயுள்ளவாறருளா *

தவ்வனாமேற்கிலம்மடலினெளிநிறந்தவீரந்தழையே. (நாயக)

கருங்குழன்மடந்தைக் கரும்பெறற்றோழி

இருந்ததழைகொள்கென விரும்பிக்கொடுத்தது.

(இ-ள்.) நமமாட்டுண்டாகிய அருளான் இம்மலைக்கட் சிலம்ப
ன் எளிதாகக்கொணர்ந்து தந்த வாடாத இத்தழை ளளவிய கைலை
பாகிய அம்மலையிடத்தலவது பிறிதோரிடத்திலலை, இதனைக் கொ
ள்வாயாக. ஏறு உள்ளவாறென்பது யாண்குறிய இது மெய்ம்மை
யென்றவாறு. பகைவரை மெய்யெரித்த வரையாகிய காய்சிலையை
ப் பணிகொண்டு பின் என்னை யடிமைக்கொண்ட செவ்வனாபோ
லுந் திருமேனியையுடையனாகிய, சிற்றம்பலவனது செழுங்கை
லைபெணக்கூட்டுக.

மெய்யெரியென்பன ஒருசொல்லாய்த் தெவ்வனாவென்னும்
இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. மெய்யெரித்த காய்சிலை மெய்யெ
ரி காய்சிலையென வினைத்தொகையாயிற்று. காய்சிலை- சாதுயடை.
ஐகாரத்தை அசைநிலையாக்கித் தெவ்வர்மெய்யெரித்தற்குக் கார
ணமாஞ்சிலையெனினுமமையும். வலியனவற்றை வயமாச்சிப் ப
யின்று பின், என்னையாண்டானென்பது போதா, காய்சிலையாண்
டென்னையாண்டுகொண்டவென்றார். என்னைத் தனக்கடிமைக்கொ
ள்ளுதல் காரணமாகப் பிறிதொன்றின் மேலிட்டுக்கல்லைவளைததா
ன் என்னெஞ்சைவளைத்தல், காரணமாக அல்லது தனக்கொரு ப
கையுண்டாய்ச் செய்ததன்றுபோலும் என்பதுகருத்து. “கல்லை
மெய்க்கணியாக்கும் விச்சைகொண் டென்னை நின்கழற் கன்பனா
க்கிணய், என்பதுமனது, கைலைத்தழையை எளிதிறந்தாநென்ற

நான் வரவு வேண்டியவனாத தமர் மறுப்பின் வரைந்து கொள்
 னந் தாளாண்மையென்பது கூறினான். கண்டாபென்பது
 முன்னிலைபகைச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி-பெ
 ருமிதம். பயன்-கையுறையேற்பித்தல்: (௩௦௪)

தழைவிருப்புரைத்தல்.

தழைவிருப்புரைத்தலென்பது-தலைமகளைத் தழையேற்பித்து
 தலைமகனுழைச்சென்று, நீதந்த தழையை யான் உலர்ந்து கொ
 மித்தேன் அதுகொண்டு அவள் செய்கது மசாலையிற் பெருகுமெ
 னத் தலைமகளது விருப்பங் கூறுநின்றல். அகற்சொசெய்யள்.

பாசத்தினையறுத்தாண்டு கொண்டோன் லில்லையப் பலஞ்சும் *
 தேசத்தனசெம்மனிதந்தன சென்றிபான் கொடுத்தேன் *
 பேசிறபெருஞ்சுருங்குமருங்குலபெயர்ந்தொத்துப் *
 பூசுற்றிலளன் நிச்செய்யாதனவிலைபூந்தலையே. (௩௦௫)

விருப்பவ டோ ழி
 பொருப்பற் குரைத்த னு

(இ-ள்.) பாசமாகிய தனையிற்பட்டுக் கிடப்ப அத் தனையையறு
 த்துத் தலக்குக் குற்றேவல்செய்ய என்னை யடிபைக் கொண்டவ
 னது துலையப்பலத்தைச் சூழ்ந்த தேசத்தின்கணுள்ளன, அச்சி
 றப்பெயன்றி, செம்மாள், நின் னுற்றார்பட்டன, அவற்றைச்சென்
 னு யான் கொ மித்தேன், கொடுப்ப, ஆண்டு நிஃபுந்தனவற்றைச்
 சொல்லுவேறாயிற் பெருகும், சுருங்கிய மருங்குலையுடையாள் அ
 ப்பூந்தழையை அரைத்துத் தன்மேனியெங்கும் பூசுற்றிலளவல்
 னு பெயர்த்துச்செய்யாதனவிலை. எ-று.

என்றது - இவை வாயிமென்று கருதான அரைத்துப்பூசுறந்
 போலத் தன்மேனிமுழுதும் படித்தாள். எ-று. பெயர்த்தென்ப
 னு பெயர்ந்தெனமெலிந்து நின்றது. பிசைந்தாரத்தென்று பா
 டுரைத்துவருமுளர். மெய்ப்பாடி-உவமை. பயன் - தலைமகனையா
 ற்றுவித்தல். (௩௦௬)

சேட்படைமுற்றிற்று.

ப க ற் கு றி.

பகற்குறிமென்பது -தலைமகளைத் தழையேற்பித்ததோழி தலை
 மகனுடன் அவளைப் பகற்குறிக்கட்டலைப்பெய்விநின்றல்.

அதுவருமாறு, - குத்திரம். குறியிடங் கூற லாடிடம் படர்த
 ல், குறியிடைச் சேற விடத்துய்த்து நீங்க, லுலத்து ரைத்தலொழி

திருக்கோவைபார்.

மருங்கணை தல்லே, யறிவறி விந்த வையனுண் மகிழ்த, லாயத் தாய்
 த்த சேறழிவந்து கூட, லாடிடம் புகுத றனிகண் மலாதத, தடமெ
 ன் முலையாள் பருவங் கூறி, வரவு விலக்கண் வ ராவு டம் ப
 டாது, மிகுத்து னைத்தலொடு பெய்ம்மை யுரைத்தல், வருத்தல் கூ
 ற ருயச்சங்கூர, விற்செறிவறிவித்த தமர்நினை வு ராதத, லெயர்
 கோள் கூற லேறுகோள் கூற, லேதிலார் தம்மு ரா கூற வவளொ
 டு, கூறுவாள் போன்று நினைமுதிர் வுரைத்தல், பகல்வரல் விலக்கல்
 பையு னெய்நித்த, நினைபொடு வெறுத் தல் சிதைப்புற மாக, வேங்
 கையொடு வெறுத்தல் வெற்பமர் நாடற்றாச், கழுமலுற் திரங்கல்
 கடிப்புளங் கையற்க, கொய்தமை கூறல் பிரிவருமை கூறல், ம
 யிலொடு கூறல் வறுப்புனங் காண்டல், பயில்படு நோ கிப்பதி
 மிக லாடல், சொன்னநா லெட்டுந் தேர்ந்து யிறற்கை, மன்னிய
 பகற்றி வகையா ழும்மே.

(ரு-ள்.) குறியிடங்கூறல்- ஆடிடம்படர்நதல்-குறியிடத்துக்கொ
 ண்மச்சேறல்- இடத்துய்த்துநீங்கல்-உவந்துரைத்தல்- மருங்கணை
 ல்-பாங்கியறிவுரைத்தல்-உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்- ஆயத்துய்த்தல்-
 தோழிவந்த கூடல்-ஆடிடம்புகுதல்- தனிகண்டுரைத்தல்-பருவங்
 கூறிவரவுவிலக்கல் - வரைவுடம்படாதுமி குத்துக்கூறல் - உண்
 மைகூறிவரைவுகடாதல் - வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல் - தாயச்ச
 ங்கூறிவரைவுகடாதல்- இற்செறிவறிவித்துவரைவுகடாதல்- தமர்நி
 னைவுரைத்துவரைவுகடாதல் - எழிர்கோள் கூறிவரைவுகடாதல்-ஏறு
 கோள்கூறிவரைவுகடாதல்- ஐயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதல்- தி
 னைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்- பகல்வரல்விலக்கல்வரைவுகடாத்
 ல்-நிலையொடு வெறுத்துவரைவுகடாதல் - வேங்கையொடு வெறுத்
 துவரைவுகடாதல் - இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்- கொய்தமைகூறி
 வரைவுகடாதல்-பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்-மயிலொடுகூறி
 வரைவுகடாதல்- வறுப்புனங்காண்டுவருத்தல்- பதிநோக்கிவருத்தல்
 என விவரமுப்பத்திராண்பும்பகற்குறியாம். ஏ-று. அவற்றுள், -

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது - தலைவியிருப்பதைத் தோழி ஆங்க
 வள் வினையாய்மிடத்து ஒருகரிபலியாழில் சதிரவன் துழையாவி
 ருளாய் நடுவண் ஓர் பனிக் குப்பாறையை யுடைத்தாயிருக்கும் அ
 க்னியித்து வருவாயாகவென்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறுந்
 தல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாணுழைவாளம்பலத்தாற்குன்றென்றுவட்கிவெய்போன் *
 னுணுழையாவிருளாய்ப்புறநாப்பண்வண்டாரகைபோற் *

தேனுழைநாகமலர்ந்துதிசுநம்பளிங்காண்மதியோன்
காணுழைவாழ்வுபெற்றாங்கெழிஸ்காட்டுமொர்கார்ப்பொழிலே.

வாடிடத்தண்ணல் வண்டைழையெதிர்த்தவ ள்
ஆடிடத்தின்னியல் பறியவுணாத் து.

(இ-ள்.) ஒரு கரியபொழில், புறமெங்குங் கதிரோன்றான் சென்று நுழைபாதவிருளாய், நடுவண் வளவிய வான்மீர் போலத் தேன்கள் றுழையும் நாகப்பூ மலர்ந்து, திகழும் பளிங்காற் நிகட்கடவுள் வானிடத்துவாழ்வையொழிந்து காணிடத்து வாழ்கலைப் பெற்றாற்போலத் தனசெழிலைப் புலப்படுத்தும். - ன்று இருக்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்டாகிய ஒளி, இவ்வண்ணஞ் செயறா யினும் அணிபொப் அம்பலத்தின்கணுநனாகிய அரண், அவனது மலையென்று கூசிறுத்தோல வெய்யவன் று நுழையவெனக் கூட்டிக்.

“அண்ட மாரிரு னுந் கடந்தும்ப-ருண்டு போலுடோரொண் கூடர், என்பதூஉம் அப்பொருண்மேல் வந்தது உட்கியென்பத னால் முன் பற்பறியுண்டாளுதல் விளங்கும். வாணுழைவாளென்ப தற்குக் கற்பவிறுதிருகண தோன்றிய முறையானே வான் சென் றொழிங்குல் ஒவியெய் றுணாப்பாருமளர். பறம் இருளாயெனவு ம், நாகமலர்ந்தெனவுந், சினை னை முதன்மேலேறி நின்றன. பற ம் இருளாயென்பது இடத்து நின்றுபொருளின்வினை இடத்தின் மேலேறி நின்றது. இதுகுறிப்பெச்சுமாதலான், ஆண்டு வாவென் பது கருத்து. மெய்ப்பாடி-உவகை பயன்-குறியிடமுணர்ந்துதல்.

ஆடிடம்படர்த்தல்.

ஆடிடம்படர்த்தலென்பது - தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூரின தோழியும் புனத்தி ன்கட்போய் ஊசலாடி அருவியேற்று விறோ யாரிவேம் போதுவாயாகவெனத் தலைமகன் ஆயத்தொழிங் கொ ண்மிசென்று ஆடிடம் படராதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயல்வளருசன்முன்னாடிப்பொன்னெயின்னைப் போய்ப்பொலி
மயல்வளருசன்நினைந்தேற்றுமருவிதிருவருவிற்
கயல்வளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதாந்திர்த்தகருநூற்
தயல்வளர்மேனியன்பலத்தான்வணத்தண்புனத்தே. (நாயன்)

வண்டைழையெதிர்த்த வொண்டொடிப்பாங் கி
நீடமைத்தோளியொ டாடிடம்படர்ந்த து.

(இ-ள்.) பொன்னே, பிறவி காரணமாக வருமச்சத்ததை நீக்கி அ
[உக]

ருள்செய்யுந் தையல் தங்குந் திருமேனியை புடைபவனாகிய அம் பலத்தானது மலையிற் குளிர்த்த புனத்தின்கட் புயல் தங்குமுகலை முன்னடி, பின்போய், அதற்கயலாகிய பொலியும் உபர்ந்த குன் தின்கணியுறு அருவியை ஏற்போய், திருப்போலும் உருவினையும் கயலோலும் வாட்சண்ணையுமுடையாய், நீபோதுவாயாக, எ-று.

உபர்ந்தவழை மாத்திற் றொறித்தலாஃ புயல்வளருசுவென்றாள், வளர்கண்ணென்னவியயுட். ஈண்டு வளரொன்பது உவமையுருபு. வாள்- உவமை ஒளியெனினுமமையும் தண்புனத்துப் போதருவெ ன இயைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம், உவகையுமா ம். பயன்-குறியிடத்துப்போதருதல். (ஈயஎ)

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறல்.

குறியிடத்துக்கொண்டுசேறவென்பது- ஆடிடம்படர்ந்த கோழி தலைமகனுக்குத் தாஃசொன்ன குறியிடத்து இவனைக்கொண்டு சென்றுயசூம்பொழுது, ஆயத்தானாத் தம்மிடத்தினின்று நீக்க வேண்டுகலின் திணைகாததல முதலாகிய வினையாட்டிக்களைத் தான் கூறவே அவ்வவினையாட்டிற்குரியார் கலைமகள் அவ்வவ்விடங்க ளிலே வருவனென்று கருதித் தொழி சொன்னவகையே அவ்வ வினையாட்டிவிருப்பினால் எல்லாரும் பிரிவர் அவ்வகை ஆயபொள் ளத்தைப் பிரிவித்து, தமிழளாப் நின்ற கலை மகளையுங் கொண்டு, யாமுற்போய் மயிலாடலகாண்பேமென ஆக்குறியிடத்துச் செ ல்லாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்,

திணைவனக்காத் துச்சிலம்பெதிரீகூஉய்ச்சிற்றின்முற்றிழைத்துச் *
சுணைவளம்பாய்ந்துதுணைமலர்கொப்தொழுதெழுவார் *
வண்ணவநீறெழநீறணியம்பலவல் றன்வெற்பிற் *
புணைவளர்கொப்பான்றையன்னகாண்டுப்புனமயிலே. (ஈயஅ)

அணிவளராடிடத் தாயவெள் ள

மணிவளர்கொக்கையை மருங்ககல் றது.

(இ-ள்.) தொழாநின்று துயிலெழுவாருடைய வினையினது பெ ருக்கம் பொடியாகத் தன்றிருமேனிக்கண் நீற்றையணியும் அம்ப வவனது வெற்பிற் கையுணையப்பட்ட வளர்கொம்பையொப்பாய், திணை கிய வளத்தைக் காத்து, சிலம்பிற் கெதிரழைத்து, கிற்றி லைமிகவுயிழைத்து, சுணைப்புனலிற் பாய்ந்து ஒத்தமலர்களைக்கொ ய்து, அத்தன்மையவாகிய புன மயிலைக் காண்பேம் யாம் எ-று.

பலைக்கு வளமாதலுக்கித் திணைவனமென்றாள். திணையினது மி குதியெனினுமமையும், தொழுதெழுவாரென்றது துயிலெழுந்

காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மையான் உணர்வுள்ள காலத்து மறவாது நினைவார். எ-று. நீறணிந்தகோலம் நெஞ்சம் பிணிக்குமெழியுடைமையான் அககோலந்தொழுதெழுவாருள்ளத்து நீக்கது நிற்றலான் ஆண்டுள்ளவினை நீறுமென்னுங்கருத்தான், வினைவளநீ மெழநீறணியப்பலவென்றார். புதல்வனது பிணிக்குத் தாய் மருந்துண்டாற்போலத் தொழுதெழுவார் வினைக்குத் தாலீறணிந்தானென்பாருமுளர். வெற்பினென்புழி வெற்பைத் தின்காத் தல் முதலாகிய தொழிற்கு இடமாகவுணாப்பினுமமையும். அத்தன்மைமையாகிய மலிவென்றது பொருளதிகாரத்திற்குறப்பட்டதலைமகன் காள் மலிபயாய் நின்று கண்டமயிலை. இயற்கைப்பணர்ச்சிபெறுபுய் ம. (தொழி தனதுவாட்டத்தைவினவியபோது யாற்றொரிமயிலாது உண்டேன் அதனை நீயங்காணப் பெற்றிலையென வாடினே எனன்று உலாப்பக் கேட்டாளாதலால், அதனைப்பற்றி அம்மயிலை காண்மெனீருளாயிற்று. மெய்ப்பாடி - அது. பயன்-ஆய்மொழி. (ரமஅ)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது - குறியிடைக் கொண்டு சென்றகொழியான் அவ்விடத்துச்சென்று நின்றமுற்குப் பூக்கொய்துவருவேன் அவ்விடம் வேய் முத்துநீர்கலான் நின்னுடைமலையுருத்தகாதலான் நீ என்னோடு வாராது இங்கேநின்று பூக்கொய்வாயாகவெனத் தலைமலரைக் குறியிடத்துறுத்தித் தாலீங்காநிற்றல், அதற்குச்செய்புள்.

நரல்வேயின நினதோட்குடைந்துக்கறன்முத்தஞ்சிந்திப் *
பரல்வேயறைபுறைக்கும்பஞ்சடிப்பான்நிலையன் *
வரல்வேய்கருவனிங்கேறிலுங்கேசென்றுவார்முழற்கீர்த் *
குரல்வேயளிமுரல்கொங்கார்தடமலர்கொண்டிவறநே (ரமக)

மடத்தகைமாதரை யிடத்தகத்துய்த் து
நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) யான் உவ்விடத்தேசென்று தேனானிய பூக்கொத்தை முடிய. அளிகள் முாலுந் தாதுநிறைந்த பெரியமலர்களைக் கொய்துகொண்டிவந்து நின்னுடைம. நெடியகுழற்கண் வேய்வேன், பாணது திண்ணையபொப்பாய், காற்றொன்னோடொன்று தேய்ந்து நாலும் வேய்த்தீரள் உன்னுடைம. தோள்கட்கஞ்சிப் பிளத்தலான் உக்கறல் முத்துக்கள் சிதறுதலாற் பரல் முடிய பாறை

திருக்கோவைமார்.

தினது பஞ்சமிக் கணுறைக்கும், அதனால் என்னோடு ஆண்டு வரப்
பரலையலை, நன்றி நிற்பாயாக. எ-று.

யான்றா னீ நீ வேயென்றும் பிறவாற்றாது முணாப்பாருமு
ளர் குரவென்றது பூங்கொத்தை. தடமலவென்பதற்குத் தடத்து
மலவென்றாப்பாருமுளர். பரல்வேயறையுறக்கும் வரல்வேய்
தருவனிடே திவென்றுத் தலைமகளைத் தொழி கூறி இப்பிடத்தே
நிலவென்றான். மெய்ப்பாடி- அது. பயன்-தலைமகளைக் குறியிடத்
துய்த்துநீங்குதல். (நாடக)

உவந்துநாத்தல்.

உவந்துநாத்தலென்பது-தொழி தலைமகளைக் குறியிடெடுத்துத்
து நீக்காநிற்பத் தலைமகன் சென்றெனிற்ப்பட்டி, இக்குவட்குட மா
சுணப்பள்ளியாகவும் என்னைத் திருமாலாகவும் நினைந்தோ நீயி
ப்பொழிற்கண் வந்து நின்றதெனத் தலைமகளை உவந்துகூறுநின்ற
ல். அதற்குச் செய்யுள்.

படமாசுணப்பள்ளியிக்குவடாக்கியப்பங்கயக்க *
னெடுமாவெனவென்னைநீநினைந்தோநெஞ்சத்தாமரையே *
யிடமாவிராக் ளுற்றோடுவிலிநின்றவனீர்க்கயிலை *

வடமார்முலைமடவாய்வந்துவைகந்நிவ்வார்பொழிற்கே. (நாடக)
சுளிமயிற்சாயலை பொருசிறைக்கண் ட
ஒளிமலர்த்தாமா ளுவந்துநாத்த னு.

(இ-ள்.) வடமார்த்த முலைபயபுடையமடவாய், இவைக்கணின்த
வானது குளிர்த்த கைலைக்கண் நீண்ட இப்பொழிவிடத்துவந்து தந்
கியது, இக்குவட்டுடப் படக்கையுடைய மாசுணமாகியபள்ளிபா
க்கி என்னை அம்மாசுணப்பள்ளியிற் றங்கும் பங்கயம் போலுந்
சுண்ணாயுடைய அந்தெடிய மாவென்று நீநினைந்தோ! நெடுமாலின்
மார்பினின்றித் தாமரையினுமிருத்தலான் யான் நீங்கினும் என்னெ
ஞ்சமாகிய தாமரையே நினக்கிடமாக இருக்க நினைந்தோ? கூறுவா
யாக எ-று.

மாசுணப்பள்ளி- மாசுணத்தானியன்ற பள்ளியென்னுமமை||
ம். என்னெஞ்சத் தாமரைக்கணிருக்கலுற்றோவென்றசொல், இ
ப்பொழிற்கண்வந்து நின்றநிலை ஒருஞான்றும என்னெஞ்சினி
து நீக்காதென உவந்துகூறினாம். கைலைமடவாயென்றியைப்பி
லுமமையும். வரன்பொழிவென்பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி- உ
வநக. பயன்-தலைமகளைக்கண்டு தன் காதல்விருதியாற் றோன்றிய
பேருவகையடி ஆற்றகில்லான் ஆற்றாதல், தலைமகளை மகிழ்விக்க
லுமாம். (நாடக)

மருங்கவண்ணதல்.

மருங்கணைத லென்பது - உவந்துரைப்பக் கேட்ட தலைமகள் பெருநாணினளாதலிற் கண்புதைத்து ஒருகொடியினொதுங்கி வருந்தாநிற்ப, சென்றுசாரிதலாகாமையிற் தலைமகன் அவ்வருத்தந் தணிப்பான்போன்று, முலைபொயிமுனித்து அவளினுமருங்குருக்கி யணைபாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

தொத்தின்மலர்ப்பொழிந்நிலைத்தொல்லோனருளென்னமுன்னி
முத்தின்ருவனைமெல்காந்தளின்முடித்தன்னோளப்பா *
ளொத்திரிங்கொடியினொதுங்குகின்ருண்மருங்குன்னெருங்கப் *
பித்திர்பனைமுலைகாளென்னுக்கின்னும்பெருக்கின்றதே. (௮௨௧)

வாணுதலரிவை நானுதல்கண் ட
கோதைவேலவ குதாவுரைத்த னு.

(இ-ள்.) கொத்துக்களையினு மலர்ப்பொழிலுடையதில்லையித்
றொல்லோனதருள்பொல வந்தெதிர்ப்பட்டு, கண்ணீர்த்தளியாகி
யமுத்தைவிடாநின்ற கண்ணாகிய ருவனைகளைக் கையாகிய மெல்லி
யகாந்தப்புவாய்முடி அதனோய்சார்த்தி, தன்னெழிலு யளவியிவா
ள்போன்று, குளிர்ந்தகொடியின்கண் நாணி மலறகின்றவளது ம
ருங்குலடர்ப்புண்ண, பித்தையுடையிர் பனைமுலைகள், தம்பெரு
மைமேல்இன்னுநீர்பெருக்கின்றதெற்றிற்கு! இதுநல்நன்று. ஏ-று

தமக்காதாரமென்று கருதாது அடர்க்கின்றமைநோக்கி, பித்தி
ரென்றான். பெருக்கின்றதெற்றிற்கு நீர்பித்தையுடையிரென வினை
க்குறிப்பு முற்றுகவுரைப்பினுமமையும். இவ்வாறு தானாகவுரைத்
து இறுமருங்கு ருங்குவாறுய்ச்சென்று சாருமென்பது. ஈன்கொ
டி ஈன்பனைமுலை'பென்பனவும் பாடம். ஈன்கொடி - மலரின்ற
கொடி. அரிவைபையென்பது பாடமாயின் நானுதல்கண்ட வெண்
பனவற்றை ஒருசொல்லாக்கிமுடிக்க. மெப்ப்பாயி-அது. பயன்-
சாரிதல். (௮௨௧)

பாங்கியறிவுரைத்தல்.

பாங்கியறிவுரைத்தலென்பது-மருங்கணைவிறுதிக்கட் டலைமகன்
தைபந்தீர, அவனைக்கோலஞ்செய்து, இதுதின் றோழிசெய்தகோ
லமே நீகவங்காதொழிசெனைத் தலைமகன், தான்றோழிபொயி தலைப்
பெய்தமைதோன்றக் கூறுநிற்கல். அதற்குச்செய்யுள்.

அளிநீடனாகத்தினட்டிபகாதுமணியணிபு *
மொளிறீன்சுரிசுழற்கூழ்ந்தவொண்மாவையுந்தண்ணறவுண் *
சுளிநீபெனச்செய்சுவன்சுடற்றிலையென்றாய்கலங்க *
தெளிநீயணையபொன்னெபன்னுகோலந்திருநாதலே. (நாஉஉ)

தெரிஞ்ஹர் பாக்

பயிவநி வித்த

(இ-ள்.) நீ குளிர்ந்ததறவையுண்ணுங் களிமகனென்றுபிறர்சொல்லும்வண்ணம் ஓரின் பத்தை பெனக்குச் செய்தவனது எட்டையுடைய தில்லைபைபொப்பாய், அளிகள் விடாதுதங்குமளகதிலுங்கண் இட்டதாதும், அணித்தவணிகளும், ஒளியையுடைய நீண்டகரி குழவிடத்துச்சுற்றியதல்லமாய்புறுவைபெல்லாம்பிறிஞ்ஞெடொருதன்மைபளாகிய நின்றோழி யாராய்ந்துசெய்யங்கோலம்மிறுதுதலாய், யான்பிறிதொர் கோலஞ்செய்தேனென்று கலங்கவேண்டா, தெளிவாபாக. எ-று.

தண்ணறவுண்களி நீயெனச் செய்தவனென்பதற்குப் பிறிதுரை
பீபாருமுளர். பொன்னேயென்னுடேகாரம்- பிரிநிலேயேகாரம்.
அணிமணியுமென்பதூஉம்பாடம். பாங்கிபறிவு-பாங்கிபவ்வொரு
க்கத்தை யறிந்தவறிவு. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- பாங்கிப
றிந்தமை தலைமகட்டுணர்த்துதல். (மஉஉ)

உண்மகிழ்ந் துலாத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துணாத்தலென்பது - பாங்கியறிவுரைப்பக்கேட்ட
தலைமகள், இனிநமக்கொரு குறையில்தலென வுட்கொண்டு முத
மலராறிற்பு, அம்முதமலர்ச்சிகண்டு, அவனைக் கழுநீர்மலராகவும்,
நான் அதனினதவைப்பருகும் வண்டாகவும்புனைந்து, தலைமகன்
நன்னுண்மகிழ்ந்துகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுநீர்மலிக்சண்ணிச்சிற்றம்பலவன்றிருக்கமுலே
செழுநீர்மையிற்சென்றுகிண்கிணியாப்கொள்ளுங்கள்ளகத்த
செழுநீர்மலரிவன்பானதன்சண்மருவீப்பிரியாக்
சொழுநீர்மற்புருகும்பெருநீர்மையனிதலமே. (மடக)

தன்மலரீக் கோதை பை
புண்மகிழ்த் தூவாத்த று.

(இ-ள்.) வளவியதீர் மையபுகடபமதிபாகிய கண்ணியையுடை
ப சிற்றம்பலவனது திருக்கழல்சீரையே பொருந்து தீர்மையான்

உண்மதிநீர் து மூலமலர்வதுபோல, பொருளிய நிலைமையவிட்டு மலராம் நிலைமையடைந்து சிந்திதே மலர்தல்நாடங்குந்தேனை யகத்துடைய கழுநீர்மலர் இவள், பான் அககழுநீர்மலர்க்கண்மருவி ஒருகாலும்பிரிபாத கொழுவிநீர்மைபுடைய அந்தறவைப்பருகும் பெருந்தன்மைபுடையதோரளிகாதி எ-று.

செழுநீர்மதிக்கண்ணி யென்பதற்கு வளவியநீரு அபிபாகிப கண்ணியுமென்பாருமுளர். திருக்கழுலே யென்னு மகாரம் யிரிபிலையேகாரம். செழுநீர்மைபுடைய கழுநீர்மலரொன்றியைப்பிணுமையும்கொண்டு கிண்கிணியாய்க்கொள்ளு பதன்பதனா, பேதைப்பருவங்கடந்து இப்பப்பருவத்த னாயினு வென்பது விளங்கும். கள்ளகத்தவென்பதனால், புலப்படா துண்ணியற்றந்த காதலுளென்பதுவிளங்கும். கள்ளகத்தகழுநீர் மலரொன்பது - கால்குருகென்பதுபோலயின்றது. பெய ரொச்சமெனினு மமையம். யான்மருவிப்பிரிபாத அளிகுலமெனினுமமையம். நறு-குறுகிநின்றது. பெரு நீர்மைபுளிகுலமென்றது, கழுநீர்மலரல்லாதாமையின். அதனால், பிறிதோரிடத்துந் தன்னுள்ளஞ்செல்லாமையிளங்கும். மெய்ப்பாடி-உவமை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல். (௩௨௬)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது-மலரளியேல்வைத்து மகிழ்வுற்றுப்பிரியலுறுதின்றதலைமகன், பாபித்தன்மையேமாதலின், நமக்குப்பிரிவினலை, இனியமுகிய பொழிவிடத்து விளையாடுப் ஆயம் பொலிவுபெறச்சென்று, அவரோயிசேர்ந்து விளையாடுவாபெனத்தலை மலரளியாயத்துச்செலுத்தாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொழுந்தாரகைமுக்கொண்டலம்பாசடைவிண்மயிவி *
கொழுந்தாரிமதிக்க மலம்மெழிறந்தெனனிப்பிறப்பி *
கொழுந்தாவகையெனையாண்டவய்ச்சிறம்பலமணையி *
கொழுந்தாவகையிப்பொழிலாயததுள்சேர்கதிருத்தகவே. (௩௨௭)

கண்ணுடலின்ன காசுமயிற் கணத்து ப
புனைபடமாணப் புகவிட்ட து.

(இ-ள்.) இப்பிரிவின்க கழுந்தாவண்ண மென்னை யதுமகக்கொண்டவனு னிறம்பலத்தை யொப்பாய், கொழுவிதாரகையாகிய முக்கையையுக் கொண்டலாகிய பசிய விலையை முடையவிண்ணாகிய மயிவின்கண் எழுந்துநிறந்த மதியாகியவெண்டாடரைப்பூத் தனதெழிலிப் புலப்படுத்தி னுற்போல, வளவியதாவிய

நாதின்றபொழிற்கண் வினையாகென்ற ஆபத்தின்கட்பொலிவுதக
இனிச்சேர்வாயாக ஈ-று.

மூகையோடு தாரகைக்கொத்தபண்பு-வெண்மையும்வடிவும் ப
ண்மையும். தாரகையோ டாய்க்தார்க் கொத்தபண்பு- பண்மையும்
ஒன்றத்தஞ்சுற்றமாய் அதனிற்றாழ்ந்துநின்றனும். கமலத்தோடும்
திக்கொத்தபண்பு-வெண்மையும்வடிவும்பொலிவும். மதியோடு த
மைகட்கொத்தபண்பு-கட்கினிமையும் சுற்றத்திடை அதனின் மிக்
குப்பொலிதனும். இவ்வாறொத்தபண்பு வேறுபடுதலான் உவமை
க்ருவமை யாகாமையறிந்துகொள்க. கொண்டலம் பாசுடையென்
புழி, அம்மூச்சாரியை யல்லழிக்கண்வந்தது அம்-அழகெனினும
மையும். புனைமடமான்-கைபுனையப்பட்டமான். மெய்ப்பாடு-பெ
ருமிதம். பயன்-புறத்தாரியாமையிடுதல். (௩௨௪)

தோழிவந்துகூட்டல்.

தோழிவந்துகூடலென்பது-தலைமகனைப்பிரிந்த தலைமகடானு
ம்மூக்கொய்யாநின்றாளாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணி
னானுந்தடுமாறி மொட்டுக்களைப்பறியாநிற்ப, யானின் குழற்காம்
மூக்கொண்டுவந்தேன், நீ விரல்வருந்த மொட்டுக்களைப்பறிக்கவே
ண்டாவெனத் தோழிவந்துகூடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னையான்நிலைப்பொங்கரவம்புன்சடைமிடைந்த *
மின்னையானருண்மேவலர்போன்மெல்விரல்வருந்த *
மென்னையாய்மறியேபறியேல்வெறிபார்மலர்க *
மின்னையான்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழற்கேய்வனவே. ()

நெறியுறுகுழலியை நின்றிடத்துய்த்து ப்
பிறைஅதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்த து.

(இ-ள்.) அசைந்தமான்மறியோல்வரப், பொன்னையொப்பான்,
நிலைக்கனாளுகிய வெருளாநின்ற வரவம் புல்லிய சடைக்கண்மி
டைந்த மின்னையொப்பான், அவனதருளைப் பொருந்தாதாரைப்
போல, மெல்லியவிரல்கள்வருந்த, மென்னையனைப் பறியாதொ
ழிவாயாக, நின்மணந்தங்கியகுழற்குப் பொருந்துவனவாகிய தன
நாற்றநிறைந்தமலர்க ளித்தன்மையனவற்றை யான்கொணர்ந்தே
ன். எ-று.

மிடைந்தவென்னும்பெயசெச்சம் மின்னையானென்னுநில
ப்பெயர்கொண்டது. அவஞ்சுடைமிடை தலைமின்மேலேற்றி, இ

ப க த் ரு தி.

ஓபொருளுவமைப்பாவுகாப்பாருமுளர். இஓபொருளுவமைப்பெனினும் அபூதவுவமைப்பெனினு மொக்கும். இவன்மலரைப்பறிதாமல மொட்டைப்பறிப்பாணெனென்பதுகடா. அதற்குவிடை- இவன்மலரைப்பறித்தது அப்பிரிவாற்றாமையானும், தலைமகன்புணர்ச்சிநீக்கத்துக்கெட் டண்ணக்கோலஞ்செய்த அக்கோலத்தைத்தோழிசான்றினுளென்னும் பெருநாணிதானும் ஆற்றாளாய், மலரைப்பறிக்கின்றவன் மயங்கி மொட்டைப் பறித்தாளெனவறித. மெலிப்பமொட்டிக்கொண்ப்பறிபாதொழி, இத்தன்மைய தறுமலரை நின்றுமுற்றணிதற்கு பாண்கொணர்ந்தேனென்பதனும், இவ்வொழுக்கம் பாணறிப்பப்பட்டதுகொணென் றுடம்பாழி கூறியவாறாயிற்று. என்னையாப் கொணர்ந்தே னென்பதுஉடம்பாடம். நின்றிடத்துய்த்து-இடத்துய்த்துநீக்கிநின்ற. பெயர்ந்து-மீண்டுசென்று. ()

ஆடிடம்புகுதல்.

ஆடிடம்புகுதலென்பது-கொய்தவந்தமலருக்குமுற்றணின்றது, இனி நிச்சிதமருக்குவருந்தாமல் மெல்லச் செல்வாபாகவெனத்தோழி தலைமகனாயுங்கொண்டி ஆடிடம்புகாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அதுகாணிதறமலரைப்பாணிறைபணிந்தேனணியார் *
 அதுகான்மலர்த்தொத்துத்தோகைதொல்லாபமெல்லப்புகுத *
 சிறுகான்மருக்குவருந்தாவகைமிகவென்சொத்தி *
 அதுகால்பிறர்க்கரிபோன்புலியூண்னவொண்ணுதலே. (ரஉசு)
 தனிவினைபாடிய தாழ்குமுற்றோழி
 பனிமதிதாதையொ டாடிடம்படர்ந்தது.

(இ-ள்.) என்றலக்கணுற்றகால் பிறர்க்குமிகவரியவனது புலியூரை பொக்குமொண்ணுதலாய், அழகார்த்த நெருங்கிய நறுநாற்றத்தைபுடையமலர்க்கொத்துக்கொண வண்டுகணிறைந்த மலரையுடைய நிண்ணம்பாற்கண் நிறைபவணிந்தேன், தோகையைப்பொப்பாய், சிறியவிடத்தைபுடைய மருக்குவ் வருந்தாவண்ணம் பழையநாகிய ஆபத்தின்கண் மெல்லப்புகுவாபாக. எ-று.

அதுகாணிதறமலரையணிந்தேனென்னும், மலர்க்கொத்துக்கொண்புடைய தோகையென்றும், உரைப்பாருமுளர். நிறையபெயன்பது குறைந்தின்றுது. காலெண்ணுஞ்சினு - பிறர்க்கரிபோனெனத்தன்வினைக்கொவெழுத்துக்கொண்டது. இவையிரண்டற்குமெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தலைமகனையாற்றாநீக்குதல். ()

திருக்கோவைபாட.

தனிகண்ணினாத்தல்.

தனிகண்ணினாத்தலென்பது - தலைமகனையாயத்துயிற்றுத் தலைம
கனையெழுச்சென்று, இஃதெம்மூர், இதன்கண்யாமருந்துந் தேனை
யுந் கிழங்கையுந்நீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுகிழங்கி, நானே நின் னூரு
க்குப்போவாயாகென வுலகிபல்கூறுவாள்போன்று, வரைவுடயப்
பக்கூறுநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

தழங்குமருவியெஞ்சீறார்பெருமவிதுமதுவுங் *
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொழின்றுகொன்றதுகுன்றி *
முழங்குங்குரையிரவிநெய்மேருமுததன்முதகி *
வழங்கும்பிரானெரிபாடிதென்றிலைமணிநகர்க்கே. (௩௨௭)

வேயொத்ததோளியை யாவத்துத்த

குனிசிலையண்ணலைத் தனிகண்ணினாத்தது.

(இ-ள்.) பெரும, தழங்கா நின்றவருவிடையுடைய விஃதெமது
சீறார், இதன்கண் யாமருந்துந் தேனையுந் கிழங்கையுந்நீயுமருந்தி,
இன்றெம்மோடுகிழங்கி, குன்றொல்லாருமெழுந்து முழங்குமிந்நில
த்து விளையாட்டாகிய குரவையையிரவித்கண்டு, நானே நின் துற
ல்லநகர்க்கேருவாயாக. எ-து இயல்பாகவே முத்தன், முத்தியை
பேற்பார்க்கு வழங்குமுதலவன், ஊழித்தியின்கணுவான், அவன
துதெற்கின் கட்டினையாகிய மணிநகரொகக்கூட்டுக.

ஏற்பார்மாட்டொன்றுங்கருதாதுகொடுத்தலின் வடங்குமென்
ருர் உலகியல் கூறுவாள்போன்று ஒருகாலிவந்துபோந்துணையா
லிவளாற்றுந்கண்மையளல்லென்பதுபயப்பக்கூறி, வரைவுகடா
யவந்து மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-குறிப்பினுந் திரிவாற்றா
மைகூறிவரைவுகடாதல், (௩௨௭)

பருவங்குறிவரவுவிலக்கல்.

பருவங்குறிவரவுவிலக்கலென்பது - உலகியல்கூறுவாள்போன்
துகுறிப்பாடல்வரைவுகடாவி, இனியிலவாறொழுகாது வரைவொடுவ
ருவாயாகவெனத் தலைமகனதுபருவங்குறி, தலைமகனைத் தோழி
வரவுவிலக்காத்திறல், அதற்குச்செய்யுள்.

தள்ளிமணியித்தமுந்தித்தறுகட்கரிமருப்புத் *
தெள்ளிநறவற்றிசைநிசைபாடியுமலைச்சிலம்பா *
வெள்ளிமலையன்னமால்விடைபோன்புலியூர்விளங்கும் *
வள்ளிமருந்ருல்லருத்துவபோன்நவணமுலையே. (௩௨௮)

மாத்தளிர்மேனியை வரைந்தெய்

தேந்தலிவ்வா நியங்கெவென்ற

(இ-ள்.) மணிகளைத்தள்ளிச் சந்தனமாங்களை நூக்கித் தறுகண்மைபயபுடைய பாணியின் மருப்புக்களைக்கொழித்துத் தேன்றிசைசேறும் பரக்கும் மலைபயபுடையசிலம்பனே, தனதுவள்ளிமலைபாகிய கயிலையைப் பரக்கும் பெரியவிடையை யுடையவனது புலியூர்போல விளங்குகக்கொடிச்சியது மருங்குலை, நல்லமுலைகள் வளராதின்றபடியாக், வருத்துவனபோன்றன, இனிவரைந்தெய்துவாமாக ள்-து

சிலம்பனென்பது அதனையுடையனென்னும் பொருளுக்கன்றது நன்குப்பெயராய்நின்றது. புலியூர்புறையுமென்பதாடம்பாடம். யாவருமறியாவிவ்வரைக்கண்வைத்த தேன் முதிர்ந்துக்கு அருவிபோல, ஹெல்லாருங்காணத் திசைதிசை பாரந்தாற்போல, கார்த்தியும் இவள் கதிர்ப்புவேறுபாட்டாற் புறத்தார்க்குப்புலவாய் வெளிப்படாநின்றதென. உள்நூறையுமையாயினவாது கண்டு கொள்க. மெய்ப்பாடி-அச்சம் இவ்வொழுக்கம் புறத்தாரியினின்று நின்றதுபடிக, இறந்துபடவிவனுமிறந்துபடிகென்னு நினைவினளாதலால், பயன்-வரைவுகடாதல். (ரூஉஅ)

வரைவுடம்படா துமிகுத்துக்கூறல்.

வரைவுடம்படா துமிகுத்துக்கூறலென்பது-பருவக்கூறலிவரைவுகடையதொழித்து, அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லைபென நான் முகப்பயந்தபிள்ளையை யான்வரையுந் துணையெனியளாக நீகூறுகின்றதென்றேவெனத் தலைமகன் வரைவுடம்படாது தலைமகளைமிகுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாடஞ்செய்பொன்னகருந் திகரிக்கையிம்மாதர்க்கெண்ணப்
பிடஞ்செய்தாமரைபோன்பெற்றபிள்ளையுள்ளலாதி
கிடஞ்செய்தென்றிறப்புக்கெடத்தலைநின்றேன்கயிலைத்
கூடஞ்செய்சாசுந்தொடிச்சியென்றேநின்றகூறுவதே. (ரூஉக)

வரைவுகடைய வானுதற்றோழிக் கு

வினாமலர்த்தாரோன் மிகுத்துணைத்த து.

(இ-ள்.) மாடமாகச்செய்யப்பட்ட பொன்னகராகிய அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லைபென்று சொல்லும்பண்ணம் பிடமாகச்செய்யப்பட்ட தாமரையைபுடைய நான்முகப்பயந்தபிள்ளையைக் கயிலைமலைக்கட்கூடஞ்செய்யப்பட்ட சாசுலேடத்து

திருக்கோவைப்பாடு

வாழும்வொடிச்செய்கிறோ நீ தீர்ந்துசொல்லுவது, இவ்வாறெசு
ல்லற்பாண்பல்லி. எ-து. தன்னை தீர்ப்பாறாண்பு பழுக்களாகச்செய்
து பான் தன்னை தீரவேணுகச்செய்து என்சிறப்புக்கெடத்திலில்
க்கணின் நவனது செய்கெயனக்கட்டிடு.

கூடமென்றது மன்றாகச்செய்யப்பட்ட தேவகோட்டத்தை.
கூட்டுசெய்சாரலென்பதற்கு மாத்திராளற்கூட்டுசெய்தாற்போ
லுஞ் சாரலெனினுமறையும். கூட்டுசெய்தாற்போலு முறையு
ண்புடைய சாரலெனினுமறையும். வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்
கூறிபது. மெய்ப்பாடி-இனிவரல். பயன்-தலைமகனதுவிருப்புண
ர்த்துதல். (எஉக)

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்.

உண்மைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- வரைவுடம்படாது மிகு
த்துக்கூறிபதலைமகனுக்கு, எங்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுக்கானவர்,
பாக்கள் புண்களாப்போருளவர். நீர்வரைவுவேண்டாமையி னென்
மைப்புணர்ந்து கூறல்வேண்டியதில்லைபெனத் தோழி நங்களுக்கு
மைகூறி வரைவுகடாவாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வேய்தந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துபைங்கார்வமைப்பாப்பிச் *
செய்தந்தவானமாலுஞ்செல்ம்பதன் செவடிக்கே *
பாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற் *
ருய்தந்ததகானவனெனலெங்காவனீத்தாழ்வனாயே. (எஉக)

கல்வரைநாடனில்லதுரைப் ப

ஆங்கவருண்மை பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) வேபுண்டாக்கிய வெள்ளிபமுத்துக்கள் சிந்திப சோலை
களாற்பெய வரிபதாழ்வரை மின்னெத் தண்டப்பாப்பிச் செய்
மைபையப் புலப்படுத்திய வானிடத்தைப்போக்குஞ் செல்ம்பையுடைய
பாய், எமக்குத் தாயுந் தந்தையுந் தன்னுடைய செவந்த திருவடிக்கே
ஞ்ஞாராயப்பட்டவன்னைபத்தந்து என்னைபதமைக்கொண்ட அம்
பன்னனது மலையிற்கானவரே, இத்தாழ்வனாயினுண்டாடிய தீரண
பெயதுகாவனாயிருக்கும், அதனானீவரைவுவேண்டாமையிற் புண
ந்துகூறவேண்டியதில்லை. எ-து.

வினாமுதலல்லாத கருவிமுதலாயின அவ்வினமுதல் வினைக்கு
ச்செய்யிப்பனவாமாதலில், பாப்பிபெனக்கெய்யிப்பதாணக்கூறி
ஞர். செவடிக்கே யன்புதந்தெனவினையுடும். மெய்ப்பாடி- பெரு
மியம். பயன்- வரைவுகடாதல். (எஉக)

வருத்தங்கூறியவாவுகடாதல.

வருத்தங்கூறியவாவுகடாதலென்பது- உண்மையுரைத்து வரைவுகடாபதோழி, வரைபாமைநினைந்து அவன்வருத்தாநின்றான், வரைவென்று நினைக்க நீயிர்வருத்தாநின்றீர், இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின் இருவர்க்குமிடையே யாவருத்தாநின்றேனெனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறியவாவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செப்பியுள்.

மன்னுந் திருவருந்தும்வரைபாவிழனீர்வரைவென் *
 னுன்னுமதற்குத்தளர்ந்தொளிவாழிநும்பொலாம் *
 பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பாஞ்சோதிசிறந்தப்பலத்தான் *
 பொன்னங்கழலவழுத்தார்புலனென்னப்பலம்புலவே. (௩௯௧)

கனங்குழைமுகத்தவண் மனங்குழைவுணர்ந்தி
 நிராவளாதேளரி வரைவுகடாயன.

(இ-ள்.) வரைபாதோழியிற் பெரும்பான்மையுந் திருவையொப்பான்வருத்துவன், நீயிர் வரைவென்று நினைக்குமதற்குமனத்தளர்ந்து மேனியொளிவாடாநின்றீர், இவ்வாறு நும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின், யான் பொன்னையொக்குங்கழலவாழ்த்தமாட்டாதாநிவுபோலத் தனிமையுற்று வருத்தாநின்றேன். ஏ-று. அறிதற்கருமையான் உம்பொல்லாமாராயும்புகழையுடையபரமன், எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலாகியவொளி, ஆயினும் அன்பர்க்கு இப்பாலாய்ச் சிறந்தப்பலத்தின்கண்ணாயவன், அவனுடையபொன்னங்கழலெனக்கூட்டுக.

மன்னுமென்பது- ஐரிடைச்சொல். நிலபெறுந்திருவென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னர் இவட்குத்திருவையுமங்கூறுதல் தக்கதன்றென்று, ஈண்டியமித்ததெண்ணெயெனின், ஆண்டுத்தெளிபாமை யிற்கூறலாகாமையுந், முக்களுள்ளாளென்று தெளிந்தபின்னர்தி கூறலாமென்பதனும் கூறியதெனவுணர்க. பொன்னங்கழலென்பதற்குப் பொன்னையன்ற கழலையுடையதென அன்மொழித்தொகைப்படவுணர்ப்பினுமமையும். புலனென்னவென்பதற்குச்சுவைமுதலாகிய தம்பொருள்பெறுது வழுத்தாதானம்பொறியும்புலம்புமாறுபோலவெனினுமமையும். இருவருள்ளநிகழ்ச்சியுந் கூறுவான்போன்று, தலைமகளதாற்றாமையுந் வரைவுகடாபவாறு. பெய்ப்பாடி-அச்சம். பபன்-வரைவுகடாதல். (௩௯௧)

தாயச்சங்குநிவரைவுசடாதல்.

தாயச்சங்குநிவரைவுசடாதலென்பது - வருத்தங்குநிவரைவுசடாயதோழி, எம்முடையவண்ண அவள்முலைமுதிர்வுகண்டு இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக்கண்டிலேமென்று அஞ்சாநின்றாள், இனிமகட்பேளவார்க்கு மறுதுகொடுக்கவுங் கூடுமெனத் தாயச்சங்குநிவரைவுசடாவாழித்தல் அதற்குச்செய்யுள்.

பனித்துண்டஞ்சூறும்படர்சடையம்பலவன்னுலகந் *
தனித்துண்டவண்ணொழுந் தாளோன்கயிலைப்பயில்கிலம்பா *
கனித்தொண்டவாய்ச்சிகதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுத் *
நினைக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சுமெம்மனையே. ()

மடத்தகைமாதர்க் கடுப்பனவறி பா
வேற்கட்பாங்கி யேற்கவுரைத்த து.

(இ-ள்.) பனியையுடைய துண்டமாகியபிறையைச்சூறும் பாப்பியசடையையுடையவம்பலவன், எஞ்சுவான்றனையாய்த் தானல்லாத உலகமுமுதையுமுண்டவண்ணொழுந் தாளையுடையவன், அவனது கயிலைக்கட்பயிலுஞ்சிலம்பனே, தொண்டைக்கனிபோலும் வரையையுடையாளுடைய கதிர்முலைகளது ஒருப்பாட்டைக்கண்டு, நெஞ்சழிந்து, எமமண்ண இவளசிற்றிடைக்குஇனியொருபற்றுக்கண்டிலமென்று, அஞ்சாநின்றாள், இனிப்படிப்பனவறியேன். எ-று

துண்டம்-ஒருபொருளினதுகூறு. புரிப்பு- அடியிடுதலெனினுமமையும். இளமைப்பருவம்புகுந்தமையான் மகட்கூறுவார்க்கு அன்னைமறுதே கொடுக்கும் நீ முற்பட்டு வராவாயாகவென்று தோழியேற்கக்கூறியவாறு. மெய்ப்பாடு-அச்சத்தைச்சார்ந்தபொருளிடம். பயின்-செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுசடாதல். (நகஉ)

இற்செறிவறிவித்துவரைவுசடாதல்.

இற்செறிவறிவித்துவரைவுசடாதலென்பது-தாயச்சங்குநிவரைவுசடாயதோழி, எம்மண்ண அவளையுந்துறாக்கி, கிருமலைக்கட்புறம்போய் விளையாடவேண்டாவெனக்கூறினாள், இனி யிற்செறிப்பாளன்போலுமென, இற்செறிவறிவித்து வரைவுசடாவாழித்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

விளையாடநன்னிலைவோர்க்கெமர்மால்பயத்தும்
வேய்விளையாடும்வெற்பாவற்றுநோக்கியெம்மெய்விவலைப்

போய்வினையாடலென்றானைப்பலத்தான்புத்தித் *
நீவினையாடநின்றேவினையாடிதிருமலைக்கே. (௩௩௩)

விற்செறி துதவி மை
யிற்செறி வுரைத்த து.

(இ-ள்.) தேனிக்கள்பறந்துவினையாட அவற்றினது வினையாட்
டாத் தேனினதுவினையையோர்ந்தறிந்து எம்முடையதமர் கண்
ணேணியைசெய்யும்வேய்வினையாடும் வெற்பையுடையாய்,குறி
த்துநோக்கி அண்ணை எம்முடையமெல்லியலைத் திருமலைக்கட்புற
ம்போய் வினையாடவேண்டாவென்றுகூறினாள்,இனியிற்செறிக்கு
ம்போலும். எ-து. அம்பலத்தின்கண்ணான், முப்புரத்தின்கட் டு
வினையாடநின்ற * ஏத்தொழிலால் வினையாடுவான்,அவனது திரு
மலையெனக்கூட்டுக.

எமர்மால்பிபற்றும் வெற்பாவென்றதனால், தாமந்நிலத்துமக்க
ளாதலும் அவன்றலைவனதுலுக்கறினாள்.போய்வினையாடுகென்
றாள்என்பதுபாடமாயின்,உற்றுநோக்கி இன்றுபோய்வினையாடு
கவென்றான் அக்குறிப்பால் நாளையிற்செறிப்பாள் போலுமெனவு
ரைக்க.நவினையாட்டாத் தேனின்வினையையோர்ந்து எமர்மால்பிபற்
றுமாறுபோல,கதிர்ப்புவேறுபாட்டால் இவளுள்ளத்துக்காரத்தொ
மமுணர்ந்து மேற்செய்வனசெய்யக் கருதாநின்றாள்என உள்நு
றைகாண்க. இற்செறிவித்ததென்பது பாடமாயின், இன்னார் கூற
றென்னது துறைகூறிற்றுகவுரைக்க. (௩௩௩)

தமர்நிவணவுரைத் துவரைவுதடாதல்.

தமர்நிவணவுரைத்து வரைவுதடாதலென்பது - இற்செறிவறிவிந்
துவரைவுதடாயதொழி,அவண்முலைதாங்கமாட்டாதிடைவருந்துவ
தனைக்கண்டி எமரிற்செறிப்பாராக நினைபாநின்றார், அயலவருமக
ட்பேசநினைபாநின்றானைத் தமர்நிவணவுரைத்து வரைவுதடாவாநி
ன்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஈற்றுஞ்சடைக்கற்றைச்சிற்றம்பலவற்றொழாதுதொல்கீர் *
ந்துமதியுலரிற்சிலம்பாவிடைநைவதுகண் *
ந்துநதினாயிண்ணமிர்நையினித்தமரிற்செறிப்பார் *
ந்துஞ்சிலபலகிறார்பகர்பெருவார்த்தைகளே. (௩௩௪)

திருக்கோவைபாடி.

வீற்செறிதூதலினை யிற்செறிவிப்பொ ண்
 ரொளிவேலைந்ரு வெளியேயுரைத்த னு.

(இ-ள்.) சிலம்பா, சுற்றப்பட்டசடைத்திராணையுடைய சிற்றம்ப லவனை முற்பிறவியிற்றொழாமைபான் தூல்களைக் கற்றவைத்தும் அவனதுபழையபுகழையறிபாதாரணப்போல, முலைதாங்ககில்லா திடைவருந் துவதனைக்கண்டு, எற்றுந்தினாயையுடையகடலீற்றிற் றத்திலைபவமிர்த்தத்தையொப்பாணை இப்பொழுதுதமர் இற்செறி ப்பார், அதுவுமன்றி இச்சீதூரார் பகரப்படும் பெரியவார்த்தை கள் சிலபலவுள. எ-று.

எற்றுந்தினாயென்பது சினையாகிய தன்பொருட்கேற்ற வடை யறித்தறிந்தோராகுபெயர். இற்செறிப்பாரொன்பது ஆரீற்று முற்றுச்சொல். வினைப்பெயரொன்பாருஞ் செறிப்பொன்றுபாட மோதுவாருமுளர். சிலபலவென்பது பத்தெட்டுளவென்பது போலத் துணிவின்மைக்கண்வந்த து-சீதூரீப்பகொன்பது உம்பா டம். இவற்றிற்கு மெப்பாடும் பயனும-அவை. இவற்றுண்மேலை ப்பாட்டிற் குறிப்பினானே செறிப்பறிவுறுத்தாள். (நாகசு)

எதிர்கோள் கூறிவரைவுகடாதல்.

எதிர்கோள் கூறிவரைவுகடாதலென்பது - தமர்நினைவுரைத்து வ ரைவுகடாபுதோழி, நீவராவொடுவரிசை, அன்னையும் ஐயன்மாரும் அயலவரும் நில்வாவெதிர்கொள்ளாநிற்பர், இனிப்பலநினைபாது பலருமறியவராவொடுவருவாயாகவென எதிர்கோள் கூறிவரைவுக டாவாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

வழியும் துவன்னை யென்னின்ம கிழும்வந்தெந்தையுநின் *
 மொழியின்வழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக் *
 குழியும்பொத்துமெங்குத்தன்குற்றாலமுற்றுமமறியக் *
 செழியும்மவேபணைத்தோள் பலவென்கு ளைகிளக்கின்றதே. (நாகடு)

எந்தினைத்தோழி யேந்தல்முன்னி ட்
 சடியாமாறு தொடிசென்ற னு.

(இ-ள்.) இவளைநீயெய்துதற்கு முறைமையும் வரைவுவேண்டி த லே, இவணலத்திற்குத்தக்காரோர்கணவனைவேண்டுவானாகவின் நீ வரைவுவேண்டியிடத்து அன்னையென்னைப்போலமகிழும். உலகி யலான்மறுத்தகன்றுநின்றாளுயினுந் தகுதிதோக்கிவந்து எந்தையு நின்மொழியைக்கடவாது அதன்வழியேநிற்கும். இவளோடுநின்னி

ப க த் ர தி.

கூட்டிசெய்தது குறிப்பானதிந்தகாலத்தில், நீலநாவுவேண்டுவதன் முன்னே சுற்றம் தினகிருவடிமாயிருக்கும். பலசொல்லுகின்றதென்றிரண்டு உம்பரானேத்தப்பெடும் அம்பலத்தில்கணுளகுவிபஎம் முண்டபகூத்தனது குற்றமுழுதுமறிப்பப்பொருந்திய உம்மன வேபனைத்தோள்சன்ஐபுறவேண்டா. ௪-து.

வழியுமென்னுமுன்மை எச்சவுன்மை, உபாயமாதலேயன்றி ௪-து எந்தையுமென்பது இறந்ததுகழீஇய வெச்சவுன்மை. முன்னே வயமென வேறுபடுத்தகூறுகலால், சுற்றமுமென வும்மை கொடாதுகூறினர். நலமுக்குவமு முதலாயினவற்று னேராராயினும், வயிவஞ்சி மீறாவொன்பதுபயப்பட்ட, குற்றமுமுற்று மறிபகசெழீஇயவென்றான் செழீஇயவென்பது செழிபெனக் குறைந்துநின்றது. நின்மொழிபெய்த உம்மலே என்றது “என்னோநியாதீர்போலவிவைகறனின் வீரவலவெறிந்தகாய், என்பதுபோலகண்ணிம்பன்மைபு மொருமையுமயங்கிநின்றன குற்றமுமுற்று மறிபக செழிபென்பதற்கு மறைந்தொழுகாதெல்லாருமறிய வரைவொழி வருவாயாகவென் றுரைப்பாருமுனர். இப்பொருட்டுக்குக் கெழுமு வென்பதுவிதாரவகையாற்கெழியென நின்றது. மெய்ப்பாடுமப்பட துறம்புவை வரைவின் கட்டலைமகனைபொற்றுமை கொளுவுதலுமா.

தழங்குமருவிபென்னும் பாட்டுத்தொட்டிதன்காறுமவர இப்பாட்டென்பதுஞ்செறிப்பறிவுறுத்துவரைவுகடாயின வென்பது இவையெல்லாந்தோழியிற்கூட்டமுந்தோழியிற் கூட்டத்தின்விசற்பமுமெனவறிக.

(ராகதி)

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

ஏறுகோள்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - எதிர்கோள்கூறிவரைவுகடாயதோழி, எம்முடைய வையன்மார் அயன்குடையமுணியின் பெருமையும் இடையின்சிறுமைபுங்கண்டு எப்போர்க்கண்விடையின்மருப்பைத்திருத்திவிட்டார் இனியடுப்பன வறிபேனென ஏறுகோள்கூறி வரைவுகடாவாதிற்றல். ஈண்டிக்கூறுவானுதலுகின்றதுமுல்லைத்திணைபாகலின்ஐந்தமுல்லைத்திணைக்குமரபவதுஓரிடத்தொருபெண்பிறந்தால் அப்பெண்ணைப்பெற்றவரிதந்தொழுவில் அன்றுபிறத்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாத் தன்னாட்டியாகவிட்டுவளர்த்து அப்புரிசினால்வளர்த்த வேற்றைததமுவி னுஞ்ஞவனுக்குஅப்பெண்ணைக்கொடுத்தல் மரபென்ப அசற்றாசெய்புள்.

திருக்கோவையார்.

புடையார்களுக்கண்ணிவண்ணப்போதரப்பாரமுதல் *
 ணிடையார்மெலிவுக்கண்டடர்களைமுடையேலியெய்முர் *
 ணிடையார்முப்புத்திருத்திவிட்டார்விபற்மென்புலியு *
 ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே. (நகசு)

எண்ணவர் ஊணி
 விண்ண தென்றது.

(இ-ள்.) புடைக்கலம்போலுங் கரியகண்ணையுடையாளுடைய
 நிறத்தைபுடையமுலைகளின்பாரத்தையும் அப்பாரத்தைத்தாக்களு
 ருநின்ற ஊணியுடையாது மெலிவைபுக்கண்டு, எண்ணையா
 கியவாயர் கரியமுடையாகிய வேலியையுடைய எம்முரின்கண்ணி
 டையினது நிரடயிமருப்பைத் திருத்தச்செய்துவிட்டார்கள்.
 அவ்விடைய அகன்றதென்புலியுடையவார் செலுத்திவரும் வி
 டையோலுமுருவினையுடைத்து. இனியெண்ணிகளும், ஏ-து.

இயலவதுமேற்கொள்ளாமையின் இடையாரொனவிழித்துக்கூ
 றிருள். முலையையுடைய வேலியெனினு மமையும். அவ்வெறு
 கோந்திகழ்வதன்முன் வரைந்தெய்துவாயாகவென்றவாறு. வி
 டையார்முப்புத்திருத்திவிட்டார் தினக்குற்றதுசெய்யென்பத
 ணைக்கேட்டித் தலைமகனுள்ளம்வாடினான், அஃதெற்றிற்கெனின்,
 ஏறுசெயுவிக்கோல்தங்குலத்திற்குமரபாகலானும், தமக்குப்பொ
 ஞுவர் பொதுவியொன்று பெயராகலானும், அவ்வெற்றைத்தண்ணி
 ன்முற்பட்டாடுருவன்றமுவவுந்கருமென்றுள்ளம்வாடினான் அ
 தனைத்தொழிகணி அவ்வெறு புலியுருடையார் கடவி வருவது
 போலு முருவினதென்றுள், என்றது அதன்மென்மை சொன்ன
 வாதன்று, இவ்வொழுக்கம் புலியுருடையாரதருளாண்வந்ததாகலி
 ன் அவ்வெறுநினக்கேவடிப்படுவதன்றி மற்றொருக்கரா லணுகுத
 ற்கரிது, நீகடிதுவினாந்துசெய் அஞ்சவேண்டா வென்றுளாயிற்
 று. உதுமுலையதினை. மெய்ப்பாடி-அது. பபுண்-ஏறுகோளுண்
 ற்த்திவரைவுகடரதல். (நகசு)

அபலுனாயுரைத் துவரைவுகடரதல்.

அபலுனாயுரைத்துவரைவுகடரதலென்பது - ஏறுகோள்கூறிய
 ணைவுகடரதொழி, அபலவர் நாளைப்பொன் புனைப்பகுதாநின்
 றார், இசற்குததீயினபேன்சொல்லுவதென்னோவெனத் தான்மு
 லையிடைப்புறமொழியாகஅபலுனாயுரைத்துவரைவுகடரவாநின்ற
 அதற்குச்செய்யுள்,

**மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையார்நினைநிலையம்**

அக்டோபர், சென்னை-20.

நெருப்பணையன்னகைக்குன்றொன்றரித்தராயுரித்த *
நெருப்பணையம்பலத்தாதுபையுடம்பர்சென்றெத்திநின்ற *
நெருப்பணையுரணையாணைப்பொன்னுணைப்புணைதல்செப்பி *
பொருப்பணமுன்னின்மென்னுணைபென்பான்புகல்வதுவே
கயல்புரை கண்ணி யை
யயலுரை புரைத்த அ.

(இ-ள்.) வடிவுபணயையொக்குக்கையையுடையகுன்றொன்றை
புரித்து வலியையடையுரிவளைபெரித்த நெருப்பையுடையாணை,
அம்பலத்தின் கணுநாகைய வெல்லாப்பொருட்கு முதலாயவனை,
உம்பர் சென்றுவாழ்ந்ததிநின்ற கிடம்பர்நெருப்பணையுரைபொப்பா
ணை அயலார்நாணைப்பொன்புணைதல்சொல்லித்திவினைபெறுகிய
யான்முன்னின்று பொருப்பணைச் சொல்லுவதெவனோ. எ-று.

உரையுரித்தலைநெருப்பிட்டுமேலென்றுகளித்தநெருப்பனை
ன்றசொற்களித்தற்றலாக், எரிக்கநெருப்பானென்பது போத
ரும் புகல்வதென்றது வரைந்தெய்துவாயாகவென்று பின்சொல்
லப்படுகியாயத்தை இது கிதைப்பதும், பொருப்பணைப்பது மு
ன்னிலைக்கண்வந்ததென்று மலமகன் முன்னிலையாகக் கூறினான்
னிணாமமையும். அயலுரை- தலைமகட்கியாது மின்பயில்லாதவுரை.
அயலாரொருப்பட்ட வுரையெனினாமமையும் மெய்ப்பாறி - அ
முனையச்சார்ந்தபெருபிதம். பபன்-வரைவுகடாதல். (மகன்)

திவணமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்.

திவணமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது - அயலுரையுரைத்
துவரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கை, திணைப்புணைக்கொங்கவென்று
சொதிடங்கொல்லுதலைப்பொருந்தி பெய்மைக்கெயிவித்தது, இ
னிதமக்கேனல் வினையாட்டில்லையெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைம
களோடுகூறுவாள்பொன்று, திவணமுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாவாநி
த்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றோன்வடவான்கயிலைப் *
போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதிணைப்புணைக்கொய்கவென்று *
தாதிடங்கொண்டுபொன்வீசித்தன்கள்வாய்சொரியநின்று *
சொதிடங்கொண்டதெம்மைக்கெயிவித்ததுதாமோழியே. ()

எனவ்வினையாட்டினியில்லையென

மானற்றோழிமடந்தைக்குரைத்தது

(இ-ள்.) தூயமொழியையுடையாய், மூலையிடப்பட்டகத்துக்

கொண் டெல்லாருங்காண அம்பலத்தின்கணினீறபொருந்தாவெந்
முக்கத்தையுடையவனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரியகைண்
மலைக்கணுளநாகிய பொருப்பிடங்கொண்டபொன்போலுமலரை
யுடையவேங்கை, திணைப்புனத்தைக் கொங்கவென்று தாதையிடத்
தேகொண்டு, பொன்போலுமலரையெல்லார்க்குங்கொடுத்தது, என
துதேனைப்பூத்தவிடஞ்சொரியநின்று, சோதிடஞ்சொல்லுதலைப்
பொருந்தி, இவ்வெம்மைக்கெடுத்தது, இனிபெய்ச்செய்தும். எ-று.

பொன்னைக்கொடுத்தப்பிறர்க்கடிமைபாதலைப்பொருந்தித்தா
கனிழிந்தசாதியாதலாற்றனைக்குரியவள்ளை வாய்சொரியநின்றெனச்
செல்வையையா னிழித்துக்கூறினாருவமுனாக்க. சோதிடங்
கொண்ட. தெம்மைக்கெடக்கொண்டசென்பதுபாடமாயிற் செ
டக்கொண்டதென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீரவாய்க் கெடுத்த
தென்னும்பொருள்பட்டி, எம்மைப்பெனனு மிரண்டாவதனை முடி
த்தனவாகவுனாக்க. மெய்ப்பாடி-அழகை. பயன் - செறிப்பறிவு
துத்தல். (௧௧௮)

பகல்வரல்லிலக்கிவரைவுகடாதல்.

பகல்வரல்லிலக்கிவரைவுகடாதலென்பது - சிதைப்புறமாகத்தி
ணமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாபதோழி, எதிர்ப்பட்டிநின்று, இப்
பெருங்கணியார் நமக்குநோவுதகப்பருவஞ் சொல்லுவாராயிருந்
தார், எம்மைபன்மார் இவர்கொற்கேட்ட இத்திணையைத் தடிவாரா
யிருந்தார். எமக்குயினித்திணைப்புனக்காவலிடை, நீரினிப்பகல்வா
ல்லேண்டாவெனப் பகல்வரல்லிலக்கி வரைவுகடாவாற்றற்றல். அது
ற்குச்செய்புள்.

வடிவார்வயற்றில்லையோன்மலயத்துநின்றும்வருதேன் *
தடிவார்களிவண்டுநின்றலரிதுற்றப்பெருங்கணியார் *
நொடிவார்நமக்கினிநோதகபானுமக்கென்னுனாக்கேன் *
தடிவார்திணபெயர்காவேம்பெருமவித்தண்புனமே. (௧௧௯)

அகல்வரை நாடனை

பகல்வர லென்ற

(இ-ள்.) அழகார்த்தவயல்கூழ்ந்த இல்லையையுடையவனதுபொ
திழிந்தகணினீறுவைத்தும், நறுதாற்றத்தால்வாராநின்றதேன்கணும்,
தாற்றத்தைத்தேருதெழுப கணிவண்டுகணும், நின்று அவர்களைக்கு
டைந்துதாற்ற, வேங்கையாகிய பெருங்கணியார் இப்பொழுது
நமக்குநோவுதகப்பருவஞ்சொல்லுவாராயிருந்தார், யானுமக்கெ

சொல்லுவேன், கணிபார்சொல்லுதலால் எமர்தினையைத் தடிவா
ராயிருந்தார். அதனால், பெரும, இத்தண்புனத்தை யாமினிக்காவே
உ, நீ பகல்வர வேண்டா. எ-று.

வடிவார்தில்லைபென்றின்பப்பினுமமையும். மலயத்துவாழ்வார்
பிறர்புருவருத்தஞ்செய்யாராகலின், மலயத்துநின்ற மெய் தும்
மைகொடுத்தார். மலயத்துநின்றும் வருந்தேனென் றுரைப்பாரு
முளர். இப்பொருட்கு வேங்கைமலயத்தை யணந்த கோரிட னு
நின்றதாகவுரைக்க. சுடி-பதுமையுமாம். வண்டொழுங்கினது நெ
யிமைபற்றி வாரிகளினவென்றாள். இதுவுமதுவாகலால், உலர் தூ
ற்றவென்பதற்குத் தன்னொடுபயின்றாராக் கண்ணோட்டமில் லிவ
ருத்தாநின்றதென்று புறங்கூறவென்றுமுரைக்க. மெய்ப்பாடி-
அது. பயன்-பகற்குறிவிலக்கல். (நாகூ)

திவனயொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

திவனயொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது-பகல்வரல்லிலக்
கிவரைவுகடாபதோழி, இத்தினைக்காவறலைக்கிடாக நாமலையெதி
ர்ப்படலாமென்று நினைந்து நினைபவித்திக்காததோம், அதுபோ
ய்த் தினையைவித்திக்காதது அதன்வினாவையுமுண்டதாகி முடி
ந்தகொணச் சிறைப்புறமாகத் திவனயொடுவெறுத்து வரைவுகடா
வாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நினைவித்துத்தன்னைபென்னெஞ்சத்திருந்தம்பலத்துநின்ற *
புனைவித்தவீசன்பொகியின்மலைப்பொருப்பன்விருப்பிற் *
நினைவித்திக்காத்துச்சிறந்துநின்றேழுக்குச்சென்றுசென்று *
வினைவித்திக்காத்துவினாவண்டதாகிவினைந்ததுவே. (நாசய)

தண்புனத்தோடு தளர்வுற்று ப்
பண்புனமொழிப் பாங்கிபகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) நானேவந்திருந்து திருத்தவேண்டுதலின் என்னெஞ்ச
த்துப்புருந்திருந்து தன்னை யானையுப் வண்ணஞ்செய்து அம்
பலத்தின்கட்டணிநுமேனிகாட்டினின்ற என்னுற்றன்னைப் புகழ்
வித்துக்கொண்ட ஈசனதுபொதியின் மலைக்கணுளானாகியபொரு
ப்பன்மேல்வைத்த விருப்பினுற்றினையவித்தி அதனைக்காத்து உ
ள்ளமலிந்துநின்ற எங்கட்கு அத்தினையை வித்திக்காதத காவல்
போய்த் தினையைவித்தி அதனைக்காத்து, அதன்வினாவையுமுண்
டதாகிமுடிந்தது. எ-று.

திருக்கோவைபாற்

நினைவித்துத்தன்னைபென்னெஞ்சத்திருத்தென்பதற்கு ஒருகா
ற்றன்னைநினைவேனாகவுஞ்செய்து அந்நினைவேபற்றுக்கோடாகத்
தான்புறந்திருத்தெனினுமமையும் பொருப்பன் விருப்பென்ப
தனை நீர்வேட்கைபோலக்கொள்க. நினைவித்திபஞான்று இத்தினை,
க்காவல் தலைக்கீடாக அவனைபெய்திரப்படலாமென்று மகிழ்ந்து அ
தற்குடம்பட்டாராகலிற் றும்வித்தினார் போலக்கூறினான். புனத்
தோழிதனார்வுற்று-புனத்தாற்றளர்வுற்று. (நாசுய)

வேங்கைபொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

வேங்கைபொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது- நினைபொடு
வெறுத்துவரைவுகடாபதோழி, இவ்வேங்கையரும்பிய ஞானே
அரும்பறக் கொய்தேமாயின் இவர் இன்றுநம்மைக் கெடுப்பான்
வேண்டி இத்தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ பாமதுசெய்யப்
பெற்றிலேமென வேங்கைபொடுவெறுத்து வரைவுகடாவாற்றிற்
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

கனைகடற்செய்தறஞ்சுண்டுகண்டார்க்கம்பலத்தமிழ்தாய் *
வினைகெடச்செய்தவன்விண்டோய்கயிலையிலையைய *
நனைகெடச்செய்தனமாயினமைக்கெடச்செய்திடுவான் *
நினைகெடச்செய்திடுமாறுமுண்டோவித்திருக்கணியே. (நாசுச)

நீங்குகவினி நெடுந்தகையென
வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.

(இ.ள்) ஒலியாநின்ற கடலின்கணுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சையு
ண்டிவைத்து, அம்பலத்தின்கணின்து கண்டார்க்கு அமிழ்தமாய் ந
ம்பினைகெடும்வண்ணஞ்செய்தவனது விண்ணத்தோயாநின்ற கை
லையின்பயிலையொப்பாய், அரும்பியஞானே நனைபைக்கெடும்வ
ண்ணஞ்செய்தேமாயின், நம்மைக்கெடுப்பான் வேண்டி. இத்திரு
வாகியகணி தினைகெடமுயலுமாறுமுண்டோ, பாமது செய்யப்
பெற்றிலேம். எ-று.

கனைகடற்செய்தவென்றதனால் நஞ்சின்பெருமைகூறினார். செ
ய்யாததஞ்சிற்செய்ததற்குக்கொடிநாகவின், அதன் கொடுமைவிளங்
க, செய்ததற்குச்சென்றார். அமிழ்தாதல்-அமிழ்தின்காரியத்தைச்செ
ய்தல், கண்டார்க்குநன்றதனால், அல்லாதவமிழ்தோயி இவ்வமிழ்திற்
குவேற்றுமைகூறியவாறும், கெடச்செய்திடுவா, எனன்னுஞ்சொற்
கள் ஒருசொன்னிரவாய், கெடுப்பானென்னும்பொருள்பட்டி,

பகற்குழி.

பட்டினம்பெயர்ந்து பிரண்டாவதற்கு முடிபாயின. வீணைகொச்செய்த வனென்பது முதலாயினவற்றிற்கு மிங்ஷாறுணாப்பினு மடையும்திரு-சாதிப்பெயர் கணி-தொழிற்பெயர். தல்லகணியென்றிழிது அக்கூறினாகவுணாப்பாருமுளர். (௩௪௧)

இரக்கமுற்றுவனாவுகடாதல்.

இரக்கமுற்றுவனாவுகடாதலென்பது - வேங்கைகொழிவெறுத்
துவனாவுகடாயதோழி, பாமவனை பெய்திர்ப்படலாமென்'நின்புறன்
வளர்ந்ததனைத்திரள் இப்புணத்தின்கணில்லாவாயிருந்தன, இனிநா
மவனைபெய்திர்ப்படுமாறென் ளோவெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைம
கணுகொக்கமுற்றுவனாவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வழுவாவியலெம்மலைபுரீவிதைப்பமத்திரியாம்பவளர்த்து *
கொழுவார்துணையிங்குழாங்கொல்லாமெங்குழாம்பவணங்குஞ் *
செழுவாரிகழற்றிக் கிடைசுத்தற்றம்பலவணாச்சென்று நின்னு *
தொழுவாரீயின் நிற்கியெறிப்பதாவதித்தொல்புணதே. (மசஉ)

செழுமலை நாடற்கு
கழுமலூர் திரங்கிய

(இ-ள்.) விதைக்கும்பருவத்திற் செய்யும்பருவத்தும் வழுவாது செய்யுமியல்பையுடைய எந்தமராகிய மலைப் பிதைப்ப யாம் வளர்த்தகொழுவின நெடிய துணையின் திரட்டகொல்லாம், எமது குழாஞ்சென்றுவளங்க்கும் வளவியநெடிய கழலையுடைய துல்லையிற் சிற்றம்பலத்தையுடையாங்குச் சென்று நின்று தொழுவாருடையவினை அவர்கண் திங்கிலே, இப்பனலையுணத்தினிற்பதாவது, இனிதில் லர். எ-று.

குழாங்களெல்லாநிற்பதாவதெனக்கூட்டிக. நிற்பதென்பது- நி
ற்றவெண்ணும்பொருட்டி நிற்பதாவவென்பதபாடமாயின், ஆவ
வென்பதிரகித்குறிப்பாகவுணக்க. நிற்பவென்பதூஉம்பாடம்.
குழுவார்தின்யென்பதூஉம்பாடம். (௩௪௨)

கொய்தமை கூறிவரைவுகடாதல்.

கொய்தமைகூறியவாவுகடாதலென்பது - இரக்கமற்றவனாவ
கடாயதோழி எதிர்ப்பட்டுநின்று, இப்புகளத்துத்திணையுள்ளது இ
ன்றுதொடர்பறக்கொய்தற்றது, எமக்குமினிப்புணங்காவலில்லை,
பாடுமக்கரிவுசொல்லுகின்றேமல்லேம், நீபோறிவீரொனத் திண
கொய்தமைகூறியவாவுகடாவாநின்றல். அரற்றச்செய்யுள்.

'திருக்கோவைமார்.

பொருப்பர்க்கியாமொன்றுமாட்டேம்புகலப்புகலெமக்காம் *
 விருப்பர்க்கியாவர்க்குமேலர்க்குமேல்வருமொரித்த *
 நெருப்பர்க்குநீடம்பலவருக்கன்பர்குலநிலத்துக் *
 கருப்பந்துவிட்டெனக்கொய்தற்றதின்நிக்கடிப்புனமே. (௩௪௯)

நீடும்புனத்திலி யாடேமென் று
 வரைவுசேரநற வுரைசெய்த று.

(இ-ள்.) எம்க்குப்புகலிடமாதற்குக்காரணமாகியவிருப்பத்தை
 புடையவர்க்கு, எல்லார்க்குமேலாயவர்க்கு, ஆகாயத்தின்கீட்செல்
 னுழர்க்கினைபெரித்த நெருப்பையுடையவர்க்கு, நிலப்பெற்றவம்ப
 லத்தையவுடையவர்க்கு அன்பராயினுடையகுலங்கள் உலகத்துப்
 பிறவிக்காரணத்தைப்பற்றுவிட்டகன்றும்'பால, இக்காவலையுட
 ையபுனம் இப்பொழுதுதொடர்பறக்கொய்தற்றது, அதனும் பொ
 ருப்பர்க்கியாமொன்றுஞ்சொல்லமாட்டேம். எ-று.

யாமொருகுணமுமில்லையினுந் தமதுவிருப்பினு லெமக்
 குப்புகலிடமாயினொன்னுக்கருத்தால், பகலெமக்காம்பவிருப்பரீ
 க்கென்றார் எம்மாலவிரும்பப்படுவார்க்கென்பாருமுளர். வீடெ
 னவென்பதுஉம்பாடம். (௩௪௯)

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- சொய்தமைகூறிவரை
 வுகடாய்கோழி, இப்புனத்துப்பயின்றகிளிகள், தமக்குத் தூப்பா
 சாக்காலத்துந் தினைத்தானைவிடாதிராநின்று, நாம்போலுநநங்கா
 தலரிவ்விடத்தேறந்துநின்று நம்மைத்தேறிவர கொல் லோவெனச்
 சிறைப்புறமாகப்பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாற்றற்றல். அதற்கு
 ச்செய்யுள்.

பரிவுசெய்தாண்டப்பலத்துப்பயில்வோன்பரக்குன்றின்வா *
 யருவிசெய்தாழ்புனத்தைவனங்கொய்யவுமிக்வனத்தே *
 பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்கபெயொடுமென்னும்பெற்றி *
 யிருவிசெய்தாளினிருந்தின்றுகாட்டுமிளங்கிளியே. (௩௪௯)

மறைப்புறக் கிளவியி ன்
 சிறைப்புறத் துரைத்த று.

(இ-ள்.) எம்மைப்பரிந்தாண்டு, அம்பலத்தின்கீட்பயில்வானது
 பரங்குன்றினிடத்து அருவிநீராற்செய்யப்பட்ட தாழ்த்தபுனத்தி
 ன்குணுண்டாகிய ஐவனத்தைக்கொய்யவும், இக்காட்டின்கண் இரு

விபாகச்செய்யப்பட்ட தாளிலேயிருந்து, தப்புச்செய்தாற் பே யோடாயினும் பிரிவரிது இதனைபுள்ளத்துக்கொள்கவென்னுந் தன்மையை இளங்கிளிகள் இப்பொழுதுகாட்டாநின்றன எ-று.

பேயோடாயினும் பிரிவுசெய்தாலாற்றதலரிதென் னுரைப்பி னுமமையும். இருவிபென்பது-கதிர்கொய்ததட்டை, தாளென்ப து-கதிர்கொய்பாதமுன்னுஞ்சொல்வதோர்பெயர். இப்புனத்து ப்பயின்றகிளிகள் தமக்குத் துப்பாகாக்காலத்து மிகனைவிடாநிரா நின்றன இனிநங்காதவர் தம்மாட்டென்செய்வொன்னுங் கருத்தா ன், மறைப்புறமாயிற்று. சிறைப்படவுரைத்ததென்பதுபாடமாயி ன், சிறைக்கண்வந்துநிற்பவென்றுரைக்க. (௩௪௪)

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதல்.

மயிலொடுகூறிவரைவுகடாதலென்பது - பிரிவருமைகூறிவரை வுடையதோழி, பிரிவாற்றாமையோடு தலை மகனையுங்கொண்டு பு னங்காவலேறிப்போகா நின்றாள், கணியாரினைவு இன்றுமூடிந்த து, யாக்கன் போகாநிற்குறும், இப்புனத்தொருவரவந்தால் இங்கு நி றாறு மயிலைவர்கள் னுணியாதன னுணிந்துமோளுவொன்று அவர்க்குச் சொல்லுமினென மயிலொடுகூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கணியாரிகருத்தின் னுமுற்றிநிறியாஞ்சென்றுங்கார்ப்புணமே ✽
மணியாரிபொழி லகாண்மறத்திரிகண்டார்மன்னுமம்பலத்தோ ✽
னணியாரிகயிலையில்காள்வியில் வேலொருவரவந்தாற் ✽
னுணியாதன னுணிந்தாரொன்னுநீர்மைகள் சொல்லுமினே. (௩௪௫)

நீங்கரும்புனம்விடு நீள்பெருந்துபா ம்
பாங்கிபகர்ந்து பருவா லுற்ற

(இ-ள்.) கணியாரினைவு இன்றுமூடிந்தது, யாக்கன் போகா நின்றேம், கரியப்புணமே, மணிகளார்த்தபொழில்சாள், வேல்கை யொடுபயின்றீராகலின் நீரொம்மைமறப்பீர், நிலபெறு மம்பல த்தையுடையவனது அழகார்ந்தகையிலினின் றும்வந்தமயில்காள், அயில்வேல் னுணையாகத்தனியருமவர் னுணியுந்தால், அன்புடை யார் னுணியாதனவற்றை அவர் னுணிந்தாரொன்னுநீர்மைகளை யவ ர்க்குச்சொல்லுமின். எ-று.

நீர்மை-ஈண்டிவிப்பது. நீரிவாறுசொன்னால் அவராற்றவாரொ ன்பதுகருத்து. பேரருளிஞென் கையினுள்ளீராகலின் நீர்கண் ணோட்டமுடையோன்பதுகருத்து. கார்ப்புனமென்பதற்குக்கா

பதிநோக்கிவருந்தல்.

பதிநோக்கிவருந்தலென்பது - வறும்புணத்திடைவருந்தாநின்ற தலைமகன், இவ்வாறணித்தாயினும் நம்மாற்செய்யலாவதொன்றில்லை யென்று அவளிருந்தபதியைநோக்கித் தன்னெஞ்சோயிசாவிவருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

ஆனந்தமாக்கடலாமிசிந்நம்பலமன்னபொன்னின் *
மேனாந் துமாமலைச்சீறாரிதுசெய்யலாவதில்லை *
வானாந் துமாமலிலேண்டிபமுமழப்போலுமன்னே *
நானாந்தளர்ந்தனனிபுந்தளர்ந்தனைநன்னெஞ்சமே. (௪௪௪)

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
மதிநனிகலங்கிப் பதிமிகவாடிபது.

(இ-ள்.) ஆனந்தமாகிய நீரானிறைந்ததோர் பெரிபகடல் நின்ருமிஞ் சிற்றம்பலத்தையொக்கும் பொன்னினதுதேன்றத்திப்பாயும்பெரிபமலைக்கணுண்டாகியசீறாரிது, இவ்வாறணித்தாயினும்மாற்செய்யலாவதொன்றில்லை அதனால் வானின்சட்செல்லும்பெரியமதியைக்கொள்ளவேண்டி அதனருமைபறிபாதமுங்குமுவிபோல் எய்துதற்கரியானிலிரும்பி, நல்லநெஞ்சமே, நீயுந்தளர்ந்தாய், நீபவ்வுரும்பொருள்விரும்புதலானபானுந்தளர்ந்தேன்-என்று

தேனையுமிழுமாமலையெனினு மமையும், மழவை நெஞ்சத்திற்சேய்நித் தலைமகற்குவமைபாக வுடைப்பினுமமையும். நெஞ்சத்தைத்தன்னோடுபித்தற்கு நன்னெஞ்சமெனப்பண்ணுகுறிஞன். இதுதலைமகன் இற்செறிவிக்கின்றகாலத்துஆற்றாறுகியதலைமகன்றோழிகேட்டபத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லியது. மன்னுமோவுமகைநிலை. பதி-தலைமகன். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி- அழகை. பயன்-ஆற்றமைநீங்குதல். (௪௪௪)

பகற்குறிமுந்நின்று.

இரவுக்குறி.

இரவுக்குறிவருமாறு—பகற்குறிபுணர்ந்து விலக்கப்பட்டதலைமகன் தெருண்டிவரைதலை, தெருளானுயிற் பின்னைபுந்தோழியைத்தலைப்பட்டு இரவுக்குறிலேண்டிச்சென்று எய்துதன்முறைமையென்ப. என்னை? எனினுட்டவிர்ச்சி கிழவொற்கில்லை, என்றாகலின்.

குத்திரம். இரவுக்குறிவேண்ட லாற்றருமைகூற, னின்றொருஞ்
சுடைத னிலைகண்ணிறேந்த, ஓட்கோள்வினாத ஓட்கொண்டிவினாத
ல், குறியிடங்கூறல் குறியேற்பித்த, விரவரவுரைத்த லேதங்கூறல்,
குறைநேர்தலோடு குறைநயப்புகாத்தன், மயின்மேலிகைத்துவா
வுணர்ந்துரைத்த, ராய்நுயிலறித றலைவினாபெடுத்த, விடத்துய்த்
தூநீங்க மளர்வகன்றுரைத்தன், மருங்கணைதலோடு முகங்கண்முகி
ழ்தல், பள்ளியிடத்துய்த்தல் பள்ளியிடத்துய்த்து, வரைவுகடாவி
வரவுவிலக்கல், வரைவுடம்படா தாற்றாதுரைத்த, ஸதிரிடைச்செல
விற் கிரக்கங்கூற, லீருளறநிலவு வெளிப்படவருந்தல், வேற்றுக்கு
நிகூறல் கடலிடைவைத்துத், துயரறிவித்த ரோழியுயிர்ந்தித், தா
னேகிடத்து தனிமைபுற்றற்றுந், காம்பிக்க கழிபடர்கிளவி, காப்
புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி, யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி, தன்
னுட்கையா மெய்திடுகிளவி, நிலைகண்ணிரைத்த நெயிங்கடற்சேர்த்
த, லலரறிவித்தலோடாமைமூன்று, மிரவுக்குறியிவை பென்றிசெ
னோ.

(இ-ள்.) இரவுக்குறிவேண்டல்- உழியருமைகூறியுறுத்தல்-நின்
றுநெஞ்சுடைதல்- இரவுக்குறிநேர்தல்- உட்கோள்வினாதல் - உட
கொண்டிவினாதல்-குறியிடங்கூறல்-இரவுக்குறியேற்பித்தல்-இரவ
ரவுரைத்தல்-ஓதங்கூறியுறுத்தல்- குறைநேர்தல்-குறைநேர்த்தமை
கூறல்- வரவுணர்ந்துரைத்தல்- ராய்நுயிலறிதல்- துயிலெடுத்திச்
சேறல்-இடத்துய்த்துநீங்கல்-தளர்வகன்றுரைத்தல்-மருங்கணைதல்-
முகங்கண்முகிழ்தல்-பள்ளியிடத்துய்த்தல்-வரவுவிலக்கல்-ஆற்றா
துரைத்தல்-இரக்கங்கூறியவரைவுகடாதல்- நிலவுவெளிப்படவருந்த
ல்-அல்லகுறியறிவித்தல்-கடலிடைவைத்துத்துயரறிவித்தல்-காம்பி
க்ககழிபடர்கிளவி- காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி- ஆறுபார்
த்துற்றவச்சக்கிளவி- தன்னுட்கையாமெய்திடுகிளவி - நிலைகண்
நிரைத்தல்- இரவுறுதுயரங் கடலோடுசேர்த்தல் - அலரறிவுறுத்தல்-
என விவை முப்பத்துமூன்றுமிரவுக்குறியாம். எ-று. அவற்றுள்,

இரவுக்குறிவேண்டல்.

இரவுக்குறிவேண்டலென்பது - பநிநோக்கிவருந்தாநின்றதலை
மகன், இற்றையிரவிற்கியானுங்கள்சிறாரக்குவிருந்து என்னை யே
ற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழியையிரவுக்குறி வேண்டாநிற்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

மருந்துறம்மல்லற்பிறவிப்பிணிக்கம்பலத்தமிர்நா
யிருந்தனர்கூன்றினின்றுநேங்குமருவிசென்றேர்திகழப்

பொருந்தினமேகம்புதைத்திருக்கும்புனையிறும்பி-
விருந்தினன்பாணுங்கள்சீறாதனுக்குவெள்வளைபே. (௩௪௮)

தள்ளிருட்டறியை வள்ளனினை
வீங்குமென்முலைப் பாங்கிகுரைத்த

(இ-ள்) வெள்வளைபையுடையாடீ, ஞாநிச் சுவரின் றொலிக்கும்
ருவிசைப் பாய்த்தழகுவிளங்கும்வண்ணம்சேகர்வந்த பொருந்தி
ன அதனால் அம்மேகத்திளகட்டினைத்திருள்செறியுந் செங்காட்
டையுடைய நுமதுசீறாதற்கியான்விருந்தினன், வெள்வளைபேற்றுத்
கொள்வாயாக. ௪-து தம்முடையவல்லியைச் செடியடிபிறையாகிய
பிணிக்கு அருந்தாமருந்தாய்கவா னும் அம்பலப் பிண்கட கவைபா
னமிர்தமுடா யிருந்தவரது குன்றினைகூட்டிடுக.

மேகம்பந்துபொருந்தினவென்றதொரு, தன்னாட்சுப்பி பொத
லருமைகூறுவானபோன்று இரவுக்கட பி ண்கிமைப்படுமென்ற
னும் இருங்குடைய புனையிறும்பென்றதனால், யாயருக்காருராகலி
னாண்டிவந்துதிநினைதேனென்றனும் மாலைவிருந்தினன்வா மாற்று
தலறனைதென்பது தோன்ற விருந்தினனென்றான். குன்றியின்
தேங்கு மருவியோதிகழ்ச்சென்றுபொருந்தினமேகமெனச் அ
ருவியேர்ப்பெற மேகம்பொருந்தினவூர் நின்றுராகலான் என்னி
னைப்பற்றுபாணு மேர்பெற நின்றுவந்துசேர்ந்தே னென்பது
போதரும். மெய்ப்பாடி - பெருமிதம். பயல் - இரவுக்குறிதேர்
வித்தல். (௩௪௮)

வழியருமைகூறிமறுத்தல்.

வழியருமைகூறிமறுத்தலென்பது-தலைமகனிரவுக்குறிவேண்
டிநிற்ப, பாங்கள்வாழும்பதி ஏற்றிவிடைத்தாகலின் அவ்விடதி
துதினக்குக்கிந்தைக்கு மேறற்கரிதெனத் தோழி வழியருமைகூ
றி மறுத்துக்கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

விசும்பினுக்கேணிநெறியன்னினைறிமேன்மழைநாங்
கசும்பினிற்றுன்னியனாநுழந்தாலொக்குமையமெய்யே
யிசும்பினிற்சிறந்தைக்குமேறற்கரிதெழிலம்பலத்தாப்
பசும்பனிக்கோடுமிலைந்தான்மலையத்தெம்வாழ்பதியே. (௩௪௯)

இரவாலேந்தல் கருதியுரைப்ப
பருவர்ப்பாங்கி யருமையுரைத்த

(இ-ள்) ஐயனே, விசும்பிறகிட்டதோ ரோணிறெறிபோலுஞ்
[௬௪]

திருக்கோவைபார்.

துநெறிமேல் மழையிடைபறாதுநின்றலான், இடையிடைபுண்டா
கிய உசும்பிச்சென்று பொருந்தியேறுமிடத்து இட்டிமையா
ல்அனை னுதழந்தாற்போன்றிருக்கும். அதுவேயுமன்றி எம்வாழ்ப
திகழுக்கினான் மெய்யே கிந்தைக்குமேறுதற்கரிது. அதனாலான்
புலர்த்தகாது. என்று எழிலையுடைய வம்பலத்தின்கணுளஞ்சியகுனி
ரீந்தபலியையுடைத்தாகிய பிறையைச் சூடியவனது மலயத்தின்
கணுண்டாகியவெம்வாழ்பதியெனக்கூட்டிக.

இசும்பு-ஏற்றிழிவுமுதலாயின குற்றமென்பாருமுளர். அசும்
பு-சிறுதிவலை இசும்பினித்திந்தைக்குமேறற்கரிதென்றவதனால், எ
மதுவாழ்பதியிவ்வொழுக்கத்தைச் சிறிதழிபுமாயிற்சிந்தையானுநி
னைத்தற்கரிய துபரத்தைத்தருமாதலால், தாஞ்செத் துலகாள்வாரி
ல்லை அதுபோல விவ்வொழுக்கமொழுகற்பா லீரல்லீரென்றும
றுத்துக்கூறியவாறுயிற்று பசுமை-செவ்விபுமாம் அதனக்கோட்
டிண்மேலேற்றுக கோட்டையுடைமையாற் கோடெனப்பட்டது.
மெப்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-இரவுக்ருபிமறுத்தல். (ராசக)

நின்றுமெய்யுடைதல்.

நின்றுமெய்யுடைதல் பது வழிபருமைகூறக்கேட்டதலைம
கன், எய்துகற்கரிபாட்டாவிருப்பி நீமெலியாதின்றவிதற்கு யானாந்
தேவனைக்கூறி, சினதுந் துபாயிதோன்றின்று தன்னெஞ்சுடை
ந்துவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாற்றேவனைவந்தகாலனை யோலமிடவடர்த்தம் *
கோற்றேவனேசுளில்லைக்கூத்தன்கொடுங்குன்றினீள்குடுமி *
மேற்றேவன்குட்புமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே *
பாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன்யினுக்கே. (ராசு)

பாங்கிலிலங்கப் பருவரைநா ட .
வீங்கிலிலங்காது நெஞ்சுடைந்தது.

(இ-ள்.) ஒருவரானு மாற்றப்படுவென்று வழிபடுவோனது
யினாவெவ்வ வந்தகாலனை அவனொலமிடும் வண்ணமடர்த்த கோ
ற்றேன், குளிர்த்திலில்லைக்கணுளஞ்சியகூத்தன், அவனுடையகொ
டுங்குன்றினது நீண்டகுடுமியின்மேலுண்டாகிய, தேனைவிரும்பு
முடவனைப்போல எய்துதற்கருமையைநினைபாதுபெரிஞ்சிறநெ
ஞ்சமே, அரியனாகியவரிவையிடத்து நீயுண்டாகிய அன்பால் பா
ற்றேன். என்று.

மாற்றேனென்பது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. மாற்றேனென்பது விராவகைபான் மாற்றேனென நின்றகண்ணுமமைபும். சுவையிசுதியுடைமையிற் கோற்றேனென்றார் நீவன்கண்மையையாதலின் இவ்வாறுமெலிந்துமுயிர்வாழ்தி, பாணத்கண்மையேனல்லேன் இறந்துபடுவேனென்னுங்கருத்தான், மெலிபு நெஞ்சேயானற்றேனென்றான். நீங்கிவிடங்காது-நீங்கியுள்ளஞ் செவகின்ற செவலினின் றம்மிலங்காது மெய்ப்பாடி-இளிவரல். பயன்-இரவுக்குறிநயப்பித்தல். (௩௩௮)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

இரவுக்குறிநேர்தலென்பது-தலைமகனெஞ்சடைந்து வருந்தாநிற்பக்கண்டு, இணைநந்துபடவுங்கூறிமெனவுட்கொண்டு, நீ பாளிகணிகைத்துநின்றியான்களைத்தேயி மிராவழியின்கண்வந்து மீள்வேனென்னுநின்றாய். இதற்குத்தீவினை யேன் சொல்லுவதெவனோ வென்றுமறுத்த வாய்பாட்டாற்றொழியிரவுக்குறிநேராநிற்தல். அ. தற்குச் செய்யுள்.

கூளிநிலாக்கநின்றம்பலத்தாடிருகைழற்கீழ்த் *
தூளிநிலாத்தசுடர்முடியோயிவடோணசையா *
லாளிநிலாத்தடலான்கடேருமீரலில்வந்து *
மீளியுரைத்தீவினை யேனுரைப்பதென்மெல்லியற்கே. (௩௩௯)

தடவரைநாடன் றளர்வுதீ ர
மடநடைப்பாங்கி வகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) கூத்தின்கட்குவையாற் பேய்களும்போகாது நிறாத்துநிற்ப நின்ற அம்பலத்தின்கண்டுவானது ஒலிக்குங்கழலையுடைய திருவடிக்கணுண்டாகிய தூளிமொப்த்த சுடர்முடிபையுடையோய், இவடோண்மேலுண்டாகிய விருப்பினால் ஆளிகள் ஊமி போக்கறநிலாத்துவலியையுடையபாண்களைத்தேர் மிரலின்கண்வந்துமீளாதலைச்சொல்லாநின்றாய். இனி மெல்லியற்குத் தீவினை யேன்சொல்லுவதென்? உடம்பமிவாயென்பேனோ மறுப்பாயென்பேனோ. எ-து.

• இரவுக்குறியுடம்பட்டாளாகலின், தூளிநிலாத்த சுடர்முடியோயென்றதனால், அரையிருளின்வருதலான்வருமேதத்தை அத்துளிகாக்குமென்றுகூறினாராம். குரைகழல்-அன்மொழித்தொகை. மருடல் வெருடலென்பன-மருளி வெருளியெனநின்றற்போல, மீடலென்பது மீளியெனநின்றது. வந்துமீளியென்பதற்கு, வந்து

மீட்புடைய விரவுக்குறிப்பென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்படவு
மறுக்கவுமாட்டாதிடென்று வருந்துதலின், வினையெனென்று
ள். ஆளிறினாக்குமாற்றின்கண் தீவருதற்குடம்பதிதற்காதாயினுந்
தோணசையாக்கூறுகின்ற விதனைமறுப்பின் நீ யாத்தூயென்பத
வெடம்படாபித்தேனென்பதுபடக் கூறினமையால், வகுத்து
ரைத்தலாயிற்று. மெய்ப்பாடு-அச்சம் பயன்-இரவுக்குறிநேர்சல்.
இறந்தகாலவுட்கோள் குறிப்புறுட்பம். (௩௩)

உட்கோள்வினா தல்.

உட்கோள்வினாதலென்பது - இரவுக்குறிநேர்ந்ததோழி, தந்த
ணிலத்துமக்கள் கொலத்தொழுவருகற்கு அவனுட்கொள்வது கார
ணமாக, திண்ணரிடத்தார் எம்மலர்சூடி எச்சாந்தனைந்து எம்மா
நிழலில்கீழ் விளையாடுபவெனத் தலைமகனைவினாவாற்றல். அதற்
குச்செய்புள்.

வரையன்றொருகாவிருகால்வளையநிமிர்ந்துவட்கார் *
நிறாயன்றழலெழுவெய்துநின்றோன்றி லையன்னநின் னூர் *
வினாயென்னமென்னிழுவென்னவெ நியுறுதாதிவரம்பா *
துனாயென்னவோசிலம்பாநலம்பாவினொளிர்வனவே. (௩௪)

நெறிவிலக்குற்றவ னுறுதுயர்நோக் கி
யாங்கொருகுழல் பாக்கிபகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) சிலம்பா, நின் னூரின் நலம்பாந்து விளங்குவனவாகிய
ஆண்டையார் புகழ்வினாயெத்தன்மைய? அவர்வினையாடுமெல்லி
யநிழலெத்தன்மைய? அவர்சூழிறுநாற்றம்பொருந்திய தானுபர
ந்தபோதுகொத்தன்மைய? உரைப்பாயாக எ-று அன்றொருகா
ல்வரையையிரண்டிகா ளு மவளையும்வண்ண மார்பைபுந்தோளையு
மிர்த்துப் பகைவா னுநிறையையழுவெழும்வகை பன்றெய்துநி
யவளதுதில்லையெனக்குறிந் னூரெனக்கூட்டுக.

மெல்லியநிலத்தைபுடையநிழல்மென்னிழுவென்னுள், நலம்பா
வினொளிர்வனஎன்பதனை யெல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக. அன்றுநி
மிர்ந்தெனவும், அன்றெய்துநின்றோனெனவுமியையும் இது குறி
ப்பெச்சம். வன்றழலென்பது உடம்பாடம். இவ்வாறுவினவத் தலை
மகனென்றனைபுட்கொள்ளுமென்றுசொதுக்கி கூறினமையால், ஆ
ங்கொருகுழலென்னார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலை
மகற்குக் குறிபிடமுண்டிததுந் தோழி யவனாற்றண்ண வினா
வித்தல். (௩௫)

உட்கொண்டு வினாத்தல்.

உட்கொண்டு வினாத்தலென்பது - கேட்டவினாவையுட்கொண்டு அதற்குரியதற்குக் கேள்விக்கொருபடிச் செல்லுதல், தின்னாரிடத்து இராப்பொழுது அதுமர் எம்மலரைச் சூடி எச்சாந்தையணிந்துள்ளனமர் நிழலில் கீழ்வினையாடுபவெனத் தலைமகன் குறுழியைவினாவா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

செம்மலராயிரந்துய்க்கருமாறிருக்கண்ணணிபு *
மொய்ம்மலரிங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலயதி *
தெம்மலர்கூடிநின்றெச்சாந்தணிந்தென்னநன்னிழல்வா *
யம்மலர்வாட்கணல்வாபெயல்விவாய்துமாறிவதே. (நாடு)

தன்னேவினவத் தானவள்குறிப்பதி த்

தென்னேநின்றடிபலனியென்ற த.

(இள்.) அழகியமலர்போலுமொளியையுடையவாகிய கண்ணையுடையதல்லாய், செய்யதாமரைமலர்களாயிரத்தையுடைய மூலவழிபட்டு ஒருவான்று அவற்றுள்ளொன்று குறைதலாற் கரியமால் அவற்றோடொத்தும் தன்னுந்ருக்கண்ணையிடத்தணிப்பு பெரியமலர்போலும் மெய்க்கிற்றித்தையுடையவாகிய திருவடிபுடையவம்பலத்தானற்குந்தென்மலயத்திடத்து இராப்பொழுதியின் நன்னமர்வினையாவது எம்மலரைச் சூடி நன்று எச்சாந்தையணிந்துள்ளனநன்னிழற்கீழ்க்குறையாக எ-று.

வாள் உவமையெண்ணு மமைபும். அகரென்றது அவரோடொருநித்தாராகியமலர்களை திருமாலென்பதொடம்பாடும். நிழல் அணியன்றெலினுந், பன்மைபற்றியணியென்றார். மெய்ப்பாடு- அது பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல். (நாடு)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது-உட்கொண்டு வினாவிபதலைமகனுக்கு யாங்கள் சந்தனச்சாந்தணிந்து, அணக்காவின்னாசூடி, தோகையிலிசெய்யும் வேங்கைப்பொழிந்தண்ணினையாடுவேம், அவ்விடத்து நின்வாவறியமையிலெழுப்புவாயாகவெனத் தோழி குறியிடங்கூற நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பனைவளர்கைம்மாப்படாத் தம்பலத்தான்பாதம்விண்ணோர் *
பனைவளர்சார்பொழியில்மலைப்பொலிசந்தணிந்து *
அனைவளர்காவிகள் சூடிப்பைந்தோகையிலப்பயிலுந் *
பனைவளர்வேங்கைகள் யாங்கணில் றுந்ருசெழுப்பொழியில் (நாடு)

“திருக்கோவைபாசி”

இரவுக் கூறியிவ ணென்றுபாந்
யாவக் கழலவற் கறியவுரைத்த

(இ-ள்.) பண்போலுநெடியகையையுடையமாவினுரிபாகிமப
டாத்தையுடையவம்பலத்தான்பாதங்களை விண்ணோர்பரவுதற்கிட
மாகிய வளருஞ்சாரலையுடையபொழியினமலைக்கட் பொலியுஞ்ச
ந்தனச்சாந்தையணிந்து, எனைக்கண்வளருநிகாவினைச் சூடி, யாங்
தணின்றிமீவளவிய பொழில், பசியமயில்கள் ஆயிற்செய்யுங்கோ
டுவளரும்கேங்கைப்பொழில். எ-று.

என்றது சந்தனச்சாந்தனரிந்து ஈனக்காவிராடி வேங்கைப் பொழிந்தகண்நீவந்துநின்று நிழ்வரவநிய மயிலெழுப்புவாயாக வென்றவாறு. மெய்ப்பாடி-அது. பயன் - இரவுக்குறியிடமுணர் துதல். (௩௫௪)

இரவுக்குறியேற்பித்தல்.

இரவுக்குறியேற்பித்தவென்பது - தலைமகனுக்குக்குறியிடங்கூறிய தலைமகளுமைச்சென்று, அந்திக்காலத்தோராவன் நன்பெடையோடுபயிலக்கண்டு ஒருபெரியோன்வருத்தமிழக்குச்சென்றான் அந்நெடுப்பின் அவன்சொகுதியிலறிந்திலேனெனத்தொழி அவனதாற்றாமகூறிய தலைமகனையிரவுக்குறியேற்பியாற்றிற்றவ. அதற்குச்செய்யுள்.

மலவன் குரம்பைபயமாந் தீயம்மாந் முதல்வாநர்க்கப்பாற் *
செவ்வன்பர்க்கோக்குஞ் செவ்வனிலைக்காணினிர் சீர்ப்பெடையோ. *
டலவன்பயிலவதுகண்டருந் கூநிந் தயில்வேலுந் தோன் *
செவ்வந் தீயாடிக் கண்டனென்னதாந் கொண்மனசேர்தயிலே (ரகுநி)

அரவக்கழல்வ னூற்றினெ ன
விரவுத்தறி பேற்றிதத ன.

(இ-ள்) மலங்களை யுடைய வலியபாக்கைபாகிய குரூம்பை பையமா
 தீட்டி மால்முதலாகிய அல்வாணவர்க்கப்பாற் செல்லுஞ் செல்வை அ
 ன்பாராயினார்க்கென்றோக்கிவைக்குஞ் சிவனது திலஷையச் சூழ்ந்த
 கானவிடத்து நல்லபெடையோடலவன்பயின்று வினாபாரிவதனை
 பகண்மீவருத்தமிக்கு அயில்வேல் யுடைய வுரவேஷன் அந்திப்பொ
 முதிர்வட்டெசல்ல அவனைக்கண்டேன், பின் அம்மண்ணனானசேர்
 அயிலெத்தன் னையத்தாப்! அறியேன், எ-று.

அப்பாற்செலவு-மாஸ் முதலாயினூர்க்குமேகாகியபதக்கள். அ
ன்பருட்பேசுவேட்கையுடைபார் அவற்றைப்பெற்றுப்போகத்

தூய்ப்பாராதவற்றை வெளக்கிப் பிரித்தெடுக்கின்றார் பெடையோ
மடப்பயிலு கலவளைக்கண்ணிமுயிர் தாழ்ச்சென்றானுதலில உரவோ
னென்றான். (௩௫௫)

இரவரவுணாத்தல்.

இரவரவுணாத்தலென்பது- அவ்வன்மென்வைத்திரவுக்குறிபே
ற்பித்து முகங்கொண்டு அதுவழிபாகநிற்பது, வேட்கைமிகவால் பா
னைகண்டுங்கச் சிங்கத்திரியுமலைச்சரியிடத்து வரவேண்டிச் சொல்
லாநின்றான் இதற்கியாஞ்செய்வதென்போவெனத் தொழிதலை
கருக்குத்தலைமகனிரவரவுகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மோட்டங்கிழிர்முலைப்பங்குடைத்தில்லைமுன்னோன்சழற்கே *
கோட்டநீசருநங்குருமுடிவெற்பன்மழைகுமுடி *
நாட்டம்புதைத்தன்வநர்விருணாகநிறங்கச்சிங்கம் *
வேட்டந்திரிசரிவாய்வருவாய்சொல்லுமெல்லியலே. (௩௫௬)

இரவரு குழலி

இரவரவுணாத்த

(இ-ள்.) மெல்லியலாய், பெரியவழுவிய கழிர்முலைபயுடைய
தோர்கூற்றையுடையதில்லைக்கண்ணுளைய எல்லாப்பொருட்குமு
ன்னுபவனுடைய திருவடியொன்றிடுமே வண்ணஞ்செய்யு
ங்கு நமுடியையுமடையநிலெற்பன், முடிவென்பாரைவலாய் நாட்
டத்தைப்புதைத்தாற்போன்றிருக்குஞ்செறிந்தயிருட்கண் பாணை
கணங்கச் சிங்கம்வேட்டந்திரியுமலைச்சரியிடத்து வரவேண்டிச்
சொல்லாநின்றான், இனிவென்செய்தற்கும் ஏ-று.

குருநிறம். முன்னோன்சழற்கல்லது பிறிதோரிடத்துந் தாழ்ந்
துநில் லாப்பெரியோன் தாழ்ந்து வேண்டுவதனைமறுத்த லிதென்
பதுபோதா, முன்னோன்சழற்கே கோட்டநீசருநங்குருமுடி வெ
ற்பனென்றான். ஆற்றின்கண் வருமேத மதியிதும் அவனதுவேட்
கைமி குடியி லென்னுலொன்றுக்கூறுவதரிதாயிற்றென்பதுபோ
தா, நன்னிருணாகநிறங்கச் சிங்கம்வேட்டந் திரிசரிவாயென்றான்.
குரவெனவும் இரவெனவும்விகாரவகையாற்றுகிழின்றது. இவை
யிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சாந்தவனிலரல். பயன்-
'தலைக்கையிரவுக்குறிநேர்வித்தல். (௩௫௭)

ஏதங்குறிமறுத்தல்.

ஏதங்குறிமறுத்தலென்பது- தலைமகனிரவரவுகேட்டதலைமகள்

தனக்கவன் செய்த தலைபளியுமுதலியுந் தின்பாநின் தவுள்ளத்தளாய்,
அரிதிரண்டுநின்றுயானவேட்டஞ்செய்யும்வல்லிருட்சண்வள்ளலை
வாவென்று சொல்லத்தகுமோவென ஏதக்கூறி மறுத்துரைபாதிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுங்கார்முழவதிரிசிற்றம்பலத்துப்பெருந்திருமால் *
கொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தபர்வோன்கழலெத்தலர்போன் *
முழங்காரரிமுரண்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய் *
வழங்காவதரின்வழங்கென்றுமோவின்றெம்வள்ளலே. (௩௫௪)

இழுக்கம்பெரி திரவரினெ ன
அழுக்கமெய்தி யரிவைபுணர்த்த னு.

(இ-ள்.) வளவியகார்போலக் குடமுழாமுழங்குஞ் சிற்றம்பல
த்தின்கண்ணெபெரிபதிருமால் நறுநாற்றந்தையுடைய கொழுவி
யமலையாழிப்பிப் பரவக் கூற்றைவிருப்பிச்செய்வாணுடைய கழல்
களைபேத்தாதானாப்போலவருந்த முழங்காநின்ற கிட்டிதற் கரிதா
கிபசேயம் முரண்புடையவாரணவேட்டையைச்செய்யும் வல்லிரு
ட்சண் யாவரும்வழங்காதவழியிடத்து வழங்குவாயாகவென்று எ
ம்முடையவள்ளலை யின்றுசொல்லுதுமோ! இவ்வாறுசொல்லுதற்
குமோ! ஏ-று.

ஏத்தலரை யானைக்குவமைபாகவுணாகீச. ஏத்தலர்போல்வழங்
கென்றுமோவென்று கூட்டியுணாப்பாருமுளர். முழங்காரரியெ
ன்பதற்கு முழங்குதலார்ந்த வரியென்பாருமுளர். தனக்கவன்செ
ய்ததலைபளியுமுதலியு ந்தின்பாநின் தவுள்ளத்தளாகலின், வள்ளலெ
ன்றான். மைந்தனையென்பது பாடமாயின், ஆண்மைத்தன்மைதோ
ன்றதின்றதாகவுணாப்பாருமுளர். அலங்காரம்- எதிர்காலக்கூற்றி
டத்து, காரியத்தின்கண்வந்த இரங்கல்விலக்கு, உபாயவிலக்கு.
மெட்டப்பாடு - அச்சம். பயன் - இரவுக்குறிமறுத்தல். ஆற்றினேத
முணர்ந்துமறுத்தான். அவருடை யாஞ்சேறலொழிந்துஅவனாவ
ச்சொல்லக்கடவேமோவென்றவாறு. (௩௫௫)

குறைநேர்த்தல்.

குறைநேர்தலென்பது-ஏதக்கூறிமறுத்ததலைமகள், அவளுற்று
குடிபநிலைமகேட்டு, பாண்புணலிடைவீழ்ந்துகெடப்புக என்னு
யிர்த்தற்பெரிபோர்க்குச் சிறியேன்சொல்லுவதறியேனென உட
ப்பட்டுநேராற்றிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஒங்குமொருவிடமுண்டம்பலத்துப்பருப்பவன்று *
தாக்குமொருவன்றடவரைவாய்த்தழங்கும்மருவி *
வீங்குஞ்சுணப்புணல்வீழ்ந்தன்றமுங்கப்பிடித்தெறித்து *
வாங்குமவர்க்கறியேன்சிறியேன்சொல்லும்வாசகமே. (௪௫௮)

அலைவேலண்ணை நிலைமைகேட்டு

கொலைவேற்கண்ணி குறைநயந்த

(இ-ள்.) உலகமுழுதையுஞ்சுயிர்வண்ணம் மேன்மேலும்வளரா
றின்றதோர்விடத்தைத்தானுண்டு உட்பொல்லாமுப்ப அன்றுதாங்
குமம்பலத்தொருவனுடையபெரியவரையிடத்து ஒலிபாறின்றவருவி
யாற்பெருகுசின்ற சுணப்புணற்கண் அன்றியான்விழுந்துகெடப்
புகப் பற்றியெயிற்றுக் கரைக்கணுய்த்தபெரியோருக்குச் சிறியே
னாகிய யான் சொல்லுவதோர்மாற்றமறியேன். ௪-று.

ஒருநஞ்சென்பதற்கு ஒப்பில்லாதநஞ்சென்னுமடையும், தடவ
ரைவாய்வீழ்ந்தழங்கவெனவியையும் சுணபெய்ந்தியப்பிணும
டையும். சுணப்புணல்வாய்வீழ்ந்தழங்கவன்றுதாபேவந்தெறித்து
பிவித்தாற்போல வழங்காதவதரிற்றும் வருதலான் எனக்கு வருபி
டுக்கணையுந்தாமேநீக்கினல்வது யானறிவகொன் றிலையென்னுங்
கருகதால், சுணப்புணல்வீழ்ந்தன்றமுங்கப்பிடித்தெறித்துவாங்கு
மவர்க்கென்றாள் ஆற்றின்கணேதநினைந்திரவுக்குறிமறுத்ததலைமக
ள் அவன்செய்தவுதவிநினைந்து பின்னுடம்பட்டாளாதல் பொருந்
தாமையறிந்துகொள்க. இக்கருத்தேபற்றியுதவிநினைந்துகுறைநய
ந்ததென்றது அவனதாற்றாமைநிலைமைகேட்டுக்குறைநயந்ததெ
ன்றார். அவன்செய்தபேருதவிசொல்லுவகையால் அவன்செய்தவுத
விக்குக்கைம்மாறவதுநானவனுழைச்சேறலேபென்றுடம்பாடா
யிற்று. பிறவிக்குட்டத்தியான்விழுந்துகெடப்புகத் தாமேவந்து
பிடித்தெறித்து அதனினின்றுவாங்கியபேருதவியார்க்குச் சிறி
யேனாகிய யான்சொல்லுவதறியேனென்று வேறுமொருபொரு
டோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. மெப்ப்பாடு- அழகை. பபன்- இர
வுக்குறிநேர்தல். (௪௫௮)

குறைநேர்ந்தமைகூறல்.

குறைநேர்ந்தமைகூறலென்பது - தலைமகனைக்குறைநயப்பிதி
யுத் தலைமகனுழைச்சென்று, இன்றையாமத்தெல்லாம் தின்றான்
மேனிந்கவேண்டித் துன்பமுற்றேன், நீ கருதியதாஉழுடிந்தகே

னத்தோழி தலைமகனுக்கு அவன்குறைநேர்ந்தமைகூறாநின்றல். அந்நஞ்சுச் செய்யுள்.

ஊற்பகங்கதி ரென் னூழ்க்கழியவெழிலியுன்னிக் *
காணகடறவர்கன் கம்பலசெய்யும்வம்பார் சிலம்பா *

பானிற் றறபாமத் துநின் னருண்மேனிற் கலுற்றுச் சென்றேன் *
நேனக்க கொன்றையன் றிலையுறார் செல்லுஞ் செல்லக்களே (௮௫௭)

குறைநயந்தன னெநி குழலியெ ன

எறிவல்லண்ணத் கறியவுணாத்த னு.

(இ-ள்.) திணையினதுபசியகதிர் கோடையாலழிய அசேழியாம ன்மழைபெறக்கருதிக் காணத்துவாழ்க்குறவர்கள் தெய்வத்திற்கு ப்பலிகொடுத்தாரவாசிக்கும் வம்பார்ந்தசிலம்பையுடையாய், இந் தையிரவின் கண் பான் நின் னேவன்மேனிற் கவேண்டித் தேவொ டுமலர்ந்த கொன்றையையுடையானது தில்லையப்பொருந்தாதா ரடைபுந் துன்பத்தைபடைந்தேன். திருதியனுடமுடிந்தது எ-று

வம்பு-காலமல்லாதகாலத்துமனமு. பாமமுமென்பது பாடமாயி ற் பகலேயன் றியிரவுமெனவுணாக்க. பாமமு நின் னருளே என்ப தூஉம்பாட்டி. காணக்குறவர்கள் தமக்குணவாகிய திணைக்கதிர்கோ டையாலழிபத் தெய்வத்தைப்பாராவி மழைபெய்விக்க முயல்கின் றுற்போல, நினக்குத் துப்பாகிய இவணலம், அவ்முதலாயினவற் றுற்றொலையும்வழி அதுதொலைபாமன் முயன்று பாதுகாப்பாயெ ன உள் று றறபாமாறுகாண்க. மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-த லைமகற்குக்குறைநயந்தமைபுணர்த்துதல். (௮௫௭)

வரவுணர்ந் துணாத்தல்.

வரவுணர்ந் துணாத்தலென்பது-தலைமகனுக்குக்குறைநயப்புக்கி றியதோழி, பாம்பினாபாடாநின்ற பொழிலிடத்து வேங்கைமேலு ண்டாகிய மயிலினமின்புற்றுத் துயில்பெயரநின்றன இதற்குக் காரணமென்றோவென அவன்வரவறிந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மூன்னுமொருவரிரும்பொழின் மூன்றற்குமுற்றுமிற்றுத் *

பின்னுமொருவரிசிறம்பலத்தார்தரும்பொருள் போந் [ன்

துன்னுமொரின்பமென்றோகைத்தோகைக்குச் சொல்லுவபோ

துன்னுமரவத்தவாய்த்துயில்பெருமயிலினமே. (௮௫௮)

வளமயிலெடுப்ப விளமயிற்பாங் இ
செருவேண்ணல் வரவுணர்த்த னு.

(இ-ள்.) பெரியவுலகங்கண்முன்றுமுளவாதற்கு முன்னுந்தா
மொருவருமேயாகியுள்ளார், அவ்வுலகமுழுதுமாபந்தாற் பின்னு
ந்தாமொருவருமேயாகியுள்ளார், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணார், அவர்
தரும்பெரியவருள்போல இவ்விவ்வின்கண் ஓரின்பம்வந்துபொ
ருந்துமென்றுதம்முடையதோகைகட்கோகைசொல்லுவனபோ
ல, உடைவிடாதுதிகழுமாரவாரத்தையுடையவாய் மயிலினந்துயி
ல்பெயராதின்றன. இஃதென்னோ! ள-று.

சிற்றம்பலத்தாரொன்பதற்கு, உலகங்களுளவாய்ச்செல்லுங்கால
த்துச் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணொன்றுரைப்பினுமமைபும். தன்
றோகைக்கென்பதுபாடமாயிற் பன்மையொருமை மயக்கமாகக்
கொள்க. ஒருகால்வெருவித் தாமேதுயிலெழுந்துணையன்று இஃ
தவன்செய்தகுறியென்பதுபோதர, மன்னுமாவத்தவாயென்றான்
மெய்ப்பாடு-அது. பயல்-தலைமகன்வரவுணர்த்துதல். (௩௫௫)

தாய் துயிலறிதல்.

தாய் துயிலறிகலென்பது-தலைமகன்வரவுணர்ந்து தலைவியைக்
கொண்டிருக்கல்கருதாநின்றதோழி, பாம்பினையாடாநின்றபொ
ழிலிடத்து ஓர்யானைநின்று ஊசலைத்தள்ளாநின்றது அதற்குயாரு
செய்வதென்னோவெனத் தாயதுதுயிலறியாநின்றல். அதற்குச்செ
ய்ப்புள்.

கூடாரரணெரி கூடக்கொடுஞ்சிலைகொண்டவண்டன் *
சேடார்மதின்கல்லற்றிலையன்னுய்கிறுகட்பெருவெண் *
கோடார்கிரகுருமாமணியூசலைக்கோப்பழித்துத் *
தோடார்மதுமலர்நாகத்தைநூக்குநஞ்சுழிப்பொழிற்கே. (௩௫௬)

ஊசன்மிசைவைத் தொள்ளமலியி த்
ருயதுதுயி றுணறிந்த னு.

(இ-ள்.) கூடாநாருடையவரண்களைப்பெரிசென்றுகூட வளைந்த
சிலையைக்கொண்ட அண்டனதுபெருமையார்த்த மதிலையு
வளத்தையுமுடைய திலையைப்பொப்பாய், சிறியகண்ணையுடைய
பெரியவெண்கோடுநிரம்பிய யானை நமதுகுழிப்பொழிற்கண் நிற
ந்தையுடையவுயர்ந்தமணிகளாற்செய்யப்பட்ட ஆசலைச்சீரழித்து

இதழார்ந்தமதுமலர்களைபுடைய அவ்வுகலைத்தொடுத்த நாகமரத்
தைதூக்காநின்றது. இதற்கென்செய்வேம்! எ-து.

சூழ்பொழிந்தென்னுநான்கனுருபு-ஏழாவதன்பொருட்கண்வ
ந்தது. சூழ்பொழிவேயென்பதுஉம்பாடம். இவ்வாறுகூறவும், வா
ளாகிடப்பிற்றுயினுயின்றொன்றிதல் பயன். அலங்காரம்- பரி
யாயம். மெய்ப்பாடி-அது பயன்-இடையிடாராய்தல். (௩௩௬)

துயிலெடுத்ததுச்சேறல்.

துயிலெடுத்ததுச்சேறலென்பது - தாய்துயிலறிந்ததோழி, சூவ
ளைப்பூக்கண்மலராரின்றன அவைநின்-கண்ணையொக்குமாயிற் கா
ண்பாயாகவெனத் துயிலெடுத்தது செல்லாநின்றல். அதற்குச்செ
ய்ப்புள்.

விண்ணுக்குமேல்வியன்பாதலக்கீழ்விநீருமித்த *
மண்ணுக்குறாப்பணயந்துதென்றில்லைநின்றோன்மிடற்றின் *
வண்ணக்குவளை மலர்க்கின்றனவெனவாண்டிளிநீநீர் *
கண்ணொக்குமேற்கண்மிகாண்வண்மிவாழ்க்கருங்குழலே. (௩௩௭)

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவ ண்
மெல்லியற்குச் சொல்லிய் னு.

(இ-ள்.) வண்புகள்வாழ்க்கரிபகுழலையுடையாய், எல்லாப்பொரு
ட்குமேலாகிய விண்ணுக்கும்மேலாயவன், எல்லாப்பொருட்குங்
கீழாகிய அகன்றபாதலத்திற்குக்கீழாயவன், நமிகையுடைய கடலையுமித்
தமண்ணிற்குறியவாயவன், விரும்பித்தென்றில்லைக்கணிந்
தெனதுமிடற்றின் வண்ணத்தையுடைய குவளைப்பூக்கண் மலர்கி
ன்றவை சினவாண்டிளிநுமாறுபோலமிளிருநீர்க்கண்கள் யொக்
குமாயிற் காண்பாயாக எ-து.

பாதலம் - பாதலமெனக்குறுகிநின்றது. மண்ணினுள்ளுமுள
னதலின், மண்ணுக்குறாப்பணையார். மண்முழுதுக்குமிடைத்
தில்லைபைநயந்து அதன்கணின்தோ னென்னுரைப்பாருமுளர். சி
னவாண்டிளிநீநீர்க்கண்ணொக்குமேல்வெப்பிழத்தபண்பு வேறுப
ட்டமையான்உவமைக்குவமைப்பன்றென்த். கண்மிகா னென்பதொ
ருசொல். ஆய்தருபுள்-புறத்துக்கொடுபொழுபாயமாராய்பவள்.
மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-தலைமகளைக் குறிப்பித்தாய்த்தல். அலங்
காரம்-புகழுவமை. (௩௩௮)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது - அழியெழித்துக்கொண்டு சென்று அக்குறியிடத்து நின்று, இவற்றின் கண்ணெவன் தருணமவர் இவற்றைக்காண்பாராக, பாணின் குழற் குச்சுநீரணத்தகழைக்காய்ப்பாறின் மேலெனத் தாங்கி நிகலாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தந்தீவரமென் னுநாரணனா மலர்க்கண்ணிற் கொச்சேந்
தந்தீவரம்புலியூ ணையாப்தடங்கண் கடந்த
நிந்தீவரமிவைகாணின் னிருள்சேர குழற் கொழில்சேர்
சந்தீவரமுறியும் வெறிவீயுந் தருருவனே. (௩௬௩)

மைத்தடங்கண்ணியை யுய்த்திடத்தொரு பா
ளிக் கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்த)

(இ-ள்.) கண்ணியிடத்திட்டு, தந்தீவரந்தாரவேண்டு மென் னுநா
ரணனது அந்நாண்மலர்போலுங்கண்ணிற் கு ஓ ரெ ல்க் கதைப்ப
டைத்துக்கொடுத்ததலைவனது புலியூ ணையொப்பாப், இவை நில் பெ
ரிபகண்கள் கடந்தநீலங்கள், இவற்றைகவாண்பாராக. நினது ஒரு
மைசேர்ந்தகுழற் குச் சந்தனமாந்தரும் எழில் சேர்ந்த நல்லமுறி
களையும் நறுநாற்றத்தையுடைப மலர்க்கையும் பாண்கொணாந் துது
ருவேன். நீ நீலப்பூக்கொய்க்கணி ஈண்டு தித்பாயாக எ-து.

நந்தியென்பது ஒருதிருநாமம். அணையாமுடைய தடங்கண்களெ
ன்னுரைப்பாருமுளர். இந்தீவரமாவன விவைகாணென்றுரைப்பினுமகமு
ம். இதுகுறிப்பெச்சம். உய்த்திடத்து- இடத்துய்த்து. மெய்ப்பா
டு-அது. பயன்- தலைமகன்குறியிடத்து நின்றுநீங்குதல் (௩௬௩)

தளர்வகண் னுரைத்தல்.

தளர்வகண் னுரைத்தலென்பது - தோழிகுறியிடைநிறுத்திநீக்கி
நிற்பதலைமகனெதிர்ப்பட்டி, அம்முடையகமலக்கோயில் கதிரவ
ன்வருவதன்முன் நீரேதிறந்துகொண்டேபோந்தது இப்பொ
ழியிடையந் துறயந்தென்னோவெனத் தலைமகனாப்பெரும்பான்
டைகூறித் தன் தளர்வுநீங்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

காமகாவென் றகண்ணோன் னிலைப்பல்கதிரோ ணடைத்த
தாமரைபுல்லினிதழ்க்கவந் திதந்தோதயிபே
பாமரைமேகைப்பந் திச்சிலம்பொ டுக்கிப்பைபவே
தாமரைபாமத்தென்னோவந் தவைகிதயந்ததுவே (௩௬௪)

[௩௬]

வடுவகிரணப வடுவெடுக்கண்ணியை
தடுவடுபல்பொடு தளர்வதன் றுரைத்த

(இ-ள்.) நிறைபழிக்கவந்தகாமனை வென்றதன்னை புடைபவனது
தில்லைக்கட் பல்கதிரோனாகிய வாயிலோன் அடைத்துவைத்ததாம
ரைபாகிய றும்மில்லின்கண் இதழாகியகதவத்தை அல்வாயிலோன்
வருவதன்முன் நீரோ திறந்துகொண்டோபொந்தது? இதுகிடக்க,
பார்த்தவராயின் மேகலையை பொலியாமற்பிடித்துச் சிலம்புகளை
மேலேறக்கேட்கித் தனியே பைய அரையாமததின்ன்கண் நாம் ஈண்
டுவந்துதங்கிவிரும்பியதென்னோ? இதனைக்கூறுவீராயின். எ-று.

காமசென்னும் ரகரவீறு - இழிவின்கண்வந்தது. தில்லைத்தாம
ரைபெனவியையும். கதவந்திறந்தோவென்னு மோகாரத்தை. அ
சைநிலையாக்கியுரைப்பாருமுளர் பாவுமென்னுமீற்றுமிசை உகா
ம் மெப்போடுக்கெட்டுக் காலமயக்கமாய்தின்றது. எல்லாரானுந்
திருமகனயக்கப்படினல்லது திருமகடன்னாயக்கப்படுவதொன்
றில்லைபென்னுங்கருத்தான், நாம் நயந்ததென்னெவென்றான். நா
மென்னுமுன்னிலை புளப்பாட்டுத்தன்மை உபர்வுதோன்றமுன்னி
லைக்கண்வந்தது. தடு-தடுத்தல். அரியன்பு-பரியரைபோலப்பண்பு
த்தொகையாய்தின்றது. தடையருமன்பென்றுபாடமோதுவாரு
முளர். கண்ணியபுரைத்ததெனவியையும். பெய்ப்பாடு- உவகை.
பயன்- தலைமகளைக்கண்டுதோன்றியவுவகையைப் பரிக்கலாற்றாத
தலைமகனாற்றாதல். தலைமகளைமகிழ்வித்தலுமாம். (1188)

மருங்குவண்தல்.

மருங்குண்தலென்பது- பெரும்பான்மைகூறக்கேட்டதலைமக
ள் பெருநாணிள்ளாதலிற் றன்முன்னிற்கலாதுநாணித் தலையிறை
ஞ்சுவருந்தாநிற்ப, சென்றுசார்தலாகாமையிற் றனதாதாவுமிகவா
ல் அவ்வருத்தந்தணிப்பான்போன்று, முலைபொடுமுனிந்து, அவ
னிறுமருங்குருங்கிச் சென்றனைபாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகிலின்புகைவிம்மியாய்மலர்வெய்த்தஞ்சனமெழுதத் *
தகிலுந்தனியடம்பூட்டத்தகாள்சந்தான்புலிபூ *
சிகலுமவரிந்நளருமித்தேம்பலிடைஞெயிபய *
புகிலுமிசவிங்கனையிறுமாக்கும்புணர்முலையே. (1189)

அன்புமிசுதியி னனவளவுவனை
பொன்புனைவெலோன் புகழ்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) குழந்தைகிழ்புகைவிம்ம ஆரவப்பட்டமலர்களைவே

இ ர வு க் கு தி.

பிற்று கண்மலர்க்கஞ்சனமெழுதத்தருவளாயினும், ஒருதனிவடதி
தைப்பூட்டத்தருவளல்லள். அதனைப்பூட்டுதலெயுன்றி, சங்கரன
துபுலியூரில்பெருமையைபுணராது அதனோடுமாறுபடுவாராப்
போலத் தளராநின்ற இத்தேய்தலையுடைய இடைநெரித்தொழி
ப்புகிலும், அதையுணராது இப்புணர்ந்தமுலைகள் இவ்வண்ணமே
மிகவும் விம்மாநின்றன. இஃதென்னுய்முடியுப்! எ-று.

தேம்பலிடை- இருபெயர்ப்பண்புத் தொகைபென்னுமமையு
ம். ஆய்மலராய்ந்தென்பதுபாடமாயிற், ஆராய்ந்துகூட்டிபென்
ச் சூட்டுதலை ஆற்றலான் வருவித்துகாக்க. புதுலுமென்பதுபாட
மாயிற் புகுதலுமெனவுகாக்க. பிறபாடமோதுவாருமுளர் அள
வனாபென்பது மிகுதிக்கணிரட்டித்துவந்தது அளாபென்பதனை
ச் செய்தென்னும்பொருட்டாக்கி அளவுதலைச்செய்தென்றுரைப்
பாருமுளர். மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-தலைமகளைச்சார்தல். ()

முகங்கண்டுமகிழ்தல்.

முகங்கண்டுமகிழ்தலென்பது-மருங்கிணைவிறுதிக்கட்டலைமகள்,
துமுசமகிழ்ச்சிகண்டு, இவளும்பாணும் மலருமதியுமெனத் தலைம
கன்றன்யப்புணர்த்தி மகிழாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அழுந்தேனரகத்திபானென்றிருப்பவந்தாண்டு கொண்ட *
செழுந்தேன் திகழ்பொழிற்றிலலைப்புறவிற்கெறுவகத்த *
கொழுந்தேன்மலர்வாய்க்குமுதமில்வான்பொருட்கடர்கொண்,
டெழுந்தாங்கதுமலரித்தும்முயர்வானத்திளமதியே. (நானு)

முகையவிழ்குமுலி முகமறிகண் மு

திகழ்வேலண்ணன் மகிழ்வுற்றது.

(இ-ள்.) யானினிநரகத்திற்புக்கழுந்தேனென்று செம்மாந்திரு
கும்வண்ணந் தானேவந்தாண்டுகொண்டசெழுந்தேன்போல்வள
னது விளங்கும்பொழிலையுடைய தில்லைபைச்சூழ்ந்த இளங்காட்
டிற்குச்செய்யின் கண்ணவாகிய கொழுவிபுதேனையும்மலராநின்ற வா
யையுமுடையகுமுதமலர் இவள், யான்நிற்த்தையுடையநிலாவைக்
கொண்டெழுந்து அக்குமுதத்தைமலரித்தும் உயர்ந்தவானத்தின்,
கட்டிகழும் முதிர்மதி. எ-று.

நரகமென்றது-நண்டுப்பிறவியை. வீடுபேற்றின்பத்தோடுசா
ர்த்த நரசமுஞ் சுவர்க்கமுமொருநிச்சானவாதலின், நரகமென்றார்.
ஆண்டு கொண்டுகொண்டதுபாடமாழிற் செழுந்தேனைப்பொழி

வின்மேலேற்றை. செறு-நீர்நிலையுமாம். வாய்-முகம். மலர்வாய்க் குழைமென்றது-கிண்கிணிவாய்க்கொள்ளுநிலைமையை. அதனாலி ள்ளதுபருவம்விளங்கும். குரூஉச்சுடர்கொண்டு மலர்ந்துமெனக் கூட்டிக் குரூஉச்சுடரான் மலாத்துமென் றுரைப்பினுமமைபும். அதுனா, தலைப்பெய்தமையானன்றிக் கண்டதுணையாவண்டகிழ் தலைக்கூறினாம். இஃபின்பம்வழி முறைபாற்பெருகுமென்பது போதா, இளமதியென்றான். மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-நயப்புண ர்த்துதல். (நானூ)

பள்ளியிடத்தாய்த்தல்.

பள்ளியிடத்துப்பத்தலென்பது-மலர்மதியேல்லைத்துக்கூறி ம கிழ்வுற்றுப்பிரியவருநின் தவன், இப்பொழிவிடைபிணிததனியே தின் று தலைப்புக்கொய்யாது, தின்னரிபதொழியோடு ஆயத் திடைசென்று துயில்பயில்வாயெனத் தலைமகளைப்பள்ளியிடத் துச்செலுத்தாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எரும்புறுநிலைக்கொய்யற்றமிதின்று துயில்பயின்மோ *
வரும்பெறற்றோழி யொடாயத்துநாப்பணமாரொண்ணு *
விரும்புறுமாமதில்பொண்ணிஞ்சிவள்ளிப்புரிகையன்றோர் *
அரும்புறச்செற்றகொற்றத்தெம்பிரான் திலைச்சூழ்பொழிற்சே

மிரிவதுகருதிய பெருவரைநா ட

னெள்ளிழைப்பாங்கிபொடு பள்ளிகொள்கென்ற து.

(இ-ள்.) அமரர்க்குப்பணகவராயினுருடைய இரும்புபொருந் திய பெரியமதிடையுடையதும் பொண்ணிஞ்சியையுடையதும் வெள்ளிப்புரிகையையுடையதும் அன்று ஓர் தரும்பின் தன் மையையுற எரித்த வெற்றியையுடைய வெம்பிரானது திலைக்கட் சூழ்ந்தபொழிவிடத்துத் தனியேநின்ற, எரும்புபொருந்து நிலப் பூக்களைக்கொய்யாசொழி. அரிப்பெறுகலையுடைய தின்றோழி யோடு ஆபத்தினிடைத் துயில்பயில்வாயாக. எ-று.

கோ-அகை. எரும்புறுநிலை-மேலாந்தரும்புறந்துபொருந்து நிலைமலர். எதிர்காலவினை. மெண்ணையாய் மதியேபநியேலென்ற துபோலக்கொள்ள. சூழ்பொழில் - திலையைச்சூழ்ந்தபொழில். பொழிற்றென்பது - வேற்றுமைப்பக்கம். பொழிலேயென்ப துஉடம்பாடம். மெய்ப்பாடு -பெருமிதம். பயன் - புறத்தாரதியா மையப்பிரிதல். (நானூ)

வரவுவிலக்கல்.

வரவுவிலக்கல்செய்தது-சோழி தலைமனைப்பள்ளி யிடத்துத்
சேர்த்திச்சென்று, இக்கல்லதர் இவள்காரணமாகதினக்கெளிதாயி
ற்ற ஆயினும் இனிபிவ்வாறெழுதற்பாலைப்பலபென வரைவுப
ப்பக்கநித் தலை மனைவரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தற்பகற் சோமனெரிதருநாட்டத்தனில்லைபன்ன
விற்பகைக்கோங்கும்புருவத்திவளின்மெய்பேயெயினிதே
வெற்பகச்சோலையிச் செய்பவனர்தீச்சென்றுவிண்ணினின்ற
கற்பகச்சோலைதவவுங்கன்குடவிக்கல்லதரே. (ரகஅ)

தெய்வமன்னாநீத் திருந்தமனிசேர்த் தி
மைவரைநாடனை வரவுவிலக்கிவ
து.

(இ-ள்) வெற்பிடத்துச்சோலையின் கணுண்டாகியவேய்க்கட்டி
றந்துவளருந்தி விண்ணின்கணிற் கற்பகச்சோலையைச்சென்று
பற்றுமலைநாடனே, இக்கல்லபுடையகிறுநெறி, தல்லவாயிற்றுந்
திக்கொருத்திபுழுண்டாகியபுழுந்துநாட்டத்தையுமுடையவனது தில்
லைப்பாக்கும் வில்லப்பகைதது அதனின்மிது மபுருவத்தையுடைய
இவள்காரணமாக, மெய்ப்பாகவெளிதாயிற்று. ஆயினும், இனிநீவா
ற்பாலைப்பல. எ-று.

செவ்வெண்ணின் றொகை-விகாரவகையாற் றொக்குநின்றது. உ
ம்மைத்தொகையெனினுமமையும். தில்லைபன்னவிவளென விபைய
யும். இவளின்மெய்பேயெயினிதேயென்பதற்கு இவள்காரணமாக
வெளிதாமோ எளிதன்மென வெதிர்ப்பையாக்கியுரைப்பினுமனம
யும். வேயிற்சிறந்ததி ஆண்டடங்காதுசென்று தேவருகத்தினின்
றகற்பகச் சோலையைக் கதுவினாற்போல நிச்சவரவினல் அபவாரி
டத்துப்பிறந்த அலர்பெருநி நின்னாருமறிப்பார்த்துநின்பெரு
டையையசகிதைக்குமென உன்னுறவைகையான் அலரறிவுறுத்தவா
றுகண்டு கொள்க. இவனுக்குப்பெருமைபாவது இவன்வழியிற்சி
திரிகள் கொண்டாட்டம். சிறைத்தலாவது இகலோகபரலோகமிர
ண்டையுஞ்சிறைத்தல் மூக்கிலிற்சிறந்ததித் தன்னையுஞ்சுட்டுத்தன்
னுடைய சுற்றத்தையுஞ்சுட்டுக் கற்பகச்சோலையைக் கதுவினாற்
போலவென்க. தற்பகற்சோமன்-விகாரவகையான்வலிந்துநின்றது
மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-வரவுவிலக்கிவரைவுகடாதல். (ரகஅ)
[சுவி]

ஆற்றாதுணைத்தல்.

ஆற்றாதுணைத்தலென்பது - வரைவுகடாவிவரவுவில்லைதொழி
கீது வரைவுடம்படாது, பின்னுள்ளவொழுக்கம்பெண்டி, யான்மு
ன்செய்த தவப்பயனால் எனக்கெய்தலாம்வண்ணத் திருமகளிவ்வா
றுகொடிச்சியாயிருந்தாளெனக்கருதியே எனநின்னுயிர்திற்பது
இத்தன்மையான பான்வரைபுத் துணையெளியளாக நீ கூறுகின்ற
தென்னெனத் தலைமகள் தனதாற்றாமைதோன்றக் கூறுநிற் தலை
அதற்குச்செய்யுள்.

பைவரைபுரவரைபம்பலத்தெம்பரன்பைக்கயிலைச்
செய்வாய்க்கருங்குட்பெரும்பண்ணத்தோட்சிறிடைக்கொடியை
மொய்வாரிகமலத்துமுற்றிழையின்றென்முன்னத்தவத்தா
விவ்வாறுருக்குமென்றேதிற்பதென்றுமென்னின்னுயிரோ (நான்கு)
வரைவுகடாய வாணுதற்றேழி
கருவரைநாட ஆற்றாதுணைத்தல்.

(இ-ள்.) புடத்தைபுட்பெரியவாயையமுடைய அரவை யணித்த
வரையையமுடைய அம்பலத்தின்சண்ணுளாகிய எம்முடையபரண
துசொல்லாற்படியகலைக்கணுள்ளாகிய செய்வரையபுக்கரியக
ண்ணையும் பெரியபண்ணேபோலுந் தோன்றையுஞ் சிறியபிடைபைய
புமுடையகொடிபோல்வானே, பெரியகாகியதாளானெழுப கமல
த்தவாழுந்திருமகளாகியமுற்றிழை முற்பிறப்பின்சண்ணுண்டாகிய
எனதுதவப்பயனால் எனக்கெய்தலாம்வண்ணம் இன்றிவ்வாறு கொ
டிச்சியாயிருக்குமென்று, கருதியே என்னின்னுயிர்த் துன்றும்நிற்
பது. இத்தன்மையான பான்வரைபுத் துணையெளியளாக நீகூறுகி
ன்றதென்! ஏ-று.

எம்பரனென்பதற்கு முன்னுணைத்ததனாக்க. கலைக்கொடி
பெணுளியையும். கொடியையென்னுமீரண்டாவது என்னுகருதி
பெணவெஞ்சிறின்றவினையெடு முடியும். மெய்ப்பாடி - உவமை.
பயன்-வரைவுடம்படாமை. (நான்கு)

இரக்கங்கூறுவரைவுகடாதல்.

இரக்கங்கூறுவரைவுகடாதலென்பது - வரைவுவிரும்பிவரைவுடம்ப
டாததலைமகனுக்கு, நீரெல்லுறெறிக்கண் நினைக்கிடைபூறுண்டா
மென்னு மச்சத்தால் அவளமுதிரக்கா நின்றாளென்று, நீ சென்ற
மைபறிப நின்றாநிசாட்டுவாயெனத் தலைமகன் இரக்கங்கூறு வரைவு
கடாவாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பைவாபாவுமதியுமழுவுப்பயின்மலர்நீரை *
 மொய்வாசுடைமுடிமுன்னவன்நிலையின்முன்னின்காற் *
 செவ்வாய்குறையிர்ச்சேர்த்திச்சிறிபாள்பெருமலர்க்கண் *
 மைவார்குறையிவிடுமன்னநீன்முத்தமால்களே. (நளம)

அதிரிசெவ்வ வகன்றவ பிழி
 பெருவதையா திரங்கியுரைத்த து.

(இ-ள்.) மன்னனே, நீ சென்று மெறிக்கண் நினைக்கிடையுறுண்டா
 மென்னுமச்சத்தால் இச்சிறிபாளுடையபெரியமலர்போலுக்கண்
 களாகிய சருமையைமுடைய நெடுபகுலங்கள் நீண்டமுத்தமாலி
 களைப்பறப்படவிடாநிற்கும் அதனான் நினைக்கிடையின்மையை
 யிவளறிய, நீன்பதிபாகிய தில்லையெல்லையிற்சென்றுவிட்டினால், நி
 ன்செப்பவாயைக்கையொழிச்சுக்கட்சேர்த்திபூதவேண்டும். எ-று.
 படத்தையும்பெரியவாயைமுடைய அரவும்மான்மதியும்மழுவா
 னும் விடாதுநீசமுமலர்போலுக்கையையும் நெருக்கியநெடுபசு
 டைகளானியன்ற முடிபையமுடைய எல்லாப்பொருட்கு முன்னு
 பவனது தில்லையெனக்கூட்டுக.

குறிஞ்சிநிலத்திற்குரியமக்கள் கோலத்தனாபுருமாதலின், வயி
 ரிகூறப்பட்டது. மலர்க்கெனென்பது உவமைகருதாது கண்ணெ
 ன்னுந் துணையாய்தின்றது. கண்ணாகிய குறையிப்பெருமலரென்று
 கூட்டுவாரும் மலர்நிலையுடைய கண்ணென்பாருமுளர். மெய்ப்பா
 யி-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (நளம)

நிலவுவெளிப்படவருந்தல்.

நிலவுவெளிப்படவருந்தலென்பது-இரக்கங்கூறி வரைவுகடாய
 நோழி, பிறைநூன்று அவனிரவுக்குறியிடவந்துநிற்ப, நிலவு
 வெளிப்படாந் சென்றெதிர்ப்படமாட்டாமற் றுக்கள்வருந்தா
 நின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொடு புலந்துகூறுநின்றல். அதற்
 குச்செய்யுள்,

நாகந்தொழுவெழில்பலநண்ணிரடநவில்வோ *
 னாமியுமதியேமதியேநலில்வேற்கைபெங்க *
 னாசம்வரவெதிர்தூங்கொள்ளுநள்ளிருஷ்வாய்நறவார *
 நாகமவிபொழில்வாபெழில்வாய்த்தநின்றுபுகழே. (நளக)

தனிவேலவற்குத் தந்தளர்வறிய
 பனிமதிவிளக்கம் பாங்கியகர்ந்த

(இ-ள்.) பயிலப்பட்டவேலையே, தியலையைமுடைய ஏக்கள்யா

னைவர நாங்கனெதிர்கொள்ளுஞ்செறிந்தவிருளிதந்து அவ்விருளைச் சிறைத்துக்கீதெனார்ந்தநாகமலர் மலிந்தபொழிவிடத்துநின்று நீ செய்கின்ற அழகுமாய்த்தறினது மூதன்மை, தூக்காள், நினைக்கறிவே! பதஞ்சலியாகிப் பநாகந்தொழி எழில்புடையவம்பலத்தை நண்ணி க்குந்தைப்பயில்வானது மலைகாணிஃது. இதனைக்கடைப்பிடிப்பாயாக. எ-று

நாகத்தான்விழுங்கப்பயிநீ நாகந்தொழுவம்பலத்த நடம்பயில்வோனது மலைக்கட்புகுந்து விளங்கினிற்றிருகதல் நினைக்குநன்றி பயவாதென்பதுகருத்து. அறிவென்பது-நண்டறிந்துசெய்யப்படுந்நாரியத்தை. தனிநாயகமென்பதுஉடம்பாடம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-இடையீடறிவித்தல் (௪௭௧)

அல்லகுறியறிவித்தல்.

அல்லகுறியறிவித்தவென்பது-குறியல்லாத குறியெதிர்ப்பட்டி மீண்டமை, சிற்றறஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்துநிற்ப, தோழி தலைமகன்குக்குகறுவாள்போன்று, அன்னத்தின்மேல்வைத்து அபிவிபாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடியோன்வியன்றில்லைபன்றி *
யென்னங்கலமாலெய்திபதோவெழிந்முத்தந்தொத்திப் *
பொன்னங்கலர்புண்ணைச் சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்று *
மன்னம்புலருமளவுந் துயிலாதமுங்கினவே. (௪௭௨)

வலிபன்னவ எல்லகுறிப் பா

டறைப்புனற்றுறவற்குச் சிறைப்புறத்துணைத்த து.

(இ-ள்.) ஒளி யவ்விடத்துவிருஞ்சடையானிபந்த முடியையுடையவனது அசன்றதில்லையெய்ப்பாய், எழில்புடைய அரும்பாபொழுத்தந்தொத்தி அவ்விடத்துத் தாதாகிப் பொன்மலரும் புண்ணைக்கண்ணாடாகிப் தஞ்சேக்கையிடத்து அன்னமெல்லாம்துன்புற்றுப் புலருமளவுந் துயிலாத ஆரவாரித்தன. அவ்விடத்தெய்தியதாகிப் புலமாலென்னு! அறிவித்திலேன். எ-று.

மின்னங்கலருமென்பதற்கு மின்னங்கலரித்தலரிந்தாற்போலுஞ்சடையெனினுமமையம். என்னங்கலமாலெய்திபதோ வென்பதற்கு என்னவமரலாண்டெய்திற்றோ வென்று கூட்டியுணர்ப்பினுமமையும். இப்பொருட்கு என்னவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. முத்தந்தொத்துறவற் பொன்மலரிதனுமாகிய உறுப்பினொரு

ழில் முகன் மேலேறிநின்றன சேக்கையின்வா யமுநினைவெனவி
யையும். நெடுமொழிது துபின் நிலவென்பாள் புலருமளவுமெ
ன்றாள் பிற்பைஞான்றுபகற்குறிவந்துநிற்பக் கூறினாள்வினாம
மையும். அமுங்கல்-இரக்கமெனினுமமையும். அறைப்புணல்-அறை
தல்புடையபுணல் மெய்ப்பாடி- அமுறை. பயன்-அவ்வுருவிப்பட்
டமைதலைமகற்குணர்ந்துதல். இனிதனைநெய்யல். (௪௪௨)

கடலிடைவைத் துத்தூய்நிவித்தல்.

கடலிடைவைத்துத்தூய்நிவித்தலென்பது-தலை மன்னிவருவது
யாம், தலைமகன்சிறைப்புறமாக, இவள்வாட நீயினாய் நிற்குப் இ
துநினக்குநன்றோவெனத் தோழி, கடலொழிபுலந்துகூறுநிறைம்.
அதற்குச்செய்யுள்.

சோத்துன்னடிய மென் னொரைக்குழுமித் தொல்வானவர் குந்தி *
கேத்துப்படிநிற்பவாள் நிலையன்னாவிவையா *
வாரத்துன் னமிழ் னந்திருவுமெய்யுமிழ்ந்தவநீ *

பேர்த்துமிகாப்பொழியாய்ப்பழிநோக்காய்ப்பெருங்கடலே (௪௪௩)

எறிகடன்மேல்வைத் திரவருதுயர ம்
அறைகழல்வந் கறிபவுரைத்த னு.

(இ-ள்) பெருங்கடலே, முற்காலத்துமிக்வாறெழுந்த உன்ன
மிர்தத்தைபுந்நிருவையுந்நிற்குகளையுமிழ்நனைவதும், பெயர்ந்து
மொருபயனின்றியே இவ்வகாட ளுரையாநிற்குப் காரணமில்லி
ப்பிறரை வருத்துதலான் வருப்பாழியபுநோக்கில் நிலைநிலகவி
துநன்றோ-து. சோத்தம் உன்னடிய மென் னொ நகற்செய்நா
ரைப் பழையராகியவானொ டமுமிட்டிவாரமாய்ச் சூழ்ந்துநி
நேத்துமவண்ணம் நிற்குமவனது தில்லைபண்ணாவிவ இவ்வென
கூட்டுக.

சோத்தம்-இழிந்தார்செய்யுமஞ்சலி னது சோத்தெனக்கடைக்
குறைந்துநின்றது. சோத்தமடியமென்பதாவும் அடியமென்றிற்
குழுமித்தொல்வானவரென்பதாவும் (புதிததொல்வானவர்
சூழ்ந்தேத்துப்படிவைப்பவனென்பதுஉற்பாடம் திருவுமதியு
மென்பது செல்வமுமறிவுமென வேறுமொருபொருடோன்ற
நின்றதென்பாருமுளர். இரா-குறுகிநின்றது. மெய்ப்பாடிம் பய
னும்-அவை. (௪௪௪)

காமமிக்ககழிபடர்கிளவி.

காமமிக்ககழிபடர்கிளவிபென்பது-தலைமகனைக் காணலுற்று வ
ருந்தாநின்று தலைமகள், தனது வேட்கை மிகவாற்கேளாதனவற்றைக்
கேட்பனவாக விளிக்து, நீங்கள் என்னை எனற்றழிகின்றாயென்று
ஒருகால்வினவுகின்றிலீர் இதுவோ நங்காதன்மைபென அவற்
ற்றொடுபுலந்துகூறுநீர்மல். அதற்குச்செப்டியர்.

மாதுற்றம்மலியவையுற்றவில்லிநிலைநகர்க்குந் *
போதுற்றம்மலியவையுற்றவில்லிநிலைநகர்க்குந் *
ளேதுற்றம்மலியவையுற்றவில்லிநிலைநகர்க்குந் *
தீதுற்றம்மலியவையுற்றவில்லிநிலைநகர்க்குந் (௪௪௪)
நாமமிக்க தாழ்குழலே னை
காமமிக்க கழிபடர்கிள வி.

(இ-ள்.) மாதுபொருந்தியமேனியையுடையவரையாகிய மிக்க
வில்லியுடையவனது தில்லைநகரைக்குந்த போது பொருந்திய
மலரினையுடையபொழிவில்காள், அப்பொழிவைக்குந்தகழிகாள்,
அக்கழிகளிற்பயிலுமெழிலியுடையபுள்ளினங்காள், என்னை நீங்கள்
யாதலையுற்றழிகின்றாயென்று ஒருகாற் கூறுகின்றிலீர், குளிர்த
துறைவாக்கு இவள் தீதுற்றசெற்றிற்கென்று கூறுகின்றிலீர். இ
துவோ நம்மாட்டுநங்காதன்மை! சொல்லுமின். எ-து.

மாதுற்றமேனியென்பது ஆகுபெயராய் மேனியையுடைய
ன் மேனியின்றதெனினுமமையும். வரையுற்றவில்லியென்பதற்கு வ
ரைத்தன்மையைப்பொருந்தியவில்லியுடையாளெனினுமமையும்
வரைத்தன்மையைப்பொருந்துதல் - வரையாயிருத்தல். போது-
போரும்பு. மன்னுமென்பதூஉம் இவளோவென்னுமோகாரமு
ம் அகநிலை மன்னுந்தீதுற்றதெனக்கூட்டி மிகுதிக்கண்வந்ததெ
ன்பாருமுளர். இதுவோ நன்மைபென்பதற்குத் தில்லையைக்குந்
ந்கவிடத்துள்ளீராகலின் உமக்குண்டாகிய சிறப்புடைமையிது
வோவெனினுமமையும். அழுதியென்பதூஉம்பாடம். ஏழையது
கிளவிபெனவியையும. (௪௪௪)

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி.

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவிபென்பது- காமமிக்ககிளப்ப
படவிருப்பாநின்று தலைமகள், இவ்விடையீடெல்லாநீந்தி ஒருவழி
பாய் வந்தாடியினும் இஞ்ஞாவி குரைதாராநின்றமையின் பாயிவ

வாபெதிர்ப்படுதலரிதெனக் காப்புச்சிறைமிக்கு வருந்தாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

இன்னறவார்பொழிந்தில்லைநகரிதைசீர்விழவிற்

பன்னிற மாலைத்தொகைபடலாம்பல்விளக்கிருளின்

அன்னறவுய்க்குமில்லோருந் துயிலிற்றுதைவர்பிக்க

கொன்னிறவேலொடுவந்திடினாளுளிகுரைதருமே. (எளகு)

மெய்யுறு காவலி

கையறு கிள

வா.

(இ-ள்) இனியநறவார்ப்தொழிலையுடைய தில்லைநகர்க்கிறைவ
னாகியவனது சீரையுடைய விழவின்கண் மாணிக்கமுதலாயினவற்
ருற்பலிதத்தையுடையவாகிய மாலைகளின்றொகைகளான் இராப்
பொழுதும் பகலாகாநிற்கும். அதுவேயுமன்றிப்பலவாகியவிளக்
கு இருளின்பொருந்துதலறத் தூக்கும். இவ்விடையீடே பன்
தி ஒருபொழுதும் துயிலாத இல்லோருமொருகாந்துயில்வராயின்,
துறைவர் அச்சத்தைச்செய்யுடிக் கறித்தையுடைய வேலோடொ
ருகால்வருவராயின், அப்பொழுது நாய்குரையாநிற்கும். அதனால்,
அவரைநாமெதிர்ப்படுதலரிதெனாஹும். எ-று.

மாலைத்தொகையும் இராப்பகலாகாநிற்கும் பலவிளக்கும் இரு
ளைத் தூக்குமென்றுரைப்பினுமமையும். இல்லோருந் துயிலினை
ன்றதனால், அதுவுமொழியிடையீடு கூறப்பட்டதாம் மிக்கவேலென்
றியப்பினுமமையும். மெய்யுறுகாவல்-பிழையாதமிக்ககாவல். இ
வையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாமி - அருகை. இவற்றைத்தலைமகள்
கேட்பின்வரைவானும், தோழிகேட்பின்வரைவுகடாவுவாளாம், பா
ருங்கேட்பாரில்லையாயின் அயர்வுபிரித்தூத்தானே ஆற்றுவதாயின்

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவியென்பது - சிறைப்புறமாகத்தலை
மகள் ஆற்றுகைகூறக்கேட்டதலைமகள், குறியிடச்சென்று நிந்
ப, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீகான்பாறுபலவுநீந்திக் கைவேல்துணை
யாக அஞ்சாதுவந்தால் பாங்களிச்சோலையிடத்துண்டாகியதெய்வ
த்துக்களுகவேம், அதனாலிவ்விருளிடை வரற்பாலைபல்பெனத்த
ங்களச்சக்கிளவி வரவுவிலக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நாருதுகொன்றையன் தில்லைச்சடைமுடிபோன்கயிலை

நீருதுகான்பாறுவிலநீந்திவந்தாவினது

போருறவேல்வனுப்பொக்குருமஞ் சுகமஞ் சிவருஞ் *
 குருறுசோலையின்வாய்வரற்பாற்றன்று தூக்கிருளே. (௩௭௭)

நாறுவாரீரமு நவ்விநோக் கி
 யாறுடாதுநீற வச்சக்கிள வி

(இ-ள்.) தாராகியமிக்ககொன்றையையுடையவன், தில்லைக்கணு
 ளையையுடையானியன் முடிபையுடையவன் அவனதுகையில்
 நீராவிக்ககான்பாறுகொண்ணிறந்தவவற்றை நீந்திவந்தான், அ
 டிவடசதுகலியையுடைய பொருட்பு மிடியேறு நினைபுபொருட்க
 ளையெஞ்சி நின்பால்வாராதொழிக ஆயினும் மஞ்சபாக்குறதெ
 ம்பாம்பொருந்துஞ்சோலையிடத்துச்செறிந்தவிருட்சண வரும்பா
 ண்மைத்தன்று, அதெய்வகல்லை யாமஞ்சுதும். ௭-று.

தாராகுறகொன்றையென்பதுபாடமாயின், தாராகுறகொன்ற
 யையெனன் முதலாகிய தல்பொருட்கேற்றவடையுடையதுநின்ற
 தாகவுறாக். இப்பாடத்திற்கு ஏனைமுன்றடியும் உறையென்றே
 னுப வரற்பாற்றன்றென்பது வினைமேனின்றது நவ்விநோக்கிய
 னுகிளவியெனவினயயும். மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-வரைவுகடா
 (௩௭௭)

* ம் னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

ம் னுட்கையாறெய்திடுகிளவியென்பது- தில்லைக்காணத்தி
 லிருந்தாநின்றதலைமகள், இக்கண்டல்சான்றாகவொன்றாக
 ன்னையிடத்துக்கலந்த கள்வரை இவ்விடத்து வரக்கூண்டலை
 துணையிலாதேற்கு ஒருசொல்லருளாயென்று, தன் னுட்கையா
 றை மதியொடுக்கறிவினுவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விண்டலையாவர்க்கும்வேந்தர்வண்டில்லெல்லங்கழிசூழ்
 கண்டலைச்சபரியாககண்ணிப்புண்ணைக்கலந்தகள்வர்
 கண்டலைச்சபரக்கக குவெல்லாமங்ருல்லாய்விளக்கு
 மண்டலமேமணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே. (௩௭௮)

மின்னுப்புளாய் மந்துண்மருங் கு
 மன்னுட்கையாறெய்திடுகிள வி.

(இ-ள்.) கங்குள்முழு தாமாகாயத்திடத்தைவிளக்குமண்டலமே,
 விண்ணிடத்துள்ளாராகிய வெல்லார்க்கும் வேந்தராயுள்ளாது வ
 னவியதில்லைவரைப்பின் மெல்லியகழிசூழ்ந்த கண்டலேசான்றாக,
 துணையுட்ககண் எண்ணக்கலந்தகள்வர் ஒருகால் வரக்கூண்டலை
 யோ! துணையிலாதேற்கொருசொல்லருளாய். ௭-று.

மெல்லங்கழியென்பது உமொருபண்புத்தொகைமுடிபு. மென்மை-நிலத்தின் மென்மை. சுழிசூழ்புண்ணெயெனக்கூட்டிக. உண்டலைபெண்ணுமைகாரம் அசைநிலை. கரியாகக்கொண்டெனவொரு சொல்வருவித்து இரண்டாவதாக வுரைப்பினு மமையம். எஞ்ஞான்றுமனத்தொன்றாகத் தாமொன்றுமொழிந்தாரென்னுந் கருத்தாற் கள்வொன்றாள் கள்வர்க்கண்டிலையேயென்பது பாடமாயின் உருபுவிளக்க. கங்குலெல்லாங்கண்டிலையேயென்று கூட்டியுரைப்பினு மமையம். கண்டேகூறுகின்றிலையென்னு முணர்வினனாகவின்த், எப்பிழிகளினியாயிற்று. அந்நுண்மருங்குல்களவிபென்றியையும். மெய்ப்பாடு-அழகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல். (௩௭௭)

நிலைகண்டுரைத்தலென்பது.

நிலைகண்டுரைத்தலென்பது - தலைமகள் தன்னுட்கையாற்றைமதியொடுகுவருந்தாதின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகள், ஆற்றாமையான் இலவரைப்பின்கட்புகுந்துநிற்ப, கோழியெறிப்பட்டு, நீயிவ்வாறில்வரைப்பின்கட்புகுந்துநின்ற கண்டவாறில்லைப்பெரும்பான்மைநினைபாது மற்றொன்று நினைப்பராயின் அவருயிர்வாழ்வல்லோ துனியிவ்வாறெழுதற்பாலைபலையெனவரைவுதோன்றக்கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பற்றென்றிலார்பற்றுந் தில்லைப்பரன்பரங்கூர் நினைன்ற *
பற்றென்றாவன்புதல்வனெனநீபுகுந்துநின்றுன் *
மற்றுன்றுமாமலரிட்டுண்ணவாழ்த்திவந்துத்தலன்றி *
மற்றொன்றுசிறிப்போல்வல்லளோமங்கைவாழ்வகையே. (௩௭௮)

நினைநினைத்தனன் டின்னிடையென
வரைவுதோன்ற வுரைசெய்தது.

(இ-ள்.) துறக்கப்படுவனவற்றின்மேற்பற்றொன்றுமில்லாதவர்கள் அந்நிற்பற்றுந் தில்லைக்கணுளாகியபரனா பரங்கூர்நினைக்கின்ற அப்புற்றொன்றாவனுடைய புதல்வனாகிய முருகவேளைப்போல நீயில்வரைப்பிற்புகுந்துநின்றுன், கண்டவாள் இந்நிலத்திற்சூரியாகிய முருகனென்றுகருதி வளத்தைபுடைய நெருங்கிய பெரியமலர்களை யிட்டுவாழ்த்தி, நினைவணங்குகே பிழிதொன்றைநினைவராயின், மங்கையிரிவாழும்வகையல்லோ? அதனால்த்வாறெழுதற்பாலைபலையே. ஏ-று.

பாக்குந் தினிந் தபுதல்வனென்னவியையும். மல்லல் - சடைக்கு
றைந் துநின்றது. மற்ருென்றுசெந்தித்தல்- இவன்காரணமாகவந்த
னென்றுசொறுதல். முருகனென்றலே பெரும்பான்மையாகவிண்,
உண்மையுணர் தலைமற்ருென்றென்றான். ஏதஞ்செய்யக்கருதுதலெ
ன்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (1)

இரவுறுதுபாங்கடலொடுசேர்த்தல்.

இரவுறுதுபாங்கடலொடுசேர்த்தலென்பது- தலைமகனையெதிரீ
ப்படமாட்டாதுவருந்தாநின்றதலைமகள், இத்தையிரவெல்லாம் எ
ண்ணப்போல நீயுந் துன்பமுற்றுக்கலங்கித்தெளிகின்றிலை. இவ்வி
டத்து நின்னையும்கண்டு சென்றாளுளரோவெனத் தானுறுதுபாங்
கடலொடுசேர்த்திக்கூறுதிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூக்கணவெளைப்பொடியாய்விழவிழித்தோன்புலியு *
ரோக்கணமேவிப்புரண்மவிழுந்தெழுந்தோலபிட்டுத் *
திக்கணந்தோரலுந்தேறாய்கலங்கிச்செறிகடலே *
பாங்கணந்தார்தின்னையும்முளரோசென்றகன்றவரோ. (1185)
எறிவேற்கண்ணி யிரவருதுபா ன்ரு
செறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்த னு.

(இ-ள்.) பூவாகியகணையையுடையவெளைப்பொடியாய்விழுவ
ண்ணம்விழித்தவனது புலியூர்வரைப்பிற்கெறிந்தகடலே, நீயாக்
கியணந்தகரையைப்பொருந்திப் புரண்மவிழுந்தெழுந்து கூப்
பிட்டுத் துன்பமுற்று ஒராவங்கலங்கித்தெளிகின்றிலை. அதனாலு
ணந்தவர் தின்னையும்கண்டுசென்றார் அவ்விடத்துளரோ? உரைப்
பாயாக். எ-று.

பொடியாய்விழ விழித்தோனென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்
னிரவாய்ப் பொடியாக்கினுனென்னும்பொருள்வாய், வேளையெ
ன்னுமிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. புலியூர்கடலே கலங்கித்தே
றாயென்றுகூட்டினுமடையும். செறிகடலென்புழிச் செறிவு- எல்
லெகடவாநிலைமை. பிரிவாற்றாதார்க்குஅணமேவுதல்- பஞ்சியண
மேவுதல், அணந்தாரொன்பதாஉம் சென்றகன்றவரொன்பதாஉம்
அமெகாய் உளரோவென்னும்பயனிலைகொண்டன. ஆங்கு-அசை
நிலையுமாம். மெய்ப்பாடி-அஞ்சை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல் (1185)

அலாறிவுறுத்தல்.

அலாறிவுறுத்தலென்பது - தலைமகளிரவுறுதுபாங் கடலொடு
சேர்த்தியருந்தாநின்றமைகிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகள், குறி

பிடைச்சென்றுநீற்புகோழியெதிர்ப்பட்டு, நீன்னருளாய்தீன்ற விது எகனாக்கலராகாதின்றது இனி நீயில்வாரொழுகா தொழிய, வேண்டுமென அலாநிவுதத்திவரவு விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அலராயிரந்தந் துவந்தித் துமாலாயிரங்கரத்தா *
 லலராநீகழல்வழிபாடுசெய்தாற்களவில்லொளிச *
 ளலராவிருக்கும்படைகொடுத்தோன்றில்லையானருள்போல் *
 தலராபினைகின்றதம்பல்கைம்மிக்கையெமையருளே. (௩௮௪)
 அல்லேலண்ணன் மனமகிழரு ள்
 பலராலறியப்பட்டதென்ற அ.

(இ-ள்.) மால் தாமலாமலராயிரத்தைக் கொண்டுசென்றிட்டுவ ணங்கித்தன்னாயிரங்கையா ணுமலர்போலுங்கழலைவழிபடுதலைச்செ ய்தவற்கு அளவில்லாதவொளிகளிலிரியாநிற்கும்ஆழியாகியபடை யைக்கொடுத்தவன், தில்லைக்கண்ணன், அவனதருள்போல, ஐயமேன, தில்லுடையெமையாகியவருள், அம்பல்கைம்மிக்கலராய் விளையா தின்றது இனித்தீர்க்குதெய்வாயாக. ஏ-று.

அலராயிருக்குமென்பது ஓர்நிகழ்ச்சாலச்சொல் தில்லையானருள் பெற்றோர் உலகியல்பினராய்தில்லாமையின், அவ்வருளுலகத்தார்க் கலராமென்பது சந்தி. “நாடவர் நந்தம்மையார்ப்ப வார்ப்ப, என்பது உமக்கருகதேபற்றிவந்தது. அம்பல்-பரவாதகளவு என் னை” அம்பலு மலருங் களவு, என்றாகலின். (௩௮௫)

இரவுக்குறிமுற்றிற்று.

ஒருவழித்தணத்தல்.

இவ்வாயிரவுக்குறிபுணர்ந்து, அவரொழுந்ததென்றுவிலக்கப்ப ட்டபின்னர் த்தெருண்முவரைதழை. தெருளாழிநின், அவ்வலரடங் கச் சிலறாளொருவழித்தணந்துறைதல், உடன்கொண்டுபோதல், தோழியாண்வரைவுமுறிக்கப்பட்டு அருங்கலவிநித்து வரைந்து கோடல் இம்முன்றிதுளொன்றுமுறைமையென்ப அவதூறுன்,—

ஒருவழித்தணத்தல்வருமாறு. குத்திரம். அகன்றனைவுகூற லாழி யொடுகேட்டலாழியொடுபுலத்த லன்னமோடாய்த், லாழிகருகா த்த லாழியினுத்தல், உடனொடுபுலம்பல் பொழுதுகண்மியங்க ள், லையுளெய்தல் பரிவுந்துரைத்த, லன்னமோடாழிதல் வரவுணர்ந்

ஆனாத் தல், வருத்தங்கூறல் வருபதின்மூன்றும், திருத்தியவொரு வழித்திறனாகும்மே.

(இ-ள்) அகன்றணைவுகூறல்- கடலொழிவரவுகேட்டல்-கடலொழிபுலத்தல்-அன்னமோடாய்தல்- தேர்வழிநோக்கிக்கடலொழிகூறல்-கூடலிழைத்தல்-சுடரொழிபுலம்பல்- பொழுதுசண்டியங்கல்- பறவைபொழிவருந்தல்- பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுணாத் தல்- அன்னமோடழிதல்-வரவுணர்ந்துணாத் தல் - வருத்தமிகுதிக்கூறல் எனவியைவபதின்மூன்றுமொருவழித்தணத்தலாம் எ-று. அவற்றுள்,—

அகன்றணைவுகூறல்.

அகன்றணைவுகூறவென்பது - அலர்நிவுறுத்ததோழி, இத்தன்மைபதினைந்து நீ சிலநாளகன்றணைவாயியின் அப்பலுமன்றாமடங்கி இப்பொழுதே அவளுக்குப்பழியில்லையாமெனத் தலைமகனுக்கிசைய அகன்றணைவுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புகழும்பழியும்பெருக்கிற்பெருகும்பெருகிநின்று *
நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாலிதுநீநினைப்பி *
னகழுமதி லுமணிநில்லையோனடிப்போதுசென்னித் *
நிகழுமவர்செல்லல்போலில்லையாம்பழிசின்மொழிக்கே. (௩௮௧)

வழிவேறு படமன்னு ம்

பழிவேறு படுமென்ற னு.

(இ-ள்.) காரணவசத்தாற்பிறந்தபுகழும், பழியும் அக்காரணங்களைவிசேசெய்தொருவன்வளர்க்குமாயிற்றாய்வளரும், அக்காரணங்களைவிடையறாமற்செய்துநிகழ்த்துவனாயின் அவ்வாறுவளர்ந்துநின்ற மாயாதுளவாய்ச்செல்லும், இவ்வாறல்லது அவைதாமாக நிகழா, அதனால் இப்பெற்றியை நீ கருதுவையாயின், அகழையுடனில்புமணிந்ததில்லைக்கண்ணாணுடைய அடியாகியபேரதுகள் தஞ்சென்னிக்கண்ணிளங்கும்பெரியோரது பிறவித்துன்பம்போல இச்சின்மொழிக்குப்பழியிப்பொழுதேயில்லையாம். நீ நினைவாமையிற் பழியாகாதின்றது. எ-று.

நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாலென்புழி நிரணிறையாகக்கூட்டப்பட்டது. அகழுமதி லுமலங்காரநீர்மையவென்பதுபோதா, அன்னிதில்லென்றார். அகழுமதி லுமழகுசெய்தவென எழுவாயாகியுரைப்பினுமமையும். வழிவேறுபடுதல்-இவ்வையெய்துமுபாய்க்களவன்றிவனாவாய்வேறுபடுதல். மன்னும் - அசைநிலை. பழிவே

துபடுதல்- பழித்தன்மைதிரிந்துசெடுதல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-அலரந்வுநீஇவவைவுகடாதல்(அஅச)

கடலொடுவரவுகேட்டல்.

கடலொடுவரவுகேட்டலென்பது-ஒருவழித்தணத்தற்காற்றாது வருந்தாநின்றதலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவர் மீண்டுவரும் பரிசுனக்குலாத்தாரோவெனக் கடலொடுதலைமகன் வாவுகளாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஆரம்பாந்துகொடுபொருநீர்முகில்மீன்பாப்பிச் *
சீரம்பாத்திறிகழ்ந்தொளிதோன்றத் துறைவச்சென்றார் *
போருட்பரிசுபுகை நன்கொபுலியூர்ப்புனிதன் *
சீரம்பாச்சுற்றியெற்றிச்சிறந்தார்க்குஞ்செறிகடலே. (அஅஉ)

மணந்தவரொருவழித் தணத்தற்கிரங்கி
மறிநீராசெரு மெறிகடற்கியம்பியது.

(இ-ஈ.) புலியூர்க்கணா ஈனாகியதாயோனது புகழையுடைய அம்பாச்சுற்றத்து கரையைமீட்டி மிக்கொலிக்கும்வளாயிகவாதகடலே, முகைதுப்பாந்து தினாகடம்புட்பொருங்கடனீர் முகிலையுமீளியுந்தன்கட்பாப்பிச்சீர்த்தவாகாயமேபோலவிளங்கியொளிபலப்படுத்தித் துறையையுடையவர் நம்மைவிட்டுச்சென்றவர் மீண்டியருட்பரிசு உனக்குகூடியினகூறா உரை. எ-து.

பாப்பியென்னும்வினையெச்சம் சீரம்பா மென்னும்வினைத் தொலையின் முன்மொழியோடுமுடிந்தது. பாப்பிவினக்குமென ஒருசொல்வருவித்துமுடிப்பினுமமையும். பாப்பியென்பதற்கு முன் மீன்பாப்பியென்பதற்குரைத்ததுணாக்க. திகழ்ந்தென்றதனால் ஓசரிமிகுதிவிளங்கும். போதருமென்பது போருமென இடைகருதறந்து நின்றது. ஈண்டேனையுமமுண்மையில், உரையுறையுமயின்மையதிக. (அஅஉ)

கடலொடுபுலத்தல்.

கடலொடுபுலத்தலென்பது - கடலொடுவரவுகேட்டதலைமகள், அது தனக்குவாய்திறவாமையில் என்வனாகொண்டபோருநீதிறியபாண்டேக்க நீகூறாதொழிகின்றதென்னென்பதின்னும் அககடலொடுபுலத்துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாணிகர்வண்டினம்பாடப்பைம்பொன்றருமென் கிழிதரு *
சேணிகர்காவின்வழங்கும்புண்ணிதுறைசேரீப்பாடிக்கேள் *

வாணிகர்வெளிவளைகொண்டகன்றூர்இறம்வாய்திறவாய்
பூணிகர்வாணாவண்புலியூர்சுற்றம்போர்க்கடலே. (௪௮௯)

செறிவளைச் சின்மொழி
பெறிகடற் கியம்பியது.

(இ-ள்.) பூணையொக்குமொளியையுடைய அரவையணிந் தவன
து புலியூரைக்குழந்தைகாரொருகலையுடையகடலே, பாணா
யொக்குமவண்முனங்கள்சென்றுபாடத் தாதாகியபசும்பொண்ணை
ப்புலப்படுத்தாநின்ற போதாகிய வெண்குழியைத் தமதுசேய்மை
க்கண் விளங்குகாவினின்று அவற்றிற்குக் கொடுக்கும்புண்ணைகளை
யுடைய துறையைபணந்தசேர்ப்பையுடையராகிய தீங்களினொரு
ளிபோலுமொளியையுடைய என்வெண்வளைபைத் தம்மொடுகொ
ண்டு மானவாதுதிறத்தை எமக்குக்கூறுகின்றிலை நீகூறுதொழிபி
ன்றகெல்! எ-று.

கிழிகென்று கிழிக்குப்பெயராகவுணப்பாருமளர். வாய்திற
வாயென்பதற்குக் கூறுவாயாகவென்றுரைப்பினுமமையும். ()

அன்னமோடாய்தல்.

அன்னமோடாய்தலென்பது-கடலொடுபுலந்து கூறியதலைமக
ள், புணையொடுபுலந்து, அகன்றவர் அகன்றேயொழிவரோ யா
னறிகின்றிலை நீயாயினுஞ்சொல்லுவாயாகவென அன்னமோ
டாய்ந்துவரவுகேளாநின்றல். அதற்குச்செய்யள்.

பகன்றாமரைக்கண்டெகடந்தோன்புலியூர்ப்பழனத் *
தகன்றாமரையன்னமேவண்டுநீலமணிபணிந்து *
முகன்றும் குழைச்செம்பொன்முத்தணிபுண்ணியின்னும்முளையா
தகன்றாகன்றேயொழிவர்கொல்லோநம்மகன்றுறைய. ()

மின்னிடை மடந் தை
யன்னமோ டாய்ந்தது.

(இ-ள்.) பகனென்னும் பெயரையுடைய வாறுத்தனது தாமரை
போலுங்கண்டெகடஅவனைவென்றவனதுபுலியூரைக்குழந்தைபழன
த்தின்னகணுண்டாகிய அகன்றதாமரைக்கண்வாழும் அன்னமே, வ
ண்டாகியநீலமணியையணிந்து தாதாகியசெம்பொண்ணையும் அரு
ம்பாகியமுத்தையுமணிந்தமுகத்துத் தாய்ந்தகுழைவையுடைய பு
ண்ணை இந்நிலைமைக்கண்ணுமொன்றுசொல்லுகின்றதிலை. அகன்
தவர் நமதகன்றதுறையை பகன்றேவிடுவரோ? அறியேன், நீயு
ளா. எ-று.

[illegible]

தேர்வழிநோக்கிக் கடலொடுகூறல்.

தேர்வழிநோக்கப்பட்டவொருகூறலென்பது- அன்னவொருவரவு
கேட்டதல் மகள், அதுவுமவாய்திறவாமையின், இனியவரவருகி
ன்றாலவா எம்முயிர்க்குப் பற்றுக்கோடினியிதுவே இதனைநீய
யுயர்வொழியாவயன அவன்சென்றதேர்வழிநோக்கிக் கடவொரு
கூறலிந்தல் அகற்குச்செய்யுள்.

உள்ளுமருகியுரோமஞ்சிவிர்ப்பவுடையவனாட் *
 கொள்ளுமவரிவலார்கூட்டந்தந்தான்ருனிகுமபுலியூர் *
 விளாளும்பரிசுசென்றாநியன் றோவழி தூரநகண்டாய் *
 புள்ளுந்திரையும்பொரச்சங்கமார்க்குமபொருகடலே. (நா.அ.இ)

மீட்டிங் ஹவுஸ் மீட்டிங்ஸ் வு

மான் நேர்வழி நபயழிபீயிலென்றது.

(இ-ள்) புன் னூற்றினாபுத்தம்முட்பொரன் சங்கொலித்-நங்கரை
பொருங்கடலே, உன்னுமுருகி மெய்ம்மயிர்சிப்பிப்ப உடையவரு
கியதா னுட்கொள் னுமடியாருள் எமக்கோரி கட்டத்தைத்தநீகவன்
நின்று கூத்தாடுப்புலியுரைநீங்கும்வண்ணத் தென்றவா னுபெரிய
தேர் போனவழியை நின்றினாளோற்றாந்தொழிய வேண்டும். எ
ம்முயிர்க்குப்பற்றுக்கோழியிதுவே எ-று.

உள்ளு மென்றவுமையாற் புறஞ்சூக்கண்ணிர் தழுவப்பட்டது
 ழுட்கொள்ளு மவர் பெருமைகோன்ற உடையவனொரு அவன் பெ
 ருமைவினக்கும் பெயராண்டுக்கூ ரினார். வி ள்ளுதல் செல்வா ள்வரு
 ள்காரியமாதலிற், விள்ளும்பரிசுசென்றொன்றார். கண்டாயெ
 ிபது முன்னிலையசைச்சொல். குணிக்கும் புலியூர் றார்ச்செய
 ரினைபாது நீக்கிய வன்கண்மையர் இவையருவொன்று நகையிலம்
 புட்கோர்க்குடையினும் பாங்காணநீயதனையழியாகொழியென்,
 'துகருத்து. விள்ளும்பரிசுசென்றொன்பதற்குப் புலியூரை நீக்கி
 ரும்பொல யான்றுண்புறும்வண்ணமெனினுமமையும். விள்ளுத
 - வாட்டி புறத்தென்று, அலர் கூறி நகுமவண்ணஞ்சென்றவொன்றி

நார்த்தரங்கத்தினாதோணிகுழக்கடல் மீ வெறிவொள் *

பொரித்திரங்கந் துறைமானுந் துறைவரி தய்போக்கமிக்க

நீர்த்தரங்குன்றிலுள்ள பூம்பொழிச் செப்பம்பூங்கா

மாந்திரங்கஞ்செய்யுமாலுய்யுமாறென்கொலாழ்சுடனோ. (மதுரை)

குணகடலெழுசுடர் குடகடற்சூளிப் ப

மணமலிகுழலி மனம்புலம்பிய . . .

(இ-ள்.) கரியதிரையும், திரையாதின்றதோணியும், சுருவுட், மீன்
நிலோருட், கடலும், போணத்தருமங்க்களையும் அக்களத்தையு
மொக்கும் துறையையுடையவரது பீரீவும், சிறந்தநாபோராகிய
அரியபர்களுடையவென்பையணிந்தவனது தில்லைநாப்பிணுண்
டாகிய பல்பூம்பொழிற் கண் நிண்ணிற் பிரியேனென்று சொல்லும்
வஞ்சினமும், என்மேனியை நோயுற்றார் மேனியாகச் செய்வாதிந்
றன். விழாநின்றுகூடோ, பாணியுபுத்தியெய்தோ! கூறுவாடாக-
ள்-று.

குறிநாத்திரள் தாமிரத்திற்கும், நெல் நோனிக்ஞம், பாலை சுற்ற விற்கும், காலாள் மீ லெறிவோர்க்கும், போர்க்குள்ளத் கடந்த முய னைப்பாநவலாக்க. தாநிகமுதலாயினவற்றும் போலாந் தருங்கத் ததபுடைய சனத்தைப்பாக்குந் துறைபெயன முயன்றவது விரித்த னைப்பாருமுளர் இதற்கு அங்கத்திறை ப்பவறது பெயிர் குறிந் தது போலாத்தரு நங்கமென்பதனைத் தொருசூர்வழித் தவோன த்திரள். துறைவர்பே ட்கும் தில்லைவரைப்பிற்றுகளவும் எம் டு ம ண்ணுமச்சத்தனாய், ஆர்த்தாங்கஞ்செய்யுமென்றன. (௩௮௩)

பொழுதுகண்டு ம.யங் மல்.

பொழுதுகண்டு மயங்கிவெண்பது-சுடரொழிபுலம்பாநின்றுவள்,
கதிரவனமறைந்தநான், காப்பவர்தேயர், அதன்மேல்விடீடத்து மீ
ஞாண்டவன்நீகொழுப்போய்த் தஞ்சேக்கைகொயடைந்தன இனி
யானாற்றாமாறெவனோவென மாலைப்பொழுதுகண்டு மயங்கிநித்
தல். அத்தஞ்சேய்புள்.

பகலோன்கரந்தனன்காப்பவர்கேயசீபற்றற்றவர்க்குப்

புகலோன்பு குறார்க்குப் போக்கிரியோனெவரும்புகலத் *
 புகலோன்பு குறார்க்குப் போக்கிரியோனெவரும்புகலத் *

தகவலோன் பயிதி லெப்பைம்பொழிற்சேகரைகளுக்கிவ்வா ளு
லகவலோன்றிருந்தழிவாய்க்கொழுமினுண்டனான் கீகலா. (௩௮.௮)

மயற்குமாரை வருவதுடன் (1)

சுயதருக்கச்சுனி சுவலையுற்ற அ.

[६६]

(இ-ள்.) கதிரவன் மறைந்தால், இம்மால்க்காலத்துவருந் துண்ட தைதக் காக்குமவர் செயராயிருந்தார், அதுவேயுமன்றி இவ்வா லோங்கிருக்கழிபிடத்துக்கொழுமீனையுண்டவன்னங்கடாமும்இங் விடததைவிட்பித் தஞ்சேகலக்களைநோக்கின. இனிபென்செய் வேல்!ச-று. புலன்செறித் பற்றற்றவர்க்குப் புகலிடமாபுள்ளான்,த ன்கட்பருவார்க்குப்பி ிபேரதரவியவன்,எல்லாருமேத்தத் தகுத் தையுண்டவவச்,அவன்பயிநுந்திலவ்வரைப்பிற்பைம்பொழுகளி னுளவாகிய சேக்கமெனன்கூட்டிக.

ஓர் முதல்-ஓதெயிற்றாய்தல் கொழுமீனென்பது ஓர்சாதி.()

பறவையொடுவருந்தல.

பறவையொடுவருந்தலென்பது-பொழுதுகண்மியங்காநின்ற தலைமகள், இத்திலைமைக்கண்ணும் என்னுண்ணோயபயிதாது கண் ணோட்டமின்றித் தம்வயிரோம்பாநின்றன இவ்வெதன்னைபாவமெ னவண்டானப்பறவையொடுவருந்திக்கூறுநின்றவ்.அதற்குச்செய் புள்.

பொன்னுமணிபும்பவளமும்போன்றுபொலிந்திலங்கி *

யின்னுஞ்சடையோண்டிபூரவிரவாதவரினுண்ணோ *

யின்னுமறிகிலவாலெண்ணபாவமிருக்கழிவாய் *

மன்னும்பகலெகழிந்நினாதேரும்வண்டானக்களே. (நாஅக)

செநிபிலிககம்பிகச் சித்திரைப்பேதை

பறவையெல்லைத்துப் பையுளெய்தியது.

(இ-ள்.) என்னுற்றமைக்குப்பரிசாரமாவதியாதுஞ்சிந்தியாது இருக்கழியிடத்துப் பகலேபுகுந்து விரும்பித்தமக்குணவுதேயி ம்வண்டானங்ளாகியகுருகள் என்னுண்ணோயபயிந்திலைமைக் கண்னுமறிகின்றனவிடலை இவ்வெதன்னைபாவம்!ச-று.பொன்பொ லப்பொலிந்துமாணிக்கம்போலவிட்டுவிளங்கிப் பவளம்போலயி ன்னுஞ்சடையையுடையவனது புலியுரைக் கலவாதாரைப்போல பானுறுமுண்ணோயெனக்கூட்டிக.

உறுமெனவொருசொல் வருவித்துணாக்கப்பட்டது.முன்னநிற் தனவிடலையாயினும் இனியறியவேண்டு மென்பதுகருத்து. புலி யுராவிரவாதாரீகண்ணோட்டமிலராகலிற் புலியுராவிரவாதவரினி னனுமறிகில வென்றிபைத்துணாப்பினுமமையும். நிரணிநதயாகக் கொள்ளாது எல்லாமெல்லவற்றின்மேலுமேறவுணாப்பினுமமை புழும். மன்னும்-அசைநிலை. (நாஅக)

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுணாத் தல்.

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுணாத் தலைப்பது - பங்கயயோடுபரிவுற்று
நாதின்றவள், இவைபெயர்வருத்தங்கண்டு இவள்வருந்தாமல் விரை
பவரவேண்டுமென்ற ஞாயிற்றைநோக்கித்தங்கைகுவிப்பாதின்றன
வாநலால் என் மாட்டன்புடையனபோலுமெனப் பங்கயத்தோடு
பரிவுற்றுக்கூறுதிற்றல் அகற்றுள் செய்யுள்.

கருங் பழி ரக்தம்பைக்காண்கீழ்நிலைவெய்க்காடரிசின்டா *
தோடுங் பழிகாதரமுடையபி லென்ற வரமுற னென்கூழ்ந் *
தருங் பழிகாதரமுடையபி லென்ற வரமுற னென்கூழ்ந் *
புருங்கழிகாதலவனசங்களுக்கப்படுமவர்களை உடன. (நாகுய)

முருகவிழ் கா ளன்
வெய்யபரிவுற்ற னு.

(இ-ள்) தில்லைக்கணுனரவிப எம்முருகடையோடார் பங்கயவிரா
ருங்கேயழிபுடச்சுத்தையுடைய முடியியலசம்புதநிலை
கூற்றது அரியவாகியபிக்ககரதடகடாட்டீபாநாதிபதவென்றாதி
வெய்யவென்கூணமாற்றுமெனவருந்தகருகாழிபிபகடனாங்
காடையுடையபெய்காடரிசின்டா முடியவெய்க்காடரிசின்டா
என்றவாராதிந் தகழிகாதலையடையதாமலாகா வொழிந் தவரவேண்
டுமென்று அஞ்ஞாயிற்றைமீறாமல் தகமலாபுடைய நோக்கப்பி
யிரவாதின்றன இவைபெயர்மாட்டன்புடையனபோலுமென.

காணலின்வணசங்களுளனவும், தில்லையெங்குடார் சென்றவன
வுக்கூட்டித காணலிற்கைகூட்டிடு மணவினைப்பிணுமையபுடையாண
ற்பொய்கையின்வனசும் காணலிவ்வணசுமெனப்பட்டன. அந்
னாகண்ணீர்வருமென்பது இருபொருட்டாகவிட, மலரிந்துகா
ளாகியநீர்வருமென்றுணாக்க இப்பெயர்நடகு அலர்ந்தென்பதொட
க்குறைந்துநின்றதாகக்கொள்க. கழிமோற்றம்மைப் பிரியவாற்றா
னாகழிவரவேண்டுமென வணசங்கள் கைகூப்பாதின்றனவென்று
அவற்றிற்கிரங்கினாகவரைப்பிணுமையபுடைய அலர்ந்தவென்பது
பாடமாயின், அலர்ந்த வணசமெனவியையுட. (நாகுய)

அன்னமோடழிதல்.

அன்னமோடழிகலென்பது - பங்கயத்தனதோக்கிப்பரிவுற்றின்
றவள், உலகமெல்லாந்துயிலாநின்ற விந்நிலமைக்கண்ணும் பாண்
னயிலாமைக்குக்காரணமாகிய என்வருத்ததைச்செய்ய ஆவந்

தீவகொல்லாது தான்றன் செவலைப்பொருந்திக் கவற்சியிங் நிதி
அரிநாநின்றதென அன்னத்தோடழிந்துகூறுநிதமல். அதற்குச்
செய்ப்பர்.

மூவறழிஇயவருண்முதலோன்நில்லச்செவ்வன்முற்றீர் *
நாவறழி உயலிந்நானிலந் துஞ்சுறயந்தவின்டச் *
செவறழிஇச்சென்றுகான் துஞ்சுமயான்றுயிலாச்செயிரொங் *
காவறழிஇயவர்க்கோதாதளியகளிபயின்னமே. (ளகக)

இன்னகையவ ளிரவருதுய

மன்னத்தோடழிந்துகூத்த

(இ-ள்.) மூவலைப்பொருந்திய அருளையடையமுதலவன்,நில்லை
க்கணுளஞ்சியசெவ்வன், அவனுடைய கடலாற்றமுடப்பட்டநாவலை
ப்பொருந்திய இந்நானிலமுழுதுந் துஞ்சாநின்றது. இப்பொழு
தினும் யான்றுயிலாபைக்குக் காசணமாகிய வருகததை எமது
காவலைப்பொருந்தினவர்க்குடையாதே அளித்தாகிபசளியின்னட்டி
வரிடத்துநின்றும்போய்த் தானயந்தவின்பத்தைச் செய்யுஞ் செ
வலைத்தழுவி ஒருகவற்சியின்றித் தான்றுயிலாநின்றது. இனிபினு
கூறுவார் பாவர்!-ஈ-ஹ.

மூவலென்பது ஒருகிருப்பதி பாலைக்குநிலமி ஁ரையினி, நா
னிலமெனப்பட்டது. நயந்தசேவலைப்பொருந்திய களிப்பால் அ
ன்னஞ் சென்றுரையாமையல்லது அவொம்மைக்காவாது விடா
ன்னுங்கருத்தான்,எங்காவறழிஇயவர்க்கெவ் றுள் ஓராகென்பதனை
முற்றுகவுரைப்பினுமமையும். நெய்தநற்றிணைகூறுவார் கோத்துன்
னடியமென்பதுதொட்டுப் புகழுமபழியுமென்னுங்காறும்வரப்
பாட்டொன்பதும்இரங்கனியித்தமாகக்கறிஞுவழித்தனைத்தற்று
றையிடத்து ஆரம்பாந்தென்பதுதொட்டு இதன்சாறுமவர இப்
பாட்டுப்பத்தும் இரங்கலேகூறுதலாந்திணை-நெய்தல்.என்னை-வர
ட்டம் உரிப்பொருளாதலின். கைகோள்-கற்பு. மெய்ப்பாடு-அழு
கை. பயன்-அபரிவுயிர்த்தல். (ளகக)

வரவுணர்ந் துரைத்தல்.

வரவுணர்ந் துரைத்தலென்பது - தலைமகன் னனத்தோடழிந்துவ
ருந்காநிற்ப,தலைமகனொருவழித்தனைத்துவந்தமை சிறைப்புறமா
கவுணர்ந்ததோழி,வனைகளிறுத்தநிற்கின்றனனில்லை,நெஞ்சம்நெ
கிழ்ந்துநாகாநின்றது, கண்கள் ஆயினிந் திக்கனுழாநின்றன, இவை
இவ்வல்லாம் யான்சொல்லவேண்டுமெனில்லை,நீபேசுண்டாய், இதனைச்

சென்று அவர்க்குச்சொல்லுவாயென மதியொடுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நில்லாவனாநெஞ்சநெக்குருகுந்நெய்க்கண்மியிலக் *
கல்லாகுகிர்முத்தங்காற்றுமெனக்கட்டுமொககதிலைத் *
தொல்லோனருள்களில்லாரிற்சென்றாற்சென்றசெல்லக்கண்டா *
பெல்லாரிமதிபேயினுநினைப்பானிந்நிரக்கின்றதே. (11௭௨)

சென்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றுவணிலை மை

சிறப்புடைப்பாங்கி சிறைப்புறத்துணைத்த னு.

(இ-ள்.) ஒளியார்ந்தமதிபேய்கிலைக்கணுளாகுமிய தொல்லோன னு அருளுடையாரல்லாதாபாப்போலக் கண்ணோட்டமின்றிப் போனவர் போதலாணுண்டாகிய இன்னுமையை நீயேகண்டாய், யான்சொல்லவேண்டியதில்லை. வளைகணிதத்த நிற்கின்றனவிலை, நெஞ்சநெகிழ்ந்துருகநின்றது, நெய்க்கண்கமியிலாவாய்க்கண்ணை ரீதி னுளியாகிய ககிர்முத்தங்களை விடாநின்றனவென்று அவர்க்குச் சொல்லவாக, நினை யானிந்நிரக்கின்றதிது. ௭-று.

துயிலக்கல்லாவென்பது ஒருசொல் முத்தங்காறுமென்பது உம்பாடம். எல்லாமதியே பென்பது பாடமாயிற் செல்லவெல்லா மென்றுகூட்டியுரைக்க. மெய்ப்பாடு - அச்சம். பயன் - வரைவுட டாதல். (11௭௩)

வருத்தமிகுதிசூறல்.

வருத்தமிகுதிசூறலென்பது-சிறைப்புறமாகமதியொடுவருத்த மிகுதிச் சென்றெதிர்ப்பட்டுவலஞ்செய்துநின்று, நீ போய், அவர் பாடாநின்றவருத்தம்என்றாற்சொல்லு மளவல்லவென வரைவுதேர ன்றத்தலைமகளவருத்தமிகுதி தோழி கூறுநிற்றல். அதற்குச்செ ய்யுள்.

வளருங்கறிபவியாமந்திதின்றுமம்மார்க்கிடமாய்த் *
தளருந்தடவரைத்தண்சிலம்பாதனதங்கமெங்கும் *
விளரும்விழுமெழும்விம்முமெலிபும்வெண்மாமதிநின் *
றெளிருஞ்சடைமுடியோன்புவிபூரன்னவொண்ணுதலே (11௭௪)

நீங்கி யணந்தவந்து ப்

பாங்கி பகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) வளராநின்ற மிளகுக்கொடியைத் தமக்கேற்றவுணவென் றவியாத இளைபமந்திதின்று வருத்தத்திற்கிடமாய்நிலைதளரும்பெ ரியவரைகளைபுடைய தண்சிலம்பையுடையாய், வெள்ளியபெரிட

மதி தின் றுவிளங்குஞ்சுடையானியன்ற முடியையுடையவனதுபுனை
பூரைபொக்குமொண்ணுகல் தன்மேனிமுழுதும்பசக்கும்,அமளி
க்கண்விழாநிற்கும்,எழாநிற்கும், பொருமாநிற்கும், தின்வன்கண்
மைபைநினைந்து மெலியாநிற்கும், அகனெனின்நிலைமையெனன்
றென்னாற்சொல்லப்படாது எ-று.

வளருபிளங்குநி கண்ணிற்கினிதாயிருத்தவின் இது நமக்குத் து
ய்க்கப்படாதென்றுணராது இளமந்நி அகனைத்தின்னு வருந்துமா
றுபொலக் கண்ணு டனமுடகிமுருருவினையா ய நிண்ணி தின்பெ
ருமைபுணரா தெனாப்பட்டிவ நந்தாநின்றுள்ளென வுன்னுறைகாண்
க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை

இவ்வாறெருவழித்தணந்துவந்து வரைவுமாட்சிமைப்படவும்
பெறும. அன்றிபமுடன்போக்குநிகழப்படும். (மக்கக)

ஒருவழித்தணத்தல்-முற்றிற்று.



உடன்போக்கு.



இவ்வாறெருவழித்தணத்தல் நிகழாதாயின்,உடன்போக்கு நிக
ழும். அதுவருமாறு.

சூத்திரம். பருவக்கூறல் படைத்துமொழிதல்லொடு, மருவமர்
கோதையை மசுட்பேச்சுரைத்தல், பொண்ணிவுரைத்தல் பொரு
ள்விலைகூற, லன்னமென்னடையா ளருமைசேட்டழித, நளர்வறிந்
துரைத்த ருழ்ச்சுழலாட, னுளநினைவுரைத்த லுடன்சொணிசேத
ற், கருமைபுரைத்த லாதாக்கூறல், மருவியதடங்கயல் வாழாளென்
றல், பொருவருகற்பின் புனைநலனுரைத்த, றுணிந்தமைகூற றுணி
வுடேட்ட, றுணிவறிவித்த ரெல்லெநாண்விட, றுணிவெயிசுரைத்
தல்கொண் டகலெனவுரைத்த, லடிவழிநினைந்துநின் றவனுளப் வா
டல், கொடியிடைபாளிக் கொண்டுசென்றுப்த்த, லோம்பறித்து
ரைத்தல் வழிப்படுத்தாரைத்த, மேம்படுகோதையைத் திறலடுவே
லொன், பைப்பக்கொண்டேகல் பயங்கெடவுரைத்தல், மையமர்கண்
ணியை வழிபயர்வகற்ற, மெறிவிலக்கல்லொடு நெறியிடைக்கண்
டவர், செறிவெறித்துரைத்தல் சேயினையாளுடன், வழிவிளையாட
ல் வழிபெறுர்வருவோ, கொழினகாணிமை யிது வெனவுரைத்த, ன
னகர்தூட்டல்லொடு நகரிடைப்புக்குட், பதிபரிசுரைத்தல் பாங்கி
கூய்க்கிட்ட, மதிதுதலாளை வளர்த்தவள்கேட்ட, லறத்தொடுநிறல்

அகேட்டமூலம், நிறப்பாமின்னிச் செவிவிசுவன்றுரைத்த, வழிநினைந்திரங்க லதுகாய்க்குரைத்தன், மடவரல்போக வாடியரைத்தல், கிளிமொழிக்கிரங்கல் கிளர்குடர்ப்பராய்த், வளிபெறுபருவத்திற்கு வள்கவன்றுரைத்த, னுடத்துணித னற்றாய்ப்பந்தவர், கூடக்கொடுபெணக்கொடிக்குறிபார்த்தல், சோதிடங்கேட்டல் சுவடுகண்டறிதல், நெதமுற்றவைகண் டாங்கியுரைத்தல், வேட்டமாதரைக கண்மினியவல், புறவொழிபுலத்தல் குரவொழிவருந்த, மிறவருந்தவத்தொழி செல்லாநின்று, மாவிரதியுரை வழியிகடவினாவல், சீவநியந்தம்மைவிருப்பிவினாவல், புணர்ந்துடன்வருவோரைப் பொருந்திவினாவல், மணந்தருகுமுலாண் மன்னிபநிவேயாமி, வேங்கைபட்டது கண்மினியத்தல், லாங்கவரிபை பணிபவட்கெடுத்துரைத்தன், மீளவுரைத்தன் மீளாதவருகி, கூழ்முதையிதுவென வுலகியல்புரைத்த, லமுங்குதாய்க்குரைத்தலைம்பகீதாடாறு, முழுங்கொலைவேலோதுடன் போக்கோகுடி

(இ-ள்.) பருவங்கூறல்-மகட்பேச்சுரைத்தல்-பொன்னணிவுரைத்தல்-அருவிலைபுரைத்தல்-அருமைகேட்ட பூதல்-தளர்வறிந்துரைத்தல்-குறிப்புரைத்தல்-அருமைபுரைத்தல்-ஆதரங்கூறல்-இறந்துபாடுரைத்தல்-கற்புநலனுரைத்தல்-துணிந்தமைகூறல்-துணிவொழிவினாவல்-பொக்கறிவித்தல்-நாணிழந்துவருந்தல்-துணிவெறித்துரைத்தல்-குறியிடங்கூறல்-அடியொழிவழிநினைந்தவனுளம்வாடல்-கொண்டிசென்றுய்த்தல்-ஒம்பபித்துரைத்தல்-வழிப்பித்துரைத்தல்-மெல்லக்கொண்டேகல்-அடவெறித்துரைத்தல்-ஆயர்வகற்றல்-நெறிவினக்கிங்கூறல்-கண்டவர்மகிழ்தல்-வழிவினையாடல்-நகரணிமைகூறல்-நகர்காட்டல்-பதிபரிசுரைத்தல்-செவிவிதேடல்-அறநிறையிற்றல்-கற்புநிலக்கிரங்கல்-கவன்றுரைத்தல்-அடிநின்றிறங்கல்-நற்றாய்க்குரைத்தல்-நற்றாய்வருந்தல்-கிளிமொழிக்கிரங்கல்-கூடரோடிரத்தல்-பருவநினைந்துகவறல்-நாடத்துணிதல்-கொடிக்குறிபார்த்தல்-சோதிடங்கேட்டல்-சுவடுகண்டறிதல்-சுவடுகண்டாங்கல்-வேட்டமாதரைக்கேட்டல்-புறவொழிபுலத்தல்-குரவொழிவருந்தல்-விரதியுரைவினாவல்-வேதியுரைவினாவல்-புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாவல்-விபந்துரைத்தல்-இயைபெடுத்துரைத்தல்-மீளவுரைத்தல்-உலகியல்புரைத்தல்-அமுங்குதாய்க்குரைத்தல்-என்னவினையம்புத்தாறும் உடன் போக்காம் ஏ-று-அவற்றுள்,

பருவங்கூறல்.

பருவங்கூறலென்பது-அலர்நிபுறுத்ததோழி, இவன்முல்மு

திரிவுகண்டமையான் மகட்பேசுவாரீக்குளமர் மாறாதுகொடுக்கவு
ம்கூடும் அதுபடாமனிநீப நீமுற்பட்டிவரைவாயாகவெனத் தலை
மகனுக்குத் தலைமகளது பருவங்கூறுநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்
ஓராகமிரண்டெழிலாபொலிர்வோன் நிலிலைபொண்ணுவதன் *
கராகம்பயின்றமிழ்தம்பொதிந்தீர்க்குளணங்காடகத்தின் *
பராகஞ்சிதர்ந்தபயோதரமிப்பரிசேபணத்த *
விராகங்கண்டால்வள்ளலேயிலலைபெயெமொண்ணுவதே. (நாகுச)

உருவது கண்ட வ
எருமை புரைத்தது.

(இ-ள்.) ஒருமேனி பெண்ணழகு மாணழகுமாகிய விரண்டழ
காய் விளங்கு மவன துதில்க்கணுறளாகிய வெண்ணுதலுடைய
பூசப்பிவண்பயின்று அமிர்தத்தைப்பொதிந்து நெய்த்தகணங்
காகியசெம்பொன்னின் பொடியைச்சித்தறினமுலைகள் இப்படியே
பெருட ரகதிர்ப்பைக்கண்டால், வள்ளலே, இவன்மாட்டெமர்நினை
ப்பதிலையே சிலவுளவாய் எ-று.

இராகம் வடமொழிச்சிதைவு, ஈண்டுநிறமென்னும்பொருட்டு.
இராகம்-முடுகுதலென்பாருமுளர். திலையொண்ணுதலிராகமெ
னவியையும் மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (நாகுச)

மகட்பேச்சுரைத்தல்.

மகட்பேச்சுரைத்தலென்பது-பருவங்கூறியகோழி, படைத்து
மொழியான் அயலவர்பலரும் மேன்மேலும் பொன்னணிபக்கரு
தாநின்றார் நீ விராய வரைவொழி வருவாயாதல் அன்றிபுடக்கொ
ண்டிபோவாயாதல் இரண்டினுள்ளொன்று துணிந்துசெய்யக்கருது
வாய் அதனயின்றேசெய்வாயாகவெனத் தலைமகனுக்கு அயலவர்
வந்து மகட்பேசல்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மணியக்கணியுமரணஞ்சமஞ்சிமறுகினிண்ணோர் *
பணியக்கருணைதரும்பாஸ்நிலைபன்னாடிமத்ததுத் *
துணியக்கருதுவதின்றேதுணிதுறைவாநிறைபொன் *
துணியக்கருதுகின்றார்பலர்மேன்மேலவலவரே. (நாகுச)

படைத்துமொழிகளவியிந்பணிமொழிப்பாங்கி
யடந்திரிவேலோற் கறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) துறைவா, திலையைபொப்பாடிமத்தது நீ துணிந்துசெ
ய்யக்கருதுவதனை இன்றேதுணிந்துசெய்வாயாக. அயலவர் நிறை
ந்தபொன்னைமேன்மேலுமணியக்கருதுகின்றார் பலர். எ-று. மணி

பாதிப அக்கையணிபுமசின், நஞ்சையஞ்சிக் கல்கிச்சுழன்று செ
வாசென்றுயணிப அந்நஞ்சான்வருமிடர்க்கு மருந்தாகத்தன்சுரு
ணையைக் கொடுக்கும்பான், அவனது தில்லைபெனக்கூட்டிக.

அக் குமணிபெனினுமமைபும். அலங்காரம்- ஒற்றுமைக்கொரு
வதல. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம் பயன்-அது. (ராகு)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

பொன்னணிவுரைத்தலென்பது- படைத்துமொழிபான் மாட்
பேசுக்கறினதொழி, ஏறுதிபாகமுன்றிற்கணிற்றுமொசொமிபணி
லமுழங்கக் காப்பணிந்து பொன்னணிபப் புகுதாறிற்று, இனி
நிற்கருத்தென்னெவனத் தலைமகனுக்கு அபலவர் பொன்னணி
வுரையாற்றின. அதற்குச்செய்யுள்.

காப்பணிபொன்றிலலைப்பல்புமுருவுளிவ்லோதிவயதற் *
காப்பணிந்தார் பொன்னணிவாரிலிக்க பூப்பூட்டிவதவ *
காப்பணிவான்றோப்கொடிமுன்றினிற்றிவைபேரீடுமுமி *
காப்பணிலங்கண்முழங்கத்தழைஞ்ஞமுரசே. (ராகு)

பலபரிசினுலு மலர்வதங்கண்ணி எய
தன்னுதற்பாக்கி பொன்னணிவசென்றது.

(இ-ள்) கமழ்பூந்துறைவனே, பாம்பாகிபவணியையுடையவன
து தில்லைக்கணுள்ளாகிய பலவாகிப பூக்கள் பொருந்திய துண்ணி
யவோதியையுடையான நல்லகாப்பையணிந்தார்கள். இனிப்பொ
ன்னையணிவார். கலிபாணத்துக்குப்பொருந்தியகோப்புக்களையணி
ந்தவானத்தோயுங்கொடிபோயுடைய முன்றிற்கணிற்றுமணமு
சங்களிவை ஏரொடுகுமுமிப் பெரிபசுங்கங்கள் முழங்கத் தாமொ
லியாநின்றன. இனிப்பாப்பது செய்வாயாக. ஏ-று.

தில்லைப்பல்புவென்றியைப்பினுமமைபும் காப்பென்றது-கா
வலை அணிவாசென்றது-முற்றுச்சொல் கோப்பணி முன்றிலென
லியையும். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (ராகு)

அருவிவையுரைத்தல்.

அருவிவையுரைத்தலென்பது - பொன்னணிவுரைப்பக்கேட்டத
லைமகன், பாண் வரைவொடுவருதற்கு நீ முலைப்பரிசுக்குறவாயாக
வென, எல்லாவல்கமுறங்கினும் எமர் அவருடையசிறியலிடசுரு
விலையாகச்செப்பவோட்டார் இனிப்பொயமுலைக்கு நீ விலைகது

[சுரு]

வெதன் னோவெனத் தோழி, விலையருமைகூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்துள்.

எனும்பாலணிபிறைபம்பலத்தோனெல்லெசெல்குதுவோர் *
நலம்பாவிபமுற்றுநல்கினுங்கல்வரைநாடாம்பம் *
சிலம்பாவழிககண்ணிசிறிநிடைக்கேவிலைசெப்பொட்டார் *
கலம்பாவிபமுலையின்வினைபெண்ணீகருதுவதே. (௩௯)

பேதைபாறிவு பேதைமையுடைத்தென
வாதரத்தோழி யருவிலையுடைத்தன.

(௩-ள்.) சிலம்பா, எனும்புகளானலங்கரிக்குமிறைவன், அம்பலத்திண்கண்ணான், அவனெல்லெக்கட்செல்லக்கருதுவானது நலமைபாற்றவுலகமுழுதையும் நீ கொய்ப்பினும், எம்முடைய தமராசிய கல்வரைநாடார் வடுவகிழ்போலும் கண்ணையுடையானது சிறியவிடைக்கேவிலைபாகச்சொல்லுதலியையார், கலம்பாத்தமுலையின்விலைபாக யாதனைநீகருதுவது! ஒன்றற்கும் அவருடம்படார். எ-று.

எனும்பாற்செய்த வணிபென்று ஒருசொல் வருவித்துணாப்பாருமுளர் எல்லேசேறல்-அறிவாலவனைபணுகுதல். தில்லைபெல்லையென்னு மனையும். அவர்நலம்பாவாவிடமின்மையின் எஞ்சாமைமுழுதுமென்பார், நலம்பாவிபமுற்றுமென்றார் என்றது-அவரீவன்முத்தராயிருத்தல். அஃதாவது சீவனுடனிருக்கும்போதேமுத்தியைபடைந்திருத்தல். முத்தியாவது-எங்குமொக்கவியாத்நியையடைந்திருத்தல். இது அகண்டபரிபூரணரென்றபடி. அம்ம-கேளென்னுங்குவிப்பிண்கண்வந்தது. சிற்றிடைக்கேபென்னுமேசாரம் பிரிநிலை. இவனுயர்ந்தகலைமகளுசலால், தன்மரைக்கல்வரைநாடொன்றும், பேதையொன்றும், கூறினாள். மெய்ப்பாசி-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளாகருமைபுணர்த்தல். (௩௯)

அருமைகேட்டழிதல்.

அருமைகேட்டழிதலென்பது-அருவிலைகேட்டகலைமகன், நீயலளகருமைகருதானது அவளதலையவங்களினுண்டாகிய நயத்தைப்பற்றியிடாது நயிக்காதின்றும் இனி மதியைப்பிடித்துத்தரவேண்டியபழம் அறியாக்குழலியைப்போலக் கிடந்தாற்றுவாயாகவெதைநன்னைஞ்சோடழிந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்துள்.

கேகம்பற்றுகங்கட்கழுமுழப்போன்றினிவிழிவிழி *
புளையுற்றகண்ணோட லறைய்கிடந்தான்நிலையெனாள் *

சுயம்புந்நாவிடைகூரெயிந்நாறல்சுழன்மொழியி
னயம்பற்றிநின் னுறியிங்கித்தளாகின் றறன்னெஞ்சமே. (௩௩௩)

பெருமைநாட் டத்த வ
ளருமைசெட் டழிந்த ன.

(இ-ள்) அரண்துதிக்கலைய யொப்பாளுடையமுலை, புற்றின்க
ண்வாழும்பாம்புப்பொலுமிடை, கூரியவெயிற்றின்க ணூரியநீர், கு
ழல்வாசைபோலுமொழி, என விவற்றிங்கட்கிடந்த இன்பத்தை
யேகருந் விடாது நின் னுஅவளதருமைசருதாயாய் நநிடுகிவருந்தா
நின் றநலவநெஞ்சமே, விசும்பைப்பொருந்திய திங்களைத்தரவே
ண்டியமுங் குழவியையொத்து, நீரருமையப்பொருந்தியகண்
ணையுடையயாய்ப் பொருமிப்பொருய், இனிக்குடந்தலறுவாயா
க ள-று.

சுழன்மொழியினைன்னும் இன் - பலபெயரும்மைத்தொகை
யி றதிக்கண்வந்தசாரியை இன். மெய்ப்பாடி-அழகை. பயன்-ஆத்
முமைநீங்குதல். (௩௩௩)

தளர்வறிந் துரைத்தல்.

தளர்வறிந் துரைத்தலென்பது-வரைவுமாட்சிமைப்படாதாயின்
நீபவளைபுடன்கொண்டு போவென்பது பயப்ப, கடலைபுங் காணலை
புறோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டு தன்னுபத்தானாபெல்லாம் புலனிக்
கொண்டாள் அவள்கருதியதின்தென்று தெரியாதெனத் தோழி
தலைமகளதுவருத்தங்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைதயங்குந்திரைவாரியைநோக்கி மடலவிழ்ப்புங் *
கைதையங்கானலைநோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டிதில்லை*
பொய்தயங்குந் துண்மருங்குனல்லாணாபெல்லாம்புல்லினாள் *
மைதயங்கும்மரவம்புரையும்மல்குந்பைந்தொடிபே. (௩௩௩)

தன்முறைவன் றளர்வறிந் து
கொண்டுநீங்கென்குறித்துரைத்தது.

(இ-ள்) படம்விளங்கும் பாம்பையொக்கும் அல்குலையுடைய
பைந்தொடி, கருமைவிளங்குந்திரையையுடையகடலைபுறோக்கி, ம
டலவிழா நின்ற பூவையுடையவாகிய தாழையையுடைய காணலைபு
றோக்கி, கண்ணீரைக்கொண்டு, பின் எம்முடையகண்டாது தில
லைகண்ணுளாகிய பெய்யாதல்கிளங்கும் துண்ணிய மருங்குலையு
டையதன் னுயத்தாராகிய தல்லாணாபெல்லாம்புல்லிகொண்டான்.

அவள்கருதியதொன்றுண்டுபோலும். ௭-று.

சண்ணீர்கொண்டென்றது - பெண்களுக்கியன்பாண்குணமென்று, நெடுங்காலங்கூடமருவினாவிட்டிருந்திருக்கின்ற துயரத்தாற்றென்றியதொன்று, இக்காலமெல்லாம் உங்களைச்சேர்ந்து போந்தபெருமலத்தான் இப்பெருநலம்பெற்றெனென்னு முவனகக்கண்ணீரொன்றி. இப்பெருநலமென்றது-உடன்போக்கை. ஆதலான், நல்லாறாயெல்லாம் புல்லிக்கொண்டு சண்ணீர்கொண்டாள் பொய்போலுமகையுமருங்கு வென்னுமமையும். குறித்துரைத்தது-கொண்டிருந்திருப்பது பயப்பவரைத்தது. (௩௯)

குறிப்புரைத்தல்.

குறிப்புரைத்தவென்பது - வருத்தங்கூறிப் போக்குணர்ந்தி அதுவழியாகறிந்து, எண்ணப்பெல்லிக்கொண்டு தன்னுடையபூவையையும் பந்தையுடையவையையும் கிளியையும் இன்றென்கைத்தந்தாள் அதுநிலையே ரெட்டென்கைகருதிப்போலுமெனத்தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரைப்பாற்றிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாவைவந்தாண்டமென் னெக்கிதென்பநீர்வண்டில்லைமல்லற் *
கோவைவந்தாண்டசெவ்வாய்க்கருங்கண்ணி நிப்பறியேன் *
பூவைதந்தாள்பொன்னம்பந்துதந்தாளென்னைப் புல்லிக்கொண்டு.
பாவைதந்தாள்பைங்கிளியளித்தாளின்மென்பைந்தொடியே. (௨௩)

நறைக் குழ வி
குறிப் புரைத்தது.

(இ-ள்.) என்னுடையபைந்தொடி, இன்றெண்ணப்பெல்லிக்கொண்டு தன்பூவையென்கையிற்றந்தாள், பின்பொற்றகட்டாற்புனைந்தபந்தைத்தந்தாள், பின்றன்பாவையைத்தந்தாள், பைங்கிளியையுடனித்தாள், மானைச்சென்றடிமைக்கொண்ட மெல்லியநோக்கையுடையாளு கூற்றையுடையவாறு வளையிதிலை வரைப்பினுண்டாகிய வளத்தையுடைய கொவ்வைக்கனியைச்சென்றாண்டசெவ்வாயையுடைய இக்கருங்கண்ணியதுருத்தநிலைநிலேன், நின்றுடன்செல்லப்போலும் ௭-று.

புல்லிக்கொண்டபாவையைத்தந்தாளென்றியைத்து, பாவைமேலுள்ளவன்பால் அதனைத்தருவுழிப் புல்லிக்கொண்ட தந்தாளென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருபிதம். பயன்-உடன்போக்குணர்ந்ததுதல். (௨௪)

அருமையுரைத்தல்.

அருமையுரைத்தலென்பது- குறிப்புரைத்துப்போக்குடம்பறித்தியதோழிக்கு, கொங்கைபொறுதறழிகாநின்ற இடையினைபுடையாளது மெல்லியவடிக்கு யான்செல்லும் வெஞ்சுரந்தகாது அதன்மேலும் எம்பதியுஞ்சேப்த்து அதனால் நீகருதுகின்ற காரியமிதவுமருமையுடைத்தெனத் தலைமகன் போக்கருமைகூறுநிறல். அதற்குச்செய்யுள்.

மெல்லியல்கொங்கைபெரியமின்னேரிடைமெல்லடிபூக் *
கல்லியல்வெம்மைக்கடங்கிநீதிக்கற்றுவானமெல்லாளு *
சொல்லியசீர்சுடர்த்திங்களங்கண்ணித்தொல்லொன்புலிபூ *
ரல்லியங்கோதைதல்லாரெயல்லைசெய்த்தெம்மகனகமோ. (உளக)

கானின்மையுமையு மானின்மெய்கையு ம்
பதியின்சேட்சிபிமிதுவெனவுரைத்தது.

(இ-ள்.) வானுலகெங்கும் ஆண்டையாரற் கந்துச்சொல்லப்பட்டுகையுஞ் சுடரையுடையதிங்களாய்களவளிப்புமுடையபழையோனதுபுலிபூரில் அல்லிபங்கோதைபயுடையநலாய், மெல்லியலுடையகொங்கைகள் பெரிய, அவற் கூறக்காங்குயிடைதுடக்கதரன் மின்னுக்குறோயிருந்தது, மெல்லியவடிகள் பூவேயாயிருந்தன, கல்லிண்கணுண்டாகிய வெம்மையையுடையகாரி அவ்வடிக்குத்தகாதரய்க் கடியதீயாயிருந்தது, அதன்மேல் எம்முடையவகன்றதகரும் எல்லைசெய்ததாயிருந்தது, அதனால், நீகருதியது பெரிதுமரிது என்று.

கல்லானியன்றகடமெனவிபைப்பினுமையு ம். எல்லைசெய்த்தென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு அகனகொன்னுமெழுவாய்க் குமுடிபாயினு வானொல்லாமென்பதூஉம்பாடம். இதுவென்பதனை எல்லாவற்றோரங்கூட்டி. மெப்ப்பாயி-இனிவரல். பயன்-தலைமகணிலைமையுணர்ந்துதல். (உளக)

ஆதரங்கூறல்.

ஆதரங்கூறலென்பது- போக்கருமைகூறியகலை மகனுக்கு, நின்னொருபொருள்பெறின் அவனாகுவெஞ்சுரமுற் கண்ணாமாநியருமைகூறுது அவனாக்கொண்கிம்பாவெனத் ததாழி தலைமகன் தாதரங்கூறுநிறல், அதற்குச்செய்யுள்.

[சுள]

பிணையுக்கலையும்வன் பேய்த்தேரினைப்பெருநீர் தசையா *
 லணையுமரம்பதிரம்பியவத்தமுமைமெய்பே *
 பிணையுமளவுமில்லாவிதைபோனுறைநிலைத்தண்பூம் *
 பணையுத்தடமுமன்றேறிந்நொடேகினைம்பைந்தொழிக்கே. ()

அழற்றடம்புரையு மருஞ்சாரமது வு
 நிழற்றடமவட்டு நின்னொடேகினைன்றது.

(இ-ள்.) பிணையுக் கலையும் மிக்கநீர்வேட்கையாற் பெரியபேய்
 'த்தேரினைச்'சென்றனுமும் முரம்பானிரம்பியகாரமும், ஐயனே, நி
 ன்னொடுசெல்லில் மெய்யாக எம்பைந்தொழிக்கு ஒப்புமெல்லை
 யுமில்லாத இறையோனுறைகின்றநிலைவரைப்பிற் பூக்களையுடை
 யருளிர்ந்தமருக நிலமும் பொய்கையுமல்லவோ! நீ யிவ்வாறுகூறு
 வதென்! ன-று.

முரம்பு-கல்விரவியுயர்ந்திருக்குநிலம். எனினென்னும்வினையெ
 ச்சம் பணையுத்தடமுமாமெனவிரியுமாக்கத்தோடு முடிந்தது. அ
 ழுற்றடம்-திக்காய்கலம் விகாரவகையால் தடா-தடமென்றின்றது
 அழலானிறைந்தபொய்கையெனினுமகையும். அலங்காரம் - புக
 ழாப்புசெய்தி. (உாஉ)

இறந் துபாடுனாத்தல்.

இறந்துபாடுனாத்தலென்பது - ஆதரங்கூறியதோழி, நீயடன்
 கொண்டுபோகாயாகில் அலரானுங் காவன்மிருதிபானும் நின்னை
 பெதிர்ப்பரிதலரிதாகலின், தடந்துறந்த கயல்போல இறந்துபடு
 மெனத் தலைமகளறிதந்துபாடு கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

இங்கயலென்னீபணிக்கின்றதேந்தலிணைப்பதில்லாக் *
 கங்கையஞ்செஞ்சடைக்கண்ணுதலண்ணல்கடி கொழல்லைப் *
 பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடநீய்ப்பட்டர்தடத்துச் *
 செங்கயலன்றேகருங்கயற்கண்ணித்திருஅதலே. (உாஉ)

கார்த்தடமுங் கயலும்போன்றீ ர்
 வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்ற து.

(இ-ள்) இணைக்கப்படுவதொருபொருளுமில்லாத கங்கையை
 யுடையவழிகியசெஞ்சடையைபுங் கண்ணையுடையதுதலையுமுடைய
 யவண்ணலது காவலைப்பொருந்தியதில்லைவரைப்பிற் பங்கயத்துள்
 பசியலிலையுடையபரந்தபொய்கை நீ; கருங்கயல்போலுங்க
 ணையுடைய இத்திருஅதல் அகன்றவப்பொய்கைக்கண் வாழுஞ்

செங்கயலன்றோ! அதனால், ஏந்தால், தின்னோடேருமிடத்து வே
றொன்றொரு துன்பம்வருவதாக இவ்விடத்து நீயயன்மைகூறு
கின்றதெல்! செங்கயற்குப்பங்கயத்தடமல்லதுவேறுவேண்டப்ப
டுவதொன்றுண்டோ! எ-று.

கண்ணுதலாகியவண்ணலெனினுமமைபும். உடன்கொண்டிபேர
காயாயின், அல்லாணுக்காவல் மிகுதியானுநினைந்தலைப்படுதலரி
தாவநிற் றடந்துறந்தகயல்போல இவளிறந்துபடுமென்பது கரு
த்து. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன் - உட
ன்போக்குவற்புறுததல்.

(உளசு)

கற்புநலனுணாத் தல்.

கற்புநலனுணாத் தலென்பது- சிலைமனைப்போக்குடம்பித்தி
யதோழி, கலை மகளுழைச்சென்று, மாணியகூடப் பாதுகாக்கப்ப
யிவனவற்றுள் தாண்டோலச்சிறந்ததுபிறிதில்லை அத்தன்மைத்தா
கியநாணுக் கற்புப்போலச் சீரியதன்றென உலகியல் கூறுவான்
போன்று, அவன் உடன்போக்குத் துணியக் கற்புநலங்குறுநிறம்-
அதற் றுசெய்யுந்.

தாயிற்சிறந்த துநாண்டையொரு கற்புநாண்டுகொல்

*

வேயிறசிறந்தகெடுமென்றோனிண்குந் பிண்டிமுமிசுந் தீய்

*

கோயிசிறந்துசிறந்தம்பலதகாடுமென்கூத்தப்பிரான்

*

வாயிறசிறந்தமதியிறசிறந்தமதுறுகலே.

(உளசு)

பொய்பொத்தவிடை போக்குத்துணி ய

வைபத்திடை வழக்குணாத்த

து.

(இ-ள்.) நங்கோயிடத்துப்பொலிந்துமெவிச் சிறந்தம்பலத்தி
ல்கணிக் குறும் எம்முடையகூத்தனாகிய பிரானது காயி ன்கண் ள
ப்பொழுதுமவந்து சிறந்தமருககாரணமாகிய அறிவொற்கிறம்பல
புடையபாகிய மதியுதரவு, மகளிராகுப்பழிநீங்கிப் பாதுகாத்த
லில் தான் தாய்போலச்சிறந்தது, அத்தன்மைத்தகாரணம், அது
கமைந்தவேய்போலச்சிறந்த கெடுமென்கூத்தப்பிரான்
ண்ணியகற்புப்போலச் சீரிநன்று. எ-று.

தாயினுஞ்சிறந்தன்றுநாணென்றுணாப்பினுமமைபும் தானெ
ன்பது ஒருபொருட்டுருமைபாகலிற்றையெனவொருமை கூறினா
ர். “எவலிணையர் தாய்வயிற்று, கரிப்ப என்பதுபோல அமைபுமா
றுமுடைத்து. அன்றியும், “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று தானேநா
னினுஞ், செய்யுந் தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” என்குராகலிணை

வாயிற்சிறந்தமநியிற்சிறந்தவென்பதற்குத் தாய்போல் நாண்சிற
த்தலும் நாணிணங்கற்புச்சிறத்தலுமாகிய இரண்டும் கூத்தப்பிரா
ன்வாயிற்சிறந்ததூல்கவிடத்துச்சிறப்புடையபொருளென் னுரை
ப்பினுமமையும் இதுகுறிப்பெச்சம். போக்குத்துணிய - போக்
குத்துணியும்வண்ணம். மெப்ப்பாடி- அது. பயன் - தலைமகனையு
டன்போக்குநேர்வித்தல். (உாச)

துணிந்தமைகூறல்.

துணிந்தமைகூறலென்பது-உலகிபட்கூறுவாள் போன்றுகற்பு
வழிநிறுத்தி, எம்பெருமான் நினைநீரில்லாத வெய்யகரத்தே உ
டன்கொண்டுபோவானாக நினைவாநின்றான் இதற்கு நில்கருத்தெ
ன்னோவெனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகனினையு கூறுநிற்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

குறப்பாவைநின்றுமுல்வேங்கையம்போதொடு கோங்கம்விராப்
நறப்பாடலம்புனைவாரிநினைவார்தம்பிரான்புலியூர் *
மறப்பானிப்பதொர்தீவினைவந்திடிற்சென்றுசென்று *
பிறப்பானிப்பினும்பின் னுந் துன்னத்தகும்பெந்நியோ(உாடு)

பொருவேலண்ணல் போக்குத்துணிந்த் மை
செருவேற்கண்ணிக்குச் சென்றுசெப்பிய து.

(இ-ள்.) குறப்பாவாய், தம்பிரானதுபுலியூரை மறக்கக் கூடுவ
தொருதீவினைவினைவுவருமாயிற் பல்யோனிகளினுஞ்சென்றுசெ
ன்றுபிறக்கக்கூடினும் பின்னுஞ்சென்றுசோத்தகுந்தன்மையை
புடையவர் நின்றமுனீன்கணுண்டாயிவவேங்கைப்பூவோடு கோங்
கம்பூவைவிரவித் தேனையுடையபாதிநி மலரைப்புனைவாராக நினை
வாநின்றார். எ-து.

புனைவாரென்னுமுற்றுச்சொல்-செயவெனெச்சமாகத்திரித்து
ரைக்கப்பட்டது. புனைவாராயுடன்போதலைநினைவாநின்றாரென்னு
ரைப்பினுமமையும். நினைவாரென்னுமெதிர்காலத்துமுற்றுச்சொ
ல்-நிகழ்காலத்துக்கண்வந்தது. கோங்கம்விராய்ப்பாடலம்புனைவா
ர்நினைவாரென்றதனால், நீரிலாத்நிடைநின்றொடுமெல்லஒற்றாரொ
ன்பதுகூறினாராம். புலியூரையுணர்ந்தார்க்குப் பின்னமறத்தல்
நினைவுகருத்தான், மறப்பானிப்பதொர்தீவினைவந்திடினெ
ன்றான். புலியூரையொருகாலுணர்ந்ததுணையானே பிறவிகெடும
ன்றோ அவ்வாறன்றியநினைமறந்தவாற்றானே பிறக்கக்கூடினுமெ

ன்னுக்கருத்தால், பிறப்பானபிப்பினுமென்றான். அவர்நாணி உ
டன்போகாதுகண்டிற்செறிக்கப்பட்டு அவரைபெயிர்ப்படாநிறு
த்தல் அன்பென்றென்னுக்கருத்தால், பிறப்பானபிப்பினுமென்றான்
நன்னுத்தகும்பெற்றியொன்றான். பெற்றியொன்பதனை விண்ணு
க்குறிப்பு முற்றாகவுரைப்பினுமமைபும். உன்னத்தகும் பெற்றிய
ொன்பதுஉம்பாடம். மெப்ப்பாடி-அது. பயன்-தலைமகன் உடன்
போக்குநேர்ந்தையுணர்ந்ததல். (உாடு)

துணிவொடுவினாவல்.

துணிவொடுவினாவென்பது- தலைமகனின்வுகேட்டதலைமகள்
அவனின்வின்படியேதுணிந்துநின்று,இந்நீரினலாகவுடையகாதி
தேயிப்பொழுதுவர நம்மையுடன்கொண்டு போகைக்குக்காரண
மென்றோவெனக் தோழியையினுவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
நிழற்றலைநெறிநீரில்லைகானகமோரிகத்து *
மழற்றலைவெம்பாற்றென்பொன்றொருநிலையம்பலந்தான் *
சுழற்றலைவத்துக்கைப்போதுகன்கூப்பக்கல்லாதவாற்றை *
குழற்றலைச்சொல்லிச்செல்லக்குறிப்பாகுநல்வகாற்றவர்க்கே. ()

கலம்பன்றுணிவொடு செலுகாநினைந்து
கலம்புனைகொம்பர் கலக்கமுற்றது.

(இ-ள்.) நிழலிடந்தீந்தவழி நீருடைத்தன்று, இருருந்நுழ
ண்டாகிய ஓரிகூப்பிடுங்காதி அழனுநிபோலுநுநிலையுடையவை
ப்பாரலையுடைத்தென்றுசொல்லுவர், தலைவம்பலத்தின்கண்ணு
னதுகழல்களைத் தந்தலைமேலவைத்துக் கையாகியபோதுகளைக்கூ
ப்பப் பாலாதவரைப்போல,இத்தன்மைத்தாகிய நெறிககண்,சுழ
லிடத்துச் சொற்போலுஞ்சொல்லையுடையாய், நவிகாற்றவர்க்கு
ச்செவலககுறிப்புண்டாகின்ற இஃதென்றோ! என்று.

நீரில்லையென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொல்லீரவாய் நெறியென்
னுமெழுவாய்க்குப்பவனியையின. நெறிகண்ணிலையெனவிரி
ப்பினுமமைபும். நிழலிடந்தீயோடொக்குநெறி, அந்நெறிநீரு
டைத்தன்று, காண்கமெக்குமோரிகூப்பியும், அக்காணகம்அழற்ற
லைவெம்பாறையுமுடைத்து என்றுரைப்பினுமமையும். உப்பொரு
ட்குக் காண்கமோரிகத்துமென்பதற்கு நெறிநீரில்லையென்றாற்
குரைத்ததுணைக்க, மெப்ப்பாடி- அழகை. பயன்- ஆற்றாமநீன்
குதல். (உாசு)

போக்கறிவித்தல்.

போக்கறிவித்தலென்பது- இப்பொழுதுகவர் போரைக்குக்காரணமென்றோவென்று கேட்டதலைமகளுக்குநீங்கள் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவனாயொருவரின் ரிபமையிராயினீர், இத்தன்மைத்தாகிய நாகாதலையிற்றுவைத்தும் அவற்கு ஒருமேதம் நினைதென்றஞ்சி யானவனைவாவுவிலக்குவேன், அவனுடவ்வாறு வருதலை யொழிந்து வரைவொழிந் பொன்முதலாகியவெல்லாவற்றையுநினைந்து முலைப்பரிசும்பெறினும் நாமர் நினைக்கொடார் சொல்லுமிடத்து இதுவன்றோ நீருஞ்சாரும்பாணைக்குக் காரணமென்றுதோழிதலைமகனதும்காகறிவிப்பாறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காயமுமாவியுநீங்கள் சிற்றம்பலவன்கயிலைச் *
சீய்முமாவுட்வெரிவரலென்பல்செறிநினைநீர்த் *
தேயமுமாயாவும்பெறினுங்கொடார்நமரின்னசெப்தித் *
ரோயமுநாடுமில்லாச்சுரம்போக்குத்துணிவித்தவே. (உளஎ)

பொருசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்த மை
யரிவைக்கவ ளறிபவுரைத்த து.

(இ-ள்.) நீங்கள் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவனாயொருவரின் ரிபமையாதவன் பையுடையீர், இத்தன்மைத்தாகிய நாகாதலை நினைவாது, சிற்றம்பலத்தான்கையிற்சீயத்தையும் அவ்லாதொடுவிலங்கையுஞ்சி யானவனைவாற்பாலையல்லையென்று கூறுவேன். அவ்வாறு வருதலையொழிந்து வரைவுவேண்டின், நெருங்கிய நிகரையுடைய கடலாற்குழப்பட்ட இந்நிலத்தையும் பொன் முதலாகிய வெல்லாவற்றையும்கொள்ளும், நமர் நினைக்கொடார்கள். அதனான், நீருக்கள்வாழுமிடமுமில்லாத சுரங்களைப்போதலத்துணிவித்தன சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையனைவன்றோ! எ-று.

நீங்கள் காயமுமாவியும்போல வின் ரிபமையாமையின் அவற்கு ஒருமேதநினைதென்றஞ்சி அவன் வாவுவிலக்குவேனென்றாளாகவுரைப்பினுமமையும். துணிவித்ததென்பது பாடமாயின், துணிவித்தகளைச்செப்பினின்னவெனக்கூட்டியுரைக்க. அறிப- இன்னகாரணத்தானென்றறிப. மெப்ப்பாடு-பெருமிதம், பயன்-உடன்போக்குமாட்சிமைப்படுத்தல். (உளஎ)

நாணிழந்தவருந்தல்.

நாணிழந்தவருந்தலென்பது-உடன்சொண்டுபோகைக்குக்கார

ரணங்கேட்டலைமகள், ஒருநாளுமெண்ணவிட்டுநீங்காது என்னுடனவளரிந்தபொலிவுடைதீதாங்கியநான் கற்பினெதிர்திற்கமாட்டாது கண்ணவிட்டுநீங்காத எண்ணக்கழிவதாக மகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணுக்குமுயிற்பிறவாதொழிகவெனத் தானதற்குப்பிரிவாற்றாமைபான் வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மற்பாய் மிடைபோன்மகிழ்புலியு ரென்னெடும்வளர்ந்த *
பொற்பார்நிருநாண் பொருப்பர்விருப்புப்புகுந்துறுந்தக் *
கற்பார்க்கியங்காலகலகிப்பறிததெறியக்கழிக *
விற்பாற்பிறவற்கவேனெழயர்வாழியெழுமைமுமே. (உாஅ)

கற்பநாணிணு முற்சிற்றந்தமையிற்
செனெறிசெல்ல வாணுதறுணிந்தது.

(இ-ள்.) வளத்தையுடையபாயும் விடையையுடையவன்விழும்புழியுழி என்னேறிநீதோன்றி என்னோடொக்கவளரிந்த பொலிவார்த்திருவையுடையநான், பொருப்பர்மேல் யான்வைத்தவிருப்பம் இடையேபுகுந்துதள்ள, நின்றநிலைநிலைந்து, கற்பாங்கியிறைந்தகடியகாற்றலைத்துப்பிடுக்கி (உயிர்த்தவாயைப்பறையெறிய, எண்ணக்கழிவதாக. இனிமகளிர் எழுபிறப்பின் கண்ணுக்குமுயிற்பிறவாதொழிக. எ-று.

நாண்கழிகவெனவியையும் வாழி-அசைநிலை. கற்பாங்கியங்காலென்பதூஉம்பாடம். முற்சிற்றந்தமையின் - முயலவன்னைக்கிறந்தமையின். மல்லல்-மல்லெனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. பெய்ப்பாடு-அது பயன்-உடன் போக்குவலித்தல். (உாஅ)

துணிவெடுத் துணாத்தல்.

துணிவெடுத்ததுணாத்தலென்பது-தலைமகளைக்கற்புவுழி நிறுத்திச்சென்று, நின்றுநோய்போதுமிடத்து நீசெல்லுங்கற்காரம். அவளதுகிறந்தக்கு நற்றளிரம்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவடுணிவெடுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கம்பஞ்சிவந்தசலந்தாணங்குத்துத்தறிவிலை *
நம்பஞ்சிவநகநற்றளிர்கற்குரமாருநம்பா *
வம்பஞ்சியாவம்புகமிகநீண்டரிசிந்துகண்ணாள் *
செம்பஞ்சியின்மிகுக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சேறடிக்கே. (உாஅ)

செல்வமாதர் செல்லத்துணிந்தமை
தொல்வரைநாடற்குத்தோழிசொல்லியது.

(இ-ன்.) நம்பா, அம்புகளஞ்சித்தாணியிற்புக்கொளிப்ப மிகநீ
ண்டு செவ்வரிசிறிபகண்ணையுடையாளுடைய செம்பஞ்சியின்
மிதிப்பினுறநிற்கும் மலர்போலுஞ்சிறிபவடிக்கு நீசெல்லுந்கல்
லையுடையகாரம் நல்லதளிசாரம்போலும் இவளதுதுணிநிருந்தவா
ற்றான். எ-று. அச்சத்தாலவருநடுக்கத்தைவெகுண்ட சலந்தரன
தாசத்தைமுனிந்த தில்லையினம்பனது சிவநகரின் தற்றளிரொனக்
கூட்டிக.

சிவநகரென்பது ஒருநிருப்பதி. செம்பஞ்சியின் மிதிக்கிற்ப
தைக்கும்மலர்ச்சீரடியென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டிநின்ற
ன, ஓத'னயதிகாரப்புறண்டையாற்கெளக. அரிசிற்துகண்ணாது
எண்ணுமாறனுருபு தொகச்சொல்லாதவிடத்துத் தொக்குநின்ற
தெனினுமமைபும். அரிசிற்துகண்ணாள்மலர்ச்சீரடியென்றகூட்டி
வாருமுளர். தொல்வரை-பெரியவரை. மெய்ப்பாடி- அது. பயன்-
உடன்போக்குவற்புறுத்தல். (உரக)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறவென்பது- துணியெயித்துரைத்ததோழி, தாழா
து இவ்விருட்காலத்துக் கொண்டுபோவாயாக யானவளைக்கொ
ண்டுவாராநின்றேன் நீமுன்புலந்தெதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்து
வந்து நில்லெனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங் கூறுதிறல். அதற்
குச்செய்யுள்.

முன்னோன்மணிகண்டமொத்தவனம்பலந்தம்முடிதாழ்த் *
துன்னுதவரீவினைபோற்பாந்தோக்குமெனதுயிரே *
யன்னாரும்பெறலாவியன்னாபருளாசையினாற் *
பொன்னார்மணிகிழ்ப்பூவிழபாம்பிவிதபொங்கிருளே. (உரம)

மன்னியவிருளித் துன்னியகுறியித்
கோங்கிவர்கொங்கைய நீக்குகொண்டென்றது.

(இ-ன்.) எனதுயிரையொப்பாளது அரியபெறுதலையுடையஆ
வியைப்பொப்பாய், தினதருண்மேலுள்ளவாசையாற் பொன்போ
னும் நிறைந்ததல்லமகிழின்பூவிழஅவைவிழுகின்றவோசையைநீ
செய்யுக்குறியாகவோர்ந்து பாம்பிவரும்புமிக்கவிருள் இக்காலத்
துக்கருமையாள்எல்லார்க்குமுன்னாபவனதமிழியிடற்றையொத்
து அவனதம்பலத்தைத் தம்முடிசுளைத்தாழ்த்து நிறையாதவாது
நீவினைபோலக் கருமையோயிபாந்துமிக்கும். எ-று.

ஆவியன்னாபதருளென்னுரைப்பாருமுளர். மணிகிழ்ப்பூவிழ

வென்பதுபாடமாயிற் பூவிழவென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டி மணிமகிழென்னுமெழுவாயையமைத்தனவாகவுணர்க்க. இனித்தாழாத்விருட்காலத்துப்போகவேண்டுமென்றும் இரவுக்குறிக்கணவரும் அரையிருட்கண்வந்து அக்குறியிடத்துநிஸ்வென்றுக்கூறினாராம். துன்னியகுநி நீழுன்புலந்திவளையெதிர்ப்பட்டகுறியிடம் மெய்ப்பாடு-அது பயன்-குறியிடமுணர்ந்ததால்

அடியொடுவழிநிவனந்தவனுளம்வாடல்

அடியொடுவழிநிவனந்தவனுளம்வாடலென்பது-தோழிகுறியிடைநிறுத்திப்போகாநிற்ப,தலைமகன் அவ்விடத்தேநின்ற, அணிச்சப்பூப்போனும் அழகியவடிகள் அழங்கடம்போதுமென்றும் இதற்கென்னதுன்பம் வந்தெய்துங்கொல்லோவெனத் தலைமுகளடியொடு தாண்டெல்லாநிற்றவழிநிவனந்து,தன்னுள்ளம்வாடாநிற்பல்.அகற்குச்செய்யுள்.

பணிச்சந்திரனொடுபரப்புவன்குறும்பரன்புலியு

✽

ரணிச்சந்திரமொஞ்சீரடியாவவழல்பழுத்த

✽

கணிச்சந்திரளன்னகற்கடம்போந்துகடக்குமென்ற

✽

வினிச்சந்தமேகலையாட்கென்கொலாம்புகுந்தெய்துவதே. ()

நெறியுறுகுழிபொடு நீங்கத்துணிந் த

உறுசுடர்வேலோ னுள்ளம்வாடிய

து.

(இ-ள்.) குறிச்சிசையுடையாகியோடு பரந்தபுணைபுடைய கங்கையைச்சூறும் பரணதுபுலியூரில் அணிச்சப்பூப்போனும் அழகியசிறியவடிகள், அன்னோ, தீப்பழுத்த பழத்தினது சிவந்தநிரள் போலுங்கற்றிரளையுடையாட்டை இங்குநின்றும் போந்துகடக்குமாயின், நிறக்கையுடைய மேகலையுடையாட்கு இனியென்றாரணமாகவந்தெய்துந்துன்பம் வேறென்! எ-று.

சூவ- இரங்கற்குறிப்பு. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயன் - நெஞ்சொடுசாவுதல்.

(உரையு)

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

கொண்டுசென்றுய்த்தலென்பது-தலைமகன் குறியிடைநின்ற, அடியொடுவழிநிவனந்து,தன்னுள்ளம்வாடாநிற்ப,அந்நிலைமக்கண்,நின்றுள்ளத்துக்கருகியதனை இப்பொழுதுநினக்குத்தெய்வந் தாராநிவறது என்றோழியையுங்கொண்டுவந்தேன் டியிவளக்கை

[சூக]

தொள்ளெனத்தோழி தலைமகளைக் கொண்டுசென்று, அவனொடு
கூட்டாநிதநல. அதற்குச் செய்துள்.

வைவந்தவேலவாசுழ்வரத்தோவரும்வன்னுள்ளந் *
தெய்வந்தருமிருள்வகுமுழுதுஞ்செழுமிடற்றின் *
வைவந்தகோல் தலைவாழ்த்தார்மனத்தின்மூத்தநர்போன் *
மொய்வந்தபாவிநெளிபுந்தயிலுமிடமுதெயிலே. (உரையு.)

வண்டமர் சமுதிரைய *
கண்டுகொள் சென்ற ன்.

(இ-ள்.) வளவ் பயிட்டுற்றின் கட்டிநடைபுண்டாகிய கோணதுதிவ்
வெய்யவாழ்த்தாராருடைய மனம்போல உலகமுழுதும் இருள்
செய்யாநின்றது, அதிலுள்ளையவாழ்த்துவாருடைய மனம்போல
பெருமையுண்டாகியபொய்கைகள் கலக்கமற்றுத்தெளியாநி
றன, இம்முதியோர் துயிலாநின்றது, அதனால், கூர்மையுண்டாகிய
வேலையுடையவனாபர்குழத்தேரின் கண்களும்வளவல்ல, நனதுள
ளதுககருதியனைத்தெய்யம் இப்பொழுத்தநின்றமுதநுடைய
வெழுநிலையுடையகொணர்ந்தேடி, காண்பாடாக. வ-து

வள்ளலென்பது ஈண்டுமுன்னிலைகளை வந்தவனைக்கொண்டு,
வள்ளலுள்ளவென்றுவந்திருக்காப்பிணையையும் குழிற் கட்டி
வருமென்றுபாடபோதி ஊர்காகுமுள்ளா ஊர்வருமுதலாய
வருபினியொழியுமென்றுரைப்பாருமுளர் பெய்ப்பாடி. உடரு
மிதம் பபுன்-தலைமகளைத் தலைமகனுடன்பந்தல. (உரையு.)

ஒப்பிடுதது நாததல்.

ஒப்பிடுதது - தலைவனது - கொண்டுசென்றுவந்து இருவ
ரையுடையவனென்றுசெய்துநின்ற, மறைநிலைநாய் ஊழ் கடன்முழுதும்
வற்றிநூல், இவளிடத்தினின்றொழிபாய்ந் பாதுகாப்பாயெனத்
தோழி தலைமகளைத் தலைமகனுக்கொம்பித்தாரைபாநிற்றல. அது
ற்குச்செய்துள்.

பறந்திருந்தும்பரபைப்பிப்பிடரும்புரக்காப்பச் *
சிறந்தெரியாடிதென்னிலையன்னுமுறத்துச்சிலம்பா *
வறந்திருந்துன்னருளுமபிநிசாயினருமறையின் *
நிறந்திரிந்தாரிகலியுமுற்றும்வந்துபிசேசெணிலத்தே. (உரையு.)

தேம்பற் மகாநத பை
போம்பித்த ன்.

(இ-ள்.) சிலம்பா, இருந்து உம்பரிடை விடாது நடுங்கப் பறந்து செல்லும் புறங்கள் கெடப் பொலிந்து கரிபான் விளைபாடு மலனது தெற்குக் கண்ணுண்டாகிய இல்லையைப் பொப்பாளிடத்து அநங்கிருந்து சுற்றுக்காரணமாகிய உனகருளும் வேறுபடுமாயின், உவ்வகன்ற நிலத்து அரியமனறகளின் முறைமைபிறழக் கெடது மெஞ்சாது வற்றும் எ-று.

அறந்திரிற் சென்பது பாடமாயின், அறந்திரிந்தருமறையில் நிறங்கிந் தென மரறிபுறாக்க. அறந்திரிந்தாற போல நின்னருளுடைய தியி வின்னவொரு சொல் வருவித்துரைப்பினுமையும் அருகற்புலமனபடா உற்பாடம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயல் - ஓம்பரித்தல். (உரையர்)

வழிப்படுத்தினாத்தல்.

வழிப்படுத்தித் தாத்தலென்பது - ஓம்பரித்தனாத்ததோழி, ஆயமுடையுமாயிற் றா மல் இவ்விடத்தே நிறுத்தி இவ்விடத்துள்ள அலையுமொருவாற்றா ளீக்கி யுறும்வந்து துங்கண்ககாண்டேனா, நீயிருந் திருவொட்சென்று தும்பதியிடைச் சேர்வீராமியின்ன இருவரையும் வழிப்படுத்தினாத்தலென. அதற் குச்செய்யுள்.

நன் டொல்லையாயமுமொளவையுநீ கவிவ்வுர்க்களவைநீர்த் தாண்டொல்லைகண்டிடக்கூறா ம்மையெய்மைப்பிடித்தின் னுண்டெல்லையீரின்பத்தந்தவன்சிற்றம்பலநிலவு டேசண்டெல்லையா நகர்வாய்ச்சென்றுசேர்கிறுத்தகவே. (உரையர்)

மதுறுகலியை வழிப்படுத்திப்

பதியயிற் பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்) எம்மைவழிந்துபிடித்தாண்டு இன்று எல்லையநீங்கிய விசுபத்தைத்தந்தவனான சிற்றம்பலம் நிலைபெற்ற சேய்தகாங்கிய இல்லைய கிப பெரியறகரிடத்து நீர் பொலிவுதாசெ சென்று சேர்வீராமிய, ஆயமுடையுமாயிற் றா து இவ்விடத்தேநீங்கியி ஒளிர்க்கண்ணுண்டாகிய அலையொருவாற்றா ளினையநீக்கி யானைநிலவது து மமைவினாயக் காண்ககூறவதாக எ-று.

சேண்டெல்லையென்பதற்கு மதுறுமுதலாயினவற்றானுயர்ந்தகிலெல்லையினுமமையம் ஒல்லைகண்டிடவன விகாரையகையால் வலவெழுத்துப்பெறுகதினறது. மெய்ப்பாடு - அழகை. பயல் - அச்சுநதவாத்தல். (உரையர்)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

மெல்லக்கொண்டேகலென்பது- தோழியைவிட்டு உடன்கொண்டுபோகா நின்றதலைமகன் தின்னோடுசேறலான் இன்று இக்காபி திருந்தச்செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாயிருந்தது, இனி நில்சேறடிவருந்தாமற் பையச் செல்வாயாகவெனத் தன்னுயவெள்ளத்தோடும் வினையாடுமாறுபோலத்தலைமகளை மெல்லக்கொண்டுசெல்லா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பேணத்திருத்தியசேறடிமெல்லச்செல்பேராவம் *
பூணத்திருத்தியபொங்கொளியோன்புலியூர்புரையு *
மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருங்குங் *
காணத்திருத்தியபோலுமு ஓ னுமன் னுகாணங்களே. (உரையிடு)

பஞ்சிமெல்லடிப் பணைத்தோளி யை
வெஞ்சுரத்திடை மெலிவகற்றிய து.

(இ-ள்) பெரியவரவங்களைப்பூணும்வண்ணம் அவற்றின்நீதி தோழிலைநீக்கிய பெருகுமொளியையுடையவனதுபுலியூரையொக்குமாட்சிமைப்படக் குற்றங்கடிந்துசெய்யப்பட்டபெரியவர்கள் நாஞ்செல்லுநெறியி னிருபக்கமுமொன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும்முழு னுளவாகியவர்கள் நாஞ்சென்றுகாணும் வண்ணத்திருந்தச்செய்யப்பட்டபேராலும். அதனால்,யான்விருப்பும்வண்ணங் கையுனையப்பட்ட சிறியவடிவையுடையாய், பையச்செல்வாயாக. எ-து.

பேணத்திருத்தியசேறடியென்பது- சினையாகிய தன் பொருட் சேற்றவடையுதித்துநின்றது. அவந்திருத்தியவென நியையும். வான்பதிசேருமென்பதற்குப் பதி நெறியைச்சேர்ந்திருக்குமென்றுகாப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- உவகை, பபுன்-தலைமகனை யயர்வகற்றுதல். (உரையிடு)

அடலெடுத்தாணத்தல்.

அடலெடுத்தாணத்தலென்பது - மெல்லக்கொண்டு செல்லாநின்றவன்,சேய்த்தாகச்சிலவாவாக்கண்டு தலைமகளுஞ்சாநிற்ப, தின்னையன்மராயின் அஞ்சுவேன் அல்லது நால்வகைத்தானையுந் திரண்டிவரினும் என்னையில் வடித்திலங்காநின்ற எவ்வகைவாய்க்கிறா போதான இவ்விவ்விடத்தே காண்பாயாகவென்று, அவளதச்சந்திரத்தன்னடலெடுத்தாணாயாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொடித்தேர்மறவர்குழாம்வெங்கரிநிறாகூடினென்னை *
 வடித்தேரிலங்கெஃகின்வரபீக்ருதவாமஸ்னுமம்பலத்தோ *
 னடித்தோலரென்னவஞ்சவனின்னையொண்ணின்மன்னுங் *
 கடத்தேர்குழன்மங்கைகண்டடிதழிவின்டோய்கனவலாயே. ()

வரிசிலையவர் வருகுவொன ப்

புரிதருகுழலிக கருளவனுதாத் து.

(இ-ள்.) நிண்ணையன்மாராயின், நிலபெறுமம்பலத்தின்கண்ணு
 னுடைய அடிகளை யாராய்ந்துணராதாணப்போல அஞ்சுவேன்,
 அல்லது கொடியையுடையதேரும், வீரரதுதிரளுப், வெய்யகரிநி
 ரையும் அனைத்துத்திரண்டுவரினும் என்னைகையிலடிக்கப்பட்ட
 குவினங்காநின்றனஃகினதுவாபக்குஇறாபுகவமாட்டா, நிலபெற்
 றறறுதாற்றத்தை வண்டிகளாராய்ந்துவருங் குழலியுடையமங்கா
 ய், விண்ணினைத்தோயாநின்ற இப்பெரியவலையிடத்திபான்செய்
 வதனைக் காண்பாயாக. எ-று.

கூடினென்பதற்கு என்னைக்கிட்டினென்றுரைப்பினுமனையும்.
 அடித்தேர்பவரென்பதுபாடமாயின், என்னவென்பதனை உவமவு
 ருபாக்காது இவரையடித்தேர்பவரென்று பிறர்கருதவென்றுரை
 க்க. கண்டடிதொன்பதுஉம்பாடம். மன்னுங்கடிபெல்பதற்கு வ
 ண்டெனவொருசொல் வருவித்துரைக்க. வரிசிலையவர்களுவொ
 ன-வரிசிலையவர்வாராநின்றார் இவரையாவொன மெய்ப்பாடி - பெ
 ருமிதம். பயன்-தன்வலிபுணர்த்தியாற்றுவித்தல்.

இடைச்சுரத்து அவடமொதிர்படைதொடரிந்நுநிப்பவழிவரு
 வார் விலக்கி வலாவித்துக்கொடுப்ப. என்னை “இடைச்சுர மருங்கி
 னவடமொய்திக்- சடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலக்கொ ராய்
 திக்-கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை புளப்பட-வப்பாற்பட்டவொ
 ருநிறத் தானும், என்றார் தொல்காப்பியனார். (உரமன்)

அயர்வகற்றல்.

அயர்வகற்றலென்பது- அடலெடுத்தாத்தது அச்சுந்திரீர்க்குக்
 கொண்டு போகாநின்றவன், இதுதுன்பக்கடறு கடந்துசென்று
 இப்பொழுதே நாயின்பப்பதிகாணப்புகாநின்றேம், இனிநாக்
 கொருகுறையிலையெனத் தலைமகளதுவழிவருத்தந்திரீக் கூறுநி
 ற்றல. அதற்குச்செய்யுள்.

முன்னோனருண்முன்னுமுன்னுவினையின்முனகர்துணை *
 மின்னாக்கடநிதிப்போழ்தேகடந்தின்னுகாணிஞ்சென்று *

பொன்னூரணிமணிமாளிகைத்தென்புலியூர்ப்புகழ்வார்
தென்னுலவையுடையானடமாடுசிறம்பலமே. (உரையுள்)

இன்னல்வெங்கடத் தெறிவேல வ
னன்னைமன்னவளயர்வகற்றிய னு.

(இ-ள்) எல்லார்க்கும் முன்னுயவனதருளை முற்பிழப்பின்கண்
ஊறினபாத தீவினையையுடைய நீசர்சேருந் துன்பத்தைச் செய்
புட்பாலை நிலமிதனை யிப்பொழுதேகடந்த, பொன்னிறைந்தவ
ழவையுடையமணியால்விளங்கும் மாளிகைகளையுடைய தென்புலி
யூர்க்கடபுகழ்ந்துரைப்பார் தென்னையென்றுபுகழ என்னையு
டையான் திறக்கூத்காடுஞ்சிறம்பலத்தை இன்றுசென்றுகாண்
பேய், விதுவன் றே நமக்குவருகின்றவின்பம்! எ-று.

தென்புலியூர்க்கிறம்பலமெனவியையும். உடையாரென்பது
பாடமாயிடு, அதனைமனையென்றுபுகழ் பொருசிறப்புகடையாரெ
ன்றுரைப்பினுமையும் மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைம
களைபயர்வகற்றுதல். அலங்காரம்-கூற்றிடத் திருபொருட்கண்வந்
தவுபர்சுகிவேற்றுமை. (உரையுள்)

நெறிவிலக்கித்கூறல்.

நெறிவிலக்கித்கூறலென்பது - அபர்வகற்றிக்கொண்டுசெல்லா
நின்றதலை, கண்ணினிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களிடலை நீதனி
யை இவளவாழ்நூள் பொழுதுஞ்சென்றது ஈண்டுத்தங்கப் பேர
வாயாகவென, அவ்விடத்துள்ளமோர் வழியிலக்கித்கூறுநின்றல். அ
தறமுச்செய்யுள்

விடலையற்றாரிலைவெம்முனைவேடர்தமியைமென்பு *
மடலையுற்றார் குழலவாழனன்மன் னுகின்றம்பலவர்க *
கடலையுற்றாரினெறிப்பொழிந்தாங்கருகல் சுருக்கிக் *
கடலையுற்றான் கடப்பாரிலையின் றிக்கயிஞ்சுரமே. (உரையுள்)

சுரத்திடக்கண்டவர் சுடர்க்குணமுமாதொ டு
சுரத்தணிவிலலோய் தங்குகென்ற னு.

(இ-ள்) விடலாய், இனிச்செல்லுநெறிக்கண் நன்மக்களிடலை, உ
ள்ளார் வெய்யமுனையிடத்துவேடரோ, நீதனியை, மெல்லியபூவி
னிதழைப்பொருந்தி நிறைந்தகுழலையுடையாள் வழிவந்தவருத
ததால்வாழ்நூள், நிலைபெற்றசிறம்பலத்தையுடையவர்க்காடபு
ந்தன்மையைப் பொருந்தினவர்களைல்லாணாட்போலவிடிக்கமொ
ழிந்து அவ்விடத்து அருக்கின்றன்கடிகளேச்சுருக்கிக் கடலையெ

ன்றுற்றான், இக்கடியசுரத்தையிப்பொழுது கடப்பாருமில்லை, அதனாலின்றுதென்ருவாராக. எ-று.

வேடொச்சாராததன்மக்கள் இவர்க்கணிபாரதலின், அவனா உற்றுொன்றார். வேடரிவற்றாரில்லைபென்று நன்றிசெய்யாரொன்பதுபயப்பவரைப்பினுமமையும். மடலென்று - தாழப்பூமடலைபென்பாருமுளர். சிற்றம்பலவர்க்கெண்ணுநான்கனுருபுபகைப்பொருட்கனவந்தது. அருக்கன்பெருக்கியென்றும் பெருகியென்றும் பாடமாயின், கெடுதலை மங்கலமாபிற்கூறிற்றென்க. (1)

கண்டவர்மகிழ்தல்.

கண்டவர்மகிழ்தலென்பது-நெறிவில்க்குற்று வழிவருத்தந்தீர்ந்து ஒருவனாயொருவர்காணலுற்று இன்புற்றுச்செல்லாநின்றஇருபுறையுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாற்றான் இப்பெருஞ்சாரஞ்செல்வகன்றுபோலும், அதுகிடக்க இதுகாணிப்புறவுடைத்தாவமேதா நாடகசுவையுடைத்தா யிருந்ததென எதிர்ப்புறவார் இன்புற்றுநகர்ந்துகூறுநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

அடபனை எட்டுசொல்லிபிழ்செல்லுமாடவலைடவன்றன் *
பின்புறா தோளியருமிப்பெருஞ்சாரஞ்செல்வதன்று *
பொன்பனைகண்ணிறையுறைதில்லைப்பொலிமலர்மே *
என்பனைத்தன்னைவருவண்ணளிபோன்றொளிர்நாடகமே(உரையின்)

மேலுடமுற கடத்து

கண்டவருரைத்த

து.

(1-ள்.) சிறப்புறமும் அசைதடையுங்காண்டற்கு அன்பானனைத்துவழிபெச்சொல்லையுடையானதுபின்னே ஆடவனொருகாற்செல்லாநின்றான், முன்செல்லநாணிப்புறக்கொடையும்வலிசெல்லங்ங்காண அவனதுபின்னே வேய்போலுந்தோள்களையுடையாள் நெயும்பொழுது செல்லாநின்றான், இருந்தவாற்றான் இவரது செயலிப்பெரியசுரத்தைச்செல்கையன்று, பொன்பொருவழிவுகொண்டிப்பெருத்தாற்போலு மிறையுறைதென்றதில்லைவரைப்பின் தல்லபனைபிற்பொலிந்தமலரிடத்துக் குளிர்ந்த நறவையுண்டவன்மிகனைபொத்து இன்பக்களியுண்மயங்கிவிளக்குவதொருநாடகம் எ-று.

பெருஞ்சாரஞ்செல்வதன்றென்பதற்குப் பெருஞ் சாந்தொலைவதன்றெனினுமமையும். பொன்பனைத்தாற்போலு மிறையென்பாருமுளர். கண்டார்க்கின்பஞ்செய்தலின், நாடகமென்றார். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அழுக்கையன்-நெறிவில்சுருது.

திருக்கோவைபார்.

வழிவிவராயாடல்.

வழிவிவராயாடலென்பது - கண்டவரிமகிழ்ச்சி கொண்டு செல்லா நின்றவன், நெறிசெல்வருத்தத்தினெகிழ்ந்த மேனியையுடைய நினைக்கண்டு கண்டி கண்டகடம்மாற்கொள்ளும்பயன்கொண்டனம், இனிச்சிந்திருந்து இக்கமிங்கானகத் தன்னெண்ணுமளவுஞ் செவிநிறைய நினைமொழிபருக வருவாயாகவெனத் தலைமகளுடன் விவராயாடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கண்டகடம்மாற்பயன்கொண்டனங்கண்டிங்காரிகைநின் *
பண்டமென்மொழியாரப்பருகவருகவிண்ணே *
விண்டநாயகன்நில்லையின்மெல்லியல்பங்கமனந்தோன் *
நண்டகடம்பைத்தடம்போற்கமிங்கானகத்தன்னென்னவே. (உஉஉ)
வன்றழற்கடத்துவடிவேலண்ணல்
மின்றங்கிடையொடுவிவராயாடிபது.

(இ-ள்.) நெறிசெல்வருத்தத்தினெகிழ்ந்தமேனியையாகியநின்னைக்கண்டு, கண்டகடம்மாற்கொள்ளும்பயன்கொண்டனம். காரிகைநீர்மைபாய், இனிச்சிந்திருந்துநினைபண்ணினதுமுறைமையையுடையமெல்லியமொழியைச் செவிநிறையப்பருகுவான் இவ்விடத்துவருவாயாக, விண்ணுலகங்கடம்முடையதலைவன், தில்லைக்கண்ணாகியமெல்லியல்கூற்றையுடையான், எம்முடையவிறைவன், அவனதுகுளிர்ந்தகடம்பையிற்பொய்கைபோலக் கடியகான் கங்குளிருமளவும். எ-று.

தன்னென்னவிண்ணெவருகவெனவினையுந். கடம்பைபென்பது ஒருநிறுப்பதி. கடம்பைத்தடம்போற்கமிங்கானகக் குளிரும்வண்ணம் நினமொழியைப்பருகவென்று கூட்டினுமமைபும். மெய்ப்பாடு-உவமை. பயன்-மகிழ்தல். (உஉஉ)

நகரணிமைகூறல்.

நகரணிமைகூறலென்பது-இருவருந்தம்முளிற்புற்றுச்செல்லாநின்றமைஎன்க, இனிச்சிந்திருநெறிசென்று அக்குன்றத்தைக்கடந்தால் அம்பதியாகிய நகரிலிளங்கித்தோன்றாநிற்கும் அத்துணையுங்கடிதுசெல்லிராதினென எதிரீவருவாரீ அவர்நகரணிமைகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றங்கிடையொடுநீவியன்நில்லைச்சிற்றம்பலவர் *
குன்றங்கடந்துசென்றானின்நோன்றுக்குருஉக்கமலந் *

தூசு நங்கிடங்குந் துறை துறைவள்ளை வெள்ளை நகையாச் *
சென்றக்கடைதடமும்புடைசூழ்தருசேணைகோ. (உஉஉ)

வண்டமர் சூழலியொரு

டு

கண்டவ ருரைத்த

து

(இ-ள்.) மின்போலுமிடையையுடையாளோடு நியகன்றதில்லை
யிற்கின்றம்பலத்தைபுடையவரது குன்றத்தைக்கடந்து அட்பாற்
சிறிதுதெறியைச்சென்றால், நிறத்தையுடையதாமரைப்பூநெருங்கி
ய அழகியகிடங்கும் வள்ளைப்பாடலைப்பாரும் வெள்ள முறையை
புடையமகளிர் துறைதொறுந் துறைதொறுஞ்சென்று உவ்விடத்
தூச்சேரும்பொய்கைகளும் பகீர்த்துச்சூழ்ந்த அததில்லையாகிய
வயர்ந்த நகர் இடையறாதுதோன்றும், அத்துணையுங்கூறுசெல்
வாயாக ஈ-று

சூழலியொரு கண்டவர்-சூழலியொருதலைமகளை கண்டவர். மெ
ய்ப்பாடு-பெருமிதம் பயன் இடமணிததென்றல். (உஉஉ)

நகர் காட்டல்.

நகர்காட்டலென்பது- நகரணிவுமக மக்கேட்டு இன்பறக்கொ
ண்ட செல்லாநின்றுதலைமகன், அன்னத்துன்னிப் பிறையணிந்து சூ
லத்தையுடையதாகிய மாளிகையேற் கொடிதூடங்கமதின தோன்
ருநின்ற அப்பெரியநகர்காண் நம்முடையநகராவதெனத் தலைம
களுக்குத் தன்னுடையநகர் காட்டாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

மின்போல் கொடிதெறிவான்காடலுட்டினாவிரிப்பப் *

பொன்போல்புரிசைவடவகாட்டப் பொலிபுழியூர் *

மன்போற்பிறையணிமாளிகைசூலத்தவாய்மடவாய் *

நின்போனடையன்னத்துன்னி முன்றோன்றந லீனாகோ. ()

கொடுங்கடங்கடந்த சூழமுமதரிக்குத்

தடங்கிடங்குசூழ் கண்ணகர்காட்டிய து.

(இ-ள்.) நினைடைபோலு நகடையையுடைய அன்னக்கடுன்னி
மன்னைப்போலப்பிறையையணிந்த மாளிகைகள் அண்ணப்போ
லச் சூலக்கவையாய் முன்றோன்றுகின்ற நலபெரியநகர், மடவாய்
ஒளியானும் தூடக்கத்தானும் மின்னப்போக்குங்கொடிகள் பெரி
யவானமாகியகடலுட்டினாய்ப்பாரப்பப் பொன்னையிவ்ற்பரி
*கசமேருவைக்காட்டப் பொலிபும்புழியூர்காண், தொழுவாயாக-ஈ-று.

போலென்பது-அசைநிலை. நிறத்தாற்பொய் போலும் புரிசை
யென்பாருமுள்ளி சூலத்தவாயென்னுஞ்சினையிணையெச்சம்முன்

நேர்மென்னுமுதல்வினை யோடுமுடிந்தது. அன்னியென இ
டத்தறிந்தபொருளின்வினை இடத்தின்மேலேறிநின்றது. (உஉஉ)

பதிபரிசுரைத்தல.

பதிபரிசுரைத்தலென்பது- நகரிகாட்டிக்குக் கொண்டு சென்று அந்
நகரிடைப்புகுது உவ்விடத்துள்ளுள், ன்றுகள், வானிகள், பொழில்
கள், மாளிகைகள், செய்யப்பதி, இவையெல்லாந்தனித தனிகாட்டி, இ
துகாண் நம்பனயாவ தெனத் தலைமசுஞக்குத் தலைமகன் பதிபரிசு
காட்டாநிற்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

செய்குன்று ஹையிடைசீர்ம ரீவாவிகும்பியங்கி *
நெகிம் மதிங்கெனப்பாறும்பொழிலவைஞாங்கொக்கும் *
பொய்குன்றவேதியோதிடமுந்திடமிந்திடமு *
மெய்குன்றவாரிசிலையம்பலவங்கிடமேந்திழையே. (உஉஉ)

சுரோணியசீர்ம நகர் கண்டுசென்றடைந் து
பண்ணிவர் மொழிகுப் பதிபரிசுரைத்தது.

(இ-ள்.) உவை செய்குன்றுகள், இவை நல்லமலையுடையவானி
கள், அவை எசுப்பிசுக் கணியங்குதலான்வருந்துந்நீங்கள் அயர்வுயி
ரிக்குமபொழிலகள், உவ்விடம் மிசையெங்குமுலகத்திறமொய்மு
தல கிபகுன்றங்கெட மனையவார்மறைசொல்லுமிடம், ஏந்திழாய்,
இவ்விடமும் எய்குருக் கருவியாகிய குன்றமாகிய நிண்டவின்னை
யுடைய அம்பலவங்கிருப்பிடம், இத்தன்மைத்தவ்வா. எ-று.

இவையென்பது- தன் முன்னுள்ளவற்றை. உவையென்பது- மு
ன்னி நறவாநிற்சிந்திது மகியவற்றை. அவையென்பது- அவற்றினு
ஞ்செய்யுமுற முன்சொல்லப்பட்டவையென்றி இன்னையுங் கூ
றுகின்ற உவையென்பதுகருதலாகின், இந்நிடமுமென்னு மும்மை
இறந்தது தழீறியவெசசவும்மை உந்திடம் இந்நிடமெனச் சுட்
டதுதிரிந்துநின்றன பண்ணிவர்மொழி-பண்போலுமொழி. இ
வையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாயி-பெருமிதம். பயன் - இடங்காட்
டுதல். (உஉஉ)

செவிலிதேடல்.

செவிலிதேடலென்பது- இருவரையும் வழிப்படுத்திவந்து பிரி
வாற்றாதுகவலாநின்றதோழியை, எம்பின்னை பெய்குற்றது நீகவ
லாநின்றாய் இதற்குக்காரணமென்னோவென்று வினாவிச்செவிலி
தலைமகனேத்தேடாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்

மயிலெனப்பேர்ந்திளவல்லியினொல்கிமென்மாண்விழித்துக் *
 ஞாயிலெனப்பேசுமெங்குட்டென்குற்றதென்னெஞ்சுகத்தே *
 மயிலெனப்பேர்ந்தறியாதவன்நில்லைப்பல்பூக்கூழலா *
 மயிலெனப்பேருங்கண்ணையென்கொலாமின்றயுரிசிறதே. (

கவலையுற்ற காதற்சோழியை
செவிலியுற்றுத் தெரிந்துவிடுப

(இ-ள்.) மயில்போலப்படைபெயர்ந்து இளையகொடிபோல
நடங்கி மெல்லியமான் போலப் பித்துகருமி ஸ்பாலச் சொல்லு
ம் எமதுபிள்ளை யாண்டையது? என நெஞ் சிங்கண்ணை தனக்கு
ப்பயிற்சியென்றுபலர் சொல்லுவண்ணை என்னைஞ்சினின்றுநீ
ங்கிப்பரிபாதவனது திரவையிற லகாகிய பூகூனையுடைய சூழலையு
டையாய், வேலபோலப் பிறநூங்கண்ணையுடையாய், நீயின்றவரு
ந்துகின்றதென்னே! எறு.

எங்குற்றதென்பது ஓ நசொல் எண்ணெஞ்சகத்தே பயிலென
 ப்பேர்ந்தறியாகவென்னபதற் கு என்னெஞ்சிசுக் கண்ணேநீப்பயில்
 வேண்டிமென்றொருகாலயாங்கூறப் பிள்ளிங்கிப்பதியாதவென்ன
 றுணாப்பினுமமையும் சண்ணிக் கென்பதுபாடமாயின், அவள்கா
 ரணமாகப்போலும் இவள்கருந்துகின்றதென்று உய்த்துணர்ந்
 து அவுட்குநீ வருநீதுகின்றதென மெனவினாவிற்றாகவுணர்க்க.
 மெய்ப்பாடி-மருட்கை பயன்-சுலமகட்குற்றதுணாதல். (உஉச)

அறத்தொடுநிற்றல்.

அறத்தொடுநிற்பவென்பது- தேடாநின்றசெவிலிக்கு, நீபேர
ய்வினையாடச்சொல்ல யாங்களிபோய்த தெய்வக் குன்றிடத்தே
யெல்லாருமொருங் கு ளீனையாடாநின்றேமாக அவ்விடத்தொரு
பெரியோன் உழியேதாரஞ்ஞடிப்போயினான் அதனைக்கண்மிநின்ம
கள் இததாராயென்பாவைகஞ்ச்தாருமென்றான், அவனும் வேண்
டியதுமறாதுகொயிட்டாருகலிற் பிறிதொன்றுசுந்தியாதுகொடு
த்து நீக்கினான். அன்றறியாப்பருவத்து நிச்சிந்தனை “உற்றார்க்
குரியர் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க் குரியர் கொய்த்தார்,
என்பதனையின் மட்கொண்டாள்போலும். யானித்துணையுபயிவே
ணென்று உடன்போக்குத்தோன்றக்கூறி, தோழி அறத்தொடுநிஸ்
லாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆளரிக்கும்மரிதாய்த் துலையாவருக்கும்மெனிதாய்
 தாளரிக்குன்றிந் தன்பாவைஞ்ஞமெனித்தழறிசெய் னேந்

கோளரிக்கை நீதிகரணம் ரொடுவார் ஞானமலர்த்தாரீ *
கூரளரிக்கண்ணிகொண்டாள் லண்டலாயத் தெம்வா ணுநலே (உரு)

சுடர்சீதனழப்பாங்கி படைத்துமொழிகளவியிற்
சிறப்புடைச்செவிலிக் கறச்சொடுநிறம் து.

(இ ள்) ஆட்செய்தல் அரிக்குமரிசாய் அவ்வாட்செய்தல் தில்லைக்கெண் லாரிக்குமெளிதாந்தாவையடையவாது இம்மலையிடத் துத் சம ல்விளங்கும் வேலையுடைய கோள்வல் அரி மாவிற்கு மறுதலைபோல்வா ரொருவாது நிறச்செயுடையமலரானிவற்ற தாணாவாள்போவாது செவ்வரிபரந்த கண்ணையுடையளாகிய எம்முடையவாணுதல் வண்டலைச் செய்யு முயகதி எகண்டெனையாடவக்தென்று அமர்ந்துகொண்டார் பெருணையுமறிவேண் டது.

ஆளரி ஓளகாள் நாசுக்க நாசு பாயவெண்ணுமளமபம் கேளரி
கீருநிகாண்னொம்பகாருக் கோளிக் கொப்பா ய ஆதீசன் ம
யொண்ணுமளமபம் ஓசு ள் நின்னவண்டைய சீதாமேலிகிதா
ண்டாளெனலியயும் தாளரிக கூட் நிமினல் தசகண், புதுகெய்வ
ந்தரவந்தசென்றுப், டாளைகெய் தசகண் உதிராட்டாடு மென்
றும், கோளரிக நுதிகாண் னொம்பகாள் இவ்வுத்தசகா றென்று
ம், மேலியெந் தசகாந் பயிரிற் புதீரகிற்றெ ற்றும், தாறெந் தச
ன் மெய்யுந் தசகோடொகாடு மெய் கூடிகாளாம மெய்ப்பாடு
பெருமிதம் பயன-உடல்பேருக் லரிதாது. (உரு)

சிற்புதினா 1961 நவம்பர்.

கற்புறிகைக்கிரங்கலென்பது - ஓசு பூபுறசுதொடுநிற்பக் கேட்ட
செவிலி இஃகமமாயினும் இவள்பரு மரம்ருக்ககாது அதுகிட
க்கூஇனிபவருக்குநன்மையாவது அஃகைவழி - மீடலாவது பரிதி
லையெனக் கற்புறிகைக்கிரங்காநின்றல் அஃகைசெய்தல்

வழித்தான்வகிரிமலர்சண்ணிக்ஞ்சுதக்கின்றுதன்முடித்க
கெடுத்தான்கெடலிஞ்சுநோன்றிவிடப்பட்டமலர்செய்துகளா
மறித்தான்சுடைந்தன்றமுங்குடிசுதழிதுமெய்த
தெறித்தாநிதினியனவெயினியாவனவெமடனைககே (உஉஉ)

விற்புரை முதலி கற்பநிலைசெட்டு

கோடாயுள்ள தீடாயமுற்றிய

(இ-ள்.) அறமேபாயினும் வருத்தம் வகிரப்பட்டு மலர்ந்தகண்ணையுடையார்க்கு இம்முதுக்குறைவுதகா. எம்மனைக்கு இனிநம்மாற்செய்யதகுவன எய்தாந்.

வேறில்லை. எ-று. தக்கனதுமுத்தியைக்கெடுத்தவன், ஒருநாள் நான் கேடில்லாதபடியேயோன், அவனதுதலைக்கட்பலவாகியபலர் நிறங்கிளா மயிவைத்தான்றோடந்து அன்றுகெடப்புக அது கண்டிரங்கியனைத்த இவ்வாறுதவிசெய்யப் பெறுதலான் மகிழ்ந்தெய்தி தாற்கெனக்கூட்டிக.

தில்லைக்கெனமித்தாற் கெனவினையும்குடிகர்மலர்கண்ணிபென் புழிச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக்கூறியார் உகிரா ன்னுமுமவினை ஒற்றுமைநயத்தால் உவமிக்கப்படும் 'பொருண்மே'லெயிற்றிது தானென்பதனை அனுகதி'லய'கவி உகிரகிர்போலுங் கண்ணென்றுரைப்பாருமுளர். நீடாய்நூல்கள் - தெழுதாய் முங்கல். மெப்ப்பாறி- உவன்கறையச்சார்த்த அமுலை. பயன்-கலை மகளது கற்பினைப்பாராட்டி ஆற்றுமைநீக்குதல். (உஉஎ)

கவன் னுரைத்தல்.

கவன் னுரைத்தலென்பது-கற்புநிலைக்கிரங்காநின்றசெவிவி, நெருநிலைநாள் முறுவலைத்தந்து முல்முழுவித்தழுவிநீசிறியவிரகுசுள்ளி, ய்தவெல்லாம்இன்றவ்வலிபகாட்டைச்செல்லவேண்டிப்போலும் இகனையப்பொழுதேயதயப்பெற்றிலேனென்று அவனிலைநினைந்து அவலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முறுவலக்காறந்நுவந்தென்முலைமுழுவித்தழுவிச் *
சிறுவலக்காரங்குள் செய்தவெல்லாமுழுதுஞ்சுவையத் *
செறுவலக்காலனைச்சென்றவன்செற்றம்பலகுசிற்தியா *
ருறுவலக்கானகந்தான் படர்வாரு'பொளியிழைப்பே. (உஉஎ)

அவனிலை நினைந்து
செவிவி கவன் னது.

(இ-ள்.) ஒளிபிகழ உள்ளத்தொன்றுடைபளாதலிற், அக்காலத் துமுறுவலைபெண்குத்திந்நுவந்து, எனது முலையைமுத்தக்கொண்பி, என்னைப்புள்ளி, அவ்வாறுசிறியவிரகுசுள்செய்தவெல்லாம், எல்லாப்பொருளு மழிப வெகுளுதல்வல்ல அக்காலனைவெகுண்டவனது சிற்றம்பலத்தைக் கருகாதார்சேறும் வலிபகாட்டைத் தான் செல்லவேண்டிப்போலும். அக்காலத்திஃதறிந்திலேன். எ-று.

எனக்குவெளிப்படாமற் பிரிவார்செய்வன செய்தானென்னுங்கருத்தான் வலக்காரமென்றான். குறித்துணர்வார்க்கு வெளிப்படாமென்னுங்கருத்தாற் சிறுமைப்படுத்தாள். தெனும்வெற்றியையுடைகாலெனினுமமைபும். (உஉஎ)

அடிநினைந்திரங்கல்.

அடிநினைந்திரங்கலென்பது- நிலைமைநினைந்துகவலாநின்றசெவிவி, அணிச்சப்பூமென்மிதிப்பினும் ஆற்றாதுபதைத்துப்பொங்காநின்றவடிகள் இன்று செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்கட்பாவி பவரென்னோவென அவளடிநினைந்திரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாமேதமக்கொப்புமற்றில்லவர்தில்லைத்தண்ணிச்சப் *
பூமென்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொக்குறங்காய்மயிரியுந் *
தீமேலயிலபோற்செறிபரற்காணிற்சிலம்படிபா *
பாமேதடக்கவருவினையென்பெற்றவம்மனைககே. (உஉஅ)

வெஞ்சரமும்மவள் பஞ்சிமெல்லடியுஞ்
செவிநினைந்து கவலையுற்றது.

(இ-ள்.) தாமேதமக்கொப்பாக வேறொராப்பில்லாதவரது தில்லைபற்றினிர் தவணிச்சப்பூவின்கேன்மிதிப்பினும் தடுக்கித் தவனடிகள் பண்பு கொப்புட்கொள்ளும் நங்காய், எரியாநின்றதீயின்மேற்புத்த வேலபோலச் செறிந்தபரலையுடைய காட்டின்கட்கிலையுடைய அவ்வுடையப்பாவி அரிபவியையையுடையேன் பெற்ற அன்னைக்கு இன்றுதடக்கவியலுமோ! ஆண்டென்செய்கின்றாள்! எ-து.

செறிவு - ஒத்தபண்பன்று. நிலத்தைச்செறிந்தபரலெனினும் மையும் அயிலபோல்செறிபரலென்பதுபாடமாயின், அயிலபோலுஞ்செறிபரலென்றுகாக்க. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு- அழுக்கை. பயன்-ஆற்றாமையுற்றதல். (உஉஅ)

நற்றாய்க்குணாத்தல்.

நற்றாய்க்குணாத்தலென்பது- அடிநினைந்திரங்காநின்றசெவிவி, கற்புமுகிரீவுதோன்றநின்று என்னை யிடைவிடாமற்றேடியுமாநின்றபேதையதறிவு இன்றென்னைத்தேய்வியாநின்றதென்று அவன் உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறுதிறல். அதற்குச்செய்யுள்.

சமுவினையிறைசொரிற்றமியமென்றேதளர்வுந் *
தமுவினைசெய்யுறையாவஞ்சொற்பேதையறிவுவிண்ணோர் *
குமுவினையுப்பறஞ்சுண்டம்பலத்துக்குணிக்ஞம்பிரான் *
செமுவினையாள் பணிபார்பிணியா லுற்றுத்தேய்வித்ததே. (உஉஆ)

உ ட ன் போ க் கு.

முதிர்முலைமடந்தைக்கு முல்லைபதநிய

திசும் மனைக்கிழைக்கஞ்சு செவிலி செப்பிய

(இ-ள்.) தன்னைத்தழுவின என்னைகிழிதுசொருமாயின், நூந்த மியமென்றேகருதி நிறந்து உள்ளந்தளர்ந்து அழுந்தொழிவை செய்பும் அழகிய சொல்லையுடைய பேதைமகநிவு விண்ணோ னா திரள் பிழைக்கத் தானஞ்சையுண்டி அப்பல திணின் றுகூடா யி னைவனுடைய வளவியகார்கோப் பணிபு தார்பிணிப்பாடும் பி ணையாண்மிக்கு என்னைக்குறைவித்தது எ-று

உய்யறஞ்சண்டென்னுஞ் சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு உய்வித்து என்னும்பொருளவாய், அழுவினயெனனு மிரண்டாவதற்குமுடியாயின அறிவைக்கருத்தாகாகவு மபிணியைக்கரு விபாகவுங்கொள்க. முல்லைபது-வந்தது. மெய்ப்பாடியுமபயனு - அவை. (உஉ௯)

நற்றாய்வருந்தல்.

நற்றாய்வருந்தலென்பது-உடம்போனமைகேட்டு உண்டிமிக் வோம்தின்று, ஓதோதிலன்பின்னே தன்மோழியைவிட்டு, என்னை முன்னேறுதது, சேராதாரமுள்ளே ஊர் அலர்நூற்ற அருந் தாரம்போயிடுள், இனி யாவென்குணமாற்றுவெனென நற்றா பி ரிவாற்றாதுவருந்தாநிறமல அகற்றுகெய்திள்.

யாழியன்மென்மொழிவன் மனப்பி பாகையோதிலகிழிள் *
 நோழியைநீத்தென்னைமு ள்னேதுறந்தது ஸ்ராக்ஷ முன்னே *
 வாழியிய முதுர்மதுகச சென்றானன்று மால்வனகிழ *
 வாழிதந்தானம்பலம்பணியாழினருஞ்சாமே. (உஉ௮)

கோடாய்கூ த

நீடாய் வாடியது.

(இ-ள்.) யாதோசையினியல்புமோறும் இயல்பையுடையமென் லியமொழியையும் வலியமனத்தைமுமுடையபேதை ஒருநொது மலன்பின்னே தன்னோழியைவிட்டு, என்னைமுற்காலத்தே நீங்கி, இம்முதுரிவள்ளார் அலரொழிதுக்கலக்கச் சேராதார்முள்ளே, திருமால்வனக்குதலான் அன்றாழியைக்கொடுத்தவனது அம்பலத் தைப்பணியாதாரப்போல அரியசுரத்தைச்சென்றான். இனிவெ ன்குணமாற்றுகேன்! எ-று.

இத்செறிக்கப்பட்டபின்னர் பாரமுகத்தொன்பதனை உடன் போனபின்னருணர்ந்தாளாகியின், என்னைமுன்னேதுறந்தென்ற ன். வாழி-அசைநிலை. மெய்ப்பாடியும் பயனும்-அவை. (உ௨௯)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

கிளிமொழிக்கிரங்கலென்பது-பிரிவாற்றாதுவருந்தாநின்றவன், அவன்போனபோக்கன்றி, இக்கிள்ளை என்னெஞ்சையிராநின்ற தென்தன்ருய்செல்வுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது மொழிகேட்டாங்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொண்ணுனை வேலம்பலவற்றொழாரிற்றுன்றற்கொடியோ *
 என்னெஞ்சென்றனை என்னெஞ்செருமெனவயரா *
 வெண்ணைபோயினளியாண்டையென்னெப்பருந்தடுமென் *
 நென்னைபோக்கன்றிக்கிள்ளையென்னுள்ளத்தையிரவன்றதே. (1)

மெய்த்தகைமாதா வெஞ்சுரஞ்செல்ல த
 தத்தையைநோக்கித் தாய்புலம்பிய அது.

(இ-ள்) கொற்றொழிலமைந்த னுனையபுடைத்தாகிய குலவே லையுடைய அம்பலவனை வணங்காதாநாப்போல, கொடியாள் மலை நெறியையெவ்வண்ணஞ்சென்றாள் ஆண்டெவ்வண்ணந்தங்குமெ ன்றியாள் கூற, தன்ருய்செல்வுணர்ந்துமயங்கி என்னுடைய அன் னைபோயினாள் அவளெவ்விடத்தாள் இனிமையென்பபருந்துகொ ள்லுமென்று சொல்லி, என்னுடையவண்ணைபோக்கொழிய அவன் கிளியென்னெஞ்சையிராநின்றது. எ-று

என்னெஞ்சென்றனை என்னெஞ்செருமென்று நினைந்தய ராவெனக் கிளிமேலேறவுடைப்பினுமையுடைய என்னென்போக் கன்று நாகின்றிக்கிள்ளையென மறுத்துரைப்பினுமையுடைய மெ ய்த்தகை-மெய்யாகியகற்பு, புனையாவழகுமாம். மெய்ப்பாடும் ப லஹம்-அவை. (உகக)

சுடரோடிரத்தல்.

சுடரோடிரத்தலென்பது- கிளிமொழிகேட்டாங்காநின்றவன், பெற்றவென்னோடு தன்கிளியிருந்துவருந்த இதனையுந்துறந்து அறிவுமுதிர்ந்து, அழற்கடஞ்சென்றமுதத்தை நிக்கதிர்களா ன்வாட்டாது தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாகவெனச் சுட ரோடிரத்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பெற்றேனெடுங்கிள்ளைவாடமுதுக்குறைபெற்றிமிக்கு *
 நற்றேன்மொழியழற்காண்டந்தாண்முதநானதுகப் *
 பெற்றேன்பிறவிபெருமற்செய்தோன்றில்லைத்தேன்பிறங்கு *
 மற்றேன்மலரின்குலர்த்திரற்றேன்சுடர்வானவனே. (உகஉ)

வெஞ்சுரத்தணிக் கெனச் செஞ்சுடாவற்கு
வேய மர்தொளி தாயர்பாரப து.

(இ-ள்) சுடாகிபவானவனே, பெற்றவென்னோடு நீதன்கிளியிடு
ந்துவருந்த இதனையுந் துறந்து அறிவுமுதிர்ந்தனியல் புமிக்கு நக்
லீத ஈபோலு மொழியையுடையாள் அழலையுடைய காட்டின்
ணடங்கவள துமுதத்தை நின் வெங்கிளிகளான்வாட்டாது, வளைய
வன்வையுடைய தாமரைமலர்போல மலர்த்துவாயாக, நின்னை பா
னிர ந்தேனினி ன். எ-து, ஒருவாற்றாற்றல்நையணுதப் பெற்றேனாக
ய யான் பிராபிறையிப்பெருதவண்ணஞ் செய்தவனது தில்லையி
ன் மதுமிசுமற்றேன்மலர்வெனக்கூட்டுக.

பெற்றேனொடுமென்பது என்னை? ஷுமாம் தணிக்வென்னு
மிறுதியசுரங்குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பாறீர் பயனுங்- அவை.

பருவநிறைந்துகவற லென்பது.

பருவநிறைந்துகவறலென்பது- கா ரோடாந்து வருந்தாநின்ற
வள், சுற்சிக்குமுதுபென் டருமின்றிக் காணவணக்குச் செய்யத்த
குக்குற்றேவல் செய்யவல்லவன் மொல்லோவென்று அவளதுபருவ
நிறைந்துகவறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்

மைம்மலர்வாட்டபடை பூற்குச்செய்யுங் பெற்றவன்மற்றேன் *
மைம்மலர்வாட்டகண்ணியல்ல ச்சொல்லித் தெரியாப் மலர்வாய் *
மொய்ம்மலர்க்காத்தனப்பாத்தனெவ்வெண்ணிற் துண்ணென் றெனினி *
மைம்மலராற்கண்புதைத்துப்படைககுயிடங்காரமயிலே. (உருக)

முற்றா முலைக் கு

நற்றாப் சவன்றது

(இ-ள்) தில்லைபாணுடைய இம்மலையிடத்து மொய்ம்மலர்க் கா
ந்தனதுபூவினைப் பெருப்பாம் பென்றுகருதித் துண்ணென்றும
றைந்து கைம்மலர்களாற்கண்புதைத்துநிற்கும் எம்முடைய கா
ர்மயிலாகிய என்னுடைய மையமுகுபெற்ற வாள்போலுங்கண்
ணையுடையாள் கூர்மையையுடைய மலரணிந்த வாளாகியபடைக்
கைத்தையுடையபூரணுக்குத் தான்செய்யத்தகுங்குற்றேவல்களைக்
சுற்சிக்குமுதுபென் டருமின்றித் தானேசெய்யவல்லளாமோ! ஆ
ண்டென்செய்கின்றாள். எ-து.

மற்றென்பதுஅசை. மொய்ம்மலர்க்காத்தன்-முதலாகிய தன்
பொருட்சேற்றவையுதித்துநின்றது. பிரிவினான் ககண்மேற்செ
ல்லுங்கழிபெருங்காதலளாதலின், எக்காரமயிலென்றும், எவ்வாட்

கண்ணியென்றும், பல்சாற்றன் னோடமித்துக்கூடுநான். தில்லையான்
மலைவாய்ப் பதைக்குமெனவியையும். நோக்கென்னுமலங்காரமா
ய்ப் பாம்பிற்கஞ்சுமயிலென இல்குணமமித்துவந்ததென்பாருமு
ளர். மெய்ப்பாயும் பயனும்-அவை. (உருக)

நாடத்துணிதல்.

நாடத்துணிதலென்பது - பருவநிலை துவலாநின்றதாய்க்கு,
நீ வலந்துமெய்யவேண்டா, யான் அவள்புக்கவிடம்புக்குத் தேயி
வேனெனக்கூறி, செவிவி அவளை நாடத்துணியாநிற்றல். அதற்கு
ச்செய்யுள்.

வேயினதோளீமெலியல்விண்ணோர் தக்கன் வேள்வியின்வாய்ப் *
பாயினசீர்த்தியனம்பலத்தானைப்பழித்துமும்மைத் *
தீயினதாற்றல்சொங்கண்ணிமுந் துதிசைதிசைதாம் *
போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குநாயிவன்பொன்னினையே. (1)

கோடாய் மடந்தை யை

நாடத் துணிந்த து

(இ-ள்.) விண்ணவர் தக்கனதுவேள்வியின்கட் பார்த்தபுகழையு
டைபனாகிய அம்பலத்தானை யிகழ்ந்துகூறி மூன்றன் றொருதியா
கிய தீயினதுவலியையுந் தலையையுங் கண்ணையுமிழந்து திசைதி
சைதோறுந் தாம்போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குப் பொன்னி
னைத்தேயிவேன், வேயின்றன்மையவாகிய தோள்களை புடையாய்,
நீ மெலியவேண்டா. எ-று.

சொக்கபொருட்குந் தொகுதிக்கு மொற்றுமையுண்மையில்,
ஆற்றல்முதலாயினவற்றையிழக்கவே விண்ணோர்மேலேற்றினார்.
திசைதிசைபென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாயி- அமுக்கையசை
ந்நவபருமிகம். பயன்- நற்றயையாற்றுவித்தல். “ஊடப் பேரு
ந்ச் சேரியுஞ்சுரத்துந்-தாமே செல்லுந் தாயரு முளமே,, எனரு
நாகலிற்செவிவித்தடப்பெறும். அலங்காரம்-முயற்கீவிலக்கு. (1)

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

கொடிக்குறிபார்த்தலென்பது - செவிநாடத்துணியாநிற்பு,
அவ்விருவரையு மிப்பொழுதேவரும்வண்ணம் நீசரைந்தால், தின
க்கு உணங்கலையஞ்சாதிருந் துண்ணலாம் அதுவன்றித் தெய்வத்தி
ற்றுவைத்தநினைத்தையுடையபலியையும் தினக்கேவரைந்துவைப்
பேன் அவ்வாறுகனாவாயாகவென நற்றாய் கொடிக்குறி பாராநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணங்களைஞ்சாலும்பருவாவார்த்தவன்நிலைபன்ன
மணங்களைஞ்சாலுமன்னனுமின்னேவாக்கரைந்தா
லுணங்கலஞ்சாதுண்ணலாமொண்ணிணப்பலிபொக்குவன்மாக்க
ருணங்களைஞ்சாற்பொலியுந்நலசேட்டைக்குலக்கொடியே. (1)

நற்றாய் நயந்

து

சொற்புட் பராய

து.

(இ-ள்.) பெரிய குணங்களைந்தான் விளங்கும் நல்லசேட்டை
யையுடைய சீரியகொடியே, படங்களைந்து ஆடாநிற்கும் பரிய
வாவைச்சாத்தியவனது நிலையைப்போலும் நயநாற்றம்பொ
ருந்திய அழகியமென்மையையுடையாரும்மன்னனும் இப்பொ
ழுதேவருமவண்ணந்தீயதைத்தால்,யாமோப்பாமையின்உணங்க
லையஞ்சாதிருந்து நினக்குண்ணலாம் தெய்வத்திற்குக்கொடுத்த ந
ல்லினத்தையுடையபலியையும் நினக்கேவரைந்துவைப்பேன்.
அவ்வாறு கரைவாயாசு. எ-று.

ஒக்குவலென்பதற் சூத்தருவேனென்றுரைப்பினுமமையும். கு
ணங்களைந்தாவன- மறைந்தபுணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமையும்,
பொழுதிறவாதிடம்புகுதலும், நெய்சக்காண்டலும், மடியின்மை
யும். சேட்டை - உறுப்பைப்புடைபெயர்ந்தல். கொடி-காக்கை.
நலசேட்டை குலக்கொடியேயென்றுபாடமோதி, சேட்டையா
கியதெய்வத்தின் நல்கொடியேயென்றுரைப்பாருமுளர். சொ
ற்புட்பராயது - வருவதுசொல்லுதலையுடைய புள்ளை வேண்டிக்
கொண்டது. (உரு)

சோதிடங்கேட்டல்.

சோதிடங்கேட்டலென்பது-கொடிநிமித்தம்பெற்று இக்காவ
ன்மனையின்கண்ணே பாங்கள்மணஞ்செய்ய அவ்விருவனையும் இ
ன்னும்பெறுமாறுண்டாயின், ஆராய்ந்துசொல்லுமினென அ
றிவானகைக்கிட்டிச செவிலி சோதிடங்கேளாநிறநல். அதற்குச்
செய்யுள்.

முன்னுங்கமெவிடமுண்டதென்றில்லைமுன்னேருளா *

லின்னுங்கடியிக்கடிமனைக்கேமந்நியாமயா *

மன்னுங்கடியுமலர்க்குந்நிலைத்தான்பெறுமாறுமுண்டே *

லுன்னுங்கடதின்றியோதுங்களுள்மறைபுத்தமரோ. (உரு)

சித்தந்தளர்ந்து நேடுங்கோடா

உய்த்துணர்வேரணா யுணாமினென்ற

திருக்கோவைபார்.

(இ-ன்) பரந்து செல்லும் கடியலிடத்தையுண்ட தென்றி லெகி
கண்ணாறுகிய எல்லார்க்குமுன் குயவனதருளால் இக்காவையுட
யமனை யிடுகண் மனைதையாஞ்செய்ய நிலபெற்ற கடிமலரை
புடைய கூந்தலையுடையாளை இன்னுந்தான் பெறுமாறு முண்டா
யின், நான்மகையையுடையதலைவிரீ, நும்முன் ளத்தா குராய்யின்
கள், ஆரப்பந்து குற்றத்தீரச்சொல்லுமின்கள். எ-று

அருளாற்பெறு காறுமுண்டேலெனவியையும். நெவர்கென்றி
ராப்ப நஞ்சைநீண்டதென வந்திருந்ததாகலின், சு
ருதப்பமும் வெவ்விடமெனினுமமையும். அங்கமுயராத தான்க
முமலர்க்குந்நிலைப் பெறுமாறுமுண்டேலென் றுணர்ப்பிழைம
யும். இப்பொருட்குத் தானென்றது தலைமகனை தீதின்றியுண்ண
ங்கெனினுமமையும் உய்த்துணர்வோரை - வெளிப்படாதபொ
ருளேயே னுக்களா னுணர்வோரை. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பா
டு-மருட்கை. பயன்-எதிர்காலச்செய்கையுணர்ந்தல். (உருள)

சுவடுகண்டறிதல்.

சுவடுகண்டறிதலென்பது-சோதிடம்பெற்றுச்செல்லாநின்றவ
ள், இம்முரம்பிச்செய்கிடந்த இவை நினைவேனெடுத்தவளாத்த
மாணியழைந்து, உரை அக்களவனடியாமெனச் சுவடுகண்டறிபா
நிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெள்வன்புணர்ச்சென்னியோனட்பலஞ்சிந்தியாரினஞ்சோர் *
 மூன்றுவன்பரன்முரம்பத்திச்முன்செய்வினையெனெறித்த *
 வெள்ளிவர்படைக்கண்ணிசேறடிப்பிரிக்கிவைப்புநீருவையகி *
 கள்வல்பகட்டுரவோனடிபெய்ந்துகருதுவனே. (உகங)

[illegible]

(இ-ள்.) தெள்ளியபெரியபுனல்புடைத்தாகிய சென்னியைப்
புடைப்பவனதம்பலத்தைக் கருதாதாரது இனஞ்சேரும் முள்ளையு
ம்வலியபாலைபுழுதைய இம்மூரம்பின் கட்டிடந்த இவை மூற்கா
லத்துச்செய்யப்பட்ட தீவினையைபுடைய பாணெடுத்தவளர்த்த
ஒள்ளியவலியபடைபோலுக்கண்ணினைபுடையாளுடைய சிறிபவ
முச்சுவடாம். இனி உவற்றை அக்கள்வனாகிய பகலிபோலும் வலி
யைபுடையானுடைய அடிச்சுவடென்றாய்த்துணராதீன்றேன்-எ-ம
இக்கிவை உரிசுவையென்பன ஒருசொல். (உருள்)

சுவடுகண்டிதாங்கல்

சுவடுகண்டிதாங்கலென்பது-சுவடுகண்டிதாங்கல் அல்லாததேநின்று தலிசின்மேன்மிதிப்பினும் படைத்ததுக்கொப்புட்கொள்ளாநின்ற இ-கான்மலர், இன்றொருவிடலிசின்னேபோதற்குத்தகுநகாலு எவ்வாறெடுத்தனவென அடிச்சுவடுகண்டிதாங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாலொத்தநீற்றம்பலவன்கழல்பணிபார்ப்பினிவார்ப்பி ✽
கோலத்தவிசின்மிதிக்கற்படைத்தகடிக்கொப்புட்கொள்ளும் ✽
வேலொத்தவெம்பாற்காணத்தினின்றுருர்விடலிசின்னேபோந் ✽
காலொத்தனவினைபென்பெற்றமாணிழைகாண்மலரே. (உருஅ)

கடத்திடைக்காரிகை யடிக்கலங்கண் பி
மன்னருட்கோடா யின்னவெய்திய து.

(இ-ள்.) கோலத்தைபுடைய தலிசின்மேன்மிதிப்பினும் பாலொத்தநீற்றையுடைய அம்பலவனது கழல்பணிபார்ப்பினு வருத்தம்போலும்வருத்தம்பாய்ப்பற்றிநிதி அவிவடிக்கன்பெய் கொப்புளங்கொள்ளும், திவினையென்பெற்ற மாணிழையுடைய அதிதன்மையவாகிய காலாகியமலர்கர் இன்று வேலையொத்த வெய்யபாலையுடைய காட்டின்கண் ஒருவிடலிசின் போதற்குத் தகுநகாலையொத்தன, இதனைபெய்வாறு ஆற்றவல்லவாயின. எ-து.

தவிசு - தறிக்குமுதலாயின. கான்மலரென அவற்றைமலராகக் கூறினமைபாற் காலொத்தனவெனவுவமித்தான். பிணிபார்பென்றும், பிணிபோலென்றும், காலொத்திராவென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். காலென்றது-அடியை. (உருஅ)

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்.

வேட்டமாதரைக்கேட்டலென்பது-சுவடுகண்டிதாங்காநின்றது, அதுவழியாகச் செல்லாநிறுவளவு, இவ்வாறு அறிபார்ப்பருவத்தளாய் தனக்கிளையிலாதளாத்தின்கண் அயலாநொருவனுடன் போற்றான் அவனை நீண்டாயோவென வேட்டமாதரைக்கேளாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

பேதைப்பருவம்பின்சென்றதுமன்றிலெனைப்பிரிந்தா ✽
ஹு கதக்கலமருமவல்லியொப்பாண்முத்தனில்லையென்று ✽
னோதிற்சாரத்தயலாநொடின்றேகிண்கண்டனைபே ✽
போதிற்பொலியுந்தொழிந்புனிப்பற்றூற்பொற்றொடியே. ()

[ருச]

மென்மலர்கொப்பும் வேட்டமாதரை ப்
பின்வருசெவினி பெற்றினிருப து.

(இ-ள்) பூவிக் கப்பொலிபுந்தொழிவினையும், புவிப்பல்லைபு
டைபகமுததிரையுமுடைய பொற்றொடியாய், பேதையாகியபரு
லங்கழிந்தது சுரம்போற்றபின், இவ்வாறறிபாப்பருவத்தளாய் மூ
ன்றிற்கணைநனைச்சிறிதுநீங்கிற்றமியளாய், நங்கிருதலான் ஊதை
பூந்தழலும் வலிலைபொப்பாள், முத்தனது திலைபொப்
பாள், அவள் வெம்மைமுகலாயினவற்றாற்றனக்கென்னு மியப்பி
ல்லாதசுரத்தின்கண் அயலானொருவனோடு இன்றுபோயினாள், அ
வனே நீகண்டபோரா? அவளெவ்வண்ணம்போயினாள்? எ-று.

தில்லைபுள்ளுரென்பதூஉம்பாடம். பெற்றுவிருப தென்ப
தூஉம்பாடம். (உருக)

புறவொடுபுலத்தல்.

புறவொடுபுலத்தவென்பது - வேட்டமாதரைக்கேட்டு அதுவ
ழிபாகச்செல்லாநின்றவள், எதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவன்சொ
ற்றணையாக வெப்பசுரத்தேமாதர் சென்றால் திலையுடையபுற
வே, இது நினக்குத்தகுதியன்றென்று கூறிற்றிலை நீ வாழ்வாயாக
வெண்ப் புறவொடுபுலந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலன்றலர்சடைபேற்றவன் தில்லைப்பொருப்பாசி *
பயலன்றனைப்பணியாதவர் போன்மிகுபாலஞ்செய்தேத் *
சுபலன்றமியனஞ்சொற்றுணைவெஞ்சுரமாதர்சென்ற *
லியலன்றெனக்கிற்றிலைமற்றுவாழிபெழிந்தறவே. (உருசய)

காட்டுப் புறவொடு

வாட்ட முரைத்த து.

(இ-ள்) நீநாஅன்றுவிரிந்த சடையின்கணேற்றவன் தில்லைக்க
ணுளனாகிய பொருப்பிற்காசியது கூற்றையுடையான், அவன்ற
னைப்ப பணியாதாராப்போல மிக்கபாவத்தைச்செய்தேற்கு எதி
லனுமாய்த் தமியனுமாயவனது அழகியசொல்லே துணையாகமா
தர் வெப்பசுரத்தைச்சென்றால், எழிலையுடையபுறவே, இது தகுதி
யன்றென்றுகூறிற்றிலை, வாழ்வாயாக. எ-று.

இதுகூறிற்றாயின் அவன்செல்லாநென்பது கருத்து பொரு
ப்பையன் மகளாதலிற் பொருப்பாசியெனத் தந்தைகிழமை
மகட்டுக்கூறப்பட்டது. பாலஞ்செய்தேற்கியலன்றெனக்கிற்றிலை
பெணக்கூட்டிக், வெஞ்சுரமாதலெண்டாலென்பது பாடமாயின்,

ஆதலென்பதனை எல்லாவற்றோடுநிகழ்த்திக். வெஞ்சாரம்போதக்க
ண்டாலென்பது உம்பாடம். (உரையு)

சூரவொடுவருந்தல்.

சூரவொடுவருந்தலென்பது - புறவொடுபுலந்துபோகாநின்ற
வள், என்னுடையபாவை நின்னுடையமுன்னே இக்கொதிக்குங்
கடத்தைக் கடப்பக்கண்டு நின்றும், இன்னவாறுபோனென்று எ
னக்குவாய்நிறக்கின்றிலை, இதுநினைக்குநன்றோவெனக் சூரவொடு
வாழியுரையா நின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

பாயும்விடையோன்புலியூண்பவென்பாவைமுன்னே *
காபுக்கடத்திடையாழகூட்டப்பவுக்கண்டுநின்ற *
வாயுந்நிறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த *
நீயுநின்பாவையுநின்றநிலாவிழிநீள்சூரவே. (உரையு)

தேடிச்சென்ற செவிவித்தாய நீ

ஆடற்சூரவொடு வாழியுரைத்தது.

(இ-ள்) குழை எழிலைச்செய்ய வண்டுகள் நிற்பாவையையோ
லுறுத்த அப்பாவையுநீயும் நின்றநிலாவும் பெருந்தூரவே, பாய்
ந்துசெல்லும்விடையையுடையவனது புலியுணையொக்கும் என்
னுடையபாவை நின்முன்னே கொதிக்குங்கடத்திச்சுண்ண அசைந்
துஅதனைக்கடப்பவும் விலக்காதுகண்ணிறின்ற, அத்துணையேயன்
நி இன்னவாறு நிகழ்ந்ததென்று எனக்குவாயுந் நிறக்கின்றிலை, இ
து நினைக்குத்தகுமோ! எ-று.

நிலாவினைபெண்பதுபாடமாயின், வழிச்சூரஞ்செல்லக்கண்டும்
வாய்நிறந்து ஒன்றுக்கொன்று குழையெழில்வீச வண்டோலுறு
த்தநின்ற விளக்கினைபென்று கூட்டியுணக்க குழையெழில் வீச
வண்டோலுறுத்தவென்பன - அணியாகியகுழை வங்கவென்ப
தூஉஞ் செவிவிப்போலாட்டவென்பதூஉந் தோன்ற நின்றனைவி
ப்பாட்டடைந்திற்கும் மெய்ப்பாடி - அழுக்கை. பபுன்-ஆறறையுநீ
ய்குதல். (உரையு)

விரதியனாவினாவல்.

விரதியனாவினாவென்பது-சூரவொடுவருந்திச்செல்லாநின்ற
வள், பத்தியர்போல ஒருபித்தி தன்பின்னேவா ஒருபெருந்தகை
முன்னேசெல்லக் கண்டிரோவென விரதியனாவினாவநின்றல்,
அதற்குச்செய்யுள்.

சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சுந்தைவெண் *
 பொத்தியகோலத்தினிப்புலியூம்பலவர்க்குற்ற *
 பத்தியர்போலப்பணத்திறுமாந்தபயோதரத்தோர் *
 பித்திதற்பினைவாமுன்வருமோவொர்பெருந்தகையே. (உசஉ)

வழிவருகின்ற மாவிரதியை *
 மொழியின் களென்று முன்னிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) சுத்தியபயடைத்தாகிய பொக்கணத்தையும், என்பாடு
 யவணியையும், கட்டங்கமென்னும் படைக்கலத்தையும், குழந்தை
 டையினையும், மெய்ப்புழுதும்முடியவெண்கோலையுமுடை
 யிர், புலியூர்க்கணுண்டாய் அம்பலத்தையுடையவர்கண் பிக்கப்
 ப்தியையுடையவாப்போலப்பெருத்திறுமாந்த முலைவையுட
 யாரொருபேதை தனக்குப்பின்வர ஒருபெருந்தகை முன்னேவ
 ருபோலேனாயின். ௪-று.

சுத்தி - பிறர்க்குத்திருநீறுகொடுத்தற்கு இப்பிவடிவாகத் தலை
 யோட்டானமைக்கப்படுவதென்று. என்பணியென்புழி இயல்பு
 ம், கட்டங்கமென்புழித் திரிபும், விகாரவகையாற்கொள்க. கடங்க
 மென்பது-மழு இது கட்டங்கமெனநின்றது. வெண்கோலம்-நீற
 ணிந்தகோலம். பத்தியர்க்குப் பணத்தல்-உள்ளத்திற்குளும் இன்
 புறவால்மேனிக்கண்வருமொளியும், ஒரிகாமையும். இறுமாத்தல்-
 தாழாதவுள்ளத்தராப்ச் செம்மாதல். முலைக்குப் பணத்தல்- பெ
 ருத்தல். இறுமாத்தல்-சுந்தாதல். வெண்பத்திய கோலத்தினி ரான்
 தபாடத்திற்கு வெண்ணீற்றற்பத்திபடவிட்ட முண்டத்தையுடை
 யகோலமென்றுணர்க்க. (உசஉ)

வேதியனாவினாவல்.

வேதியனாவினாவென்பது-விரதியனாவினாவி, அதுவழிபாச
 ச்செல்வாநின்றவள், மான்போலுறோக்கினையும், மயில்போலுஞ்
 சாயல்புமுடையமான் ஓரோந்தகோடு தும்மெதிரே வரக்கண்ட
 ரோவென வேதியனாவினாவாற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வெதிரேய்சாத்துமென்றோலேய்சவல்வெண்ணீறுலிற் கொண்மு
 வ்திரேய்கறையினிவ்வாறுசெல்வீர்தில்லையம்பலத்துக் *
 கதிரேய்சடையோன்காமாணெனவொருமான்மயில்போ *
 லெதிரேவருமேசாமேவெறுப்பவொரோந்தலொடே. (உச௩)

மாதிரியின் வருஞ்செவி வி
 வேதியனா விரும்பிவினாது.

(இ-ள்) மூங்கிற்றண்டுபொருந்தியகையினையும், மெல்லியகலைத் தோலினைப் பந்தகவலினை யும், வெள்ளை நூலினை யும், கொண்டு முடிவின் அமுதக்கம்போலும் மறைபொலியினை யுமுடைய இந்நெறிச்செவ்வீரர், ஒருமான், தில்லையம்பலத்தின் கணுளனாகிய மதிசேர்ந்தகடைபையுடையவனது கரத்தின்மான் போல மருண்ட நோக்கத்தாளாய், மயில் போலவதைந்த சாயலளாய், வருத்தஞ் சுரந்தானே கண்டு துன்புற ஓரேந்தலோடு தும்மெதிரோவந்தாலோ, உலாமின், எ-று.

தோலேய்ந்தகவலின் கணுண்டாகிய வெள்ளை நூலினை யுமெனினுமமைபும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு - அது. பயல் - தலைமகனாக்காண்டல். (உசுந)

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்

பொருந்திவினாவல்.

புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாவென்பது - லேதியனாவினாவி, அதுவழியாகச் செல்லாநின்றான், அது உலாமின், என்னுற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், இவ்வாறும்மோடொத்தமேதகவையுடைத்தாகிய இவ்வொழுக்கத்தையேபுண்டார் இருவர் முன்னேபோயினரோ? உலாமின்.

மீண்டாரெனவுவந்தேன்கண்டு துன்புறப்படுகிறேன் *
புண்டாரிருவர்முன்போயினரோபுலியுண்டேன் *
முண்டானருவனாயாரியன்னுக்கண்டனபலே *
துண்டாவிளக்கையாயென்னயோவென்கொல்லியதே (உசுந)

புணர்ந்துடன்வரும் புரவலனொருபால்
அணங்கமர்கோதையை யாராய்ந்தது.

(இ-ள்) மீண்டாரென-போயினரோ. என்பது தும்மைக்கண்டு என்னுற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், இவ்வாறும்மோடொத்தமேதகவையுடைத்தாகிய இவ்வொழுக்கத்தையேபுண்டார் இருவர் முன்னேபோயினரோ? உலாமின். எ-று. புலியூர்-சொல்லியதே. என்பது. புலியூர்க்கண் ஒருபொருவாகமகித்தது என்னென்றின்றுண்டவனது கிடந்தற்கரியமலையிடு ஆவியைப்பொப்பனை யால்கண்டேன், துண்டவேண்டாத விளக்கைப்பொப்பாய், அவனதயல் அன்னைசொல்லியதுயாது? அதனைப் பட்டுச்சொல்லுவாயாக. எ-று

அருவணாக்கட்கண்டேனெனக் கூட்டினுமமைபும். ஆளியன் னென்றதனால், நின்மகட்குவருவதோரிடையுநிலையெனக்கூறி னானும். தூண்டாவிளக்கு - இவபொருளுவமை. மணியின் எக்கெணி னுமமையும். அணங்கமர்கோதையை-தெய்வநாற்றமமர்ந்தகோ தையபுடையானோ. ஆராய்ந்தது-வினாயகூடெய்ப்பாடி-உருவக யைச்சார்ந்தவுவகை. பயன்-அது. (உசச)

வியந் துணாதீதல்.

வியந்துரைத்தலென்பது - புணர்ந்துடன் வருவோனாவியுள், அதுவழிபாகப்போகாநிலைறவள், தன்மகனின்நிலையையும், அவ னையின்வேலினான் வேங்கைபட்டிக்கிடந்த விடையபுறங்கண் டி, வியந்துகூறுநின்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

பூங்கயிலாப்பொருப்பல் பிருப்பலியூர்தென்னத் *
 தீங்கையிலாச்செய்யாணியற்றி விடஞ்சென்றெனந் *
 வேங்கையிலாவாயிர் வியந் கைப்படுத்திக்கிடந்த *
 வாங்கயிலாற்பணிசெண்டதுநின்றலாண்டகம். (உசரு)

வேங்கைபட்டதும் பூங்கொடியிலையு ம்
 நாடாவருங்கோடாகூறியது.

(இ-ள்.) பொலிவினையுடையகலையமாகியபொருப்பையுடையவனது திருப்பலியூரையெய்தியபாலக கூற்றத்தையுடையவளல்லா த என்மதிபார் நின்றது இவ்விடத்து சென்று தன்னோடெதிரிந் தபுலியில்வாயின்கட்பெரியகைப்பயி அவிநூந்துக்கிடந்தலுந் தவண்ணந் திண்ணி திறலையுடைய ஆண்ட எகலையாற்றணிசொ ண்டது அவ்விடத்து, அகஞல், அவசியப்பாயினதெனியிது உள-று தீடையிலாபெய்யுழி இன்மை - உடைமைக்குமறு வையாடய விண்மை. மகாபாசகயங்கிடந்தவழிச் சென்று நின்றனளாகலிர், அதனை இவ்விடமென்றும், வேங்கைபட்டவிடத்தையவ்விடமென றுங்கூறினா. வேங்கை தன்காதலியையனுகாமல் அதுவரும்புழி சென்மேற்றாளுதலிற் சென்றென்றாள். சென்றபணிசெண்ட தெனவியையப். மெய்ப்பாடி- அது. பயன்-ஆற்றாமை நீருதல்.

இயைபெடுத்ததுணாதீதல்.

இயைபெடுத்ததுவாந்தலென்பது - வேங்கைபட்டதுசெய்யபெய் ந்து, அதுவழிபாகச்செல்லாநின்றவள், எதிர்வருவானால் அவ்வ வுடையகூறுநிலையனாகும்தழிபுடக்கண்டோம், அந்நிலைமுந் துருவாயைந்துசெல்ல திறமையுண்டி, எல்லாவற்றையும் உடைய

வாகிப தன்காதலியோடு ஒருவழியாய்வினையாரும் புயிபூரணென் றேருதி, பாங்கெல்லாமொத்து, மிகவும் அவ்வழியில், தொழ னினைந்மகாம், அந்நன்மைசொல்லவதொன்றன்மென எதிர்புரு வார் அவரினையெடுத்ததுக்கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீசொருததிதிகழனாபுரம்பெள்ளைசெம்படமிமின்ன *
வெய்வொழிபுர புரையாளொடொன்றம்புலிபூரணென்றே *
தன்மொருகவெழிலத்தெழுவதற்குமெனனதோநன்மைதால் *
பூமிநதிடைக்கணடனபயினைநீசொன்னகொள்கையோ(உசக)

சேமினமுயோதி செம்மைபோத

ஆயினமுபயிகனென் றயிர்த்தேமென்றது.

(ருள்) அன்றா, நீகூறியகோட்பாட்டையுடையானாக் குன்ற தீதிடைக்கணம், அவ்வொருவருமியைந்துசேறலில், மின்னிரா ன்டாநாநின்ற ஆனனதுகடலும் அனனதுசெல்புப், அனனது வெள்ளையிற் அனனதுசெம்படமி, விளங்க, ஒருவழியையொத் தபயி, தொழி, புரையாளொடொன்றம்புலிபூரணென்றே ருதி, பாங்கெல்லாமொத் துப் பெருகுபடி துக்கவதொழிநிறத்தெய், அந்நன்மையெத்த னமையத்தோநன்மைதால்! அதுசொல்லவதொன்றன்மென்று, எ-று

சொன்னதோநன்மையென்றது, அந்தமாதலுங்குறப்பட் டதம் தானென்பது-அதையில், கொள்கையோ பெயர், ஒருமுரு பு-பொருளையொழிபுருக்கது. என்னதன்மையதா பெயர், அனனது பட்டம், பெயர், உககை. பயன்-செயிலியை பெயர், ஒருவார் னுறப்பெயர்.

(உசக)

யினவுரைத்தல்.

மீளவாழ்ந்தலென்பது- இயைபெடுத்துரைத்தல், அவ்வொருவ ருள் ஒரிநகரணென்றிப்போய்த் துலையென்கையையசென்றனை வர், அன்றி செல்வதன்று, மீளவநேகாரியமெனத் தேடிசெய்கலா நிறந்தசெல்வியை, மீளகூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீளவருசெல்வதன்றன்றியிவ்வெங்கடத்தக்கடமாக்க *
வெய்யுசெய்தகிழவோடுபிங்குளிகெண்டையன்ன *
நயவருசெய்தகிழவோடுபிங்குளிகெண்டையன்ன *
யாவவதுசெய்தவன்றியிலையென்கையோ(உசக)

செய்தகிழவோடுபிங்குளிகெண்டையன்ன

நயவருசெய்தகிழவோடுபிங்குளிகெண்டையன்ன

அ.

(இ-ள்) புடைபெயராநின்றகெண்டைபோலும் நீடலைச்செய்தகண்ணையுடையாள், வெய்யவரிச்சூத்தின்கண், அத்தன்மைத்தாங்கியகடமாவைப்பிளத்தலைச்செய்த கிழவோனோயும் இந்நெடியகாத்தைநீற்றி, அவ்விருவரும் ஓரிபிக்கணின் றிப்போய், எம்மையாளுதலைச்செய்தவனது தில்லையினெலையைச்செய்தாறனைவர், அதனான், அன்னாய், செயற்பாலது டீள்வதே, சேறலன்று எ-று

சாங்கடத்தல் இருவர்க்குமொக்குமெனிணும், நீள்வது செய்தக
ண்ணீந்தியெனத்தலைமகன்மேற்கூறிஞர், வெனஞ்சார், சிற்கவள்
பஞ்சிச் ச் செல்லடிக்காவாகலின். அனுகுவொண்டழித கலைமகள்
தொழிலுமுண்மையில், நீந்தியெண்ணுமச்சுழ், வினைமுதல்வினை
கொண்டதாம், திரித்தரைப்பாருமுளர், கிழவோடுமுடிமென்ற
தனாவ், அவன்பற்றுக்கோடாக நீந்தினுளென்பது விளக்கினார். இ
னிஓழ்வை-எண்ணொழிவாக்கியுரைப்பினுமமையும் உம்மை-அசை
நிலை.

(உராத்ள)

உல்கியல்புரைத்தல்.

உலகியல்புரைத்தலென்பது - மீளக்கூறவும் மீளாதுகவலாநின்று செவிலிக்கு, சந்தனமுழுத்துஞ் சங்குந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தே சென்று பயன்படாநிற்கும், அதுபோலமகளிருந் தாம்பிறந்தவிடத்துப்பயன்படாநீகவலவேண்டாவென, உலகியல்புகூறுநிற்றல். அதற்குச் செய்பவள்.

சுரும்பிவரச் சந்தைநொடிகடன் முத்துமவெண்சங்குமெங்கும் *
 விரும்பினர்பாற் சென்று மெய்க்கணியாம்வியன் கங்கையென்னு
 பெரும்புனல்நுழிப்பிராணவிலகிற்றம்பலமனைய [ம்

சுரும்பனமென்மொழிபாருமத்தீமையர்காணுநர்க்கே (உசஅ)

செவிலியனு கவலைதீ

மன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்தது.

(இ-ள்.) நறுநார்த்தத்தாங்கும்புசென்று பாக்குஞ்சந்தனமுந்
தொட்கப்பட்டகடலின்முத்தும் வெண்சங்கும் எத்தேயத்துந் தா
ம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாழும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணி
வாரிடத்தே சென்று அவர்மெய்க்கு அணிபாசாநிற்கும். அகன்றக

[illegible]

கைகவென்றிதீர்ந்தபெரும்புணலைஞ்ஞமீம்பிராஃ, வெண், அலண ன
செற்றம்பலத்தைதெயாக்குங் கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழியி
ண்புடையமகளிரும், ஆராய்வார்த்தத்தன்மையர், நீ கவலவேண்
டர். எ-து.

சங்கு-மணியாயும் வணையாயும் அணியாம். எங்குமணியாமென
வியையும் சிற்றம்பலத்தமன்னுங் கரும்புமென்மொழிபாரொ
ன்பதுபாடமாயின், சிற்றம்பலத்தையுடைய தில்லையினுளகாக் க
ரும்புபோலும் மென்மொழியையுடையாரொன்றுணர்க. உசஅ)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்.

அழுங்குதாய்க்குரைத்தலென்பது-உலகியல்கூறவும் மீளாது
நின்று, தானெடுத்தவளர்த்தமைசொல்லிக் கவலாநின்ற செவிவி
யை, முன்னிலைப்புகுமொழியாக, இவர்தாய்இலவிச் செண்ணித்தவ
ளர்த்தவர்போலும், அவர்போய்த் தம்மையிருவனாய்க் கூட்டுவித்
தசெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச் சென்றணவ
ரெனத் தம்முட்கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டிக் கொண்டுபோகா
நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

ஆண்டிலெடுத்தவராமென் தாமவரக்குவர்போய்த் *
தீண்டிலெடுத்தவர்தீவினெதிர்ப்பவன் தில்லையின்வா *
தூண்டிலெடுத்தவராதெங்கொடெற்றப்பழம்விழுந்து *
பாண்டிலெடுத்தபொருமணைமூப்பழனங்களை. (உசக)

செழும்பணை யணைத்த மை
அழுங்குதாய்க்குரைத்த து.

(இ-ள்) இவர்தாய் அவ்விடத்து இவ்வின்கணெடுத்தவளர்த்த
வர்போலும், யாவராயினுந் தம்பையணுகிச் செவ்நாகத்தழந்தா
மலெடுத்தவரதுதீவினையைத்திரிப்பவனது தில்லையின்கண், தா
ண்டிலெடுத்தவரால் தெருகொடுமோத, அசைப்பழம்விழுந்து
கண்ணம்போலும்பூக்களையுயர்த்தியபலவாகிய தாண்டியாகிய
க்கும்பழனங்களை அவர் சென்றுசேர்வர். இனிப்பாரிடமிலெ. எ-று.

தில்லையின்வாய்ப்பழனங்களைவினையையும் ஆண்டிலெடுத்தவ
ராயினாராமென்று தம்முட்கூறிப்பின்பெல்லிகளுக்குக் கூறினாராக
வுளக்க இவ்வாறுபகராது, செவிவிக்கட்ப முழுவதூஉந் தம்மு
ட்கூறினாராகவுரைப்பினுமமையும் தூண்டிலெனியக்கப்பட்ட

வராலென்னுமமைபம். இவைமுன்றற்கும் மெய்ப்பாடு - பெரு
மிதம் பயன்-செவிலிக்குலகெய்குறி அவனைமீள்வித்தல்.நில்லா
வனைதொட்டி இதுகாறுமவரப் பாலத்திணைகூறிபவாறறிக உசை

உடன் போக்கு முற்றிற்று.



வரைவுமுடுக்கம்.

இவ்வாறுடன் போக்கு நிசுழாதாயின்,வரைத்துகோடனிகழும்.
அதுநிசுமுமிடத்துத் தோழியான் வரைவுமுடுக்கப்பட்டும் வரை
பொருட்டிரிந்துவந்தும் நிசுமுமென்ப. அவற்றுள்,

வரைவுமுடுக்கம்வரும்பாறு, சூத்திரம். வருத்தநிகுற வவன்மறு
த்துணாத்த, லுள்ளதுகூற லேசந்கூறல், பகல்வரலென்ற நெழு
திரந்துணாத்தல், சிறைப்புறங்கூறல் மந்திமேல்வைத்தல், கண்மி
யிலாமை கண்டாருணாத்தல், பகலுடம்பட்டாள்போன் நிரவா
லென்ற,விரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரலென்ற,நிரவும்பக
லும் வரவொழிகென்றல், காலங்கூறல் கூறுவிக்குற்றல், செலவுகூ
றல் பொலிவழிவுணாத்தலென, நீண்டிளவியு மியட்டிற்குலை,வா
ரணீமுலையாய் வரைவுமுடுக்கம்.

(இ-ள்.) வருத்தமிகுதிசூறி வரைவுகடாதல் - பெரும்பான்மை
கூறி மறுத்தல்- உள்ளதுகூறிவரைவுகடாதல்-அத்கூறிபிரவரவுவி
லக்கல்-பழிவரவுணாத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்- தொழுதிரந்துகூற
ல்-தாயறிவுகூறல்-மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்- தாவன்மேல்
வைத்துக்கண்மியிலாமைகூறல் - பகலுடம்பட்டாள்போன் நிரவ
ரவுவிலக்கல்-இரவுடம்பட்டாள்போன்று பகல்வரவுவிலக்கல்- இ
ரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்- காலங்கூறிவரைவுகடாதல்-கூறுவிக்கு
ற்றல்-செலவுநினைந்துணாத்தல்- பொலிவழிவுணாத்து வரைவுகடா
தல் எனவிவைபறினும் வரைவுமுடுக்கமாம். ஏ-று. அவற்றுள்,

வருத்தமிகுதிசூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தமிகுதிசூறிவரைவுகடாதலென்பது-அலாறிவுறுத்தநீதா
ழி, அலாணங்காவல் மிகுதியான நிலைபெய்திர்ப்படமாட்டா த
சூதுவருந்தாநின்றவளிடத்து நின்றாள்ருக்கி மறவாமென்றோ
டுவனத் தலைமகளது வருத்தமிகுதிசூறித் தலைமகனை வரைவுகடா
வாறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எழுங்குலைவாழையினின்சுனிதின்நிளமந்தியந்தண் *
 செழுங்குலைவாழநிழலிற்றுயிச்சிலம்பாழுணமே *
 லுழுங்குலைவேற்றிருச்சிற்றம்பலவரையுன்னலர்போ *
 லழுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னோநின்னருள்வனகயே. ()

இரவுக்குறியிடத் தேந்திழைப்பாடு கி
 வரைவுவேண்டிதல் வரவுரைத்தது.

(இ-ள்.) எழாநின்ற குலைகளையுடைய வரழைத் திரளின்கணுண்
 டாகிய இனியகணிகளேதிறன்று இவையமந்தி வளவியகுலையையு
 டைய அவ்வாழைத்திரளினது நல்லகுளிர்த்தநிழல்தன்னை வெருவுத
 லின்றித்துஞ்சுஞ் சிலம்பையுடையாய், போரிடத்துழுங் கொலை
 வேலையுடைய திருச்சிற்றம்பலவரைநினைபாதாரைப்போல வருந்
 தாநின்ற உலத்தொழிலமைந்த வேல்போலுங்கண்ணையுடையாட்
 கு நனைருட்கூறியாதோ! இவளதாற்றாமையுமருந்தன்முன்னு.

நின்னருள்வனகயென்னோவென்பதற்கு இவ்வாறு வருந்திய
 டிறத்து இனிநீசெய்யக்கருதியவகையாகோ உண்ணு மையாய்.
 அழுங்குலைவேலென்பது பாடமாயிற்று. எழாநின்ற கொலைவேல்
 போலுங்கண்ணையுடையாட்கென்றுரைக்க. எழுங்குலை-இளங்குலை.
 செழுங்குலை-முதிர்ந்தகுலை எழுங் கைய முன்நீச்சு குலையு முடைய
 மையான் இடையறாதுபழுக்கும வரழைத்துநின்று நண்ணுண்டாகிய
 கணியைறுகின்றது,மந்தி வேறொன்றான் வெருபாது அவ் வரழை
 முனின்மீழின்புற்றுத்துயிலுமாறுபோல, ஆராவியட்டி கட்டாட்டி
 றுகராத நீவரைந்துகோடலான் இடையறாகுபேரின் பந்துயிற்று,
 அண்ணை சொல்லாதுண்ணுகாது நின்றாணிதற்கீழ் இவ் வன்னதற்
 றவாழ்த்தல்வேண்டியென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாய - அரண்
 ம். பயன்-வரைவுசுடர்தல். (உருங்)

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தல்.

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தலென்பது - வரைவுகடாவியதோ
 டிக்கு, யானவளைதெய்வமானுடமென்றறிந்து வரைந்துகோட
 ம்மு இக்குவீரிடத்துத் தோன்றாநின்றவிடம் தெய்வமாளிராதிட
 மோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ,கூறுவாயாகவெனத் தலைமகன்
 றலைமகன்பெரும்பான்மைகூறி மறுத்துரையாற்றல். அதற்
 குச் செய்புள்.

பரம்பயன்றன்னடியேனுக்குப்பார்விகம்பூநிருவி *
 வரம்பயன்மாலதியாத்திலைவானவன்வானகஞ்சே *

ரார்பையரிதம்மிடமோவன்றிவேழத்தினென்புநட்ட *
 ரூரம்பையரிதம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே. ()

குலம்புரி கொம்பர்க்கு *

சிலம்பன் செப்பிய து.

(இ-ள்.) இக்குன்றிடத்தத்தோன்றுமிடம் தில்லையின் வானவன்
 'து வானவத்தைச் செர்ந்த தெய்வமகளிர்தமதிடமே? அன்றி யா
 லையினென்பை வேலியாகதட்ட ரூரம்பையையுடைய ஞறத்திய
 ரிடமோ? நீ கூறுவாயாக எ-று. எல்லாப்பொருட்டும் அப்பாலா
 யவன், ஆயினுந் தன்னடியேற்குப் பெறுமடயனுள்ளான், பா
 ரையம்விசும்பையுமுநிருவிநின்றலாற் றன்னெல்லையை அயனுமா
 னுமறியாத தில்லையின்வானவனெனக்கூட்டுக.

என்றது- அவனை யெட்டவுஞ் சட்டவும்படாத தெய்வமென்றி
 ருத்தலான், அவள்வாழ்மிடத்தை அரம்பையரிடமென்றே ஒரு
 துவல், அன்றியினுரையென வரைவுட்ப்படாது கூறியவாறு. மெ
 ய்ப்பாறி-மருட்சி. பயன்-இரவுக்குறியிடமுணர்த்துதல். (௨௫௦)

உள்ள துகூறியவரைவுகடாததல்.

உள்ள துகூறியவரைவுகடாததென்பது- பெரும்பான்மைகூறி ம
 னுத்த தலைமகனுக்கு, இவ்விடம் எந்தையதுமுன்றுட்டி, எமக்குந்
 ருர் குறவரோ, எம்மைப்பெற்றா னென்கொடிச்செய்யாந்களா னு
 னங்காப்போஞ் சிலர், தீவனாவுகவன டானமயின் எம்மைட்டினை
 னுரைக்கவேண்டியதில்லையெனப் பி ன்னுந் வரைவுதோன்றத் தேர
 ழி தங்களுண்மைகூறாநின்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

செருர்கவண்வாப்த்தமணியிற்சினையெ ினிமென் *

நிறுல்கழிவுற்றெஞ்செறுகுடினூந்துமிடமே * *

புறவரைபுற்றார்குறவார்பெற்றாளுந்கொடிச்செய்யார் *

பெறுவருளம்பலவன்மலைக்காத்தும்பெரு புணைமே. (௨௫௨)

இன்மைபுரைத்த மன்னனுக் கு

மாழைநோக்கி தோழியுரைத்த து.

(இ-ள்.) செருர்கையிற்கவண்டப்பாமல் அதுவிட்டவாணியாந் சி
 தைத்தபெருந்தேன், இழுமென்னுமோசையைபுடைத்தாப்புகுற
 லினின்றாகழிதலைபுற்று எமதுசெறுகுடினைத்தள்ளுமிவ்விடம் எந்
 தையதுமுன்றுட்டி, எமக்குற்றார் குறவார், எம்மைப்பெற்றாளுந்
 கொடிச்செய்யாரும் தன்னன்பரல்லது உம்பர்பெறுவருளவாய்

ஸடய அம்பலவண்துமலைக்கட்பெரும்புணத்தைக்காத்தூர், அதன ஸ்நீபிரீ வரைவு வேண்டாமையினை மறைப்பினர் துணைக்கவேண் புவதில்லை எ-று.

“கோவைபுந் தொகையு மாவயின் வரையார், என்பதனான், இது தொடர்நிலைச்செய்யுளாதலிற் றூம்பைபார் தம்மிடமோவென் றுவினாவப்பட்டவிடம் எஞ்சிற்றுமுடிநூற்றுமிடமெனவும் ஒருபு ணத்தைச்சட்டி இதைந்தையுறவரை யெனவுந்குறிஞளாக வுரை ப்பினு மமைபும். சிறு ரொறிந்தமணிபாற் பெருந் தேவ் சிறுதந் து அங்கிருலைவிட்டுக்கழிந் து, சிறு குடி லிற்பாந் தாற்போல, அயலா ரீகூறும் அலரான் று ஁துமறைந்தவொழுக்கம் று ஁வயினடங்கா து பலருமறியவெளிப்படா நின்றதென உள்ளுறைகாண்க. மெய் ப்பாடு-மருட்சி. பயன்-குறியிடமுணர்ந்துதல். (௨௫௨)

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்.

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கலென்பது- உண்மையுரைத்துவரைவு சடாயதொழி, நீவகாவொடுவாராயாபிற் சிங்கத்திரண்டு தனக்கியா னையாகியவுணவுகளைத்தேயுமிருளின்கண், நினைதுகைவேல் துணை யாகநீவந்தருளாநி ற்றவிஃதே எங்களுக்குத் துன்பமாகத் தோண் றுநின்றது இனியிவ் ிருளிடவாராதொழிவாயென ஏதங்கூறித் தலைமகனையிரவரவுவிலக்காற்றற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுடந்தொறும்வாரணவ்ஃசியிழுடிப்பல்சேபங்கங்கு *
 லிடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழில்வேலின்வந்தாற் *
 படந்தொறுநீயரவன்னம்பலம்பணியாரினெம்மைத் *
 தொடர்ந்தொறுந்துன்பென்பதேயன்பநின்னருடோன்றுவதே.

இரவருதுயர மேந்தலுக்கெண்ணி ப்

பருவரலெய்திப் பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) பலவாகியசேயம் வாரணமாகியவல்ஃகாரணமாகத்தேடி க்கங்குற்பொழுதின்கட் காடுகடோறுங்காட்டினிடங்கடோறுஞ் சென்று, பார்க்கு நெறியின்கட் டனியையாகிய நீ எழிலையுடைய வேல் துணையாக வந்தால், அன்பனே, எம்மிடத்துண்டாகியநின் னருள் எம்மைவிடாதே தொடர்ந்தொறுக்குந் துன்பமென்னுமு ணர்வே எமக்குத்தோன்றுவது. எ-று. படந்தொறுமுண்டாகியநீ யையுடைய அரவையணிந்தவனதம்பலத்தைப் பணியாதானாப் போலவருந்த எம்மையொறுக்குமெனக்கூட்டுக.

என்றது, எமக்கு நீ செய்யுந்தலைபளிரை பாங்கன் துன்பமாக
வேயுணராரின்றோம் எ-று. நாடுதல்- மனத்தாலாராய்தல். பாங்கி
தல்- கண்ணுக்குத்தல். வேலினென்னுமைந்தாவது ஏதுவின்க
ண்வந்தது. ஒறுக்குமென்பது-ஒறுமெனவிடைக்குறைந்துநின்ற
து. எம்மைநீவிடாதுதொடருந்தொறுமென்னுமடையம் இதற்
குத்தொடருமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. நிண்ணருளொ
ன்னுமெழுவாய்- துன்பமென்னும்பயனிலைகொண்டது. மெய்ப்
பாடு-அச்சம். பயன்-இரவுக்குறியதேதக்காட்டிவரைவுகடாதல்.()

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கல்.

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கவென்பது-இவ்விருளிரை
வாராதொழிகின்றது பகல்வரச்சொன்னவாறுபெனவுட்கொண்
டு, பகற்குறிச்சென்றுநிற்பது, தோழியெதிர்ப்பட்டிப்பகல்வந்து எ
மக்குச்செய்யாநின்றமெய்யாகியவருள் புறத்தாரநின்று வெளிப்
பட்டிப்பழியாகப்புகுநின்றது, இனிப்பகல்வரவொழிவா யாக
வெனப் பழிவருதல்கூறிப் பகல்வரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

சுளிற்றுற்றசெல்லக்ளையறிப்பெண்மரங்கைஞ்ஞெயிர்த்துப் *
பிளிற்றுற்றவான்ப்பெருவரைநாடபெடைதடையோ *
டொளிற்றுறமேனியகிழற்றம்பலநெஞ்சுராதவர்போல் *
டெளிற்றுற்றவான்பழிபாப்பகனிச்செய்யுமெய்யருளே. (உருசு)

ஐங்குணமொழுகு மடல்வேலண்ணலைப்
பாங்கியைய பகல்வரவுவென்றது.

(இ-ள்.) அசும்பின்கட்பட்டிக் சுளிற்றுற்றவருத்ததைப்பிடி தீர்
குகின்றவிடத்து மரத்தைக்கையான் முறித்துப் பிளிற்றுதலையுற்றவா
னத்தைத்தோயும் பெரியவனாயையுடையநாடனே, அண்ணப்பெ
டையினதுநடைபோலுநடையையுடையாளொழுகடி விளக்குத
லையுற்ற மெனியையுடையவனது சுற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுறு
தாராப்போல யாமிடார்ப்பட்ட வெளிப்படுதலையுற்ற பெரியபழி
யாகாநின்றது நீ பகல்வந்து எமக்குச்செய்யும் மெய்யாகியவரு
ள். எ-று.

மெய்யருளென்றது-மெய்யாகவருளுகின்றயேனுமென்றவா
று. வழியல்லாவழிசுச்சுறலான் அசும்பிற்பட்டகளிற்றினை வாக்கு
தற்குப் பிடிமுடியுடையுற்றபோல, இவ்வையெய்துதற்குபாயமல
லாதவிவ்வொழுக்கத்தினுவிருப்பினினை இதனினினை மாற்றித்

ந்ரு யான்முயலாநின்றேனென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு-
அது. பயன்- பகற்குறிவின்கிவரைவுகடாதல். (உருச)

தொழுதிரந்துகூறல்.

தொழுதிரந்துகூறலென்பது-பகல்வரவுவிலக்கினதொழி, இவ
னிரவுவரவுவகூடுமெனவுட்கொண்டு, நின்றையெதிர்ப்பட வேண்
டி-அழுதுவருந்தாநின்ற இவள்காரணமாக, அரிசனும் யாளிகளும்
வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்கவிருளின்கண்
வாராதொழிவாயாகவென்று, நின்சூழ்க்களைக்கைபாற்றொழுது, நி
ன்னையிரந்தேனென வரைவுதோன்றத் தலைமகனைத் தொழுதிரந்
துகூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கழிசுட்டலைமலைவொன்புலியூர்கருகாதவர் போற் *
சூழிசுட்களிறுவெரீஇயரிபாளிகுழிஇவழங்காக் *
கழிசுட்டரவின்வரக்கழல்கைதொழுதேயிரந்தேன் *
பொழிசுட்பயலின்மயினிற்றுவுளபிவள்பொருட்டே. (உருரு)

இரவரவி னேதமஞ்சி
சரிதருகுழம் ரோழிசொல்லிய

(இ-ள்.) பொழியாநின்றகண்ணிற்புனலையுடையதோர்மயில்
போலத் துவளாநின்றவிவள்காரணமாக, அரியையும் யாளியையு
ம் வெருவிக்க் குழிந்தகண்ணையுடையவாடிய யானைகள், ஓரிடத்தே
திரண்டுநின்று, அங்கிடத்துநின்றும் புடைபெயராத சிறந்தவச்ச
த்தைச்செய்யுமிரவின்கண் வாராதொழிவாயாக, நின்சூழ்க்களைக்
கைபாற்றொழுது, நின்னையிரந்தேனிடனை. எ-று. கழிந்தகண்ணை
யுடையதலைமலையைசூடுவோனது டுலியூரைக் கருதாதாரைப்
போல வெருவியெனக்கூட்டுக.

சூழிவழங்காவென்றுபாடமோதி, அரியையும் யாளியையும் ரு
ழியையும்வெருவிவழங்காவென்றுரைப்பாருமுளர். கழி-அசைத்
தைச்செய்யுமியல்பாற் சிறத்தல். கழிசுட்டரவினென்பதற்குக்கழி
சிறப்பின்கண்வந்து அரையிரவின்கணென்பது படநின்றதெனி
னுமமையும். பொழிசுட்பயலின்மயினிற்றுவுளமென்றதனால், இ
வ்வாறிலுள்ளற்றொனெனியும் நீ வரற்பாலையலையெயன்றுகூறி வரை
வுகடாவினாளும். வழியிடவருமேதங்குறித்து இவ்வாறானின்றவி
வள்பொருட்டென்றுரைப்பினுமமையும். கருதார்மனம்போலெ
ன்பது பாடமாயின், மனம்போலுங் கழிசுட்டரவெனவியையும்.
மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-இரவுக்குறிவின்கிவரைவுகடாதல். ()

தாயறிவுகூறல்.

தாயறிவுகூறலென்பது - தொழுதிரந்துகூறவும், வேட்கைமிக வாற் பின்னுக்குறியிடைச்சென்றுநிற்பது, அக்குறிப்பறிந்து, நங்காணலிடத்து அரையிரவின் கண் ஒருதேர்வந்ததுண்டாகக் கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து என்னையும்பார்த்தாள், இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தையறிந்தாள்போலும். எனமெனத்தோழி தலைமகளுக்குக்கூறுவாள்போன்று சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்கு வணவுதோன்றத் தாயறிவுகூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

விண்னுஞ்செல்வையாவெறியார்கழல்விழ்சடைத்தி *
வண்ணன்சிவன்நில்லைமல்லெழிற்காணலையிரவி *
எண்ணன்மணிநெய்தேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது *
எண்ணுஞ்சிவந்தன்னையெண்ணெயுநோக்கினள்காரியிலே (௨௫௬)
சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட்ப ப
வெறிக்குழற்பாங்கி மெல்லியற்குணாத் து.

(இ-ள்.) காரிகாலத்துமயிலையொப்பாய், திலையிலவளவியவெழியையுடையகாணலிடத்து அரையிரவின் கண் மணிகளை யுடையதலையாயதொருநெய்தேர் வந்ததுண்டாகக்கூடுமெனவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து, என்னையும்பார்த்தாள், இருந்தவாற்றான், இவ்வொழுக்கத்தினையறிந்தாள்போலும். எ-து. விண்ணுளரானும் எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தப்பாற்சென்ற செல்வையறியப்படாத நறுநாற்றமார்ந்தகழலினை யுந் தாழ்த்தசடையினையுமுடையதீவண்ணன், சிவன், அவளதுநில்லையெனக்கூட்டுக.

எல்லாப்பொருளையுங்கடந்து நின்றனவாயினும், அன்பரிச்சணியவாய் அவரிட்டநறுமலரான் வெறிகமழுமென்பது போதாவெறியார்கழலென்றார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-படைத்துமொழியால்வரைவுகடாதல். (௨௫௬)

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்.

மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதலென்பது - சிறைப்புறமாகத் தாயறிவுகூறிக் சென்றெதிர்ப்பட்டு, ஒருகயிவன் நன்மந்திக்குமாங்கனியைத் தேனின்கட்டோய்த்துக்கொடுத்தது, அகர்வித்துத் தம்முளிர்ப்புறுவதுகண்டு, இது நங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றென நீவரையாமையறினந்தாற்றாளாயினுளென மந்திமேல்வைத்துத் தலைமகனாவருத்தங்கிறுவரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வாண்றோப்பொழிவெழின்மாங்கனிமந்தியின்வாய்க்கடுவன் *
 மேன்றோப்த்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன் *
 மீன்றோப்புனற்பெண்ணைவைத்துடைபாளைபுடிமேனி உவத்தான் *
 வாண்றோப்பமதிற்றில்லைமாறகர்போலும்வரிவளைபே. (உருள)

வரிவளையை வரைவுகடா வி
 பரிவைத்தாழி யுரைபகர்ந்த ஆ.

(இ-ள்.) நீண்டதிருமுடிக்கண் மீனைப்பொருந்திய புணலாகிப்
 பெண்ணைவைத்து எல்லாவற்றையுமுடையவளையுந் திருமேனிக்
 கண்கவைத்தவனது வாளைத்தோயுமதிடையுடைய தில்லைபாகிய பெரி
 யறகரைபொக்கும் வரிவளை, வாளைத்தோயும் பொழிலின் ஊண்
 டாகிப் நல்லமாங்கனியைக் கடுவன் தேனின்கட்டோய்த்து மந்தி
 யின்வாய்க்கொடுத்து அகர்வித்துத் தம்முளிப்புறுமவற்றைக் க
 ண்டான் ௭-று.

என்றதனால், துணைபுறங்காக்குங்கடுவனைக்கண்டு, விவந்துகருமி
 க்வாறுசெய்யாநின்றன, இதுநங்காதலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றெ
 ன நீவனாயாமையெதினைந்தாற்றாளாயினுள்ளொளாம். அருத்தி
 யெப்பதற்கு-மெடுஞ்சுரநீந்தியென்றதற்குரைத்ததுரைக்க காண்
 றோப்பொழிவென்பதாஉம்பாடம். உரிவளைபையவரைவு- வரிவளை
 பையவரைதல். மெய்ப்பாடி - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பய
 ன்- வரைவுகடாதல். (உருள)

காவன்மேல்வைத்துக்

கண்மியிலாமைகூறல்.

காவன்மேல்வைத்துக்கண்மியிலாமைகூறவென்பது-மந்திமே
 ல்வைத்துவரைவுகடாஉப்பட்டதலைமகன், இது நங்காதலியிடத்து
 நமக்கரிதாயிற்றெனத் தாணுமாற்றானாய், இரவுக்குறிசென்றதிந்
 ப, அந்நிலைமைக்கண் இவ்விடத்துள்ளார், இவள் காவற்பறைநீகட்
 குந்தோறுந் கண்மியிலாமைக்குக்காரணமென்றோவெனத் தம்முந்
 ட்கூறுநிற்றல். இதுவுஞ்சிறைப்பிறமாவவரைவுகடாநலைப்பயக்கு
 ம் அதற் பூச்செய்யுள்.

நறைக்கண்மலிகொன்றையோனினுநாடகமாடுநிலைச் *
 சிறைக்கண்மலிபுனற்சீர்நகர்காக்குஞ் செவ்வேளினாஞர் *
 பறைக்கண் பரிப்பயிற்றோறும்படா முலைப்படைந் தொடியாள் *
 கறைக்கண்மலிகுநீர்வேற்கண்படாதுகலங்கினவே. (உருள்)

தரர் காவலி. ன்
மிருகநி கா த ல்.

(இ-ள்) ரதநாற்றத்தைபுடைய தேன்மலிந்தகொன்றையையுடையவன் நின்றகூத்தாடுந்தில்லையாகிய நெறியிடத்து அதுபொருளின் மிகும்புணையுடைய கிரியைகளை இராப்பொழுதில்கட்காக்குஞ்செவ்வையுடைய இளைஞரதுபறைக்கண் படுந்தோறு ம்படுத்தோறும், படக்கடவவல்லாத முலையையுடைய பைந்தொடையாளுடைய கறை தன் கண்மிக்க சதிரிலேல்போலுங்கண்கள் ஒருகாலும்படாவாய் வருந்தின ன்-று.

நாடகமென்றது-நாண்டிக்கூத்தென்னுந் துணையாய்நின்றது. கலங்கினவென்பதற்குத் துயிலாகமயான் நிறம்பெயர்ந்தனவென்றும் அழுதுகலங்கினவென்றுமுரைப்பாருமுளர் காவல் மிகுதியும் அவளகாற்றாடையுக்கறி வரைவுசடாயவாறு இஃதிலைஞர்குந் தென்னாது துறைகூறியசொத்து. மெய்ப்பாடி- அழகை. பயன்-வரைவுசடாதல்.

(உருஅ)

பகலுடம்பட்டாள் போன்

நிரவரவுவிலக்கல்.

பகலுடம்பட்டாள் போன் நிரவரவுவிலக்கலென்பது-நெறப்புறமாகக்கண்டயிலாமைகேட்டதலைமகன், ஆதாயமிடவாங்கெதிர்ப்படலுற்றுநிற்பத் தோழியெதிர்ப்பட்டி,நீவற்கொழுநாநின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமழையும் புண்ணின் கணுமழையும்மேல் மலராம்படி பெங்களைவருத்தாநின்றன, இதற்கொரு மருந்திலை போதுவனாயிடத்தெனப் பகலுடம்பட்டாள் போன் நிரவரவுவிலக்காநின்றல்-அதற்குச்செய்யுள்.

கலராயினர்நினைபாத்தில்லையம்பலத்தான்கழற்கண் *
பிலராயினர்வினைபோவிருநீக்கிமுழங்கியிண்ணிப் *
புலராவிரவும்பொழியாமழையும்புண்ணின் னுழைவேன் *
மலராவருமருந்தும்மில்லையோதும்வனாயிடத்தே. (உருக)

வினாதரு தா ரோ

நிரவர வென்ற து.

(இ-ள்) தீமக்களாயுள்ளார்கருதாத தில்லையம்பலத்தானுடைய திருவடிகட்கு அன்புடையரல்லாதாரது தீவினைபோல இருள் செறிந்துபுலராதவிரவும், மின்னிமுழங்கிப்பொழியாதுபோன்று பொழியாதமழையும், எமக்குப்புண்ணின் கணுமழையும்மேல் மல

ராமவண்ணக்கொடியவாய் வாராநின்றன, இதற்கொருமருந்துமி
ல்லைபோ அம்வரையிடத்து! எ-று.

மருந்தென்றமைபான் வரையிடத்தென்றான் ஒருநிலத்துத்தலை
மகனாகவிச், அம்வரையாகிய இவ்விடத்திதற்கொர்மருந்திலை
போவென ஒருநிலைக்காகவுரைப்பினுமமையும். வருத்துசலே
பன்றித் தணிதெழுமுண்டோவென்பதுபடநின்றமையில், மருந்
துமென்னுமும்மை- எச்சவும்மை. இரவின்கண்வந்தொழுதுநிற்
பவும், இரவுறுதுபாந்தீர்க்கு மருந்தில்லைபோவென்றுகூறினமை
பான், வரைவல்லதுஇவ்வாறொழுதுதல அதற்குமருந்தன்மென்று
கூறினாராம். மெய்ப்பாடு- அழுநக. பபன்- இரவுக்குறிவில்க்குதல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்று

பகல்வரவுவில்க்கல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்றுபகல்வரவுவில்க்கலென்பது - இவ
ள் மருந்தில்லைபோவென்றது பான் இரவுக்குறிச்செல்லின் மழை
க்காரைருளானெதிர்ப்படலருமைபான் வேட்டையுற்றுப் பகற்குறி
புடம்பட்டானெனவுட்கொண்டு, பகற்குறிச்செல்லாநிற்ப, தோழி
யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாநின்றது அவருக்குவருகமுறம்
படிபாக மிக்கவலராசாநின்றது, அதனால் பகற்குறிவரப்பாலைபல்
லைபென, இரவுக்குறியுடம்பட்டாள்போன்று பகற்குறிவில்க்காதி
ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இறவரையும்பர்க்கடவுட்பராய்நின்றெழியியுன்னிக் *
குறவரையார்க்குந்குளிர்வரைநாடகொழுப்பவன *
நிறவராமேணிபன்சிறம்பலநெஞ்சுருகவர்போ *
ஹவராமேகலையாட்கலராம்பகலுன்னருளே. (உகூம்)

இகலடு வேலோய்
பகல்வர வென்றது.

(இ ள்.) தொடர்ந்துபெய்யாதுநடை எழிலிபெய்தலைநினை
ந்து மலைமேலுறையுந்தெய்வங்களைப்பராவிக் குதவரின்னராப்ப
ரவஞ்செய்யுந்குளிர்த்தவராமேலுண்டாகிய நாட்டையுடையாய்,
கொழுவியபவனமாகிய நிறத்தையுடைய வரைபோலுந் திருப்ப
னையையுடையவனது நெறம்பலத்தை திற்பாதவரைப்போவரு
ந்த, அரைக்கணிந்தமேகலையையுடையாட்குப் பகலுண்டாமுலா
ருள் மிக்கவலராசாநின்றது, அதனானீவாரல எ-று.

குறவரையென்புழி ஐகாரம்- அசைநிலை. அசைநிலையென்புழி

குறமலையென்றுரைப்பாருமுளர். வரைபயமுடையதாடென்னும
மையும். குறவர் பரவும்பருவத்துத்தெய்வத்தைப்பரவாது, பின்ம
ழைமறுத்தலானிடர்ப்பட்டி அதனைமுயல்கின்றதென்போல, நீயும்
பாய்காலத்துவரையாது, இவனைபெய்துதற்கரிதாயினிடத்து
துன்புறுவரையமுயல்வையென உள்ளுந் தகாண். “உள்ளுந் த
தெய்வ மொழிந்தவை நிலனைக்- கொள்ளு மென்ப குறிப்பறிந்
தோரே, என்பவாகலிற் தெய்வத்தைநீக்கியுமமைகொள்க. பெ
ப்பாடி-அது பயன்-பசற்குறிவினைக்குதல். (உசு. 5)

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கல்.

இரவும்பகலும்வரவுவிலக்கலென்பது- இரவுடம்பட்டாள்போ
ன்று பசல்வரவுவிலக்கலென்பது, நீபசல்வரின் அலர்மிகுதியானெ
ந்களுக்குமிக்கபழிவந்தெய்தும் இராவரின் எவ்வாற்றாறுநின்ற
பெயிர்ப்புறமெல்லாமைபாற் சிறிதும்பயனில்லை. அதனால் நீயிரு
பொழுதும்வரப்பாண்பல்லையென இரவும்பகலும் வரவுவிலக்கா
நின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

சுழியாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தெண்ணத்தன்ருழுட்டிற் *
சுழியாவருள்வைத்தசிறம்பலவன்காந்தருமான் *
சுழியாவரும்புரிமென்குழவாடிதத்தையமெய்பே *
புழியாம்பசல்வரின்மீயிரவேனும்பயனில்லையே. (உசு. 6)

இரவும்பகலும்
வரவொழி சென்றது.

(இ-ள்.) ஐயனே, நீபசல்வரின் சுருண்டமெல்லியகுழியுண்ட
பாடிதத்து மெய்பாகவே அலருண்டாம். இராவரின் எதிர்ப்படுத
லருமைபாற் சிறிதும்பயனில்லை, அதனால் நீயிருபொழுதும்வா
ல். ஏ-று. சுழியாநின்றவரும் பெரியநீரைச்சென்னியின்கணவை
த்துத் தனக்குத்தொண்டிபடுதற்கண் என்னை நீக்காத தன்னருளா
ன்வைத்த சிறம்பலவனது காத்தின்கணவைக்கப்பட்டமான் போ
லவிழித்துவரும் புரிமென்குழவானெனக்கூட்டிக.

பாந்துவரும்பெரும்புனை வேகந்தணித்துத் தன்சென்னியி
ன்கணவைத்தாற்போல நிலவாதுபாக்கு மென்கொண்டேயேனைத்
தன்னருட்சண்டக்கிணென்பது கருத்து. தன்ருழும்பினின்ற
ம் பாணிக்காலமக்குக் காரணமாகிய அருட்கணெண்ணைவைத்தவ
னென்னுமமையும். மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-இரவுக்குறியும்பச
ற்குறியும்விலக்கி வரவுகடாதல். (உசு. 6)

காலங்கூறிவரைவுகடாதல்.

காலங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது- இருபொழுதும்வரவுவில் கிணதோழி, மதி நிரம்பாநின்றது, வேங்கை பூவாநின்றன, இனிதினக்குவகாவொழிவருகற்குக் காலமிதுவெனக் காலங்கூறிவரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மையாரீகதலிவனத்துவருக்கைப்பழம்விழுதே *
 னெப்பாதயின்நிளமந்திகள்சோருமிருஞ்சிலம்பா *
 மெய்யாவரியதெனம்பலத்தான்மறுபூர் கொள்வெற்பின் *
 மொய்யார்வளரிளவேங்கைபொன்மாலையின்முன்னினவே உசுஉ
 முந்தியபொருளைச் சிந்தையில்வைத் து
 வரைதருகிளவியிற் றெரிபவுரைதத து.

(இ-ள்.) இருளாரீந்தவாழைக்காட்டின்கண் வருக்கைப்பலாநின்பழம்விழுகலா னுண்டாகியதேனை இளைபமந்திகளறியாதேபுண்டு பின்னளிபாற்சோரும் பெரியசிலம்பையுடைபாய், மதி நிரம்பாநின்றது, அம்பலத்தாணுடைய இவ்வெற்பின்கட்செறிவாரீந்த வளராநின்றவிளையவேங்கைகள் பூத்துப் பொன்மாலையோலத்தோன்றின, இனி மெய்யாகவுனக்கரியதியாது! எ-று.

கதலிவனத்துண்டாகியதேனென்றதனற் கதலிக்கனிபொருகூடுதல்பெற்றும். ஊர்கோடல்- குறையின்றி மண்டலமாகவொளிபாநிதல். அல்லது உம் பரிவேடித்தலெனினுமமையும். நின்மலைக்கண் விலங்குகளுமித்தன்மைத்தாகிய தேனைக்குறிபாதுண்டு இன்புறாநின்றனவாகலிற் குறித்தவற்றினினக்கரியதிபாது இதுவன்ரோபருவமுமென வரைவுபயப்பக் கூறியவாறுபிற்று. மந்திகடேருமென்பது பாடலாயின், தேனையறியாதுண்டு அக்கனையிக்குறிபாற் பின்னதனைத்தேர்ந்துணருமென்றுரைக்க வேட்டபொருள் உள்ளத்துமுற்பட்டுத்தோன்றுதலின், வரைவை முந்தியபொருளென்றாள். வரைதருகிளவி - வரையுக்கிளவி. மெய்ப்பாடி- பெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். (உசுஉ)

கூறுவிக்ஞற்றல்.

கூறுவிக்ஞற்றலென்பது - காலங்கூறிவரைவுகடாவ்வும் வரைவுடம்படாமையின் அவுடன்கேண்டே கூறுவிப்பாளாக, அலரான்வருநாணியுங் காணுமையான்வருமாற்றாமையையும் பற்றிக் கிடந்த நம்மல்லலை நம்மரற் றலையளிக்கப்படுவார் இவ்வாறுவரு

ந் துதறகாதெனத் தாமாகவறிகின்றிராயின் தாஞ்சொல்லுந்தன்
மைகளென்னோவெனப் புலந்து, நீயாகிதுஞ்சென்றுகறென்ப
று குறிப்பாற்றோன்றத் தலைமகள் வரைவுடம்படாமைபைத் தோ
ழி தலைமடக்குக்கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேமாம்பொழிற்றிலலைச்சிற்றம்பலத்துவிண்ணோர்வணங்க *
நாமாதரிக்கறடம்பயிலவோண் நண்ணாதவரின் *
வாமாண்கலைசெல்லநின்றாரகிடந்தமம்மல்லக்கண்டார் *
ருமாவறிகிலிராயினென்னாஞ்சொல்லுந்தன்மைகளே. (௨௩௩)

ஒத்ததொவ்வா துணைத்ததோ ழி
கொத்தவிழ்க்கோவைபாற் கூறுவிக்குற்ற ன்.

(இ-ள்.) தேமாம்பொழிவுடையதில்லை சிற்றம்பலத்தின்
ண் விண்ணோர்வணங்கவும் நாம்விரும்பவும் கூதிறைச்செய்வாண்
ச் சேராதாணப்போல வருந்த, அழகுமாட்சிமைப்பட்ட மேக
லைகழலும்வண்ணங்கண்டு தலையளிசெய்யாதுநின்றவர் பெருகிக்
கிடறதமம்மல்லக்கண்டால், நம்மாற் தலையளிக்கப்படுவார் இங்
வாறுவருந் துதறகாதென்று தாமாகவறிகின்றிராயின், தாஞ்சொ
ல்லுமியல்புகளெல்! எ-று.

வாமம் - வாமமெனவிடைக்குறைந்தது. அலரான்வருநா
ணியையும் காணுத மபான்வருமாற்றாமைபையும் பற்றிக் கிடந்த
ம்மல்லலென்றாள். ஒத்ததொவ்வாதென்பதனை ஒத்துமொவ்வாம
வெணத்திரிக். ௨௩௩வது - இராவருதலுடம்பட்டாள்போன்று
பகல்வாரவென்றலுட், பகல்வருதலுடம்பட்டாள்போன்று இரா
வாரவென்றலுட், பின் இருபொழுதையுமுதத்தலும். (௨௩௩)

செலவுநிறைந் துணைத்தல்.

செலவுநிறைந் துணைத்தலென்பது-வரைவுடம்படாமையிற் றோ
ழிதலைமகனோடுபுலந்துகூறக்கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து, இக்கல்ல
தரின் கணீர்வந்தவாதென்னோவென்று வினவுவாணப்பெற்றேமா
யின் இத்தன்மைபயுடை ததாபிப மிக்கவிருளின்கண் பாடலுரு
ழைச்சேறலரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறுசெலவனுவாரி
ல்லைபெனத் தலைமகள் செலவுநிறைந் துகூறுதிற்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்

வல்லியினெண்ணுவளர்புத்தகழங்கும்குமிருளியாய்ச் *
செல்வரிதன்று மல்கிற்றம்பலவரைச்சேறலர்போற் *
கொல் கரிசியங்குறுகாவதைபிழைதாணிடைச்செல் *
கல்லதொள்வந்தவாதென்பவர்ப்பெறிந்தாரியினே. (௨௩௪)

**பாக்கிதெருக்கப் பணிமொழிமொழித்
தெக்கமழ்செல்வந்தர்ச் சிறைப்புறக்கிள**

(இ-ள்.) சாரீசாலத்துமயிலைபொப்பாய், சிற்றம்பலவரைச் சேராநாண்போல வருந்தச் சீபக் கொட்கரிசைசென்றனைபாகவுண்ணம் பிடி தானிரண்டற்குமிடையேசென்று புருங்கல்லதரின் கண் நீர்வந்தவாறெங்கனெயென்று சொல்லுவாராப் பெற்றேமாயிற் குறும்பியாகியவுணவுகாரணமாகக் கரடி உபரித்தபற்றை பசுமாதிற்ப மிகாதின்றவிருளின்கண் அவரிருந்தவழிச்சேறவரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறு சொல்லுவாரில்லை. எ-து.

செல்வரிதென்பது- செல்வுழிக்கணென்பதுபோல மெய்யிற் றுடம்படுமெய். செல்வவென்பதுகடைக்குறைந்து நின்றதெனி னுமமையும். மன்- ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. கல்லதர்-கற்கண்ணை தர். கல்லதரினென்பது பாடமாயின், வந்தவாறென்னென ஒருசொ ல்வருவித்துரைக்க. பணிமொழி மொழிந்தென்பதனை மொழிய வெணத்திரித்து, சிறைப்பறக்கிளவியாயிற்றெனவொருசொல்வரு வித்துரைக்க சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றெனவே, சிறைப்புறமா தல் குறித்தாளல்லஎன்பதுபெற்றும் இவையிரண்டற்கும் மெ ய்ப்பாடு- அமுலையைச்சாரீந்தவிளிராள். பயன்-அது. (உ-ள்.)

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுதடாதல்

பொலிவழிவுரைத்துவரைவாததென்பது- தலைமகள் தன்னை யெதிர்ப்படலுற்றவருந்தாதின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டத லைமகன் குறியிடைவந்துறிற்ப, தோழியெய்திப்பட்டு, என்னைபா டு காவலை நீவி நின்வயத்தளாயிற்று பொலிவழிந்து வருந்தா தின்றவளை நீவரைந்துகொள்ளாது இவ்வாறிகழ்ந்து மதித்தற்குக் காரணமென்னோவெனத் தலைமகளதுபொலிவழிவுகூறி வரைவுக

* “உயிரீற்றின்மூன் உயிரீமுதல்வரின் உயிரோடுயிர்த்து மயக்க மின்மையிற் புணர்ச்சியின் விட்டிசைத்து திற்றுமாதலின், உடம்படாதவவலிர்ண்டு உடம்பு திற்பெருட்டு இடையேவருமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பவாகலின், வரு முயிரோற்றொத்தமைப்பட்டு புணர்ந்தருளிய மெய்யீற்றின்வழித்தோன்றுமெ ய்யை உடம்படுமெய்யென்பது பொருந்தாது.,, தன்னால்கிருத்தி ஈகஉ-ரு-ம்.

“விண்வத்துக்கொட்டும். எம். செல்வுழிச்செல்க. எம். சார்வுழிச்சார்ந்த ளுதகையள். எம். மெய்யீற்றமுன் உயிர்வருங்கால் இங்ணமுடம்படு மெய்யன் றெனக்கூறும் வகரத்தோன்றின.,, ஈகஉம-குத்திரம்.

“விண்வத்துக்கொட்டும்விண்ணத்தமர் - என்புழி வகரம் உடம்படாததாற் றை உடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னோரெனவை உடம்படுமெய்யெனப் ப் பெயர்பெறுமாறில்லையென்பது.,, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

டாவாநிர்நல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாரிக்களிற்றிண்மருப்புமுத்தம்வரைமகளிர் *
 வேரீக்களிக்குமவிழுமலைநாடவிநிதினாவி *
 ஞரிக்களிக்கமநிநன்மாச்சடைமுடிநம்பரிதில்லை *
 யேரீக்களிக்கருங்குஞையிந்நீர்மைமெய்வெய்துவதே. (௨௬௮)
 வரைவுவிரும்பு மன்னுயிர்ப்பாங் *
 வினாதருமுவி மெனியுரைத்த *.

[இ-ள்.] களிற்றிண்மருப்புக்களினின்று முக்க முத்துக்களை வரை
 யின்வாழுமகளிர் வேரீக்குவிழையாக முகந்துகொடுக்குஞ் சிறந்த
 மலைக்கணுண்டாகிய நாட்டையுடையாய், விரியுந்திரையையுடைய
 யாறாகிய பெண்ணிற்குக்கொடுத்தற்குப் பொருந்திய நல்லபொரு
 ட்சடைமுடியையுடைய நம்பாது தில்லையினுள்ளாகிய ஊர்பு
 டைய இக்களிக்கரு மஞ்ஞையொப்பாள் தன்நன்மையையிழ
 ந்து இக்கண்மையெய்துவதெல்! நீயரை. எ.று.

மலையையுடையநாடெனினுமறமயும். விரிநிலையினென்பது
 அவழிச்சாரியை. விரிதிரையையுடைய நாரியெனினு மறமயு
 ம் நாரிக்களித்தமரென்பது பாடமாயின், நாரிக்களித்தலால் அவ
 ள் மருஞ்சுடையென்றுரைக்க. களிக்கருமஞ்ஞை - களியையுடைய
 கரியடன்றை அணைதற்கரியகளிற்றிண்மருப்பினின்று முக்க முத்
 தத்தின்கருமையைக்கருமாது தமக்கின்பஞ்செய்யும் வேரீக்குக்
 கொடுத்தாற்போல, எண்ணையாது காலநீவி, நினைவத்தளாகியவி
 வளதருமைகருமாது நினக்கின்பஞ்செய்யும் கனவொழுக்கங்கா
 ணமாக இகழ்ந்து மதித்தாயென உள்ளுறைகாண்க. மெய்ப்பா
 ரும் பயனும்-அவை. (௨௬௮)

வரைவுமுக்க முற்றிற்று.

வரைபொருட்பிரிதல்.

வரைபொருட்பிரிதல்வருமாறு-குத்திரம். முலைவிலைகூறல்வரை
 ஆடம்பரித்தல், வரைபொருட்கேகலை யுரையவட்கென்றவீகூறெ
 ன்றல் சொல்லாதேகல், பிரிந்தமைகூற நெஞ்சொழிகூற, நெஞ்
 சொடுவருந்தல் வருத்தங்கண்டுரைத்தல், வற்புறுத்தல்லொயி வன்பு
 றையழிதல், வாய்மைகூறன் மன்னவன்மெய்யுரை, தேறுதுபலம்
 பல் காலமறைத்துரைத்த, னாதுவாவுரைத்த னாதுகண்டமூங்கன்,

மெலிதகண்டு செவிவிபுணர்த்தன், மேவிபசெவிலி கட்டுவைப்பி
தலை, கைக்குற்றநிறநல் கட்டுவித்திகூறல், வேலனைபழத்த வின்
னமெப்பதல், விலக்கதினத்த விலைமையுணர்த்த, ஐந்தொழிநிறநல்
பந்திர்த்த, வவன்வெறிவினக்கல் செவிவிக்குத்தொழிபறத்தொழி
நிறந ஐந்துப்பக்குச்செவிவி, பறத்தொழிநிறந தேர்வாவுணர்த்தன்,
மணமுரள்கெட்டிமெழிந் துணர்த்த, லையுந்துக்கல்க வவனிதிகாட்
ட, லாறைத்தடைனகையமுன் றாய், வினாமலர்க்குமுனாய் வரை
பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) முலைவிலகூறல்- வருமதுகூறிவரைவுடம்படுத்தல்- வ
ரைபொருட்பிரிதலையுணர்பெனகூறல்- நீயேகூறென்றல்- சொல்
லாதேகல்-பிரிந்தமைகூறல்- நெஞ்சொழிகூறல்- நெஞ்சொழிவரு
த்தல்- வருத்தங்கண் பிறைத்தல் - வழிபொழுதுவற்புறுத்தல் - வன்
புறையெதிராழிந்திரங்கல் - வாய்மைகூறிவரு தைந்தணித்தல் - தே
ருதுபுலம்பல்-காலமறைத்துரைத்தல்- தூதுவரவுணர்த்தல்- தூது
ண்டழுங்கல்-மெலிவுகண்டு செவிலிகூறல்- கட்டுவைப்பிததல்- கை
க்கமுந்துநிறநல் - கட்டுவித்திகூறல்- வேலனைபழத்தல்- இன்ன
வெய்தல்- வெறிவிலக்குவிக் கதினத்தல் - அறத்தொழிநிறநல்புணா
த்தல் - அறத்தொழிநிறநல் ஐபந்திரகூறல்- வெறிவிலக்கல்- செவி
விக்குத்தொழிபறத்தொழிநிறநல் நற்றாப்பக்குச்செவிவிபறத்தொ
ழிநிறநல்-தேர்வாவுகூறல்-மணமுரள்கெட்டிமெழிந் துணர்த்தல்-ஐ
யுந்துக்கல்கல்- நிதிவாவுகூறுநிறநல் என விவைமுட்பத்துமுன்
றாய் வரைபொருட்பிரிதலாம் எ-று அவற்றுள்,

முலவிலகூறல்.

முலைவிலகூறலென்பது-வரைவுமுடிக்கப்பட்டதலைகண், பா
ன்வரைவொழிவருதற்கு நீசென்று அவனைபன்மானமுலைவிலகே
ட்பாயாகவென, எல்லாவற்றாறு நின்வகையை பெயமோற்றுக் கொ
ளின்னவது விலகூறுவராயின் அவளுக்கேழுலகும் விலபோதா
தெனத் தொழி முலைவிலகூறுநிறநல். அதற்குச்செய்புள்.

குறைவிற்குக்கல்விக்குஞ்செவ்விற்குநின் குலத்திற்கும்வந்தோர்க
நிறைவிற்குமேதகுநீதிக்குமேற்பினல்லாநினையி *
விதைவிற்குலாவனாயேநிதிவண்டில்லையனேழம்பொழிவு *
முறைவிற்குலாதுதலாள்விலபோமெய்ம்மையோதுநர்க்கே. (1)

கொலைவேற் கண்ணிக்கு
விலையில பென்றது.

[கூடு]

(இ-ள்.) வரைவுவெண்டி தீபெம்மாட்டிக் குறைபுடைபையாப்
நிற்குமதனானும், கல்லிமிருகியானும், செல்வானும், தங்குலத்தி
ற்கேற்றநிக்குலததானும், நீவிமக்கவத்தசான்றோரது நிறைவானு
ம், மேலுசெற்குதகு நீதியானும், நிஸ்வாவையெம ரேத்தகல்கா
ளினலது விலைகூறுவராயிஸ், ஆராயுமிடத்து பெய்ம்ம மசால்
லுவார்க்குவிந்மபாலவளைந்த ஸுதலையுடையாட்கு ஏழுலகு பல்லை
பாமோ! நீலைக்குறைபாட்டெழு. எவ்வாப்பொருட்கு மிறைவை, வி
ல்லாகியவர்கள் தலைபடைய வரைபயேந்துவான், உள்ளியதுல்கை
ண்ணும், அவனுடைய ஏழ்பொழியுபெனக்கூட்டுக.

செல்வு- இருமுதுமுரகராத்லகாண்டாடப்படுகல நிறைவு-அ
நிலொய்குடிபவொழுக்கம் நீதி- உள்ளப்பொருத்தமுறவுழி ம
ருதுபொருத்தல உறைவிலென்பதற்கு - உறைவியுடைய விஸ்
வெண்ணுமையும.

(உசுஎ)

வருமதுகூறுவரைவுடப்படுத்தல்.

வருமதுகூறுவரைவுடமபர்த்தலென்பது-புனைகூறுபதே
ழி,நீவனாவொடுவாரது இவருள்செய்யாதித் தவிது கொட்பத்
துகமேகதுவானுல நம்மெவ்வார்க்கும் பொலவாதாம், அதுபடாம
ல் எமராத்ருமிககபட்ட அருங்கலக்கண் வினாயவாவிட்டு அ
வனாவரைந்தெய்துவாய கவென மேல்வருமிடுக்கண்கூறித் தலைம
கூணவரைவுடப்படுத்தா நின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

வடுத்தனநீள்வடிக் கண்ணிவெண்ணிதல்காணைகக்குத் *
தொடுத்தனநீயி நித்தெய்தத்துணிபெய்ணைத்தன் றொழுப்பிற் *
படுத்தனநீள்வடிக் கண்ணிவெண்ணிதல்காணைகக்குத் *
தொடுத்தனநீயி நித்தெய்தத்துணிபெய்ணைத்தன் றொழுப்பிற் *

(உசுஎ)

தொடுத்தனநீயி நித்தெய்தத்துணிபெய்ணைத்தன் றொழுப்பிற்

தொடுத்தனநீயி நித்தெய்தத்துணிபெய்ணைத்தன் றொழுப்பிற்

(இ-ள். எண்ணைத் தண்ணுமைக்கட்படுவித்த தல்லநீண்டகழிநீ
புடையலிசரது செற்றப்பலத்தைத் தாம்புணியாதார்குத் தகை
வாகிய தீதுள்ள உணக்குவாக்கெழுமையின், இரனின்க ளுண்டகய
நிஸ்ஸாருள் எமக்குப்பொல்லாது, அதனை வடிவமைக்கப்
பெய்ம்ம மசால்லுவார்க்குவிந்மபாலவளைந்த ஸுதலையுடையாட்கு
ஏழுலகு பல்லைபாமோ! நீலைக்குறைபாட்டெழு. எவ்வாப்பொருட்கு
மிறைவை, வில்லாகியவர்கள் தலைபடைய வரைபயேந்துவான், உள்ளியது
ல்கைண்ணும், அவனுடைய ஏழ்பொழியுபெனக்கூட்டுக.

நீள்வடிக் கண்ணிவெண்ணிதல்காணைகக்குத் தலைமகூணவரைவுடப்படுத்தா நின்றல்.

நீயேகூறென்றல்.

நீயேகூறென்றலென்பது - பிரிவுநிலிப்புக்கறினதலைமகனுந்
சூதிரியுவுரினும் பகற்பிரிந்துசெல்வையெனவுட்கொண்டு நின்
மேற்கூடிபவப்பொழுதும் யானாயிர்வாமேனென்றநினைந்திரு
ப்பானுக்குத் தாமேனென்னுமுமாமுன்னுந் நின்பிரிவை நீய்
சொல்லிப் போவாயாகென அவன் விரையவருவது காரணமா
கத்தொழி தலைமகனுபிரிவாற்றாமை கூறுநின்றல். அதற்குச்செ
ய்புள்.

கேழேவனாயுயில்லோன்புலியூர்ப்பயிர்க்கிளையான் *
யாமேநர் மொழிபாளிரவரினும்பகற்சேறி யென் னு *
வாமேனென்னருக்கும்வரிக்கண்ணிற் பநிசு முட்டித் *
தாமேனென்னுடைக்கடெசால்லியேயா தனிவள்ளலே. (உகக)
காய்கடிரீவோலைய் கண்குழையவட் கு
நீயேயுரை நின்பெலவென்ற னு.

(இ ன்.) ஒட்டிவளையலே, தனக்குவமைபாக யாவனாயுமு
டைபனவல்தவனது புலியூர்க்கட்பயினுக்கிளையையொக்கும் பா
மேனாசம்பாது பொழிபையுடையான், இரவின்வரினும் பகற்பி
ரிந்துசெல்வையென்று அந்நினைபெயுட்கொண்டு நின்னொருகடி
யவப்பொழுதும் யானாயிர்வாமேனென்றநினைந்திருக்கும்வரிக்க
ண்ணினைபுடையானை வசமாக்கிப் பெற்றதொர்செவ்வியில் தா
மேனென்னும் உமாமுன்னுந் நின்பிரிவை நீயேசொல்லியேவா
யாக. ன்று.

இனி மென்மையும் மென்மொழியுடைமையும்பற்றி, மென்
மொழியையுடையாட்குவமைபாய்வந்தது. யாமேனாசை செவிக்கி
னிதாதல்பற்றி மொழிக்குவமைபாய்வந்தது. புலியூர்ப்பயினு
மொழிபாளெனவியையும். வாமேனெனவிருக்குமென்பதன்மு
ற்றாக்கி மொழிபாளிவாறுசெய்யும் அவ்வரிக்கண்ணியை பென
ஒருசுட்டிவருவித்துரைப்பினுமமையும் வருடிவருட்டியெனபி
க்குநின்றது. வாமேனெனவிருக்குமென்றதனால், இத்தன்மைத்
தாவவலிவனது பிரிவாற்றாமையை மறவாதொழிபெய்வென்றமென்
றளாம். இடைக்கெனென்றது - இவ்வொழுக்கத்தால் நினைக்குவரு
மேதநினைந்து ஆற்றாநாளு செவ்வியென்றென்றவாறு வழக்கண்
னியையென்பதுஉடம்பாடும், மெய்ப்புறம்-அச்சம், பயன்-தலை
கனதாற்றாமையுணர்ந்துதல.

(உகக)

சொல்லாதேகல்

சொல்லாதேகலென்பது-நீயேகூறென்றதோழிக்கு, யானெங்
வாறுகூறினும் அவள்பிரிவுடம்படாளாதலின் ஒருகாலும் வரைந்
துகொள்கையில்லை யான்விரைவருவேன் அவ்வளவும் நீயாற்று
வித்துக்கொண்டிருப்பாயாகவெனக் கூறித் தலைமகன் தலைமகனா
க்குச் சொல்லாதுபிரியாநின்றான். அதற்குச்செய்யுள்.

வருட்டிற்றினைக்கும்வகித்திற்றுளங்குமனமகிழ்த்து *
கெருட்டிற்றெனியலள் செப்புமவகையில்கோருக்கன் *
குருட்டிற்றுகச்சென்றகோன்புலியூர்துறகாரமனம்போன் *
நிருட்டிற்றுகுழவாட்கெனவனெ சொல்லியேருவனெ. (உளவ)

நிறாவளை வர ட
வரைபா தகன்ற ன.

(இ ள்.) துகலுந்தோரு முகலாயினவற்றைத் தைவந்து ஒன்று
சொல்லக் குறிப்பேனாயின், இஃ தென்செருகிச் செய்கின்றான்
று மயங்காதிர்குள், இன் சொல்லின்வகித்து ஒன்று சொல்லுது
வேனாயின், அக்குறிப்பறிந்து உண்ணியிகாநிற்கும், இனிவெளி
ப்படப்பிரிவுணர்ந்திப் பொருண்முடித்துக் கடிதின்வருவென
று குளற்றுத்தெளிவிப்பேனாயின், மனமகிழ்த்து அதனைத்தே
றாள், இவ்வாறொழிய அறிவிக்கும்வகை வேறில்லை, அதனாற் றரு
ண்டகுழல்புடைபாட்குப்பிரிவை எவ்வண்ணஞ் சொல்லிப்போ
வேன்! ஒருவாற்றாணுமரிது. எ-று. பெருமையையுடைய அருண்
ன் குருடாகிய இழிபிறப்பித் புருவண்ணம் அவனைவெருண்டத
லைவனது பலியூரையனுதாரார்மனம்போன்று இருட்டிதலையு
டைய புரிசுழல்வெனக்கூட்டுத.

வருடினென்பது - வருட்டினெனநின்றது. எருவதேபென்ப
துஉட்பாடம். மெய்ப்பாடி-அழுக்க. பயன் - வரைவுமாட்டினம்
ப்படுத்ததற்குப்பிரிதல். (உளவ)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது-தலைமகன், முன்னின்று பிரிவுணர்ந்
தமாட்டாமையிற் சொல்லாது பிரியாநிற்ப, தோழிசென்று, தம
ராற்றொழிக்கப்பட்ட வெல்லாநிதியத்தையும் ஒருங்குவளையிடுநி
ன்னவரைந்துகொள்வானாக அழற்கடதெநியே பொருள் தேட
ப்போனான், அப்போக்கு, அழற்கடஞ்சென்றமையான் தமக்குத்

துன்பமென்பேனோ வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாளுதலின் நம
க்கின்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக்கூறி, வரைவுகாரண
மாகப் பிரிந்தாளுதலின், இது நமக்கின்பமேயெனத் தலைமகள் வ
ருந்தாமல் அவன்பிரிந்தமைகூறுநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.
நல்லாய் நமக்குற்றதென்னென்றுரைக்கேனமர் தொழித்த *
வெல்லாநிதியுமுடன் விடுப்பானிமையோரிதைஞ்சு *
மல்லார் கழலழல்வண்ணரிவண்டில்லை தொழார் எல்லாத் *
செல்லாவழற்கடமின்று சென்றார் நஞ்சிறத்தவரோ. (உளக)

தேங்கமழ் குழலிக்கு ப்
பாங்கி பகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) நமக்குச்சிறந்த அவர், நமராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல்
லாநிதியத்தையும் ஒருங்கேவர விடுவான் வேண்டி, இமையோர் செ
ன்றுவணங்கும் வளமார்ந்த கழலையுடைய அழல்வண்ணரது வள
வியதில்லையைத் தொழாதாரல்லது நம்போல்வார் செல்லாத அழ
லையுடையகாத்தை இன்றுசென்றார். அதனான், நல்லாய், நமக்குவந்
ததனை யாதென்று சொல்லுவேன்! எ-று.

என்னென்றுரைக்கேனென்றதனான், தொழித்தது விடுப்பச் செ
ன்றாராகலின் இன்பமென்பேனோ, அழந்தகஞ்சென்றமையாற்
துன்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக்கூறுவான் போன்று,
வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாராகலின் இது நமக்கின்பமேயென்
றுந் துவித்தாளாம். தொழார்களல்லார் செல்லாவென்று பாடமோ
துவாருமுளர். மெப்பாயி-அழுதை. பபன் - வரைவுநீட்டியாமை
புணர்த்துதல். (உளக)

நெஞ்சொடுகூறல்.

நெஞ்சொடுகூறலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்டு வருந்தாநி
ன்றநெஞ்சிற்று, நமக்கேதம்பயக்குமொழுக்கமொழிந்து குந்
றந்தீர்ந்தமுறைமையாகியவொழுக்கத்துப் பிரிந்தலிது நம்மை
க்கெடுக்குமென்று நீகருதின் இதுவொழிய நமக்கின்புற்றவாழு
முபாயம் வேறுளதோவெனத் தலைமகள் அந்நெஞ்சினதுவருந்
தந்தீர்க்ககூறுநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

அருந்தும்விடமணியாமணிகண்டன் மற்றண்டர்க்கெல்லா *
மருந்துமியிர்தமுமாகுமுன்னென்றில்லைவழ்த்தும்வள்ள *
நிருந்துங் கடனெறிசெல்லுயிவ்வாறுகிதைக்குமென்றால் *
வருந்தும்மடநெஞ்சமேயென்னயாமினிவாழ்வகையே. (உளஉ).

வண்பொருட்பிரீதல்.

கல்வணநாடன் கொல்லாதக ல
யின்னொளிமருங்கு நன்னொளிறளர்ந்தது.

(இ-ள்.) உண்ணப்பட்டநஞ்சுநின்று அலங்காசமாய நீலமணி போலுங்கண்டதன்மையுடையவன், தேவர்க்கெல்லா முறுதியுடைய மருந்தும் இன்னவையையுடையவமிந்தமுமாகாநிற்கும்முன்னோன், அவனதுதில்லைபையாழ்த்தும் நம்வள்ளல் நமக்கேதம்பயக்கு மொழுக்கமொழிந்து குற்றந்தீர்த்திருக்கு முறைமையாகிய இந் நெறியைச்செல்கின்ற இந்நீதி நம்மைக்கெடுக்குமென்று நீசுரு தின்,வருந்துகின்றவறியில்லாதநெஞ்சமே,பாமின்புற்றவாழுமு பாயம் வேறியாது! எ-று.

அருந்துமென்பது-காலமயக்கம். அருந்துதற்கொழிந்முடிய வன்முன் நஞ்சுக்கண்டதிது நிறுத்தப்பட்டணியாயிற்றாகனில்,நி கழ்ச்சாலத்தாற்கூறப்பட்டதெனினுமமையும். மற்று-அசைநிலை.தி ருந்துங்கடனெனியென்பது- தித்திக்குந்தேனென்பதுபோல இ த்தன்மைத்தென்னுநிகழ்ச்சாலம்பட நின்றது. திருந்துங்கடனெ னியைச்செல்லுமென்றும், களவாகியவிவ்வாற்றைச சிதைக்குமெ ன்ன்றும்,முற்றாக அதுநீதுரைப்பாருமுளர். (உளஉ)

நெஞ்சொடுவருந்தல்.

நெஞ்சொடுவருந்தலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்ட தலைந கள்,அன்றவணாவிடாது எண்ணிவிட்டு அவரதுதேர்ப்பின் சென் நநெஞ்சம் இன்றுமயவாறுசெய்யாது எண்ணவருத்தா நின்றதெ னத் தன்னெஞ்சொடுவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எர்ப்பின்னை தோண்முன்மணந்தவனேத்தவெழிநிகழுஞ் *
தேர்ப்பொன்னைவென்றசெநிகழலோன்றில்லை சூழ்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புன்னை பொன்னவிழ்முத்தமணலிற்கலந்தகண்ணார் *
தேர்ப்பின்னைச்சென்றவென்னெஞ்சென்கொலாமின்றுசெய்கின்றதே

வெற்ப னீங்க ப்

பொற்பு வரடிய

(இ-ள்.) அழகையுடைய பின்னையென்கின்றதேவியுடையதோ ன்களை முத்தகாலத்துக் கலந்தமாயோன்றின்றுபரவளழியிலிளங்கு ஞ்செம்பொன்னைவென்ற திருவடிசுனை யுடையவனது தில்லைக்கட் சூழ்ந்தபொழிலிடத்துக் கரியபுன்னை பொன்போல மலராதின் ற முத்துப்போலு மணலையுடையதோரிடத்துக் கூடி நீங்கினவா,

து தேர்ட்டிச் சென்ற என்னெஞ்சும் இவ்விடத்தின்று செய்க்கின்ற தென்றோ! அறிவீன்றிலென் -று.

எசுசுவெழிநிகழுமெனவியையும் என்னோநிதில்லாது அகர் தோப்பின்போனவெஞ்சும் இன்றெண்ணெவருத்துகின்ற வீண்தெ ஸ்மினென்று நெஞ்சொழ்நொந்துகூறினாசவுரைப் பிணுமமைபு ப். மெழி-முதும,முத்தமணலும், அம்மொழிதொகை தேய்வி ன்றதேயென்பதுபாடமாயின்,அவ்வவரை விடாதுசென்றநெஞ் சும் செல்லாது ஈண்டிடுகருமெண்ணிப்போல் இன்னுதேய்க்கின்ற தென்றொன்று கூறினாசவுரைகண் டிவயிரண்டற்கும்மெட்ப் பாடிஅழுநகடபன்-ஆற்றாமநீங்குதலு. (உஎ௭)

வருத்தங் கண்ணோத்தல்.

வருத்தங்கையினாத்தலென்பது-உலேமகள் தன்னெஞ்சொழி வ ருந்தாதிருக்க கண்டிதொழிஇத்தன்னை உதாபிப வெற்பாக்களிற் றுநாடாவினாயவரை வெரவருவர், ஆகலாக நீயினொருமையய ளடயாதொழிவாயாகவென்று அவனொருத்தந்தொகுகூறிற்றலும். அ தற்குச்சொல்லும்.

காணார் நுநீற்றி-விபுறவாங்குகணைத்தணையா *
மான்மர் நொக்கிடநோக்கென மாறற வருதமடக்கூர் *
காணமர் வெற்புறவன் மடலையிச் சமன்னைகனை வகலிப்போற் *
நேரமாசொல்லிச் சல்லார் செல்லலசெல்லநிறுதுதலே. (உஎ௮)

அதனுநகோகையினை விழுமுறுமெனது வைய
நீங்கலெனப் பாங்கிபகாந்தது.

(உ-ள்) மென்பபொருந்துஞ்சொல்லெபடையாய்,காணிகளை மருங்குநிறவா செவியுறும்வண்ணம் விரித்த கணையபத் தாமெ ப்பகருநீக்கவற்றிஞோக்குந் தந்தணைவிடராகிய மாலைப்பொ ருந்நிய நோக்கததைபுடையவரான நோக்கோடொகருமென்று கருதி அம்மாசொக்குநித்த நல்லதொவடையமடக்குமமுதிறநீங்கும் வெற்பர் செல்சா நூர்வா,உளவியநிலையின்மண்ண வணங்கா தாராப்போல்தருதுதலே,இஃனாமையடையாபொர்வாய-று

தொடைமடக்குமென்னுஞ்சொற்கள் இனய் துஒருசொல்லா பீக் குன்றவொன்றுமெழுவாய்க்குந் கணையபெய்னுமிரண்டா வதற்கும்முடிபாயின துணையாமென்பது“ஏவெனையிர்தாய்,என் டதுமேபால மயக்கமாத்தின்றது. மாணமர்நோக்கியர் நோக்கென் டபுறனை உறழ்வாறுவமைப்பாற்படுக்க. கொலைத்தொழிலாளருந் து

நீதுணையரோடொப்பனவற்றிற்கு மிடர்செய்யாதவெற்பாரத
லின், நீய்வயாவருந்த நீட்டியாரொன்பது கருத்து. (௨௪௪)

வழியொழுதிவற்புறுத்தல்.

வழியொழுதிவற்புறுத்தலென்பது- தலைமகளது வரநீரங்கண்
டதொழி, அவ்வளவழி யொழுதிபாற்றுவித்த வேண்டி மளவாகவும்,
ஆற்றா மகங்கூர்ண மாசிபவற்றைக்கூறித் தானும் அவளோடு
வருதமுற்ற, அதுகிடக்க இம்மலர்ப்பாவையெய்யன்னாட்கு இவ்
வேறு பாய்வந்தவாறென்றே வென்று அபலவர் ஐயுறுநிற்பாரா
லான் நியாற்றவேண்டி மளவது அவ்வளவழி யொழுதிவற்புறுத்தாதி
ற்றம். அகத்தஞ்செய்யுள்.

மதுமலர்ச்சோலையு மவாய்மைபுமன்பு மருவிவெங்கண் *
கதுவெ மனப் போகபுறிந்துகொருந்ருமுடலுளிக்கலுற்றதா *
பெறுது மலர் மீதாக்கவொரிமது மறுடைப்பாய்விடைமீதாக்கலர்போ
லினு மலர்ப்பாடவகொடுக்கும்ருந்தவாறென்பதொத்திழையே. ()

முநிரக கருவியைத்
கொழிவொருடையது.

(௨-ம்) அவ்வாறு மடபதவாபுற்ற மது மலனாயுடையசோ
லையொடு, அன்று நிவளிறுமிப்பன் பிளியி - நெறவென மதுபுதி
ய வொதின - இன்னுமெய்ம்மைகையாய், வழிமுயற்சிபருங் கண்
பையும், தம்மோலெருவிவைத்துப் பிணகதுமென வெங்கணிற்
போகிப் போக்கையும, போர்த்தேயிதி நீயினது செய்தற்குமுமை
பையும், நினைந்து நீவெழுந்தாலுந் திழாய், வலிவர, மலர்ப்பாவை
யவ்வொடு இவ்மவறு பாய்வந்தவாறென்றே வென்றதயுறுமா, அ
தஞ்சையாற்றுவாயாக-து கய்கவொருமுடிவையுடையது - இது
நிலையையக்கருதாதர் போல் வந்தவாறென்கின்றவென்ககட்பிக.

அன்பு-வழிமுறைபாற்றருங்காது கடிதுளருங்கிற்தெய்வங்க
ருத்தாற் கதுமெனப்போககுமென்றான் அருகதுமென்றதனால நீ
ட்டத்தல்கருதினானம் வழி யொழுதிபாற்றுவிக்கவேண்டி மளவாக
யிள, ஆற்றாமகங்கூர்ணமாகிபவற்றை மிகுத்துக்கூறினானம்.
இவ்விரயாடற்கும் மெய்ப்பாடு-இனிவரலைசார்ந்தபெருபிடம்.
பயன்-தலைமகளோபாற்றுவித்தல். (௨௪௫)

வன்புறையெழிரழிந்திாங்கல்.

வன்புறையெழிரழிந்திரங்கென்பது, வழியொழுதிவற்புறுத்
தினதொழியோய், தலைமகன்வரைவநீய்தவாற் தமக்கொருபுறங்கி

சோடன்திவருந்துந் திருவினையுடையார்க்கு அவன்வரைவுமிசவு
மன்கிடைசா னுற்றேனெனத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்திரகி
காற்றறவு. அதற்குச் செப்பள்.

வந்தாய்பவரையிலாமயிற்முட்டையினையமந்நி *
பந்தாடிமுடையாழிந்பவரநாடன்பண்போளினிதே *
கொந்தார்புறங்கொன்றைக் கூத்தன்மென்றிலலை கொழார்சூழப்
போற், சிந்தாகுலமுற்றுப்பற்றின்நிறைபுந்திருவினாகம்க. உள்

வன்கறைவேலோன் வரைவுநீ ட
வன்புறையுநித்தவன் மனமுக்கிய து.

(௮-நா.) கொந்தாரிந்த நற்பகொன்றையையணிந்தகூத்தனது
தேறகிண்கண்களையிய திலலை வயவணங் காதாதுதிரள்போல ம
னக். வன்கறைபுற்றுத் தமக்கார்பற்றுக்கோடிநிலாருந், தந் தி
ருவினையுடையாரை, சென்றாபியாரையுடத்தல்லாத மயினி
ன்முட்டையகூட்டியமந்நி பந்தாடினையாரும் பெரியபொழி
கையுடையபவரையெ வரைகனையுடைய நாட்டையுடைய வனடியல்
போ, ௮-நா. ௭-று.

வையுந்திருவினையென்றது நையுந்துணையாயிறந்துபடாதி
ருந்தி அயனையெற்றது என்று இப்பறையெனும் நயினையா
பிடியாகக்கொன்றது. எனவே, யானதுபெறு டாறிலலைவென்ற
ளாம உற்றவாய்ப்புறங்கொன்றையில்லாதமயினையுமுட்டையால்
சுற்றவருத்தபிதாநலினமந்நி, மயினி வையுந்தமும் முட்டையி
ன்மென்கையப பாராது பந்தாடினார்ப்போலக் காநலரந்வி
னவப்படாந என்சாமதநத நீயினென்றதயாமையா ௭ எனதுவ
ருக்கமும் சோத்தி னது மென்கையப பாராது, இவ்வாறுகை
ன்றையன் உன்னுறவகையாற்றேழி வயவருங்கி வன்புற
பெறுந்நிந்தவாறுகையென்கொள்க. அல்லதுஉம், வந்தாய்பவர்தோ
ழிபாகவுந், இளமந்நி தலைமகனாகவும், பந்தாடிதல் தலைமகனதுவ
ருத்தமபாராது தான்வேண்டியவாரொழுதுமவன்தொழுக்கமாக
வுந், உணாபினைமையும். திருவினையென்கையென்பதுபாடமாயி
ன, இவ்வாறு வகைசாமையேனப் வாழுந்திருவையுடையேற்கெ
னவுகைக்க இகழ்த்துந்நி-ஆருபெயர். மெய்ப்பாடி-அமுன்கைய
ச்சாரிந்தபெருநிதம். பயன்-அது. (௨௪௭)

வாய்மைகூறுவருத்தந்தணித்தல்.

வாய்மைகூறுவருத்தந்தணித்தகென்பது- வரைவுநீழிலான் வ

ன்புறையெதிரிநிறுவருந்தாநின்ற கலைமகளுக்கு, அவர் சொன்ன வார்த்தை நினைக்குப்பொய் பெண்பதேகருக்காயின், இவ்வுலகத்து மெய்பென்பது சிதினயில்லைபொலும்கொழி தலைமகனாக உய் மாகூழி, அவன்வருததந்தணியாநிற்றல. அதற்குச் செய்து.

மொய்பென்பதேயி நகுக்கொண்டவனென்னதன்மெய் பொய் பெண்பென்பதேசெய்தவனிலலைசொல்லுதற்குமீர்ப்பர் சொல்லுந் பொய்பென்பதேகருக்காயின்புரிநுநற்பொற்கொடியாய் * மெய்பென்பதேதுமநிலலைகொலாமப் பரிபலிடதமே. (௨௭௭)

வேற்றடங் கண்ணி யை
யாற்றுவிரித னு.

(௨௭௭) வலிமைபெயருடைய வன்புக் கரிய சனக்கலியாணக் கொண்டவன, என்னத் திருவருடைய வலியுடைய வன்புக்காக் கொய் பென்று வெளிப்படுத்திநிறுவாநொழுகல் பின்பென்கொண்டன அல்லவெனாட்பிழைக்காதுபுருத்தகருடைய உடையவன்புநிப்பையருடையவருக்கொன்றுமொய்யென்பதற்கு, என்னதாநிற், கருண்டுகூலபுடைய பொற்கொடியாய், இவ்வுலகத்து மெய்பென்பது சிதினயில்லைபொலும. ௭-று.

அரிமுசலாயினொன்பாகலின், மொய்பென்பென்றார். இழிந்தன கைக்கொள்வாருகலின், னன்பையணிபாகவும் என்னை உழமை பாகவுங்கொண்டாணென்பது கருத்து. மெய்ப்பாபிம் பப யம்-அவை. (௨௭௭)

தேருதுபுலிப்பல்.

தேருதுபுலிப்பலென்பது- தலைமகனதுவாய்மைகூழி நுத்தந்தாநிபாநின்றதொழிக்கு, யானவர்கூழியமொழியின்பொய்யெய்ம்மைபைக்கண்ணிவைத்துத், எனவென்குமுநிதெய்யு என்வயமாப் பிறிநின்றனவிலலை, அதுவெய்யுமன்றி, என்வாயிரும பொறுத்தற்கரிசாகாநின்றது, இவையிங்வாறுதற்குக்காராகம் யாபொற்றநிவின்றிலெனெனத் தான்தேருமைகூழிப்பலம்பாநிற்றல. அதற்குச் செய்து.

- * மன்செய்தமுன்னுன்மொழிவழியேயொன்வாபிமைகூழி *
 * மென்செய்ததெஞ்சுநிறையிலலாவெனெயின்சுநிநிறி *
 * பொன்செய்தமேனிபுநிலையுறார் பொய்யுநிநிதா *
 * முன்செய்ததீங்குகொல்காலததுநினைமொழியொழிபுலே. ()

தீதறுகண்ணி மேற்றத்தேறா

பொதுறஞ்முலி பலம்பெய

(இ-ள்.) மொய்க்குமுலையுடையாய், முற்காலத்தினுமன்னன் நம்
கீதகூறியமொழியின்படிபே அதன்மைத்தாகியமெய்க்கையைய
கூர்ச்சினைத்துநின்றனெஞ்சமுநிறையுமென்வரையவாய்நினை
நில, இவைபென்செய்தன! அதுவேயுமன்றி, என்னியவையுந்
பெண்ணப்பொத்தமேனியையுடையவனது தில்லையுந்
பொலவருத்தம்பொறுத்தவரினாகாதிநிறை, இவையிப்பொறு
ந்ருக்காரணம் யான்முன்செய்ததீநினையோ? அன்றிப் பின்புக்கா
மல்லாதவிக்காலத்தினிப்பலபோ? அந்நிபயில்க. உசஅ.

மொய்யுழிபையகண்மெனவியையும். நெஞ்சதில்லாமையாகி
து-நம்மலாதிநிறையகன்புஎத்தவாமத்தேபெய்க்கையப்பெய்க்கை.
நிறையிலாமையவது-பொறுத்தவருநாமயான் அந்நிபயிபுற
தார்த்துப்பலமுதீநிலையென்பதுபாடமாயிற் றனிததரிகுட
க. பொன்செய்தல்வன்புநிசசெய்தவென்பது-உவமசெய்தல்உரி
ந்நுன்பமுத்கீதருக்காரணமானதின், அதையுந் துன்பமாகதி
னைந்துவின்னுந்நம்பொறையரிதாமென்றான். மெய்ப்பாதி-ம
ருடகை. பயன்-ஆற்றத்தல். (உசஅ)

காலமறைத்துணாத்தல்.

காலமறைத்துணாத்தலென்பது - தேறாமகூறிப்பலம்பாதி
நதிலைமகள், காந்தள்கருவுறக்கண்டு, இவ்வநிலையுழிதகாலமெ
ன்று கலங்காறிப்பநம்முடையவையன்மார் இவைகடவுள்காரணமா
கக் கடவுளப்பராவ, அக்கடவுளதானையாற் காலமப்பிபுந் காந்
ணைச்சொரிய, அதனைப்பற்பாது, காலமென்று இகாந்தனைமலாந்ந
னநிபதனைக்காலமென்று கலங்கவேண்டாவெனத் தோழி, அவைய
யாற்றாவித்தற்குக்காலமறைத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
கருந்தினையோம்பகடவுட்பராவிநமர்கலிப்பச்
சொரிந்தனகொன்முக்சுந்தகன்பேராளாற்றொழுமிந்
பரிந்தெனயாண்டசிறம்பலத்தான்பாக்கின்நினைநி
னிரிந்தனகாந்தள்வெருவாகொனவென்வனயே. (உசஅ)

காந்தள்கருவுறக் கடவுண்மழக்கென்

தேற்திலைப்பாக்கியினிதியம்பெயது.

(இ-ள்.) வெள்வனையையுடையாய், சரியதினையையோம்பவே
திக் கடவுளேப்பராவிநமாரவாரிப்ப, அக்கடவுளானையாற்

ஈழநாடு காலமச் சிறந்ததாய்தொரிந்தன, அதனைக்கொண்டுவரு
தி, உப்பரங்குன்றின்கட்காந்தெருங்கிபலிந்தன, அதனால் நீகா
கொன்றஞ்சவேண்டா. எ-று. பொறுத்தற்கரிதாகச்சுந்த தனது
பெரிபவருளான் அடிமைக்குத் தகரதவெண்ணத் தன்னடிமைக்க
ண்ணைகூட்டி நடுவிதலை மயின்றிப் பரிந்தாண்டசிற்றம்பலத்தா
னது பரங்குன்றினெனக்கூட்டுக.

சடவுண்மையு-கடவுளாற்றாரப்பட்டமையு. மெய்ப்பாடு பொரு
மிதம்-பயன்-ஆற்றுவித்தல். (உளக)

தூ துவரவுணத்தல்.

தூ துவரவுணத்தலென்பது - காலமதக்கொழுதி, ஒரு தூ துவ
ந்துகொன்றுநின்றது, அஃதின்கூர் தூவென்று தெரிபாறெனத்
தானிப்புறவோடுநின்று அவன் மனம்கிழப்பது தலைமகனாகுந்
தூ துவரவுணையாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

வென்றவர்முப்புரஞ்சிற்றம்பலத்தினின்றுமெள்ளித்
குன்றவர் குன்றுவருடாக்கடினார்ந்தமகன்
சென்றவர்தூவெல்லோவிருந்தேமையுஞ்செல்லச்செப்பா
தின்றவர்தூவெல்லோவந்துதோன்றுநிலைபே. (உளக)

ஆங்கொரு தூ துவர ப்
பாங்கெண் மிகாத்த தூ.

(இ-ள்.) நிரவணபையுடையாய், ஒரு தூ துவந்துகொன்றுநி
ந்தது, இதன்கூர் அருள்சொணர்ந்ததா வந்துகடிப் பின்ன
மைப்பிரிந்துசென்றவர் தூதோ? அன்றி அவரிடையிருந்தோ
மிடத்தும் இன்னுமையைச் சொல்லா நின்றவெனினார் தூதோ? அ
றிபென் எ-று முப்புரத்தவென்றவர், சிற்றம்பலத்தின்கணின்
ருமெள்ளி குன்றையுடையவர், அவரது குன்றுவருளென்க
கூட்டுக.

கூடினொன்பது - பெயர்ப்படநின்றதெனினுமமையு. இருந்
தேகமென்னுமிரண்டாவது ஏழாவது பொருட்டென்றது.
இரண்டாவதாயேநின்று இன்னுமையைச் சொல்லா நின்றவென
ணத்தொழிப்பெயரோபிமுடிந்ததென்பாருமுளர் ஆங்கொரு
தூது - ஏனொரிதூது மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்
கை. பயன் - ஐயந்தீர்தல். (உளக)

தூதுகண்டமுங்கல்.

தூதுகண்டமுயகலென்பது-தூதுவரவுகாப்பக்கேட்டதிலேம
தன் பணமகிழ்வாரடுநின்று, இஃதெயலார் தூதாவலான் இவைவரு
வனெசெவ்வனவாடாநின்றன,காதலர் தூது இன்றுவாரா இருக்கின்ற
தூ எனெசெய்யக்கருதியெயற்றிதின் நிலேனென்று ஏதிலார் தூது
கண்ட முடிவாநின்றமல அதற்குச்செட்புள்.

வருவனென்கைகனது ஐசுளேதிலவாண்டலிழு
 ரொருவாண்டரிநீயபககறிகளள்ளுருகதி
 திருவனெசெய்தெனவாவினொண்டேகியெம்மென்குசிற்தம்பை
 திருவினகரதலொதுசெய்வாளின்திருக்கின்றம்த. (உருக)

ஆய்வுற்ற ஊர் துவர க்
மயவூற்றகண்ணி மயவூற்ற ஊ.

(இ ள்) ஏதிலவாகிய தூதர்கள் எருசலெம் போவனவாயிராநின்ற
 னாவாய்படீழூர்க்கணுளாகிய ஒப்பிலாதானது அன்பையுடைய
 பவனாட் பிபாவ யாணீன்புறவுள் ஒருகுர்வண்ணந் தரப்படுவன
 வுடைய இன்பக்கவலிகளை முன்செய்து, பின்னெனதானியத் தா
 னிகொளவாழ்பாய் ஏன்னெஞ்சுத்திணிகட் டம்மையிருந்தினகாதலி
 ய், இவ்வுவாணவருக்கின்றது ஏதுசெய்யக்கருந்தி? ஏ-று.

ஒருவனதன்பு- ஒருவன்கணற்பு உள்நாருகத்தருவனவென்ப
தற்கு உள்நாருகம்வண்ணஞ்சிலவற்றைததருவனவாகியபகவதின்பு
ன்றுரைப்பினுமையும்தன்மெய்யன்பர்போல யானாயின்புற
வுள்நாருகிகலவிசை முன்செய்த பின்னெனதானிபோயினுற்
போலத் தாம்பிரிந்துபோய் ஒருஞான்றுங்கட்டபுலஞான யானி
னைந்து வருந்தச் செய்தகாதலர் இன்று ஏதசெட்டவிருககின்று
னென வேறுமொருபொருடோன்றிபவாறுகண்டிடுகென்க. அயல்-
அயன்மை. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உஅஉ)

மெலிவுகண்டு செவிலிகுறல்.

மெலிவுகண்டு செவிலிகூறலென்பது-எதிலார்தூதுகண்டமூலக் காதலிந்தலைமகளைச் செவிலியெதிர்ப்பட்டீ, அடியிற் கொண்டு மூடி காறதோக்கி, இவள் பண்டைத் தன்மையளவள், இவ்வாறு மெலிகற்கூச் சேயினதாட்சியித்பட்டனர்போலு மென்றநிகின் நினைவென்று அவளாதுமெலிவுகண்டு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வேயினெ னன்றோண்மெலிந்தொளிவாடிவிழிநிதாய்ப்
பாடினெ னகலைபண்டையனல்வளப்பவளசசெவ்வி
யாயினவீசன மாரீர்க்க உரண் சிற்றம்பலத்தான்
சேயினதாட்சிபிற்பட்டனளா மிததிருத்திழையே. (உ-அ-உ)

வட்டமர்புரி குழ லொண்டொழிமெலிய
வாடாநின்று கொடாக்கறிய

(இ ள்) பெய்க்கினமாயி மென்றோண்மெலிந்து கதிர்ப்புவா
டிவிழிந் தாவிபல்பிழந்து வேரூப்ப் பரந்தமேகலைபயபுடையா
ள் பண்டைச்சன்மையனல்லளாயினான், அகலால் இத்திருத்திழை
சேயி னதாட்சிபாகியபிடித்துப்பட்டாள்போலும். அ-அ. சிருமே
ணி பவளத்தினதுசெவ்வியாகியவீசன், தேவர்க்குதந்தவன், சிற்ற
ம்பல நி டிக் கண்ணான், அவனுடையசேயெலக்கூட்டுக.

ஒளிவாடிவென்பதும், விழிபிரிகாயென்பதும், சின்னவி
னைப்ப ப்பயம் பாபினமேகலைவயன் னஞ்சொற்கள் ஒருமொன்
னீந் உட்பயிர்விட, ஆகுபயபொனப்படும் செவ்வி-கருகுதலு
ம்மெ லுந் குதலுமில்லாதறிதம். ஆட்சி - அவனதானையான மக்க
னாக்களைபலாகாதறிதம். (உ-அ-உ)

கட்டுவைப்பித்தல்.

கட்டுவைப்பித்தல்வென்பது-மெலிவுகண்டசெவ்வி, அல்லதுப
ருவங்கூறி, இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெரியவறிந்துகொல்லுபி
னெ னக் கட்டுவித்ததிக்குரைத்துக் கடம்பவைப்பியாதிற்றல். அதற்கு
ச்செய்யுள்.

வண்பொருற்றிகொங்கைகந்ருதுந்நீல்சொற்றெளிவுந்நில
ருணங்குற்றநிகொள் ளும்பருவமுருள்சுறுகாவுகாரர்
தினங்குற்றவேற்கியவன்சிற்றம்பலவெஞ்சுருதவர்போ
லணங்குற்றநிறாயறிவுந்நாயாநிமினன்னையே. (உ-அ-க)

மாலகொண்ட கட்டு

கால் கொண்ட

(இ ள்) சுணங்கைப்பொருற்றியகொங்கைகள் குதின்றன்மை
யையுற்றனவிலை, கொற்கள் குகலைமைநீங்கி வினங்குதலையற்றன
விலை, நன்குமையுந்நீமையமறியும் பெணும்பப் பருவத்தைப்பி
பெரு வகக்குரு. இவ்வினமை இதுவாயிருந்தது. அகலையிடு,
இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெரியவறிந்துகொல்லுவிடாடியு.

எ-று சென்றசோதவசாரூடைய நிணத்தைக்குற்றஞலவேலையு
டையவினது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சாலுறுதாராப்போல அ
ணக்குற்றவெனக்கூட்டுக.

இளமைகூறியவதனாற் பிறிதென் னுதித்திக்கப்பட்டாளெ ட் ப
துகவினாரம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-மருட்சை பய
ன்-தலைமகக்குற்றதுணர்ந்தல். (உஅக)

கலக்கமுற்றுநின்றல்.

கலக்கமுற்றுநின்றவென்பது - செவிவிட்டுவைத்தியாநிற்பு,
இவனாள் மொடியவாறுமுழுதையும் புலப்படுத்தி, நம்மை வருத்
தி, அபலார் அன்று மொழிபாத பழியையும் வெளிப்படச்சொல்
லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நாணினைபுத்தள்ளி, எம்முடியினைபுற் று
ற்றப்படுத்தியவலவே இக்கட்டுவித்தி நிற்கப்புருகின்றதெனத்
தோழி கலக்கமுற்று நில்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மட்டியப் பிறையெய்வயிற்பெருநாணினிமாக்குடிமா ந
ருட்டியப் பிறைநிற்பதோடியவாறியனாள் மெலலாந் ந
காட்டியன்றேநின்றுநில்லத்தொலையாணைக்கலாதவார்போல் ந
வாட்டியன்றேநுழுலாரமொழிபாதனவாய்திறந்தே. (உஅச)

தெய்வத்திற் றெரியுமெ ண
எவ்வத்திற் றெய்வத்த ண.

(இ-ள்.) இவனாள் மொடியவாறு முழுதையப் புலப்படுத்தி, அ
ன்றுதொட்டுநின்ற இலக்கணானாகிய பழையோனை குருமு
கத்தாலநியாதாராப்போல் வருந்த நம்மைவாட்டி, அலர்நூற்றி
அவ்வேகுழலாராகியவலார் அன்றுமொழிபாத பழியையும்
வெளிப்படச்சொல்லி, இப்பொழுதெம்மிடத்துண்டாகியபெரு
நாணின் மான்வித்தல்லவே, எம்பெருங்குடிபைக்குற்றப்படுத்தி
யல்லவே இக்கட்டுவித்திநிற்பது, இனிவென்செய்துப்! எ-று.

முன்வித்தற்கண் மூட்டியெனநின்றவாறுபேசல மான்வித்தற்
கண் மாட்டியெனநின்றது. தள்ளியெண்ணும்பொருள் படநின்ற
தென்பாருமுளர். நிற்பதென்றனை முன்னையதனோடுகூட்டுக
இவனென்றது கட்டுவித்தினைப்பெய்ந்து, இவனிற்பதெனக்கூட்டிக்
தலைமகன் கூற்றாகவுரைப்பினுமமைபும். நில்லக்கணின்றநான் இ
ந்நாளென்றுணரலாகாமையில், அன்றேநின்றவென் றார் செய்வ
ம்-கட்டுக்குரியதெய்வம். மெய்ப்பாடு- இளிவால், பயன் - அறத்
தொடுநின்றற்கொருப்படுத்தல். (உஅச)

ஃபரணை நாமறிந்தவாறியாதினெனின், இக்களவொழுக்கந்தெ
ய்வயிடை திற்ப்பாண்மை வழியோழி நடக்குமொழுக்க
மாதலானும், சிறந்தபலத்தானியல்பு தெரிந்தோதேயென் றியன்
கொல்லுதலானும், அறிந்தாம். இப்படிவருமொழுக்கம் அகத்த
யி ட்டு முக்கமென்பதனைமுதுபெண்டி ருமறிந்து போதுகையா
னும், இன்னுரைக்கிறுதி முதுபெண்டி ளு முகநோக்கியே சிற
மடபலத்தானியல்பு தெரியாதெனவுரைத்தாள், அவருமக்கருத்தே
பற்றியும் அச்சையுரைத்தாரீ, இக்கருத்தினுலுநாமறியப்பட்டது
இனிப்பவாறாயுட் சற்றத்தாராயநீக்கவேண்டுகையாலும், இக்கள
வொழுக்கமுடிபட்டிதது வேலனைக்கவகையும், வெறித்தொழில்
கொள்கையும், அவ்வெறித்தொழிலைபறத்தொடுநின்றவிலகா கக
யும், அகத்தமிழிலக்கணமாகையின், முருகணங்கென்றே கூறப்
பட்டது கூறியவாறாவது-குறிக்கிலக்கணம் நெல் மூன்றுமரையி
மொன்றுடபடுகை. அஃகாவது- அடியுங்கொடியுமவகையும் இ
தலிர், அடியாவது மயிர், கொடியாவது கோழி, உவையாவது
வேல். ஆதலான் முருகணங்கெனவே கூறப்பட்டதெனவறிக. ()

வேலவளையுழைத்தல்.

வேலனைபழைத்தலென்பது- சட்நிலித்தி முருகணங்கென்று கூ
றக்கேட்டு, இப்பாலனிக்குடியின்கட்பிறந்து நகையிய்வாறு நி
ற்பித்தபண்டினுக்கு வேலன்புகுந்து வெறியுமாறிக, அகண்டேன்
மறியுமாறுக்கவெனத் தாயர் வேலனைபழையாறிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

வேலன்புகுந்துவெறியாகவெண்மறியறுக்க *
காலன்புகுந்தவியக்கழல்வைத்தெழிற்றிலலைநின்ற *
மேலன்புகுந்தென்கணின் றுளிருந்தவெண்காடலாய *
பூலன்புகுந்துப்பரிசினிநிற்சித்தபண்டினுக்கே. (உருசு)

வெறியாடிய வேலனைக்கூஉ ய்
நெறியார்குழலி தாயர்நின்ற து.

(இ-ள்) தண்ணையடைந்தவந்தணனை ஏதஞ்செய்யக்குறித்து அ
வ்விடத்துப்புகுந்தகாலன்வனிகெட ஒருகழலைவைத்து எழிலையு
டையதிலைக்கணின்ற எல்லாப்பொருட்டுமேலாயல்லான், புகுந்
தணியனாயென்னிடத்துநின்றவன், அவனிருந்த வெண்காடடை
யொக்கும் இட்டிள்ளையிக்குடியிற்சிறந்து வெறியாமினித்தலாகிய
இம்முறைமைக்கென்கைம்மை நிற்பித்தபண்பாள், வேலனைப்புகு
ந்துவெறியாமொருசுபலியாகவெள்ளி யுமறியபுமருக்க. (உருசு)

வெநியாடுகூடென்பது இன்னவந்தெனினுக்கருத்தால், மறிய
 னுக்கவெனப் பிரித்துக்கூறினோம். சுழல்வைத்தென்றான், எளிதா
 கச்செய்தலாக பாசெனன்னும்பான்மயக்கம் அதிகாரப்பிறன்
 டையாற்கொள்க பரிசினின்றுத்தவென்புழி ஐந்தாவது ஏழாவ
 தன்பொருட்கண்வந்து, இறுபான்மை இச்சாரியைபெற்றாநின்ற
 னு ஏழாவதற்கு இச்செனன்பதோருருபு புறனடையாற்கொள்ளி
 னுடையது. பெய்ப்பாடி-இளியால் பயன் - தலைமகனதுவேறு
 பாயிந்திருதல்.

இன்னலெய்தல்.

இன்னலெய்தலென்பது - வெநியாதெற்குத்தாயர்வேலையை
 னைப்பக்கேட்டதலைமகன், இருவாற்றானும் தமக்குயிர்வாழுநெ
 றியிலைபெனத் தன்னுள்ளேகூறி, இன்னலெய்தாநின்றல். அதற்
 குச்செய்யுள்.

அயர்ந்துமவெநியாவிசெருத்தும்விளர்ப்பயலார் *
 பெயர்ந்துமொழியாவிடினென்னைபேசுவபெர்ந்நிருவ. *
 ருயர்ந்துமப்பணிந்துமுணராணதம்பலமுன்னலிற் *
 னயர்ந்துமபிழிந்நெழுதியினென்னுந் துறைவனுக்கே. (உஅஎ)

ஆடியவெநியிற் கூடுவதறியா னு
 தன்னறங்கோதை யின்னலெய்திய னு.

(இ-ள்) வெநியைவிரும்பியாடியும் மறியின் தானையைக்கெடுத்தி
 னும்பிச் சூறிற வேறுபாடொழியாசாயின், அயலார் கூறுவன வய
 ன்னுத்! வெநியாட்டாபெயிதிருவ, இவ்விளர்ப்பொழியுமாயின்,
 அயர்முற்றும், அத்துறைவனாகருநாமென்னுந்! இருவாற்றானு
 முயிர்ப்பாழ்கலரி, து எ-து. பான்மையன் பான்மையைவென்றதம்மு
 ன்மாதபட்ட பிரமண டாலுமாகியவிருவா அந்நிலைமையினின்று
 ம்பெயர்ந்து தழற்பிழம்பாகியதன்வடிவையறியவற்ற ஆகாப
 திதி எமற்சென்றுயர்ந்துமநிலத்தில் கீழ்ப்புக்குத்தாந்ந்நும், அ
 நியப்படாதவனதம்பலத்தை நின்றுதாநாபிப்போலத் தயர்முற்
 றுமெனக்கூட்டுது.

மறிபறத்தற்கு முன்னாத்ததனைக்க. பெயர்ந்துமெனமெ
 லிந்துநின்றது. உணரானென்றது செயப்படுபொருட்கண்வந்த
 னு தன்னைப்பிரிதல் துன்பாய் இன்றியமையாதபாம்பித்தன்மை
 யமாவுட, அளிக்கின்றிலெனவெனவுட்கொண்டு, அவனை நாமுன்ன
 நெருங்க முயங்குமன்பாமாபெல்லாம் இன்றென்னுமென்னுங்கு

ருக்தால், என்னுதுமென்றான். பிறிதுமொழியினென்பது உடம்பியின், வெறியினுற்றணிபாதாதலின் இந்நோய்பிதிவென்று பிறர்மொழியினென்றுரைக்க. பெட்ப்பாடு- அச்சதைச்சார்ந்தமருட்கை பயன்-தலைமகள் தன்னெஞ்சொடுகொல்லியாற்றாதல். ()

வெறிவிலக்குவிக்கறிவராதல்.

வெறிவிலக்குவிக்கறினதென்பது- இருவாற்றாணுமக்குயிரிவாழுநெறியிலைபாதலாற்றுறவற்குற்றநோயைப் பிறர்சினதசைப்படிசீ, நாண்மிறந்தும் வெறிவிலக்குவிப்பனெனத் தலைமகள் கோழியைக்கொண்ட வெறிவிலக்குவிக்கறினயாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சென்றாகிருத்தியசெல்லனின்ருள்கள்சினதப்பொன்ற *
 ண்ணுவுழிதன்றேயினைறில்லைதொழாநினைந்து *
 மொன்றாயிடக்குமொழிதல்கில்லைமொழிபாதுழம்பென் *
 குன்றாதுறைவர்க்குஅவேணுணாப்பனிக்கூர்மறைபே. (உஅஅ)

அபறருவெறியின் மயறருமென
 விலக்கின்ற குவக்கொடிநினைந்தது.

(இ-ள்.) இறைவனதுதுல்லையத்தொழாதாணாப்போலவருந்திப் பும், நாணிதுறியல்கொன்றாயிருக்கும் என்றோழியாகியவிவட்கு மொழியமாட்டிகிலைன், மொழியாதொழிந்தாலும் வேறோர்வாற்றாணுயிரிவாழேன், ஆயினும், இனிமன்றஞ்சுன்றுகளார்ந்ததுறைவையுடையவாகருசுறைந்தபான் இயக்கமறையையிலட்குணாப்பேன், புணர்ந்துபோயினர் மிகவுமுண்டாகிய இந்நோயைத்தீர்ப்பார் முருகனாகப் பிறராக, இதற்கியாதுமியைபிலாதாரசிலராயின், இதுபெரிதுமநிது எ-று.

நன்றாவழிதன்றேயென்பது குறிப்புநிலை. குன்றாதுறைவர்க்குஅமலெனன்றவதனால், நாண்மிறந்தும்மறையுணாததற்குக் காரணக்கூறினாம். இந்நோயையேநிலார்சினதப்பவிடேன், மறையுபாதலாயினும் வெறிவிலக்குவேனென்னுங்கருத்தால், நன்றாவழிதன்றேயென்றான் மயறருமென-வருத்தநமக்குணாடாமென. பெட்ப்பாடு- இனிவாலைச்சார்ந்தறவை. பயன் - வெறுவிலக்குசந்தொருப்பறிதல். (உஅஅ)

அறத்தொடுநிற்றவாயுரைத்தல்.

அறத்தொடுநிற்றவையுரைத்தென்பது-நாண்மிறந்தும் மறையுரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்கறினயாதிற்றதலைமகள், மேலறத்

தொழிற்பாளராக, அயலாளராக, ஊர்நகராக, அதுமேயுள்ளியாக
யும்வெகுள்வராக, அகன்மேல்நீ பெண்முறியாளராக, நீதேனா
யகிற் குளுந்துத்தருவேனா, யாவயொன்றாவதொன்றக் கீழ்
பரயாகவெனத் தொழிக் குன்றிற்றய அதுமேயுள்ளியாக

யாபுற்கெறுதவபலவமோசுடவு"நகுச

நீபமுனிதநிகழ்ச்சிதகூறுவல்லவனுமடய

வாயுமனமுன்பிரிமாயினறவுலைவாழ்குநாநீபாநீ

மாயலிங்கசூரிக் கிருஷ்ணசூராவணிகடர்களுமுதீய. (உறுமை)

மேலிதழை உரிது வெருவாந் தீராயி க்

சுறத்தொழிந்த வாயி னமுபுணர்த்து ௩.

(இ-ள்) கடர்க்கு உழையுடையாய், எனது வாண்பபணக்கை
மும் சிறிபாசுகிறைவனது திலைப்பையாழ்குடையாணம்போலித் தூ
யேன், நீமேருபாயின் திறக்குக்கடிய குளுமையந் தருமென்,
அயலாடுகக, உடையருவதாக, அவற்றின்மேலே யயடுவாசுந்
வாளாக, அதுவேபுமஸ்தி, நீபுமென்னமுனிவாயாக, புருந்தென்
யான்குறவேன், மேட்பாயாக. ஏ-று.

தூயெனென்றது தீந்ருகாந்திவுள் வந்தேனைலெனொ ஸ்ரவாறு.
தூயெனெனக் கென்பது பாடமாயிசு, எனக்கியாள் தூயெனென்
னாக்க அறத்தொழிநிற-அறத்தொழுகுடிநி ளற. அவரி டி. புணா
த்கெனவினையம். பரிபாயம், பொருண்முரஹு டாம். மெய்ய
பாதி-பெருமிதம். பயசி-அறத்தொழிநிறம். (உருபு)

அறத்தொடுதிறல்.

அறத்தொழிற்றவென்பது-அறத்தொழிற் பாராது முயன்றோ
ற்றுவாய்செய்து எப்பெருமாற்றிப் பழிவருவகையா னென
ணுமையத்தொழிற் துன்பமு எப்பெருநன் னென னாரிடத்தே
வண்டல்செய்துவிடாபாடாநின்றே னாது-அறத்தொழிற்
தலுந் தவண்டல்மேகநு யாங்கிடுந்தென னுயர்த்தி-அற
துந் துக்கொய்யச சிதிதபடைபெயர்ந்தாய், அந்நாடு மயங்கிடல்
தீகாற்றுமிகுதலாற் கனாமேமேறு கிடவ மேற்பா நுற்ற னுற
யான்றோழி மயா தோழியோயென்று திண்ணன் னி-அற
கணுமாங்கி, அவனுள்ளொழிவந்து தன்கையைத்தந்தாய், பாது
யக்கத்தாமே யதனைநி ல்கையென்றுதொட்டேன், அவனும பிவி
தொன்றுஞ்சிந்தியாது, என்னுயிர் கொண்பதந்து, என்னைககரா
கண்ணுப்பதுப்போயினன், அன்று என்னைவினா னினக்கதனைச்

சொல்லாட்டிற்றிலேன், இல் நிவ்வாறுயினபின் இதுகூறினேன்,
இனிநினைக்கறிப்பது செய்வாயாகவெனத் தோழிக்குத்தலைமகள்
அறமென வந்திவ்விற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வண்டலுந் தீற மெங்கண்வந்தொருதோன்றல்வரிவனையி *
ரு டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
பொண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
கண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந். (உகல)

செய்யுள் நிறி நெய்தலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
ரு டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *

(1) இவ் வண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
ரு டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
பொண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
கண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந். (உகல)
இவ் வண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
ரு டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *

வண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
ரு டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
பொண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
கண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந். (உகல)
இவ் வண்டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *
ரு டலுந் தீற மென்றுநின்ற தொற்போழிது நடபாண்டிலுந் *

ஐயந் தீர்த்துக்கூறல்.

ஐயந் தீர்த்துக்கூறல்- எம்பெருமாற்குப் பழிவருங்கொல்
லெவ்வென்று அறத்தொழிந் தலைமகளை குறிப்பறிந்த
தோழி, அவனையந்தீர, நங்குடிக்குப்பழியினும், அவற்குப்பழி
வாராயல் மனந் துக்கூறுமாறென்றேவெனத் தான் தலைமகளை
பட்டாதுகாதல் தோன்றக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ருடிசுவல் கூறினாகுருயியன் நிலைக்காததனதான் *
முடிசுவல் கூறினாகுருயியன் நிலைக்காததனதான் *

அறத்தொடுநின்ற திறத்தினின்பாங் இ
வெறிவிலக்கிப் பிரிதூறாதது து.

(இ-ள்.) இவ்வெறிபாட்டுவிழுவின் வேர்புண்ணவிதிர்புடையவர்
கள் வேர்புண்ணவமையும், பாமதனைவிலக்கேம், அதுகிடக்க, அம்
பலமாகியவிருப்பிடத்தையடையானது பரங்குன்றினிடத்துப் ப
ரந்தபுனலோடே யாமொழுக்க, எடுத்தற்பொருட்டு ஆண்மீவா
வையுடையவையுடைய ஒளியையுடையதோள்கணித்க, இந்
றோய்திரித்தற்கு வேறே நபாயத்தைக்கருதுந் திண்ப்பொலவு
வுடையாச், தெய்வமே, இவ்வுலகத்து இப்போது இவ்வொலும் எ-ன

இவ்வாறு கூறவே, நீ கூறியவென் னென்று கேட்ப அறத்தொடு
நிற்பாளாவதுபயன். அப்பலத்தென அத்தொச்சாரிய அல்கழிந்
தெனவரதது. ஓரித்தொடுகுத்தொப்பொருள் படியுடைய
ஒன்று சொல்லப்படாதவன் அப்பலத்தொச்சாரிந்து பதியுடைய
பயனினின்றுணைப்பதுபடவுரைப் பிணைமையுடைய பரங்குன்றினென்
பதற்குப் பாலன்புருத்திப் பரிசினி நித்தொகவென்றகற்குரைத்த
துரைக்க ஒழுகவென்று வினைபொச்சம கதியையுடையானென்
துரைக்கத்தெயுட்கொண்டவினைத் தரிப்புப்பெயரோடுமுடியு
கதி-ஆண்மீச்சென்றவெலவு. கதிர்ந்தொணித்தெவன்பதற்கு எயி
த்தற்பொருட்டு அவன்றோள்வந்து நிற்கவென்று பொருளுரைத்
து, அவ்வெச்சகதிக்கு முடிபாக்கினுமமையும். மதியுடையாரில்
லைகொல்லப்பென-குறிப்புநிலை. அறத்தொடுநின்ற திற-தினில-
அறத்தொடுநின்ற கணமையதொக பிரிதூ-புணலிடை பவம் வந்து
வினைவது. மெய்ப்பாடி-பெருமிதத்தைசார்ந்ததனை. பயன்-கு
றிப்பினுள் வெறிவிலக்குதல். (உணஉ)

செவிலிக்குத்தொழியறத்தொடுநிற்றல்.

செவிலிக்குத்தொழிபறத்தொடுநிற்றலென்பது - வெறிவிலக்கி
நிற்ப, நீ வெறிவிலக்குதற்குக்காரணமென்றோவென்று கேட்டசெ
விலிக்கு, நீப்பாப்ப புணக்கக்கச்சொல்ல, யாங்காப்பொய்த்தினைக்
கிளிகழ்பாநின்றோம், அவ்விடத்தொருயானவந்துநி மெகனையே
தஞ்செய்யப்படுக்கது, அதுகண்டி அருளுடையானொருவன் ஓடிய
ந்தனைத்துப் பிரிதொன்றுஞ்செந்தியாமல் யானையக்கடிந்து அ
வளதுயிர்கொடுத்துப் போயினான், அறிபாப்பருவத்து நிகழ்ந்
தனை இன்றியும்பருவமாதலான், “உற்றார்க்குரியர் பொற்றொழு
மகளிர், என்பதனுட்கொண்டு, இவ்வாறுண்மெலியாநின்றார்,

இனிபடுப்பது செய்வாபாவெனத் தோழி அறத்தொடுநிலாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மனக்களிபாயின்று பரன்மகிழ்தூங்கத்தன்வார்கழங்க *
 னெனக்களிபாநிற்குமப்பலத்தோனிநூந்தன் கயிலைச் *
 சினக்களிபாணகடிந்தாரொருவர் செவ்வாய்ப்பசிய *
 புணக்கிளியாங்கடியும்வரைச்சாரற்பொருப்பிடத்தே. (உக௩)

சிறப்புடைச் செவிவி

கறத்தொடுநின்ற

(இ-ள்.) உள்ளக்களிப்புண்டாய் இன்றியான் மகிழ்தூங்கும்வண்ணம் எனக்குத்தன்னுடைய நீண்டகழலையுடைய திருவடிகளை யளிபாநிற்கும் அம்பலத்தானது பெரிதாகிய குளிர்ந்தகயிலைக் கண் எம்புனத்தின்கண்வருஞ் செவ்வாயையுடைய பசியகிளிகளை யாங்கடியும் வரைபடியினுண்டாகிய பொருப்பிடத்தின்கண்வந் து, ஒருவர் எம்மேல்வருஞ் சினத்தையுடைய னளிபாணையமாற்றி னூர், இனிபடுப்பது செய்வாபாக. என்று

கயிலையென்றது-கயிலையைப் பணந்தவிடத்தை, கடியும் பொரு ப்பென வியையும். வரை-உயர்ந்தவரை. பொருப்பு-பக்கம். கி ளிகடியும்பருவமென்றதனாற் கற்பிக்குமிதாதுவொள்ளும மு தலாயினகறினுளாம். மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-வெளிப்பாட்டயா லறத்தொடுநிற்றல். (உக௪)

நற்றாய்க்குச்செவிவி யறத்தொடுநிற்றல்.

நற்றாய்க்குச் செவிவிபறத்தொடுநிற்றலென்பது- தோழி, நக் தொடுநிற்பக் கேட்டசொல்லி, இளைபாாகிய இலவாழ்க் கசைச் சை ல்வத்தையுடையவிவளை என் சொல்லிப்புரையோம், முன்னைமு மிரண்டெயிறு முளைபாதவினமைப்பருவத்தே அறிவுமுதிர்ந்தா னெனத்தலை மகனது கற்புமி குறிதோன்ற நற்றாய்க்கறத்தொடுநி லாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

இளைபாளிவளை யென்கொல்லிப்பாவுதுயிரொயிறு *
 முனபாவனவிசிறுதுக்குறந்தாண்முடிசாய்த்திமையோர் *
 வடபாவமுதலாவருதிருச்சிறம்பலத்துடன்னர் *
 தின்பாவருமருவிக்கயிலைப்பயில்செல்வினையே. (உக௫)

கற்பினிவ்வழாமை நிற்பீத்தெடுத்தோள்

குலகொடிதாயர்க் கறத்தொடுநின்றது.

(உ-ள்) இமைபோர் தம்முடியைச்சாய்த்துவணங்கியும் வாழ்ந்திபம் வருந்திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் உருகியமன்னனது திளைத்துவருமருவியையுடைய சயிலைக்கடப்பியுற்றிருவாட்டியை, இனையாராதிபவிவளை, என்சொல்லிப்புகழ்வேல்! முன்னெழுமிரண்டையிது முனையாதவிளமைக்கண் அறிவுமுதிர்ந்தாள் எ-று.

திளைத்தாள்-சுண்டிடைவிடாது அவ்விடத்தோடுபயிதா. கற்பினிண்வழாமைநிற்பிதத்தெரிததேதன்-கற்பினின்வருவாயலறிவுகொளுத்திபளர்த்தவன். மெய்ப்பாடு உவமை. பயன்- நற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்பல.

(உருஉ)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது- நற்றாய்க்குச் செவிலியறத்தொடுநிற்பலாநிற்ப, அந்நிலைமைக்கட்டலைகனது தேரொலிகேட்டதோழி, உவமையோடுசென்று, தலைமகளுக்கு அதன்வரவெடுத்திடுக்கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யள்.

கள்ளினமார்த்தனனு மவன்கொன்றையொன்றில்லத்தார்ச்சடல்வாய்ப் *

புள்ளினமார்ப்பப்பொருநிரையார்ப்பப்பபுலவாகடம் *

வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின் *

வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின் மென் லிபயே. (உருதி)

மணிநெய்த் தேரோ னணிநிலின்வருமென

யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொலிபது.

(உ-ள்) மெல்லிபால்,களை வண்டிவணங்கனார்த்தனனும் வளையிகொன்றைப்பூவையுடையவனது திலையைப்போந்தகரியகடலிடத்து ஆண்டிப்படியும் புள்ளினங்கனார்ப்பக் காரையப்பொருநிரையார்ப்ப, அவ்வாரவாரத்தோடு மங்கலங்கூறும்புலவர்கடமது வள்ளியினமார்ப்ப, நறுவிரையால் வண்டிகளார்ப்ப, வலம்புரியினது வெள்ளியினமார்ப்ப,இன்று நங்காதலர்ப்பெருந்தேர்வாராநின்றது. எ-று.

கரந்தவொழுங்கது மணிபொலிபவித்துவந்ததேர்,வரைந்தெய்க இவ்வரவத்தாரிம்பவருமென மகிழ்ந்துகூறியவாறு. கள்ளென்பது-வண்டிவணவொருசாதிவெஃபாருமுளர். புள்ளினத்தையும் பொருநிறையையும் அவன்வரவிற்கு உவந்தார்ப்படனபோலகூறுநான். இதனை மிகைமொழிப்பாற்படுத்திக்கொள்க முன்னர்த்தலைமகன்பிரிந்தகாலத்துத் தலைமகள்தாற்றாமையைத் தாயாற்றுவிக்கமட்டாது பொறுத்துக்கண்டிருந்த புள்ளினமும் கடலும் அ

வனது தேர்வரவுகண்டு, இனிப்பிரிவுப்பிரிவாற்றாமை யுமின்றி வென்று மகிழ்வற்றார்க்கனவென்றாக. அணிநிலையில் வருவதும், மெய்ப்பாதி-பெருமிகம் பயன்-தலை மகிழையுள்ளதல்ல, வரைவுமயிந்தமைபுணர்ந்துதலுமாய். (உசக)

மணமுரசுசேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்

மணமுரசுசேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தலென்பது - தோழி தலைமகனாக நிகழ்ச்சிவரவுகருபின்ற அந்நிலைமையினை மணமுரசுமிகவும் மகிழ்ந்துள்ளார், இஃதிலேநோக்கி பொலியாற்றித்து மணமுரசு வரவுட்கொண்டு, யாம் பூரணபொற்குடந்தோரணமுதலாயிணைந்து மணையயலங்கரிப்போமென மகிழ்வொழிகுறித்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூரணபொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொதிந்த *
தோரணநீமிகதூரிப மார்க்கதொன்மாலயற்குந் *
காரணநீராரணிகண்ணுநிலைகடற்றிவையன்ன *
வாரணவுமுலைமன்றவலந்தேங்குமணமுரசே. (உசக)

நிலங்காலவர் நீனணைத் தி

னவங்குடவர் நயந்துரைத்த து.

(இ-ள்) பழையபாடிய அரியபழங்குடிகாரணமுள்ளான், அது குண்டாகியதன்னைபுடைய நுகர்வையுடையான், அவனது மெலியடைந்ததில்லையெனக்கும் வாராற்கட்டப்படி மளவைச்சென்றணவுப் முலையபுடையானது மணமென்று மணமுரசுசேர்காறின்றது, அதனால், வாயில்கடோறும் நீராணிகைக்கப்பட்ட பொற்குடத்தை வைக்க, மணியுமுத்தும் பொன்னின் கையுடையமாரணம் எங்குமோங்குவதாக, தூரியங்கணிப்பார்ப்பனவாக உறு.

வாரணவுமுலையென்பதற்கு வாரணப்பொருந்துமுலையெனினுமமையும். மெய்ப்பாதி உலகைபயன்-நகரியலங்கரித்தல். (உசக)

ஐயுற்றுக்கலங்கல.

ஐயுற்றுக்கலங்கலன்பது - மணமுரசுசேட்டவன் மகிழ்வொழிந்து மணையயலங்கரியாதிற்புகவங்குவிடையுடைதலாயது மனசிறந்தநகரிக்கண் முழங்காதின்ற இப்பெரியமுரசும், யான்எவற்சொழிகின்றிலேவெனத் தலைமகள் கலக்கமுற்றுக்கருநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அடற்களியாவர்க்குமன்பர்க்களிப்பவன் னுன்பலின்பம் *
படக்களியாவண்டறைபொழிற்றில்லைப்பரமன் வெற்பிற் *
ந்

சுட்காணிபாணாவுக்குவர்க்கோவந்திறிற்றவர்க்கோ
விடக்களிபரதம்விழுநகரர்க்கும்விபன்முரசே. (உ௯௭)

தல்லவர்க்குமரதம் தல்லவர்க்குமரதே த
தெரிவரிதென வரிவைவலங்கிய த.

(இ-ள்) மிகவுல்கனிப்புண்டாய நம்மு சிறந்தவில்லி சக்கை
முழங்கா நின்ற இப்பெரியமுரசும், வெற்றிக் கண் மததையுடைய
மகளி பாணைவய நம்மேல்வராமல் மாற்றினவர்க்கோ? அன்றி யா
துமியையிஸ்ஸாதவர்க்கோ? அநிலிஸ்ஸேல் எ-று பிறவியார்க்கு
ந்துன்பமுமி ஸ்பமுங்கெட இப்பலகிய பேரி ஸ்பத்தை யாவரா
யினுமன்பராயினர்க்கு வரைபாதுகொடுப்பாள், களித்துவண்
டுகொளிக்கும் பொழிலையுடையதில்லைக்கணுளனாகிய பரமன்,
அவன் து வெற்றினைக்கூட்டுக.

அடற்களி- அநிலைசெய்பாதபேரின்பம். அடக்களியென்பது
பாடமாயிச், பேரி-ஸ்பம் பாணென்னுமுணர்வினைக் கெடுப்ப
வென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தையசாத்தித்தமருட்கை. பப
ன்-ஐபத்திர்தல். (உ௯௭)

நிதிவரவுகூறுநிற்றல்.

நிதிவரவுகூறுநிற்றலென்பது- முரசொலிகேட்டு ஐயுற்றுக்கல
நகா நின்ற கலைகளுக்கு, நபர்வேண்டினபடியே அருங்கலக்கொ
டுத்து நின்னைவரைந்துகொள்வாராக, யானைகடிந்தார், நமதுகடை
முச்சொணர்ந்திறுத்தார் குறைவில்லாதநிதி, இதுனைநிகாண் பாயா
கவெனத் தோழி மகிந்தருமணத்தொழிநின்று நிதிவரவுகூறுநிற்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

என்கடைக்கண் ணினும்பான்பிறவேத்தாவகையிரங்கித்
தன்கடைக்கண் வைத்ததண்டில்லைச்சங்கரன்ருதுயிலைத்
கொன்கடைக்கண்டரும்பாணைகடிந்தார்கொணர்ந்திறுத்தார்
முன்கடைக்கண் ணிதுகாண்வந்துதோன்ருமுழுநிதியே. (உ௯௮)

மகிந்தருமணத்தொழி வன்புகழ்த்தோழி
திகழ்நிதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்த த.

(இ-ள்) கடைபாகியவெண்ணிடத்தும், பான்பிறதெய்வங்களை
யேதாதவண்ணமிரங்கித் தனதுகடைக்கண்ணைவைத்த குளிர்த்த
திவலக்கணுளனாகிய சங்கரன் மேவுங்கயிலையிடத்துத் 'தமக்கொ
ருபயச்சுதாது நமக்கிறதியைப்பயக்கும் பாணையைவன்று

புத்தயர், கொணர்ந்துவிட்டார், விட, நங்கடைமுன்வந்து நோன்
தும் குறவிலிலாதநிதி, இகனைக்கான்பாயாக எ-று.

எங்கடைக்கண்ணினுமென்பதற்கு மொயிமாற்றது எனது
டைபுகியநிலைமக்க னுமென்முறைப்பினுமெயும். கண்ண
கஞ்ஞாலமென்புறிப்போலக் கண்ணென்பது ஈண்மிப்பெயாக
லின் எழலுருபுவிநிச்சுணக்க கடைக்கண்ணினுமென்னுமெயும்
றுவகை சொல்லும், எத்தாவதைபெய்னுமெயினெயெச்சமுந் கடை
கண்ணைத்தெயல் தும் வினை கொண்டன. கடைக்கணைப்பதனை
முடிவாகதி, என்முடிவொலத்தும் பிறவேத்தாவதைபெய்முறைப்
பாருமுள். கொண்கடைக்கண்டருமயெனயெயிப்பதற்கு, அச்சு
லைக்கடைக்கண்டருமயானையென்றுரைப்பாருமுள் வண்பு
அறகொயிதின்று கற்புக்கார்த்தலாவ்வந்தபுத்தி மெய்ப்பாடு உவ
கை. பய - ஐப்பந்தோத்கல்.

(உகஅ)

வண்பொருட்டி நிதல் முத்திந்த.

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

மணஞ்சிறப்புரைத்தலென்பது - வணந்தயின்னர் மணஞ்சிறப்
புக்கூறுநிறமல்.

அதுவருமாறு. ருத்திரம். மணமுரசுகூறல் மகிழ்ந்துரைத்
வ்வொயி, வடிபாடுகடல் வாழ்க்கைநலங்கடல், காநலங்கடல்புரைக்க
கற்பறிவித்தல், கற்புப்பயப்பாடுநாத்தல் காதுமருவுரைத்தல், கல
விப்புரைத்தல் கருதியவொன்பது, நலமிதுபுணையுமநாடுநாடுமல்.

(இ-ள்) மணமுரசுகூறல் - மகிழ்ந்துரைத்தல் - வாழ்க்கைநலங்கடல் -
காநலங்கடல்புரைத்தல் - கற்புப்பயப்பாடு - கற்பு
பயப்புரைத்தல் - மருவுநலவுரைத்தல் - கலவிப்பொய்க்கல் - என
வைவொன்பது மணஞ்சிறப்புரைத்தலாம் எ-று அவற்றுள்,

மணமுரசுகூறல்.

மணமுரசுகூறலென்பது - வண்பொருட்டி நிதலுந் தயின்
அருங்கலம்பித்தற்கு முன்நிற்குகளின் தலைமடையமுரசுமுடி
க்காறிப்பக்கணியி புகிழ்வுற, நின்றகொழி, நாந்துயர்நீர் நம்பிய
ன்கட்புகும்புதின்னு யாண்கடிந்தார்முரசு முடிபாடுநின்றது, இ
னெயென்னகுறையுடையோமென வணவுதொம்மறியின்று, தலைம
ருகரு மணமுரசுகூறுநிறமல். அதற்குச்சொல்லுள்.

[௭௮]

பிரசுத்திபெற்றவரை புனையாக்கியிருப்பீர் மிகேதார் *
முரசந்திசூழமுந்நயித்தீகுமெவர்ச்சுமன்னு *
மரசுப்பலத்துறியருநிப் பிரான நன்மொழ்வகரிற் *

புனையந்தமேகலைமாய் துயர்திரப்—குந் துறியின்றே. (உண்க)

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோ பூ
நிலாவளக்கு நின்றனாதித னு.

[illegible]

புதுச்சேரி : இந்நகர வெண்கலத்தில் கனாயகர்பாரினை வெண்கல
சூலம் உபயோகப்படுத்தி மலையாளபாடிக் கட்டி கவிபாணத்தி
ல்கூறிய பல் தழவினா நாகூரில் தலையெடுத்துள்ளபாறு மூலம்.
மெய்ப்பாடு-ஆது பரம-தலைமகன் பகலிசை தலை. (உணர்வு)

மகிழ்ந் துணிந்தல்.

மகிழ்ந்துரைத்தவென்பது - மகனொருவனொன்றேகட்டதோழி, இவ்வப்பொழுது 'மெய்ய' நுகரிய தன்மையினாலாடாமலன்றது, அதனைப் பற்றுகின்றபாடாக ஆர்திரிநிந்தாவொனன் தவாமலினத் தன்னொன்றோடகிழ்த்துக் கூறுநிறைவு அதுதான் சமைய்யன.

விருந்துதிவ்யன்வயிற் கொண் டவன்யானென்பொழுதுமுன் னு *
மருந் துதிசைமுதன்மாநீரளி யோன் திவ்யவாழ்ச்சுந்நொடோ *
விருந் துதிவன் டவனாடு வரிமு ல்வலஞ்செய்திடப்பா *
வருந் துதிசை னு மலவுந் திவ மனாநுந்தன டமே. (கூறு)

மலர் விபசுநாழித் பொருளாழி மீகாழை யை

தாய் ஒரு தாய் நாயி தன்னைப் பிழிந்தே .

(10-ள்.) இவ்விடம் தற்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தகவல்கள், இப்பொழுது முன் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ள பின் கீழ்க்கண்டிருக்கிறதே தவிர, ம. அ. மு. சி. தி. யைப் காணாமல் வந்த இல்லையை வாழ்விக்கவேண்டுமென்று வாடாதிருப்பது விளங்கின, எ.று. அன்பர் திருப்ப அவர் வயிற்றின்

கென்னும்பெருந் ததிலைய என் றபிறு ன் டாக்கிச்செண்டவன்,
யாவெ ன் டிபாழ னுந் துழைந்துவெள்ளஞ் சுவையு ட டிதாயிதோரம்
ருந்து, பெயர் றதெனக்கெனியவையெ ற வுனைசமுதற் றும்மாறும்
ரிபால, து ளா ததி லெயணக்கடங்க.

என்றது - ஸ்ரீமது ஸோபாடாமம்ஸுவத்தி, அச்சுரமூர்த்தியைத்
கொடாகவூசிபிபிபூசினாளைத் தப்பிக்கொண்டிருக்கின்றவாறு
தீயவன்னை வென்பதற்கு வாய்ப்பிருந்தது இவ்வாற்தான் அந்நேரம்
தீயன வென்றுகொப்பிரமணமாயிற்று. தமது உடம்புநொய்க்க
தூட்டினார் தீதரன். அதன் தீயவன்மையால் தமதுகர்ப்பத்தை
கொண்டாடியவாறு வெய்யாள் உயராக உயர்வதற்கு உடம்பு
யினை உயரெழு வொய், நாமதொடங்கி நுறுமணம்வர 'மீ'டாடி
ப்பெயர் உயர்வதும் அதுதொடங்கியிருப்பது, தீயவனின் வலி
தீயவனுடைய வென்பது (சுரா)

ஆகவே நெய்யில் மிதந்திருந்நிய பக்கலையி ன்பக்களவு நற் பிற
று எ ன் பத விதா ராம்பா டிற் குநல் இப் பா ட்ம ள், தத் தீர்த்தி யலா
யக ட்டு.

வழிபாடுகூறல்.

வழிபாடுகூறலென்பது - மண்ணுக்குள் பதிந்தவர் மண்பனைகளால்
 ஊங்கத்தெக்கிவிட்ட, காலவர் உடம்பமுழிஞ்சும்பால ஒருவனா
 ய்ப்பாருவர் இவ்விதமதபாடுமயான இயங்குதல் நம்மடவர்தம், நமம்
 பீதகாலகேணுஞ்சந்தனமதமுயிபாடுபதி செய்து, நிவந்தபவாதி
 நின்றவையுடையதாய் இவ்வெழுதிபதினாடுமுதலிய நுபாடுப
 தோழி கலைகடிறல்மகள் எழிவிபாடுகாடுவதாய் காடுநிபாடு
 அதற்குச்செய்யுள்.

சீரியலாவியும்பாக்கையுமெண்ணிதெற்குபாராயாந்
காரியல்வாட்சய்ணியயன் ணகலாந்மகலகலந்
வேரியுஞ்சந்நுங்கியறந்நெலங்கறியினிதபாநின
காரியல்கண்டிந்நெலங்கலாந்நெலங்கலாந்நெலங்கலாந்

மணம் புகாண பத்தி - 1953

இரண்டாம் பகுதி - வினாக்கள்

(இ-ள்) அன்றும், காட்டு அலங்காரத்தையொட்டியவரது உரையினிலையவணங்கு மொழிமுடையகாவலி, தீர்மானியுடைய நுட்பம்புமேவென்று மனமொழுகுந் திற்பலையாய் உருவியவியலையுடைய வரையோடெனக் கண்ணுடையவரது உருவிய

திருக்கோவைபாரி.

தைக்கடலில் சாமிநாம்புதான் தோன்றிவிடுவதற்குத் தனமாமும் இடத்திற்குத் திரைநூறு, மிடுமூலம் இயைந்து தம்பெருமையைப் பிழைப்படுத்தினாற்போல இயைந்து, இவளது வழிபாட்டின்கண் ணேநிற்பர் எ-று.

எண்ணகலாரொன்றதனாற் காதுவியாதலும், கற்பினிப்பொன்ற தனால் வாழ்க்கைத் துணையாதலுங்கூறப்பட்டன ஆவியும்வேரியும் தலைமகட்டுவமைபாகவும், யாக்கையுஞ்சந் தும் தலைமகற்குவமை பாகவுமுணாக்க. சிறித்துவமைபாக்காது, இவரது கூட்டத்திற்கு அ வற்றது கூட்டமுவமைபாகவுணாப்பினுமமைபும். காரியல்கண்ட ரீவண்டில்லவணங்குமென்றதனால், இவரதில்வாழ்க்கை இன்று போல என்றும் நிகழுமென்பது கூறினாள். இன்னேயென்ப னு பாடமாயில், இப்பொழுதேயென்றுணாக்க. மெப்ப்பாடு- உவ கை- பயன்-மகிழ்வித்தல். (காசு)

வாழ்க்கை நலங்கூறல்.

வாழ்க்கை நலங்கூறலென்பது- மணமனை கண்டசெவிலி, மகிழ் வோமிசென்று, சிவமகளுடைய வில் வாழ்க்கை நலத்திற்கு உவமை கூறி, நிச்சனுடைய வில் வாழ்க்கை நலமல்லது வேறுவாழ்வில் பெண நற்றாய்க்குத் தலைமகனது வாழ்க்கை நலங்கூறிற்றல். அ தற்குச் செய்யுள்.

தொண்டினமேவுஞ் சாடர்க்காழலோன் றில்லைத் தொன்னகரீற் *
கண்டினமேவுமினீ பவனின் கொழுநன் செழுமென் *
றண்டினமேவுநின் டோளவன் யானவடற்பணிவோள் *
வண்டினமேவுந்ருழலாள் யன்மன்னு மிவ்வயலே. (காஉ)

மணமனைச் சென்று மகிழ்கரு செவி வி

பணிமனைக்கிழத்திக் கதன் சிறப்புரைத்த னு.

(இ-ள்.) தொண்டரின் தைப்பொருந்துஞ் சாடர்க்காழையுடையவனது திலைபாகிய பழையநகரிடத்தியான்கண்ட அவளதில்ல ம் மெவப்பரி நமழில்லத்தோடொக்கும், அவள் நின்றோடொக் கு ம், தண்டாகியபின்னைதொக்கும்வளவியவாய் மெவ்வியவாகிய திண்ணியதோர்க்கையுடையான் நின்றொழுநனோடொக்கும், அவ டன்னிப்பணிந்து குற்றேவல்செய்வான் என்னோடொக்கும், வ ண்டினம்பொருந்துந்ருழையுடையாளதயல் இவ்வயலோடொக் கும், வேறுசொல்லாவதில்லை. எ-று.

கண்டவென்பது-கடைக்குறைந்துநின்றதுபென்மர்க்கு உறு

நினி தாதேனுக்கித் துணைபெற்று நின்றார். தன்மனைமெ
ன்புழி உன் மென்புழி மென்புழி மென்புழி மென்புழி. பெரும்பா
ன்மைமென்பது பட்டினம் தன்னிது மென்புழி மென்புழி மென்பு
னை தன்மைமென்பது பென்று, அவளில் வாழ்க்கையே பண்ணேனென
முன் பொதுவையெய்திப் பின் சிறப்பு வையெய்தி கூறி மீறாவு
ரைப்பாருமுளர் மெய்ப்பாறும் பபனும்-அவன். (காசு)

காதல்கட்டுரைத்தல்.

காதல்கட்டுரைத்தலென்பது- அவளில் வாழ்க்கை நலங்கிடக்க அ
வன் அவன்மேல் வைத்தகாதலான் இவையேயெய்திப் பொறுதபா
மென்றுகருதி நுதலின்கண் இன்றியமைவாத காப்பாடியபொட்
டையு மணிபான், இஃதவன் காதலென தலைமகனது காதல் மிதுதி
கூறுநிற்பது. அதற்குச் செய்யுள்.

பொட்டணியானுதல்போயிற்றுமெய்ப்போலிதலெயென்பு *
ணிட்டணியானுதல் மெய்ப்போலிதலெயென்பு *
மட்டணியானுதல் மெய்ப்போலிதலெயென்பு *
கட்டணியானுதல் மெய்ப்போலிதலெயென்பு. (காசு)

சோதி வேலவன்
காதல்கட்டுரைத்தல்.

(இ-ள்.) மருதமாகக் கட்டப்பட்ட அழகிய நீண்டசடைவையு
டையவனது தில்லைபையொப்பாடல் னுடைய காதலர், பொய்
போலுமிதலோயிற்றுமென்றுகருதப்பண்ணப்பட்ட மெய்
மெல்லுநோதல்குறித் தவிசின் மிதிப்புழிபும் மலரின ிழி மிதி
ப்பலிடான், வண்ணிற்றுமொய்க்க குறித்தோதையு டையவனொ
க்குழலிடத் துமலர்க ளவையான், இவைகொல்லுகின்றதென்! பொ
றையாமென்று நுகலின்கட்பொட்டையுமிடான், எ-று.

கட்டணியானுதலென்பதற்கு மிக்க அழகையுடைய சடை
யெனினுமமையும். தவிசின் மிசையென்று பாடமோதுவாருமு
ளர். (காசு)

கற்பறிவித்தல்.

கற்பறிவித்தலென்பது-தலைமகனது காதல் மிதுகூறிய செவி
லி, அதுகிடக்க, அவளவனையொழிப வேறொருதெய்வத்தைத் தெ
ய்வமாகக்கருதாநதவான், அவன் தன்னைவனாகாத பகைவரைச்
சென்றுகிடத்தி நிறைகொள்ளச்சென்றானும் திறைகொள்ளிவந்
து அவன தில்லைதலென ஆண்டுத்தங்கியறிபான், இஃதவாறியல்.

[காசு]

பெணக்கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமலையுடையதெனினியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தெய்வப்பணிகழலோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனைபா *

பெய்வப்பணிநகறிபாளென்றுநின்றதின்றைமலங்காத் *

செய்வப்பணிபசுசென்றாலுமன்வந்தன்நிசசேர்ந்தறியான் *

பெளவப்பணிமணியன் னாரிடரிசெனபான்மைகளே. (காச)

விற்பொலி றுதலி

கற்பறி வித்தது.

(இ-ள்.) பிறரால் உழிபடப்பெற்ற தெய்வங்கன்வணக்குந் திருவடிகளையுடையவனது இல்லையிற்சிற்றம்பலத்தை யொப்பாள், என்னான்றும் வேறொரு தெய்வத்தைப்பணிந்தறியான், முன்னின்ற நிறைகொடாத பண்கவர் வந்து பண்பும்வண்ணம் வினையிற்சென்றாலும், அம்மன்னவர் அவளிடில்லந்து வந்தலனது ஆண்பித்தங்கியறிதால், பெளவச் சந்தமணிபோலப் பெருநூலுதையுபிறந்தனாபோலிடலடி இன்னமுறைமைகளையுடைய. எ-று.

செய்வு-செய்வமென விரிக்கும்வழிவிரித்துநின்றது. தெய்வம்பணிபச்சென்றாலுமென்பதற்குத் தெய்வம் அம்பையணிபவென்று, பெளவப்பணிமணியென்பதற் சூக்டடீடத்தும் பாம்பிடத்தானவாகிய முத்தும் மாணிக்கமுமென்று முறைப்பாருமுளர். விற்பொலி றுதலி விற்பொலுதுதலி. (காச)

கற்புப்பயப்புரைத்தல்.

கற்புப்பயப்புரைத்தலென்பது- கற்பறிவித்தசெவிலி, அவள் அங்னையொழியலணங்காடையின் அவனுருக்களிறும் வினையிற்சென்றால் அவ்வினைமுடித்துக் கொடுத்தவந்து தன்பந்நியிடத்தல்லது ஆண்பித்தங்காதாதலான், அவளதுகற்பு, அந்நிக்காலத்துவடமீனையும்வென்றுமென அவளதுகற்புப்பயந்தமை நற்றாய்க்குக்கூறாநிற்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

சிற்பந்திகழ்நுதிண்டதிறில்லைச்சிற்றம்பலத்துப் *

பொற்பந்தியன்சனசுடபவன்பூவணமன்னபொண்ணின் *

கற்பந்தியாய்வடமீனுக்கடக்கும்படிகடந்து *

மிற்பந்தியாயன்றிவைகல்செல்லாதவனீர்க்களிறே. (காடு)

கற்புப் பயந்

அற்புத முரைத்தது.

(இ-ள்) துண்டொழிவினக்குந் திண்ணியமதிபுடைய தில்லயிற்சிற்றம்பலத்தின்கணுளாகிய பொற்றகட்டுநிறைபொலுந்

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

சுடைபுரையவனது பூவணத்தைப்போக்கும்பொண்ணினதெப்
பு அன்றிகாலத்தாளாகிய வடமீனையும்வெல்லும், அதனாகியித்
துக்கொண்டாயினபயிடைபூரிசுநி யினிதில்முடித்து அவனா
ரும்மகததானீரியனென்று நியுத்தைக்கடந்தும் இவனின்செட்டன்ப
த்தியிடத்தல்லது தக்காது. ஏ-று.

பொற்பந்தியின்னை சடையென்பதற்கு அழகிய அந்நிவானம்
போலுஞ்சடையென்பாருமுனர் அந்நிக்காலத்துக் கற்புடைமக
ளிராற்றொழப்ப பிகலிநீ, அந்நிவாய்வடமீ லெண்ணுள் கற்புப்பய
ந்தவற்புகமாவது - படிசுடந்துங் கடிதுவரு ம்வண்ணம் எயித்துக்
கொண்டவினை கையிடைபூயி ல்நியினி குழைத்தல். (கூளகு)

மருவு தலுரைத்தல்.

மருவதனுதாதகலென்பது-கற்பப்பயப்புனாத்தசெவினி, வே
ந்திற் குற்றாழிப்பிபிபினும் அவனாருந்தேரும் வினைமுடித்துக்
ன்னிவாபிபிபினுபுறததுக்ககிதாது, அவனும் அவனையொழிபம
ற்றோர்செய்வமும் மனதாநுதினைந்தறிபாள், இஃதுவர்காதலெ
னை அங்விருவர்காதலு மருவதலகருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மன்னவன் றெர் முன்னே நற் செல்லு மாயினு மாவரி ய்ப
றன்னவன் றெர்புற நெய் கல் செவலா துவர குண பூந்
தென்னவனே துதித்த ம்பல நகரின் மறநை கடுங் வளர்க் செவலா
முன்னவன் முயல் னாளு மந் றோர் தெய்வமு ன்னல மர். (காநகர்)

இருவர் காது வ

மருவுத லுமாத்தி இ.

(இ-ள்.) மன்னவனது படை முன்னமேலே வப்பட்டுப் போமாயி
னும் பெரியவரிடேய் றறையாப்பா னுருந்தேர் தன்னியினல்
லது புறத்துக் கங்காதுவா குணாகுதிப் பகன்வனனிலைததப்பயிற்
சிற்றம்பலத்தி ன்கண்ணாறு, தானல்லாதவரி யபன் முகலாகிய சேவர்
க்கெல்லாம் முந் தையுள்ளான், அவனது முழலை யொப்பா னும்
வேறொரு தெய்வத்தை தெய்வமாகக் கருதாள். எ-று.

மற்றெத்தேவர்கட்குமெல் பதூஉம்பாடம். (காஞ்சி)

தலவியின்பங்குறல்.

கலவியின்பக்கூறலென்பது - இருவர்க்குநாமருவுதல் கூறின
செவிலி, இவ்விருவருடைய காதலுக்களிப்பும், இன்பவள்ளததி
டையபுழந்தப்புருகின்றதோருயிர் ஒருடம்பாற்றும்பீதலாராமை

பான் இரண்டுடம்பைக்கொண்டு, அவ்விற்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து, திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவன்றி அவ்விற்பவெள்ளம் ஒருகாலத்தும் வற்றுவதும் முற்றவதுஞ்செய்யாதென தற்றாய்க்கு அவரது கவையின்பங்குறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆனந்தவெள்ளத்தழுந்துமொராருயிரீருருக்கொண் டானந்தவுள்ளத்திடைத்திளைத்தாலொக்கு மம்பலஞ்சே
கானந்தவெள்ளத்தெறையுமலானருள்பெற்றவரி
ஆனந்தவெள்ளம்வற்றாதுமுற்றதிவ்வணிறலமே. (காள்)

நன்னுதன்மடந்தை தன்னவங்கண் டி
மகிழ்துங்குளத்தோ டிருளைகூறிய னு.

(இ-ள்) இருவரதுகாதலங்கனிப்புட், இவ்வெள்ளத்தினையழுந்திப்புகுகின்றதோருயிரீ ஒருடம்பாற்றுவத்தலாராயினி இரண்டுடம்பைக்கொண்டு அவ்விற்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்து திளைத்ததனோடொக்கும், அதுவேயன்றி, அம்பலஞ்சேரிநதவிற்பவெள்ளத்தைச்செய்யு மொலிக்குங் கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடையவனதருளைப்பெற்றவரின்பம்போல இவ்விற்பவெள்ளமும் ஒருகாலத்தாங்குறைவுபடாது, இவ்வணிறலமுமுதிநாது என்று.

இவ்வையந்திற்கும்மெய்ப்பாடி-உவகை பயன்-மகிழ்தல் காள்
மணஞ்சிறப்புநாதால் முற்றிற்று.

ஓதற்பிரிவு.

இனி ஓதற்பிரிவென்பது-வரைந்துகொண்டபின்னர்த் தலைமகனுக்குமுதற்பிரிவு ஓதலாதலாற் கவையின்பிக்குதிகுறி நீக்காநின்ற ல்.என்க. “ஓதல் பாவல் பகைதணி வினையே, வேந்தற் குற்றழி பொருட்பிணி பரத்தைபெயர், றுந் தவ்வாரே யவ்வயிற் பிரிவே,” என்றோதப்படுகலின், முதற்பிரிவோதலாயிற்று. என்க, இவ்வண்ணம் ருண்ணோதலிற் றி இவ்வைவரைத்தபின்னர் ஓதநின்றானோவெனின், அல்லன், முண்ணங்களைப் பொருவிற்றானென்று கூறப்படுதலால் ஒதிமுடிததானென்பது. இவ்வைவரைத்தபொருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த காடங்களைப்பொழிய வேறம்புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோவென்பதன பாராயவேண்டிக்கருத்தினனானுலானும், கவையிற் ற மன்னிற்றாழ்ந்தானாத் தனதுகல்வி மிகுதிகாட்டி அவர்களையறிவித்தல் தருமநூல்விதியாதலானும், பிரியுமென்பவாகலின்.

அதுவருமாறு - குத்திரம் கல்விநலங்கூறல் பிரிவுநினைவுரைத் தல், கலக்கங்கண்டிநாத்தல் காதலரிதமது, வாய்மொழிகூறல் வரு வனநான்றாந், தீமைமயில் கல்வி தேருங்காலே.

(இ-ள்.) கல்விநலங்கூறல்- பிரிவுநினைவு நாத்தல்-கலக்கங்கண்டி நாத்தல்- வாய்மொழிகூறித்தலை மகள்வருந்தல் எனவியைநான்றா ம் ஒதற்பிரிவாம். எ-று. அயற்றுள்,

கல்விநலங்கூறல்.

கல்விநலங்கூறலென்பது - வரைந்துகொண்டபின்னர் ஒதற்குப் ப்பிரியவனுநுதின்றகலைகலை மகளுக்குப் பிரிவுணர்த்துவானு க மிகவுங்கூற்றார் கற்றோர் நன்மைக்கெல்லையிலாத தன்மை யுரையொனத் தோழிக்குக கல்விநலங்கூறுபிற்பல. அதற்குச்செ ய்ப்புள்.

சீரளவில்லாத்நிகழ்தருகலிச்செம்பொன்வரையி
 ஞரளவில்லாவளவு சென்றாப் பலத்துகரின்ற
 வேரளவில்லாவொருவரிருக்கழலுச்சீரணியோ
 வேரளவில்லாவளவிரராகுவரேந்திநையே. (காஅ)

கல்விக்கலவர செல்வத்தவரென

செறிசுழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்த

(இ-ள்.) ஏற்றுமாய், நன்மைக்கெல்லையிலாத விளங்குக்கல்வி யாகிய மேருக்குன்றத்தினது மிக் கவளவில்லாதவெலைபய யடைந்தவர்கள் அம்பலத்தின்கணினிந்த ஓரளவையுமில்லாதஒப்பிந் லாதானுடைய பெரியதிருவழிகளையறிந்து நினைந்தவரைப்போ வ நன்மைக்கெல்லையிலாத தன்மைபராவர். எ-று.

செம்பொன்வரையென்றான், தூய்மையும் பெருமையும் கலக் காமயமுடைமையால். கற்றநினைவேனும் கற்கநினைக்கின்றானு லான், ஓரளவில்லாவளவு சென்றாரென்றான் ஓரளவு-காதலும் பு கையமுதலாயின அளவு ஓரளவென்பது-காட்சியும் ஏனாமாணமு முதலாயினவளவு இது குறிப்பெச்சம். செல்வத்தவர்-மூலவாழ்க் கைச்செல்வத்தவர். அறிவறிவித்தது- அறிப்பப்படுவதையறிவித்த து பாங்கிபறிவறிவித்ததென்பது பாடமாரின், கலைமரணதுகுறி ப்பைபக்கண்டு தோழி தலைமகளுக்குக் குறிப்பிடுதற்குநினைவுரை க்க. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்தல். (காஅ)

பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது-கல்விநலங்கேட்டதோழி, அவன்

[சுத]

பிரிதற்குறிப்பறிந்து, மிகவுங்கற்றோர் நன்மைக்கெதிரில்லாத தன்மைபராவொன்பதனையுட்கொண்டு, தின்புணர்முனையுற்ற பாவலர், அழற்கானத்சேபோய்க் கவலியான் மிக்கானாகுட்டி அவரோடு உசாவித் தங்கல்விமிசுதிபுலப்படுத்தப் பிரியாநின்றனாளுமானத் தலைமகன் ஓதுதலுட்ப் பிரிவுதினைத்தமை தலைமகளுக்குக்கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வீதலுற்றாரை மைமலைப் பன்றில்லை மிக்ஞோன் கழற்சே

காதலிற்றார் நன்மைகல்விசெல்விதருமென்பதுகொண்

டோதலுற்றாருற்றுணர்தலுற்றார்செல்லன்மல்லபுற்கான் *

போதலுற்றார் தின்புணர் மூலபுற்றபுரவலரே. (கருக)

கல்விக்கல்வா செல்வத்தவனா ப்

புதிதான மடநிறைக்குப் பாங்கிபகர்ந்த அ.

(இ-நீ.) செல்வி, கெடுதலையடைந்தவர் தலையாணிப்பன்றமாய்
யையுடையான், தில்லைக்கணுளாகியபெரியோன், அவனுடைய
திருவடிக்சேயன்புற்றாரது நனமையைக் கல்வி தருமென்பத
னைக் கருதி, ஒதுதலான் மிக்காராக்விடைத்து, எல்லாதூல்களையு
முணர்ச்சுற்று, தின்புணர்முலையசசேர்ந்தபுரவலர், இன்னா
மையைச்செய்யும் மிக்கவழியுடைய கானகத்தைப் போகநினை
ந்தார்-எ-து.

ஓத்தான் உயர்ந்தகாண்க்கிடைத்து அவரோடுசாவித் தமதுகல்
னிமிசுதியையறிபவற்றொன்றுரைப்பாருமுளர். உணர்ந்தவற்றொன்று
பொன்பதனை முற்றுகவரைப்பினுமமையும். நின்முனர்முலையுற்ற
வென்றதனான,முலையிடத்துத்தியிலினைந்து நீட்டியாது வருவ
தொன்றும், புரவலொன்றதனான், நின்னலத்தொலையாமற் காட்ப
தொன்றுக்கறிப் பிரிவுடம்படுத்தாளாம். செல்வத்தவொன்றது-ந
ன்றுத்தலைமகனை. மெய்ப்பாடி- அமுலையையச்சாரிந்தபெருமிதம்.
பயன்-பிரிவுணர்ந்துதல். (காசு)

கலக்கங்குண்டிநாதர்.

கலக்கங்கண்டுரைத்தலென்பது-பிரிவுநினைவுநாப்பக்கேட்டதலைமகளது கலக்கங்கண்டதோழி, அன்பர் சொற்பாவிற்கும்பினொன்ன, அச்சொல் இவன்செவிக்கட்காய்த்தலெல்போலச் சென்றெய்திற்று, இனி மற்றுள்ளபிரிவை எண்ணமாற்றுவனெனத் தன்னுள்ளேகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உற்பாமிநிறில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த
 விற்பாவிலங்கென்கோணவிரும்பல்பேரலவன்பர்

சொற்பாவிரும்பினொன்னமெல்லோதுசெவிப்புறத்துக், *
சொற்பாவிலக்கிலவேல்லுளித்தாங்குக்குறுகியதே. (கூறு)

ஓதற்ககல்வர் மெதக்கவொன ப்
பூங்கொடிகலக்கம் பாங்கிகண்ணொத்தது.

(இ-ள்.) கல்லாற்செய்யப்பட்ட பாந்தமதிலையுடைய தில்லைக்க
ட்சிற்றம்பலமதனைக்காதலித்த வில்லாகச்செய்யப்பட்ட பாந்த
மலையையுடைய எம்முடையகோண விரும்பாதாராப்போல்,
நம்மன்பர் சொல்லாணியன்ற பாவாகியநூல்களைக் கற்கவிரும்பி
னொன்றுசொல்ல, அச்சொல் மெல்லோதுயையுடையாளது செ
'லிக்கட் சொற்றொழில்பாந்த விளக்குமிலையையுடைய வேல்செ
ன்று மூழ்கினுற்றோலச் சென்றெய்திற்று, இனிப்பிரிவைபெய்க
னமாறுமுள்ளு.

பொருப்புவில்லிமெல்லிருப்புடையார் கல்விக்கடனீர்வரு
ந்தாமையின் விரும்பலர்போலச்சொற்பாவிரும்பினொன்றாகி.
இனி வருந்தவென்பதோர்சொல்லிலிசித்து விருப்பலர்போல
வருந்த அச்சொற்றொறுகியதென்றுரைப்பினுமையும. பூங்கொ
டிகலக்கம் பாங்கி தன்னுள்ளேசொல்லியது, கலமகற்குகையிய
தெனறுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாமி - அழுக்கை. பயன் - செல்வ
முயருவிதல். (கூறு)

வாய்மொழிகூறித்தவலமகள்வருந்தல்.

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தலென்பது - கலக்கங்கொ
ணத்ததோழிகு, முன்னிலைப்புறமொழியாக நின். பிற் பிரியேன்
பிரியுமாற்றேனென்று சொன்னவர்தாமே பிரிவாராயின, இதற்கு
றாஞ்சொல்லுவ தென்னு வெனத்தலைமகனது வாய்மொழிகூறித்
தலைமகள்வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

பிரியாமையுமுயிரொன்றாகும்பிரியிற்பெரிதூர் *
தரியாமையுமொருக்கெறின்றுசாற்றினினைதயன்மெய்யிற் *
பிரியாமையெய்துநின்றோன்றிலைப்பேரியலாரான்ன *
புரியாமையும்துவேயினியென்றும்புகல்வதுவே. (கூறு)

தீதுகல்விக்குச்செல்வன்செல்லுமெனப்
பொதுறுகுழலி புலம்பிய

(இ-ள்.) தையலாடனது திருமேனியினின்றும் பிரியாமையை
ச்செய்து நின்றவுனது தில்லையிற் பெருந்தன்மையையுடைய ஓர்
நம்மிற்பிரியாமையையும், இருவருக்குமுயிரொன்றாகியும்,

பிரிசிந்பெரி தமாற்றாமையையும் ஒருங்கே அக்காலத்து நம்மு
ன்னின்று கூறினார், இப்பொழுது அவற்றைப் பிரியாமை பொய்
பாகக்கண்டமையின், உயிரிவேறுபடக்கருதுதலும் பிரிவாற்றாத
னுமாகிய அன்னவற்றைச் செய்பாமையும் இப்பிரியாமையோ
டொக்கும், ஒன்றிநாஞ்சொல்லுவதென்! எ-று.

தைவன் செய்யிறபிரியாத பேரன் பிடுனாது தில்லைக்கட்பயின்
றும் அன்புபேருது பிரிதல் எஃங்ஙனம்வல்லராயினான் னுங்கரு
த்தால், பிரியாமையசெய்து திண்னோன் தில்லைப்பேர்ய லாரொன்றா
ள். பிரிவுகாணப்பட்டமையின், அன்னவென்றது ஒழிந்தபிரிவா
டையமேயாம். அன்னபுரியாமையுமிதுவேயென்பதற்குப் பிரி
வுமுதலாகிய நமக்கின்றாதவற்றைத் தாம் செய்பாமையுமிதுவே
யாயிருந்ததெனினுமடையும் இன்னல்புரியாமையு மிதுவேயெ
ன்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாரும் பயனும்- அவை.)

ஒன்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

இனிக் காவற்பிரிவென்பது எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாது
காக்கவெண்ணுந்தருமநூல்விதியால் அக்காவற்குப் பிரிதல்.

அதுவருடாறு- சூத்திரம் பிரிவறிவித்தல் பிரிவுகேட்டிரங்கல்,
வருபவையிரண்டும் காவற்காவல்

(இ-ள்) பிரிவறிவித்தல்- பிரிவு கேட்டிரங்கல் எனவியையிரண்
டுக் காவற்பிரிவாம் எ-று. அவற்றை,

பிரிவறிவித்தல்.

பிரிவறிவித்தலென்பது- தருமநூல்விதியால் நமர் உலகத்தைப்
பாதுகாப்பான் பிரியக்கருதாநின்றாருனாத தலைமகன் காவலுக்கு
ப்பிரியக்கருதாநின்றமை தோழி தலைமகனாக்கறிவிப்பாற்றல். அ
தற்குச் செய்யுள்.

மூப்பா னிப்பாவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்பாங்கன் *
ஹிப்பான் லியன் நிலையானருளால்விநிநீருலகன் *
காப்பான் பிரியக்கருதுகின்ற நமர்காரீக்யங்கட் *
மூப்பானவொன்றும்புரிதாங்குமற்பூங்கொடியே. (காங்உ)

இருநிலக்காவற் கேருவர் நமொன ப்
பெருருளடர்வேலோன் பேரக்கறிவித்தது.

(இ-ள்.) கரிபகல்போலுங்கண்ணினையும் பூவின்கண் நறுநாற்முடைமையாகி பறம்மைவிளங்குஞ் சருண்டதாழ்த்தகுழியை முடைய பூவெகாடியை யொப்பாய், எல்லார் பாக்கைக்குட்புண்னே தனதிகையாற் கொள்ளப்பட்டிருமேனியையுடையனாகவின்கொல்லார்க்குத் தாழ்வுமுப்பான், பிள்ளோன்றியபாக்கையையுடையா கொல்லாரும் சூப்பவும் தான் நிலைபெற்றவிளமைபையுடையனாகவின்கொல்லார்க்குமினையான், உலகத்திற்குமுன் னுள்ளோன், அதற்குப்பின் னுமுள்ளோன், மூன்றுபுரங்களை யுடையகொப்பான், அகன்றநிலைக்கண்ணூர், அகன்கைவலால் நமர்விந்நீராற் சூழப்பட்டவுலகத்தைக் காக்க வன்முடிபிரிபகைகுதாநிலைநூர் எ-று.

நிலைபா னேவலாவது எல்லாவுயிர்களையுமரசுந்காக்கவென்னுந்தரு உதாவிதி காத்தலாவது- தன்னினை செய்வாரானும் கள்வரானும் பணகவரானும் உயிர்கட்குவருமசசத்தை நீக்குதல நிலைபா னருளா வென்புந் து அகன்கருவா னுலகத்தைக்காக்குந்தன்னை யையெய்துஞானுவிந் அகாவற சூப்பிரிகிசுநூ லன் அருளாட்டி னுமனையும உயிர்ப்பாபி அருவகையசகார்த்த பெருமிதம். பயன்-காவற் சூப்பிரியும்பிரிவுணாததுகல. (காமுட)

பிரிவுகேட்டிமங்கல்.

பிரிவுகேட்டிமங்கல் வென்பது-பிரிவறிவித்ததோழிக்குமுற்காலத்திற் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படு நம்மை வந்த யகன்கை நப்பக, அதனைவிடத் தம்முயிர்தந்தவர், இவ்வுற கம்மலநிலில்லாத இககால துத் தாம் நினைந்திருக்கின்றதின வோ, இது தமக்குத்தகுமாவெனத தலைமகனுபிரிவுகேட்டித் தலைமகளிரநீராநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுகட்பெருநிலைத்திண்கோட்டுக் கழைசெவிச்செம்முதமாத் *
நெறுகட்டழிபமுன் னுய்யசெய்தோர்களுப்புச்சிலையோ *
னுறுகட்டழனுடையோ னுறையம்பலமுன்னலரித் *
னுறுகட்டழி குழலாயிதுவோலின் னுருதிவிறதே. (காமுட)

மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறித் து

பழங்கெண்ப்தி பழங்கல்சென்ற து.

(இ-ள்.) பூவிற்றேனையுடைய நெருங்கியசருண்டகுழியையுடையாய், சிறிபகண்ணினையும், பெரியகையினையும், திண்ணியகோட்டினையும், குறைந்தசெவியினையும், சிலந்தமுதத்தினையுமுடைய பா

பண்பாடு - 20.

பண்பாடு வளமுடன் பிழைக்கக் குரவாற்பாதுகாக்கப்படு
முற்காலத்து நம்மையுயித்தவரி, கருப்புவிலையுடையவனைச்
சென்றற்ற அண்ணிற்றையுடையவனுமையும் அம்பலத்தையுன்
னாணாப்போலக் கண்ணோட்டமின்றித் தம்மல்லதில்லாத இக்
காலத்து நினைக்கின்றதிதுவோ! இதுதருமோ! எ-று.

கருப்புசகிலயோனென்பதனை எழுவாயாக்கியுரைப்பினுமமை
யும், கொறுசட்டழிஇமுன்னமய்ச்செய்தோரென்பது பாடமா
லின், கொறுகின்றவிடத்துத் தழுவி முன்னம்மையுயித்தவரென்
னாக்க. மெய்ப்பாடி-அழகை. பயன்-செலவழுக்குவித்தல். ()
காவறபுரிவு முற்றிற்று.

பகைதணிவிவரைப்பிரிவு.

இனிப் பகைதணிவினைப்பிரிவென்பது- தம்மிற்பகைத்தவேந்
தனாப்பகைபத்தணித்து இருவரையும்பொருந்தப்பண்ணுதல்.

அதுவருமாறு குறிதாம். பிரிவுகூறல் வருத்தத்தணித்த, விருப
கை தணித்தற்க்கெல்லென்ப.

(இ-ள்) பிரிவுகூறல் - வருத்தத்தணித்தல் எனவிவையிசன்மீது
பகைதணிவினைப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிவுகூறல்

பிரிவுகூறலென்பது- ஒருவரதுள்ளி குறியை ஒருவர்கணித்த
ற்கரிதாவிட இருவேந்தரி தம்முள் பகைத்து உடன்மடியப்புகுதல்
நின்றாரொனக்கேட்டு, அவ்விருவராமடக்கவல்ல திறலுடையராத
லின், அவரைப்பகைதணித்து அவர் தம்மிலொன்றுபடவேண்டி
நின்றைப்பிரியக்கருதாநின்றாரொனத் தலைமகன் பகைதணிபகப்பி
ரியலுநாநின்றமை தோழி தலைமகனுக்குக்கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

பகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தரிவெம்போர்மிடைந்த *
பகைதணித்தற்குப்படர்தலுற்றார்நமர்பல்பிறவித் *
தொகைதணித்தற்கென்னபாண்டு கொண்டோன்நல்லச்குழ்பொழில்வாய் *
புதைதணித்தற்கரிதாம்புரிதாழ்த்தருமொய்குழலே. (கூறியது)

துன்னுபகைதணிப்ப மன்னவன்பிரிவு

தன்னுந் தோகைக்கு முன்னிமொழிந்தது.

(இ-ள்) பேரருளிணராதலின் தாமளிக்குமிடத்துப் பலபிறவி
த்தொகையுள்வருங்குழிபெருந்துன்ப முடையாராயேவேண்டு

தவின் எண்ணெயடிமுக்கொண்டதன் து. திண்ணைக்கட்குமுந்தபொ
ழிவிடத்துளவாகிப் போதுகளாற்றனது தறுதாற்றமாத்துத்தணி
தாஞ் சுருண்ட தாழ்ந்த நெருங்கிப் குழலையுடையாய், ஒருவருள்
ளமிகுதினை ஒருவரினிக் கெற்கரிக்காநின்று இருவேந்தாறு வெ
ப்பபொர் நெருங்கிப் பகையை மாத்துதற்கு, நமர் போகநினை
ந்தார் எ-று.

எளிதினிற்சந்துசெய்வித்துக் கடிதின் மீள்வொன்பது பபப்
ப், மிகைதணித்தற்கரிதா மிருவேந்தொன்றகொல் ஒத்தவலிபின
ராதலும், வெம்பொர்மிடைந்த வென்றதனால் ஒத்ததொலிவினா
தலுங்கூறினாராம். மிகைதணித்தற்கரிதாம்பகை பெனவியையும்.
மெய்ப்பாடி- அழுதையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - பகை
வினியைமிடைப்பிரிவுணர்த்துதல். (கா.யச.)

வருத்தந்தணித்தல்.

வருத்தந்தணித்தலென்பது-தலைமகனதுபிரிவுகேட்டு உள்ளு
டைந்து தனிமையுற்றவருந்தாநின்றதலைமகனே, நினைவிட்டி அ
வர்பிரியார், நீநெருப்பையுற்றவெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும்
போல இவ்வாறுருகித் தனிமையுற்று வருந்தாதொழிபெனத்
தொழி அவளதுவருத்தந்தணிபாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நெருப்புறுவெண்ணெயுநீருறுமூப்புமெனவிஃகுவனே
பொருப்புறுதோகைபுலம்புறல்பொய்யன்பர் போக்குமிக்க
விருப்புறுவோகாவின்னோரின்மிருத்தாநண்ணாகழியத்
திருப்புறுகூலத்திஞென்றில்லைபோலுந்திருநாறலே. (கா.யசு.)

மணிப்பூண்மன்னவன் தணப்பதில் லை

அஞ்சல்பொய்பென வஞ்சியைத்தணித்த னு.

(இ-ள்.) தன்சண் மிக்கவிருப்புறுமவரை விண்ணோரினு மிகச்
செய்து பகைவர் மாய விதிர்க்கப்படுஞ்ஞாலவேலையுடையவனது
தலைமையையொக்குந் திருநாதால், பொருப்பைச்சேர்ந்த மயில்
போல்வாய், தீயையுற்றவெண்ணெயும் நீரையுற்றவுப்பும்போலஇ
வ்வாறுருகித் தனிமையுறுதொழி, அன்பர் போக்குப்பொய். எ-று.

மிருத்தென்னும் வினைபெச்சம்-திருப்புறுகூலமென்புழித் தி
ருப்பென்பதனோடுமுடிந்தது. மெய்ப்பாடி - பெருமிதம். பய
ன்-தலைமகனையாற்றுவித்தல். (கா.யசு.)

பகைதணிவினைப்பிரிவுமுற்றிற்று.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

இனி வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு என்பது ஒருவேந்தனுக்கொரு வேந்தன் ஒருவர் துவந்தடைந்தால் அவனுக்குத் தவிசெய்யப்பிரி யாதிறம்.

அதுவருமாறு- குக்கிரம்- பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமை, காரியிசைவைத்தல் காரணோக்கி, வருந்தியுரைத்தன் மலர்க்குழல் ரிவை, கூதிரிகண்டிகவறல் குளிர்முன்பணிக்கவ, னோர் தகூற மீனா க்கிப்பின்பணிக், னுங்கியுரைத்த விளவேனில்கண்டவ, னிலி னெய்த வினுவவர்குறித்த, பருவமாமென வரவுகூறல், பருவமறத்து னாத்தன் மறுத்துரைத்தல்லொடு, தேர்வரவுகூறல் வினைமுற்றிதி னைத, னிலிமைநினைந்துரைத்தன் முகிலொடுகூறல், வரவெய்து னாத்தன் மறவாமைகூறல், மற்றிவைபிரிபெய்முற்றாழிப்பிரிவாம்.

(இ-ள்.) பிரிந்தமைகூறல்- பிரிவாற்றாமை காரியிசைவைத்தல்- வரவுகூறல்-கூதிரிகண்டிகவறல்-முன்பணிகுநொந்துரைத்தல்-பின்பணிநினைந்திரங்கல்- இளவேனில்கண்டவெய்தல்- பருவங்கூட்டிவற்புறுத்தல்- பருவமன்றென்றுகூறல்- மறுத்துக் கூறல்- தேர்வரவுகூறல்-வினைமுற்றிதினைதல்- நிலைமைநினைந்துகூறல்-முகிலொடுகூறல்-வரவெய்துரைத்தல்-மறவாமைகூறல் என விளைவதினும் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றள்,

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது- தம்மைவந்தடைந்தவேந்தனுக்குத் தாமதவிசெய்வாராக வெய்யபொரையுடையபாசறைமேலநமர் சென்றார், இனியவ்வேந்தன் பகைவராலிடப்பட்டமதில் இன் றென்றாய்முடியுமோவெனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரித் தமைதோழி தலைமகனுக்குக்கூறுதிறம். அதற்குச்செய்யுள்.

போதுகுலாயபுனமுடிவேந்தரிதம்போர்முனைமேன் *
மாதுகுலாயமென்னைக்கிசென்றார்நமர்வண்டிபுரிந் *
காதுகுலாயகுழையெழிலோனைக்கருதலர்போ *
லேனுகொலாய்வினாகின்றதின்றொன்றாயிமதினே. (காடுகூ.)

விறல்வேந்தர் வெய்முனைக்க

முறல்வேந்தர் செல்வொன்ற

(இ-ள்.) மடவழகுபெற்ற மெல்லியநோக்கத்தையுடையாய், புவழகுபெற்ற பேணிச்செய்யப்பட்டமுடியையுடையவேந்தர்

தமது போலாயுடைய பாசறைமேல், நமர் சென்றார். வளவிய புலியூர் காதலுபெற்றிருந்தபாலுண்டாகிய எதிலுடையவனைக் கருதாதாணப்போல ஒன்றாவிடப்பட்ட மதில் இன்றியா தாய்முடியுமோ! எ-று.

வினைமுடித்துக்கடிதுமீள்வொன்பதுபயப்படுங் குரிமதிலி ன்றேயழிபுமென்று கூறினாமை. கொல்லென்பது அசைநிலை. சென்றொனத் துணிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்கூறினார். நிறல் வேந்தொன்றது, சாகிபற்றியன்று தலைமைபற்றி. மெய்ப்பாடு- அருமைபச்சாரிந்தபெருமிதம். பயன்- வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு னைந்ததுதல். (கூறியன்)

பிரிவாற்றாமைகாரிமிசைவைத்தல்.

பிரிவாற்றாமைகாரிமிசைவைத்தலென்பது-பிரிவுகேட்டதிலைக் கள், தனதுவருத்தங்கண்டு காதலர்வினைபயிற்றிரிய நீயுந் தோன் வினைமுடியுமாறென்றோவென்றதொழிக்கு, பாணவர்பிரிந்தகருந் வருந்துகின்றேனல்லென், இக்காரிமுதிலசென்று அப்பாசறைக்கண் ணே தோன்றுமாயின், நம்மைநினைந்தாற்றாராய், அவ்வினைமு டிக்கமாட்டாரென்று அகற்குவருந்துகின்றேனெனக் காரிமிசை வைத்துத் தனதுவருத்தங்கூறுநிறம். அகற்குச்செய்யுள்.

பொன்னிவளைத்தபுனல்குழிவவிப்பொலிபுலியூர்
வன்னிவளைத்தவளர்சடைமயாவனைவணங்கலர்போற்
றுன்னிவளைத்ததந்தோன்றற்குப்பாசறைத்தோன்றுங்கொலோ
யின்னிவளைத்துவிநீர்கவரும்வியல்முதிலே. (கூறியன்)

வேந்தற்குற்றுழி விறலொன்றிரி
எந்திழைபாங்கிக் கெடுத்தானாத்த

(இ-ள்.) பொன்னி சுற்றுத்தலாணுண்டாகிய புனலாற்றமுடப்பட்ட நிலைபெற்றுப்பொலிகின்றபுலியூரில் வன்னித்தளிரார் குழப்பப் பதெழியசடையபுடையவனை வணங்காதாணப்போல இடர்ப் படப் பகைவகாக்கித்திசு குழப்போகிய நம்முடையதோன்றற்கு மின்னிபுலகத்தவந் துவளைத்துப் பாந்தகடலைப்பருகும் பெரி யமுதில் பாசறைக்கண்ணே சென்றுதோன்றுமோ! எ-று.

வளைத்தலை விரிநீர்மேலேற்றினுமமையும். தோன்றுமாயின் அவர் ஆற்றாவவொனயானுற்றேனுகின்றேனென்பது கருத்து. பொன்னிவளைத்தபுனலென்பதற்குப் பொன்னிபாற்றைகயப்பட் டபுனலென்றும், வன்னிவளைத்தவென்பதற்குத் திபைவளைத்தா

ற்போலுஞ்சடைபென்றுமுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு- அழு
கை. பயன்- ஆற்றுவித்தல். (கூயுள்)

வானோக்கிவருந்தல்.

வானோக்கிவருந்தலென்பது- உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்
ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச் சேவல் தன் சிறகாடுவெடுக்கிப் ப
னியான்வரும் மிக்கருளினாப்பாதுகாங்கின்ற இரவின் கண் எனது
போதரவு அவனுக்கென்னாங்கொல்லோவெனத் தலைமகனது வடி
வைநினைந்து வாண நோக்கிவருந் காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோலித்திசுழ்சிறகொன்றினெடுக்கிப்பெடைக்குருகு *

பாலித்திரும்பனிபார்ப்பொடுசேவல்பயிலிரவின் *

மாலித்தனையறியாமறையோனுறையம்பலமே *

போலீத்திருதுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவுகொயுள்

வானோக்கி வடிவுநினைந்தோன்

வானோக்கி வருந்தியது.

(இ-ள்.) பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகை விளங்காநின்றசிற
கொன்றினெடுக்கொலிப்பாடுக்கிப் பாதுகாத்துக் கொண்டற்றவ
லையான்வரும் மிக்கருளினாச் சேவல் தானுழக்குமிரவின் கண், டிர
லாந்சிறிதுமறியாதஅந்தணனுறையும் அம்பலத்தைப்போல்வாளா
கியதிருதுதலாட்கு எனதுபோதரவு எத்தன்மையதாருமோ! எனது

இரவின்னல் னதாமெனவியையும். நாம் இக்காலத்து நங்காதலி
க்குப் பனிமருந்தாயிற்றிலேமென்னும் உள்ளத்தானாகலின், பெ
டைபொய்க்கிய சிறகைத் திசுழ்சிறகெனப் பணைந்துகறிஞன்.
போலித்திருதுதலாட்கென்பதற்கு அம்பலம்போலும் இத்திரு
துதலாட்கென்றுணாப்பினுமமையும். இத்திருதுதலாஎன்றான்,
தன்னெஞ்சத்தளாகலின். மெய்ப்பாடு- அச்சம். பயன்- மீடற்கொ
ருப்படுதல். (கூயுள்)

கூதிர்கண்டுசுவறல்.

கூதிர்கண்டுசுவறலென்பது- விழாநின்றபணியிடத்து எல்லாரு
ம் நெருப்புத்திரைமேவாநிற்ப மலைத்திரையேறித தூணியில்
லாதாடைத்தேயும் புயலினம் நமக்கேயன்றித் தம்மையடைந்தார்
க்குகவிசெய்யச்சென்றுக்குஞ் சென்றுபொருந்துமோ, பொரு
ந்துமாபின், நம்மைநினைந்து ஆற்றாராய், அவ்விழைமுடிக்கமாட்
டாரெனத்தலைமகள் கூதிர்கண்டுசுவரநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருப்பினமேவும்பொழிந்நில்லைமன்னன்கண்ணாராளால் [ய்
விருப்பினமேவுச்சென்றாரீக்குஞ்சென்றல்குந்கொல்விழ்ப்பனிவா
நெருப்பினமேநெடுமா லெழிஞ்ஞென்றச்சென்றாகுநிற் *
பொருப்பினமேறித்தமியணாப்பார்க்கும்புயலினமே. (கூறியது)

இருங்குநி ரொதிர்வுகண் டு

கருங்குழலி கவலைபுற்ற து.

(இ-ள்.) விழாநின்றபனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்பத்திர
ளே மேவாநிற் ப நெடியமாயவனதெழி ல்கண்டார்க்குப்பலப்ப
டசென்று அவ்விடத்துநின்ற மலைதிரையேறித் துணையிலலா
காணாத் தேயும் புயலினங்கள், கருப்புத்திரள்பொருந்தும்பொழி
லைபுடைய துல்லையி ன்மன்னவன்கண்ணாடப மிக்கவருளான் வி
ருப்பையுடைய தம்மினந் தம்மாலுதலிபெற்றுப் பொருந்தும்வ
ண்ணஞ் சென்றாரீக்குஞ் சென்றுதங்குமோ! என்று.

அ ல்குதலா ல்வருந்துபருறுதனோக்கிச் சென்றாரீக்குமென நா
ன்காலத்தொருக்கிறான் நெருப்பினமேயென்பதனைப் புயன்மே
லேற்றி இடிநெருப்பென்று, சென்றென்பதனை மலைமேலேற்றி
உயர்ந்தென்றும், உரைப்பினுமமைபும். மெய்ப்பாடு - அழகை
பயன்-தோழியையாற்றாவித்தல். (கூறியது)

முன்பனிக்குநொந்துநாத்துணாத்தல்.

முன்பனிக்குநொந்துணாத்தலென்பது- மக்களேயன்றிப் புள்
ளாந்தம்பெடையைச் சிறகொடுமிக்கிப் பிள்ளைகளையுந்தழவி இ
னஞ்சூழ வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இம்மயங்கிருக்கண், இ
டையருது விழாநின்ற பனியிடைக்கிடந்து வாடித் துயர்வாயாக
வென்று என்னைப்பெற்றவளை நோவதல்லது யான் யானாநோவே
னென முன்பனிக்காற்றாது தாயொடு நொத்துகாறுநிற்றல். அதற்
குச் செய்யுள்.

சுற்றினவிழ்ப்பனி தாங்கத்துவண்டு துயர்கவென்று *
பெற்றவளே பெண்ப்பெற்றாள் பெடைசிறகொடுமிக்கிப் *
புற்றிலவா ளாவச் சிலலைப்புள்ளுந்தம்பிள்ளைதழீஇ *
மற்றினஞ்சூழ்ந்து துயிலப்பெறுமிம்மயங்கிருளே. (நூலு)

ஆன்றபனிக் காற்றாழி ந்

தீன்றவளை யேழைநொத்தது.

(இ-ள்.) புற்றையுடையவல்லாத ஒணியையுடையபாம்பையணி
நீசுவனது தில்லையின் மக்களேயன்றிப் புள்ளும் பெடையைச்சி

நகாநெடுக்கித் தமதுபிள்ளைகளையுந் தழுவி இனஞ்சூழ்ந்து வெருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இச்செறிந்தவிருட்கண்ணே மேனி பெங்குஞ்சுற்றி ழீழாநின்ற பனி இடையறாதுநிற்ப, அதற்கோ ச்மருந்நின்றித் துயர்வாயாகவென்று, எண்ணியின்றவளே நன்றாள், இனி யான் பாணாதோவது! எ-று.

சுற்றின ஶங்க வெனவினையும. மயங்கிருட்கட்டுயர்வாயாகவெனக் கூட்டுக. சுற்றினவென்பது பெயரொச்சமுமாம். மற்று - அசைநிலை புற்றிலவாளாவனென்பதற்கு முன் னூரைத்ததுணாக்க பெய்ப்பாயி-அது. பயன்-ஆற்றமைநீங்குதல். (௩௨௮)

பின்பனி நிவன நதிராங்கல்.

பின்பனி நினைந்திராங்கவென்பது- இப்பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துவலைகளைப்பரப்பியவாறு அவன் பொறுக்குமளவன்று, தவலைச் சொல்லுகின்றதென், எனக்குமாற்றுதலரிதென்பதுபோதர, பிசுததனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்குமெனத் தலைமகன் தலைமகள் துதுயாநி னாற்றிரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புரமன்றயரப்பொருப்புனில்லைநிப்புத்தேனிந்நாப்பட் *
சிரமன்றயனைச்செற்றோன்றில்லைச்சிற்றம்பலமனையான் *
பரமன்றிரும்பனிபாரித்தவாபரந்தெங்கும்வையஞ் *
சரமன்றிவான்றருமேலொக்குபிசுததமியருக்கே. (௩௨௯)

இரும்பனியி னெதிரிவகண் டி

சுரும்பிவர்குழலி துயாநினைந்தது.

(இ-ள்.) பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துவலைகளைப்பரப்பியவாறு தில்லயிற்சிற்றம்பலத்தைப்பொப்பாளதளவன்று, பிசுததனிமையையுடையார்க்கு இப்பனி, உயிர்கவரவெருண்டு, வான்சரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்கும். எ-று. புரம்பருந்த அன்று பொருப்பாகியவில்லைபேந்தித் தேவாநடுவே அவர்க்குத்தலைவகுதிய அபிணயன்றுசிரமரித்தவனது தில்லைச்சிற்றம்பலமெனக்கூட்டுக.

படந்தெங்குந்தருமேலென்றினைப்பினுமமையும். இக்காலத்து அவளாற்றுகை சொல்லவேண்டுமோ எனக்குமாற்றுதலரிதென்பது போதரத் தமியருக்கென்ப்பொதுமையாற்கூறினான். இதனைத் தோழிசுற்றுகவுணாப்பாருமுளர். மெப்ப்பாடி-அது. பயன் தலைமகளையாற்றுவித்தல். (௩௩௦)

இளவேனில்கண் டி ன் ன லெய்தல்.

இளவேனில்கண் டி ன் ன லெய்தலென்பது-மேன்மேலுந் தி ன் ம் பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழினைச் சுற்றிவந்து பற்றின, இனிபுயிர்வாழ் மாறொன்றுங்கண்டிலெனநீ தலைமகள் இளவேனில்கண்டி ன் ன லெய்தாநின்றல் அதற்குச் செய்துள்.

வாழ்ம்படிபொன் றுங்கண்டில வ் வாழிபி ம் மாம்பொழிந்தேன்
சூழ் மகசுகற் றம்பற்றினவாந் தோண்டையங்கனிபா
யாழிச் செ லுழி மங் கசுபங்க ளென்றம்பல மாசரியாக
சூழி அமலி மனம்போசீர் றுளா நின்றகே ளெனமே. (௩௨௨)

இ ள் ன லெனின் முன் னவதுகண் டெ
மென்னவகப் ப்பதை யின் ன லெய்துப டு.

(இ-ள்) அழகிபெகாண்டைக்கணிபொ லும் வாயிடுளபு, யாழ்மா ளைபோலுமினிப மொழிபி னையுமுடைய மங் கையது கூர்சுறபு டையானது சிற்றம்பலத்தையி றும்பாத உண்வாந்செருகசூ டு மன ம்போலுந் நகலைக்கொருகால் நிறம்பெற்றிருளாநின்ற குயில்க ள், இம்மாம்பொழிந்தக் குடைதலாற் மேன்குற்றுழைமெங்குய்வு ந்துபற்றின, இனிபுயிர்வாழ்மாறொன் றுங்கண்டிலம். ஏ-று.

வாழி பென்றது-வாழ்வாயாகவென் னும்பொருட்டாய் எநிரிநு கமாக்கிநின்றது தேன்சூழ்முனைகச்சுற்றும்பற்றின் லென்பதுபா டமாபின், மலருமளவுங்காலம்பார்த்துத் தேன்கள்சூழ்முனைபெ ண்க மெப்ப்பாழி-அது பயச்-ஆற்றான நீக்குதல். (௩௨௨)

“இழவி நிலையே வினையிடத் துனாயார்-வென்றிக் காலத்து வி னங்கித் தோன்றும், என்பதனான், இக்கிளவியைந் தும் காலநிகா ட்டவேண்டி இத்துறையுட் கூறினாற்பொது ஒருத்தர் கககொள்ள.

பருவங்காட்டிவறப்புறுத்தல்.

பருவங்காட்டிவறப்புறுத்தலென்பது-தலைமகன் கால்பருவற் கு க் குறித்துப்போகிய கார்ப்பருவத்தின துவரவுகண்டு கலங்காநின் றதலை மகனாக் குடிகாரிவந்து வரவிடத்துப்பரந்தையால், நம் மைக்கலந்தவாதுதேர் இயற்குந நாடியாக இக்கேவராநிறபக்கா ணப்பரிவதே இனிபுள்ளதெனத் தோழி அப்ப ருவந்தன்னைகே ளாட்டி, அவனைவறப்புறுத்தாநின்றல் அதற்குச் செய்துள்.

[௪௨]

பூசுபதெல் தோகொண்டபாம்பன்புலியூரால் மிடற்றின் *
 மாண்டவென் னிறையணவரனின் மலருமணந்தவன் மீதர் *
 காண்பகற் றொழி நூதானையிடுகேவரகாரர் மலர்க்கேதன் *
 பாண்டபதல் தோரி குழலாயெழில்வாய்த்தபனிமுகிலே. (கஉக)

காரிகருமெனக் கலங்குமாகரை த்
 தேங்குமெனத் தெளிவித்த னு.

(௨-ள்.) காண்க ிதது மலலாபுதார்க்கென் பாட்டினது சொல்லி
 யையாரா பூசுபதையாட்பூணப்படுமணியென்றே கொள்ள
 ப்பாட்டபாம்பு யாபுடையான, புலியூரன், அனைய மிடற்றினது
 கதாவுடையாபுடையவண்ணம் எழில்வாய்த்தலையுடையவாகிய ப
 ணிமுருகன் வாயிடத்துப்பரவாநிறைநன், அதனான், நம்மைக்கல
 ந்தவரனோடு ிருக நானையாக இங்கேவாரா நிற்பககாணப்படு
 வதெனவே, அணியாதறையாகற்பாலையென எ-று.

தேரிட்கேவரவதனக்கா னுமகல்வெ இனிபள்ளதெனமொ
 ழி மாந்லியுடையி னுமையும்காண்மலவொன்பதாஉர், எழிலைய
 வென்பதாஉன்பாடம் மெய்ப்பாடு- அழகையெச்சரிந்தபெரு
 மிதம் பயன-தலைமகனாவற்புறுத்தல் (கஉக)

பருவமன்றென்று கூறல்.

பருவமன்றென்ற கூறலென்பது-காரும் வந்தது காந்தளம்ம
 ராநிறைநன் காதலர் வாராநிறந்த கெல் மீதுவென்று கலங்காநின்
 டுதலையென்கு, நிறம்பலதனின் வடமேன் குடமுதா முழங்க அ
 தன்யறிபாது காணொன்றுகொண்டு இக்கந்தனமலாந்னை, நீயித
 னைப்பருவமென்று கலங்காதொழியெனத் தலைமகன் வரவுநீட்டித்
 தலால் தோழி அவள்கலங்கத்திரப் பருவதைப் பருவமன்றென்
 னுகுறநின்றல். அதற்குச்செட்டியுள்.

மெளிதரற்காடு னாகேனஞ்சிறற்பலத்தடியேன் *
 அளிசுரக்கார மிடற்றோண்டமாட க்கண்ணார்முழவந் *
 அளிதரற்காடு னாவார்தனவார்ப்பதிதொகாண் குழல்போன் *
 றளிதரக்காந் டுமபாந்களைப்பாநித்கலர்ந்தனவே. (கஉச)

காமாக்கலங்கு மேமொழிற்கண்ணி க்
 கின்றுணைத்தோழிபன் றென்று மறுத்தது.

(௨-ள்.) அடியேன் களிப்பையுண்டாக்கச் சிறம்பலத்தின்கண்
 னே களிப்பிடற்றையுடையவன் கூந்தாடாநிற்ப, முகமமைந்தமு

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது-மறுத்துக்கூறினதலைமகனாக்கு, கொண்டன் எட்டுத்தொகைகளையும்வாராதின்மையின், இதுபருவ நெடுநிலையுடன்றமன்னர் தம்முட்பொருந்துதலான் நம்பக்கல நகரிகேர் நம்மில்லின்கணின்துவந்து தோன்றமென்று அவன் கலக்காதீரத் தோழி தலைமகனதுதேர்வரவுகூறுதிறல். அதற்குச் செய்துள்.

திருமாலறிபாச்செறிகழற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெங் [பம்
கருமால்விடையுடையோன்கண்டம்போற்கொண்டலெண்டிசை
வருமா லுடன்மன்பொருந்தறிருந்த மணந்தவர்கேர் *
பொருமாலறி தகணல்லாயின்றுதோன்றுநட்பொல் னகரிக்கே. ()

பூங்கொடியருள ப்
பரங்கி தெருட்டிய அ

(இ-ள்.) திருமாலறிபுப்படாத செறிந்த வீரக்கடியுடைய திருவடியையுடைய தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுளாகிய எங் முடையகரிய மாலையுடையுடையுடையனது கண்டப் போல விருண்டு கொண்டல்கள் எட்டுத்தொகைகளையும் வாராதின்மன, அதனால், உம்மிற்பொருட் பெரியவேல்போலுங்கண்ணையுடைய தல்லாய், நம்மைக்கலந்தவாதுதேர், உடன்ற மன்னர் தம்முட்பொருந்துதல் திருந்துதலால், நம்பொண்ணையுடையவில்லின்கண் இன்றுவந்துதோன்றும். எ-று.

உடன்மன்பொருந்தறிருந்த மணந்தவொன்பதற்கு மன்னர் பொருந்துமவண்ணம் அவரைச்சென்றுகூடினவொன்றுணாப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-தலைமகனையாற்றுவதிதல். (கஉள்)

விவரிமுற்றிநிலிதல்.

விவரிமுற்றிநிலிதலென்பது- வேந்தற்குற்றமுழிப்பிரிந்ததலை மகன், விவரிமுற்றியபின்னர், கலையும்வில்லைபுன்கொண்டு மன்கோபமுங்காட்டி ஒருதிருமுகம் வாராதின்மனது, இனிக்கடிதுபோதுமெதைத் தேர்ப்பாகன்கேட்பத் தலைமகன் துமுதலினந்து கூறுதிறல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலோங்கலர்சடைபெற்றவன்சிற்றம்பலம்புகழு *
மயலோங்கிருங்கனிபண்ணவாருணன்வெற்பின்வைத்த *

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

கயலோகிருஞ்சிலைகொண்டு மன்கோபமுக்காட்டியருஞ்
செயலோங்கெயிலெளிசெய்செயினிச்சொர்க்கருமுக்கே. (கஉ௭)

பாசறைமுற்றிப் படைப்போர்வேந்தன்
மாசதுபூணமுலை மதிமுக்கினைந்த னு.

(இ-ள்.) செய்கலைபுடைய உயர்ந்தமதிலை எரிபாக்கியபின் இன்
து திருவையுடைய தொருமுக்கம், கயல்போலுக்கண்ணையுட், மிகப்
பெரியவிற்ப்பாலும் புருவத்தையுமுடைத்தாய்த் தங்கியவிற்திரி
கோபம்போலும் வாகையுக்காட்டி, வாராநின்றது, இனிக்கடின
போனும். ன-று. நீரை உயர்ந்தவிரிசடையின்கணேற்றவனது சிற
மம்பலத்தையே பரவும் மயக்கத்தையுடைய உயர்ந்தபெரிபணி
யானையுடைய வரகுணன் இம்மயத்தின் கணவையத்த கயலெனக்
கூட்டுக.

இன்று ஓராணையோலை அனாயன்பொழியாக்கியவையுமீ வீடு
லையுமுடைத்தாய் மன்னன்முனிலையுக்காட்டி வாராநின்ற சென
சிலைடைவகையான் ஒருபொருடோன்றியவாறவிட ஸ்பரித்த
இ-அச்சம். பபன்-தேர்ப்பாகக்கேட்டுக்கடினதுாதல். (கஉ௭)

நிவஸனமநிவாந்நுக்கடறு

நிலைமதினைந்துகூறலென்பது- வினைமுற்றியபினை ஸகர்
முக்கண்ணிவாராநின்றவன், பறாக்கள் தந்துணையொடு குயிலொரு
முன்றிற்கண்ணிளையாடுவகணி இதுதமக்கரி, வாயிறதென்று என்
னிலைமதினைந்தாற்றியிலாளாவன், நீடுவையத்தேனாகச் செய்து
வாபாகவெனத் தலைமகளதுநிலைமதினைந்து தேர்ப்பாகனுக்குக்
கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறந்திறநிகழ்செய்ச்சிறம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவந்தம் *
பிறந்திறுனைந்துபெருகுதேர்பிறக்கும்மெளரியா *
நிறப்பொற்புரிசை உறுகின்றதுன்னிடமதடைப்புள் *
கிறப்பிறுயின்னுமுற்றத்தினைதேருமெழினகேக்கே. (கஉ௮)

பொற்றொழிநிலைமை மற்றவனின்
திருந்துதேர்ப்பாகற்கு வருந்துபுகன்ற னு.

(இ-ள்.) மிக்கவொளிபார்த்திறம்கதையுடைய செம்பொன்னு
னிபன்ற உயர்ந்தமதியுடையவழிநிறெருவின்கட்சேர்ந்து வி
ளையாடும மென்னடைவையுடைய மாடப்பறாக்கள், இறந்திசை
ட்டியின்னுமுற்றத்தின்னைதேர்ந்துண்ணும் ஆவளிமுற்றவென
[எக]

புலியுடைய இல்லத்திற்குச் செற்புக்களாற்பொலியஞ்செவனது
சிறம்பலத்தைச் சென்றடைந்தவர்கடம் பிறவிடோல விலாந்
துமுநிலுவதாக இத்தேர் எ-று.

டருககள் துணையோடுதுயின்னு முன்றியின்கண்விளையாடுவ
னகண்டு ஆற்றகிலாளென்பதுபோகர, இறப்பிற்றயின்னுமுந்
துயினாழைநடுமென்றான். சிறம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர் பிற
பயிற்றுக்கிடபேரின்பமெய்துமாறுபோல யாதுஞ்சுரஞ்செவ
னதுபுக்கிட பெருந்தோண் முயங்குவெண்னுக்கருத்தாற்பிறப்
பிறபுணந்துபெருடுகதேதொன்றான் தன்னுமென்பதுஉம்பா
டா. மெய்ப்பாடு - உவமை. பயன் - கேட்டபாசன்னிலாந்து தே
ர்பண்ணுவானாது உல். (கஉஅ)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது-காரோட்டங்கண்டபாசன் அதனோ
டுவிரையத்தேமோட்டாநிற்றான், பிரிகலால் திருந்தியவழிகெல்
லாம் அழிந்து ஒன்புறநின்றவளது சேரியறகரின்கண், வாராநின்
றவெனது தேரினமுற்பட்டிச சென்றியங்காதொழியவேண்டும்,
இயங்கினும், அதற்குயிபாங்கேட்ப பூழங்காதொழியவேண்டும்
எனதலை உகர், முடிவற்றதுச செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறுநிற்ற
உ. அசற்குசசெப்பிள்.

அருந்தோழித்தனமாலமென்றோலமிரமிருமையோர் *
அருந்தோழியுட்பலத்தோன்மலாததான்வணங்கலரிபோற் *
திருந்தோழிந்துபழி கண்ட குடுசெவ்வீசேற்றசர்க்கெல் *
வருந்தேரிதல் முடிவற்றதுசே முழங்கேலவளமுகிலே. (கஉஆ)

முடிவற்றதுசே முடிவற்றதுசே முடிவற்றதுசே முடிவற்றதுசே
செழுமுகிந்துகாத்தது.

(இ-ஈ) தஞ்சையருந்தவேண்டும், இதனாழகழிந்தோமென்
து முறைபிரிந்தேவர்க்கு அந்நஞ்சால்வரும் இடர்க்குமுருந்தாப
வன், அழகையுடைய அம்பலத்தின்கண்ணுள், அவனதுமலரிடோ
லுங்காணாவணகாதாணாப்போலத்திருந்தியவழிகெல்லாமழிந்து
அன்பகதையுண்டாக்கும் இல்லாழ்க்கைச் செவ்வந்தையுடையவள
து அழகையுடையவளின்கண், வளமுகிலே, வாராநின்றவெனது
தேரிநனின் முற்பட்டிசென்றியங்காதொழியவேண்டும். இயங்கி
னும் அத்தியயங்கேட்ப பூழங்காதொழியவேண்டும். எ-று.

எரணியென்பதற்கு மிக்கவழிதென்றும், பழங்கண்டருமெ
ன்பதற்குத் துன்பத்தைப்பெண்குத் தருமென்று முணாப்பினும
னையும் வழங்கெவென்பதற்குப் பெய்யவேண்டாமென்றுரைப்
பாருமுளா. நகர்- இல்லெனினு மனையும். முனைவு- இறவைச்.
பெயர்ப்பாடி-அது பயன்-கேட்டபாகன் றோரிலிநாந்துகடாவுதல்.

வாஸுதேவநாதர்.

வரவெரித்தனாத்தலைப்பது-கலை நகல் முகிவெவ்வொராநிற்ப
கீகண்டதோழி,வண்டிருவாராகவுடம்பட்டவர் கொடுத்தினைநைய
பும் வணங்காது மாறுபட்டவரையாளங்கனையும் தமதுதேருக்கு
முன்னாகக்கொண்டு, வீரமுரசாரிப்ப, ஆலியாநின்ற மாலிமுனாமி
ம்வந்தணுகினார், இனிநமக்கொருகுறையிலகையனத்தலைமகளுந்
கு அவ்வவ்வெடுத்தன்குமுறிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

பணி யார் கு நழுவுடழி மேலா னறிக்கைச் சிறதம்பலமனைய

மணியா சூழ மடமாசே வபாவிசநம்மலீனம்முனசூப் *

பணிவாய் நிறைபுடைத்து என் னாழ்நிலைகாண்டிவ ணைவே *
 * * *

தனியாபாடிமுதலியும் பாரதிதேவரீகாடையிலுள்ளவர். (கரும)

வினா நன்றிய சீ : நீதலீவர வ

புனநிலை உயிர் பொற்றொழுகுதல்.

(இ. ஈ.) பணிபாக்கியநீண்டஞழையாணுண்டாவிட அமனசுபுடை
யவனது நினைவெளி நற்பலகையையாகுந் தீவல நிம்பாறுநீண்ட
டஞழையுடையமடம்புகளையுடையமாடுக, (பா.) சித்த, முடைய
யமந்நளி, வந்நுணைக் களாராகவுடற்பட்டகநீகொடுக்க திமறைய
யுட்பணிபாணுமாறுபட்டகநடையானம்பாடந்தமறையுண்டே
நீக்குமுக்குக் கொண்டு, அநியப்பபட்ட வரையுடைய வீரமுர
கிக்குறும், அநியாபுற நுமரநிக்குறும், அந்நுணைகொடுக்க எ-று.

மற்றவர்களை மிகுதல்.

மறபாமைகூறவென்பது - வினைமுற்றிப்பந்து தலைமகனோடுப
ள்ளியிடத்தொழுகிய சிலமகன், தீயிரி எவ்வையிடத்தெம்மை மறந்தி
றோபென்ற கை சிபிசையாள் பாசறைக்கடடாழ்த்திவிட்டது, அவர்
முக்கிலிவங்கின்று, அவள் என்னுடைய நெஞ்சைவிட்டுநீங்கிவிட்ட
வெழுதலையுடையாள் மறக்குமாறென்றே அவனது தூதரவளோ மறவா

கைகருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருந் தவனைக்கடிமாமலர்முத்தங்கலத்தில்க்க *
 நெருங்குவனைக்கிள்ளை நீங்கிற்றிலனின் றுநான் முகனே *
 டொருந் தவனைக்கரத்தானுணர்நாவன் நிலையொப்பாய் *
 மருந் தவனைத் துமண்பாசறைநீடியவைகலுமே. (௧௧௧)
 பாசறைமுற்றிப்பைந்தொடியொடிருந் *
 டாசறுதொழிக்கு வள்ளலுரைத்த *.

(இ-ள்) நான்முகனேடுகூடச் சங்கையேந்திய கையைபுடை
 யவனுமறிபாதவனது தில்லைபொப்பாய், முனைமருந்தருந்ந்
 து மண்ணதுபாசறைக்கண் பரன்றழ்த்துவகற்கண் ணும், கண்
 னாகருங்குவனையது புதியபெரியமலர் கண்ணிரங்கிய முத்தத்
 தைக்கலந் து விளங்கி நின்று நெருங்கினவனை யையுடைய இக்களி
 யைப்பொப்பாய் ஒருகாலமுமென்னைவிடாநீயகி டிலிள், அதனாந்
 திரிவிடலை. எ-று.

வைகலுமென்பதற்கு வைகறேறுமென்றுரைப்பாருமுளர்.
 மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை. (௧௧௨)

வேந்தற்குந் துழிப்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற் பிரிவு.

இனிப்பொருள்வயிற் பிரிதலென்பது- குரவர்களாற்படைக்கப்
 பட்டபொருள்கொண்டு இல்லறஞ் செய்தால் அதனாவரும்பய
 ன் அவர்க்காமத்துணைபல்வது தமக்காகாமையால் தமதுபொரு
 ள்கொண்டில்லறஞ் செய்தற்குப் பொருடேடப் பிரிவாநிற்றல்.

அதுவருமாறு-குத்திரம் வாட்டகூறல் பிரிவுநினைவுரைத்தலா
 நிறுதுபுலம்ப லாற்றாமைகூற, நினைபெயர்ந்துரைத்தல் பொரு
 த்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமையா; னீரவுறு
 துபரத்திற் கிரக்கியுரைத்த, விசழ்ச்சிநினைந்தழித்த லுருவுவெளிப்
 படுத, னெஞ்சொடுநோத னெஞ்சொடுபுலத்த, னெஞ்சொடுமறு
 த்த னுணெண்ணிவருந்த, லேறுவாவுகண் டிரங்கியுரைத்தல், பருவ
 ங்கண்டிரங்கன் முகிலொடுகூற, நேர்வாவுகூற லினைப்பொதிர்கோ
 ட, லுண்மகிழ்ந்துரைத்த லோதியவிருபதுமாமதிதுதலாய் வான்
 பொருட்டிரிதல்.

(இ-ள்.) வாட்டக்கூறல்-பிரிவுநின்றவுரைத்தல்-ஆற்றாதுபுறம்ப
ல்-ஆற்றாமைகூறல்-நினைபெயர்த்துரைத்தல்-பொருத்தமறிந்து
ரைத்தல்-பிரிந்தமைகூறல்-இரவுறுதலாகியிருக்கிப்புகைத்தல்-இ
கழ்ச்சிநினைந்தபுதிதல் - உருவுவெளிப்பட்டுநின்றல் - நெஞ்சொழி
நோதல்-நெஞ்சொழிபுலந்தல்- நெஞ்சொழிமுறத்தல்-நானெண்ண
ணிவருந்தல்-எறுவரவுசண்டாக்கிபுகைத்தல்-பருவங்கண்டாக்கல்-
முகிலொடுகூறல்-தேர்வரவுகூறல்-இனையொதிர்கோடல்-உண்பயி
ழ்ந்துரைத்தல் எனவிலையிருபதும் பொருள்வழிப்பிரிவாம்.
எ-று. அவற்றுள்,

வாட்டங்குறல்.

வாட்டக்கூறலென்பது- பொருள்வயிற்றிடுபயனுறுதின்றலை
கன், இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யாச்
பொதுவகையாற்கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பணிவா, இத்தன்
மையனாய் வாடினான், இனி பெயர்நாற்பிடுவாராத்வரிது, நியுணர்நீ
துமாற்றாணுணர்ந்தகெனத் தோழிகுதுத் தலைமகளது வாட்டக்கூ
றுதிற்றய. அதற்குச்செய்யுள்.

முனிவருமன்னருமுண்ணுவபொய் நுண்முடிபுமெனப்
பனிவருங்கண்பரமன்திருச்சிற்தம்பலமையாய்
துணியருநீர்மயிதெய்வென்னுதூதீர் தென்தித்தளிப்ப
தனிவருநாளிதுவோவென்றுவந்திதுசுதந்நனூதமேல். (கருட)

பிரிவுசெட்ட வரி நவவாட்ட ம்

நீங்கலுற்றவன் பாங்கிருந்தான்.

(இ-ள்) ஆறந்தாருமாசரும் கருதுவனவாகிய மறுமையுமி
மையும் பொருளான் முற்றுப்பெறுமென்று பொதுவகையாற்
கூற, அக்குறிப்பறிந்து, கண்கள் பளிவாராழித்தன, இவ்வாறுப
னியருகிண்ணொடு அறிவழிந்து வருந்தியவிடத்து, பாமனது
திருச்சிற்றம்பலத்தைப்பொப்பாய், நீதுன்பம்வருந்தன்மை இஃ
தென்னகாரணத்தான்வந்தது யான்பிரியெனென்று தூயநீசாந்
தெளித்துத் தீலயளிசெய்ய, அறிவுபெற்று, அறிவழிந்தகாலத்தை
ப்பிரிந்தகாலமாகவேகருகி, நீர் நனிகாழ்த்துவருநாளிதுவோ
வென்று நன்னுதலாள் வணக்கிதின்றுள், இவ்விதீயுடனர்த்துமாற்று
ணுணர்த்து. எ-று.

பரமன் திருச்சிற்றம்பலமனைபாளேன்று பாடமோதுவாகுமு
ளர். நீயெனவுந்தாழ்த்தெனவுமொருசொல்லருவித்தனாக்ப்ப

ட்டது நனிவந்திக்குமென்னுமமைபும். துறந்தாரகரு துவதாபிய
மறுமையின்பமும், அரசரகரு துவதாபிய விம்மையின்பமென்
து, நிரனிதைபாகக்கொண்டு, அவரிருநருந்கரு துவனவாகிய டிப்
பொருளிரண்டையும் பொருண்முடிக்குமென்று பொதுவதை
பாற்கூறினெனக்கொள்ச. மெய்ப்பாடு-இனிவரலெச்சாந்தபெரு
ருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்த்துதல். (௧௬௨)

பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தல் என்பது-வாட்டங்கேட்டதோழி, பொரு
ளில்லாதார் இருமையின்கண்வருமின்பமும் அநியாபொனவுட்
கொண்டு, அருஞ்சுரம்போடி, நமர் பொருடேடறினயாறின்றோ
ரைத் தலைமகளுககுத் தலைமகனது பிரிவுநினைவுரையாற்றறல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

வநியாரி நுமையநியாபொனமன்னுமாநிதிக்கு *
நெறியாரருஞ்சுரஞ்செல்லுந்நூர் நமர்நீண்டிருவ *
ரநியாவளவுநின்றோன்றிவலைசுற்றம்பலமைய *
செறியார்கருநிழலவெண்ணைகைசெல்வாய்த்திருநுதலே. (1)

பொருள்வயிற்பிரியும் பொருவேலவெனென்ச
சுருளுறுமுதலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்.) மாலும்பிரமனுமாகியவிருவர் அடியுமுடியுமநியாத
வெலையினைகண் நீண்டுநின்றவனது திருச்சிற்றம்பலத்தையொக்
கரு செறிந்த நீண்டகரியமுழலினையும் வெள்ளிபறகையினையுஞ்
செய்வவாயினையமுடையதிருநுதலி, பொருளில்லாதார், இம்மைய
மறுமையுமாகிய இருமையின்கண்வரும்இன்பமுநியாபொன்
துகருதித் தொலையாதுநிலைபெறும் பெரியருட்பொருடேடுக
றகுநியநிதற்கரிய அருஞ்சுரத்தை நமர் போகலுற்றார் எ-று.

செறியாரென்பதுஉம் பாடம். சிறுகானெறிபலவாகியவருஞ்
சாசுமானினுமமைபும். மெய்ப்பாடு-அழுதையெச்சாந்தபெரு
மிதம். பயன்-பிரிவுஉட்படுத்தல். (௧௬௩)

ஆற்றுதுபுலப்பல்.

ஆற்றுதுபுலப்பல் என்பது-பிரிவுநினைவுரைப்பதேட்டதலைம
கர், வந்தோழியாகியகொடியவன், இததல் மையையறிந்திருந்
து, அன்பு பிரிவொனக்குவார்ப்பூமிவறிதற்கு வானுறைகழிந்தா
ந்மொல்க கூறினான், இதற்குபாண்கூறுவதுண்டோவென ஆற்றா
து புலப்பாற்றிற்று, அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுவாளுந்நிறுமுன்னஞ்சின்னப்படுங்குவளைக் *
 செறிவாள்வழித்தனடொழியெழுதிந்காப்பதனசே *
 யறிவாளொழிசுவகஞ்சனமப்பலவர்ப்பணிபார் *
 குறிவாநிறெறிசெல்வரன்பொன்றம்மகொடியவளே. (௧௭௪)
 பொருடர்பிரியு மருடருபவனெனப்
 பாங்கிவகரப் பூங்கொடியுலம்பிய

(இ-ள்.) தோழியாகியகொடியவள், அஞ்சனமெழுதியுள் எழுது
 கின்றகாலத்தையுங் காதலர் தோன்றலுமாய்வு கூறவருக. வத்
 தையொழிவதறிவாள், அம்பலவனாவணநிகரதார் அம்பலங்காடை
 க்குக் குறிபாக வாழுந்தியநெறியை அன்பர் செல்வொன்றுள்ளி
 யையுடையகிறிபவுகிரிசிறிதற்றுச் சிறிதுமுன்னப்பொடிபடுங்
 குவளைப்பூவிற்கு எறிதற்குக்கருவிபாகிய வாளையுறைகழித்தாள்,
 யான்கூறுவதுண்டோ. எ-று.

கொடியவளையென்பதுபாடமாயிற் கொடியாகியவன்பொ
 ண்கூட்டாக அம்ம-அசைநிலை. மெய்ப்பாடி-அழகை. பரப் செ
 லவழுக்குவித்தல. (௧௭௪)

அற்றமுமைகூறல்.

ஆற்றமுமைகூறலென்பது- தலைமகளதுவருத்தங்கண்டதோழி,
 காதலர் காணாததையுடைய காதலைப்போய்ப் பொருடேட்கி
 னையாதின்றொன்று யான்கொல்லுமளவில், அவளதுமுலையுள்
 ண்ணும் பொண்ணும் முத்துந்தாராநின்றன, இவற்றிசெய்தென்ன
 தேய்ப்பொருள் யாதோவெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது
 பிரிவாற்றமுமைகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வானக்கடிமதிற்நிலையெங்கு த்தனையேத்தலர்போற் *
 கானக்கடஞ்செல்வர்காதலொண்ணக்கழிமுலையன் *
 மாணக்கணகந்தருமலர்செண்கண்முத்தம்வாரிக்குற் *
 தேனக்கதாரின்னென்னோவினிச்சென்றுநெர்பொருளே. (1)

எனமுயழுங்க தீ
 தோழி சொல்லிய

(இ-ள்) முகில்களையுண்டத்தாகிய காலகையுடைய மதிநாற்றமு
 ப்பட்டதில்லைபில் எங்குத்தலைவாழ்த்தாதார்போலக் காதலர் காண
 ததையுடைய காதலைச் செல்வொன்றுசொல்ல, ஒளியையுடைய
 முலையன் கொண்டாடப்படுவபொண்ணுத்தாராநின்றன, உலர் பொ
 ண்குமண்கள் முத்தத்தைப் பெருக்கிண்டாக்காநின்றன, அ-று.

சேனையு மலர்ந்த தாணாயுடைய மனைன் இனிச்சேட்சென்று
தேறிப்பொருள் பாது! ஈ-று

மானமென்ற து-அளவை, அளவைபென்றது- பிரமாணம். மா
ற்றாணிப்பொன்னென் றுரைப்பினுமமையும். மன்னென்பது
நா னிடமன்னிலைக்கண்வந்தது, இயல்புள்ளி பென்பாருமுளர். மெ
ய்ப்பாடி-இனிவாலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- அது. (௧௧௫)

திணைபெயர்த்துரைத்தல்.

திணைபெயர்த்துரைத்தலென்பது- யான் அவர்க்கு நினதாற்றா
மைகூறினேன், இனியவாநினைவறியேனென்ற தோழிக்கு, தாம்
எனக்கருளைப்புலப்படுத்திப் சொற்களத்தையும்மறந்தோ, காவல
ர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத் தோடங்குடென்றதெனப் பிரி
வுள்ளிப் பாலைநிலத்தாகுகியதலைமகனை மருகநிலத்தனாகித் தலைம
கள் புலந்துகுகுநிறிந்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுருடருசெஞ்சடைவெண்கடரம்பலவன்மலயத் *
திருடருபூம்பொழிலின் னுயிர்போலகடல்நிலைசைத்த *
சுருடருமி ல் சொற்களத்தையும்மறந்ததஞ்சென்றோ *
பொருடரக்கிறவுன்றதுவினையேறவுப்புரவலரோ. (௧௧௬)

துணைவன்பிரியத் துயருறுமனத்கொ டி
திணைபெயர்த்துதிட்டுத் தேமொழி மொழிந்தது.

(இ-ள்) சுருண்டசெஞ்சடைகண்களிலிந்த வெண்கடையுடை
த்தாகிய மதியையுடையவம்பலவனு பொழிபில்மலைக்கண் இ
ருண்டபூவையுடையபொழிலிடத்து, இஃ னுயிர்போல இனியரா
வ் ஒன்றபட்டுவந்துகூடி, நமக்குச் சொன்ன அருளைப்புலப்படு
ததும் இனிய சொற்களெல்லாவற்றையுமறந்து தாம் அருஞ்காஞ்
சென்றோ, காவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத்தொடங்கு
கின்றது! இது தருமோ! ஈ-று.

இருளைத்தருமென்றுரைப்பினுமமையும். உடம்போரியிச்சை
க்குமாறுமேலாகக் கடந்தெனினுமமையும் திணைபெயர்த்துதிடுதல்-
பிரிவுள்ளிப்பாலைநிலத்தாகுகியாணை மருகநிலத்தனக்குதல். மெய்ப்
பாடி-அழுதது. பயன்-செலவழங்குவித்தல். (௧௧௭)

பொருத்தமறிந்துரைத்தல்.

பொருத்தமறிந்துரைத்தலென்பது-திணைபெயர்த்துக்கூறின
தலைகளுககு, யாமெல்லாஞ்சொன்னேமாயினும் காதலர்க்குநீ

னைவு பொருண்மேலேயாயிருந்தது, இனி யாஞ்சொல்லுவதென்
னோவெனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமறிந்து, தானதற்கு
நொந்து கூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முயர்நின்னேத்தமதவவனாடமுப்பத்துமும்மைத *
தேவர்சென்றேத்துஞ்சிவனில்லைபும்பவஞ்சேவழுத்தாப் *
பாவர்சென்றல்குநரகமணயபுணையழற்கான் *
போவந்நகரதலொன்றமுணாபிபதுபூந்கொடியே. (கக௭)

பொருள்வயிற்றிதிவோன் பொருத்தறினத் து
கருளுதகுமலிககுத் தோழிச் சொலிய து.

(இ-ள்.) நான் முகனும் மாலும் இந்நிரலு டாகியமு ரிதிற்று
பரவு, எல்லாப்பொருட்டுக்காரணமாகியவனாடறிப்ப, முடிபத்
துமும்மைபாகியவெண்ணையுடைய தேவர்களிடைய வழுதது
ஞ்சிவனது தில்லைப்பட்டததை நன்மைபுடமுத லீயைப் பார் செ
ன்றுகவிஞரகத்தை யொக்குஞ் செய்வாந்மேலான பது வ டார
காட்டைப்போவார்போன்றிருந்தார் நங்காவர், பூந்கொடியே
ல்வாய், இனிநாஞ்சொல்லுவதுண்டோ! ஏ-து

முப்பத்துமும்மை- முப்பத்துமூரதுகொருதெயனரின
மையம். சேவருத்தாயெகபன ஒருசொல்லினை பட்டி, அம்
பலத்தைபென்னுமிரண்டாவதற்குமுடிபாயின பொருத்தம்-ம
ளவததுநிகழ்ச்சி. சொல்லாதுபொருள்வயிற்றிதிவோன் பொருத்தறி
ந்து தோழிச் சொல்லியது மெய்ப்பாயிற் பயனும்-அவை (கக௭)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறவென்பது- பொதுவாகயானுணர்ச்சிநினைமா
ரின், இனிசிறிபதுநிறகான் என்றோமெனத் தலைமகனுணர்ந்தத
து பிரியாநிற்பதுநின்மூலனின் அபிரிவுநித்திருல் நீமேயினியை
ளியாடுவைபெயனவுட்கொண்டு, பொருண்முடிததுக் கடிதின்மீள்
வாசக நால்வகைத்தானையோடு நம்மன்னர் வினையிற்சென்ற
னாநத் தோழி, தலைமகனுக்குத் தலைமகன்பிரிந்தமை கூருநிற்ற
ல் அதற்குச்செய்யுள்.

சென்மாத்நினைவகைதிர்தாத்நினைச்சித்தம்பலத்து *
என்மாத்நினைக்கழலனைத்தெரியாடுமிகறதிகமும் *
பொன்மாப்புரிசைப்பொழிந்திருப்பூணையனைபொன்னே *
என்மாத்களிற்றெடுசென்றனநின் அநம்மன்னவமே. (கக௮)

எதிர்நின்றுபிரியிற் கதிர்நீவாநித

ஞனரீத்தாதகன்றான் மணித்தேரோனென்றது.

(இ-ள்.) தெற்காகியபெரியதிசை குற்றநீக்க எனதுகருந்தலைக் கட்ட கழல்வளைவைத்துத் தில்லைச் சிறந்தப்பலத்தின் கண்ணியோடா முயிற்செய்வனது விளங்கும்பொன்னுணியன்ற பெரியமதிவாழ்முடி ப்பட்ட வபாழியுடைய திருப்புவணத்தைப்பொக்கும் பொன் னேந்தம்மன்னர் வலியபெரியாளிறுகளோமியி வினைகுறித்து இ ன்றுசென்றார் ௭-று.

நால்வகைததானையோடுஞ் சென்றானினுமமையும். மதிற் கால்காய்க்கற்றுக்களிறுந்தமையின் அதனையேகூறினார். வினை வயிற்சிரிவுழித் தான் சிறந்தமையின், ஒழி உயர்பின்வழிவந்ததாம் வேறுவினைபொயிராய்க் களிந்தறையுடையராய்ச் சென்றானென்ப துபாடறி சிறச்சென்னுமமையும். ஊர்ந்தகளிறென்று ஒழி கருவி ப்பொருட்கண்வந்ததென்னுமமையும். செல்வொன்றான சென் றானிறமையான், சொல்லாதுபிரிந்தானாம். மாவென்பது வில ங்கென்று நாய்த்தலைபென்றுரைப்பா நுமுளர். வாடுதற்கு-வாடுத லான். மெட்ப்பாமி அழுதை பபன்-பிரிவுணர்த்துதல். (௭௭௮)

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்.

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தலென்பது-பிரிவுகேட்டதலை மகளகாற்றமுதற் கண்டதோழி, இவ்வுறுப்புக்குறைபோடெங்கு நீநிரிந்தினைத்து, அருக்கனதுதேர்வருதல் யாண்டையது, இவளா ற்றுதல் யாண்டையதென, அவளிரவுறுதுயரத்திற்குத் தானிரக்க முற்றுக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆழிபொன்றீரடியும்மில்பாகன்முக்கட்டில்லையோ *
ஊழிபொன்றதனநான்குமைம்பூதமுமாறொடுங்கு *
பேழியன்றுகடலும்மெண்டிசையுந்நிரிந்தினைத்து *
வாழிபன்றோவருக்கன் பெருந்தேர்வந்துவைகுவதே. (௭௭௯)

அயிறருகண்ணியைப் பயிறருமிரவினுட்
டாங்குவதரிதெனப் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) காணுள்ளதொன்று, பாகன் இரண்டடியமுடையணல் லன், இவ்வுறுப்புக்குறைபோய், ஐந்துபூதமுந்தோன்றியவாறொ டுங்கும் மூன்றுகண்ணையுடையதில்லையானுடைய ஊழியுமொவ் வாத பெருமைபுடையது நான்கியாமத்தின்கண்ணுய், ஏறாயிய ன்ற ஆழ்ந்தகடல்களையும் எட்டுதகிசைகளையந் நிரிந்தினைத்தன்

நேர அருக்கனதுபெருந்தேர் ஈண்டுவந்து தங்குவது, அதனால் அதன்வரவு பாண்டையது! இவளாற்றுகள் பாண்டையது! எ-து.

காடியுமென்பதனை எழுவாயாக்கினுமமைபும். நான் குத்திரிந் தெனவினையும். இப்பன்றவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றுது. வாழி-அகசுநிலை. ஒன்றாகவென்பதனை தாக்குமென்றுமொழுவாய்க்குப் பபனிலையாக்கியுரைப்பினுமையும. இவ்வுரையும. ஆன கனொழிக்கும் ஏழ்கடலுமென்றெண்ணிக்கடல்வெருகென்றைய புண்மைபான், இவ்வுரையிற்றித்தனை கூறினொன்பாருமுளர். இரவுப்பகலுமொப்பவருமாயினும் இரவுறுதயாத்திற் காற்றாமை பான், இராப்பொழுது பலகால்வருவதுமொப்பபயிற்றாயிவெ ன்றார். மெய்ப்பாடு-அழகை. பயன்-செல்வமுக்குவித்தல். ()

இகழ்ச்சிநிலாந்தழிதல்.

இகழ்ச்சிநின்றதழிதவென்பது- தோழி இரக்கமுற்றுக்கூற நிற்ப, முற்காலத்து அவருலகின்மேல் வைத்தனனரீதியவழி நீட் டித்துப்பிரிவாராயினும், இப்பொழுதைக்கவர்பிரியானொன யான் அவர்பிரிவிசுழ்ந்திருந்தேன், முன்னின்றுபிரிவுணர்த்தின் இவளு யிராதரியாளென்று அவருணர்த்துதலையிசுழ்ந்துமொழி, அதன் மையவாகிய இரண்டுகழ்ச்சியும், என்னையித்தன்மைத்தாக உழிவி யாநின்றனவெனத் தலைமகள் இகழ்ச்சிநின்றதழியாநின்றல். அத ற்குச்செய்யுள்.

பிரியானொனவிசுழ்ந்தேன்முன்னம்பான்பிண்ணையற்பிரியிற்
தரியானொனவிசுழ்ந்தாரிமன்னர்தாந்தக்கண்வெள்ளமிக்க
வெரியாமழிவழிகுதும்மெழிவம்பலத்தோனொனவர்க்கு
மரியானருளில்போலன்னவென்னைபழிவித்தலே. (கசுடி)

உணர்த்தாது பிரிந்தாரொ
மணித்தழிமுழி வாடிய

(இ-ள்) முற்காலத்து அவருலகின்மேல்வைத்துக்கூறியவழி நீட்டித்துப்பிரிவாராயினும் இப்பொழுது பிரியானொன யானிசு ழ்ந்திருந்தேன், என்னததாம்பிரிவின்ருராகவுணரின் இவளுயிரி தாகவொன, உன்னர், தாம்பிண்ணுணர்த்துதலையிசுழ்ந்தாரி, அதன் மையவாகிய இரண்டுகழ்ச்சியும், தக்கனதுவெள்ளியின் முத்தி திறைந்த மிகவழிவழித்த எழிவையுடைய அம்பலத்தான், பால ர்க்குமரியவ, அவனதருளில்லாதானாப்போல வருந்த ஏன்வாயு பழிவித்தன. எ-து.

உண்மைபாற்காரணமாவனவும், உணரப்பட்டபாற்காரணமாக
 ன்வும் எனக் காரணமிருந்ததன, அவற்றுட் பிரிவு தரிபாமைக்கு
 உணரப்பட்டபாற்காரணமாகியிரு பிரியினென்புழிப் பிரிகின்ற
 நாகவுணரீனென்பது ஆற்றலாற்பெற்றும், புலிவரினஞ்சுமென்
 டுழிப்போல. எரியாழிவழிகுமென்பதற்கு எரியினதெழில
 டுக்குமென்பார், ஆணாக்கினவினொர்த் திழித்துக்கறிஞரெனினு
 மையுடும் அழிக்குமென்பது- காலமயக்கம் கற்பந்தோறும்
 அவ்வாறு செய்கலிற் திகழ்காலத்தாற் கூறிஞரெனினுமமையும்.
 உணர்த்தாது பிரியினும் ஒருவாற்றாணுணர்ந்து பின்னு மாற்றாது
 வளவெனின, தீயதுபிதகாணப்படுமென்பதாகலானும், முன்னி
 னுணர்த்தல் வல்லனல்லாமையானும் அவ்வாறுபிரியுமென்க.
 மெய்ப்பாமி-அது பயன்-ஆற்றமைநீங்குதல். (௬௪௨)

உருவுவெளிப்பட்டுநின்றல்.

உருவுவெளிப்பட்டுநின்றவென்பது - தலைமகள் இடங்கிதினை
 த்தழிபாநிற்ப, காணுணர்த்தாதுபிரிந்தமயுட்கொண்டுபொருள்
 உலித்தெனஞ்சொடு செல்லாநின்றதலைமகள், காணுந்நிசைதோறு
 ன்பயலையும் விடையுஞ் சிவந்தகனி யையும் முலையையுட்கொண்டு
 ஒருபூங்கொடி தோன்றாநின்றதனைத் தலைமகள் ஒருவை நனைந்
 தும்தம்போகமாட்டாது மீளாநுற்றுச் சுரத்திடைநிலலாநின்றல்.
 அதற்குச்செய்யுள்.

சேணுந்நிகழ் மதிந்சிற்றம்பலவன் நெண்ணீர்க்கடனஞ்
 னுணுந்நிருத்தி மொருவன் நிருத்தமுலகினைலாக்
 காணுந்நிசைதோறுந்கார்க்கயனுஞ்செய்க்கனியொடுகைபம்
 பூணுந்புணர்முலையுட்கொண்டுதோன்றுமொர் பூங்கொடியே. (1)

பொருள்வயிற்பிரிந்த வெளிபுறுமேலவன்

ஒக்கழந்தததுப் பூங்கொடியையநினைந்தது.

(௧-௪.) செய்கமைக்கண்ணு ம்விளங்கும் மலையுடையசிற்றம்ப
 பலத்தையுடையான் தெளிந்தநீராயுடையதடலினஞ்சை உணவா
 கவுஞ்செய்யுமாப்பிலாதான், அவனாற்செய்யப்பட்ட முலகினெ
 ன்கும் பார்த்துந் திசைதோறுந் தண்ணகியகரியகலையும் வந்
 யாகியசெய்யவனியோடும் பசும்பொன்னினியன்றபூணுந் தம்
 முட்புணர்ந்தமுலையையுமுடைத்தாப் ஒருபூங்கொடி தோன்ற
 நின்றது. எ-று.

தஞ்சுண்டலையுக்குற்றீர்க்குமெனவுணர்ப்பினுமமையும். உண
 ணுந்நிருத்திமென்பது அதுசெய்யுந்தன்மைபுனென்னும்பொ
 ருட்டாகலின், திகழ்காலத்தாற் கூறிஞர். (௬௪௩)

நெஞ்சொடுநோதல்.

நெஞ்சொடுநோதலென்பது - மீளநின்ற தலைமகன், பிச்சுநூற்
பொருண்மேற்செல்லாதின்ற வுள்ளத்ததைப் நின்று மீளமாட்டா
து, இவ்விரண்டனுள் இப்பொழுது நீ யேதுக்குப்போசமுயல்வி
ன்றாயெனத் தன்னெஞ்சொடுநொற்குகூறுநிற்றல். அதற்குச் செ
ய்யுள்.

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குலெங்கா *
னின்னணிநிற்குமிதென்னென்பதேயிமையோரிதைஞ்ச *
மன்னணிதிலைவளநகரன்னவன்னநடையான் *
மின்னணிதன்னிடைக்கோபொருட்கோநீவினாகின்றதே. ()

வல்லழற்கடத்து மெல்லிபலேதினந்
வெஞ்சுடர்வேலோ நெஞ்சொய்நொந்த து.

(இ-ள்.) பொற்றிரளையீட்டியவாட்டைட்டந்தருநெஞ்சமே, இப்ப
பொழுது நீவினாகின்றது, இடையோர்சென்று வணங்குமன்ன
னது அழகியதில்லையாகிய வளநகரையொக்கும் அன்னத்தினடை
போல நடையுடையாளது மீள்போலும் தன்னியவிடைக்
கோ, எடுத்துக் கொண்டபொருட்கோ, இரண்டற்குமே லவே, இவ்
வழல்பொங்கு வெங்கானத்தைச்சேர்ந்து போவதும் மீள்வதஞ்
செய்யாது நிற்கின்றவிலேயொதென்று சொல்லப்படுவது? எனது.

தன்னியென்பது நானியெனவிடைக்குறைந்துநின்றது. அடனி
யென்றுபிரித்து வெங்கானின்கண்ணித்தாக நிற்பதென்றுரைப்பி
ணுமனமையும். இமையோரிதைஞ்சந் திலைவளநகரெனவிடையும.

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நெஞ்சொடுபுலத்தலென்பது - நெஞ்சொடுநொற்குகூறுநிற்
றவன், பேயிடத்துஞ்செய்தலரிதாப்பிரிவை இவ்விடத்தையெ
ளிதாக்குவித்துச் செய்தாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நினைதிக்
கனவுக்கஞ்சத்தக்கதெனப் பின்னும் அந்நெஞ்சொடு புலத்துக்
கூறிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

நாய்வயினுள்ளுகுணமுயில்வேணநற்றொண்டுகொண்ட *
திவயில்மேனியல்கிறநம்பலமன்னசின்மொழியாய்ப் *
பேய்வயினும்மரிதாசூப்பிரிவெளிதாக்குவித்துச் *
செய்வயிற்போந்தநெஞ்செயஞ்சத்தக்கதுண்கிணவே. (சுசக)

அழற்கடத் தழுக்கமிக் கு
நிழற்குடர்வேலோ னீயிவாடிய து.
[என]

(இ-ள்.) நாயினிடத்துள்ள நன்மையுமில்லாத வெண்ணை நல்லத் தொண்டாகக்கொண்ட தீயிடத்துறும்போலு நிறத்தையுடைய வனது சிற்றம்பலத்தையொக்குஞ் சிலவாகியமொழியையுடையா னிடத்துப் பெயினிடத்துஞ் செய்தவரிதாம்பிரினை வளிதாக்குவி த்துச் செய்ததாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நெஞ்சமே, உனதுநி ண்ணவ அஞ்சத்தக்கது. எ-று.

நற்றொண்டென்புழி நன்மை சாதிவடை. சின்மொழியையெ ன்னுமிரண்டாவது ஏழாவதன்பொருட்கண்வந்தது. (கசு க)

நெஞ்சொடுமறுத்தல்.

நெஞ்சொடுமறுத்தலென்பது- நெஞ்சொடுபுலந்துகூறிப்பி ண்ணும் பொருண்மேற்செல்லாநின்றவுள்ளத்தோடு தலைமகனை நி னைந்து, இத்தன்மைத்தாகிய பொண்ணைவிட்டு வேறுபொல்மேடி யோ, எம்மைவாழச்செய்வது, இதற்கியாமுடம்படேம் நாமேந டக்கவெனச் செலவுடம்படாது பொருள்வளித்த நெஞ்சொடு ம றுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச் செடியுள்.

தீமேவியநிருத்தம் நிருச்சிற்றப்பல மனைய *
பூமேவியபொண்ணைவிட்டுப்பொல்மேடியிப்பொங்குவெங்கா *
னாமேநடக்கவொழிந்தனம்பாநெஞ்சம்பெஞ்சியன்ன *
வாமேகலையைவிட்டோபொருடேநீந்தெய்கைவாழ்விப்பதே.()

நீனெறிசென்ற நூறிணர்ந்தாரோ ன்
சேனெறியஞ்சி மீனெறிசென்ற னு.

(இ-ள்.) நெஞ்சமே, தீயபப்பொருந்திய நிருத்தத்தையுடைய வனதுநிருச்சிற்றம்பலத்தையொக்குப் பூவின்கண்டேவியபொ ண்ணைவிட்டு வேறுபொண்ணைத்தோடுநின்று இவ்வழல்பொங்கும் வெங்காளின் நாமே நடப்பிராமின், யாமொழித்தேம், பொரு டேடியெம்மைவாழ்ச்செய்வது வஞ்சியையொக்கு மழகியமேக லையையுடையான விட்டோ, யாமிதற்குடம்படேம். எ-று.

இதவுட்பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்ததுணையல்லது மீண்டலனென்பார் மீனெறியையுள்ளத்தாற்சென்றதென்றுரை ப்ப. இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடி - அச்சம். பயன்-செ லவழுங்குவித்தல். (கசுச)

நாளெண்ணிவருந்தல்.

நாளெண்ணிவருந்தலென்பது - தலைமகனதுவாவுநீட்டநினைந் துவருந்தநின்ற தலைமகனதுவருத்தநிகண்டதோழி, இவனைநோ

பொருந்தச்சென்றவர் சென்றநாளே ண்ணத்தன்மைபாற் பல
காலிமதலின் நிலனுங்குழிந்து விரலுந்தேய்த்ததென, அவன் செ
ன்றநாளெண்ணி வருந்தாபிறழல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெண்ணீர் ணிசிவன் சிற்றம்பலஞ் சிற்றிபாதவரிற் *
பண்ணீர் மொழி யிவனோட்பையுளெய்தப்பணித்தடங்க *
ஊண்ணீர் குகவொளிவாடிடநீய் சென்றார் சென்றநா *
ளெண்ணீர் ணையினில ணுங்குழியும் விரலிடமவே. (௧௪௫)

சென்றவாற்றித்தது நின்றுநனிவாடி ண்
குழிருங்குந்கறகுததோழிநனிவாடியது.

(இ-ள்.) தெண்ணீர் காசு குடியசிவனது சிற்றம்பலத்தைச் சிற்றி
பாதவனாட்போல வருந்தப் பண்ணீர் மையையுடைய மொழி
யையு டையவிகளை நோய்ப்பொருந்தக் குளிர்சிவையுடையபெரி
யகண்ணத்து நீர்வார, மேனியொளிவாடி, காலநீடப் பிரிந்தவ
ர் பிரிந்தநாளா ள ண்ணத்தன்மைபாற்பலகாலிமதலின் விரல் தே
ய நின்றுங்குழியும். இயிவெங்நனமாற்றுத்! எ-று.

ஒளிவாடின மொன்பது பாட்மாயின், விரலிட்டென்பதனைத்
தொழி மெனெற்றக. மெய்ப்பாதி - அழுதை. பயன் - தலைமகளை
பாற்றுவதின. (௧௪௬)

ஏறுவரவுகண்டாங்கியுரைத்தல்.

ஏறுவரவுகண்டாங்கியுரைத்தலென்பது - பொருண்முற்றியிள
லுறாநின்றதலை மகன், மாலெக்காலத்து நா கொடுவாராநின்ற ஏறுவ
ரவுகண்டு, இச்செந்தகெககர்மலை அவன் பொறுக்குமனவன்மெ
ன ஆரக்கிக் குழிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுற்றம்பலமின் மைகாட்டித்தன் றெஞ்சுழந்ததொல்லோன் *
சிற்றம்பலமீனயாள் பரமன் றுதிண்கோட்டான் வண்ணப் *
பற்றங்குதந் துநன்கு கொயிம்பொன் றாடமணிபுலப்பக *
கொற்றமருவுகொல்லேறுசெல்லாநின் றகூர்ஞ்செக்கோ. (௧௪௭)

நீடியபொன்னி னெஞ்சுநெகிழ்ந்
வாடியவன் வாவுற்ற

(இ-ள்.) திண்ணியகோட்டான் திறத்தையுடையபுற்றையிடந்
இரும்பார்ந்தமணி யொளிப்ப வெற்றியைப்பொருந்தின கொல்
லவல்ல ஆனேறு தல்வநாகோயிம் ஊர்வியிற்செல்லாநின்றன, சி
றக்குஞ் செக்கர்வாண்புடையமலை, சுற்றத்தாற்புயலின்மையய
நிவித்துப் பிறவிமருந்தாதற்குப் புழையுபவாய்வருகின்ற தன்சுழ

சுற்றம்பயணபுடைத்தன்மைமெய்னிணுமமையும். மண்ணப்ப
 ற்றென்பதூஉம் பாடம். நேடியபொன்னினென்பது பாடமா
 யிற், நேடுதல்-தேடுதல். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-தேர்ப்பா
 டின் மீள்வதற்கொருப்படுதல். (கசக)

பருவங்கண் டிரங்கல்.

பருவங்கண் டிரங்கலென்பது-ஏறுவாவுகண் டிரங்கமுற்றுவாரா
 நின்ற சுலைமகன், இம்முகில்கள் ஒன்றோடொன்று தம்பிக்கிவரவு
 தலாற் பொழில்கடோறும் மயில்கள் திரண்டாடா நின்ற இக்காரி
 காலதது, அவளெண்ணெந்நிறந்தாற்றாளாக் கொல்லோவென அப்ப
 ருவங்கண் டிரங்கா நின்றல. அதற்குச்செய்யுள்.

கண் ணுழையாதுவிண்மேகங்கவந்துகண்மயிரெஞ்சு *
 கெண்ணுழையாத்தழைக்கோலிநின்றுமினமலர்வாய் *
 மண்ணுழையவுமறிதில்லைமண்ணன் னின்னருளபோற் *
 பண்ணுழையாமொழியாளென்னளாங்கொன்மன்பாவியற்கே. ()

மன்னியபருவ முன்னியசெலவீன்

இன்னலெய்தி மன்னலெய்தி.

(இ-ள்) விண்ணிடத்து முகில்கள் ஒன்றோடொன்றுவிரவுதலா
 ற் கண்சென்றுதுழையமாட்டாது இனமலையுடையவிடபெங்
 றும் மயிலின்கள் திரண்டு எண்ணெய்புகாத ஸ்ரீலிபைநிதித்து
 நின்றாடா நிற்கும், மண்ணிடத்தெல்லாவுயிர்களும்றிபுந்திலையின்
 மண்ணது இனியவருள்போலும் பண்ணையாதகேமொழியை
 யுடையாள், தீவினயேற்கு எத்தன்மையளாமோ! அநிகின்றி
 லேன். எ-று.

எண்ணென்பது- உணவாகியவெண்ணென்பாருமுளர். பண்
 ணுழையாமொழியென்பதற்குப் பண்ணப்பட்டவுழையாகிய
 ரம்புபோலும் மொழியாளெண்ணுமமையும். மண் - அசைநிலை.
 மன்னியபருவமுன்னியசெலவீனின்னலெய்தி- நிலைபெற்றபருவ
 தது முற்பட்டசெலவினான் வருத்தமெய்தி. மெய்ப்பாடும்பய
 ணும்-அவை. (கசக)

முகிலொடு கூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது- பருவங்கண் டிரங்கி விராவோடுவா
 றா நின்றசுலைமகன், இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயினும் மு

தூபெண்டிர் திரண்டி அவனின் குணம் காண்பதற்கு இன்னுதையெ
 வுக்குப் பூசனை செய்யாதிதரும் நீணகரத்திற்கு என்னின்புற்ப
 டாகொழியாபாதிவென, முந்நுற்றுசெல்லாதிற முகிஷொயி
 கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அற்புகாட்டினி ன்ருடிசிறம்பலக்தாஸ் மிடற்றின் *
 முற்பநிதீன் முகிலெ ினி ன் முல் னேன் முதுநோர்சூழி *
 விற்படுவா னுதலாள் செல்லநீர்ப்பாண் வினாடலர் தூய *
 நெற்படுவான்பலிசெய்தயரா நிற்குநீணகர்க்கே. (கசஅ)

எனைப்பலதுபரமோ டேகாநிற்றவ ன்
 தூண்ககாரதற்குத் துணிந்துசொல்லியது.

(இ-ள்) மாணிக்காலத்து இருளுண்டாகாநிற் பபுறங்காட்டினி
 ண் நின்றுவான், சிற் றம்பலத்தின்கண்ணை, அவனது மிட
 றுபோலவிருண்டி முற்படாநின்ற நீண்டமுகிலே, இவ்விடத்தெ
 ள்லாம் முற்பட்டாயினும், முதுபெண்டிர் திரண்டி விற்றாழு
 மொளிறுகலாது இன்னுமைமைய நீக்கவேண்டி தறுநாற்றகதை
 யுடைய மலர்களைத் தூவி நெல்விரலிய தூயபலியைக் கொடுத்த
 இன்னுதையெ வுக்குப் பூசனைசெய்யாதிதரும் பெரியவிஸத்திற்
 கு என்னின்புற்படாகொழி எ-று.

வான்பலிசெய்தயராநிற்குமென்பதற்குப் பலிகொடுத்துவிரிச்
 செய்யாநிற்குமெனினுமமைபும். ஆடுசிறம்பலவெனெட்டதூயம்
 பூடம் தூண்ககார்-வினாவையுடையகார். தூண்ககாரென்பது பர
 டமாயிசு, இனத்தையுடையமுகிலென்றுரைக்க மெய்ப்பாயி-அ
 தூ. பயன்-பாகுன்றோவிரையக்கடாவுதல், (கசஅ)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது- பொருள்வயிற்றிரிந்ததலைமகன் மு
 கிலெய்வந்துபுகாநிற்ப, இம்முகில் இவனதாவியை வெகுளாநின்
 றகாலத்து ஒருதேர்வந்து கர்த்தமையான் இனிவரக்கடவதனை
 வென்னுமாநிலையெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூறு
 திற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாணியைவெல்லும்பரிசில்லையே முகில்பாவையவஞ்சி *
 ராணியைவெல்லக்கறக்கின் றபொத்தத்தினம்பலத்துக் *
 காவியைவெல்லுமிடற்றோனருளிற்கதுமெனப்போய் *
 மேவியமாநிதியோடன்பர் தேர்வந்துமேவிவதே. (கசஆ)

வேந்தன்பொருளொடு விரும்புவருமெ ன
எத்திவழப்பாக்கி யினிதியம்பிய னு.

(இ-ள்.) மூகில பாவையடிமுகியசீர்மையபுடையவுயிரைச் செ
ருப்பான்சுறாநின்றபொழுதின்கண், அம்பலத்தின்கணுளானுகிட நீ
செய்யுடைவெவ்வ மிடற்றையுடையவனதருள் போலப் போய்ததே
டிய பெருநிற்போடு அன்பர்தேர் கனமெனவந்துபொருந் தித்
து; அதனா வரக்கடவதெனவெல்லுமாறிலையேபோலும். எ-று.

இனி ஒருவாற்றானும் இவனாயிர் வாழ்தலறிதென்றிருந் கணம்
இதுபாவிய தலின் இந்நைற்பொழுதுகவாது தேர்வந்தமச்செ னு
கூடுததாற்பாவியை வவனும்பரிசில்லையென்றான். தமியரை
அற்றம்பாந் துவெல்லக்கருநீர் சிலர்வெருளின்கைகாலத்து அதி
தயிபார்க்குத் துணையாயொருதேர்வந்துகாட்சென வேறுமொ
ருபொருள் விளக்கினவாறாக அருளின்மேலியதெனவியையும்.
அருளான்வந்துமேலிற்றெனினுமையுங் மெய்ப்பாமி - பெரு
ய்தம. பபன்-ஆற்றுவததல. (௬௪௯)

இனையொதுர்கோடல்.

இனையொதுர்கோடலென்பது- தோழி தலைமகட்குத் தேர்வா
றுகருநிற்பு, இந்நிலைமைக்கண், இவளானிசெவ்வதற்குமுன்னே,
சூழ்ந்துவருநிற்போடு அன்பர்தோவந்துதோன்றிற்று, இவ்வு
ழினைவலியது வேறொன்றுமில்லையெனப்பொருண்முடிதுவா
காநின்ற தலைமகன்கு சென்று இனையர் எதுவகள்ளாநிதநல்,
அதற்குச்செய்புள்.

வாழிச் சொழி மங்கபங்கல் சிற்றம்பலத்தானமைத்த *
ஐயிசுவலிய வகான் மெல்லையொளிமேகலையுருந் *
சீழும் சிவன மெல்லியலானிசெல்லாதமுன்னை *
சூழ்ந்துவருநிற்போடன்பர்தேர்வந்துதோன்றியதே. (௬௫௦)

செவிகழலவன் நிருநர்புகுத ர
எறிவெலினைரு ரொதுர்கோட னு.

(இ-ள்) ஒளியையுடையமேகலை தன்னிலையினின் றும்போகா
நின்றது, லரியையுடையவன்கள் கழன்றுவிடாநின்றன, இந்நிலை
மைக்கண் மெல்லியலுயிர்செவ்வதற்குமுன்னே சூழ்ந்துவருந்
திசண்டநிற்போடு அன்பரதுதேர் வந்துதோன்றிற்று, அதனான்
வாதோலையோ லுயினியமொழியையுடையமங்கையது கூற்றை
யுடையான், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுள், அவனாமைக்கப்பட்டன

நின்வலியதொன்றிபாது! ௭-து.

மெய்ப்பாடு-உவகை. பபன்-மெய்ப்மகிழ்ச்சி. (௧௫௭)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது- பொருள்முடித்து இளைஞ
ரொகிர்தொள்ளவந்து புருந்தலைமகன், தலைமகளுடன் பள்ளியி
டத்தனையிருந்து, இம்மாணப்பிரிந்து பொருள்தேடி யான்வெயி
பகரஞ்சென்றதுன்பமெல்லாம் இவ்வகொங்கைகள் என்னுறுபு
புக்களிடமழங்க இப்புவணைமலையையாமுன்னம் துவன்வந்த
தெனக கன்னுள்ளே மகிழ்ந்துகூறாநிற்பல் அதற்குச் செப்பின்.
மாரி மன்னுசாயலிம்மாணப்பிரிந்துபொருள்வளர் பான்
பெரி மன்னுவெருகாஞ்சென்றதெல்லாம் விசுர யோசனையுடைய
நுபிர மன்னுகொல்லி மெய்கொங்கையென மகிழ்ந்துவந்த
துபின்மன்னுபுவணைமலையையாமுன்னுவருந்த. (௧௫௮)

பெருநிசியாடு திருமண்புகுந்தவன்

வன் மனைசகிழ்ந்தியோ மிளமகிழ்ந்துரைத்தான்.

(௧௫௯) மாரிபொருமென்மையபுடைய இம்மாணப்பிரிந்
து பொருளையிட்டுவான் வெயினிலபெற்ற மெய்பகர்த்தைச்செ
ன்றதுன்பமெல்லாம் விமடையபுடையவனது புரிபுரிடத்துள
வாகிய டையிலோகைபோலுஞ்சொல்லி நடையா நடைய மென்
விபகொங்கைகள் என்னுறுபுக்களிடத்திற்-மூழ்குநாடக துபி
னிலபெறும் புவணையிடத்தணைவகை முன்னம் மாயிற் ௭-து.

இம்மாணென்றது, பிரிதற்கரியவிந் கண்மையென்றவாறு.
எல்லாமென்பது முழுதுமென்னும்பொருள்பட நிபந்தோருரி
ச்சொல். பன்மையொருமைமயக்கமென்பாருமுளா. மெய்ப்பா
டுமப்பனும்-அவை. பபன் மகிழ்ச்சிதவியாய். (௧௬௦)

பொருள்வயிற்றிரிவு முற்றிற்று.

பாத்தையிற்பிரிவு.

இனிப் பாத்தையிற்பிரிதலென்பது- தலைமகனைவரைத்தெய்தி
யபின்னர், வைகலும் பாடுவதுகரவாடுநாறுவன் இடைபேடபுக
காடிபுதுகார்த்த அதனினிமையறிந்தாற் பீபால், அன்னுளையி
னிமையறிதற்குப் புறப்பெண்டிர்மாட்டிப் பிரிபாநித்தல். அல்
லதுடம், பன்னும்பாடதுமுதலாயின காட்டிப் புறப்பெண்டி

சிதன்னைக்காத்தித்தாந் றுனெல்லார்க்குத்தலைவனாகலின் அவர்க்கு மின்பஞ்செய்யப் பிரியாநின்றவென்றுமாம். அல்லலால், கலைம களைநீட்டலினைத்தந்தருப் பிரிகளென்றுமாம். இவ்வாறெழுமிந் து ணக்கின்பம்புவெண்டிப்பிரிவனாயின், “கண்ணிகேட மிண்பியிர்த் து த்தறிபு மைம்புலனு- மொண்டொடி கண்மீன யள” என்பதனா ல், இவனாக்ருத் தலைமகளென்னும்பெயரோடுமாறுபட்டுத் தன்னு பெருமைமேயோடு மாறுபடாநிற்கும்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம். கண்டவர்கூறல் காத்தற்றோழி, பொ ளையவந்துரைத்தல் பொதுப்படக்கூறி, வாடியபுருங்கன் மாறு கொண்டவனெழுமி, கணவிழந்துரைத்தல் விளக்கொடுவெறுத்தல், வாரம்பகர்ந்து வாயின்மறுத்தல், பள்ளியிட்டத்தூடல் பணிமொழி யாடல், செவ்வணியிடுக்கவில்லோர்கூற, பலவநிபுனாத்தவளமுகக மெய்தல், செவ்வணிகண்ட வாயிலவர்கூறல், மனைபுகல்கண்ட வா யிலவர்கூறல், முகமலர்ச்சிகூறல் முனிலதெனினெனக், காலநீச ழுவுரைத்தல் கலவிபெய்தலை, பெய்துநுரைத்தல் மொழிகவலிகருதி ப், புலத்தல்குறிப்பறிந்து புலந்தலைகூறல், வாயிலவர்கூறத்தல் புளவரவுரைத்த, நேர்கண்முகமெழிகல் செடியர்விழுகிற, தம் முன்னுரைத்த மண்ணையித்த, எனையதுரைத்தலொழி நாண் கண்ணைத்தல், பாணல்வரவுரைத்தல் பாங்கியியற்பழித்த, னுழை யரிப்பற்பழித்த லொண்ணுதலாளவந், கியற்படமொழித வியல்பு ணந்துரைத்தல், வாயில்பொது மகன்றிறநினைத்தல், வாயிற்கணி ன்று தோழிக்குரைத்தல், வாயில்வெண்டை தோழிகூறல், மண்ணி யதோழி வாயில்வெண்டன், மனையவர்க்கிழ்சல் வாயின்மறுத்தல், பாணனெழுமிவெகுடல் பாணன்புலத்தல், விருந்தொழிசெல்லத் து ணிந்தமைகூற, லாடறணிவித்த வணந்தவழிபூடல், புனலாடறிவி த்தமை கூறிப்புலத்தல், கலவிகருதிப் புலவிபுகறல், மிகுத்துரை த்தூடல் ஐறல்வெற்காண, பூடனிட வாடியுரைத்த, துனிமொழி த்துரைத்த துகளொன்றில்லாப், புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவி ிரித்தல், கலவியிடத்தூடன் முண்ணிகழுவரைத்தல், பாததையக்க ண்டமை பயன்படக்கூற, லாதிபமெயித்துரைத் தூடறீர்த்த, வெ ண்ணுறென்றிவை பாததையிற்பிரிவெனப், பண்ணாமொழியா ப்பகர்ந்திடுகோ.

(இ-ள்.) கண்டவர்கூறல்- பொறையவந்துரைத்தல்- பொதுப்பட க்கூறிவாடியபுருங்கல்- கணவிழந்துரைத்தல்- விளக்கொடுவெறுத் தல்- வாரம்பகர்ந்துவாயின்மறுத்துரைத்தல்- பள்ளியிட்டத்தூடல்

பரத்தையிற் பிரிவு.

செவ்வணிவிடுக்க விடலோர்கூறல் - அபலநிவுரைத்தவனாழக்கொம்பு
ய்தல-செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல் - மனைபுகல்கண்டவாயிலு
ர்கூறல் - முகமலர்ச்சிகூறல் - காலநிகழ்வுரைத்தல் - எய்தவெயிற்று
ரைத்தல் - கலவிகருதிப்புலத்தல் - குறிப்பறிந்து அபலநிமைகூறல்
வாயிலவர்கூறல் - புணல்வரவுரைத்தல் - தேர்வரவுகண்டியிடுந்
தூகூறல் - புணல்வினையாட்டிற் றம்முஞ்ஞாந்தல் - தண்ணிவிந்
தூரைத்தல் - நகைத்துரைத்தல் - நாணுதல்கண்டியிடுத் தூரைத்தல் - பா
ணன்வரவுரைத்தல் - தோழி யிப்பழித்தல் - உழையரிப்பழித்தல் -
இயற்படமொழிதல் - நினைந்துவிபந்துரைத்தல் - வாயில்பெருதும
கன்றிறநினைதல் - வாயிற் கணின் தோழிக்குரைத்தல் - வாயில்வே
ண்டதும் தோழிகூறல் - தோழியாயில்வேண்டல் - மனையவர்க்குத் தல்
வாயின்மறுத்துரைத்தல் - பாணனெடுவெகுடல் - பாணன்புலந் து
ரைத்தல் - விருந்தொடு செல்லத்துணிந்தமைகூறல் - ஊடறணிவித்
தல் - அணைந்தவழியூடல் - புணலாட்டிவித்தடைகூறிப்புலத்தல் - கல
விகருதிப்புலத்தல் - மிகுத்துரைத்தூடல் - ஊடனிடவாடியுரைத்த
ல் - துணிபொழிந்துரைத்தல் - புதலவன்மேல்வைக அப்புலவிதீர்க
ல் - கலவியிடத்தூடல் - முன்னிகழ்வுரைத்தூடலீர்த்தல் - பரத்தை
யைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல் - ஊதியமெயித்துரைத்தூடலீர்தி
தல் என விவை நார்பத்தொன்பதும் பரத்தையிற் பிரிவாய். எ-று.
அவற்றுள்,

கண்டவர்கூறல்.

கண்டவர்கூறலென்பது - தலைமகன் பரத்தையர் செரிக்கச் செ
ல்லாநிற்ப, அப்பரத்தையர் அவனை ஒருங்கெதிரீ கொண்டு காற்று
ம்பற்றிப்போர்செய்யா நின்றமையின, இஃதெவன்காதலிமாட்டெ
ன்னொருமன் அவ்விடத்துக், கண்டவர் தம்முட்கூறுநின்றல். அதற்
குச்செய்யுள்.

உடுத்தணிவாளாவன் தில்லைப் பூர்வரவொருங்கே *
பெய்ததணிகையேறினவனை யார்ப்பனிளமயிலேர் *
கடுத்தணிகாமர் கருப்புருவச்சிலைக் கண்மலர்ம் *
படுத்தணிவாளினைப் போர் எற்றுப்பற்றினர் மாகிரமே. (கடுகு)

உரத்தகுவேலோன் பரத்தையிற் பிரிப தி
திண்டேர்வீதியிற் கண்டோருரைத்த னு.

(இ-ள்.) கச்சாகவும் உடுத்தணியாகவுமணிந்த வளர்வையுண்ட
யவனது தில்லைத் தணுனாழகியபூரன் துவிவீதிக்கண்வா, தெரிந்த
[எஅ]

ணியப்பட்ட கைக்கணுளவாகிய இனவனைகளொளிப்ப, இனமயி
லெழிலுபொத்து, மிகவழகையுடைய கரிப்புருவமாகியவின்
லொடு கண்மலராகியவம்பைச்சேர்த்தி, அணிகளுண்டாகியவொ
ளையயுடைய மகனிர் ஒருக்கே சுற்றத்திசைகளைப்பற்றினர், இ
வ்வென்காதலிமாட்டென்றும்! ஏ-து.

அணி காமர் என்பன ஒருபொருட்கினவியாட், மிகுதிதொன்
ற நின்றன. ஒன்றாகவெழுந்து அணிபினுக் கையினுமுளவாகிய
சங்கொலிப்ப இனமைக்கணுண்டாகியவுள்ளவெழுச்சிமிக்கு வி
ல்லொடம்பையறித்துப் பற்றி அரைக்கணியப்பட்டவுடைவொ
யுடைய இனமொர் திசைமுழுதுஞ்சூழ்ந்து பற்றினவொன்ப
திதுமொர் பொருடொன்றி நின்றவாறுகண் றவொள்க. கருப்புரு
வசசிலையென்பது பாடமாயின், புருவமாகியகாமனது உட்கை
யுடையகருப்புச்சிலையோடு கண்ணாகிய கன்னையுடைய மலரம்பை
யறித்தென்றுரைக்க. சுற்றம்பற்றிய காதிரமென்பது பாடமாயி
ன், சுற்றம்பற்றி மெயாநிற்ப, அவ்விடத்து நகைக்குறிப்பாலெடு
க்கப்பட்டு இவர்கைகள் வளைபொலிப்பத் தலைமேலேறினவென
க் கூட்டியுரைக்க. இதற்குச் சுற்றம்பற்றிப் போர்செய்யாநிற்ப
ப்படைக்கலமெடுத்துச் சங்கொலிப்ப அணியுக்கையுமொருந்
கெழுந்தனவெனப் பிறிதுமொருபொருளாகலாகாள். இதற்கு
ப் பிறவுரைப்பாருமுளர். உரத்தருவேல் - உரத்தாற்றக்கவேல்.
மெய்ப்பாடு-மருட்சை, வியப்பாகலின். பயல்-பிரிவுணர்த்துதல்.

பொறையுயந்துரைத்தல்.

பொறையுயந்துரைத்தலென்பது - நலைமகண்ப்பாத்தையொ
திரொண்டமைகேட்டநலைமகள் நெஞ்சுடைந்து புறத்துவெளி
ப்படாமற்பொறுத்தமைகண்டதோழி, யானிவ்வாறுகவும் கலங்
காதுநின்றபெரும்பொறையாட்டியை யான் இன்றுபேசுவன்
என்னென்று அவளையுயந்துகூறுநின்றல். அதற்குச் செட்டள்.

சுரும்புறுகொன்றையன்றெல்புலியூர்ச்சுருங்கும்கருங்குற் *
பெரும்பொறையாட்டியைபென்னின்றுபேசவபெரொளிநீர்க் *
சுரும்புறையூர்வலந்தகன்றென்னென்றுகண்மணிய *
மரும்பொறையாகுமென்னுவிபுந்தேய்வுற்றழிகின்றதே. (க.ஞ.சு)

களள்ளிழ்கோதையைக் காதற்றோழி

உள்ளவிழ்பொறைகண் மலந்துரைத்தது.

(இ-ள்) பெரியவொலிக்குநீரையுடைய சுரும்புதங்குமுறையு
டையவன் கலந்துவைத்துநீங்கினென்று கருதுதலான் என்க

ஈன்மணியும் பயனின்மைபாற் றாந் தந்நரிபபாரமாகாதின்றன, னானதுயிருந் தேய்ந்தழிபாநிற் றது, பாணியாருகவுந் லைக்காது திற் ற பெரும்பொறைபையுடையவளை பாண் இன்றுபேசுவன வென்! ஈ-று. கரும்புகள்வாழுகொகைப்பூனியுடையானது பழையபாசியபுளிபூந்ற்கருக்கினமருக்குகையுடையபெரும்பொறைபாட்டியைப்பெணக்கூட்டிக.

ஈன்கண்மணியுந் தேய்வுந்நழிபாநிற் றது ஆவியுமரும்பொறைபாகாதின்றதென்று கூட்டுவாருமுளர் உள்ளனிழ் பொறை- நெஞ்சுடைந்துபுறத்துவெளிப்படாதொறை. மெய்ப்பாடி- அழுக்கையச்சாரீந்தவுவகை. பயன்-தலைமகளைவியத்தல (௧௫௬)

பொதுப்படக்கூறிவாடியமுங்கல்.

பொதுப்படக்கூறிவாடியமுங்கலென்பது - பொறைபவந்துரைத்ததோழிக்கு, முன்னிலுட்பறபொழிபாக, தமதறலக்கவாக்கொடுத்த வேறுதுணையின்மையிற் ற மண்ணையபே தமக்குகணையாகக்கொணர்திடந்து என்னைப்போலவுயிர்தேய்வார் இனி பாவரோவெனப் பொதுப்படப் பாத்தையர்க்கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனது கொடுமைநினைந்துவாடாநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

அப்புற்றசென்னியன் தில்லையுறாநினவருறுதோ *
யொப்புற்றெழினலமுரண்கவாவுள்ளும்புறம்பும் *
வெப்புறதுவெய்துயிர்ப்புற்றுத்தம்மெல்லணையேதுணையாக் *
செப்புற்றகொங்கையர்யாவர்கொலாருயிர்தேய்பவரோ. (௧௫௭)

பொத்திகழாவன் மற்றிசூதுவில்லை ப்
பிரிந்தவரோடு இருந்துவாடிய அ.

(இ-ள்.) நீரடைந்தசென்னியையுடையவனது தில்லைபை மன பொழிமெய்க்காலணுகாதாடப்போலக் கண்ணோட்டமின்றி எழிலுடைய நலத்தை ஊரண்கவர்ந்துகொள்ள, அத்தில்லையையுருதாருறுநோபையொத்து அகத்தும்புறக்கனம் வெப்பத்தைபற்று, வெய்தாகவுயிர்த்தலையுற்று, வேறுதுணையின்மையிற் ற மன மெல்லணையே தமக்குத்துணையாகச் செப்புப்பொலுக்கொங்கையையுடையமகளிர் ஆருயிர்தேய்வார் பிரியாரோ யானல்லது எ-று

இக்கண்மையராய் என்போல இனி யாருயிர்தேய்வார் யாரோ வெனப் பாத்தையர்க்கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனதுகொடுமைகூறினாக்கவகை. தில்லையுருதவருறுதோவென்பது டாட

பேயின், எழின்னவரன் கவரத் தில்லையையறா அத்தீவினயாருறு
நோயையொத்தென்றுணர்க்க ஊரேழுநூற்று வாடியது - ௪௩
ரங்குறைநின்றினைந்து அதனேழுநூற்று வாடியது பெட்ப்பாடி -
அழுக்க பயன் - ஆற்றாமைநீங்குதல். (௧௫௪)

கனவிழந்து னாத்தல்.

கனவிழந்து னாத்தலென்பது - தலைமகனது கொடுமைநின்றது
கிடந்து வாடாநிலை தலைமகன், கனவிடைவந்து அவனமார்புதர
த் தானதனை நனவென்று மயங்கப் புலந்து அவன் னாநிபணரத்தி
ழந்த நமநபததோழிக் குச்செரலல்! நிறுதல் - அதற்குச் செய்யுள்.
தேவாகுரரிட நஞ்சுங்கழலென்றில்லை செரலாபோ *
லாவாகனவுமிழந்தேனன வென்றமளியிங்மெற் *
பூவாகலம்வந் தூரன் றாப்புலம்பாய்நலம்பாய் *
பாவாய்தழுவிற்றி லென்னிழிததேனரும்பாங் யனே. (௧௫௫)

கனவிற்றிடக்கீதகத் தீட்புன லாரனை க்

கனவிற்றிடக்கீதக காரிகையுணாதது து.

(௧-ள்.) நலம்பாந்தபாவாய், அமளியின்கண் மாலையபுடைய
மார்பை ஊரன்வந்துதர, அவனேழுநூற்றொடையிற் பின்னூற்றினி
மைமாய், நனவென்று மயங்கித் தவறுநின்றது புல்லிற்றி லெல், வ
த்தூணையெய்நிப் பொறுத்தற்கரிய தீவினையையுடையே - வி
ழிப்பதுஞ் செய்தேன், அதனால், தேவாகுரருமிட நஞ்சுங்கழலை
புடையவனது தில்லையையச்செரலாநாடாப்போல், ஐயோ! கனவா
னவருமினபததைபுமிழந்தேன். ௪-து

தில்லையேசரலாபோலென்புழி ஒத்தபண்பு - தன்புழுதுதலும்
இன்பமிழத்தலுமாய் (௧௫௬)

விளக்கொடுவெறுத்தல்.

விளக்கொடுவெறுத்தலென்பது - கனவிழந்தமைகூறி வருந்தா
நின்ற தலைமகன், நீபாயினான் கலந்தவர்க்குப் பெரியம்முடங்காடி
க் கரத்தல் பொருத்தமன்றென் றிலையெய்நி விளக்கொடு வெ
றுத்துக்கூறு நிறல் - அதற்குச் செய்யுள்.

செய்ப்புருகநீலமலர் தில்லையென்றம்பலத்தரற்குக் *

லைம்முக்கூம்பகழல்பணிபாரிற் கலந்தவர்க்குப் *

பெய்யம்முக்ககாட்டிசுசுரத்தலபொருததமனன்றென் றிலையே *

பெய்யம்முக்கமாந்தியிருண் முக்கிழிழெழ்க்குடரே. (௧௫௭)

பஞ்சணத்துயின்ற பஞ்சி மெல்ல டி

அல் பஜேதா நூல்கள் சென்னை அடர்ச்சுரைத்தன.

(இ-ள்.) நெய்முகத்தைப்பருகி இருண்முசுதலைக்கிழிக்கும் நெடியசுடரே, எம்மைக்கலந்தவாசுப் பொய்யையுடையமுதல்தகராட்டித் தெளிந்தாணாவஞ்சித்தல தருதயல் மறல் ஊழிந் திலைய, வேறுகூறுவார் யாவர் -று செம்புமுக ஹாராய் நிவப்பு மலாநிசுற திலைபிற்சிற்றடபலதகினைகூறுவா னுதிய அஹுக்குக் கைம்முசவ்ருவியக் சூலைப்பணியாதாரைப்பாலக் கண்மீண்டுட்டமும மெய்ம்மையும்கிழித் காத்தலென்கூடற்க.

செய்ம்முகம்-செய்ம்முன், கைம்முகம்-கைத்தலைய. கரத்தின்-
மறைத்தவென்னுமனையும். நெய்ம்முகம்- சுடனாய் நேந்தவிட
ம். நெய்ம்முகமாந்தியிருண்முகங்கீழு நெய்துட்டோ என்றன
உணவாகிப்பெய்ய மாந்தி மேனிபொலியை யுடையயாய்ப்
பகைசெஞ்சூகும் பெருமையையுடையயாய் லின் அக்களிப்பி
றாக்கண்டதுகூதீற்றிய. எ-று. இவையிரண்டுக்கும் மெய்ப்பா
டுமபயனுள்-அரெ. (௧௫௬)

வாரம்பெர்ந்தவாயின்மறுத்தனாத்தல்.

வாரம்பகாநகரையி ன்மறுநனூர்த்தமலம்பநா- ப்ளகல்கொடு
பெறுத்துவருந்தா யிற் தலை உகல, தலைமகலி பரதனையிற் பரிந்
தூர்ந்துவாயிற் கணிற்ப, வண்மீடாரனையர் ஸூலவா, பூர்வாண
யர் மலவிராதபாற், நாழும் அவை தலைநீர் பழி, மொருது வ
ற்று கலவாள்வக ள்ளோ நமக்காகுகாரிய, நாழ் அயல்புயிடவகற்
பாசிலமலிலெ ள்ளவாயி னோர்விகாராகு, நாணது பாண்பு
நீர்செய் ளாய அலிபிட தனுவன் துலவானு மே. 30 மூலா, மகா
வமைபும் யான்ம னனைப் பரகலசபாநா உருக னாய ககமகாயி
த்கேனென மறுத்துக்கூருநீற்றலி அதுமருதாமுட்புலி.

புதிதானாப் பெரலி உரையுமுடன் பொற்குளியிடுபு
மாங்குலனைத் தூவவத்தாரேணுங் கொளநங் ளரையாந்
தீங்குலனைத் தவிட லோன்றிச் சூகி றறற்படவந் சபலர
யோகி ளவனைக்கரத்தாரிக்குரிக்கோமன் னுரு யவாரயே. (கருநா)

வார்ப்புன ஆர னேர்திகழ்மேலா வாயி ற்

சார்புனாழ்வி வாரப்பகரீந்த

(இ-ள்.) டெர்விலுமுடைய சுவடாட்டிவாணியைத் தெரிபமா
லைப்பயம் ஊனது பொன்போலும் கோரிணையபுந் தம்பிசு
சீதுமோத் துவைத்து வேண்டியாபொள்வாமாகுபனகவரதரணந்

[४६]

தீர்க்கெய்த வளைக்கப்பட்டவிடையுடையவனது தில்லையிற்சிற்றம் பஞ்சத்துக்கப்பலாகியவிடத்தவாழும் உபர்ந்த வளைபயபடையவை யையுடையார்க்கு மண்ணின் உறையரைபாகக் கொடுத்தாய். எ-று.

உறையரை- முற்றாடற் தீங்குவளைத்தவிலலொன்னென்பதற்குத் தீர்க்கெய்தவென ஒரு சொல்வருவியாது அரணத்தைத்தீங்குவளை த்திற் துக்காரணமாகியவிடிலென்றுதாப்பி னுமையுந், ஒங்குவளை க்கொத்தாரென்புழி ஒங்குதலை வளைக்காததார்தமென்றாகவிடையா னுபர்ந்தவனையெனினுமமையும். அழித்தோமென்றசொல்லுந், தனது ரிபு கூறினானாம். மண்- அசைநிலைபாக்கி, மாலைபயபுந்தோனையும பித்தோமெனினுமமையும் மெய்ப்பாழும் பயனுந்-அவை. ()

பள்ளியிடத்தூடல.

பள்ளியிடத்தூடலென்பது- வாயியமறுத்தகலைமகள், ஆற்றா மையே வாயிலாகப் புகுபுப் பள்ளியிடத்தூடலாகிய தலைமகன்முற், நினைபிடவிடாதுதுகர்த்து முற்காலத்துத் தவததைசெய்ய பாச தீயினையெனநோவாது, இவ்விவ்வாறுகியநினை நோவதெ ன்னோ, அதுகிடகா, நிந்தாதவிமார் பறம்பகறறு தினக்குப்பதி தாகசெய்தஅப்புலலுதலை பாஞ்செய்யமாட்டேம், அதனுலெம் மைத்தொடாதே, எங்கலையைவிடவாழாகவெனக் கவனிகருதிப் புல வாரிதறல். அற்றக்குச்செய்யுள்.

தொஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையெம்புன்மைத்தன்மைக்கெள்ளா *
தெவஞ்செய்துநின்றுநிலிபின்றுணைநோவதெனகசன்முத்தன் *
இவன்செய்தசீருளார்நிலைபூரநின்கேசரியழவார் *
தொஞ்செய்தபுலவங்கண்மாட்டேத்தொடலெயறவகலையே (சுருது

பி. உவர்கத்திற் கொடுவர்கோவை

ஆடவன்நன்மொடுமுயுறாதது.

(இ-ள்.) உலகத்துள்ளா மொலவர்க்குந் தந்தை, இயல்பாகவே பாச நிகளினிவ்விவன், எவ்வுயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மைபாச செய்கலாற் இவன், அவனுற்செய்யப்பட்டசீர்பயவருணியறந்த தி லிலையிதூரனே, முற்காலத்துத் தவததைசெய்யாத வெய்யதிவி லையையுடையபாழ் தின்னாலாதிகப்படாத எமதுபுன்மைதத ன்மைகாரணமாக எம்மையேபிகழாது தினக்குததுன்பத்தைச் செய்பாதின்று இப்பொழுது இனிதினைநோதவென்னுட அது கிடக்க, நின்னுடைய சேயியழவார் தினக்குப்பதிதாகச் செய்தபல் லுதலகனை பாமாட்டேம், அதனால் எமது தலவென்கலையத் தெர டாதொழி, விடவாபாச. எ-று.

எவ்வம்- எவ்மெனநின்றது. காதலில்லையாயினும் கண்ணோட்ட முகைமையான் இகழ்ந்துவாளானிருப்பமாட்டாமையின், எவ்மென விபான் நிகைகுதலிப்பமாந்துணையே யுள்ளதென்னுக்கருத்தான், எவ்மெனசெய்துநின்றென்றான். இனிமென்பது- நீர்வாயுருபின பின்னென்னும்பொருட்டாய் நின்றது. எவ்மெனசெய்தோருள் பதி ல்லையா வென்றதனும், நின்றனற்காயப்பட்டாராயினும் காலிகை ப்பட்டதென்றபொருளும், தனஞ்செய்தலாகவெந்திவினையென்கி றதனும், எம்மாதகாதலிக்கப்பட்டாராயினும் காயப்பட்டதென்றே மெனவும் கூறியவாரும் புலவென்பது புல்லமெனவீரிந்தநின்ற து. புல்லமென்பதனைப் புன்மைமென்று நிர்செயினபடியார் பதி தாகசெய்ததாறிகளைப் பொறுக்கமாட்டேமென் னுரைத்திடு. ம மையும். எவ்மெனசெய்துநின்றெனப்பாட்டோடு, கருஞ்செய்தலாக வெந்தியென பெய் இன்றுன்னேறோவது எவ்மெனசெய்துநின்றென் னு மன்னத்தெனந்துமுறைப்பாருமுளர் எங்காவதென்பது உப் பா டம் மெப்ப்பாதி-வெழுளி. பயல்-புணாதல். (1001)

செவ்வணிவிடுக்கவிடலோர்குறல்.

செவ்வணிவிடுக்கவிடலோர்குறவென்பது இக்கொடுக்ககன் தா ன்வித் தளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வந்திடுவாயத்காரி முன்னே, அப்பரத்தையரினைக்கண் இப்பெய்த இடத்தில் நினைத் தச்செல்லாநின்றவினா நயக் பிகவுடிலிவரவுடைதடுவான் மெய் வணிவிடுக்கவிடையாநின்றவில்லோர் தடமுடகூறுநின்றல். அதற் குச்செய்பார்.

தனிபறப்பொக்குமிக்கொக்கைகடாநீங்கித் தளர் ருந்தால் *
பிணிபறப்பேகைதென்றின்றுமெய்துமாலரவுடையுறப *
மணிபறக்கெண்டவன்றிலலைத்தொலையநலனாரகன் முன்னே *
பணிபறத்தோன்றுறுட்கிடையார்கடையின்மனைக்கே (1002)

பாற்செல்லொழி ரர் மெற்செல்லிருப்பல்

பொல்லாசென்னவிடலோர்புறன்றது.

(10-ள்) இகழ்த்துப்பகையாபிப அரண்மையும் பிறமையம் அழகுறத் தனக்கணிபாக கொண்டவனது தில்லையிற் பழைய இ. ளாயத்ததுள்ளாரபிப நல்லார்கண்முன்னே அரவுபோகத் தோன்றும் றுட்குயிடையயுடையார்கன் தெருங்கும் பரத்தை யர்மனைக்கண், கணிதலுறும்வன் னம் வளராநின்ற இக்கொக்கை களைத் தாங்கித் தளராநின்ற மருங்குலையுடைய இவள் வருந்த இப்

பேதை இன்றுசென்றெய்துமாயிற் பெரிதும் இஃதெளிவரவுடை
தது எ-று

இதற்குப் பிறிதுகாப்பாருமுளர். பாற்செல்லு மொழியார்- டக
ன்றது - செட்டார்க்குப் பாவிசகணுணர்வுசெல்லுமொழியையு
டைய மகளிர் மமறசென்று தூதுவிடவிரும்பல் பொலவாதென
துவல்லாதுகரியது பாப்போலுமொழியெனினுமடையும் ஈண்
ம- - - - - உவமைசொல்லுபேதையென்றது- செவ்வ
செவ்வென்றதுசெவ்வென்றதனா. மெய்ப்பாறி-நகசு, எவ்வாறுபொருட்
டாகவிட. பயன்- தலைமகளைச்செவ்வழுங்குவித்தல். சிவந்த- நதி
நானாக, இஃதெனாசொல்லியது. (௪௪௯)

அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமெய்தல்.

அயலறிவுரைத்தவளழுக்கமெய்தலென்பது- இஃதெனா செவ்வ
ணியிடுக்கி அயலறிவு, அயலாற்றினே இவ்வளவு இவ்விட நிந்
தவிடத்தொ ஒருநீதி நமக்குத்தொ நாமவென்பதுமடையாயினு
நம்முடையபெண்டின்மையென அயலறிவுரைத்தது தலைமகன்
அழுக்கமுற்றுக கூறுநிறல். அதற்குச்செய்யுள்.

இரவணையும்மதிமோ துதலார்துதிக்கோலஞ்செய்து *
ஞரவணைபுநுழைவிங்கிலளாவித குறியறிவித் *
தரவணையஞ்சுடையோனநிலையுரையாங்கொருத்தி *
தரவணையும்பிசாயினவாறுநந்தனமைகளை. (௪௫௦)

உலகியலந்துள் செல்லுதலுந்
விருக்கொகமாசுக்க கழுக்கஞ்செய்தது.

(இஃது) இரவணைசெருந்தி வறபோலுந் தலைபுறையாரதுமுன்
செவ்வணியாற்ப கோலத்தெச்செய்து, ஞரவணைபுநுழைந்து
டைய இவ்வாறு செருநியையறிவித்தது, பாம்புசெருஞ்சுடைய
புறையவையு இவ்விடிலுரணைப் பின் அவிடத்தொ ஒருநீதி நமக்
குத்தொ, தரவணையென்பதுமடையாயினவாறென் நம்முடையபெ
ண்டின்மைகள். எ-று.

துதலார்துதியறிவித்தெனவியையும். குறிப்புநினைவு தற்குறி.
மெய்ப்பாறி-அழுக்கை. பயன்-ஆற்றாமையிங்குதல். (௪௫௧)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல்.

செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறலென்பது- தலைமகளிடத்தினி
றஞ் செவ்வணிசெல்லக்கண்டு, நம்முடைய உலகியலாறுகாப்பா

சுவேண்டி, செம்மலருஞ் செம்பட்டுஞ் செஞ்சாந்தும் நமதுதிருவாயுடையமனையினை வந்துதோன்றினவெனப் பார்த்தைவாயிலவர் தம்முண்மதித்துக்கூறுநிற்பல. அநற்குச்செய்யுள்.

சிவந்தபொன்மேனி மணிதிருசிறிற் பம்பலமுடையான் *
சிவந்தவற்காளணிபூர்த்துவகிபலாறுணாப்பான் *
சிவந்தகைம்போதுபஞ்சென்மலர்ப்பட்டுநீங்கட்டாநீமுலைமேற் *
சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்கே னினையுந்துதிருமணக்கே. (ருளுக)

மணிசூழைமழப்பிற வுணர்ந்தவந் த
ஆயினழநாபகண்ட வாயிலவருநாதிசுந்.

(2) செம்பொன்போலுமே வியயுல யமணிநிருச்சித்
தம்பலக்கோட்டையான், அவனது சிவநிலைபதாள்களோடும்
கணியாக் கும் ஊரந்தரவகியின்னநிசையநிலிபபாஸகேவசமுந
மதுநிருணையுடைவமணக்கடகிவரீ, மசவ்விப்புகும், ஏழகியல்ச
ய்ப்புகுதலாழிப்பப்பிம், கடமேலரிந்தமுலமேயுணடகியயமு
கியசெயி சந்தமுடிவ் துநோல்பிசுதுனிந் தருமக்குறைவாரா
மல் ஊரந்தரம் ஏக மேலணம். எ-று.

உலகப் பழா புத்த. உராததாற்போலச் செவ்வணியாலறிவித்
தலிங் உயர்வு அங்கு. நாளினையுநர்கென்பது உம் பாடம்.
மெய்ப்பாடி பெருமிகம். பயன்-புப்புலாந்துதல். (ககக)

மனோபுரம் : ஸ்டீட்வார்ட் லவர்க்ஸ்.

[illegible]

குராப்பயி கூடையிலுள்ளமி கம்பலத்தொழிந்தபா *
 மாராப்பயிநுண்ணிடையாரடவ்வாரொவரோடிர்ப்பன் *
 டிராப்பகமொன்றுநீங்கிகடையிதனுணைப்போழித் தெசென்று *
 கராப்பயிலபூட்டமுனாநான்புருங்ககழமுனைக்கே. (கூரட)

கடனபுந் தூரன் கடிமனபருத் த
வாழ்ந் தவாயிலவ ராய்ந் துலாதி து.

[५८]

(இ-ள்.) முக்காலத்து இரவுப்பகலுந் தான் வாயிப்பெறாந் தின்று வாயிம் இக்களிர்ச்சியையடையகடையை நீட்டியாது இதுணைக்காலத்திற்கழிந்து கரம்பயில்கின்ற பூப்பணைபடையுடையாள் இக்காலையடையமனைக்கட்பகாநிற்றும், அதனும் குராப்பூப்பயின்ற குழையுடைய டெளிணும் மேம்பட்டு அம்பலத்தான் குழையாகிய அரவுப்பாறும் ஸ்ரீமணியவிடையினை யுடையார் புலந்தடங்காதார் இனி யாவர்! மணக்கடல் பூண்டலான் கல்லாருமடங்குவர். ஏ-று. (ககஉ)

கரம்பயிலென்பது கராப்பயிலெனவலிந்துநின்றது. பெய்ப்பாடி உவகை. பயல்-மெய்மடிகழ்தல்.

முகமலர்ச்சிகூறல்.

முகமலர்ச்சிகூறலென்பது-பரத்தையிழ்விந்ததலைமகள் செவ்வணிகள்-நிலந்தானென்றுசொல்லுமளவில், தலைமகனது கண்கள் சிவந்தான, அப்புலவிநோக்கத்தெதிர் காதலனோக்க, அச்சிவப்பாறி முகமலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக்கண்டவர் தம்முடகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வந்தால் வயலணிப்பூரெனச் சினவாண்மலர்க்கண் *
செந்தாமரைச்செவ்வி சென்றகிற்றம்பலவன்னருளான் *
முந்தாயினவியனோக்கெதிர் நோக்கமுகமலிற் *
பைந்தாக்குவளைகள் பூத்திருள் குழந்தையிற் றனவே. (ககக)

பூப்புனலூரன் புகமுகமலர்ந்த
தேம்புண்கோதை திறம்பிறருரைத்தது.

(இ-ள்.) வந்தான் வயலணிந்தபூரெனச்சொல்லுமளவில் சினவாள்போலுமலர்க்கண்கள் சிவந்ததாமரைப்பூவினது செவ்வியையடைந்தன, கிற்றம்பலவனருளான் முன்னுண்டாகிய டெரிய அப்புலவிநோக்கெதிர் காதலனோக்க, கதுமெனப் பின் முகமாகிய மலிற் பைந்தானையுடைய குவளைப்பூக்கள் மலர்ந்திருண்டு நெருங்கின, என்னவில்லறக்கிழத்தியோ! ஏ-று.

இயனோக்கென்றுபிரித்து முன்னுண்டாகிய துனித்தலியல் பையுடைய நோக்கென்றுரைப்பினுமமையும். கண்களதுபிறந்ச்சிப்பன்மையாற் குவளைப்பூக்கள் பல கூடினாற்போன்றிருந்தனவென்பது போதா, பயின்றனவென்றார். காதலனோடு பழகினவெனினுமமையும். தலைமகற்குப் புலனிக்காலத்துவருந்துன்பமிருதியும் புலனித்கத்துவருமின்பமிருதியும் நோக்கி, கிற்றம்பல

வன நூல்கள் வெண்கல ரணத்தை மிகுத்துக்கூறினார். மெய்ப்பாநிம்
பயனும்-அவை. (கனக)

காலநிகழ்வுரைத்தல்.

காலநித்யுபாத்தலென்பது பாக்தித்திரிந்து வந்தலைம
கிணறு ஆற்றுகமணபத் தலை மகள் நீக்காதிருப்ப, வண்டி துடவளி
காந்திபாகாணம் அந்நிப்பிறையானால் கங்குற்பொழுதானும்
ஆற்றொப்பபுகதாதிவருள் இனி நீபுலக்கற் பாலைமலையென
உருமுயர் கூறுநிறநல அதற்குச்செய்யுள்.

[illegible]

(தி. ஈ.) காமன்வெல்த்மப்பாங்கியு சளிப் ஆதரமிலலாத அரிய
சூறிப்பையுடைபவர்க்கர் தனக்குச் செய்த ஆஸ்திரிக்கணவேட்புச்
செயல்வசன், கையாங்கியுயிர்க்கணுளதாகிய எரியையுடைபாங்,
அவனதுநிலைப்பவற்றைச் சூழ்ந்த மலையிகையில்போதாகிய
வெண்சிறக வண்பிசூழ்த வின்னையடைந்த பிறையோயி இரா
ப்பொருது கையாங்கியுயிர்க்கணுயும் மெலையுடைய வயலூர்
தஞ் டாறுவகாறுடறு எ-று.

என்றது-வனதே மல்லிகைப்போதானும் அத்திப்பிறையானும் கய்துற்பொழுதானும் ஆற்றாதுப்புத்தாநின்றார் இனிநிபுலக்கற்பாலைபலவனவாபிச்சுநிபித்தவாறு. மிலலிகைப்போதாந் புலக்களைவிரும்பாத அரும்பாவியொலிநுமமையும். கைப்போதின் கண்ணெயெரியையுடைபாணெண்ணுமமையும் இகழ்தல்- தலைமகனாற்றுகைநீக்காதிருதல். எலவி ஊரற்றுவாயிலாக வேற்றுமொண்டது புலவாதுண்ணெகிழ்த்தாளென்றிலளைநாமி கழிச்சிறதென் இதுவன்றோ பொழுதென உழைபார் தம்முட்பறங்கூறினாரசவுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடி- பெருமீதம், பபன்-தல்லகளைச்செய்ப்பாற்றுவித்தல். (ககச)

எய்தலெடுத்துரைத்தல்.

எப்பெயரிக்குணாத்தலென்பது - பாத்வையிற்பிரிந்துவந்ததலை
மகன், பூட்டிசுழந்தசுழந்தியைப் புலவிகீர்த்து இன்புறப்பன்

ணி எய்தலுற்றுமகிழ்ச்சைமையை அப்சிடததுள்ளார் எயித்துக்கூ
ருநிறைவு. அதற்குச் செய்யுள்.

புலவித்திறைபொரச்சீரெழும்புநீலஞ்சென் னியுயர்ப்பத் *
கலவிக்கட லுட்கலிசுஞ்சென் றெழுக்குது. மகாணமுத்த *
நிலவிநி ருமனுவாரீர்தம்பலத்த நின் றீருனருள் போன் *
புலவியலாத்தன் றென் றெய்தலாயின ஓரமுக்கே. (கூடல்)

சீரிபனுலகிற் றிகழ்ச்சாககூ டு

வார்புனலூரன் மகிழ்வற து.

(இ-ள்) புலவியாகியதுரை வந்துமாறுபாடாக காசலி நின்றடியா
கிய பொலிவினைபுடையவனையதே தனசெனையிழை கலான்
அப்புலவிதீங்க, கலவியாகியகடலுள்ள துதிலைச் சென் னு பருநி, எயி
ருகியவொளி பொருந்தின முத்துக்கூட பொருநது நீரைநீர் நி
ராகியமதுவைப் பருகி, அப்பலத்தின்பிறவன டுடையதாக ஒரு
ருளுரையுந் தலர்நிலைலாதமுலைகள ஊரந்தச் சொல்லுபெறலா
யின. எ-று

புலவநாறித் திறைகள்வந்துமோசச் சிறிபவழை மடையபொ
லிவையுடையமரசகல னைக்கடலின்சென் னியுயர்வதென தக்க
டலுட்கலந்து கலிங்கமாய்கேய சச்சென் றெழுகி ஒவ்வொ
ருநிற்புழைகுக்கள் தன்கலாந் துந் துபற டுவந்த துளைய
துக்கி னுகர்ந்து அப்பலத்தின்பிறபருநுள் பாயகூ டு ஒரு
னார் மிகுத லாதபொரு டு சொல்லுதலாயின வலனமெனவமா
ருபொருள்விளங்கியவாறாக சிறிபவழை, சீர்த்துக்கூட - சீர்
மையியன்றவுடையுள்ளவன்பெயலாகவழைக்க லிங்குககூட.
சீரிபனுலகு - தேவருலகு மாம் இவ்வழைபெயருகூட. மகி
ழ்வறவென இவ்வுள் கூற்றெய்துது துறைகூற்றார். மெய்ப்பா
டு - உவமை. பயன் - மெய்ப்பொருள்.

(கூடல்)

கலவிகருதிட்புலத்தல்.

கலவிகருதிட்புலத்தலென்பது - புலவிதீர்த்த இன்பறப்பு
ணரப்படமி மயங்காநின்ற தலைமகள், தனக்கவன்மையுடையபரி
யை நினைந்து, இவ்வாறருளுமருள் ஒருஞான்று பிறர்களுமாடு
னவுட்கொணமி பொருமியழுது, பின்னுமவமெய் கலவிபுரு
பு புலவாநிறறல். அதற்குச் செய்யுள்.

செவ்வாய்துடிப்பக்கருங்கண் பிறழ்சுகிற்றம்பலத்தெம் *
மொய்வார்சடைபோனருளிச் முயங்கியங் டுடையுள் *
து

மெய்யாயிற்றுப்போகிறது. (கேள்வியுந்துபுலித்துறந்தா) *

மதவியல்புக்குச் சான்றிதழைக் கொடுத்த

கலிசுநதியப் புலவியைப் பற்றி .

(19-ம்.) இச்சுவைநாயுடையாள், விஷ்வாநாத கம்பக சரிசு
கண்ணபிரதாச சிறந்தபலத்தின்சகலபாதிபன் முகைய கொடு
வாய் நீண்டசுவையுடையவனது (1) பிறந்தபால முயல்
இவ்வகங்களின்மயத் தகின்றவர், இவ்வாறு நாயகருநாய் முன்
நுஞ்சுந்து பிறந்த நாயென ஒன்றாய் இவ்வாய், வய்யவன்
தந்தையுடைய முறையின்போய் இவ்வாய் நாயுடையவன்
இவ்வாய்.

[illegible]

சுரீபதிநித்யபுரந்தரமகாநி.

[illegible]

மலகாப்பிபா ஸ்வாமிநாதர் திருவிடைமருதூர் அருள்மீதுருநாயகர்

பலகாப்பொழுதென்றிதிநூலின்முள்பயனிகாபமுயித *

வலனாப்பொழுதின் நூல் பதித்திழை, வானம்பலம் வண்ணங்கராக

தலைப்பொருளாகிய பொல்கொல்லாகியுள்ளது. (ககௌ)

சுருதி-புனிதர்திபு தெதிப்படமொல க

பல, தெய்விகமணி புலவியுற்ற

(இ-ள்.) மன்னன் ஒருவன், மென்மையான்மலரையும் பொருந்திய
உடையுடையமானுந்தமிழ்மேள், ஆயினும், இப்பள்ளிப்பலகை, தந்த

[५६]

நீள்தெய்துகூறிப் பள்ளியினின்றுமிழ்ந்துநின்றுள், காமனெய்த
த அலாய்மபவெருணி அன்றழலாகியகண்ணை விழித்தா னதம்ப
லத்தை வணங்கா தீயமக்களைப்பொருத சிறியவள இந்நிலைமை
கடக்கரு திப்பதென்னோ! எ-று.

மிழ்ந்துநிலை முளென்பது விரையமிழ்ந்தாளென்பது படநி
ன்றது. கலரைப்பொருத சிறியாளென்றது- தீமக்களென்று சொல்
லும்பொருத்தையையும் பொருதவர் தீமக்களென்கூறியுங் காரியத்தை
செய்யத்தாளென்றவாறு குறிப்பினைக்குறிப்பென்றது- இவ்வாறரு
ள் பிறர்க்காருமெனநின்றது இவ் வகைபுலந்தாளென்று தலைமக
ன்கூறியகூறல்பற்றித் தாருகநின்றது நம்மையொழிந்து பிறருமு
ண்டாகக்கூறியுந் தலால் இத்தவடனி பலரைப்பொருத கணப்பு
டையாள் குறிப்பாலே தலைமகனாகுறிப்பையறிந்து, இவ்வகை
தலைமகன்புலம்பா வாயிலகடம்முட்கொலவியது இதுவுமது. மெய்
பயாமி- அருடபி. பயன்- பூபந்தீர்த்தல். பள்ளி பிடத்தாளாகிய தலை
மகன் னா னாயினியேறோகாரணம்பற்றி இவ்வகையுரைத்து
நாட- தலைமகனொழி தலைமென்று சொச்சாவினொன்பது. தலைமக
னன்றல் மெய்க்கொச்சாவினெனின், அதுபொருந்தாது. (கூஎ)

வாயிலவர்வாழ்த்தல்.

வாயிலவர்வாழ்த்தலென்பது- செவ்வணியிடுக்கப் பூப்பியற்செ
வ்விரெகடாமல் மெய்வறிந்து இவளதுபொலியோய் வந்தகடையா
ன் இவன் மெய்யே தக்கவாய்மையெனத் தலைமகனை வாயிலவர்
வாழ்த்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விடைப்பொலியுதல்வேற்பொலிகண்ணி மெய்வறிந்து *
வாலைப்பொலிவாய்வந்தகடையானின்றுவாலைமுத்தூந் *
நிலைப்பொலிபயன்சிற்றம்பலஞ்சிற்றைசெய்பவரின் *
விடைப்பொலிவலுநான்மெய்யேதக்கவாய்மையனே. (கூசஅ)

தலைமகனது தகவுடைமை

நிலைகுவாயி னின்றுருகாத்தது.

(இ-ள்) விற்பொலியுதலையும் வேல்போலுந் கண்ணையுமுடை
யானது வாட்டமறிந்து விரைய இவளதுபொலியோய் வந்தகடையா
யால், வானத்துள்ளார் நின்றவழுத்தூந் நிலைக்கட்பொலியுந் தவ
னது சிறநம்பலத்தைக்கருதுவாரைப்போல வளத்தாற்பொலியும்
வயலையுடையதுரையுடையவன் மெய்யாக தலைமெய்யம்மையன
எ-று.

விஷயென்னுமகாரம் இவ்வுத்தையாய்வந்தது காரணம்
இவர் இடையில் நிற்பொலிந்ததை மயம் பொலிவொடென ஒழித்
கொடுத்துக் கூறினார். பொலிந்ததென்பவன் மனம் மனம்
கடைக்குறைந்து ஐகாரம்விந் துயின்றது மனம் பொலிவென்
பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடி உவகை. பயன்-உயிற்றல் (௯௫அ)

புனல்வரவுணாத்தல்.

புனல்வரவு நாத் தலென்பது - கலமகருடன் மனைவியிற்றங்கிபி
ன்புறநின்றவனது கோள்களைப் பாத்தையப் பொருந்திமகிழ்ப்பு
துப்புனல்வந்துபாத்தது, இனிப்புனலாட்டி (96) இவ்வகையிபு
ல்குநம்பொலு வன, வயத்தாரி தம்முட்புனல்வரவு கூறுநிற்றல்.
அதற்குச் செய்யுள்

சூன்முதிர்ந்து நுநடைப்பெடைக்கிறுணைச்சேவல்செய்வாள்
மேன்முதிர்மேழக்கிண்பெய்க்குருகா மென்முதிர்நின்றோண்
மாண்முதிர்நோக்கினல்லார்மகிழ்க்கிலையானருள்
பொன்முதிர் பொய்கையிற்றாய்ந்ததுவாய்ந்தபுதுப்புனலே. (1)

பனலாறிவெளப்புணந்துகொண் டு

மனைபுருநீசுவனை வையமுறைத்த து

(இ-ள்.) சூன்முதிர்ந்த துள்ளுந நடைய புடைத்தாகிய பெ
டைக்கு ஈறுமிலகச் செய்யவேண்டித் துணைபுகியசேவல், தே
ன்மோலுஞ்சாறுமுதிர்ந்தகருநினை மென்மையுருவக்கோதுந்
தலைமையபுடை ஓரனது திண்ணியதோள்களை மானினதுநோ
க்கம்பொலுநோக்கியபுடைய நல்லார்கூடி இன்புற, திலையா
னகருளை பொய்கையிற் முதிர்ந்தபொய்கையுள் நல்லபுதுப்புனல்
பாய்ந்தது, இனிப்புனலாட்டிதற் தன்காதலியைச் சிவப்பிக்கும்
பொலுந் து

சூன்முதிர்வாற் குறுகலடியிற்றிவிந் துள்ளு நடையென்றார்.
திவ்வான நன்பெற்றவர்போல் நல்லார்கிழவையுணர்ப்பாரு
முளர். சேவலன்னந் தன்சூன்முதிர்ந்தபெடைக்கு ஈறுமிலகை
ததுப்பாதுகாக்கிபுறம்போல இவனுந்திவ்வாறிக்ரு வேண்டி
வனசெய்து மனைவியிற்றங்கியின்புறங்கிவ்ருணை உள்ளுறை
ன்க. துள்ளுநடையென்றுபாடமோதி, சூன்முதிர்வாற்பயில
அடியிற்றையென்றுரைப்பாருமுளர். வெண்பூவென்பது உம்
பாடம். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்ந்துதல். (1)

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறவென்பது - புனல்வரவுகேட்டத

கை நகர புனலாட்டிவிழவிற்குப் பரத்தையர் சேரிக்கட்செல்லாநி
ற்பு, இவனைப் புணர்ந்திருத்தக்க சுவத்தினை முற்காலத்தே செவ்
நீரில், தேர்வந்துதொண்டிற்று, இனிச்சென்று இவனதுதோளினை
யைத் தோய்ப்பினெனத் தேர்வாவுகண்டு பரத்தையர் தம்முண்ம
நிலைபுகழ்நிறைவு. அதற்குச்செய்யுள்.

சேயோயென டன் னுதீழ்ப்புன லூரன் றின் டோளினை *
டோளிப் புணர் தயந் தொல் னைச் செய்தி னுடர் வின் தொலந் *
தீ தாயென டன் னுதீழ்ந் தபலவர் திலை நறகர் வாய் *
யீதெய் மயனவ டயர் தெந் தேர்வந் துமேயி யதே. (கூய)

பாடி நமஸித்தேர்செலப் பரத்தையர்சேரி க்
கய நமஸிக்கவெனியர் கட்டுரைத்த னு.

(இ-ஈ) டோளி நறவெழு தியேயெ னுதொல்ல நினைபெற்ற
கிற்ற பல்வா டு நிலைநகரிடத்துப் ளீராகிய பூவையொக்குமடி
யையுடைபிடி, தெழு பத்தா டன் னுவந் துமேயிற்று, இவனைப் புணர்
தற்குத் தக்கவா டை நறகாலத்துச் செவ்நீரில், வடிவு மு நகவே
ளேயென்று சொல்ல நிலைபெறுநி ன்ற இனிப் புனலையுடைத்தாகிய
கு டையுடையவா டு தின் னையதோளினைப் பா யினினை யின். ன-று

ஒன்றற்கொ ண்டினை யாயிரு காலின் இனிப்பெனத் தனித்தனிக
றப்பட்டன இ டையுடையினிததம் கோலமொ ள்பாலது கொ
லமெனக் குறுபி ன்றது. கயன்மணிக்கண், சிபெ ட்பது பாடபா
யின், பரத்தையர் சேரிக்கட்டலைமகனது தோ டிகலக் தலைபக
டு நெறு டாத்ததாம். இப்பொருட் டு தெந் தேர் டுமதுதேரிக்க
ண்வா டு உதிர்நென்றுணர்க்க. மெய்ப்பாய் - உவகக பயன்-தலை
மகன்வாவு சேரிப்பரத்தையர்க்குப் பாங்காயி டு அயாக்குணர்
தல். (கூய)

புன லீவினையாட்டிற் றம்முளுநா த்ததல்.

புன லீவினையாட்டிற் றம்முளுநா த்தலென்பது - தலைமகனுடன்
புனலாடாநின்றபரத்தையர் சேடிமார் அரமங்கையரைப்போல
ப்புனலாடாநி ன்ற அவ்வவரோயென்று விளிகது, தாமெல்லாமித்த
ன்மையேமாச வானாமங் கையொன்றுசொ டுமவண்ணம் மற
றெருக்கிவந் து இவனைத்திரித் துக்கொள்ளக் காரியத்துப் பின்வரு
ந் தானு முன்னுறக்காப்போமெனத் தம்முட்குறுநிற்றல். அதற்
செய்யுள்.

அரமங்கையொனவந்துவிழாப்புருமல்வவரீவா *
 னரமங்கையொனவந்தணுதும்மவளன்றுகிராற் *
 கிரமங்கையனைச்செற்றோந்நிலைச்சிற்றம்பலம்வழுத்தாப் *
 புரமங்கையரினபாபையகாத்தனம்பொற்பனாயே. (௬௭௧)

தீம்புனல்வாயிற் சேயிழைவருமென *
 காம்பனதொளியர் கவந்துகடயிறைத்தன.

(இ-ள்) அரமங்கையரைப்போலவந்து புனலாடநிழுவிலை
 ட புசாநின்று அவரவனோறாமெல்லாம் இத்தபுமைமேயேமாந வானி
 டத்தரமங்கையொன்றுகருதும்வண்ணம் அவள வந்தணுகாநின்றா
 ன், அணுகித் தன்னிடத்திலுநாத்நிப்ப, அன்று கவியிடத்து உதி
 ரால் அயனார் கிரந்தடித்தவனது இயலையிடுகின்றம்பலத்தை கரு
 த்தாந புரங்கைய மங்கையரைப்போலப் பின்வருந் தாழ்மயல்பா
 ர்ப்பரை வியப்பமுன்னுடைத்தாகக் காப்பேய் எ-று.

அரமங்கையர்-தேவப்பெண்களுக்கருப்பொருப்பெயர் வான
 ரமங்கையொன்றது அபரிந்மேலாகிப் உருப்பகி திலோத்தமை
 முகலாயினுரை. வானரமங்கையொன்றது சாறுவ நோக்கிநின்
 றது ஐப்பொற்பனாயெனக்கூட்டினுமையுள். அவளென்றது
 ம் சேயிழைவென்றதும் பரத்தையரிந்நிலையாபிப் பிற்பாதினை
 யை. “பரத்தையாபி வெனவிரு வீற்றாள் - கிழவோட்கூட்டாதி
 கிளப்புப்பய விலவே, என்பதனான் இது கிழவோட்கூட்டாகதிள
 ப்பாபினும், இப்பரத்தையரது மாறுபாபி தலை உருநிற்பாதி
 மிதமமாகித் பயனறு வடகதாம், மெய்ப்பாபி - அச்சப. பயசி- ந
 லைமகனைத்தங்கட்டாழித்தல். (௬௭௨)

தன்விரிவியந் தரணத்தல்.

தன்னையியந்துவாத்தவென்பது-செய்யாந்நிலைவருந்நானமு
 ன்னாறுத்காப்பீபமென்று தம்முட்கூறுவதெனக்கேட்ட, இவ்வாறு
 மாப்புல்லும்பரத்தையர் மடநிலைநுள்வெல்லாமல் விக்கி
 னுரிந்நான் மாட்டிலுத்தந்திழாநின்று மீயனைப்பொதியாவி
 ன்நிறெனப்பரதலைத்தலைநிலைநிலையிறதுவருந்நிறல். அந்
 த்நக்செய்யவர்.

கணவரீயனைதுணையுந்கெடச்செற்றசிற்றம்பலச்செதம் *
 மனவாசலமேயனருள்பெற்றரினபாப்புபுய *
 மினவாநதையவந்தப்பாலருளிலக்காவிடிலயான் *
 புனவாநையிடுபுந்புனவாநகணப்பூந்கெடசெய. (௬௭௩)

[௮௨]

அரத்தத்துவார்வாயிப் பரத்தைத்தலை வி
முனிவுதோன்ற தனிபுகன்ற னு.

(இ-ள்.) கனடபாந்தகணைபாற் றுச்சூர்வெட வெருண்டசிற்ற
ம்பலத்தின் கணுளாகிய எம்முடைய அனலையொகருஞ் சடை
யையுடையவன ஈரூளைப் பெற்றவர்போ ள் செம்மாந்து அவனை
ச்செறியப்பல்லாறின்ற ஒளிபரந்தறகையையடையவர் சம்மீடத்
து அவனருள் செலவாமை விலக்கேறுபிற், யான் புன லூரனைப்
பிரிநடுருக்கும் பனல்பாக்குங்கண் ணையடைய அயனடனைக் கழித்
தியாகிய அப்பூங்கொடியாகிந்றேன் எ-று

கணைதுணையெனச் செய்புனின்பநோக்கி மிகாதுநின்றது க
ணையென்பதனை யெழுவாயாகிய யுரைப்பாருமுளர். “பரத்தையி
ற்பிரித்த நிலை திரிவினநேரென்பதனா ளுவாநிலந் தம்மில்லே
றுபாடில்லாமையறித. பெய்ப்பாடி- வெருளி. பயன்- தனதுபிரி
ணந்தல். (௧௪௨)

நகைத் துணாத்தல்.

நகைத்துணாத்தலென்பது-பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்துக
றினாளுந்து கேட்டதலைமகள், எங்கைச்சியார்தமக்கும் ஒருநங்
கைச்சியார்தோன்றினபொழுதே தம்மிறுமாப்பொழியாத தம்
முடைய இணைமுலைகளினதுமாப்புந் ஒழிப்புகுநின்றன, இ
தன்மையிப்பாது கம்மைத்தாம் வியக்கின்றதென்றேனென்ப பர
தையைநோக்கி நகைகளுக்கூறுநிறற். அசற்குச்செய்யுள்.

இது டாப்பொழியுமன்றேதங்கைதோன்றினென்னை நகையங்
கிதுமால்நரித்தசிற்றம்பலத்தா ளிலலைபூரன்றின்மீடாள் என்கச்
பெறுமாத்தொநிந்தன்னபேரணுக் கப்பெற்றபெற்றியினே
டிதுமாப்பொழியவிற டாப்பொழிந்தவினைமுலையே. (௧௪௩)

வேந்தன்சிரிய வேர்திழைமடந் தை
பரத்தையைநோக்கி விரிந்துணாத்த னு.

(இ-ள்.) அங்கைக்கண்ணே சிறியமானத்தரித்தசிற்றம்பலக்கை
னது தில்லைக்கணுளாகிய ஊரனுடைய திண்ணையதோள்வளைப்
பெறுதலானுண்டாகிய பெருமையொழிந்தன்னவாகிய அவனோ
டுண்டாய் பெரிய அணுக்கைப்பெற்ற தன்மைகளோடுந் தான்
செம்மாத்தலையொழிய, இணைமுலைகள் எத்துணைபொழிப்புகா
நின்றன, இனித் தனக்கொருநங்கைதோன்றின், என்னுடையவெங்
கையும் செம்மாத்தலையொழியுமன்றே, அதனான் வருவதறிப்பாது
நண்ணப்புகழ்கின்றாள். எ-று.

எங்கையென்றது- எந்தங்கையென்றவாறுமியினும், என்னெங்கையென வுறையுமிகுதி கூறி நகையாடினாள் மாத்து - சலைமகற்ருளியளாய்நின்றவான் உண்டாகியவரிசை. பெற்றி - மணக்காற்றன்னமறுத்தல தன்னபெற்றியெனவியையும் பெற்றியி டுறையி மென்னுமுன்மை தொகுத்திற்று. ஒழிந்தவென்னுமிறந்தகாலம் வினாவுபற்றிவந்தது. மெய்ப்பாயி - வெருளியைச்சார்ந்தமூகை பயன் - பாத்தையதுசிறுமைபுணர்த்துதல். அவ்வகை பாத்தைகூறியவஞ்சினம் தன்பாங்காயிரூரற்கேட்டகலைமகள் பாத்தைகூட்பாங்காயிரூர்கேட்ட இவ்வகைகொன்னுள்ளென்பது. ()

நாணுதலகண்டிமிசூத்துரைத்தல.

நாணுதல்கண்டிமிசூத்துரைத்தலென்பது- சலைமனைப் பாத்தையபர்வசம் புனலாடவிடச்சூழிவாரினறிச செப்பின்கணிபட்டடைத்துத் தமிய்யவைகுட்பூம்போலவாள் ஐந்தவனுக்குத் தகையபழியாடெனக்கருதி நாளி அதன்மறைத்திருந்தகைமகண்டிதாழி, இவளதுகற்புநலனும் நல்லபகுதியையுடையவனவாயிருந்தனவென அவள் நலத்தை மிசூத்துக்கூறுநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

வேயானுசெப்பினடைத்துத்தமியைகுட்பூம்போலவாள் வீடுபின்ன *
தீயாடிசெற்றம்பலபையாடிவழைப்பாள் *
நேயாப்பழி யெனநாளி யென்கண்கணிந்துமறைத்தாள் *
பாபாயியலபிவன்செப்பநற்பாலவிபல்புகளே. (௧௨௪)

மன்னவன்பிரிய நன்மனைகலமுதலி வேய
நாணுதல்கண்ட வாணுதலுரைத்தது.

(இ-ள்) சூடானு செப்பின்கணிபட்டடைப்பத் தனிநிலைவாகும் பூவப்போலுந் தீயின்கருவிவானது செற்றம்பலத்தை யொப்பா வுடையவழைப்பா னாகு இன்று தகைதழியாடெனக்கருதி நாளித் தனகாற்றாமை ய என்னிடத்தும் இவ்வண்ணமே மறைத்தாள், அதனால் இவளதுகற்ப நமக்குத் தாயாயியலபையுடைத்து, இவளுடையநாணமுதலாகியவிடல்புகள் நலகூற்றன. எ-று.

தமியைகுட்பூ- அக்காலத்தினிகழ்ந்த வேறுபாட்டிற்குவமை. அப்பலம் - இயற்கைநலத்திற்குவமை 'பாணனுரைத்தலெதல்பதா உம் பாடம் மெய்ப்பாயி- அழுக்கை பயன்-சலைமகளுடையருமைபுணர்த்துதல். (௧௨௪)

பாணன் வரவுரைத்தல்.

பாணன் வரவுரைத்தலென்பது - நாடு முகனியிருந்து வருந்தா திறைகலைகளுங்கு, இராப்பொழுதெங்கடென்று திசையைக்கட கடையும் வாவல் இறைநேருங்காலமன்மையாற்பகற் பொழுதில்க ணுறையம் மாம்போலுந் தமிழ்வாமையறியாது விற்றவிழ்ப்பா ணனுமறம்பேவந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம் பாடவருவ தின்றி னொனதேகாழி பாணன் வரவு கூறுநின்றல். அந்நிகுச்செட்டிள்.

விறையம்பாணனுட்பேவந்தற்குத்தலை யிறையடைத்த *
திறையிலபாழ் வகாண வந்ததுநின்றொக்சுநிறாததுகடபோம் *
பறையிலவாவலபகலுறைமாபரம்போலுமன்ரு *
வறையிலகலபகலுறையத்தியோடையறிந்திலகோ. (௧௭௮)

இகலவேலவனகல வறியாப்பாணனைப்

புலிசுழ வுமாதர்க்குப் பாங்க்பகாந்நது.

(17-ள்) விறையம்பாணனும் திசையிறையாலமைக்கப்பட்ட வெற்பியிலும்பாழந் தம்பேந்தற்குத் துயிலெழுமங்கலம்பாட க் கொண்டு வந்ததிறின்றிசை, அறம்போலுக்கலுறையபுடையத ல்லாய், இராப்பொழுதெங்கடென்று திசையைக்கடக்கும் பறத் தலாகிய வியலியிலபுடைய வாவல் இறைநேருங்காலமன்மையாற் பகற் பொழுதெங்கலுறையம் பெரியமரம்போலும் இராப்பொ ழுதித்தணையிலவநோமை இவரறிந்திலம்போலும் எ-து.

செறதி-வினைஞாட்டலையாதல், “எம்மிறைநல்வினைவாகித் து மே, என் பவாகலிய இறைமாமத்தயாமென்றார். சென்றுபகலு றைமாமாமென்றியைப்பினுமலையும பறததல் - பறவென இ டைக்குறைந்ததில்தது. போலவென்பது பாடமாயின், பகலு றையுமாமரம்போலத் தமிழ்வாமைய நபமையெனவராகக மன் னும்-லுவும் அசைத்தல். மெய்ப்பாடு-அது பயன்- பாணனுட்கி றையியும் வரவுணர்ந்திசை சிவப்பாற்றுகிதகல் என்னை, இவர் வந்து றிசைந்ததற்குத் தலைவிறம்பை இவரநகையாடியவந்தொன்று ம லிந்தகாளாகத் தோழி இவரவகசெயலையறிந்தாரலென்றும், த லைவர்க்கியல்பு நம்மிடத்துவருதலும் அவரிடத் துசேறலுபென லும் இயலபுசொல்லுலாந் சிவப்பாற்றுகிதகலாம் (௧௭௮)

தோழியியற்பழித்தல்.

தோழியியற்பழித்தலென்பது-பாணன் வரவுரைத்ததோழி, இ

பெரியபுத்த அரங்காதித்து நஞ்சுதலால் எம்முடையவளின் திசை
அதக்கி நஞ்சிலிடுவதைத் தலைமகனையிவற்பழித்துக்கூறுதி. மல. அ
தற்கூசெய்யுள்.

தற்கிணியி லுந் துதி னுடோளி னா திலீலெதிநிற்பபலக்துக்
 டெய்க்குநிறகசணிக் துதிநயுட வெ ட் கூடலில ன
 வயல னந நகயிலுந் பர யல வாயினலு, சோழ
 டுயல துதி குந் துந் வந வெவ் வுட டெய் துட லுள்ளவே. (கௌது)

உலே உகணை தி தக பி லி. ந. ந. ௩

சென்னை நகராட்சி தீர்மானம்

[illegible]

புயல்வாறின் ஸ்பந்தம் பொருணசையுள்ள திராசலிற் கா
மத்திறகய்க்கெ றறு நாட்டினு மலமடபு. தந்த மகனா னுதகவினமை
யென்பனா உம்பாடம். (கலிகா)

உழையரியற்பழித்தல்.

உழையர் பற்பழித்த வென்பது - தொழி, தலை நகரமாகிய பாழித் திருக்கூறுநிதிக் கேட்டி, தன்மாத டனபுடைநெஞ்சு உடையுடைநெய்விவன் ம்பதுற இதன் படுபொருளாயின வடனூரன் மறப்பிவன் என உழையர் அவனையிப்பழித்துக் கூறுநிதமுல. ஆதற்குச் செவ்வியுள்.

அ. அ. ப. ரெட்டி சத்திவள்ளிபேறுவம்பலத்தடியா
 லென் பிடைவந்தமிழ்நாறநின்று அடியிருந்துகழிபத்
 தன் பிடைநையத் தையழிந்தனவஞ்சலஞ்சலத்தின்
 வயிபெடைமேற்றயிது வயவ்ளாண்வரப்பிலனே. (கௌ)

அரத்திமேவண்ணல் பரசுதையிறுப

ஞானமுழுகத்தவனாந் ஞானமுயருவாநீத

(இச்) அடியவ்வொன்புகளினிடையே அமித கங்கநீர் அடிய
உதிர்ந்தகண்ணே நின்றாடுமானது பெரியகழியலின் கண் தன்

[۹۴]

பெடைவருந்தத் தருதினெட்டு அன்னஞ் சஞ்சலத்தினதுவலிய
பெடைமேற்கிடந் துறக்கு மவயலாற்சூழப்பட்ட ஊனாபுடைய
வன் தன்மாட்டன் டையுடையதெஞ்சதையுடைய இவன் மயங்கா
திற்ப இசற்குப்பிரியாயையிற் தகவிலன். எ-று.

அன்புடைநெஞ்சத்திலுள்ளென்றதனாற், பரத்தையரதன்பிலிடை
கூறப்பட்டதாம் இருஞ்சுழிபலூர் ரொணவியையும் சுழிபலென்ப
அ-ஓ நதிருப்பதி வன்பெடையென்றதனாற் பரத்தையரது வன்
கண்ணை விளங்கும் ஒருசொல்வருவியாதுபெடாதுதலால் வரம்
பலவென்றுரைப்பாரருமுளர் உள்ளுரையுமம் வெளிப்பட நிற்
தது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாயி - அநுசூதையசகர்ந்தத
னையபயன்-தலைமகனையியற்பழித்துத் தலைமையையாற்றுவதிதல)

இயற்படமொழிதல்.

இயற்படமொழிகலென்பது- தலைமகனையியற்பழித் தவர்க்கு
அன்றுதம்பொருட்டாக நம்பனத்திற்கண்ணெ மாந்தகழியெந்
நிவந்தார் இன்று என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார், அதகிடகக, பரந்
துறங்கிண்ணையின் அமளியிடததுவந்து என்பயோசனைய
பிரியாதார், இத்தன்மையாரை நீங்கன்கொடுமைகூறுகின்றதென்
னெவனக தலைமகள் அவனையியற்படமொழியாற்றறல். அதற்
குசெய்யுள்.

அஞ்சார்புஞ்செற்றசிறம்பலவரந்தென்கயிலை *
மஞ்சார்புணத்தன்றுமாந்தகழியெந்திவந்தாரவரென் *
வெஞ்சார்லிலகிணுநீங்கார்தனவுசனவுமுண்டேற் *
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவெப்பெயாதரமே. (கௌஅ)

வரிசிலையுரன் பிரிகபழித் த

உழைபர்ம்கட்ப வெழினகையுணத்த து.

(இ-ள்.) இவறவனென்று உட்காராருடைய புரங்களைக்கெடுத்த
செற்றம்பலவரது அழகியகுளிர்த்தகயிலைக்கண் மஞ்சார்த்தபு
ணத்தின்கண் அன்று மாந்தகழியென்பெந்திவந்தாராகிப அவர் இ
ன்று நனவின் என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார், யான்றிப்பினும் அவ்
விடத்தினின்று நீங்கார், துயினுமுண்டாயிற் பஞ்சார்த்தவடளி
கண் எப்பயோதரத்தைப் பிரிதலுண்டோ! நீர் கொடுமைகூறுகி
ன்றதென்! எ-று

அஞ்சார்-தறுகண்ணொன்னுமமையும். தனமுயெந்திவந்தாரொ
ன்பதனை முற்றென்று, இளவந்தனைசெய்து நம்மைப்பாதுகாசி

தார் இன்றிவ்வொரு மூலமொன்றுரைப்பினுமமைபும். கனையுந
ண்டெவென்பதற்குத் துயிலப்பற்றாக கனையொன்றினென்றுரைப்
பினுமமைபும் எனது நெஞ்சாரொன்பது உம் ஊரணைப்பிரிசுபுதி
த்தவென்பது உம் பாடம் மெப்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன் - தலை
மகனையியறப்படமொழிந்தாற்றுகல. (௧௭௮)

நினைந்துவிடப் படுத்துரைத்தல்.

நினைந்துவிடப் படுத்துரைத்தவென்பது - புனலாடப்பிரிந்து பாதி
தையிடத்தொழுகாதின்ற கலைமகன், யான் தன்னைநினைபாது வே
றொன்ற மெல உள்ளத்தைச் செலுத்துமவழியும் தானென்னை நி
னைந்து என்னுள்ளம்புகாநின்றான், அங்ஙனம் நினைந்தவென்பது
புத்தொழும் பள்ளத்திப்புதுப்புனல்போல நிறுத்திவிடலானது எ
ன்னை உன்காணாநின்றான், ஆகலாற் பிரிந்து ஈண்டிருத்தல் மிகவு
மரித்தனத் தலைமகனையினைந்து விடப்படுகின்றதென அறந்தொ
செய்யுள்.

நெள்ளம்புனற்கங்கைதங்குஞ்சுடையன் சிற்றம்பலத்தான் *
கள்ளம்புருநெஞ்சர்காணுவிற்றையுறையாழிபயன் *
ஞான்றம்புருமொருகாநிபாதுள்ளியுள்ளதொறும் *
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மைமனே. (௧௭௯)

மெல்லியற்பாத்தையை விரும்பிமேவினோன்
அல்லியங்கோதையை யகனமர்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) நெள்ளிய நல்லபுனல்புகுடையகங்கைதங்குஞ் சடை
யையுடையவன், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணான், பொய்துழையுநெஞ்
சத்தையுடையவர் ஒருஞான்றுங்காணாதவிற்றையன், அவனுறையின்
றகாழியையொப்பான் யான் தன்னைநினைபாது வேறொன்றன்
மேலுள்ளத்தைச் செலுத்துமவழியும் தானென்னை நினைந்து ஒரு
காணும்பிரிபாது என்னுள்ளம்புகாநின்றான், அங்ஙனம் நினைந்த
வென்பது புத்தொழும் உயர்ந்தவிடத்தினின்றும் பள்ளத்திப்பு
கும்புனல்பொத்துத் தடுப்பரிபளாய் என்மனத்தின்கண்ணொரு
றைமையளாகாநின்றான். அதனாற்பிரிந்திண்டிருத்தல் அரிதுபோ
லும் எனது.

நெள்ளம்புனல் - மெல்லம்புனல்புபோல்வதோர் பண்புத்தொ
லை மெப்ப்பாடி - மருட்டை, பயன் - பாத்தையினிங்கித்தலைமக
னிடத்தொதுவல். (௧௮௦)

வாயில்பெருதுமகன் நிறநினைத்தல்.

வாயி, பெருதுமகன் நிறநினைதலென்பது - பாத்தையிற்றிசரிந்
து நினைவோங்குந் ததலை மகன் வாயிற் கணிக்ந்து, இரதன்னை மயான்
என்னைவற் கணிகின் நிலன்பான் இனி உண்மிதையும் சொல்லுகைய
எய்வாறுநனைந்நுவதென்று வாயில்பெருது மகன் நிறநினைப்பாதிந்
தல் அதற்குச்செய்யுள்.

தேனுவல் நிறைகரு கொன்றையன்சிற்றம்பலம் லாழத்தும் *
வாள்வன்மிறைகருவாய்மையன்மன்னு குசலிபி ரவா *
பாள்வன் நிறைதருமாலமுதனவன்வந்தனைபா *
நாள்வன்மிறைகரு கொங்கையெய்வாறுகொண்ணுந் தேருகாடி
பொற்றொழிமாதர் நற்கடைகுறு கி
நீழயவாயிலிற் வாடினன் மொழிந்த து.

(இ-ள்) தேனுவல் நிறைதருந் கொன்றையன்சிற்றம்பலம் லாழத்தும்
வாள்வன்மிறைகருவாய்மையன்மன்னு குசலிபி ரவா வளவியளி
பங்கமா என்குந்தரு மெய்ம்மைமயபுடையான், நிலைபெற்றகு
தலைபுடைய இனிப்பவான்புடையான், எளியகடல் தந்த பெ
ருமையுடைய அமிர்தத்தைப்பொப்பான், அவன் என்னைவந்த
னைமன்நிலன், நறுநாற்றத்தால் வண்டு கஞ்சுறையும் கொங்கையபு
டையான் பான் பொருந்துவது இனிமையவாழ்குந்-து.

தேனுவல்கரு மவன்மெனினுமமையும், அமுத்தவாள்பெறும்வா
னென்பது வழுத்தும்வானென இடத்துநி-ழிப் பொருளி னொழுநி
ல் இடத்துமேல்விற்து, இப்பொழுது குலைபயபு மடத்தாகிய
வாயான் மேல்வளவிய நூற்றுறைமொச்செய்யி எனக்கிடபத்
தைச்செய்யும் அமிர்தவன்னவன்வென்றுரைப்பி ஓரமையும். வாயி
லில்-வாயிலால் மெப்ப்பாமி-அழுகைபயன்-வாயிலகோடல நெ
ஞ்சொலிசொல்லியது.

வாயிற்கணின் னுதோழிக்குரைத்தல்.

வாயிற்கணின் னுதோழிக்குரைத்தலென்பது-வாயில்பெருது ம
கன் நிறநினைப்பாதிந் ததலைமகன், நல்லநாட்டுப்பொலிபுமகளிராத
ந்கண்ணினைப்பான்வந்த அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தால் உண்டாகிய
வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் பாதாமென வாயில்வேண்டித்
தோழிக்குக் கூறுதிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

கயல்வந்தகண்ணிபர்கண்ணினைப்பான் மிகுதாதரத்தான் *
மயல்வந்தவாட்டமகந்ருவரதமென்மாமதிபி *

பயல்வந்தவாடரவாடவைத்தோனம்பலநிலவு *
புயல்வந்தமாமதிற்றில்லைநன்னாட்டிப்பொலிபவரே. (கஅச)

பெருந்தகைவாயில் பெருகுநி ன்

நருந்தகைப்பாங்கிக் கறிபவுரைத்த னு.

(இ-ள்) ஏகங்குறித்துவந்த ஆடரவைப் பெருமையைபுடைய பிறையின்பக்கத்து அதனைவருந்தாமற்செய்து ஆடவைத்தவன னு அம்பலம் நிலைபெற்ற புயல்நங்கிய பெரியமதியுடையதில்லை ஸபரமுந்ந்த நல்லநாட்டிற் பொலியும் மகளிர், கயல்போலுங்க ளைப்படைபய வரிசைகளினையால் ஒருகாலில்கொருகால மிகாநின்று னாசாசதாலவந்த மயக்கத்தாலுண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத இயலிவ தப் பாடாய! எ-து.

தொலைநன்னாட்டுப்பொலிபவர் அகற்றுகுதனெனியையும் பொ லிபவரிசை என்னுந்நாங்களு நுபவிகரவகையாற்றுகுகதெனிய மனைபுடைய இதுமுலவரிசைப்பறமொழி. இசையுள் கயல்வந்தகய ளையிபுலந்த தலைமகனோ,நிலைநிற்குட்ப்பொலிபவனொன்ற னு தோழியை இனிமதிக்குயை நலைமகனும் அரசறிந்ருவம ம தலை மகனும் நலவகருவரைய தோழியமென்றாக்கி, அலிவகைத் தாடிய பாம்புபய மதியையும தம்மிற்பகையறுத்து ஒட்ட நகேகரிளந் தகைபாறமேபால் என்னுடன் அடைஞ்ஞடங்கிய வெறுப்பைபத் தீர, இவ்விவரிவகைதலை உணக்குங்கடனென னுயறிற்றென உள் ளுமநகைகையிதவயாவேதந் துதித்துவந்தாற்போலத் தலைமக னோத தலைமகனோவகிருநி த்துவருவலாறு நலைமகனாகு உண்டபு லையி னுனியெயன்னும் வெறுப்புத்தோன்றுதற்குத் தக்ககாரணங்க ளோ தலைமகன் உண்டாக்கிக்கொண்டிருந்தல். அரவைக்கண்ணி மதி மசந்ததோன்றிநுற்போலத் தலைமகனைக்கண்டு தலைமகனாக்கும் உண்ட புலவி இயியெயன்னும் வெறுப்புத்தோன்றிற்று, ஆதலா ளை நலைமகனையும் தலைமகனாயும் மதிக்குமரவுகருமொட்பச ளிவந்த தமேனெடைக்கு மறுதலையாகாது, “தேவரையார் கயவ ரு” என நுற்றேபால்வாமென்க. கயல்வந்தகயல்களையிவரிசையா ளவந்த அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தால்வந்தவாட்டம் இவனுக்கு வருத்தஞ்சுக்காரனாட் தலைவி பராமுகஞ்செய்யும்படி. தானவருந் தல். இவ்வாழிநீர்தலை நிலை நன்னாட்டுப் பொலியுமகளிர்க்குக் க டமெனன்றியுள் க. அது “பிணிகுபருந்து பிறமன விபிநுபு தலைமகனுக்குத்தானே பருந்து” எனும், “சுறையெனினும் பு ரிந்தாபந்து பணமுமுத தோற்றமாடவாய் - பொறைமயிழிப்பு [அச]

ஊனப் பூவுதிர் ஹண்டாது போர்க்குங்கான-னி நற மதி வாண்மும்
கத்து நீங்கயற்கண் செய்த-வுறையியுய்யாநோழிகுணங்குமெ
ன்முலையே தீர்க்கும்போலும், என்றும், சொல்லியவாறுமீபா
லக கண்ணுனுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்மீண்மருந்தாமென்று
சொல்லியவாறபெணக்கொள்ச. மெய்ப்பாறும் பயனும்-அவை.
நோழியவாயில்லேகாடற்சிவ்வகைசொன்னுணர்பது (௧௮௧)

வாயில்வேண்டத்தோழிகுறல்.

வாயில்வேண்டத்தோழிகுறல் என்பது- வாயில் கொடிபகல்
மகனாகு, பண்டி நீர் வரும் வதியிடை வருமேயெழுந்த நுண
மென்றது கண்ணறயகல் நற்றுகைமொத்த எம்மாடற் நுந்,
இன்று எப்பொருந்தாதாசெருபே அனா எம்மாடற் வாய்
நதோமேலேறிப்போதாறியின்று, இவ்வய்குற எம்மாடற் நு மத
ருளெனத் தோழி அவன்செய்துகாறிற்றம். அகற் செய்புள்.
கூற்றயினகினவாளியெண்ணீர்கணகள் மீடாறிழிற் பற *
போற்றன்செதியிருட்டொக்கமெண்ணீர்க ஹதவந்தபுனிற் *
நற்றுவெனநீர்வருவதுபண்டிநெ மகநீர்வருவது *
நேற்றி கொடி நெய்நீயிற் மீடாற் (௧௮௨)

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்ட ப

பையரவல்கும் பாங்கிபகாந்த து

(இ-ள்.) கூற்றம்போலக் கொடியவாகிய சி எந்தையுடைய வா
ளிகளை ஊறுசெய்வனவாகக் கருதாது கண்ணைக்கொள்பிசா
ற்போலச் செறிந்தவிருளின் மிகுதியைத்தான் இடைபூறுத்தி
யாது கண்ணைபகன்ற ஈன்றணிகமையையுடைய நற்றுவெனயொத்த
ப்பண்ணிநீர் எம்மாடற்வருவது, இன்று எம்முடையவீசாது தில்
லையிலே எமதுபொருந்தாதாது கொடியையுடைய நெடியவீ
தியில் எம்மாடற்நீர்வருவதேநீர்மேலேறிப் போதாறியிந்நீர், இது
வன்றோ எம்மாடற் தும்மருளாயினவாறு. எ-று.

ஆளியெண்ணீர் பொக்கமெண்ணீர் என்பனவற்றை முற்றுக
வுரைப்பினுமமையும். கண்களுக்குக் கோளென்றது பார்வை.
இதனையிழித்தலென்பது கண்மணியைவாங்குதல். தானென்பது
அதுவன்றி இதுவொன்றென்பதுபட நின்றதோரிடைச்சொல்.
அசைநிலையெனினுமமையும். நற்றுவென்து கய்க்குந் நாகண்
றிப்பலகையேன்றதுவை. மெய்ப்பாறும்- வெருளி. பயன்-வாயின்ம
யுத்தல். (௧௮௩)

தோழிவாயில்வெண்டல்.

தோழிவாயில்வெண்டலென்பது-கலைமகனாகிய அவன்செய்த
து கூறல். அன்று, அன்று தம்புனத்தின் கண்ணெவந்து பாண்ட
தந்தையின் கொள்கை தம்புனமுடையதினையானது அன்று தம்
வாயிற்சிறிவு, வெண்டைப்பெருக்கற் கம்பிடத் துச்சிறப்பரிசு
து அன்று வாயில்வெண்டல், இவ்வையாற்றையுமாற்றென்றோ
வெண்டல் கலைமகனாத தோழி வாயில்வெண்டாதிற்றல். அதற்குச்
சொல்லா

வியந்தலைநீர்வைபெயர் யேயிறைஞ்சலின் டோய்குடைக்கீழ் *
வயந்தலைகூர்ந் தென்று வாய்கிறவாரீவந்தவாளர்க்கண் *
புயந்தலைநீர் புயியூரணிநுஞ்சும்பொருப்பிற் *
கயந்தலைபாணை கழந்தவிருந்தினர்கார்பயிலே. (௧௮௫)

வாயில்பெருகு மண்ணென்ற ப
ஆயிறைபவன் த தோழிசொல்லிய து

(இ-ள்) காரீகாலத்துமயில்வெப்பாய், வணையை பெயர்க்கவந்த
வாளினையுடைய ஆரக்கனது கையாற் தலைபுற உடலினிங்கப்பெய்த
தான் வானாவிருக்குந் கலைப்பொருப்பின் கண்மெய்விபலிசைநா
யுடைய பாணையை தம்மேல்வார மல அன்றுமாற்றிய தம்புனந்
தினர், தமதுவிண்ணத்தோயாநின்று குடைக்கீழ்க் கடலாற் குழ
ப்பட்ட வலக்கதுள்ள வாலாருங் வியந்துசென்ற அகனமரிபு
திறஞ்சை தாந்தமதுபெருமைநினைபாடி தம்புன உடலுந் துதித்து
வெண்டைப்பெருக்கற் தம்பிடத்தது சிறப்ப ஒன்றுஞ் சொல்லு
வீன்றார், இனி மறுத்தலரிது. எ-று.

வெண்டலையிற்சிறிவுதெய்வனவிலையாய். வாய- வாய்மெ
னதிறந்து பெருந்த துணைபெய்து ஒரு நுழையத்தேவாறாய்வின,
இருகருமென்றார். சிறியவென்றது வியாபாபிவழி போந்தவாய்ச்
சென்றதிறு குகலிசுவி நந்தினவென்றார். இந்நெயிற்செய்ப்பட்ட
விடைது ஊககாலமதுபுருந்தாய்ச்சென்ற வாயின் விருந்தி
வென்றவெனினுமையும, “புகாஅக் கலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டி
ழிப்பகாஅ விருந்தின் டுதிக்க கண்ணும், என்பது இலக்கண
மாதலின். கார்ப்புணைகேயென்பதும் பாடம் மெய்ப்பாடி-
இளவரல், பயன்-தலைமகனைச் சிவப்பாற்றுவதித்தல். (௧௮௫)

மனைபவரீமதித்தல்.

மனைபவரீமதித்தலென்பது-தோழி வாயில்வெண்டற் தலைமக

ள் துணிக்கநோக்கங்கண்டு, ஒகைகொண்டு செல்லவேண்டிக் காத
லன்வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடையகாவியங்களை
க் கழுநீர்ச்செவ்வியைவெளவுகல்கற்றனவென மனையவர் தம்மு
ண்மகிழ்ந்துகூறாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

தேவியங்கண்டுகழ்மேனியன்சிற்தம்பலத்தெழுது *
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலானக்கோகையப்பான் *
மேவியங்கண்டனையோவந்தனெனவெய்துயிர்த்துக் *
காவியங்கண்டுகழுநீர்ச்செவ்வியெளவுகல்கற்றனவே. (௧௮௪)

கன்னிமாளுகி கன்னிநோக் க
மன்னியபனையவர் மகிழ்ந்துரைத்த து.

(இ-ள்) தேவியவ்விடத்துவிளங்குமேனியையுடையவனது சி
ற்றமடலத்தின்கண் எழுதப்பட்ட ஓவியத்தைக்கண்டாற்போலு
ம் ஒண்ணுதலையுடையாள் தனக்கு ஒகைகொண்டு செல்லவேண்டி
க் காதலன்வந்தான் வந்துபொருந்துகின்ற இயவொளிகேட்டனை
யோவென்று கண்டார் வந்துசொல்லக்கேட்டு, செய்தாகவுயிர்த்
துக்குவளைப்பூப்போலுங்கண்கள் கழுநீர்மலர்ச் செவ்வியை
வெளவுதல்வல்லவாயின, இனியென்னிகழுநீர்! ஏ-று.

அங்கட்டிகழ்மேனியென்பது மெலிந்துநின்றது. தேவியுட
யவழகியதன்மலர்கள் சென்றுவிளங்குமேனியையுடையவனெ
ன்னினுமதையும். மேவியங்கண்டனையோவந்தனெனவென்பதற்
கு, அழகியகண்டன்வந்தானென்று மேவிபரைப்பவென்றம
தையும் ஐயோவென்றது உவமைக்கண்வந்தது வெய்துயிர்த்ததற்
குவினமுதல உயிர்த்தற்குக்கருவியாகியபொறிபெரிநுமதையு
ம். மெய்ப்பாடி-அழகை. பயன்- தலைமகள் வாயிடுனராண் புன
ர்த்துதல். (௧௮௪)

வாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது-பனையவர் துணிகண்டுமகிழா
நிற்ப, இவளை நமக்குத்தந்தியின்னச் நம்முடையவாயத்தார்முன்
னே நங்காதலர் இன்றுநங்கடையைக்கண்டார், இதுவன்றோ நம்
மாட்டி அவரருளெதை தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்துக்
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உடைமணிகட்டிச்சிறுதேருருட்டியுலாத்தருமிற் *
நடைமணியைத்தந்தியின்னர்முன்னுன் முகன்மாலியா *
விடைமணிகண்டர்வன்முல்லைமென்றோகையன்றார் கண்முன்னன்
கடைமணிவாணனையாயின்னு கண்டனர்காதலரோ. (௧௮௫)

மடவா தீஞ்ஞாழி வாயில்வேண் ட

அடல்மேலவ ஸ்ரீ நாளார்த்த

(இ-ள்.) மூத்தூட்டுபோலும்மாள்வையடை ய நனைப்படை யா
யிடையடைநியயவனாயிறகட்டிச் சிறுஞ்சொருட்டி உலாவு. இ
வியங்குதலைபுடைய இத்தமணியை நமசித்தநதாபிசின், முறையா
த்து நான்முகனாமாநிநமச்சடியுமறியாத பிடைபையுடையாணிந
ண்டரத்த வளவியகில்லையின்மெல்லிய பிடுவியாட்டாரிகண்மூச்
செந்நிலையைக் காதுவர் இன்றுகண்டாரா, இதுவன்மீகு நயமா
ட்டி ஆவரநாள். எ-று

சட்டியென்பது சுண்ணித் தங்கியெல் லுப்பொருட்டாய்நின்ற
து. நவமணிநெய்ந்தது புதிதென. விடமணிகண் ரொம்பமூல
ம் பாடம். வெய்ப்பாடி-வெள்ளிப் பாயம்-வாயிய்மறுத்தல் (க.அரு)

பாணமெனவேருந்தது.

[illegible]

மைகொண்டகண்டரிவயங்கொண்டதெல்லாகென்றிடுவாய் *
மெய்கொண்டவனினிசொன்பக்கைவிடளாவதுமுடிபுடரியர் *
வைகொண்டவுழிகொறச்சேரிநின்சிற்றிறம்பிலவன்எவன்னைப் *
பொய்கொண்டிரிநாளுழிமுழுடையாதிகின்றிப்போதமுலை. ()

உன்னியாழ் : புகைவி வாழிச் சீவனே 1.

மின்னிடைமடந்தை வெகுவிழுமரத்த அ.

(இ-ள்.) கருமையப்பொருந் தியகண்டுகைதாபுடையவரது வ
நிலப்பொருந்திய நிலைக்கல னுளராகிய எமம்கிய லுந்நாடி
டையவர் நினைகண்மெய்கண்டையப்பொருந்திய வலைபடியுடைய
மொன்று நீட்சால்லவேண்டுமோ! அவர் எம்மிடத்துநீங்காதவருள்
டெரியரன்றோ, அதுபிடக்கூ, கூர்மையைப்பொருந்திய ஊடுமார
க் கொற்சேரியின்கணவிற்று எம்மில்லத்து நின்றுடையநடைய
பொய்க்மையைப்பொருந்திநிற்கலுன்றோ, டலைமலகிய பூ
ல்னி, ஈண்டிநீ போந்தது! இது சான்றும்! எ-று.

[୧୬]

மெய்கொண்டவன்பினொன்று சொல்லுகின்றதென் நின்று
யிலவர் விள்ளரவநுள் பெரியரன்றோவென்று காப்பினுமமைபும்.
ஊகிகொற்சேரியின்விற்றென உவமவினை உவமிக்கப்படும் பொ
ருண்மேலேறிநின்றது. அடுக்கு- பன்மைக்கண்வந்தது. ஆத்தின்
வியைப்பகளை மூன் னிலக்கண்வந்ததாவது காப்பினுமமைபும் வி
த்குநின்னென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாழிம்பயனும்-அவை. ()

பாணன்புலந் துணாத்தல்.

பாணன்புலந் துணாத்தலென்பது- தலைமகள் வெகுண்டு நாயாழி
ற்பு, தின்புருவநெரிய வாய்துடிப்ப என்னெயறிதற்குக் கவலை
யுக்கவேண்டா, நினதுகரியகண்களின் சிவப்பாற்று வாயாக, நீ வெ
ளுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பலலாண்யி செல்வதாக, யான்வேண்டி
டியவிடத்துப்போக நினைமையைவலங்கொள்ளா நின்றே நெனை
வாயிவெருமையிற் பாணன் புலந்துகூறுநிறலு. அதற்குச்
செய்யுள்.

கொல்லாண்டிலநீருமருப்படை யோன்றளிர்நிலையன்ருப் *
வில்லாண்டிலநீருமருவநெரிநீர் செவ்வாய்துடிப்ப *
கல்லாண்டெட்டெக்கருங்கண்சிவப்பாற்று கறுப்பகன்று *
பல்லாண்டடியேனடிவலங்கொள்வன்பணிமொழியே. (சுஅஎ)

கருமலர்க்கண்ணி கணன்று கட்டுணாப்ப ப்
புரிமாழ்ப்பாணன் பறப்பட்ட து.

(இ-ள்.) கொற்றொழிந் அய்விடத்துள்ளங்கும் மருவாதிப்ப
ட்டையபுடையவனது (சுளிர்ந்ததிலையையொப்பாய், விலையடி
மைக்கொண் டெனவகாநின்ற புருவநெரியச செவ்வாய்துடிப்ப
எறிதற்குக்கலை அய்விடத்தெற்க்கவேண்டா, கரியகண்களைச் சிவ
ப்பாற்று வாயாக, வெளுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பலலாணிகள்
உளவாகவேண்டும், பணிமொழியையுடையாய், யான்வேண்டிய
சேயத்துக்குப்போக அடியேன் நினைமையை வலங்கொள்ளாநி
ன்றேன் என்று.

கருங்கண்ணினது சிவப்பெனினுமமையும். பல்லாண்டென்ற
து-தலைமகளுடனுண்டாகியவெறுப்புத்தீர்ந்து கூடியிருமென்று
சொல்லிபது துமக்குத்தவறையிற்றாயின் பல்லாண்மும் இப்படியி
ருப்பி னொன்றாள். இப்படியிருப்பி னொன்று-பல்லாண்டுமிப்படி
த்கனித்திருப்பி னொன்று வனமாகத் தன்பாணவார்த்தைசொல்லி
புறாதென்றாக. புருவநெறிக்கவென்பதூஉம் வெவ்வாயென்பு

தூஉம் பாடம். புரி-நரம்பு. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-சிவப்பாற்றுவித்தல். (சுஅஅ)

விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமைகூறல்.

விருந்தொடுசெல்லத்துணிந்தமைகூறலென்பது-வாயிலுடெழுது பாணன் புலந்தநீங்காநித்ப, யாவர்க்கும் வாயினேராது வெகுண்டிதாத்தலாற் றழல்வேல்போலமிளிர்ந்து முத்தம்பயக்கூடுமிவனா நடபகண்கள் விருந்தொடுவந்தா லன்னு லசாவுறு ளளவிற்பணடைநிறமாகிப கருங்குலையதுசெவ்விடாந்த, என்னபணையறக்கிழக்கியாவென இல்லோர் தம்முட்கூறாநிறமல். அதற்குச் செய்யுள்.

மதக்ககரி புரியோன்றில்லையான்வரவென ளுந் *
தத்தைக்கவிமுகத்தாமரைத்தழல்வேல்மிளிர்ந்து *
முத்தம்பயக்கூடுமிவிருந்தொடென் னாகுமூன் னங் *
கித்தக்கருங்குலையதுசெவ்விடாந்தக்கூடுமிவனவே. (சுஅஅ)
பலவளை பரிசுக ண்
டில்லோ ரியபடிய து

(இ-ள்.) களிப்பையுடைத்தாகிய பாணையின் குறையுடையவனது துல்லையானது வரவென்று சொல்லத்தொடங்குதலும் கிளியின் மொழி போலும் மொழியையுடையானது முகமாகியதாமரைக்கண்ணென கழலையுடையவே போலப்பிறந்துநீர் கூறுவியாகிபமுத்தத்தையுடையாக்காநித்ப கண்ணாகியசெவ்விடாந்த, விருந்தொடென்று சொல்லுவதற்குமூன், விரையப்பணடைநிறமாகியகரிபகுலையதுசெவ்விடாந்துமேவின, என்னமணையறக்கிழக்கியோ. ள-று

மத்தம்-மதமென்பாருமுளர் ஊர்வரவென வினையெச்சமாகப்பிரிப்பிணை மலையும், கித்தமென்பதனைச் செய்யப்பட்டதென்னும்பொருள்தோர் வடமொழித்திரிபென்பாருமுளர் விருந்துவாயிலாகப் புக்கவழி இல்லோர் சொல்லியது. மெய்ப்பாடு- உவகை. பயன்-மெய்ப்மகிழ்தல். (சுஅஅ)

ஊடறணிவித்தல்.

ஊடறணிவித்தலென்பது-விருந்தேற்றுக்கொண்டதலைமகனாழைச்சென்று, நம்முடையதோன்றலைத் தனக்குத்துணையாகக்கொண்டுவந்து தோன்றலான் நினதுளத்துக்கவந்தியையொழிந்து இவ்விநம்மரசுக்குக் குற்றேவல்செய்வாயாகவெனத் தோழி அவனை ஊடறணிவியாநிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

ப்படுத்திநீர்மையையுடையோமாவின் நினைக்குத் தகேம், இகன்
மேலே யாமும் நீயும் மேவுநாணின்மையோம்கூடிய கள்ளத்தை
விரும்பே, அதனால் எங்காலைத்தொடரொழி, எம்மைத்தொ
டரவேண்டா, எங்ககத்தவத்தைதழீண்டற்பாலையல்ல, விடுவாயா
௧.௪-௩

திசுழ்வயற்றில்லை யெனவியையும். பால் திசுழுமென்னும் இட
த் திசுழ் பொருளின்வினை மெய்பாடியவிடத்து மேலேறிநின்ற
து.நாக்கிடத்தும் தாண்டிப்பது அசைநிலை. பரிசினமேனும் மென்
பதுவும் பாடம். மெய்ப்பாய்-வெகுளி. பாயல்-ஊடலிங்குதல்.)

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தலென்பது - அனைத்தொழிநூ
டாதிற்றதலைமகள் ஊடலீராநின்ற தலைமகனோடு, இயர்செய்த
பிழைபெயல்வாம் பொறுக்கலாம், பலருமறியவொருத்தியைப்பு
னலாட்டுவித்து அதுசெய்பாதார்போல என்மையின் கண்ணிவர்வ
ந்துநிற்கின்றவிது எனக்குப்பொறுத்தலரிதெனத்தணிக்கத் தணி
யாதுபரத்தைபைப் புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

செந்தார்நறுங்கொன்றைச்சிற்றம்பலவந்தி லேறநரோர் *
பந்தார்விரலியைப்பாய்புனலாட்டிமன்பாவிவெந்து *
வந்தார்பரிசுமன்றாய்நிற்குமாறென்வளமணியிற் *
கொந்தார்தடந்தோள்விடங்காலயிற்படைக்கொற்றவரே. (௧௫௧)

ஆங்கனனக் கழுக்கமெய் தி
வீங்குமென்முலை விட்டுரைத்த னு.

(இ-ள்) கொத்துமாலேநிறைந்த பெரியதோளினையும் நஞ்சை
க்காலுங்கூரியபடையினையுமுடைய பொற்றவர் தீயினையேற்கு
எனது வளமணியில்வந்து நிற்கின்றபடி, பந்துபயிற்றவிரலா
ளொருத்தியைப் பாய்ந்தபுனலையாட்டுவித்தா வெளிப்படத்தவ
றுசெய்து வந்தார் சிலர் நிற்கும்பரிசுமன்றாய் மனத்தவறுசெய்
யாகார் வந்துநிற்குமாறு வந்து நின்றாயினி, அதுபொறுத்தல
ரிது. ௪-௩. செய்ய தாடிய நரிபகொன்றைப்பூவினையுடையசி
ற்றம்பலவாது தில்லைபாடியநகர்வரைப்பிற் பாயும் புனலையாட்டி
யெனக்கூட்டுக.

திலைநகரோர்பந்தாரிவிரலியெனவியைப்பிணுமமையும். மன்-ஒழிபிறைககண்வந்தது, அகசநிலையெனினுமமையும். ஒருத்திபைப்புணாட்டி நந்தாரிசுடய்ராய்க் கொற்றவர் பணைககண்வந்துநிற்குமாறென்னைன்று கூட்டியுணாப்பிணுமமையும். கொத்தமாலை-பலவாயொன்றுகிபமாலை. ஆங்கதனுக்கு- அப்படிற்றுதிலையால். விட்டினாத்தது- வெளிப்படவுணாத்தது. மெய்ப்பாரும்பயனும்-அவை. (௧௯௧)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது- புணாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாநிலைநதலைமகன், ஊடநீர்க்கதுதலுந்தோருமுதலாயினவற்றைநதலைவந்துவருமுத்தலையளிசெய்யாநிலைநதலைமகனோடு, எம்முதலபசிரியவிலவில்கண்வந்து அன்று நீயிர்செய்தலையளிஎங்கட்கு அன்றுவேண்டினுமாயினும் இன்று உமதுதிருவருள் எங்கட்கு நீயிர்வந்த இத்துணையுமமையும் வேறு நீயிர்தலையளிசெய்யவேண்டியதுகிலையெனக் கலவிகருதிப் புலவாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றுந்நிபசெஞ்சடைவெண்மதியன்விதியுடையோர் *
சென்றுந்நிபசுழற்சிற்றம்பவைன்மென்னம்பொதியி *
என்றுஞ்சிறிபவரிடமெமதில்லநல்லூரமனோ *
வின்றுந்நிருவருளித்துணைசூழாமன்னைக்கருக்கே. (௧௯௨)

கலைவளரல்சூறலை மகன்மன்னொடு

கலவிகருதிப் புலவிபுகன்றது.

(இ-ள்.) மின்னையாத்தசெஞ்சடைக்கண்வைத்த வெண்பிறையையுடையான், நற்பாலையுடையோர் சிற்றின்பத்திற்குக்காரணமானபுலன்களைவிட்டிச்சென்று நினைந்தகழலையுடைய சிற்றம்பவையன், அவனதுதெற்கின்கணுண்டாகியபொதியிலிடத்து எமதுகுடிபெரிதுஞ்சிறியவரதுகுடி, அதனுன், நல்லூரையுடையாய், முற்காலத்து நின்றலையளவேண்டினுமாயினும், இப்பொழுது உனதுதிருவருள் எங்கட்குநீய்வந்தவித்துணையுமமையும், நீ தலையளிசெய்யவேண்டியதுண்டோ. எ-று.

மன்னும் ஓவும் அகசநிலை. சாலுமன்னைன்புழி மன்னும் அகசநிலை போலும். மெய்ப்பாடு வெகுளி. பயன்-புலத்தல், புலவிநீங்கிபுதுஉமாம். (௧௯௨)

மிருத்தூர்த் தூடல்.

மிசுத்தூதராத் தூடலென்பது-கலவிகருதிப்புலவாழிசீர்தலைம
களி, புணர்தலுறுநிசீர்தலைமகனுடன் நீர் விழுமிபறாட்டி விழு
மியறல் ஊர் விழுமிபகுதியினுள்ளீர், எம்போன்வாரிடத்து இவ்
வாறுபுணர்தல் விரும்புதல்து மக்குவிழுமிபவலவெனமிசுத்தூ
தராத் தூடாநின்றல், அதற்குச்செய்யுள்.

செழுப்பிப் பாளி நகரத்திற்றம்பலவர் சென்றபரிந்துரை

கழுமிபகூத்திரசுடிபெழிமேழி இவ்வாழி ரோர

விழுமியதாகிய விழுமியதன் லாபவிக்ரம் தழியிடு

விழுமியவல்லிகொலோ^யலி^யனவாறுவிழும்புவதே. (ககக)

தா கிழநா மி ன் னுஞ் சாட் டி

ஆடமுயல்கள் மீது மீது நாதம் ஆ.

(இ-ள்) வளவிப மாளி அகலாறருதப்பட்டசிறற்பலத்தைபு
டையார், அன்பாசித்தைக்கட்டுண்டுபொருட்பயசுகசகர், அ
காவலியுடையவுகமேழிதுநாந் சிறந்தாடாடாடாடா சிற
ந்தநல்லநிற சிறந்தருடியிலுள்ளி, எப்போல்வாரிடதது இ
மைமயவாகிய நெறியைவிருப்பது உடம்புசிறந்தவையல்லபா
லும். எ-று.

வாழியும் அரோவும் அகைநிலை. விருப்புலதென்பழி, இன்ன வாறு நிரும்புலபேரலவனவென்பது கருத்தாகனில், ஒருமைப்ப ன்மைமயக்கம் அமைபுமாறு முறையிது இன்னவாறென்பதற்கு இன்னவண்ணம்விரும்புதலெனினுமடையும் விருப்புதலென்ப தாகும் பாடம். ஆடல்-றுடக்கம். மெய்ப்பாறும் பறநும-அவை.

ஊட்டவீட்டவாழ்வுரைத்தல்.

ஊடனீடவாழியுரைத்தவென்பது- தனித்தெத்தனியான மிருத
 னுரைத்துத் தலைமகள் மென்மேலுமுடாநிற்ப, அன்று அம்பலை
 மிடத்துத் தன்னைவெய்துதற்கோருபாயமில் மிருதநாநிற்ப யா
 னுய்யுமவண்ணந் தன்னினை மலர்க்கண்ணினது இரவிமேகாத்
 தைத்தந்தருளி என்னைத்தவவயமாகிய நம்பெணமுதம் அ
 னவன்று, இது நம்மைவருத்துவதோர்மாயமாமெனத் தன்னெ
 ஞ்சிறஞ்சாசொல்லி ஊடனீடத் தலைமகள் வாடாநிற்பல். அதற்கு
 ட் மசய்யுள்.

திருநெல்வேலிப் பதினாறு மீறம்பலவர் தென்னம்பொதியி

*

விருந் தீர்த்துயவந் துணை மலர்க்கண் ணினி னி ன் னோக்கமுளிப்

பெருந்தேனென்றெஞ் சுசப்பிடித்தாண்டறம் பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேவதுவென்றிது சீவாவருவதொர்வஞ்சனையே. (௧௯௪)

ஓடா ஓட

ஸீடா வாடியது.

(௧௯-ள்.) ஒருநாற்றாறுநீதிருந்தாத யான் பிறவித்துன்பத்திற்
பிழைக்கவந்துநின்றசுற்றாட்டலரதுதெற்கின்சுணுளதாகியபொ
தியினிடத்து ஒருமுயாசியின்நியிருந்தயானாய்ப்புவண்ணம்வ
ந்தது, என்னுடைய நெண்ணெய்லரிப்பொறுக்கண்களினது உள்ளக்க
ருத்ததைவெளிப்படுத்தியும நேற்றிசுடியநோக்கமாகிய இனிய
கவடக்கம்முக்கடந்த முன்னெக்குத்தந்து, பெருந்தேன்போ
லவினியார், என்னைஞ்சமுருக, என்னைப்பிடித்துத் தன்மையபாக்கி
ய நமதுபெண்ணெயுடைய அமிழ்தமாகிய அது நுகர்வதன்று,
இதுமேவா வருவதொருமாயம், அசனான் நீவருந்தாதொழி. எ-று.

நகரம்- ஒழியிசைக்கண்வந்தது. தன்னைநோக்கியொருமுயற்
சியில்லாதயான் பிறவித்துன்பத்தின்பிழைக்கத் தாமனவந்து த
ன்னை டலரிக்கண்ணினதியிகண்டக்கொருக்கததைதந்து பெ
ருந்தகற்போலிவினியார், என்னைவெனநெகிழ என்னைவெனநீது
பிடிக்கடிமைக்கொண்டபெண்ணமிழ்தமென வேறுமொரு
பொருள்விளக்கியவாறுகண்டகொள்க. மெய்ப்பாடி-அமுசைப
யல்-தலைமகளைசெய்ப்பாற்றுவதித்தல். (௧௯௪)

துணியொழிந்ததுரைத்தல்.

துணியொழிந்துரைத்தலென்பது - ஊடஸீடலால் தலைமகன்
நாராறுவாயிலகண்டதலைமகள், அன்று நங்குன்றிடத்து மக்களிரு
ளின்கண்ணே அரிநிரண்டு யானைவேட்டஞ்செய்யும் அதரகத்து
தமதுமேலே துணைபாசவந்து இயல்பைப்பொருந்தியவன்
பை நகருத்தந்தவர்க்கு இன்றுநாமுடம்படாது நிற்குமிந்நிலை
மை என்னுமெனத் துணியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக்குட
ம்படாநிந்தல் அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்மன் ஊடஸீடதந்தாரிக்கென்னிலையிமையோரிதைஞ்சுஞ்
செய்க்மனைஞ்சோக்கழற்கிற்றம்பலவார்தென்னம்பொதியிற் *
யன்மன் ஊடஸீட நின்பொருவேறுணையப் பொம்மென்னிநள்
யன்மன் ஊடயானை தாரந்தரிசேருமதரகத்தே. (௧௯௫)

தன்மையினாரன் மிகுபதநோக்கிப்

பலிமலர்க்கோதை துணியொழிந்தது.

யையுடையவீசாது இமையோரால்வணக்கப்படும் வளவியதில்
லையிலுளராகிய நல்லோரொல்லார்க்கும் பொதுவாகியதம்பதை
வதக் கொண்டு வந்தோ, புதல்வா, நீயெம்மைக் கொண்டாயிவது?
அதுநிற்க, இது நினக்குத்தருகின்றவிடத்து நிறந்ததை, ஒளிவிட்
டமுதுவல்பொருந்திய நின்கிறியவன்னைமாராக அண்ணைக்கப்பு
வித்து அவர்காளுகவண்ணம் ஒருவாற்றாணின்னைபெய்திப்பட்டு,
எவ்விடத்துநின்று, எவ்வண்ணமிதனை நினக்குத்தந்தாட? நீயிது
சொல்லவேண்டும். ௪-று.

மெய்ப்பாடி இளிவரலைச்சார்ந்தநகை. பயன்-ஊட னீங்குதல்.

கலவியிடத்துடல்.

கலவியிடத்துடல் என்பது- புதல்வனைவாயிலாகப்புகுப்பது
விதீர்த்துப் புணர்தலுறுநிறந்த நிலைமையைத் தலைமகள் ஒருகார
ணத்தால்வெகுண்டு, அவன்மார்பகத்துதைப்ப, அவ்வெகுடல் தீர
வேண்டி அவனவள்காலைத் தன்றலைமேலேற்றுக்கொள்ள, அது
குறையாக அவன் புலந்தழாநிறந்தமையை அவ்விடத்து உழைய
ர் தம்பட்டகூறுநிறநல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலமலிபாணு மெங்கையதாகமெனச்செழும்பூண் *
மல்லடலி மார்பினுநதப்பத்தந்தான் நலைமன்னிநிலை *
புலைமலி மீவற்படைபூர னிற்கள்வரி லென்னவுனிகி *
கலைமலிகா றிகைகண்முத்தடாலைகனுழந்தனவே. (௩௯௭)

சீதழக்குடைந்த நாளினார்த்ததாவ ன்
நன்மைகண்டு பின்னுந்தளர்ந்த து.

(இ-ள்.) பாண்வெகுண்டு மலைபோலும்வளவியபூணையுடைய த
ன்மார்பகத்துமிதிப்ப, அவ்வாகத்தைச் சிலமோலும் வாணுகலை
யுடைய எங்கையதென்றேகருதித் தன்சென்னியைத்தந்தனன், அ
தனால் மன்னது திலையில் உலையிடத்துண்டாகியதொழிலான்
மிக்க வேலாகியபடையையுடையபூரணப்போலக் கள்வரி ல்லை
யென்று கருதி, மகளிர்க்குத் தக்க யாழ்முதலாகிய கலைநளான் மி
க்ககாரிகைநீர்மையையுடையாளுடைய கண்கள் கண்ணீர்த் துளி
த்தானாயாகிய முத்தமாலையைப் பொருந்தின, அதனால், இவள்
புலத்தற்குக்காரணம் வேண்டுவதில்லைபோலும் ௪-று

இதுவுந் துறையுடையகருத்து. மெய்ப்பாடி - இளிவரலைச்சார்ந்
தநகை. பயன்-தலைமகளிச்சிவப்பாற்றுவித்தல் பின்னவாயிலாக
புதிக்க தலைமகன்மேற்றுக்கொண்டு பள்ளியிடத்தாளாக மேற்

சொன்னவகையே உண்ணிவந்தெழுந்தபொருமை காரணம் பெற்றுத் தோன்றியது, தோன்றத் தலைமகன் ஆற்றாருயின் உய்வாற்றா மகனும் சிவப்புற்றுவித்தல். சில மகளிடத்திலும்தலைமகனிடத்தும் இவ்வகைகிழந்ததுகணியிதோழியிற் கொண்டுள்ளபடி. தலை மகன் குஞ்சு கொண்டு வெளி னுடையம், என்னை. “உன்கையுபர்வுங் கிழவோன் பணிவு-நினைவுங் காலைப் புலையு ளுரிய” என்றார் அண்டகாப்பிரார். தலைமகனவ்வகைசெய்யவும் பெறுபவன்பது. (௩௯௭)

முன்னிகழ்வுரைத் தூடநீர்த்தல்.

முன்னிகழ்வுரைத்தூடநீர் கீதவென்பது. கவலியிடத்தூடாநிறைந்தவர்களுக்கும், பாங்கொடிய நெறியைச் சென்று கிறியருளின் கண் மறையுட்பள்ளியிற் இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் எம்மார்பிடவந்த உட்க்கத் தங்கிய கிறியதுயிற்றொழுகண்டிலம் அதனை நீயுள்ளியு மறிவுபோவென முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகன் அவனையு நிராநிறைவு. அதற்குச் செய்யுள்.

ஆதூர்சடைமுடியம்பலத்தண்டாண்டம்பெறினு *
மா தூர்மழவி நடையர்கண்டிலம்வன்கதிர்வெதுப்பு *
நீதூர்கொடுநெறி சென்றிச் செறிமென்முலைநெருங்கச் *
சேதூர்மறையதளிற்றங்குங்குந்கிறதுயிலே. (௩௯௮)

முன்னிகழ்ந்தது நன்னுதற்குரைத் து
மன்னுபுன லூர் மகிழ்வற்ற து.

(இ-ள்.) தவநாநிறை இளையவேந்தையுடையாய், ஆறுபாந்தசடைமுடியையுடைய அம்பலத்தின்கணுளராகிய அண்டாதண்டமுழுதையும் பாம்பெறினும், ஞாயிற்றிதூண்டைய வளவியகதிர்கள் வெதுப்பிய நிறுபாந்த கொடிய நெறியைச் சென்று, இச்செறிந்த மெல்லிய முலைகள் எம்முடையமார்பினிடவந்தடர், நெறியாற் கிறியருளின் கண் மறையுட்பள்ளியிற்றங்கிய இரவிந்கிறியதுயிற்றொழுகண்டிலம், அதனை நீயுள்ளியுமறிவியோ. எ-று.

அண்டாதண்டமுழுதும்பெறுதலால்வருமின்பமும் அததுயிலால்வந்தவின்பத்திற்கு மாறல்லவென்றவாறு. இளவேறு புதல்வன். தமக்குத்தக்கபள்ளியுமிடமுமின்மையிற் கிறியுயிலென்றான் துயிலும்பொழுதிற்றுயிலாப்பொழுது பெரிதாகின் அவ்வாறுகூறினெனினுமமையும். துயிற்சென்னுநான்கணுருபுவிசாரவலையாற்றொக்குநின்றது. முன்னிகழ்ந்தது கூறுவாறாய் உ

ண்ணிந்தவெப்பாற்றுவித்தது. நெழுக்கவென்பதூஉம் மாவத
 ளென்பதூஉம் பாடம். மெய்ப்பாற் உவகை. பயன் - தலைமகளை
 மகிழ்வித்தல். (கக௮)

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தலென்பது-மூன்னிகழ்வு
 ணாக்தூ-நிர்த்தது இன்பறப்புணரப்பட்டதலை மகள், நிரர்க்கும் நீ
 இவ்வாறு நபஞ்செய்தி யென்றுகூற, நினைபெழிப யானவே
 நெருத்தியையுமறியேனென்றதலை மகனுக்கு, நின்பரத்தை போ
 க, நின்றுவள் நடவாழிற்கணின்னு தெருநுட்டிவினயாடாநின்றபு
 தல்பனைக் கண்டு நின்மகனென்றறபற்றுக் தழுவி, நீ செய்புறவே
 ண்டா, அவன் உன்மகள், உறவு மெய்ப்பாடுபவமுமே, ஈதும் உனதி
 ல்லம், ஈதன் பவருவாயாகவென்றிபான்கூற, அது ஓகப்பித் தானு
 ணிப்போயினான், பானவனையறியேனாக நீ மாயங்கூறவேண் பிவ
 திலலை யெனக காண் பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப் பின்னுமவ
 நெடுபுலவாற்றிறல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஐபுறவாற்றம் மகன்கடைக்கண்முவண்டேருருட்டு *
 ளையுறவாடம் மெய்வதத்தழுவமற்றுன்ம்கனே *
 மெய்ப்பாறமாயிதான்னிம்லயகுடுகென வென்கிச்சென்றான் *
 கையுறமாயி நிபோன்புவிழாரினகாரிகையே. (கக௯)

பரத்தையைக்கண்ட பவளவாய்மாத ிர்
 "அரத்தறெம்மீவ லணணற்குரைத்த து.

(இ ள்.) நமதகம் நகடைக்கட்கண்டுநின்மகனென்றையுற்று வள
 வியசெறுதேரையருடம்மையுற்றவாட்கண்ணையுடைய புதல்வனை
 த் தான்வந்துசமூவ, அதனைக்கண்டு, அவன் உன்மகனை, உறவு மெ
 ய்ப்பாடுபவமுமே, இதுவும் தினதிலலம், ஈதன் பவருவாயாகவென்றி
 யான்கூற, கையைப்பொருந்திய மாய்மறியையுடையவனது பு
 லிழைநாப்போலுங்காரிகை நாணிப்பெயர்ந்தாள், அதனால், பான
 வனையறியாதேனாக நீ நினைத்து மாயங்கூறவேண் பிவதினலை-து.

ஐபுறவாகவெனத்திரி த்துக்கொள்க. அரத்தருநெடுவேலென்ப
 து பாடமாயி-ன், அரத்தொழிவாற்றக்க நெடுவேலெனவுரைக்க.
 மெய்ப்பாற-நாக. பயன்-கிவப்பாற்றத்தல். ஆற்றாமையே வாயி
 ளாகப்புகுகதலை மகள் தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவிப்பான் நினை
 ன்வேனெனவொனக்கில்லையாள் நீ வெருளற்கெவல் றுற்குத் தலைம
 களின்வடகெசான் குளென்பது. (கக௯)

ஊதியமெடுத்தாத்தூடநீர்த்தல்.

ஊதியமெடுத்தாத்தூடநீர்த்தலென்பது - பாத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புகர்த்து வேறுபட்ட நிலைமகளுக்கு, இத்தன்மைபரைய் பாவர்க்குமுதிபமாகவின், அன்பானன்றிபருளாற்பாத்தையர்க்குந் நிலைபளிசெய்பவேண்டுமென்றே, புறப்பெண்டுகைப்போல பாமவனோடுபுலக்கற்பாலேமல்லேம், அவன்வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனைப்பயந்திருக்கையன்றோ நமக்குக்கடனாவதெனத் தோழி நிலைமனதூதியமெடுத்தாத்தூடநீர்த்து, அவனோடுபொருந்தப்பண்ணாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காரணிகற்பகங்கற்பவார்த்தற்றண்பாணரொக்கல் *
 சீரணிசிற்தாமணிபணிநில்லைச்சிவனடிக்குத் *
 தாரணிகொன்றையன்மக்கொரிதஞ்சக்சிதிவிதிசே *
 ருருணியுற்றவர்க்கூரன்மற்றிபாவர்க்குமுதிபமே. (சா)

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கு ளி
 விரும்பினரீமகிழ மெவுதலுணர்த்த ளு.

(இ-ள்.) ஊரன் வேண்டுகொடுத்தலிற் காரோடொக்கும், வேண்டக்கொடுத்தலின் அழகியசெப்பகத்தோடொக்கும், நண்ணியகல்வியனாகவிற் கற்றவர்க்கு நல்லவுசாத்தனை, இசையுணர்வானுங்கெழுதகைமைபானும் பாணர்க்கு அவர்கற்றத்தோடொக்கும், தினைத்தகைகொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்லசிற்தாமணியோடொக்கும், அழகியநில்லைச்சிவனதுதிருநடக்குத் தாராகி அவனாணிபப்பிங் கொன்றைப்பூவின் நன்மையையுடையன், சான்றோரிதமக்குத் தொலையாதநிதியாயிருத்தலிற் சங்கதிதியோடொக்கும், நட்பார்க்கும் பகைவர்க்குந் தப்பாதுபயன்கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும், சுற்றத்தார்க்கு அவர்வேண்டியசெய்யவிருத்தலின் அணித்தாகியபூருணியோடொக்கும், அதனான் வகாவின்றி எல்லார்க்கும் இவன்பெறுப்பயன். எ-று.

தாரணிகொன்றையனென்பது குங்கனென்பதுபோல உவமைப்பொருட்படநிகற்றென்னுமையும். விதிசேருருணியென்பதற்கு முறைமைபாற்சேரப்படுபூருணியென்னுமையும்.

தக்காரிக்குஞ் சுற்றத்தார்க்குங்கொடுத்தல் வண்மைபன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக்கூறினான். ஊடநீர்ந்துகூடியவழித் தலை மகட்கு உண்ணின்றிவப்ப ஒருகாரணத்தாற்சிறிதுபுலப்பட, ஊரையாவர்க்கு முதுபிபமாகலின் அன்பானஸ்தி அருளாற்பாத சையர்க்குந்தலைபளிசெய்யுமன்றே, அதனான் நீபுலக்கற்பாலைபல் லையென்று குறிப்பினற்றோழி சிவப்பாற்றுவித்தது. மெய்ப்பாட்டு உவகை. பயன்-மெய்ப்புமகிழ்தல்.

இவ்வகை கூத்தர் மகிழ்ந்து இன்னபோல்வன தலைமகனது கு ணங்களைப் பாராட்டினாரென்பது. என்னை, “தொல்லவை யுரை த்தலு நுகர்ச்சி பேத்தலும்- பல்லாற்றாணு முடலீற் றணித்தலு- முறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்தலு - மேதுவி னுணர்த்த லுந் துணியக்காட்டலு-மணிநிலை யுரைத்தலுங் கூத்தர்மேன , எ ன்னார் தொல்காப்பியனார். ‘இப்பாட்டு ஐவகைத்திணைக்கும் உரித் தாகலிற் பொதுவகைத்தெனப்பெறுமென்பது. (சா)

பாத்தையிற்சிறிவுமுற்றிற்று.

திருக்கோவையாருரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.



பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகலிடந்தா	சடு	ஆனந்தமா	நாகு
அகல்கின்ற	யஉ	ஆனந்தவெ	உளஉ
அகிலின்புகை	நாசு	இங்கயவெ	நாஅசு
அக்கின்ற	சுஅ	இயன்மன்	நசசு
அக்குமரவு	நா	இரதமுடை	ருள
அஞ்சார்	நகய	இரவணையு	நடியன்
அடற்களி	உகக	இருங்களி	ருக
அடிச்சந்த	எள	இருந்ததி	உசுசு
அணியுபயி	யக	இளைபாளி	உகக
அங்கி	சுள	இறவனா	உகக
அப்புற்ற	நாயக	இறுமாப்	நகஉ
அயர்ந்தும்	உருரு	இன்னறவார்	நாசு
அரமங்	நகஉ	நசற்கியான்	நாரு
அருந்தும்	உசஉ	நண்டொல்	நகஉரு
அருந்தோழி	உகய	நவினையாட	நகஉ
அவராயிர	நாசு	உயித்தணி	நகசு
அழுந்தே	நாருரு	உடைமணி	நகசு
அளவியை	யக	உணர்ந்தார்	யள
அளிநீடள	நயஉ	உயிரொன்று	உசு
அளிய	சுசு	உருகுதலை	நக
அறுகா	நகஉ	உருப்பிழையன்	நகக
அற்புதி	நாரு	உறமாம்பவ	நய
அன்பனை	நாசு	உள்ளப்பி	யள
அன்புடை	நகஉ	உள்ளமுருகி	நாசு
ஆண்டுவெயி	உக	உறுங்கண்	சுசு
ஆரத்தனழ	கய	உளர்வாயொழி	எசு
ஆரம்பா	நாசு	எயிற்குல	சய
ஆலத்தினு	நசு	எனும்பாலு	நாஅஉ
ஆவாவிரு	எஉ	எழிலவா	சுசு
ஆவியன்னு	சசு	எழுங்லை	உகக
ஆழமன்முன	சுசு	எளிதன்நி	ருஉ
ஆழிதிருத்	நாஉ	என்னை	உசுசு
ஆழிபொன்	உகய	என்னநி	ருய
ஆளரிக்கு	உகசு	வர்ப்பின்	உசுசு
ஆறுர்	நசு	வழுடை	யரு

புரையாறு, சாமநாலை, பச்சை, நிலையா, பாட்டு, பச்சை

சென்னை-20	பச்சை	பச்சை
எனப்பது	எனது	எனது
ஐயுறவாய்	கசுடி	கசுடி
சூரகமீர	எனது	எனது
சூருங்கட	கசுடி	கசுடி
சூருக்குமொரு	எனது	எனது
செந்தொறு	உரு	உரு
செனியார்	எனது	எனது
சென்கடம்	உரு	உரு
சென்னுழை	எனது	எனது
செந்திரத்த	கசுடி	கசுடி
செம்பஞ்சுவந்	எனது	எனது
செயலுள்	சுடி	சுடி
செயல்வந்த	கசுடி	கசுடி
செருங்கண்	கசுடி	கசுடி
செருங்கழி	எனது	எனது
செருங்குவளை	உரு	உரு
செருந்தினை	உரு	உரு
செருப்பின	உரு	உரு
செருயினர்	உரு	உரு
செருக்கி	கசுடி	கசுடி
செருவக்கொ	கசுடி	கசுடி
செருகட்டை	உரு	உரு
செருகிசிற	எனது	எனது
செருகாண்	எனது	எனது
செருதற்ற	உரு	உரு
செருன்னமார்	உரு	உரு
செருபாமதிற்	உரு	உரு
செருநிலக	கசுடி	கசுடி
செருனார்	கசுடி	கசுடி
செருகடற்	எனது	எனது
செருத்திரு	எனது	எனது
செருமரை	எனது	எனது
செருப்பினை	சுடி	சுடி
செருமுமா	எனது	எனது
செருயின	எனது	எனது
செருணி	கசுடி	கசுடி
செருத்தாங்	எனது	எனது
செருவிதின்	சுடி	சுடி
செருமர்சு	உரு	உரு
செருக்கவீ	உரு	உரு
செருவிதின்	உரு	உரு
செருயிலை	கசுடி	கசுடி
செருப்பயில்	கசுடி	கசுடி
செருநாண்	சுடி	சுடி
செருவின	எனது	எனது
செருவைக்	சுடி	சுடி
செருவைக்கரு	கசுடி	கசுடி
செருப்பாவை	எனது	எனது
செருவறிற்சு	உரு	உரு
செருநகி	உரு	உரு
செருடார	எனது	எனது
செருப்பலங்	உரு	உரு
செருநிறை	எனது	எனது
செருநாயி	கசுடி	கசுடி
செருமேவரை	உரு	உரு
செருமத்தேர்	எனது	எனது
செருமிகா	கசுடி	கசுடி
செருமலாண்	கசுடி	கசுடி
செருமுந்தார	எனது	எனது
செருன்னுண்	உரு	உரு
செருங்கிற்	உரு	உரு
செரும்கி	உரு	உரு
செருலத்த	சுடி	சுடி
செருலித்தி	உரு	உரு
செருக்கற்	சுடி	சுடி
செருத்தாமணி	உரு	உரு
செருப்பணி	கசுடி	கசுடி
செருமலி	கசுடி	கசுடி
செருத்தபொ	எனது	எனது
செருபொன்	கசுடி	கசுடி
செருப்பிற்றிச	உரு	உரு
செருக்கவண்	உரு	உரு
செருகட்	உரு	உரு

பாட்டு.	பச்சம்.	பாட்டு.	பச்சம்.
இறுவாளுகி	- உகடு	தழங்குமரு	- ஈஉஉ
இறைவான்	- - உஅ	தழுவினவை	- உளசு
இற்பத்திசும்	- உளய	தள்ளிமணி	- ஈஉஉ
சோளவில்லா	- - உளக	தாதிவர்	- சச
சூரிபலாவி	- - உளள	தாதேய்	- அச
சுணங்குற்ற	- - உருச	தாமேசமத்	- உளசு
சுத்தியபொத்	- உளயசு	தாயிந்திறந்	- ஈஅள
சுருடரு	- - உகசு	தாருறு	- ஈளசு
சுரும்புவர்	- உளய	தாரென்ன	- டுக
சுரும்புறுகொ-	- - களய	தாழச்செய்	- - சச
சுரும்புறுநீல	- ஈடுசு	திக்கினில	- - கஉசு
சுழியாவரு	- - உகஉ	திருந்தேனு	- - கசசு
சுற்றம்பல	- களசு	திருமாலறி	- உஅஅ
சுற்றினவீழ்	- உஅசு	திருவளர்	- - க
சுற்றுஞ்சடை	- ஈஉள	தினைவள	- - ஈயச
சூளாமணி	- - சசு	திமேலிய	- - களஉ
சூர்முதிரர்	- - கஉசு	தெநிகம்பழ	- - கஅ
செந்தார்	- கசசு	தெண்ணீர்	- - களசு
செந்தீற	- - சசு	தெய்வம்	- - உளய
செம்மலரா	- ஈசரு	தெவ்வரை	- - ஈய
செய்குன்று	- - உளஉ	தெளிதாற்	- - உஅசு
செய்ம்முசு	- களயஉ	தெளிவளர்	- - உச
செவ்வாய்	- கஉய	தெள்வன்	- - உளயஉ
செழுங்கார்	- ஈசஅ	தெள்ளம்	- - கசசு
செழுநீர்மதி	- - ஈயஅ	தென்மாதி	- - உகள
செழுமிய	- - கசசு	தேமாம்பொ	- - உகசு
சென்றார்	- - உருசு	தேமென்	- - கஉ
சேணிற்	- - கய	தேவரிற்	- - உஉ
சேணுந்	- கள	தேவாசுர	- - களயஉ
சேயேயெ	- - கஉசு	தேவியங்க	- - - கசசு
சேருன்றிசு	- - கசய	தேனிலையி	- - ககஉ
சொற்பால	- - கசு	தேன்றிக்கிலங்	- - உஅள
சொத்துன்	- - ஈசசு	தொண்டின	- - உளஅ
தணிபுறப்	- - களயடு	தொத்திங்	- - ஈயள
தலைப்படு	- - கஉ	தோலாக்கரி	- - ஈசு
தவஞ்செய்	- - களயசு	தடனும்	- - எள
தவளத்த	- - கஅ	தந்தீவா	- - ஈடுசு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நால்வேயி	- - - - - ௩௩	பாயும்விடைய	- - - - - ௩௩
நல்லாய்	- - - - - ௩௩	பாயும்விடையோன்	- - - - - ௩௩
நல்லினை	- - - - - ௩௩	பாலொத்த	- - - - - ௩௩
நறமனை	- - - - - ௩௩	பாலியை	- - - - - ௩௩
நறைக்கண்	- - - - - ௩௩	பிணையுங்க	- - - - - ௩௩
நற்பகற்சொ	- - - - - ௩௩	பிரசந்திகழு	- - - - - ௩௩
நாகந்தொழ	- - - - - ௩௩	பிரியாமை	- - - - - ௩௩
நாய்வயினு	- - - - - ௩௩	பிரியாரொன	- - - - - ௩௩
நிருத்தம்	- - - - - ௩௩	பிழைகொ	- - - - - ௩௩
நில்லாகலை	- - - - - ௩௩	புகழும்பழி	- - - - - ௩௩
நிழற்றலை	- - - - - ௩௩	புணர்ப்போ	- - - - - ௩௩
நினைவித்து	- - - - - ௩௩	புயலன்ற	- - - - - ௩௩
நின்னுடை	- - - - - ௩௩	புயலொங்	- - - - - ௩௩
நீகண்டனை	- - - - - ௩௩	புயல்வள	- - - - - ௩௩
நீங்கரும்	- - - - - ௩௩	புரங்கட	- - - - - ௩௩
நெருப்பறு	- - - - - ௩௩	புரமன்	- - - - - ௩௩
நேயத்தகாய்	- - - - - ௩௩	புலவித்தி	- - - - - ௩௩
பகலோன்	- - - - - ௩௩	பூங்கனை	- - - - - ௩௩
பகன்றாமரை	- - - - - ௩௩	பூங்கயிலர்	- - - - - ௩௩
படமாசுனை	- - - - - ௩௩	பூங்கனை	- - - - - ௩௩
படையார்	- - - - - ௩௩	பூங்குவளை	- - - - - ௩௩
பணங்களஞ்	- - - - - ௩௩	பூண்டபென்	- - - - - ௩௩
பணந்தாழ	- - - - - ௩௩	பூரணபொற்	- - - - - ௩௩
பணிவார்	- - - - - ௩௩	பெற்றேனெ	- - - - - ௩௩
பண்டாவி	- - - - - ௩௩	பேணத்திருநீ	- - - - - ௩௩
பாப்பயன்	- - - - - ௩௩	பேதைப்பரு	- - - - - ௩௩
பரிவுசெய்	- - - - - ௩௩	பைந்நாணா	- - - - - ௩௩
பருங்கண்	- - - - - ௩௩	பைவாயாவ	- - - - - ௩௩
பல்லிலனாக	- - - - - ௩௩	பைவாயாவு	- - - - - ௩௩
பறந்திருந்து	- - - - - ௩௩	பொட்டணி	- - - - - ௩௩
பற்றென	- - - - - ௩௩	பொதுவினிற்	- - - - - ௩௩
பனிச்சந்திர	- - - - - ௩௩	பொய்யுடை	- - - - - ௩௩
பனித்துண்	- - - - - ௩௩	பொருட்பர்க்	- - - - - ௩௩
புனைவளர்	- - - - - ௩௩	பொருளா	- - - - - ௩௩
பாசத்தலை	- - - - - ௩௩	பொன்னணி	- - - - - ௩௩
பாணிகர்	- - - - - ௩௩	பொண்ணை	- - - - - ௩௩
பாப்பணி	- - - - - ௩௩	பொன்னொர்	- - - - - ௩௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பொன்னிவ	உஅக	முன்னுமொ	நாடுமி
பொன்னும்	நாச	முன்னுனரு	நாச
போதுகுலா	உஅல்	முன்னுன்	நாச
போதோ	ய	முந்தகர்தி	காச
மடுக்கோ	காச	முப்பாணி	உளச
மணியக்க	நாச	முலர்நின்	உளச
மதுமலர்ச்	உசடு	முலறநீடு	நாச
மத்தகஞ்	நாச	மெய்பே	காச
மத்தக்கரி	காச	மெல்லியல்	நாச
மயிலென	உளச	மேனிய	அச
மயின்மன்	காச	மைகொண்	காச
மருந்துநம்	நாச	மைதயங்கு	நாச
மலரைப்	காச	மைத்தழை	காச
மலவன்	நாச	மைவார்	உளச
மற்பாய்	நாச	மைவார்	காச
மனக்களி	உளச	மொய்யென்	உச
மன்னவன்	உளச	மோட்டங்	நாச
மன்செய்த	உச	யாபுந்தெறு	உளச
மன்னுந்	நாச	யாழார்	காச
மாடஞ்செய்	நாச	யாழியன்	உளச
மாட்டியன்	உளச	யாழின்	காச
மாதுடங்கொ	நாச	யாழுமெழு	அச
மாதுற்ற	நாச	வடிக்கணி	காச
மரவைவந்	நாச	வடிவார்	நாச
மாற்றேனெ	நாச	வடுத்தன	உளச
மிகைதணித்	உளச	வடித்தான்	உளச
மிற்போல்	உளச	வண்டலு	உளச
மின்றங்கி	உளச	வந்தாய்	உளச
மின்றுன்	காச	வந்தான்	நாச
மின்றொத்தி	உளச	வரிசேர்	அச
மின்னங்க	நாச	வருக்குன்ற	உளச
மீண்டாரொ	உளச	வருட்டிற்	உளச
மீள்வது	உளச	வருவன்	உளச
முதுவலக்	உளச	வரைபன்	நாச
முனிதரு	காச	வல்லியினெ	உளச
முனிவரு	உளச	வழிபுது	நாச
முன்னுங்	உளச	வழுவானிய	நாச

[சு]

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வனருக்கறி	௩௭௭	விவந்தலை	௭௭
வனாபயிற்	௩௭௭	விவந்தை	௭௭
வநிபாரிநு	௩௭௭	விவந்தை	௭௭
வாரிசுகளிற்	௩௭௭	விநிபாற்	௭௭
வாழும்பது	௩௭௭	விநிபுயம்	௭௭
வானக்கடிகு	௩௭௭	விண்ணிறவா	௭௭
வானாழை	௩௭௭	விநிபுயம்	௭௭
வானோரூப்	௩௭௭	வெநிசேய்	௭௭
விசும்பி	௩௭௭	வென்றவர்	௭௭
விசும்புற்	௩௭௭	வேபாது	௭௭
விடலை	௩௭௭	வேயினதோ	௭௭
விதிபுடை	௩௭௭	வேயினமெ	௭௭
விண்ணிற	௩௭௭	வேயத்தந்த	௭௭
விண்ணுதி	௩௭௭	வேலன்பு	௭௭
விண்ணுஞ்	௩௭௭	வைம்மலர்	௭௭
விண்ணை	௩௭௭	வைவந்த	௭௭
விண்டலை	௩௭௭		
விபுத்தலை	௩௭௭		

பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

தமிழ்ப்புலமை.

க. தமிழ் கற்கப் புழுஞ் சைவசமயிகள் முன்னர்ப் பால்பாடிக்
களைப் படித்துக்கொண்டு, இலக்கணங்களுக்காகக் கற்றறிந்து
இயன்ற அளவு பிழையின்லாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுக.

உ. நிகண்டு கற்று, அகணுள் அடங்கிய சொற்களையும் அவைகளின் பொருள்களையும் அறிந்துகொள்க.

சு. திருவள்ளுவர்குறள், நாலடியார் முதலாகிய நீதிநூல்களைப் பதப்பொருளுடனே கற்றறிந்துகொள்க.

ச. சமயநிகை பெற்றுக்கொண்டு, சைவர்களுக்கும் இசுநிய மையாச் சிறப்பினவாகிய தேவாரம், திருவாசகம், திருவிதைப் பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் அருட்பாக்களைப் பண்ணுடல் ஓதவும், சுத்தாங்கமாக ஓதவும், பழகிக்கொள்க.

ரு. பெரிபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடி கன்புராணம், கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், கோயிற்புராணம், காசிகாண்டம், கூர்மபுராணம், சேதுபுராணம், காஞ்சிப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், பதினொர்த்திருமுறையிற் பிரபந்தங்கள், குமாரசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் முதலாகிய இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தறிக.

சு. நன்னூல் விருத்தியுரை, அசப்பொருள் விளக்கவுரை, புறப் பொருள் வெண்பாமாலையுரை, காரிகையுரை, வெண்பாப்பாட்டிய லுரை, தண்டியவங்கரவுரை என்னும் இலக்கணங்களைக் கற்றறிந் து, தாம் கற்ற இலக்கியங்களில் இவ்விலக்கண விதிகளை அமைத் துப் பழகுக.

எ. இன்னும், சாஸம் உரையின், தொல்காப்பியம் இளம்பூரண ருரை, சேனாவரையருரை, நச்சினர்க்கிணியருரை, பிரயோகவிவேக வுரை, இலக்கணக்கொத்துரை, தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி, இ ரையருரைப்பொருளுரை என்னும் இலக்கணங்களுடையும் கற்றறிச.

அ. புகோளநூல், சகோளநூல், அங்ககணிதம், வீச்சகணிதம், கோத்திரகணிதம் என்னும் நூல்களைக் கற்றறிச.

சு. தருக்க நூல்களைக் கற்றறிந்து, எடுத்த விடயத்தை நியாயம் வழு வாமல் எழுதவும் பேசவும் பழகுச.

தமிழ்ப்புலமை:

ம. திருவள்ளுவர்குறள் பரிமேலழகருரை, திருச்சிற்றம்பலம் கோவைமார் தச்சினூர்க்கிணியருரை, சல்லாடதச்சினூர்க்கிணியருரை என்பனவற்றைக் கற்று, இடைவிடாது பலகாலும் உளங்கொளப்பயிலுக.

யக விசேஷ ஜினைஸ் பெற்றுக்கொண்டு, சைவசமயத்தையுடைய, சிவதருமோத்தரவுரை, பரமத்தியிரபாணி, சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம் முதலாகிய சமயநூல்களாக கற்றறி.

யெ. கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவுக்குப் படவி. ஒழுக்கமு
மாம் ஆதலால், தம் வாழ்நாள் முழுவதும், சி திந்தை, சூ(திந்தை,
சிவனுடைய திந்தை, வேதாகமத்திற், சிவதந்திரவியல் கவிரசு,
கொலை, களவு, புலா ளுணல், சுள்ளருந்தல், பிறர்மனை வி - பூதல்,
வனாவில் மகளிர் விழைதல், பொய், கொடுக்காறு, புறக்கூறு, செ
ய்ந்தேறி மறத்தல் முதலாகிய பாடங்கள் ஓதிக்கூடி, சிவ சிவான
ம், சந்திரியாவந்தனம், பஞ்சாஷ்டாசெபம், சிவ பூச, சமீப ராஜதா
ராயணம், சிவாலயசேவை, மாநேகரபூசை, சிவ சூத்திரம், சிவபிரா
ரு தந்தை தாய் தமையன் முதலிய டெரி பீடாக்களால் பூசிபயி ள், இ
ரக்கம், பொறை, அடக்கம் முதலாகிய புண்ணிடக்களை உடைய
ராய் ஒழுக்க.

மக. இழுமையில் பத்துக்கும் குறைவான மாகிய பொருளை, மருவியிருக்கும் சிறியதாயினும் சேரப் பவ்வாத நலவுநிபரமீல, ஈட்டிக.

யை. நித்தியகருவதினக்கும் பொருளிடவிசலுக்கும் உரியகாலம் அல்லாத மத்தமகாலமென்பதும், சிந்திக்கும் வீண்படாமல், புண்படாபதாபினை ஓராயிவெனும், நம்மாபுத்தகாகருக்குக் கலவிசுத்திசெய்தலினும், பவருக்குப் பயன்படும் தூலகளைமீயுறும் உரைகலாயே. நம் செய்தலினும், போகருக.

மரு. இவ்வாறே சுவீபிபதி திவாநூக்கங்கனிற் செந்து விளங்கும் பரிபதொர்க்கள் சற்றுநுலைய அடைந்தும், திருவாண தினைக்குப்பெற்றுக் கொண்டு, ஞானசாத்திரங்கீனாவிய (க, திருவுந்தியார், உ) திருக்கனிந்துப்படியார், (க, சிவஞானபோதம், (ச) குஞ்ஞானசுத்தியார், (இ) இருபாயிருபது, (ஈ) உண்மைவிளக்கம், (எ) சிவப்பிரகாசம், (அ) திருவருட்பயர், (ஊ) விநுவெண்பா, (ய) சீபாந்திர்ப்பட்டு நெருடை, (யச) கொடிக்ககி, (யஉ) தென்னகிழ மது, யக உணர்வு தெய்வியங்கம், (யச) சங்கற்பிரகாசம்: எட்டாம் அக: தெந்நாந்தநூல்களை உணர்ப்புணே விபுப்படி சிப்தம், சீபாயிப் பாரதி

நதுகொண்டு, இச்சாதீதிரங்களின் அனுபவப்பயனாய் உள்ள கொ
த்திரவடிவாகிய மேற்கூறப்பட்ட தேவாரம், திருவாசகம், திருத்
கோவைபார், திருவிசைப்பார், திருப்பாவை என்னும் அருட்பா
க்களின் உண்மைப்பொருள் சிவனது திருவடிகளோட்க்கணம்,
நின்றுவும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடத்தாலும், நெஞ்சு நெஞ்
சுருக, கண்ணீர்வார, மெய்ம்மயிரிசிலிர்ப்ப, சிந்திதும் மறவாது அச்
சிவனது திருவடிகளே தூங்கும் உண்மைநிலையைப்பெற்றுவாய்க;

“கற்க கசடறக கற்பவை கற்றபின் *
நிற்க வதற்குத் தகை” *

“கற்றதனா ஸாயபயனென கொல் வாலிவன் *
நற்றா டொழாஅ ரெயின” *

“நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்துநின் *
எய்துஞ் சிவனா ரீண” *

இவ்வையனவ சமயிகள் மேற்கூறப்பட்டவற்றுள் சமயநாடி
கொழித்து ஒழிந்தனவற்றையும் தங்கள் சமயசித்தாந்தங்களைப்
புறந்தறிந்து, அவையங்களின் விதித்தபடி ஒழுங்கு.

தமிழ் கற்றவர்களை நடுநிலைமையில் ஞானவானுடைய கைசெய்
து, அந்நிலைமையில் நின்ற மறுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவ
ரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சிவனமும் கொடுக்கும் சபையார்
இக்காலத்தில் இல்லாமைமால், தமிழ்க்கலையில் வல்லவர்களும் வ
ல்லவர்களல்லாதவர்களும் ஒப்ப மறுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனாலு
ம்தான் தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க்கலையில் விருப்பமும் முயற்சி
யும் சிறிதாயினும் இவ்வாறான பண்டிதோடிக் கலையிற் சிறப்
புற்று விளங்கும் மகிமை பொருத்திய மடாதிபதிகள் பெருங்க
ருணைகூர்ந்து, காலந்தோறும், தமிழ் கற்றவர்களுள் தங்கள் சந்
நிதானத்துக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்ளவர்களைப் பரி
சீலிசெய்து, வல்லவர்களென நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அ
வரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சிவனமும் கொடுத்தருளுவாரி
ளாயின், எம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ் பொழி மிகவளந்
தேக்குமே. ஏனெனில் சொல் அம்பலத்துக்கேறுமே!!! ஐய
போ! இதற்கு யாதுசெய்யலாம்!

தமிழ்ப்புத்தாங்கள்.

க. முற்காலத்தில் உள்ள மக்களும் பொருத்திய பலரோளாலே விழிற் செய்யப்பட்ட தூல்களும் உலகஞ்ஞம் அளவிடாதவைகள், அசகிற்பதிப்பிககும் வழங்கிய உலகமயால், இறவோயின் இறவாது இகலாத் தூய்மைவைகாம கையெழுத்துப்பிரதிகளிலே எழுதும் சொல்லுமிடத்தும் நிறைந்தும் பிறந்தும் தூய்மை படைப்பாய், விடங்கனிந்தமாதிரியும் அருகிடைக்காதன. அகலாத யா யாயினும் ஒன்றுதற்க்கு எழுதப்படுவார் அது இயற்கையின் பாய்ச்சுநீரில் அரிது. அதற்கொன்று, பெறுதல் அரிது. நெய்நாளைக் செய்த பெருமயங்கிநிலை பெற்றாளுர், எழுத வல்லாரகிடைத்தல் அரிது. கிடந்தாலும், எழுதுகக்கூடுபிகப் பெரிதாகலால் எழுதுவித்துக் கொள்ளுதல் அரிது எழுதுவித்துக் கொண்டாலும், ஒத்துப்பரிவையிடுக கொள்ளுதல் அரிது ஒத்துப்பாடையிடிக கொண்டாலும், கற்கும் போது, இந்நயற் றுதலும் பொருள் துணைதலும் உடையமயால் விளையும் வருத்தம் மிகப் பெரிது. ஒருதலாக் கற்றற்கே இப்படித் தாலிட்டமும் பெருமயங்கியும் பொருட் செலவும் வருத்தமும் உரையாமாயிற், கிவாழ்நாளையும் அதற்குள்ளே பலபிணிகளையும் சுவைகளையு முடைய கின்றறிநினராய்ப மனிதர்கள் சிலகாலத்திலே பவநால் களைக் கற்று வல்லராதல் எப்படி! இவ்வுலகிலே, நமது தேசக் காரக்குத் தமிழ்க் கவிபிலிலே விருப்பமும் முயற்சியும் வரவாக்குகின்றன. இவ்வேதுவினும், இப்பொழுது எச்சிறுக்கு ம் தூல்களும் விரைவின் இறவாது விபிமென்பதற்கு ஓயவில்லை. ஆதலால், வரவாக்கும் எனினும் பயன்படும்பொருட்டி, முக்கிய மாய் உள்ள தூல்களையும் உலகங்களையும் பலவிடங்களிலி டுதல் வ ருவிக்கப்பட்ட பலபிரதிக்ருபங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு பரிசேகித்து, அசகிற்பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ் செய்தலவேண்டியு.

உ. செய்யுள் வடிவாகிய தூல்களும் அவைகளின் உரைகளும் க ந்துவல்லவர் சிலருக்கன்றி மற்றவர்க்குப் பயன்பட்டாராம். ஆதலால், விவேகமில்லாதவர்களுக்கும், விவேசமுள்ளவர்களுக்கும்

இக்கிளிசபாநாயகியைக் கற்றலிலும் லௌகிகங்களைச் செய்தலிலும் கங்கா காலதலதப் பெரும்பரமாயும் போக்குகிறபாடுகளுக்கும், வபண்களுக்கும் எளிதில் பயன்படும்பொருட்டி, நீட்டாங்கலோர், சரித்திரங்கலாயும், சயநூல்கலாயும், லௌகிகநூல்கலாயும், சரிப்படைபாகிய வசனதடையிற் செய்து, அச்சிற்பதிப்பித்தடபிரகடனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

கவ்விப் பொருளோடு செவ்வப் பொருளும் ஒருங்குடைய மகிமை பொருந்திய மடாதிபதிகளும் பிரபலம் தருகா மிழ்நாட்டிலும் தமிழ் பாணத்திலும் அபிமான முடையவளாக, தங்கள் தங்காலை இயன்ற உதவி செய்து, முயல்கலாம் திறன் வேற்றவார்களாயிற், தமது நாட்டில் எய்வொழி செய்துவிட்ட தமது தமிழ்மொழி யளர்ந்தொரு மீம்

திருநோலையாருரை டபிப்பித்தல் பிரகடனஞ் செய்தற்கு உதவி செய்து கலவிபொருக்கலான ஒரு நாடாளு பொருத்த ச்சாமித்தவராக நாட்டாதிபருக்கலாயவராக பாராட்டித் தோலவே, அகலாகு ம்பாடியாகும் மிக்க உயரமோடு பாராட்டியா டொரு நாட்டினதே, முறகாலத்திலே ண்டியாசின் பம்பல பிரகலத்திலே நாட்டாசாமி மலார்ப்பாடுகளென்று உறுதியாகக் கருதியிருக்கின்றார்.

இனி அச்சுற்பதிட்டுக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

[illegible]

சுந்திரராயம்
உபதேசராயம்.
கூப்பராயம்.
கடுமையர்
வாழ்கிறீர்கள்.
குதுபராணம்.
கருணைநில ராயம்.
காசிநாதராயம்.
கெட்பகாராயம்.
திருக்கண்ணப்பராயம்,
வேளாளியராயம்.
இலயாளிநாதராயம்.

திருட்டி ஹாரர்ட்ஸ் 1890.
 டி. டி. ஹார்ட்ஸ் 1890.
 டி. டி. ஹார்ட்ஸ் 1890.
 டி. டி. ஹார்ட்ஸ் 1890.

இரஞ்சயிசம்.

[illegible][illegible]

கல்வி உரை.
உவகசிந்தாமணிபுரா.
கி.வ.பஞ்சதாரவுரா.
ம.பி.மீ.உரை.
கலைபாபதி
கலி உவகானகயுரா.
ஆறுநிலைசெய்யுரா.
நானம நிகழ நகயுரா.
கிறுபஞ்சமுலவுரா.
அறநெடுச்சொரவுரா.
முற்றொருநா.
காரநாற்புரா.
கன பிறுநாற்புரா.
புறநாற்புரா.

